

BIBLIOTECA NAZ.

Vittorio Emanuele III

XV

C

35

NAPOLI

XV.
C
35.

CONSTITUTIONES

PONTIFICIÆ

ET ROMANARUM CONGREGATIONUM

DECISIONES

AD PAROCHOS

UTRIUSQUE CLERI

SPECTANTES.

JO: BAPTISTA PITTONO

SACERDOTE VENETO

COLLECTORE.

*ex Leg. D. Franc.
Ingrat.*

EXCUDEBAT VENETIIS

Leonardus Pittonus Collectoris Pater.

SUPERIORUM PERMISSU, AC PRIVILEGIO.

ANNO MDCCXXXVII.

EPISTOLA DEDICATORIA
PRIMÆ EDITIONIS

ILLUSTRISS. & REVERENDISS. D. D.

FORTUNATO MAUROCENO
EPISCOPO TARVISINO.

S. D. N. CLEMENTIS PAPÆ XI.

Prælato Domestico, & Assistenti.

JO: BAPTISTA PITTONUS SACERDOS VENETUS
SE, SUAMQUE COLLECTIONEM

D. D. D.

Cui digniori (quid dico?) immo cui dignis-
simo Præsulum possum, quia mover im-
petus animi: debeo, quia impellit stimu-
lus reverentiæ, humiliter dedicare hæc
meas Collectiones pro Parochis, nisi TIBI Illustris-
sime, & Reverendissime Antistes MAUROCE-
NE, cui totus vocor a TE pro tua Virtute, totus
moveor a TE pro Tua egregia Probitate, Pietate

a 2 fin-

Singularissima, Amore ineffabili erga istos, quæ se conantur, qualescunque sint, TE colere, & revereri ? Nihil dico, quia fortasse suspicaberis, & ego timebo adulatorium : Nihil, inquam, dico, Te Tuo Sanguine præclarissimo de Serenissimo Patruo *Duce* ; de Patre, & Fratribus *Equitibus* incomparabiliter ab omni Populo, ab omni Senatu cultis :

Inspiciam tantummodo quæ facis DEO grandia, Populo amata, omnibus hominibus admiranda. *Clerus* quanti TIBI est ! Pro eo omnia, quæ potes, intentas : Pro *Iuvenibus educandis* moliris, quæris, studes, quæ his optime imbuendis gravia pro impensis, rara pro beneficiis sanctissime inserviunt : reliquis ne dicam plura, quia jam nota, atque laudata in Vulgo sunt. Totus pro illis beneficus, illi TIBI singulariter debitores.

Excusa igitur, si hoc TIBI dare fortasse audeo : Talis es, ut non possim non TIBI obsequi : Tantus es, ut TIBI non debeam usque in sæcula TE semper suspicere, TE semper itidem venerari. Vale.

AUCTORES

QUIBUS USISUMUS

IN HAC COLLECTIONE

PRO PAROCHIS.

A

Alexandri S. R. E. Cardinalis Falconerii Decisiones Sacrae Rotae Romanae, in quatuor Tomos distinctae. Romae. 1728.

Alexandri Benincasa Decisiones Sacrae Rotae Romanae Romae 1714.

Alexandri Caprara decisiones S. Rotae Romanae, in duas Partes distributae. Luciae. 1725.

Alexandri Ludovicii Decisiones Sacrae Rotae Romanae. Venetiis 1623.

Alphonfi Manzanedi Decisiones Sacrae Rotae Romanae. Romae 1673.

Angeli Celsi Decisiones Sacrae Rotae Romanae. Romae 1668.

Angelica Lantusca Theatrum Regularium, cum novissimis Additionibus Jo: B. P. S. V. Romae. 1717.

Anfaldi de Anfaldi Decisiones Sacrae Rotae Romanae. Romae. 1711.

Antonii Riciulli Tractatus de Jure Personarum extra Ecclesiae gremium existentium. Romae. 1622.

Ascanii Tamburini de Jure Abbatum Tomi tres. Augustae Vindelicorum. 1691.

Ejusdem de Jure Abbatissarum Tomus unicus. Coloniae Agrippinae 1691.

Augustini Barbosa Tractatus de officio & potestate Parochi. Venetiis. 1705.

Ejusdem de Canonici & Dignitatibus. Venetiis. 1707.

Ejusdem de potestate Episcopi, in tres Partes divisus. Venetiis. 1707.

Ejusdem Collectanea Doctorum in Concilium Tridentinum. Venetiis 1709.

Ejusdem Ius Ecclesiasticum Universum, in tres Partes distinctum. Venetiis. 1706.

Augustini Matthaeucci Officialis Curiae Ecclesiasticae. Venetiis. 1723.

B

Bartholomaei Gavanti Manuale Episcoporum. Venetiis. 1726.

Bernardi Bissi Hierurgia, duobus Tomis comprehensa. Genuae. 1686.

C

Caroli Pellegrini Praxis
Vicariorum. Venetiis.
1706.

Caroli Antonelli de Regi-
mine Ecclesiæ Episcopalis.
Venetiis. 1709.

Ejusdem Tractatus posthu-
mus de Iuribus & Oneribus
Clericorum. Romæ. 1699.

Clementis XI. Pontificis
Maximi Bullarium. Romæ.
1723.

Ejusdem Epistolæ, & Bre-
via selectiora. Ibidem. 1724.

Clementis Merlini Deci-
siones Sacræ Rotæ Romanæ,
in duos Tomos distributæ Ve-
netiis. 1652.

Cœlii Bichii Decisiones Sa-
cræ Rotæ Romanæ, in duos
Tomos distinctæ. Romæ 1671.

Collectio Bullarum, &
Constitutionum ab Innocen-
tio XII. Pont. Max. editarum.
Romæ. 1697.

Cordeiri Tractatus de per-
fecto Parocho.

Cornelii Margarini Bulla-
rium Casinense, in duos To-
mos divisum, quorum primus
Venetiis 1650. secundus vero
Tuderti. 1709.

D

Decisionum recentiorum
Sacræ Rotæ Romanæ
duodecim ultimi Tomi. Ve-
netiis 1716.

Decisiones Rotaes Thea-
trum Cardinalis de Luca am-

plentes, confirmantes, &
laudantes, quatuor Volumi-
nibus comprehensæ. Vene-
tiis. 1707. & 1708.

Dominici Urfayæ in Urbe
Advocati Disceptationes Ec-
clesiasticæ, in novem Tomos
distributæ. Venetiis. 1724.
1730 & 1736.

F

Francisci Mariæ Pittoni
celeberrimi in Urbe Ad-
vocati, deinde Auditoris
Benedicti XIII Disceptatio-
nes Ecclesiasticæ, in tres
Partes divisæ. Romæ. 1704.
& Venetiis. 1733.

Ejusdem de Controversiis
Patronorum Tomi duo. Par-
mæ. 1719. deinde Venetiis,
1733.

Francisci Monacelli For-
mularium Legale Practicum,
in quatuor Partes distinctum.
Venetiis. 1706. 1707. 1710. &
1715.

Francisci Ubaldi Deci-
siones Sacræ Rotæ Romanæ,
in duos Tomos divisæ. Ro-
mæ. 1676. & 1688.

G

Guttierrez Arguelles,
Francisci Zarata, &
Joseph Ninot Decisiones Sa-
cræ Rotæ Romanæ. Romæ.
1673.

H

Hieronymi Prioli Nobi-
lis Veneti Decisiones
Sacræ Rotæ Romanæ. Ro-
mæ. 1681.

Hieronimi Gonzalez Commentatio ad Regulam octavam Cancellariæ. Lugduni. 1676.

Hieronimi Palmæ Nepotis Decisiones Rotæ Lucanæ, & Romanæ, in quinque Libros distributæ. Venetiis. 1718.

Hieronimi Nicolii Lucubrations utriusque Iuris. Romæ, Anno Iubilæi, 1700.

Ejusdem Flosculi ex utroque Iure libati. Venetiis 1706.

Hieronimi Baruffaldi commentaria ad Rituale Romanum. Venetiis. 1731.

I

Jacobi Balduccii Decisiones, & Res judicatæ Parmæ. 1703.

Jacobi Emerix de Matthiis Decisiones Rotales, in tres Tomos distributæ. Venetiis. 1712.

Jacobi Mancini Practica visitandi Infirmos, in duas Partes divisa. Venetiis. 1659.

Joannis Clericati Discordiæ Forenses de Beneficiis, atque Pensionibus, sex Partibus comprehensæ. Venetiis. 1718.

Joannis Emerix Germani Decisionum Sacræ Rotæ Romanæ Tomus unicus. Venetiis. 1712.

Joannis Antonii Massobrii Praxis habendi Concursum ad vacantes Parochiales. Mediolani. 1625.

Ejusdem Tractatus de Synodo Diocesana Ibidem, eodem Anno.

Joannis Baptistæ Braschii Opus de libertate Ecclesiæ in conferendo Ecclesiastica Beneficia, in quatuor Tomos distinctum. Lugduni. 1718.

Ejusdem Promptuarium Synodale. Romæ 1727.

Joannis Baptistæ de Luca Operum Liber XII. de Beneficiis. Venetiis. 1716.

Joannis Baptistæ Ventriglia Praxis Fori Ecclesiastici, in duos tom. distributa. Ven. 1702.

Joannis Baptistæ Pittoni Sacerdotis Veneti Constitutiones Pontificiæ, & Romanarum Congregationum Decisiones, in tredecim Tomo distributæ. Venetiis 1715. 1719. 1725. 1730. & 1731.

Ioannis Jacobi Scarfantonii Animadversiones ad Elucubrations Canonicas Francisci Ceccoperii, in duas Partes distinctæ. Lucæ. 1723.

Iosephe de Prosperis Tractatus de Territorio separato. Romæ. 1712.

Iosephe Crispini Tractatus Italicus de Visitatione Pastoralis. Venetiis. 1711.

L

Lærtii Cherubini Magnum Bullarium Romanum, in quinque Volumina distributum. Lugduni. 1622. & 1697.

Ejusdem Bullarii Addita-
menta, in tres Tomos divi-
sa. Luxemburgi 1727.

Laurentii de Peyrinis Pri-
vilegia Regularium. Vene-
tiis. 1649.

Ludovici Engel Manuale
Parochorum. Venetiis 1733

Ludovici Posthii Tractatus
Mandati de Manutendo .
Genevæ. 1717.

M

Melchioris Lottherii de
Re Beneficiaria Tracta-
tus absolutissimus. Patavii
1700

Michaelis Frances Tracta-
tus de Ecclesiis Cathedrali-
bus. Lugduni 1665.

N

Nicolai Rodriquez Fer-
mosini Tractatus tres
de potestate Capituli Sede va-
cante, & plena. Lugduni 1666.

P

Pauli Mariæ Quarti du-
plex sacer Tractatus de
Processionibus & Litaniis,
& de Benedictionibus. Vene-
tiis 1727.

Petri Otthoboni Nobilis
Veneti, postea Alexandri
VIII P. M. Decisiones Sacræ
Rotæ Romanæ Ven. 1696

Petri Leurenii Forum Be-
neficiale, in tres Partes di-
visum. Coloniz Agrippinz.

1706.

Ejusdem Tractatus Quater-
narius de Episcoporum Vica-
riis. Ibidem. 1708. deinde
Venetiis. 1709.

Petri de Murga Tractatus
de Beneficiis Ecclesiasticis.
Lugduni. 1684.

Pyrri Corradi Praxis Be-
neficiaria. Venetiis. 1699.

Ejusdem Praxis Dispen-
sationum Apostolicarum. Ibi-
dem, eodem Anno.

S

Stephani Quaranta Sum-
ma Bullarii. Venetiis.
1642.

Synodicon S. Beneventa-
nensis Ecclesiæ. Romæ. 1724.

T

Thomæ Pascucci Com-
pendium ad Consulta-
tiones Canonicas Jacobi Pi-
gnatelli, in duas Partes di-
stinctum. Venetiis. 1716.

Thomæ Palma Decisiones
Rotæ Parmensis. Mediolani.
1706.

Thomæ de Rosa Tractatus
de Executoribus Litterarum
Apostolicarum Venetiis. 1697

V

Vincentii S. R. E. Cardi-
nalis Petra Commenta-
ria ad Constitutiones Aposto-
licas, in quinque Tomos hæc-
tenus redacta. Venetiis. 1729.

*Præter nonnullos alios ab aliquo ex prædictis
Auctoribus citatos.*

TRI-

TRIGINTA DUO SUMMI PONTIFICES

ORDINE ALPHABETICO DISPOSITI,
QUORUM CONSTITUTIONES
IN HOC OPERE RECENSENTUR.

Alexander VI. Hispanus, creatus Anno 1491. 12. Augusti: obiit Anno 1503. 18. Augusti.

Alexander VII. Senensis, creatus Anno 1655. 7. Aprilis: obiit Anno 1667. 22. Maii.

Alexander VIII. Venetus, creatus Anno 1689. 6. Octobris: obiit Anno 1691. 1. Februarii.

Benedictus XII. Gallus, creatus Anno 1334. 21. Decembris: obiit Anno 1342. 25. Aprilis.

Benedictus XIII. Romanus, creatus Anno 1724. 29. Maii: obiit Anno 1730. 21. Februarii.

Clemens VII. Florentinus, creatus Anno 1523. 19. Novembris: obiit Anno 1534. 25. Septembris.

Clemens VIII. Florentinus, creatus Anno 1592. 30. Januarii: obiit Anno 1605. 3. Martii.

Clemens IX. Pistoriensis, creatus Anno 1667. 20. Junii: obiit Anno 1669. 9. Decembris.

Clemens X. Romanus, creatus Anno 1670. 29. Aprilis: obiit Anno 1676. 22. Julii.

Clemens XI. Urbinas, creatus Anno 1700. 23. Novembris: obiit Anno 1721. 19. Martii.

Eugenius IV. Venetus, creatus Anno 1431. 4. Martii: obiit Anno 1447. 23. Februarii.

Gregorius XIII. Italus, creatus Anno 1572. 13. Martii: obiit Anno 1585. 10. Aprilis.

Gregorius XIV. Mediolanensis, creatus Anno 1590. 9. Decembris: obiit Anno 1591. 15. Octobris.

Gregorius XV. Bononiensis, creatus Anno 1621. 8. Februarii: obiit Anno 1623. 8. Julii.

Honorius IV. Romanus, creatus Anno 1285. 2. Aprilis:

XXXII. SUMMI PONTIFICES.

lis : obiit Anno 1287 3. Aprilis.

Innocentius IV. Januensis, creatus Anno 1243 24. Junii : obiit Anno 1254 12. Decembris.

Innocentius X Romanus, creatus Anno 1644 15. Septembris : obiit Anno 1655 7. Januarii.

Innocentius XI. Comensis, creatus Anno 1676. 21. Septembris : obiit Anno 1689. 12. Augusti.

Innocentius XII. Neapolitanus, creatus Anno 1691. 12. Julii : obiit Anno 1700. 27. Septembris.

Innocentius XIII. Romanus, creatus Anno 1721. 8. Maii : obiit Anno 1724. 8. Martii.

Julius II. Savonenfis, creatus Anno 1503. 1. Novembris : obiit Anno 1513. 21. Februarii.

Julius III. Aretinus, creatus Anno 1550. 8. Februarii, obiit Anno 1555. 23. Martii.

Leo X. Florentinus, creatus Anno 1513. 15. Martii : obiit Anno 1521. 1. Decembris.

Martinus V. Romanus, creatus Anno 1417. 11. Novembris : obiit Anno 1431. 12. Februarii.

Paulus II. Venetus, creatus Anno 1464. 31. Augusti : obiit Anno 1471. 28. Julii.

Paulus III. Romanus, creatus Anno 1534. 10. Octobris : obiit Anno 1549. 10. Novembris.

Paulus IV. Neapolitanus, creatus Anno 1555 23. Maii : obiit Anno 1559. 14. Augusti.

Paulus V. Romanus, creatus Anno 1605. 15. Maii : obiit Anno 1621. 28. Januarii.

Pius IV. Mediolanensis, creatus Anno 1560. 26. Decembris : obiit Anno 1565. 9. Decembris.

Pius V. Italus, creatus Anno 1566. 7. Januarii : obiit Anno 1572. 1. Maii.

Sixtus V. Italus, creatus Anno 1585. 12. Aprilis : obiit Anno 1590 27. Julii.

Urbanus VIII. Florentinus, creatus Anno 1623 6. Augusti : obiit Anno 1644. 29. Julii.

DECISIONES ROTALES

PER DIOECESÈS DIGESTÆ,
 QUÆ IN HOC OPERE BREVITER CONTINENTUR
 AD PAROCHOS SPECTANTES.

A

- A** Drien. Benefic. 1668. 4.
 Iun. coram Ottalora . .
 Adrien. Congruæ 1672. 18.
 Mar. coram Matthæjo.
 Æsina Bonor. 1659. 31. Mar.
 coram Verospio.
 Albanen. Sponsal. 1710. 15.
 Dec. coram Anfaldo.
 Albanen. Sponsal. 1711. 13.
 Iun. coram Scotto.
 Albanen. Transact. 1672. 27.
 Ian. coram Taja.
 Algaren. Pension. 1674. 28.
 Nov. coram Matthæjo.
 Aliphana Iurispatron. 1629.
 4. Iul. coram Ghislerio.
 Altamur. Immission. 1701.
 17. Ian. coram Muto.
 Anconitana Terrar. 1578.
 13. Iun. coram Seraphino.
 Anconit. separ. Thori 1675.
 8. Mar. coram Rondinino.
 Anglonen. Archipresb. 1666.
 29. Oct. coram Taja.
 Anglonen. Archipresb. 1668.
 25. Iun. coram Ottalora.
 Aprutina Matrimon. 1708.
 30. Apr. coram Scotto.
 Aquen. Procession. 1680. 16.
 Iun. coram Ursino.
 Arianen. Benefic. 1651. 10.
 Mar. coram Verospio.
 Ariminen. Parochial. 1659.
 10. Mar. coram Albergato.
 Asculana Bonor. 1680. 15.
 Ian. coram Vicecomite.
 Asten. Præposit. 1677. 29.
 Ian. coram Galataju.
 Avenion. Fideicom. 1659.
 24. Ian. coram Cerro.
 Avenion. Transact. 1661. 4.
 Apr. coram Priolo.
 Avenion. Fideicom. 1661.
 20. Iun. coram Cerro.
 Avenion. Fideicom. 1670.
 17. Nov. coram Albergato.
 Avenion. Dotation. 1680.
 19. Iun. coram Albergato.
 Avenion. Succession. 1683.
 4. Iun. coram Ursino.
 Aversana Funeral. 1634. 23.
 Iun. coram Coccino.
 Augustana Canonic. 1668.
 26. Nov. coram Albergato.
 Augustana Iurispatr. 1698.
 17. Febr. coram Olmo.

Bar-

B

B Arbastr. Decimar. 1660. 7.
 Maii coram Albergato.
 Barchinon. Benefic. 1704. 15.
 Apr. coram Molines.
 Barchinon. Benefic. 1704.
 12 Dec. coram Omana.
 Barchinon. Congruæ 1674.
 19 Jan coram Matthæjo.
 Barchinon. Divor. 1676. 11.
 Dec. coram Vicecomite.
 Barchinon. Benefic. 1683. 7.
 Maii coram Caccia.
 Baren. Sponsal. 1711. 22. Iun.
 coram Lancetta.
 Benevent. Spolii 1585. 2.
 Dec. coram Orano.
 Benevent. Canonic. 1647. 27.
 Maii coram Bichio.
 Benevent. Iurisd. 1659. 5.
 Maii coram Taja.
 Benevent. Parochial. 1671.
 19. Iun. coram Rondinino.
 Benevent. Pension. 1673. 1.
 Dec coram Calataju.
 Bergom. Funeral. 1594. 7.
 Nov. coram Mantica.
 Bituntina Iurispatr. 1704.
 28 Nov. coram Caprara.
 Bituntina Iurispatr. 1717.
 28. Iun. coram Crispo.
 Bononien. Parochial. 1706.
 1. Febr. coram Scotto.
 Bononien. S. Apollin. 1586.
 10. Iun. coram Orano.
 Bononien. Dismembr. 1659.
 10. Febr. coram Verospio.

Bononien. Dismembr. 1660.
 20. Febr. coram Bevilaqua.
 Bononien. Dismembr. 1668.
 16. Apr. coram Taja.
 Bononien. Primitiar. 1668.
 Febr. coram Albergato.
 Bononien. Capellæ 1669. 28.
 Iun coram Bourlemont.
 Bononien. Primitiar. 1672.
 23. Ian. coram Albergato.
 Bononien. Matrimon. 1674.
 16. Apr. coram Emerix.
 Bononien. Pension. 1674. 18.
 Iun coram Rondinino.
 Bononien. Fideicom. 1679.
 20 Febr coram Taja.
 Bononien. Fideicom. 1680.
 17. Iun. coram Emerix.
 Bononien. Parochial. 1682.
 12. Ian. coram Albergato.
 Bovinen. Archidiacon. 1714.
 27. Iun. coram Scotto.
 Burgen. Iurisdic. 1706. 11.
 Iun. coram Ansaldo.
 Burgen. Iurisd. 1709. 26. Iun.
 coram Lancetta.
 Burgen. Iurisdic. 1714. 19.
 Febr. coram Falconerio.
 Burgen. Iurisdic. 1714. 23.
 Febr. coram Falconerio.
 Burgen. Funeral. 1661. 16.
 Iun. coram Cerro.
 Burgen. Præmin. 1677. 8.
 Febr. coram Bourlemont.
 Burgen. Iur. seden. 1677. 20.
 Apr. coram Vicecom.
 Burgen. Iur. deput. 1684. 21.
 Febr. coram Albergato.
 Burgen. Iur. confer. 1691. 23.
 Iun. coram Molines.

C

Cæfaraug. Dedic. 1618. 12.
 Dec. coram Manzanedo.
 Cæfaraug. Præemin. 1664.
 4. Iun. coram Bevilacqua.
 Cæfaraug. Iurisd. 1692. 8.
 Febr. coram Emerix.
 Calagurit. Benefic. 1705. 15.
 Maii coram Caprara.
 Calagur. Capellan. 1593. 14.
 Maii coram Orano.
 Calagurit. Benefic. 1593. 18.
 Iun. coram Gypſio.
 Calagurit. Benefic. 1655. 14.
 Iun. coram Bichio.
 Calagurit. Decimar. 1659.
 28. Nov. coram Cerro.
 Calagurit. Decimar. 1663.
 26. Nov. coram Albergato.
 Calagur. Archidiac. 1670.
 20. Iun. coram Emerix.
 Calagur. Præemin. 1671. 15.
 Iun. coram Bourlemont.
 Calagurit. Penſion. 1692. 1.
 Dec. coram Emerix.
 Calagurit. Decimar. 1694.
 23. Ian. coram Molines.
 Calagurit. Decimar. 1664. 5.
 Dec. coram Cerro.
 Callien. Priorat. 1651. 26.
 Ian. coram Bichio.
 Caputaquen. Iurisd. 1672. 14.
 Mar. coram Emerix.
 Caputaq. Iur. ſepelien. 1671.
 1. Iun. coram Bourlemont.
 Carpenſtor. Decim. 1674. 15.
 Iun. coram Taja.

Carpenſtor. Decim. 1675.
 28. Iun. coram Taja.
 Carpenſtor. Decim. 1679. 21.
 Apr. coram Rondinino.
 Carpenſtor. Vicariæ. 1696.
 23. Ian. coram Emerix.
 Cathacen. Matrim. 1676. 1.
 Iul. coram Taja.
 Cavallicen. Decim. 1659.
 23. Iun. coram Taja.
 Cavallicen. Decim. 1686. 2.
 Dec. coram Emerix.
 Cavallicen. Decim. 1677. 8.
 Mar. coram Emerix.
 Celſonen. Præſtation. 1717.
 5. Mar. coram Falconerio.
 Celſonen. Præpoſit. 1694.
 14. Iun. coram Molines.
 Chelmen. Decimar. 1665. 4.
 Maii coram Taja.
 Civit. Pleb. Simonix. 1620.
 14. Ian. coram Buratto.
 Civit. Pleb. Capellan. 1668.
 22. Iun. coram Carpineo.
 Colonien. Priorat. 1704. 4.
 Iul. coram Scotto.
 Colonien. Parochial. 1669.
 28. Ian. coram Calataju.
 Comen. Sponſal. 1705. 10.
 Iun. coram Molines.
 Comen. Parochial. 1713. 10.
 Febr. coram Aldrovando.
 Comen. Decimar. 1705. 14.
 Dec. coram Caprara.
 Comen. Diſmembrat. 1675.
 1. Iul. coram Rondinino.
 Compoſtell. Examin. 1678.
 20. Iun. coram Pauluccio.
 Compoſtell. Benefic. 1717. 15.
 Mar. coram Althann.

Gora.

- Compostell. Examin. 1678.
 27 Jun. coram Vicecom.
 Compostell. Examin. 1678
 14. Febr. coram Rondinino.
 Compostell. Decimar. 1694.
 28. Jun. coram Emerix.
 Conchen. Fructuum 1586.
 10. Febr. coram Seraphino.
 Conchen. Decimar. 1676. 17.
 Apr. coram Emerix.
 Constantien. Union. 1710.
 23. Jun. coram Crispo
 Constantien. Famuli 1732
 2. Maii coram Rezzonico.
 Corduben. Decimar. 1605.
 2. Dec. coram Pamphilio.
 Corduben. Matrim. 1664
 21. Maii coram Verospio.
 Cracovien. Iurispatr. 1712
 1. Jul. coram Ansaldo.
 Cracovien. Decimar. 1658.
 15 Febr. coram Verospio.
 Cracovien. Decimar. 1660
 14. Apr. coram Bourlemont.
 Cracovien. Decimar 1663.
 18. Iun. coram Taja.
 Cracovien. Præposit. 1667.
 11. Febr. coram Priolo.
 Cracovien. Decimar. 1667.
 26. Nov. coram Ottalora.
 Cracovien. Spolii 1674 26.
 Ian. coram Rondinino
 Cracovien. Censui 1675 10.
 Iun. coram Taja.
 Cracovien. Decimar. 1675.
 26 Jun. coram Rondinino.
 Cracovien. Decimar. 1677. 2
 Apr. coram Rondinino.
 Cracovien. Unionis 1681. 10.
 Ian. coram Ursino.

- Cremonen Iurispatr. 1675.
 17 Iun. coram Emerix.
 Cusentina Cantor. 1674. 9.
 Apr. coram Rondinino.

E

- Eugubina Paroch. 1623. 13.
 Ian. coram Remboldo.
 Eugubina Pension. 1671. 16.
 Febr. coram Bourlemont.
 Eugubina Pension. 1671. 4.
 Maii coram Bourlemont.
 Eugubina Pension 1671. 4.
 Dec. coram Bourlemont.

F

- Fanen. Ecclesiæ 1688. 3.
 Jul. coram Emerix.
 Farfen Canonic. 1657. 4. Jul.
 coram Bevilacqua.
 Faventina Benefic. 1707. 16
 Iun. coram Aldrovando.
 Faventina Paroch. 1662. 4.
 Dec. coram Bourlemont.
 Faventina Pension. 1676. 7.
 Febr. coram Calataju.
 Faventina Pension. 1676.
 20. Mar. coram Calataju.
 Faventina Paroch. 1697. 28.
 Iun. coram Ansaldo.
 Feltren Patochial 1600. 9.
 Mar. coram Lancelloto.
 Fertarien. Decim 1706. 28.
 Febr. coram Caprara.
 Firmiana Iurisd. 1706. 10.
 Maii coram Molines.

Fir-

Firmana Capellan. 1717. 2.
Iul. coram Lancetta.
Florent. Capellan. 1673. 6
Mar. coram Rondinino.
Florent. Capellan. 1673. 27.
Nov. coram Rondinino.
Florent. Capellan. 1677. 7.
Maii coram Bourlemont.
Forolivien. Paroch. 1716. 7.
Dec. coram Lancetta.
Fulginat. Paroch. 1710. 13.
Ian. coram Aldrovando.

G

Gerund Primitiar 1704.
28. Ian. coram Caprara
Gerund. Manutent. 1710.
23. Iun. coram Molines.
Gerund. Canonic 1724. 3.
Iul. coram Falconerio.
Gerund. Parochial 1660. 3.
Dec. coram Bevilacqua.
Gerund Hebdomad 1690. 5.
Maii coram Ursino.
Gerund. Eleemos 1702. 20.
Mar. coram Priolo.
Gnesnen. Decimar. 1673. 3.
Iul. coram Emerix.
Gnesnen Parochial. 1682
22. Iun. coram Emerix.

H

Herbipol. Vicarię 1713. 16.
Mar. coram Scotto.
Herbipol. Concord. 1692. 4.
Febr. coram Emerix.

Hieracen. Paroch. 1653. 24.
Jan. coram Zarate.
Hildefinen. Canonic. 1671.
13. Apr. coram Albergato.
Hispalen. Matrimon. 1718.
21. Febr. coram Foscaro.
Hispalen. Iur. nomin. 1612. 4.
Iul. coram Damasceno.
Hispal. Iur. amoven. 1641. 21.
Iun. coram Peutingerio.
Hispalen. Decimar. 1659. 16.
Jun. coram Cerro.
Hispalen. Decimar. 1663. 16.
Febr. coram Taja.
Hispalen. Decimar. 1667.
31. Jan. coram Taja.
Hispalen. Decimar. 1670.
23. Jun. coram Taja.
Hispalen. Decimar. 1671.
27. Nov. coram Bourlemont.
Hispalen. Decimar. 1675. 4.
Febr. coram Vicecomite.
Hispalen. Decimar. 1675.
10. Maii coram Galataju
Hispalen. Decimar. 1676. 2.
Mar. coram Taja.
Hispalen. Decimar. 1677.
28. Jun. coram Taja.
Hispalen. Decimar. 1678.
25. Jan. coram Pauluccio.
Hispalen. Decimar. 1679.
13. Jan. coram Bourlemont.
Hispalen. Supellect. 1701.
28. Nov. coram Priolo.
Hydruntina Pension. 1618.
5. Jun. coram Coccino.

I

I Lerden. Benefic. 1682. 20.
Febr. coram Matthæjo.
Imolen Pensionis 1672. 15.
Jan. coram Emerix.

L

L Auden Canonic 1696. 27.
Jun. coram Emerix.
Lauretana Pension 1674. 18.
Jun. coram Albergato.
Legionen. Canonic. 1593. 15.
Febr. coram Arrigonio.
Leodien. Dismembr. 1712. 1.
Febr. coram Falconerio.
Leodien. Dismembr. 1713.
3. Jul. coram Grispo.
Leodien. Canonic. 1655. 25.
Jun. coram Verospio.
Leodien Contract 1662. 23.
Jan. coram Cerro.
Leodien. Canonic 1666. 9.
Apr. coram Albergato.
Leodien. Unionis 1666. 28.
Jun. coram Bourlemont.
Leodien. Matrim. 1667. 23.
Mar. coram Carpineo.
Leodien. Matrim. 1668. 27.
Jan. coram Carpineo.
Leodien. Unionis 1668. 1.
Febr. coram Bourlemont.
Leodien Benefic. 1670. 4. Jul.
coram Taja.
Leodien. Parochial. 1670. 4.
Jul. coram Bevilaqua.

Leodien. Parochial. 1671. 12.
Jan. coram Calataju.
Leodien. Matrim. 1671. 11.
Mar. coram Taja.
Leodien. Plebania 1672. 12.
Febr. coram Emerix.
Leodien. Benefic. 1672. 30.
Maii coram Priolo.
Leodien Parochial. 1673. 20.
Febr. coram Calataju.
Leodien Parochial. 1673.
Dec. coram Calataju.
Leodien. Matrim. 1675. 29.
Mar. coram Rondinino.
Leodien. Abbatia 1679. 6.
Mar. coram Rondinio.
Leopolien Matrim. 1725.
19. Febr. coram Cerro.
Lucana de Cubit 1570. 24.
Nov. coram Lancelloto.
Lucana Bonor 1571. 15. Jan.
coram Lancelloto.
Lucana Dismembr. 1611. 9.
Maii coram Ottembergo.
Lucana Capellan. 1669. 9.
Jul. coram Cerro.
Lucana Benefic. 1670. 4. Jun.
coram Vicecomite.
Lucana Bonor. 1678. 8 Apr.
coram Pauluccio.
Lucana Unionis 1678. 22.
Apr. coram Pauluccio.
Lucana Bonor. 1681. 10.
Dec. coram Pio.
Lucen. Jurisd. 1662. 26. Jun.
coram Cerro.
Lunen Sarz. Spons 1694. 28.
Jun. coram Pio.

M

- M**ajoricen. Success. 1705. 27.
 Apr. coram Tremoille.
 Majoricen. Missar. 1653. 4.
 Jul. coram Bichio.
 Majoricen. Jur. canen. 1670.
 28. Nov. coram Emerix.
 Majoricen. Dismembr. 1671.
 1. Jul. coram Rondinino.
 Majoricen. Pension. 1673.
 16. Jun. coram Albergato.
 Majoricen. Pension. 1674.
 8. Jun. coram Rondinino.
 Majoricen. Pension. 1675.
 2. Dec. coram Taja.
 Majoricen. Funer. 1694.
 5. Jul. coram Emerix.
 Marianen. Curat. 1676.
 1. Jul. coram Vicecomite.
 Marficen. Jurisdic. 1705.
 27. Apr. coram Tremoille.
 Marficen. Jurisdic. 1664.
 14. Mar. coram Verospio.
 Marficen. Archidiac. 1670.
 4. Jul. coram Vicecomite.
 Maleran. Archipresb. 1598.
 11. Dec. coram Litta.
 Mechlinien. Matrim. 1666.
 5. Mar. coram Cerro.
 Mediolan. Præbendæ. 1649.
 20. Mar. coram Bichio.
 Mediolan. Parochial. 1678.
 3. Jun. coram Mattheja.
 Mediolan. Funer. 1694.
 25. Jun. coram Emerix.
 Melevit. Commen. 1667.
 12. Dec. coram Taja.

- Malevit. Commen. 1669.
 24. Maji coram Bourlemont.
 Melevit. Parochial. 1680.
 19. Febr. coram Guagando.
 Melavit. Administ. 1692.
 28. Nov. coram Emerix.
 Meliten. Dismembr. 1692.
 12. Maji coram Emerix.
 Moguntina Choris. 1679. 17.
 Mar. coram Emerix.
 Moguntina Choris. 1680. 11.
 Mar. coram Emerix.
 Monaster. Canonic. 1670. 16.
 Jun. coram Albergato.
 Montis Alti Paroch. 1668. 7.
 Maji coram Albergato.
 Montis Casin. Preemin. 1679.
 14. Apr. coram Albergato.
 Montis Regal. Decim. 1705.
 8. Jun. coram Caprara.
 Murana Congruæ. 1661. 10.
 Jun. coram Bourlemont.
 Flutinen. Canonic. 1614. 12.
 Jun. coram Ubaldo sen.

N

- N**arnien. Paroch. 1659. 28.
 Apr. coram Taja.
 Narnien. Capellan. 1649. 8.
 1. Febr. coram Bichio.
 Narnien. Parochial. 1662.
 6. Febr. coram Verospio.
 Neapolit. Matruten. 1716.
 14. Febr. coram Cerro.
 Neapolit. Matrim. 1705. 22.
 Jun. coram Priolo.
 Neapolit. Matrim. 1706. 26.
 Febr. coram Priolo.

- Neapolit. Manuten. 1711. 1. Nullius Mont. Portii 1580.
 3. Iun. coram Scotto. 19. Nov. coram Bracco.
 Neapolit. Benefic. 1722.
 27. Nov. coram Falconerio.
 Neapolit. Funeral. 1662. 12
 Mar. coram Verospio.
 Neapolit. Benefic. 1677. 29
 Mar. coram Bourlemont.
 Meriton. Pensionis 1611. 10
 Jun. coram Ludovisio.
 Nolana Parochial. 1670.
 27. Iun. coram Vicecomite.
 Nolana Parochial. 1674.
 12. Iun. coram Matthæo.
 Novar. Pensionis 1710. 24.
 Mar. coram Falconerio.
 Novar. Præceden. 1713. 3.
 Jul. coram Lancetta.
 Novar. Parochial. 1710 22.
 Jan. coram Priolo.
 Novar. Parochial. 1705
 22. Iun. coram Caprara.
 Novar. Bacimar. 1707.
 22. Iun. coram Omana.
 Novar. Parochial. 1661.
 7. Ap. coram Verospio.
 Novar. Parochial. 1665
 16. Mar. coram Emerix.
 Novar. Parochial. 1667.
 4. Mar. coram Albergato.
 Novar. Parochial. 1668.
 13. Iun. coram Albergato.
 Novar. Parochial. 1669.
 10. Maji coram Calataju.
 Novar. Parochial. 1671:
 20. Apr. coram Calataju.
 Novar. Parochial. 1696.
 4. Iul. coram Molines.
 Nullius Mont. Portii 1580
 9. Mar. coram Bracco.
- O**
 Lomuc. Canonic. 1677.
 29. Iun. coram Vicecom.
 Olomuc. Iuridic. 1693.
 5. Iun. coram Muto. *
 Oveten. Funeral. 1705. 11.
 Dec. coram Caprara.
 Oveten. Parochial. 1681. 12.
 Maji coram Albergato.
 Oeomen. Concordiæ. 1677.
 8. Iun. coram Vicecomite.
 Oxomen. Concordiæ. 1677.
 25. Iun. coram Vicecomite.
- P**
 Palentina Decimar. 1655. 24.
 Maji coram Zarate.
 Palentina Benefic. 1670.
 28. Nov. coram Emerix.
 Palentina Concor. 1683. 5.
 Iul. coram Emerix.
 Pampilon. Missæ. 1716. 26.
 Iun. coram Altham.
 Pampilon. Vicariæ 1664. 16.
 Iun. coram Ottalora.
 Pampilon Vicariæ 1655. 29.
 Apr. coram Ottalora.
 Pampilon. Iur. Paroch. 1667.
 11. Mar. coram Ottalora.
 Pampilon. Decimar. 1667.
 23. Mar. coram Albergato.
 Pampilon. Vicariæ. 1667. 23.
 Mar. coram Cerro.
 Pampilon. Iur. Paroch. 1669.
 13. Maji coram Albergato.
 Pam-

DECISIONES ROTALES.

xix

Pampilon. Primitiar. 1670. 10.
Dec. coram Bourlemont.
Pampilon. Primitiar. 1671. 16.
Nov. coram Bourlemont.
Pampilon. Benefic. 1673. 17.
Mar. coram Calataju.
Pampilon. Benefic. 1677. 15.
Nov. coram Albergato.
Pampilon. Anniversar. 1678.
Maii coram Taja.
Pampilon. Decimar. 1685.
Iun. coram Emerix.
Pampilon. Vicariz. 1689. 14.
Mar. coram Emerix.
Papien. Commenda. 1670.
24. Nov. coram Emerix.
Parmen. Profession. 1664.
11. Febr. coram Bevilaqua.
Parmen. Parochial. 1671.
23. Febr. coram Bevilaqua.
Parmen. Parochial. 1671. 19.
Iun. coram Rondinino.
Parmen. Parochial. 1672. 1.
Apr. coram Albergato.
Perusina Præmin. 1711. 2.
Dec. coram Anfalda.
Perusina Matrim. 1688. 15.
Mar. coram Hervault.
Pisuren. Prædii. 1692. 16.
Iun. coram Caprara.
Pisana OEconomat. 1695.
1. Iul. coram Emerix.
Pisana OEconomat. 1695.
12. Dec. coram Emerix.
Placentina Bonor. 1585.
26. Iun. coram Blaachetto.
Placentina Fruct. 1627. 23.
Iun. coram Manzaneda.
Placentina Decimar. 1628.
20. Dec. coram Virili.

Placentina Heredit. 1664.
30. Mar. coram Albergato.
Placentina Collegial. 1695.
20. Iun. coram Scotto.

R
Agulina Bonor. 1978. 20.
Iun. coram Lancelloto.
Ravennat. Bonor. 1668. 6.
Febr. coram Taja.
Ravennat. Decim. 1672. 23.
Iun. coram Emerix.
Ravennat. Decimar. 1672. 23.
Iun. coram Emerix.
Reatina Castror. 1656. 31.
Iun. coram Albergato.
Reatina Archipresbyt. 1698.
13. Iun. coram Muto.
Regien. Pensionis. 1671. 19.
Iun. coram Rondinino.
Reginen. Parochial. 1667. 1.
Iun. coram Ottalora.
Ripana Benefic. 1655. 9.
Iun. coram Bevilaqua.
Romana Matrimon. 1719. 3.
Iul. coram Corio.
Romana Funera. 1722. 26.
Iun. coram Falconerio.
Romana Præceden. 1724. 4.
Febr. coram Falconerio.
Romana Baptizandis. 1733. 14.
Iun. coram Sanminiato.
Romana Calalis. 1578. 18.
Iun. coram Cantuccio.
Romana Capellan. 1607. 26.
Iun. coram Pamphilio sen.
Romana Iur. Funer. 1653. 4.
Iul. coram Zarate.

Re-

- Romana Testament. 1660.
 5. Maii coram Verospio.
 Romana Testament. 1661. 4.
 Febr. coram Verospio.
 Romana Matrimon. 1665.
 26. Jun. coram Cerro.
 Romana Quartæ 1668. 4.
 Jun. coram Bourlemont.
 Romana Matrimon. 1669.
 15. Febr. coram Carpineo.
 Romana Immission. 1672.
 5. Oct. coram Severolo.
 Romana Quartæ 1674. 5.
 Apr. coram Emerix.
 Romana Vineæ 1676. 10.
 Jan. coram Albergato.
 Romana Pensionis 1678. 6.
 Iun. coram Rondinino.
 Romana Orciani 1679. 16.
 Ian. coram Bourlemont.
 Romana Præmin. 1679. 16.
 Iun. coram Rondinino.
 Romana Censur. 1682. 12.
 Iun. coram Emerix.
 Romana Censur. 1684. 14.
 Iun. coram Emerix.
 Romana Pensionis 1694. 15.
 Mar. coram Priolo.
 Romana Funeral. 1696. 30.
 Jan. coram Molines.
 Romana Matrimon. 1697. 4.
 Febr. coram Ursino.
 Romana Funeral. 1699. 15.
 Iun. coram Molines.
 Rossanen. Exempt. 1667. 4.
 Mar. coram Taja.

- S** Alamant. Scipend. 1606. 16.
 Ian. coram Lancelloto.
 Salisburg. Iur. Metrop. 1698.
 13. Febr. coram Priolo.
 Savonen. Benefic. 1664. 30.
 Ian. coram Emerix.
 Segobien. Benefic. 1723. 19.
 Nov. coram Falconerio.
 Senogall. Parochial. 1664. 6.
 Iun. coram Priolo.
 S. Severini Manuten. 1709.
 7. Ian. coram Crispo.
 S. Severini Manuten. 1709.
 7. Iun. coram Crispo.
 S. Severini Parochial. 1660.
 9. Ian. coram Bevilacqua.
 Spiren. Censur. 1666. 28.
 Iun. coram Albergato.
 Sulmonen. Benefic. 1655.
 3. Iul. coram Albergato.
 Surrentina Fabricæ 1706.
 11. Ian. coram Caprara.

T

- T** Arracon. Benefic. 1712. 11.
 Apr. coram Lancetta.
 Tarracon. Prioratus 1673.
 15. Maii coram Emerix.
 Tarracon. Prioratus 1674.
 16. Febr. coram Emerix.
 Tarracon. Juridict. 1700.
 28. Iun. coram Olmo.
 Taurin. Prioratus 1666.
 29. Ian. coram Carpineo.
 Taurin. Decimar. 1667.
 23. Mar. coram Bourlemont.

DECISIONES ROTALES.

xxi

- Tirafon Decimar. 1704.
- 30. Iun. coram Caprara.
- Tirafon. Decimar. 1697. 1.
- 2. Iul. coram Caprara.
- Toletana Matrim. 1625.
- 10. Dec. coram Merlino.
- Toletana Matrim. 1639.
- 18. Febr. coram Coccino.
- Toletana Archidiac. 1650.
- 4. Apr. coram Albergato.
- Toletana Manuten. 1657.
- 7. Febr. coram Meltio.
- Toletana Decimar. 1657.
- 27. Apr. coram Meltio.
- Toletana Decimar. 1657.
- 18. Iun. coram Verospio.
- Toletana Decimar. 1660.
- 14. Maii coram Bevilaqua.
- Toletana Manuten. 1660.
- 26. Maii coram Bevilaqua.
- Toletana Manuten. 1660.
- 9. Jun. coram Bevilaqua.
- Toletana Decimar. 1668.
- 27. Jun. coram Ottalora.
- Toletana Decimar. 1672.
- 9. Maii coram Castrillo.
- Toletana Decimar. 1674.
- 9. Apr. coram Bourlemont.
- Toletana Decimar. 1677.
- 15. Jan. coram Bourlemont.
- Toletana Iurisdic. 1689.
- 6. Iun. coram Molines.
- Tranen. Iur. sepelien. 1673.
- 13. Ian. coram Rondinino.
- Tranen. Iur. sepelien. 1675.
- 1. Febr. coram Rondinino.
- Tridentina Decim. 1702.
- 22. Iun. coram Muto.
- Trojana Crucis 1708. 10.
- Dec. coram Aldrovando.

- Trojana Iur. funér. 1675.
- 18. Febr. coram Albergato.
- Tudert. Donation. 1632. 17.
- Iul. coram Cerro.
- Tudert. Succession. 1662. 27.
- Febr. coram Bourlemont.
- Tuden. Capellæ 1705. 23.
- Iun. coram Scotto.
- Tullen. Monasterii 1597. 17.
- Mar. coram Penia.
- Turritana Congruæ 1665.
- 21. Mar. coram Taja.
- Turritana Congruæ 1666.
- 5. Iul. coram Priolo.

V

- V Aden. Distribut. 1673. 12.
- Maii coram Emerix.
- Valentia Matrim. 1578. 24.
- Ian. coram Blanchetto.
- Valentina Pensionis 1600.
- 31. Ian. coram Litta.
- Valentina Rectoriæ 1646.
- 3. Dec. coram Bichio.
- Valentina Rectoriæ 1647.
- 17. Mar. coram Bichio.
- Valentina Rectoriæ 1647.
- 24. Maii coram Bichio.
- Valentina Benefic. 1673. 11.
- Dec. coram Calataju.
- Valentina Vicariæ 1674.
- 27. Apr. coram Calataju.
- Valentina Benefic. 1696.
- 17. Febr. coram Olmo.
- Vallisolet. Congruæ 1677.
- 11. Ian. coram Emerix.
- Vallisolet. Congruæ 1677.
- 25. Iun. coram Emerix.
- Varmien. Distribut. 1666.
- 23. Ian.

23. Ian. coram Ottalora. Veliterna Affectus. 1593.	10. Dec. coram Verospio. Virdunen. Canonic. 1596.
10. Dec. coram Litta. Vercellen. Canonic. 1598.	13. Maii coram Pamphilio. Viterb. Beneficior. 1653.
4. Maii coram Corduba. Vercellen. Unionis 1610.	25. Ian. coram Celso. Ulyxbon. Beneficii 1626.
23. Apr. coram Lancelloto. Vercellen. Præposit. 1647.	13. Apr. coram Nanzanedo. Urbanen. Archipresb 1697.
11. Dec. coram Bichio. Vicen. Hebdomadar. 1675.	17. Maii coram Ansaldo. Urgellen. Administr. 1703.
13. Maii coram Albergato. Vicen. Parochialis 1678.27.	23. Ian. coram Caprara. Urgellen. Parochial. 1663.
1 Ian. coram Albergato. Viennen. Prioratus 1657.	14. Dec. coram Verospio. 36.

V

Præter nonnullas alias ejusdem Sacræ Rotæ Decisio-
nes, ab aliquo ex citatis Auctoribus relatas, quas,
quia non vidimus in fonte, nolimus in
hoc Indice inferere.

RERUM OMNIUM

IN HAC DECISIONUM COLLECTIONE
CONTENTARUM

ELENCHUS.

A *Bbas.* Vide numerum
marginalem 9. 143.
248. 337. 376. 450. 523. 654.
706. 713. 1128. 1129. 1132.
1196. 1256. 1285. 1373.
1515. 1726. 1828. 1876. 1877.
1878. 1879. 1880. 1881. 1882
& 1883.

Abbatia. Vide num. 65.
336. 525. & 1073.

Abortus. Vide num. 176.

Absentia. Vide num. 34.
36. 50. 66. 85. 360. 445. 518.
570. 573. 646. 690. 822. 833.
1115. 1437. 1524. & 1559.

Absolutio. Vide num. 13.
26. 176. 185. 485. 508. 695.
794. 1391. 1462. 1463. 1464.
1465. 1496. 1606. & 1665.

Abusus. Vide num. 179.
227. 269. 387. 654. 731.
908. 1725. & 1935.

Alienatio. Vide num. 8.
9. 58. 60. 91. 92. 93. 107. 115.
147. 153. 159. 242. 263. 321.
343. 349. 369. 531. 637. 882.
890. 1056. 1157. 1303. 1376.
1397. 1398. 1442. 1497.
1657. 1724. 1736. 1840. &
1840.

Altare. Vide num. 101.
158. 187. 196. 238. 241. 258.
270. 300. 335. 348. 412. 528.
563. 610. 636. 647. 712. 979.
1000. 1010. 1058. 1151. 1272.
1664. 1690. 1704. 1711.
1723. 1854. 1860. 1891.
1906. 1926. 1557. & 1958.

Altare Privilegiatum. Vi-
de num. 1117. 1139. 1205.
1357. 1530. & 1651.

Anniversarium. Vide
num. 180. 462. 736. 776.
1076. 1401. 1544. 1690.
1704. 1829. 1830. 1922. 1927.
& 1959.

Appellatio. Vide num.
134. 181. 199. 228. 432. 444.
459. 914. 958. 1007. 1268.
1395. 1490. 1522. 1862.
1863. 1872. 1906. 1932. 1937.
1945. 1946. 1972. & 1981.

Approbatio. Vide num.
76. 87. 112. 152. 200. 234.
246. 337. 351. 368. 372. 385.
418. 443. 472. 501. 522. 586.
625. 633. 746. 801. 896. 1323.
1559. 1578. 1735. 1738.
1781. 1828. 1861. 1881. &
1923.

Archidiaconus. Vide nu.
b 4 451.

RERUM OMNIUM.

451. 486. 510. 1601. & 738. 744. 750. 791. 841. 850. 1858. 923. 928. 959. 1121. 1204.

Archipresbyter. Vide num. 1208. 1234. 1358. 1368. 1386. 1402. 1454. 1477. 1533. 1537. 1544. 1610. 1611. 1644. 1897. 1713. 1720. 1740. 1776. 1779. 1903. 1935. 1938. 1960. & 1961.

Beneficiorum erectio. Vide num. 145. 302. 359. 393. 419. 488. 1871. 1873. 1890. 1898. 1917. 1918. 1933. & 1938.

Aurora. Vide num. 215. 301. 604. 780. 1897. & 1898.

Avus. Vide numer. 74. 154. & 222.

B

Baptismus. Vide num. 105. 128. 166. 227. 268. 276. 311. 331. 424. 433. 447. 644. 646. 651. 669. 755. 802. 891. 1065. 1182. 1194. 1236. 1238. 1239. 1278. 1280. 1453. 1541. 1542. 1670. 1803. 1809. 1893. 1930. 1982. 1983. & 1985.

Benedictio. Vide num. 578. 602. 618. 622. 669. 769. 793. 1112. 1534. 1535. 1596. 1638. 1670. 1672. 1714. 1723. 1737. 1738. 1790. 1856. & 1905.

Benedictio Sponsorum. Vide num. 18. 19. 203. 210. 342. 347. 816. 898. & 1790.

Beneficiatus. Vide num. 25. 27. 35. 41. 68. 78. 106. 182. 186. 187. 226. 235. 236. 288. 324. 336. 379. 404. 699.

Beneficiorum proviso. Vide num. 12. 33. 386. 410. 459. 464. 641. 673. 702. 725. 761. 909. 966. 978. 1270. 1736. 1775. 1812. 1831. 1855. 1863. 1809. 1912. 1913. 1949. & 1961.

Beneficiorum collatio. Vide num. 65. 72. 114. 143. 161. 195. 266. 274. 354. 1738. 1814. 1853. 1854. 1855. 1868. 1869. 1873. 1913. 1914. 1931. 1932. 1943. & 1961.

Beneficiorum publicatio. Vide num. 279. & 304.

Beneficiorum reservatio. Vide num. 10. 23. 26. 45. 114. 176. 182. 464. 1852. 1853. 1854. 1855. 1863. 1914. & 1960.

Beneficiorum resignatio. Vide num. 26. 117. 228. 279. 304. 464. 603. 643. 829. 881. & 886.

E L E N C H U S.

886. 945. 964. 1063. 1209. num. 28. 36. 79. 106. 181
1234. 1867 & 1953. & 340.

Beneficiorum permutatio. *Bona ab Intestato.* Vide
Vide num. 116. 136. 364. 464. num. 49. 127. & 495.

656. 819. 1204. 1210. 1313.
1435. & 1436.

C

Beneficiorum privatio.
Vide num. 3. 9. 12. 23. 26.

27. 35. 41. 52. 75. 77. 176. 182.
199. 228. 367. 368. 921. 963.
976. 1109. 1120. 1121. 1172.
1173. 1217. 1277. 1299. 1466.
1692. 1708. 1713. 1720.
1736. 1778. 1779. & 1960.

Beneficiorum vacatio. Vi-
de num. 9. 10. 12. 23. 26. 45.

52. 121. 161. 176. 182. 279.
299. 339. 354. 411. 464. 474.
499. 577. 641. 713. 860. 894.
989. 1304. 1288. 1496. 1553.
1599. 1629. 1630. 1813.
1814. 1852. 1855. 1861. 1868.
1872. 1914. 1916. & 1931.

*Beneficiorum incompati-
bilitas.* Vide numer. 464.
503. 963. 989. 1060. &
1215.

*Beneplacitum Apostoli-
cum.* Vide num. 882. 1008.
1023. 1032. 1039. 1079. 1303.
1385. 1396. 1480. 1496.
1707. 1771. 1840. & 1858.

Bona Ecclesiastica. Vide
num. 49. 96. 115. 138. 164.
340. 343. 369. 671. 817. 890.
1037. 1119. 1125. 1157. 1300.
1379. 1399. 1400. 1661.
1716. 1736. 1738. 1827. 1840.
1938. 1946. & 1969.

Bona Clericorum. Vide

C *Adaver.* Vide num. 19.
40. 97. 100. 241. 314.

370. 420. 438. 504. 517. 523.
544. 555. 561. 572. 575. 631.
638. 721. 724. 744. 751. 762.
764. 776. 790. 798. 812. 931.
944. 1011. 1012. 1013. 1014.
1061. 1072. 1084. 1093. 1183.
1321. 1342. 1343. usq. 1347.
1385. 1422. 1510. 1577. 1583.
1640. 1676. 1687. 1688. 1689.
1691. 1701. 1702. 1703.
1705. 1718. 1780. 1782. 1784.
1793. 1794. 1796. 1798. 1803.
1810. 1818. 1832. 1835. 1845.
1901. 1929. 1930. 1940. 1942.
1947. 1957. & 1977.

Camera Apostolica. Vide
num. 25. 28. 36. 49. 79. &
1662.

Campana. Vide nu. 192.
316. 456. 460. 588. & 1671.

Cancellarius. Vide num.
929. 1143. 1582. 1617. 1931.
& 1932.

Candela. Vide num. 86.
178. 292. 317. 406. 514. 540.
561. 631. 675. 701. 721. 774.
937. 679. 1036. 1688. 1702.
1721. 1903. 1905. 1957.
& 1958.

Canonicus. Vide num. 50.
66. 113. 177. 308. 315. 361.

403. 433. 481. 499. 542. 567.
574.

RERUM OMNIUM

574. 582. 606. 637. 705. 764. 1805. 1806. 1813. 1814. 1868.
799. 840. 889. 946. 1013. 1873. 1874. 1880. 1889. 1918
1112. 1413. 1415. 1416. 1617. 1979. & 1981.
1482. 1519. 1520. 1521. 1537. *Carcer*. Vide num. 281.
1616. 1695. 1716. 1731. 1254. 1560. & 1775.
1740. 1741. 1803. 1810. 1845. *Cathedraticum*. Vide nu.
1858. 1871. 1873. 1888. 1927. 124. & 423.
1978. & 1981. *Cautela*. Vide num. 387.
Capella. Vide num. 49. 1569. 1606. & 1657.
90. 111. 150. 182. 414. 655. *Censura*. Vide num. 77.
712. 737. 859. 900. 1199. 159. 281. 495. 792. 930. 974.
1406. 1514. 1632. 1660. 1664. 1109. 1208. 1654. 1696.
1668. 1710. 1737. 1738. 1719. 1739. 1894. 1947. &
& 1891. 1978.
Capellanus. Vide num. *Chorus*. Vide num. 177.
90. 134. 256. 282. 392. 408. 295. 408. 705. 968.
435. 450. 480. 522. 636. 694. 1043. 1871. 1875. 1928. &
769. 838. 853. 884. 900. 904. 1976.
917. 957. 968. 984. 1140. *Citatio*. Vide num. 125.
1171. 1176. 1185. 1187. 1290. 865. 1003. 1018. 1020. 1067.
1234. 1316. 1366. 1383. 1438. 1109. 1172. 1337. 1478.
1514. 1517. 1518. 1528. 1533. 1491. 1708. 1848. 1849. 1862.
1535. 1544. 1563. 1573. 1575. 1863. & 1960.
1577. 1578. 1579. 1595. 1596. *Clavis*. Vide num. 90. 536.
1600. 1603. 1627. 1638. 594. 1517. 1532. 1858. &
1677. 1679. 1681. 1697. 1914.
1698. 1719. 1736. 1856. 1870. *Clericus*. Vide num. 5. 6.
1889. 1891. 1897. 1898. 1899. 19. 22. 28. 52. 102. 132. 176.
100. 1917. 1918. 1923. 1924. 199. 218. 295. 298. 299. 329.
& 1933. 398. 405. 410. 457. 490. 504.
Capitulum. Vide num. 30. 564. 581. 595. 637. 646. 699.
69. 235. 283. 288. 315. 401. 736. 749. 773. 787. 835. 901.
403. 451. 463. 488. 510. 630. 921. 923. 925. 1050. 1093.
709. 751. 753. 812. 856. 883. 1108. 1115. 1146. 1173.
985. 1025. 1026. 1066. 1111. 1223. 1292. 1560. 1587. 1590.
1113. 1114. 1170. 1258. 1323. 1591. 1696. 1708. 1720.
1384. 1415. 1482. 1537. 1739. 1740. 1795. 1875. 1960.
1614. 1712. 1735. 1736. 1737. 1975. & 1976.
1738. 1741. 1776. 1780. 1784. *Clerus*. Vide num. 184.
1790. 1800. 1802. 1803. 1804. 08. 103. 457. 575. 609. 613.
683.

E L E N C H U S.

682. 118. 1003. 147. 1555. 385. 413. 167. 480. 487. 109.
 1688. 1702. 1731. 1822. 510. 616. 728. 729. 731. 792.
 1804. 1831. 1874. 1876. 1878. 844. 906. 1132. 1830. 1858.
 1935. 1940. 1941. 1979. & 1905. 1931. 1942. & 1965.
 1984.
Concordia. Vide num.
 446. 825. 1079. 1386. 1551.
Coadjutor. Vide num. 80. 119. 134. 173. 181. 291. 302. 1625. 1712. 1818. 1959. &
 410. 418. 475. 1078. 1112. 1984.
 1418. 1434. 1547. 1575.
 1945. & 1946.
Coſta. Vide num. 175. 705. 825. 817. 968. 1061. 26. 6. 83. 112. 146. 194. 212.
 1719. 1832. & 1922. 26. 339. 346. 444. 586. 590.
Cœmeterium. Vide num. 67. 713. 714. 739. 990. 1027.
 540. 797. & 1923. 1227. 1230. 1395. 1399.
Cognatio ſpiritualis. Vide 1735. 1781. 1791. 1813. 1814.
 num. 227. & 331. 1913. 1931. & 1932.
Commemoratio omnium
Defunctorum. Vide num. 979. 139. 175. 234. 308. 605. 848.
 1059. 1139. & 1924. 1561. 1793. & 1945.
Commendatarius. Vide
 num. 65. 89. 337. 375. 757. *Confessarius Regularis*.
 & 828. Vide num. 351. 353. 510. 741.
 1211. 1212. 1499. & 1978.
Communio Paſchalis. Vi-
 de num. 7. 20. 67. 71. 151. *Confessarius Monialium*.
 162. 168. 267. 289. 322. 485. Vide num. 377. 513. 832.
 492. 512. 529. 550. 649. 688. 935. 1545.
 851. 1460. 1501. 1502. 1545. *Confessio Sacramentalis*.
 1609. 1711. 1804. & 1905. Vide num. 1. 37. 80. 146. 325.
 366. 439. 480. 503. 520. 550.
Concilium Tridentinum. 604. 605. 630. 843. 847. 848.
 Vide num. 35. 43. 44. 50. 53. 939. 1184. 1433. 1451. 1537.
 73. 74. 75. 77. 78. 125. 132. 1578. 1665. 1781. 1858.
 160. 181. 194. 199. 208. 255. 1905. & 1923.
 277. 290. 295. 355. 475. 566. *Confessio Paſchalis*. Vide
 584. 585. 608. 624. 651. 672. num. 67. 139. 162. 260. 267.
 716. 777. 822. 853. 883. 902. 1211. & 1212.
 950. 958. 1021. 1074. 1162. *Confraternitas*. Vide nu.
 1248. & 1489. 30. 129. 137. 244. 249. 256.
 264. 286. 292. 330. 371. 382.
Concio Sacra. Vide num. 13. 21. 135. 200. 218. 313. 350. 426. 442. 449. 461. 463. 480.
 482.

R E R U M O M N I U M

482. 484. 494. 502. 538. 543. 1789. 1811. 1844. 1873. 1882.
631. 698. 762. 766. 767. 768. 1891. 1896. 1900. 1903. 1918.
769. 775. 796. 884. 927. 937. & 1972.
949. 998. 1072. 1084. 1086. *Consuetudo*. Vide num.
1116. 1176. 1500. 1510. 1563. 68. 106. 165. 174. 186. 234.
1638. 1661. 1668. 1669. 1672. 311. 335. 347. 350. 406. 409.
1674. 1675. 1676. usq. 1681. 417. 433. 438. 452. 453. 456.
1698. 1719. 1722. 1834. 460. 475. 495. 498. 502. 541.
1856. 1894. 1905. 1908. 1926. 555. 587. 652. 654. 696. 698.
1927. 1928. 1929. 1957. 1970. 699. 700. 731. 780. 790. 796.
& 1971. 817. 825. 829. 830. 837. 861.
907. 918. 925. 927. 968. 979.
995. 998. 1011. 1012. 1050.

Congregatio Casuum Con-
scientiæ. Vide num. 281.
287. 579. 630. 733. 741. 1499.
1551. & 1922.

Congrua. Vide num. 94.
384. 395. 514. 547. 726. 861.
888. 894. 920. 946. 956. 962.
1032. 1046. 1078. 1080. 1111.
1185. 1241. 1248. 1272. 1285.
1292. 1300. 1319. 1320. 1349.
1355. 1362. 1363. 1364. 1384.
1447. 1539. 1566. 1580. 1581.
1616. 1649. 1662. 1787. 1899.
1944. 1945. 1965. 1966. &
1967.

Correctio. Vide num. 14.
30. & 294.

Consanguinitas. Vide nu.
27. 37. 42. 43. 44. 60. 399. 595.
596. 714. 783. 786. 915. 943.
1012. 1183. 1309. 1360. 1398.
1439. 1479. 1497. 1700.
1841. 1894. 1921. 1937. 1974.
& 1978.

Consensus. Vide num. 11.
18. 34. 37. 153. 234. 252. 349.
403. 419. 437. 471. 1286.
1303. 1311. 1317. 1318. 1335.
1381. 1415. 1529. 1738.

1122. 1148. 1149. 1150. 1155.
1226. 1281. 1310. 1373. 1375.
1384. 1399. 1400. 1439. 1441.
1443. 1469. 1542. 1590. 1593.
1600. 1615. 1631. 1634. 1650.
1664. 1693. 1701. 1709.
1717. 1719. 1735. 1798. 1813.
1832. 1869. 1879. 1883. 1923.
1943. 1945. 1959. 1961. 1975.
1981. 1983. & 1985.

Convivium. Vide num.
180. 489. & 502.

Crux in Processionibus.
Vide num. 16. 98. 171. 403.
409. 541. 751. 754. 762. 763.
799. 812. 1348. 1500. 1604.
1631. 1641. 1714. 1798.
1799. 1800. 1810. 1832. 1835.
1929. 1930. 1940. 1976. &
1979.

Cura animarum. Vide
num. 14. 32. 35. 63. 76. 113.
123. 134. 149. 150. 161. 163.
214. 218. 246. 248. 253. 274.
280. 283. 291. 302. 308. 315.
320. 323. 327. 337. 344. 350.
371. 376. 384. 427. 442. 486.
488.

E L E N C H U S

488. 496. 506. 510. 512. 513.
 520. 521. 527. 608. 624. 630.
 640. 645. 650. 681. 685. 689.
 757. 759. 777. 796. 801. 822.
 823. 824. 828. 832. 836. 837.
 840. 883. 896. 902. 913. 924.
 930. 939. 940. 960. 978.
 985. 993. 1032. 1047. 1075.
 1078. 1126. 1134. 1138. 1140.
 1154. 1193. 1223. 1270. 1271.
 1292. 1362. 1446. 1472. 1490.
 1535. 1601. 1616. 1651.
 1726. 1728. 1731. 1735. 1736.
 1737. 1738. 1783. 1792. 1807.
 1812. 1815. 1830. 1858. 1863.
 1867. 1871. 1872. 1873. 1876.
 1880. 1881. 1882. 1885. 1889.
 1891. 1926. 1927. 1938. 1943.
 1944. 1945. 1946. 1965. &
 1984.

D

D *Eclmæ*. Vide num. 4.
 332. 384. 416. 432. 458.
 483. 557. 717. 734. 837. 850.
 887. 897. 972. 975. 980. 991.
 993. 994. 995. 1001. 1006.
 1016. 1017. 1050. 1051. 1053.
 1054. 1056. 1062. 1077. 1082.
 1118. 1121. 1123. 1130. 1132.
 1141. 1142. 1143. 1173. 1174.
 1175. 1202. 1203. 1213. 1225.
 1255. 1261. 1263. 1264. 1265.
 1266. 1267. 1268. 1276. 1285.
 1291. 1293. 1307. 1314. 1315.
 1322. 1325. 1330. 1331. 1336.
 1338. 1339. 1352. 1354. 1356.
 1362. 1365. 1366. 1375. 1380.
 1384. 1388. 1410. 1440. 1441.
 1442. 1445. 1446. 1447. 1448.

1468. 1469. 1473. 1474. 1485.
 1484. 1520. 1522. 1525. 1535.
 1536. 1576. 1586. 1625.
 1652. 1712. 1717. 1728. 1777.
 1803. 1804. 1897. 1899. 1900.
 & 1903.

Defunctus. Vide num. 25.

40. 48. 127. 140. 141. 202.
 207. 244. 256. 257. 291. 292.
 300. 409. 425. 438. 451. 478.
 490. 499. 515. 525. 532. 544.
 546. 560. 583. 592. 613. 718.
 754. 776. 779. 884. 908. 909.
 918. 998. 1014. 1031. 1161.
 1259. 1324. 1386. 1439.
 1704. 1705. 1803. 1810. 1829.
 1832. 1835. 1929. 1942. 1957.
 1958. & 1959.

Delinquens. Vide num.

38. 261. 293. 312. 696. 765.
 784. 919. & 1218.

Dies Festus. Vide num.

21. 94. 174. 203. 215. 216. 220.
 236. 252. 275. 285. 285. 335.
 356. 388. 408. 484. 508. 520.
 524. 610. 652. 676. 693. 727.
 792. 811. 831. 892. 904. 982.
 1185. 1373. 1457. 1566. 1575.
 1595. 1634. & 1694.

Deputatio. Vide numer.

120. 401. 454. 476. 496. 501.
 509. 1060. 1358. 1430. 1431.
 1443. 1559. & 1592.

Devotio. Vide num. 122.

353. & 495.

Dismembratio. Vide num.

476. 1003. 1004. 1157. 1251.
 1262. 1263. 1284. 1324. 1332.
 1445. 1447. 1448. 1494. 1495.
 1558. 1775. 1581. 1685.

RERUM OMNIUM

1721. 1735. 1771. 1848. 1849.
1850. 1859. 1870. 1898. 1903.
1904. 1938. & 1966.

Dispensatio. Vide num.
22. 31. 24. 43. 66. 84. 87. 111.
116. 187. 217. 308. 399. 473.
590. 652. 740. 759. 853. 920.
931. 934. 962. 1108. 1189.
1289. 1450. 1479. 1549. 1569.
1694. 1783. 1785. 1792.
1871. 1887. 1894. 1972. &
1974.

Dislantia. Vide num. 54.
131. 476. 511. 636. 653. 676.
693. 891. 913. 1172. 1418.
1481. 1494. 1524. 1575.
1721. 1849. 1850. 1857. 1859.
1870. 1890. 1898. 1931. 1946.
& 1978.

Distributiones quotidianæ.
Vide num. 50. 574. 946. 1060.
& 1616.

Doctrina Christiana. Vi-
de num. 169. 192. 215. 223.
283. 301. 328. 441. 449. 467.
482. 1178. & 1675. 1834.
1875. 1902. 1905. 1908. 1922.
1943. 1952. 1965. 1982.

Dominica Palmarum. Vide
num. 289. 843. 1057. 1670.
& 1905.

Dominica Passionis. Vide
num. 7. & 1058.

Domus Parochialis. Vide
num. 66. 85. 95. 255. 265.
326. 369. 372. 528. 694. 756.
765. 905. 983. 1041. 1043.
1316. 1921 & 1954.

E

Ecclesia. Vide num. 11.
64. 91. 122. 142. 184.
196. 226. 326. 495. 589. 648.
655. 710. 720. 937. 977. 996.
1010. 1085. 1193. 1199. 1262.
1268. 1269. 1271. 1282. 1283.
1297. 1304. 1378. 1421. 1574.
1580. 1605. 1660. 1703. 1710.
1712. 1721. 1723. & 1891.

Ecclesia Cathedralis. Vi-
de num. 19. 22. 28. 69. 150.
188. 313. 401. 478. 486. 542.
546. 557. 582. 593. 600. 620.
677. 696. 710. 751. 753. 764.
782. 812. 911. 931. 985. 1012.
1154. 1239. 1370. 1519. 1550.
1614. 1616. 1637. 1741.
1780. 1786. 1796. 1802. 1803.
1804. 1805. 1843. 1888. 1889.
1961. 1975. 1981. & 1983.

Ecclesia Collegiata. Vide
num. 28. 53. 288. 451. 567.
582. 583. 588. 600. 674. 704.
751. 837. 840. 902. 938. 1113.
1114. 1231. 1412. 1413. 1414.
1415. 1417. 1717. 1741.
1784. 1785. 1787. 1871. 1888.
1889. 1927. 1928. 1961. 1978.
1979. & 1981.

Ecclesia Matrix. Vide
num. 19. 74. 460. 474. 557.
593. 588. 651. 669. 791. 821.
859. 911. 980. 1038. 1112.
1238. 1251. 1282. 1284. 1322.
1369. 1472. 1475. 1477. 1478.
1536. 1618. usq. 1624. 1721.
1801. 1816. 1848. 1860. 1870.
1898. 1967. 1982. & 1984.

Ec-

E L E N C H U S:

<i>Ecclesia Parochialis.</i> Vide	856. 900. 917. 930. 974. 987.
num. 11. 30. 38. 53. 54. 55. 64.	992. 1035. 1847. 1061. 1102.
73. 75. 76. 77. 81. 121. 125.	1111. 1112. 1113. 1150. 1158.
131. 146. 151. 156. 161. 208.	1161. 1231. 1259. 1296. 1325.
214. 235. 248. 250. 256. 258.	1362. 1371. 1384. 1448. 1469.
262. 274. 288. 312. 313. 319.	1502. 1505. 1515. 1519. 1550.
335. 336. 350. 361. 362. 373.	1580. 1591. 1668. 1701.
412. 419. 440. 451. 455. 460.	1704. 1782. 1784. 1793. 1794.
470. 494. 499. 501. 512. 521.	1796. 1810. 1823. 1832. 1834.
537. 544. 552. 553. 557. 563.	1835. 1880. 1920. 1930. 1934.
567. 592. 593. 600. 613. 616.	1940. 1942. 1951. 1957. 1959.
623. 632. 655. 674. 704. 706.	& 1977.
744. 748. 756. 795. 821. 859.	<i>Ecclesia Montalium.</i> Vide
861. 893. 931. 974. 979. 1060.	num. 517. 594. & 681.
1073. 1074. 1150. 1158. 1161.	<i>Ecclesia Fabrica.</i> Vide
1231. 1296. 1325. 1362. 1371.	num. 56. 61. 95. 109. 125. 205.
1394. 1448. 1469. 1502. 1515.	319. 371. 379. 434. 461. 775.
1519. 1550. 1580. 1591.	1399. 1400. 1469. 1777.
1668. 1701. 1704. 1707. 1716.	1953. 1960. & 1961.
1721. 1722. 1723. 1735. 1737.	<i>Electio.</i> Vide num. 83.
1772. 1773. 1782. 1793. 1801.	200. 288. 385. 446. & 639.
1803. 1804. 1806. 1807. 1810.	<i>Electio Sepulturæ.</i> Vide
1816. 1820. 1822. 1823. 1827.	num. 16. 17. 20. 129. 167. 264.
1828. 1829. 1830. 1832. 1874.	534. 552. 592. 730. 795. 907.
1878. 1879. 1880. 1881. 1883.	937. 1045. 1096. usq. 1100.
1889. 1905. 1911. 1913. 1946.	1281. 1420. 1423. 1425. 1555.
1947. 1958. & 1984.	1577. 1590. 1687. 1701.
<i>Ecclesia Filialis.</i> Vide	1782. 1793. 1810. 1818. 1822.
num. 74. 651. 980. 1038. 1167.	1832. 1835. 1845. 1930. 1933.
1237. 1282. 1283. 1621. 1622.	1934. 1940. 1942. 1958. 1978.
1623. 1624. 1905. & 1982.	<i>Eleemosyna.</i> Vide num.
<i>Ecclesia Ruraltis.</i> Vide	4. 61. 122. 145. 225. 257. 342.
num. 68. 1527. 1890. & 1891.	350. 398. 431. 434. 436. 494.
<i>Ecclesia Regularis.</i> Vide	509. 520. 611. 621. 742. 779.
num. 16. 21. 48. 133. 151. 152.	906. 1183. 1517. 1518. 1615.
167. 219. 244. 250. 262. 383.	1642. 1668. 1847. 1900. &
398. 440. 504. 512. 520. 525.	1924.
529. 532. 533. 549. 555. 575.	<i>Episcopus.</i> Vide num. 14.
592. 614. 616. 618. 718. 736.	34. 46. 53. 56. 57. 64. 65. 76. 85.
776. 190. 799. 800. 801. 825.	88. 89. 97. 98. 102. 111. 125.

RERUM OMNIUM

135. 136. 142. 149. 150. 152. 1804. 1808. 1814. 1874. 1899.
162. 181. 195. 199. 201. 203. 1932. & 1945.
205. 211. 212. 216. 223. 236 *Excommunicatio.* Vide
237. 240. 246. 251. 252. 253. num. 3. 9. 13. 26. 135. 161.
255. 261. 262. 298. 307. 309. 179. 185. 236. 303. 322. 306.
312. 316. 330. 332. 335. 337. 508. 520. 523. 577. 584. 598.
341. 357. 362. 366. 372. 375. 794. 823. 1233. 1320. 1391.
385. 386. 390. 395. 401. 403. 1540. 1549. 1549. 1644. 1654.
410. 411. 430. 437. 448. 453. 1808. 1894. 1935. & 1978.
458. 472. 482. 486. 499. 508. *Exemptio.* Vide num. 65.
514. 737. 540. 649. 651. 652. 124. 707. 320. 332. 336. 337.
654. 659. 691. 704. 706. 707. 372. 376. 392. 458. 472. 496.
713. 719. 755. 813. 883. 900. 558. 717. 733. 1035. 1047.
903. 905. 924. 927. 930. 934. 1073. 1123. 1552. 1583. 1584.
948. 952. 959. 965. 974. 985. 1711. 1726. 1879. 1880. 1882.
991. 1035. 1060. 1169. 1196. 1883. 1935. & 1945.
1224. 1231. 1293. 1568. 1577. *Exequiae.* Vide numer.
1588. 1618. 1623. 1647. 1648. 1781. 1782. 1829. 1830. 1832.
1655. 1678. 1703. 1706. 1712. 1914. & 1940.
1715. 1719. 1735. 1738. 1730. *Exilium.* Vide num. 41.
1783. 1825. 1848. 1874. 1875. 185. & 324.
1881. 1883. 1891. & 1921. *Expensae.* Vide num. 56.
Episcopus vicinior. Vide 200. 350. 379. 510. 685. 1068.
 num. 188. 337. 472. & 1323. 1275. 1292. 1321. 1648. 1850.
Eucharistia. Vide num. 1870. 1891. 1943. & 1945.
7. 20. 46. 70. 172. 204. 209. *Extraneus.* Vide num. 60.
229. 230. 249. 258. 269. 278. 436. 565. 729. 816. 931. 1219.
330. 358. 449. 470. 480. 494. 1439. 1510. 1591. & 1642.
510. 512. 519. 520. 571. 580.
600. 601. 635. 936. 731. 755.
768. 771. 796. 813. 826. 937.
996. 1181. 1221. 1450. 1451.
1535. 1539. 1540. 1578. 1638.
1654. 1723. 1815. 1856. 1858.
1923. 1927. & 1970.
Examen. Vide num. 3.
26. 53. 76. 243. 246. 253.
307. 337. 368. 391. 459. 522.
586. 625. 650. 746. 752. 801.
834. 896. 965. 1390. 1735.

F

Fenestrae. Vide num. 526.
589. 1000. & 1055.
Feria IV. Cinerum. 389.
521. 585. 675. 701. 769. 1670.
& 1905.
Feria V. in Cena Domini.
151. 209. 269. 344. 480. 536.
903. 996. 1671. & 1858.
Fe -

E L E N C H U S.

Feria VI. in Parasceve. Fundator. Vide nu. 1381.
Vid nu. 209. 378. 502. 635. 1546. 1642. 1697. 1737. 1738.
687. 1411. & 1811. 1852. 1853. 1854. 1855. 1811.

Festum Purificationis B. 1872. & 1914.
P. M. Vide nu. 86. 317. 406. *Funus.* Vide nu. 16. 118.
514. 540. 769. 774. 1492. 179. 207. 316. 324. 403. 409
1970. & 1905. 471. 481. 486. 490. 517. 542.

Festum Ss Corporis Cbri. 543. 544. 555. 582. 583. 620.
fl Vide num. 230. 466. 580. 631. 638. 691. 730. 748. 751.
770. 782. 1086. 1487. 1488. 753. 754. 762. 776. 779. 812.
1723. 1801. 1858. 1939. & 825. 836. 837. 855. 884. 912.
1981. 918. 937. 948. 969. 992. 1025.

Fides, seu Attestatio. Vi- 1026. 1036. 1044. 1045. 1113.
de num. 139. 150. 417. 405. 1114. 1155. 1170. 1314. 1321.
907. 966. 681. 1040. 1103. 1403. 1411. 1439. 1500. 1889.
1173. 1218. 1245. 1257. 1306. 1591. 1604. 1614. 1631. 1645.
1327. 1370. 1369. 1804. 1807. 1646. 1688. 1690. 1702. 1704.
1891. 1893. 1925. & 1932. 1705. 1719. 1741. 1780. 1794.
1798. 1800. 1804. 1818. 1820.

Fruſuum perceptio. Vi- 1829. 1803. 1835. 1845. 1931.
de num. 50. 324. 1351. 1712. 1957. 1958. & 1978.
1716. 1827. 1828. 1899. 1900. & 1945.

Fruſuum amiſſio. Vide
nu. 41. 61. 62. 77. 84. & 1960.

Functiones Parochiales.
Vide nu. 250. 255. 297. 500.
584. 784. 818. 939. 1340.
1583. 1696. 1679. 1681. 1682.
1704. 1804. 1805. 1808. 1847.
1856. 1857. 1889. 1905.
1906. 1907. 1908. 1909. &
1910.

Fundatio. Vide num. 68.
73. 282. 437. 737. 758. 1021.
1163. 1290. 1382. 1383. 1401.
1421. 1518. 1532. 1544. 1546.
1547. 1570. 1588. 1635. 1718.
1737. 1853. 1909. 1910.
1918. & 1923.

G

Generales Ordinum. Vi-
de nu. 123. 262. 1550.
& 1585.

Græci. Vide num. 1. 32.
193. 266. 268. usq. 275. 473.
587. 1571. 1727. & 1792.

Gratia. Vide num. 531.
640. 989. 1005. 1055. 1318.
1602. 1776. 1834. 1867. 1887.
1926. & 1979.

Gratis. Vide num. 128.
211. 225. 257. 386. 538. 562.
567. 685. 816. 1122. 1183.
1438. & 1615.

Gravamen. Vide nu. 86.
c 109.

RERUM OMNIUM

109. 197. 456. 505. 1055.
1318. 1602. 1820. 1899. &
1932.

H

H *Abilitas ad Beneficia.*
Vide nu. 2. 76. 89. 149.

161. 194. 284. 305. 308. 469.
1434. 1727. 1863. 1868. 1885.

Hebdomada Sancta. Vi-
de num. 7. 19. 151. 209. 289.
262. 842. 1057. 1671. 1851.
1858. & 1976.

Hebraeus. Vide nu. 230.
802. & 1809.

Heres. Vide nu. 25. 97.
292. 314. 329. 404. 490. 515.
561. 776. 798. 862. 998. 1014.

1025. 1036. 1085. 1093. 1113.
1170. 1259. 1342. 1704. 1705.
1706. 1707. 1729. 1780. 1822.
1824. 1825. 1840. 1917. 1933.
& 1977.

Hæresis. Vide num. 2. 5.
32. 45. 114. 290. 447. 566. 977.
1608. 1724. & 1821.

Hierosolymitani. Vide
nu. 88. 89. 124. 161. 287. 297.
413. 497. 601. 625. 650. 685.
745. 746. 795. 822. 854. 924.
& 1140.

Hospitale. Vide nu. 138.
917. 947. 1022. 1623. 1187.
1413. 1577. 1627. 1923. 1924.
& 1950.

I

I *Ejuniun.* Vide num. 204.
136. 402. 610. 794. & 1674.
Jesultæ. Vide num. 467.
& 850.

Ignorantia. Vide num.
165. 169. 246. 303. 410. 672.
707. & 1181.

Illegitimus. Vide nu. 22.
72. 74. 99. 114. 154. 160. 222.
852. & 1782.

Imago. Vide nu. 353. 393.
461. 468. 827. 997. 1010.
1058. 1151. 1636. 1637. 1771.
1891. 1905. 1922. & 1924.

Immunitas. Vide nu. 765.
901. 919. 928. 983. 1041.
1043. 1187. 1206. 1220. 1254.
& 1527.

Indulgentia. Vide num.
1357. 1651. 1815. & 1834.

Infirmitas. Vide nu. 37.
63. 70. 81. 213. 243. 255. 269.
291. 310. 439. 455. 535. 635.
636. 796. 813. 847. 848. 851.
947. 1022. 1096. 1181. 1295.
1450. 1507. 1513. 1519.
1545. 1595. 1750. 1803. &
1923.

Informatio. Vide nu. 293.
420. 724. & 1711.

Inhabilitas ad Beneficia.
Vide nu. 3. 1393. 1394. 1430.
1266. & 1969.

Institutio. 1861. 1862.
1880. 1881. 1882. 1883. &
1890.

Insti-

E L E N C H U S.

Insignia. Vide num. 100.

144. 414. & 1243.

Irregularitas. Vide nu.

384. 1108. 1549. & 1887.

Irreverentia. Vide num.

38. 184. & 447.

Jubilæum. Vide nu. 605.

& 1651.

Jura Parochialia. Vide

num. 433. 504. 543. 591. 655.

766. 770. 776. 837. 948. 949.

970. 1023. 1078. 1105. 1129.

1149. 1168. 1200. 1315. 1341.

1374. 1385. 1403. 1423. 1444.

1513. 1533. 1635. 1637. 1645.

1670. 1671. 1672. 1706. 1711.

1712. 1737. 1738. 1793. 1803.

1806. 1846. 1871. 1873. 1906.

1907. & 1910.

Juramentum. Vide nu.

208. 210. 428. 772. 1030. 1071.

1355. 1658. 1729. 1736. 1789.

1821. 1843. 1861. 1865. 1872.

1874. & 1977.

Juspatronatus. Vide nu.

11. 24. 90. 155. 348. 380. 411.

412. 419. 422. 471. 697. 758.

834. 894. 961. 1110. 1151.

1165. 1204. 1207. 1222. 1382.

1467. 1509. 1531. 1570. 1606.

1861. 1862. 1863. 1864. 1865.

1866. 1871. 1897. 1905. 1906.

1907. 1908. 1913. 1914.

1915. 1916. 1917. 1953. &

1961.

L

Lacus. Vide nu. 5. 1711.

303. 380. 382. 410. 471.

524. 536. 602. 621. 627. 717.

722. 723. 762. 768. 769. 835.

830. 887. 894. 911. 928. 1043.

1085. 1148. 1176. 1237. 1325.

1399. 1400. 1501. 1509. 1594.

1638. 1654. 1668. 1699. 1717.

1720. 1722. 1848. 1864. 1953.

1954. 1960. 1961. & 1972.

Legatum. Vide num. 48.

118. 187. 193. 736. 1064.

1507. 1161. 1164. 1514. 1707.

1772. 1825. 1830. 1917. 1938.

& 1959.

Libri prohibiti. 1797.

1884. 1963. & 1970.

Loca Pia. Vide num. 30.

35. 178. 245. 250. 494. 502.

538. 671. 715. 977. 1449.

1577. & 1610.

M

Matrimonium. Vide

nu. 29. 43. 59. 87. 165.

169. 183. 191. 193. 198. 201.

220. 221. 236. 272. 294. 306.

338. 357. 369. 417. 424. 428.

479. 505. 507. 520. 576. 585.

587. 596. 597. 614. 622. 628.

657. 672. 678. 719. 767. 781.

786. 803. 811. 816. 842. 870.

893. 913. 917. 954. 966. 981.

1029. 1069. 1071. 1102. usq.

1105. 1136. 1151. 1192. 1219.

c 2 1332.

RERUM OMNIUM

1233. 1236. 1278. 1308. 1309. 300. 335. 362. 408. 431.
 1310. 1311. 1312. 1318. 1329. 436. 454. 484. 503. 552.
 1360. 1729. 1732. 1733. 1819. 563. 636. 660. usq. 666. 722.
 1821. 1842. 1892. 1893. 1894. 727. 737. 741. 780. 939.
 1915. 1916. 1925. & 1937. 917. 1156. 1711. 1727. 1737.
Matrimonii valor. Vide 1738. 1740. 1829. 1871. 1891.
 num. 43. 44. 59. 150. 221. 1903. & 1928.
 233. 259. 261. 290. 263. 507. *Missæ Defunctorum so-*
 686. 1034. 1612. 1653. 1774. *lemnis.* Vide num. 388.
 1775. 1860. 1886. 1955. 462. 778. 912. 1076. & 1572.
 1962. 1972. & 1977. *Missæ Defunctorum pri-*
Matrimonii nullitas. Vi- *vata.* Vide num. 111. 462.
 de num. 59. 87. 290. 419. 475. 631. 1048. 114. 1117. 1205.
 625. 678. 716. 1709. 1715. 128. 1530. 167. 1705. 1707.
 1733. 1735. 1775. 1785. 1788. 1829. 1830. & 1959.
 1789. 1811. 1844. 1919. & *Missæ Parochialis.* Vide
 1974. num. 219. 236. 301. 484.
Matrimonii dispensatio- 635. 722. 811. 1132. 1676.
nes. Vide num. 42. 217. 1711. 1850. 1851. 1860. 1870.
 378. 421. 539. 783. 871. 1875. 1888. 1897. 1900.
 1700. 1714. 1821. & 1972. & 1940.
Matrimonii denunciatio- *Missarum reductio.* Vide
nes. Vide num. 183. 190. num. 659. usq. 666. 1518.
 216. 417. 421. 682. 719. 729. & 1556.
 732. 917. 1219. 1339. 1540. *Missarum onus.* Vide
 1556. & 1977. num. 28. 238. 341. 348. 659.
Matrimonii impedimen- 711. 859. 924. 940. 977.
ta. Vide num. 31. 44. 51. 1542. 1628. 1629. 1660. 1786.
 59. 201. 216. 254. 417. 421. 1910. 1917. 1918. 1927.
 729. 736. 1715. 1894. 1896. 1948. & 1959.
 & 1977. *Missæ auditio.* Vide num.
Missæ solemnis. Vide 21. 131. 135. 234. 365. 440.
 num. 174. 192. 232. 236. 1851. & 1897.
 452. 466. 480. 610. 615. *Monitio.* Vide num. 38
 701. 785. 792. 1672. 1690. 77. 137. 188. 199. 282. 283.
 186. 1905. 1910. 1964. 293. 295. 535. 1120. 1692.
 & 1975. 1702. 1708. 1720. 1945.
Missæ privata. Vide & 1960.
 num. 48. 99. 187. 215. 232.

E L E N C H U S.

N

Negotiatio. Vide nu. 28.
& 405.

Nominalio. Vide nu. 76.
82. 413. 509. 625. 1498. 1541.
1594. 1606. 1731. 1737. 1738.
1826. 1861. 1862. 1863. 1864.
1865. 1866. 1881. 1897. 1898.
1899. 1912. 1915. 1916. 1917.
& 1945.

Notarius. Vide nu. 10.
59. 1793. 1794. 1932. &
1977.

O

Obedientia. Vide nu.
30. 94. 305. & 469.

Obatio. Videnu. 48. 150.
174. 335. 461. 611. 631. 775.
997. 1024. 1161. 1292. 1354.
1403. 1596. 1636. 1637. 1647.
1664. 1681. 1891. 1899. 1900.
1905. & 1924.

Obligatio. Vide nu. 151.
503. 742. 994. 1171. 1585.
1599. 1736. 1738. 1787. 1794.
1817. 1875. 1900. 1903. 1911.
1950. & 1976.

Oeconomus. Vide num.
339. 411. 514. 823. 857. 870.
885. 1116. 1506. 1559. 1592.
1651. & 1815.

Officium Divinum. Vide
num. 54. 61. 62. 184. 328. 365.
394. 402. 452. 466. 476. 708.
715. 752. 939. 946. 98. 100.
1224. 1459. 1674. & 1682.

Officium Defunctorum.
Vide num. 97. 141. 191. 309.
390. 456. 517. 525. 555. 575.
721. 728. 776. 779. 790. 799.
812. 825. 979. 992. 1011. 1103.
1061. 1084. 1175. & 1676.

Oleum Sanctum. Vide
num. 197. 229. 269. 271. 34.
636. 854. 1472. 176. 1507.
1578. 1654. & 1903.

Oratorium. Vide nu. 49.
129. 249. 256. 264. 330. 371.
482. 484. 722. 769. 859. 927.
937. 99. 998. 1235. 1450.
1668. 1669. 1672. 1673. ulq.
1676. 1698. 1710. 1711. 1722.
1737. 1738. & 1970.

Ordinarius. Vide num.
30. 32. 34. 38. 50. 53. 59. 63.
68. 73. 83. 88. 108. 110. 139.
161. 200. 216. 272. 320. 367.
418. 422. 423. 424. 429. 431.
461. 464. 467. 480. 497. 501.
522. 569. 644. 729. 759. 896.
958. 1021. 1049. 1075. 1135.
1150. 1219. 1265. 1367. 1442.
1538. 1539. 1548. 1570. 1643.
1674. 1680. & 1685.

Ordinarius Loci. 1720.
1730. 1735. 1737. 1738. 1781.
1815. 1828. 1834. 1852. 1862.
1879. 1897. 1912. 1913. 1917.
1918. 923. 926. 1931. 1960.
& 970.

e 3 Or.

RERUM OMNIUM

Ordo Sacer. Vide num.
240. 246. 251. 253. 282. 400.
455. 479. 587. 911. 925. 1146.
1277. 1414. 1535. 1557. 1573.
1658. 1918. & 1980.

P

Pactum. 15. 1385. 1419.
1421. 1426. 1429. 1570.
1597. 1606. & 1657.

Paramenta Sacra. Vide
nu. 238. 317. 412. 1736. &
1738.

Parochianus. Vide num.
4. 135. 173. 234. 293. 335.
384. 406. 455. 476. 496. 513.
529. 904. 912. 979. 1003.
1005. 1084. 1124. 1136. 1141.
1149. 1255. 1315. 1326. 1341.
1354. 1384. 1419. 1426. 1427.
1481. 1489. 1493. 1522. 1536.
1543. 1545. 1575. 1586. 1591.
1565. 1631. 1639. 1648. 1656.
1685. 1712. 1777. 1780. 1805.
1827. 1832. 1849. 1850. 1859.
1866. 1870. 1887. 1897. 1898.
1899. 1910. 1946. & 1967.

Parochus Sacer. Vide
nu. 52. 175. 579. 633. 718.
1177. 1180. 1185. 1589. 1628.
1629. 1686. 1702. 1703. 1704.
1705. 1712. 1713. 1715. 1719.
1723. 1725. 1733. 1737. 1738.
1741. 1796. 1798. 1799. 1806.
1815. 1825. 1832. 1835. &
1928.

Parochus Regularis. Vi-
de num. 47. 52. 61. 73. 79. 82.
88. 89. 110. 123. 124. 142. 149.
165. 276. 287. 297. 312. 344.
351. 423. 461. 465. 497. 520.
530. 579. 627. 633. 654. 669.
677. 718. 746. 755. 756. 1177.
1110. 1185. 1539. 1549. 1628.
1629. 1686. 1713. 1715. 1719.
1723. 1733. 1741. 1815. &
1822.

Parochus Episcopus. Vi-
de nu. 958. 1353. 1440. 441.
1568. & 1576.

Parochus Vicarius. Vi-
de num. 381. 591. 599. &
1787.

Parochus Canonicus. Vi-
de num. 50. 66. 69. 120. 163.
361. 574. 591. 1618. 1802.
1871. 1872. & 1873.

Parochus proprius. Vi-
de num. 20. 21. 29. 59. 67. 139.
140. 151. 162. 168. 221. 234.
451. 475. 678. 723. 764. 812.
917. 1168. 1202. 1203. 1232.
1348. 1502. 1627. 1709. 1804.
1811. 1819. 1925. 1957. &
1962.

Parochus antecessor. Vi-
de nu. 25. 477. 491. 986. 1039.
1619. 1829. & 1938.

Parochus Successor. Vide
nu. 25. 49. 199. 236. 404. 477.
531. 679. 844. 895. 1020.
1032. 1039. 1351. 1416. 1446.
1516. 1446. 1516. 1553. 1599.
1619. 1625. 1829. 1830. 1840.
& 1938.

Para-

RERUM OMNIUM

Parochus Urbanus. 1780.
1786. & 1802.

Parochus Ruralis. 1777.
1781. & 1782.

Parochus Prædialis. Vi-
denum. 1050. 1052. 1054.
1141. 1226. & 1339.

Parochus Sacramentalis.
Vide nu. 1050. 1052. 1054.
1141. 1226. 1339. & 1780.

Parochus Græcus. 1.268.
274. & 1792.

*Parochus duarum Eccle-
siarum*. Vide num. 277. 302.
676. & 899.

*Parochus nondum Sacer-
dos*. Vide nu. 218. 233. &
1387.

Parochus Confessarius.
Vide nu. 814. 988. & 1194.

*Parochus iterum exami-
nandus*. Vide nu. 24. 368.
707. 1390. usq. 1395. & 1430.
usq. 1434.

Parochi licentia. Vide
num. 46. 252. 259. 289. 366.
420. 480. 535. 548. 626. 678.
700. 770. 970. 1022. 1102.
1105. 1299. 1534. 1579. 1654.
1655. 1674. 1676. 1677. 1682.
1722. 1738. 1790. 1791. 1905.
1927. 1939. 1940. 1956. 1970.
& 1971.

Parochorum pluralitas.
Vide num. 1169. 1333. &
1404. usq. 1411. & 1737.

Pascha. Vide num. 7.80.
529. 550. 585. 793. 851. 1711.
1858. 1875 & 1910.

Patrimonium. Vide nu.
102. 405. 495. 637. 773. 819.

925. 933. 1557. & 1730.

Patronus. Vide nu. 11.

25. 90. 126. 412. 413. 419. 437.
471. 1104. 1382. 1411. 1458.

1484. 1503. 1570. 1597. 1718.

1848. 1850. 1853. 1858. 1804.

1865. 1897. 1898. 1899. 1900.

1906. 1907. 1913. 1914. 1915.

1916. & 1961.

Paupertas. Vide nu. 39.

61. 178. 203. 215. 286. 305.

469. 509. 520. 538. 562. 982.

1001. 1177. 1183. 1213. 1350.

1479. 1820. 1954. & 1967.

Pensio. Vide nu. 27. 78.

93. 109. 154. 236. 303. 305.

355. 469. 477. 527. 581. 679.

726. 738. 824. 923. 936. 973.

1228. 1229. 1221. 1257. 1258.

1260. 1273. 1274. 1314. 1317.

1318. 1319. 1349. 1351. 1354.

1565. 1581. 1817. & 1953.

Pestis. Vide num. 77.

568. 694. & 752.

Pluviale. Vide num. 575.

612. 778. 856 & 1643.

Pœnitentiarius. Vide

num. 260. 380. & 1960.

Possessio. Vide num. 12.

25. 160. 279. 284. 413. 435.

459. 499. 525. 656. 747. 751.

863. 865. 866. 872. 873. 874.

877. 878. 879. 880. 894. 895.

909. 939. 972. 989. 1006.

1020. 1027. 1082. 1095. 1190.

1299. 1303. 1304. 1504. 1506.

1621. 1735. 1776. 1800. 1802.

c 4 1803.

RERUM OMNIUM

1803. 1804. 1827. 1829. 1852.
1857. 1861. 1866. 1868. 1872.
& 1982.

Præcedentia. Vide nu
207. 239. 266. 309. 339. 403.
407. 451. 457. 458. 477. 481.
486. 542. 582. 588. 609. 744.
753. 812. 818. 837. 839. 868.
992. 1086. 1116. 1379. 1482.
1487. 1488. 1691. 1741. 1872.
1873. 1885. 1889. 1929. &
1951.

Præsentatio. Vide num
21. 89. 116. 155. 161. 282. 627.
717. 834. 965. 1195. 1222.
1597. 1602. 1606. 1624.
1852. 1853. 1854. 1855. 1863.
1864. 1865. 1866. 1872. 1912.
1914. 1915. & 1916.

Privilegium. Vide num
31. 129. 174. 383. 384. 458.
471. 700. 702. 717. 734. 735.
843. 887. 993. 1002. 1046.
1118. 1162. 1174. 1200. 1201.
1281. 1332. 1450. 1472. 1473.
1474. 1478. 1560. 1583. 1593.
& 1616.

Primitiæ. Vide nu. 621.
1153. 1225. 1226. 1264. 1266.
1291. & 1386.

Processus. Vide nu. 171.
358. 387. 457. 542. 586. 584.
606. 617. 700. 756. 770. 776.
782. 787. 788. 791. 999. 1086.
1112. 1271. 1342. 1372. 1471.
1512. 1372. 1471. 1482.
1487. 1535. 1607. 1643.
1677. 1719. 1723. 1791.
1799. 1889. 1897. 1928.

1939. 1940. 1956. & 1981.
Procurator. 1844. 1848.
1861. 1864. 1865. & 1866.

Propositiones damnatæ.
Vide num. 4. 5. 6. 1087. usq.
1092. 1106. 1107. 1454. usq.
1465. & 1538 usq. 1543.

Prudentia. Vide num.
216. 1655. & 1945.

Q

Quadragesima. Vide nu.
7. 135. 191. 211. 313. 389.
402. 492. 1634. 1676. 1816.
& 1905.

Quarta Fructuum. Vide
nu. 224. 493. 975. 991. 1163.
1325. 1442. 1508. & 1810.

Quarta Funeralis. Vide
nu. 48. 178. 258. 409. 430. 446.
463. 498. 515. 520. 538. 559.
631. 696. 723. 922. 926. 1011.
1045. 1046. 1155. 1161. 1162.
1164. 1428. 1521. 1568. 1583.
1590. 1593. 1835. 1920. 1930.
1934. 1957. 1958. 1959. &
1979.

Quæstus. Vide nu. 122.
194. 775. & 1905.

R

Regularis. Vide nu. 9.
14. usq. 22. 28. 46. 47.
52. 61. 71. 73. 76. 79. 82. 123.
124. 140. 141. 149. 151. 168.
219. 226. 237. 247. 248. 262.
305. 309. 344. 359. 409. 435.

+ 8.

E L E N C H U S.

438. 439. 460. 464. 469. 497. 61. 125. 352. 404. 921. 964.
504. 516. 520. 521. 535. 544. 1960. & 1969.

543. 556. 575. 578. 602. 608.

610. usq. 622. 617. 627. 632.

638. 658. 668. 670. 688. 700.

706. 717. 721. 733. 734. 736.

740. 719. 775. 776. 777. 798.

842. 850. 851. 870. 887. 922.

925. 931. 934. 936. 939. 940.

941. 952. 960. 969. & 1060.

1702. 1705. 1706. 1717. 1719.

1725. 1782. 1784. 1790. 1791.

1793. 1794. 1796. 1798. 1799.

1800. 1808. 1810. 1815. 1818.

1823. 1825. 1827. 1828. 1832.

1834. 1835. 1845. 1851. 1855.

1857. 1858. 1876. 1878. 1879.

1880. 1882. 1895. 1901. 1920.

1926. 1929. 1930. 1934. 1939.

1940. 1941. 1947. 1956. 1957.

1958. 1959. & 1964.

Reliquia. Vide num. 158.

213. 229. 703. 999. 1010.

& 1922.

Renunciatio. Vide num.

280. 352. 360. 361. 383. 473.

& 1861.

Residentia. Vide num. 31.

35. 50. 54. 55. 66. 69. 77. 85.

94. 95. 120. 125. 158. 208. 231.

255. 277. 280. 298. 308. 356.

395. 410. 418. 455. 491. 496.

506. 511. 518. 554. 607. 654.

693. 994. 756. 822. 828. 836.

846. 899. 915. 920. 956.

1093. 1173. 1525. 1526. 1600.

1604. 1638. 1650. 1779. 1815.

1871. 1891. & 1921.

Restitutio. Vide num. 58.

S

Sacerdos simplex. Vide

num. 259. 366. 578. 699.

1090. 1451. 1705. & 1714.

Sacramentorum admini-

stratio. Vide num. 14. 32.

77. 94. 128. 150. 225. 253.

290. 291. 320. 327. 366. 424.

480. 500. 506. 558. 568. 624.

634. 650. 710. 779. 801. 922.

924. 930. 939. 1021. 1400.

1194. 1251. 1264. 1403.

1446. 1532. 1550. 1575. 1615.

1639. 1645. 1711. 1725. 177.

1803. 1847. 1850. 1856. 1870.

1884. 1890. 1898. 1905. 1923.

1938. 1946. & 1945.

Sacristia. Vide nu. 295

489. 1564. & 1961.

Sabbatum Sanctum. Vi-

de nu. 19. 276. 460. 588. 602.

821. 903. 1671. & 1851.

Scandalum. Vide num.

387. 695. 805. 823. 967. 1140.

1713. 1939. & 1974.

Seminarium. Vide num.

81. 96. 108. 138. 145. 148. 157.

170. 195. 226. 245. 299. 318.

345. 355. 382. 396. 397. 415.

416. 423. 437. 450. 457. 634.

745. 936. 950. 1158. 1652. &

1926.

Sepultura. Vide nu. 504.

513. 523. 534. 537. 538. 545.

546. 549. 551. 559. 562. 565.

572.

RERUM OMNIUM

572. 575. 598. 613. 631. 638. *Subcollector*. Vide num. 320.
 695. 696. 721. 723. 730. 744. 496. 820. 846. 852. & 903.
 790. 800. 908. 911. 1343. ulq. *Subsidium*. Vide num. 104.
 1347. 1381. 1385. 1419. 1420. 124. 145. & 423.
 1422. ulq. 1429. 1439. 1510. *Superior Regularis*. Vi-
 de num. 1555. 1701. 1703. 1704. 549. 1702. 1713. 1725. 1834.
 1718. 1803. 1809. 1820. 1829. 1854. 1855. 1857. 1858. 1939.
 1923. 1934. 1940. 1941. 1957. 1947. 1975. & 1978.
 1958. 1978. & 1979. *Suspensio*. Vide num. 334.
Sepultura Majorum. Vi- 376. 402. 472. 760. 823. 1120.
 de num. 545. 911. 1031. 1099. 1430. & 1670.
 1520. 1521. 1687. 1701. & 1702. *Suspicio*. Vide num. 216.
Sequestratio. Vide num. 243. 281. 375. 595. 707. 714.
 125. 445. 1049. 1195. 1827. & 1391. 1395. 1398. & 1655.
 1828. *Subrogatio*. Vide num.
Sponsalia. 191. 198. 238. 142. 637. 863. 864. 867. 868.
 428. 596. 943. 981. 1071. 869. 877. 880. & 1557.
 1191. 1310. 1311. 1312. 1729. *Substitutio*. Vide num. 120.
 1788. 1833. 1841. 1842. 1843. 280. 324. 406. 547. 833. 857.
 & 1937. 885. 1526. & 1559.
Spolium. Vide num. 25. 36. *Synodus Diocesana*. Vi-
 49. & 79. de num. 121. 186. 188. 248.
Statutum. Vide num. 165. 606. 656. 684. 692. 699. 713.
 873. 1682. & 1959. 739. 841. 951. 1342. 1540.
Stola. Vide num. 486. 542. 1552. 1609. 1626. 1738.
 812. 825. 848. 856. 948. 1061. 1793. 1794. 1814. 1874.
 & 1641. 1910. 1922. 1931. 1932.
Stola quando adhibenda. 1948. & 1954.
 Vide num. 175. 286. 575. 705.
 718. 968. 1348. 1723. 1832.
 1856. 1889. & 1930.
Stola quando prohibita.
 Vide num. 403. 612. 1084. **T***Axa*. Vide num. 345.
 1534. 1677. 1698. 1784. 1835. 547. 670. 1026. 1044.
 & 1922. 1170. 1240. 1284. 1536.
 1611. 1662. 1820. 1944.
Studium. Vide num. 6. 34. 1967. & 1969.
 184. 194. 333. 345. 422. 836. *Tempus Paschale*. Vi-
 920. 1092. & 1187. de num. 452. 492. 512. 514.
 548.

E L E N C H U S.

548. 688. 1295. 1723. 1803. 1827. 1735. 1823. 1848.
1856. & 1905.

Tertiariae. Vide num. 1931. & 1932.

20. 67. 168. 498. 519. 532. 550. 551. 1101. & 1711.

Testamentum. Vide num. 390. 407. 495. 556. 609. 691.
788. & 1342.

933. 984. 988. 1015. 1028. 1040. 1041. 1096. 1097.

1561. 1660. 1917. 1918. 1930. 1933. 1972. & 1978.

Testis. Vide num. 10. 59. 87. 130. 221. 244. 293.
658. 710. 719. 893. 1015.

1016. 1033. 1040. 1041. 1099. 1192. 1219. 1264. 1267. 1276.

1309. 1328. 1340. 1562. 1659. 1700. 1728. 1793. 1794. 1801.

1804. 1811. 1860. 1886. 1897. 1898. 1899. 1900. 1937.

1942. 1962. 1971. & 1977.

Testator. Vide num. 111. 343. 454. 1064. 1402. 1561.

1562. 1667. 1772. 1822. 1823. 1824. 1825. 1826.

1915. & 1918.

V

V *Agus quoad matrimo-*
nia. Vide num. 29.

1278. 1279. & 1280.

Vicaria. Vide num. 547.

870. 985. 1154. 1737. 1738.

1808. 1868. 1869. 1912.

& 1965.

Vicarius Generalis. Vi-
de num. 76. 201. 363. 381.

539. 650. 682. 1219. 1438.

1871. 1883. 1912. 1930.

Vicarius Foraneus. Vi-
de num. 205. 211. 285. 374.

390. 407. 495. 556. 609. 691.

Vicarius perpetuus. Vi-
de num. 53. 55. 73. 120.

250. 323. 476. 511. 653.

726. 745. 1031. 1364. 1490.

1551. 1725. 1731. 1858.

1883. 1912. 1944. 1965.

1966. & 1982.

Vicarius Amovibilis. Vi-
de num. 53. 55. 57. 61. 63.

76. 77. 120. 161. 323. 501.

511. 569. 576. 586. 822. 828.

829. 870. 920. 1132. 1140.

1154. 1251. 1252. 1253.

1285. 1374. 1410. 1443.

1725. 1733. 1736. 1737.

1738. 1808. 1818. 1850.

1857. 1858. 1870. 1881.

1883. 1889. 1911. & 1945.

Vicecuratus. Vide num.

554. 791. 1418. 1430. 1431.

1432. & 1891.

Virginitas. Vide num.

217. 347. & 698.

Visitatio. Vide num. 14.

57. 73. 82. 88. 110. 143. 150.

188. 239. 240. 243. 262. 301.

327. 336. 375. 391. 423. 497.

588. 608. 624. 633. 650. 685.

706. 707. 743. 755. 789. 914.

924. 927. 930. 934. 1074.

1109. 1140. 1195. 1570.

1618. 1620. 1648. 1696.

1711.

CONSTITUTIONES AC DECISIONES AD PAROCHOS UTRIUSQUE CLERI SPECTANTES, EDITÆ

ANNIS, DIEBUS, & MENSIBUS,
UT INFRA.

Anni		Numeri
1254.	6. Mar. — Sacerdotes Græci conjugati, & alii, quibus Parochiarum cura, vel Ecclesiarum Parochialium regimen per Episcopos suos committitur, licite, & libere possint Parochianorum suorum Confessiones audire, ipsisque pœnitentiam injungere pro peccatis, quia cui licet, vel conceditur quod est majus, competit nimirum, nec negari convenit, quod est minus <i>Innocentius IV. apud Cherubin in Bullar. tom 1. Constitut. 14. qua incipit Sub Catholicæ, & refert etiam Quarant. in Sum. Bullar. verb. Græcorum Ritus, n. 16.</i>	1
1286.	27. Nov. — Filii, & Nepotes ejus, qui de Hæresi inquisitus, & absolutus fuit, ad Beneficia Ecclesiastica, ac Dignitates possunt admitti <i>Honorius IV. apud eund. Cherubin. ibid. Constit. 2. qua incipit Exhibita. ¶ Concordat hæc Constitutio cum illa, quam antea edidit Alexander IV. 1258. 27. Sept. apud eund. ibid. Constit. 12 qua incipit Quod super, §. 12.</i>	2
1339.	19. Dec. — Qui loco sui alios supponunt examini pro consequendis Beneficiis Ecclesiasticis,	3

A

cis,

cis, & qui aliorum inventis nominibus huiusmodi examen subeunt; Excommunicationis sententiae ipso facto subjacent, & Litterae Pontificiae per huiusmodi fraudem obrentae, irritae sunt, & inanes: ac insuper praedicti, qui sibi facta nomina imponentes, pro aliis subeunt examen, privantur omnibus Beneficiis Ecclesiasticis, si habeant, & non habentes, inhabiles redduntur ad ea consequenda. *Benedictus XII apud Cherubin. in Bullar. tom. 1. Constitut 7 quae incipit Quoniam.*

1418. 22. Febr. ——— Dammati sunt a Martino Quinto sequentes Articuli Joannis Wicleff de Anglia, quorum primus, caeteris omissis: *Decima sunt pura Eleemosyna, & possunt Parochiani propter peccata suorum Praelatorum ad libitum suum eas auferre.* Apud praef Cherubin ibid. Constitut 1. quae incipit *Inter cunctas*, Artic 18.

1418. 22. Febr. ——— Secundus: *Papa cum omnibus Clericis suis possessionem habentibus, sunt Haeretici, eo quod possessiones habent, & consentientes eis, omnes videlicet Domini saculares, & ceteri Laici.* Apud eund ibid Artic 36.

1418. 22. Febr. ——— Tertius: *Decretales Epistolae sunt apocryphae, & seducunt a Fide Christi, & Clerici sunt falsi, qui student eis.* Apud eund ibid Artic 38.

1440. 8. Jul. ——— Intelligitur optimo iure satisfactum esse Canonis Ecclesiae de *Panis. & Remiss.* *Omnis utriusque sexus, si in Hebdomada Sancta, vel infra Octavam Paschae, secundum meliorem dispositionem Conscientiae, & aptiorem mentis devotionem Fideles preparatione debita Sanctum Eucharistiae Pignus accipiant; & huic sententiae omnes acquiescant.* *Eugenius IV. apud Cherubin Bullar. tom. 1. Constitut 10. quae incipit Fide digna, & refert etiam Quarant. in Sum. Bullar. ver. Communitio Sacra, ubi dicit, quod hac Constitutio non est in Bullario (sed modo existit, & ego*

inve-

inveni, prout supra ostendi, & citavi) ideoque sumit ipse ex Navarr. in Man. cap. 21. num. 45. & ex Privilegiis Minorum, fol. 139. ¶ Citatur prædicta Constitutio etiam a Barbosa de potest. Paroebi, cap. 20. num. 14. & a Mancino in Pract. visit. Infirm. pract. 8. duk. 19. nec non a Lantufca in Theatro Regular. ver. Eucharistia, n. 4. ¶ Mediolani in Lombardia Tempus Paschale extenditur ad totam Quadragesimam, & Monachii in Bavaria a Dominica Passionis inclusive ad usque Dominicam secundam post Pascha similiter inclusive, ex Layman l. 5. tr. 4. c. 5. n. 8. ubi etiam citatur prædicta Constitutio & ejusdem relator Navarrus, loc. cit.

1467. 1. Mar. — Omnium rerum, & bonorum Ecclesiasticorum alienationem, omneque pactum, per quod ipsorum dominium transfertur, concessionem, hypothecam, locationem, & conductionem ultra triennium, nec non infeudationem, vel contractum emphyteuticum, præterquam in casibus a jure permisis, ac de rebus, & bonis in emphytheusim ab antiquo concedi solitis, & tunc in Ecclesiarum evidenti utilitate, ac de fructibus, & bonis, quæ servando servari non possunt pro instantis temporis exigentia, constitutionibus, prohibitionibus, ac Decretis aliis super hoc editis in suo nihilominus robore permanens, fieri prohibuit Paulus II. apud Cherubin. in Bullar. tom. 1. Constit. 5. quæ incipit Ambitiosæ, & referunt etiam Corradus in Prax. disp. Apostolic. lib. 9. cap. 1. num. 8. ac antea Quaranta in Sum. Bullar. ver. Alienatio rer. Eccl. ubi ait, Paulum IV. aliqua ad hanc rem constituisse, quæ Pius IV. ad viam Juris communis reduxit anno 1560. 24. Sept. in Bulla, quæ incipit Provida, quam Cherubin. in Bullar. tom. 2. ponit in Constitut. 11. ejusd. Pontificis: ideoque hodie attenditur dispositio Sacrorum Canonum, & præsertim præfati Pauli II. quæ habetur inter Extravag. comm. sub tit. de reb. Eccles. non alienan.

1467. 1. Mar. — Si quis autem contra hujusmodi prohibitionis seriem de bonis, ac rebus eisdem quidquam alienare præsumpserit; alienatio, hypotheca, concessio, locatio, conductio, & infeudatio hujusmodi, nullius omnino sint roboris, vel momenti, & tam qui alienat, quam is, qui alienatas res, & bona prædicta receperit, sententi in Excommunicationis incurrat: Alienanti verò bona Ecclesiarum, Monasteriorum, Locorumque Piorum quorumlibet, inconsulto Summo Pontifice, vel contra præsentis Constitutionis tenorem, si fuerint Prælati Episcopis, vel Abbatibus inferiores, Commendatarii, & aliarum Ecclesiarum Rectores, omnibus Ecclesiasticis cum Cura, & sine Cura Sæcularibus, & Regularibus Beneficiis; quorum res, & bona alienarunt dumtaxat, ipso facto privati existant, illaque absque declaratione aliqua vacare censeantur, & nihilominus alienatæ res, & bona hujusmodi ad Ecclesias, Monasteria, & Loca Pia, ad quæ ante alienationem hujusmodi pertinebant liberè revertantur. *Paulus II. apud eisd. ibid.*

1502. 13. Apr. — Vacant Beneficia per offensionem litigantium in Curia Romana; eorumque Judicum, Advocatorum, Procuratorum, Notariorum, Testium, aliorumque; & sic vacantia reservantur Sedi Apostolicæ. *Alexander VI. apud Cherubin. in Bullar. tom. 1. Constitut. 11. que incipit In eminenti.*

1504. 1. Jun. — Ecclesia Jurispatronatus erigi non potest in Parochialem sine consensu Patronorum. *Decisum refert Nicolius in Fasciculo verb. Parochus, numer. 1.*

1505. 28. Jul. — Provisus de Beneficio à Sede Apostolica, non potest possessionem adipisci, nisi litteris expeditis, & per apprehensionem possessionis hujusmodi ante Papalium litterarum expeditionem privatur Beneficio, quod ideo vacare

10

11

12

PRO PAROCHIS.

3

care censetur. *Julius II. apud Cherub. in Bullar. tom. 1. Constitut. 4. quæ incipit Romani.* ¶ Contra tales administrationi se ingerentes extat Extravagantia communis, quæ incipit *Injunctum nobis*, de elect. ex Quarā in *Sum. Bullar. verb. Beneficiorum possessio*, ubi habentur per extensum aliæ duæ posteriores ad hanc rem pertinentes *Constitutiones*, Julii scilicet Tertii edita 1553. & Pii IV. publicata 1564. prædictam communem Extravagantiam extendentes, & ampliantes.

1516. 19. Dec. — Parochi in Concionibus tempus præfixum futurorum malorum, vel Antichristi adventum, aut certum Judicii diem asserere nequaquam præsumant, sub pœna Excommunicationis, reservata Papæ absolutione. *Leo X. in Concil. Lateran. apud præfat. Cherubin. ibid. Constitut. 21. quæ incipit Supernæ*, §. 5. & refert etiam Quaranta in *Sum. Bullar. verb. Prædicator*.

13

1516. 19. Dec. — Regulares Mendicantes visitentur ab Episcopis, & etiam corrigantur in concernentibus Parochianorum Curam, & Sacramentorum administrationem. *Leo X. apud eund. ibid. Constitut. 22. quæ incipit Dum intra*, §. 3. & referunt etiam Quarā *verb. Privilegia Regularium*, & *Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 1. Constit. 26. ejusd. Pontific. ac Matthæucc. in Offic. Cur. Reg. tom. 2. cap. 15. n. 1.*

14

1516. 19. Dec. — Pacta, & Conventiones inter eosdem Fratres, & Prælatos, atque Curatos pro tempore inita valeant, nisi per subsequutum Capitulum proximum Generale, vel Provinciale refutata, ac per eos refutatio hujusmodi intimata debito tempore fuerit. *Leo X. apud eosd. ibid. §. 8.*

15

1516. 19. Dec — Non possunt Mendicantes prædicti cum Cruce intrare Parochias ad levanda funera eorum, qui apud Ecclesias Domorum, & Locorum eorundem suam elegerint Sepulturam, nisi præmonito, & recusante Parocho, &

16

A 3

tunc

tunc sine illius, & Ordinarii præjudicio; salvo antiquo usu, & pacifico. *Leo X. apud eisd. ibid §. 9.*

1516. 19. Dec. — Volentes sepeliri in habitu eorumdem Fratrum, in Claustro non degentes; sed in propriis Domibus habitantes; in eorum ultima voluntate Sepulturam sibi eligere possunt. *Leo X. apud eisd. ibid. §. 10.* 17

1516. 19. Dec. — Sponsorum Benedictio non est ab ipsis Fratribus facienda absque Curatorum consensu. *Leo X. apud eisd. ibid §. 13.* 18

1516. 19. Dec. — Neque ipsi Fratres; neque Clerici sæculares in suis Ecclesiis Campanas pulsent in Sabbato Sancto ante signum Ecclesiæ Cathedralis; vel Matricis, sub pœna centum Ducatorum. *Leo X. apud eisd. ibid §. 14.* ¶ Alicubi diversa adest consuetudo. 19

1516. 19. Dec. — Fratres; & Sorores tertii Ordinis; nec non Mantellati, Corrigiati; Pizocharæ; Cordellati; & alii quocumque nomine nuncupati; in propriis Domibus habitantes; Sepulturam ubi voluerint eligere valeant; sed die Paschatis tantum Eucharistiam; nec non Extremam Unctionem; cæteraque Ecclesiastica Sacramenta (Pœnitentiæ Sacramento dumtaxat excepto) a proprio Parocho recipiant. *Leo X. apud eisd. ibid §. 19.* 20

1517. 13. Nov. — Qui non contempto proprio Sacerdote Parochiali Missam audiverit in Ecclesiis Fratrum Ordinis Mendicantium; Dominicis, & Festis Diebus, satisfaciet præcepto Ecclesiæ de audienda Missa. *Leo X. apud Cherub in Bullar. tom. 1. Constitut. 25. quæ incipit Intelleximus, & referunt etiam Peyrin. de Privil. Regular. tom. 1. Constitut. 21. ejusd. Pontific. ac Barbosa de potest. Parochi, par. 1. cap. 11. n. 15. nec non Lantúsca in Theatro Regular. verb. Missa Parochialis, num. 1. ¶ Hæc Constitutio passim derogavit Juri cap. 2. de Parochiis, & Tridentino Sess. 22.* 21

ſeſſ. 22 & ſeſſ. 24. cap. 4. ut ait Engel in Man. Paroch. par. 2. cap. 8. num. 3. ubi addit, quod tunc proprius Parochus non contemnitur, cum aliquoties in Anno ejus Miſſa, & Concio auditur: e contra vero eſt Ovis erratica illa, quæ nunquam vocem proprii Paſtoris exaudit.

1530. 3 Jun. — Filii Presbyterorum ex fornicatione nati, Eccleſias Cathedralis, etiam Metropolitanas, ac Monasteria, quibus eorum Patres præſuerunt, ſeu illa, & illas Dignitates, etiam majores, & principales, Perſonatus, Administrationes, & Officia, etiam curata, & electiva, & alia quæcumque Beneficia Eccleſiaſtica cum Cura, & ſine Cura, Sæcularia, & Regularia, quæ Presbyteri, & Clerici, ac Religioſi eorum Patres in titulum, vel commendam, aut administrationem, ad tempus, ſeu in perpetuum aliquando obtinuerunt, nullo unquam tempore quoquo modo obtinere poſſint, nec cum eis ſuper hoc diſpenſare intelligit Summus Pontifex *Clement VII. apud Cherubin. in Bullar. tom. 1. Conſtit. 30. quæ incipit Ad Canonum, & reſert etiam Quatan in Sum Bullar. verb. Illegitimi.*

1541. 11. Dec. — Beneficia Eccleſiaſtica per privationem vacantia reſervantur Sedî Apoſtolicæ *Papæ III. apud præfat. Cherubin. in d. Bullar. d. tom. 1. Conſtit. 28 quæ incipit Sanctiſſimus.*

1548. 26 Jun — Amittitur Juſpatronatus per non uſum 40. annorum. *Roſa coram Arguelles apud Nicol. in Floſc. verb. Patronus, n. 29 ¶ Engel in Man. Paroch. par. 2. cap. 1. ſect. 1. num. 7. ad IV. ait, quod amittitur, ſi duabus ſaltem vicibus Patronus non præſentaverit.*

1550 20. Jun — In locis, in quibus non deputatur a Reverenda Camera Apoſtolica Collectores Spoliorum, fructus Beneficiorum tempore obitus Beneficiatorum inexacti, etiam ante morem maturati ſpectant ad ſucceſſores in Beneficiis, non vero ad Deſunctorum Hæredes

Julius III. apud Cherubin. in Bullar. tom 1. Constit. 7. qua incipit Cum sicut, & referunt etiam Quarant. in Sum. Bullar. verb. Spolia Clericorum, nec non Gavan In Man. sub eod. verb. n. 7. & verb. Bona Ecclesiastica, num. 18. ubi ait, sic iterum constituisse Urbanum VIII. anno 1628. 5. Apr.
 ¶ In Regno tamen Neapolitano quicumque fructus pendentes, etiam nondum separati a solo, seu nondum exacti usque ad diem adeptæ possessionis per Successores in eis, maturandi pro rata temporis, ad cameram Apostolicam spectant, & sic declaravit prædictam constitutionem *Julii Tertii Sixtus V. 1589. 1. Jan. apud præf. Cherub. in d. Bullar. tom. 2. Constitut. 90. qua itidem incipit Cum sicut, & refert etiam citat. Quarant. ibid.*
 ¶ Alicubi non adest hujusmodi Spolium.

1557. 27. Nov. — Qui pro obtinendis Beneficiis seipsos pro aliis examini supponunt, vel annuas pensiones offerunt, aut Beneficia impetrant pro aliis, ut ab eis aliquid consequantur, vel pro seipsis, ut aliis postea cum pensione resignent, excommunicantur, reservata Papæ absolutione: & privantur omnibus Beneficiis cum cura, & sine cura, Sæcularibus, vel Regularibus, & hujusmodi Beneficia sic vacantia reservantur Sedi Apostolicæ. *Paulus IV. apud Cherubin. in Bullar. tom. 1. Constit. 12. qua incipit Inter cæteras, quam referunt etiam Quarant. in Sum. Bullar. verb. Simonia, nec non Nicol. in Flosc. verb. Beneficium Ecclesiasticum, n. 24. ad XII.*

1560. 11. Oct. — Judices privationum, Affines eorum, & Familiares non possunt impetrare Beneficia illa, quibus ipsi Beneficiatos privant: neque item Procuratores, & Sollicitatores eorum causa, sub pænâ nullitatis. *Pius IV. apud præf. Cherubin. in d. Bullar. tom. 2. Constitut. 4. qua incipit Cupientes, & refert etiam cit. Quarant. in d. Sum. Bullar. verb. Beneficiorum privati.*

1560. 3. Nov. — Clericorum decedentium Bo-
na

26

22

28

na ex illicita negotiatione, vel alias contra Sacros Canones acquisita, ad Cameram Apostolicam spectant, & non ad alios, etiam in quibusvis Cathedralibus; etiam Metropolitanis, & Collegiatis, cæterisque Beneficiis Ecclesiasticis cum Cura, Sæcularibus, & Regularibus. *Pius IV. apud vmd. Cherub. in d. Bullar. tom. 2. Constitut. 19. quæ incipit Decens. ¶* Alicubi adest diversa Consuetudo.

1560. 21. Dec. — Si Contrahentes a paucotempore sint alicubi habitantes, dummodo non sint de comprehensis inter vagos, horum erit proprius Parochus is, in cujus Parochia Contrahentes habitant tempore, quo Matrimonium contrahunt. *Congr. Conc. in una Salutiarum, & novissime in Mediolanen. 1661. mense Aug. apud Pascuc. in Compend. ad Consul. Canon. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Matrimonio, pag. 30. ubi quod statim ac quis incipit habitare animo habitandi, efficitur Parochianus; nec opus est expectare, ut majori anni parte in Parochia inhabitaverit, ex Add. ad Buratt. decis. 713. n. 15.*

1562. 13. Jun. — Loca Pia, & Confraternitates etiam institutæ, vel dependentes à Capitulo Sacrosanctæ Lateranensis Ecclesiæ, vel Sancti Spiritus; aut Sancti Sebastiani ad Catacumbas de Urbe, subjiciuntur jurisdictioni, correctioni, & obedientiæ Ordinariorum, ac Rectorum Parochialium Ecclesiarum, in quorum Diocesis, vel Parochiis respective extant. *Pius IV. apud Cherubin. in Bullar. tom. 2. Constitut. 57. quæ incipit Regimini.*

1562. 19. Sept. — Revocantur Privilegia quæcumque Locis Pils, & aliis concessa, dispensandi super Irregularitatibus, & Impedimentis Matrimonialibus. *Pius IV. apud pref. Cherubin. d. tom. 2. Constitut. 62. quæ incipit De commisso.*

1564. 16. Febr. — Græci subjiciuntur jurisdictioni Ordinariorum circa ea, quæ Dei cultum, Sa-

Sacramentorum administrationem, Animarum salutem, & Hæresum extirpationem concernunt, eorum Ritibus, a Sede Apostolica approbatis, intactis remanentibus. *Pius IV apud Cherubin. in Bullar. tom 2. Constit 72 que incipit Romanus, & refert etiam Quaran in Sum Bullar verb. Græcorum Ritus*

1564. 13. Nov. — Provisi de Beneficiis Ecclesiasticis Curatis debent observare formam Professionis Orthodoxæ Fidei, quam præscribit *Pius IV apud præfat. Cherubin. d. tom 2. Constit 89. que incipit Injunctum.* 33

1564. 24. Nov. — Sine consensu Ordinarii Loci nulla valet dispensatio Apostolica non residenti ratione Studii. *Pius IV in Constit que incipit Sanctissimus apud Quaran. in Sum Bullar verb. Residentia.* ¶ Parochi olim poterant cum sola licentia Episcopi abesse Studiorum causa etiam per septem Annos, *cap cum ex eo 34. de elect in 6.* ut ait Engel in Man Patochor *part 2. cap 5 n. 3.* Hodietamen, stante Decreto Gregorii XIII. & inveterata praxi, non possunt amplius Episcopi dispensare, ut Parochi causa studii valeant abesse per dictum septennium, & in primo anno promoveri solum ad Subdiaconatum, ut censuit *Congr. Conc. 1621. 28 Aug apud Nicol. in Lucubr. tom 2. lib 3. tit 4 n. 16.* 34

1564. 25. Nov. — Quicumque Beneficiati curam Animarum habentes, qui juxta tenorem Concilii Tridentini personalem in suis Ecclesiis residentiam facere tenentur, resideant personaliter sub pænis in dicti Concilii Decreto contentis, ac etiam privationis eorum a regimine, & administratione Ecclesiarum suarum, aliisque arbitrio Summi Pontificis imponendis. *Pius IV apud Cherubin in Bullar. tom 2. Constitut. 91 que incipit In Suprema, & referunt etiam Quaran. loc. cit. ac Barbosa de potest. Parochi, part. 1. cap. 3. num. 3.* 35

PRO PAROCHIS. 〇〇 11

1564. 25. Nov. — Non residentiam Bona & luti
Spolia, ad Cameram spectant; non attempta li-
centia testandi, si extra residentiam decesserint;
sicque eorum ultimæ voluntates annullantur;
quacumque auctoritate suffultæ. *Pius IV. apud
præfat. Cherubin. ibid. & refert etiam Nicol. in
Flosc. verb. Spolium; num 2. ¶ Alicubi adest di-
versa Consuetudo.* 36
1566. 8. Mar. — Coniuncti, ac omnes Familia-
res, & Domestici alicujus Infirmi; Parochum
de infirmitate illico certiorē faciant, ac tam
Parochus, quam coniuncti, & Familiares præ-
dicti Infirmum ad confessionem peccatorum
suorum suadeant; & inducant. *Pius V. apud
Cherubin. in Bullar. tom. 2. Constitus 3. qua incipit
Super Gregem; & refert etiam Quaran. in Sum.
Bullar. verb. Medicus.* 37
1566. 1. Apr. — Parochialium Ecclesiarum Re-
ctores moneant Delinquentes in Ecclesiis quoad
Irreverentiam, & Locorum Ordinariis, si opus
fuerit; puniendos deferant sub pœna duorum au-
reorum pro qualibet vice. *Pius V. apud Cherub.
in Bullar. tom. 2. Constitus 3. qua incipit cum pri-
mum §. 4. & refert etiam Quaran. in Sum. Bullar.
verb. Reverentia Divinorum Officiorum, &
Ecclesiarum, nec non Barbosa de potest. Parochi,
part. 1. cap. 13. n. 37. ¶ Alicubi in hujusmodi casu-
bus fit regressus ad alios.* 38
1566. 1. Apr. — Parochi stare faciant Pauperes
mendicantes ad valvas Ecclesiæ, sub pœna dimi-
dii aurei pro qualibet vice; nisi eos ejici curave-
rint. *Pius V. apud præfat. Cherubin. ibid. §. 5. &
refert etiam quog. prædicti loc. cit.* 39
1566. 1. Apr. — Capsæ omnes, & Deposita,
seu alia Cadaverum Conditoria super terram exi-
stentia omnino amoveantur; & Defunctorum
corpora in Tumbis profundis infra terram collo-
centur. *Pius V. apud præfat. Cherub. ibid. §. 6
& refert etiam Quaran. loc. cit.* 40

1566. 1. Apr. — Beneficiatus Deum, vel Beatam Virginem expresse blasphemans, prima vice fructibus unius anni, secunda vero vice Beneficiis privetur, & tertia vice in exilium mittatur *Pius V. apud præfat. Cherubin ibid § 10. & refert etiam Quar. verb. Blasphemia.* 41
1566. 20. Aug. — In Dispensationibus Matrimonialibus pro diversis Consanguinitatis, seu Affinitatis, aut mixtis, ex communi, seu ab eodem stipite surgentibus (excepto primo) gradibus conjunctis, sufficit expressio de gradu remotiori, obtentis tamen postea super propinquiore litteris declaratoriis juxta Gregorii Undecimi, & Clementis VII. Constitutiones; ac desuper confectæ litteræ suffragentur, perinde ac si de proximiori, seu utroque gradu specialis, & expressa mentio facta fuisset. *Pius V. apud Cherubin. in Bullar. tom. 2. Constitut. 13. qua incipit Sanctissimus, & refert etiam Cordeirus de perf. Parrocho, pars. 2. tract. 4. quasi 12. n. 14.* 42
1566. 20. Aug. — Matrimonia post confirmationem Concilii absque Dispensatione Apostolica secuta, & quæ de cætero sequentur inter Personas, quæ ante dictam confirmationem, Affinitatem (infra tamen secundum gradum) ex fornicatione provenientem contraxerunt, propter hujusmodi Affinitatem non sunt dirimenda, sed valida, & efficacia existunt: & sic Concilium Tridentinum sess. 24. cap. 4. declarat *Pius V. apud præfat. Cherubin in Bullar. d. tom. 2. Constitut. 14. qua incipit Sanctissimus* 43
1566. 28. Nov. — Impedimentum Affinitatis ex fornicatione proveniens (de quo Concilium Tridentinum sess. 24. cap. 4.) nullum hodie remanet, quominus in ulterioribus gradibus, post primum, & secundum, libere, & licite Matrimonium contrahi possit. *Pius V. apud Cherubin. d. tom. 2. post præfat. Constitut. 14. in alia Declaratione, qua incipit Ad Romanum, & referunt etiam Quar. 44*

Quar. 44

Quaran. in Sum. Bullar. verb. Matrimonii Impedimenta, & Engel in Man. Paroch. part. 3. sect. 11. n. 10. et Navarr. in Man. confess. cap. 22. num. 42. nec non Corrad. in Prax. Dispensat. Apostolicar. lib. 7. cap. 1. n. 24.

1567. 27. Jan. — Omnia & singula Beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura, Sæcularia & Regularia; ob crimen Hæresis vacantia reservantur Apostolicæ Sedi: quæ quidem Beneficia in Beneficiorum impetrationibus non comprehenduntur, nisi habeatur expressio specifica. Pius V. apud præfat. Cherubin in d. Bullar. d. tom. 2. constitut. 29. quæ incipit cum ex Apostolatus, & refert etiam Quaran. in Sum. Bullar. verb. Beneficiorum reservatio.

1567. 13. Febr. — Possunt Regulares ministrare Eucharistiam, & Extremam Unctionem hospitibus infirmis in eorum Monasteriis, absque alicujus Episcopi, vel Parochi licentia. Pius V. apud Peyrin de Privil. Regular. tom. 1. circa constitut. 1. Julii II. num. 92. & refert etiam Peregr. part. 1. compend. tit. Communicare, §. 3. quem citat Gavant. in Man. verb. Regularium Jura sub Episcopo, in addit. n. 4.

1567. 24. Mar. — Regulares cujusvis Ordinis in partibus novarum Indiarum existentes possunt ob Presbyterorum defectum fungi officio Parochorum. Pius V. apud Cherubin. in Bullar. tom. 2. constitut. 34. quæ incipit Exponi, & refert etiam Nicol. in Floscul. verb. Beneficium Ecclesiasticum, num. 11.

1567. 15. Jun. — Quarta funeralis dumtaxat consistit in cera, & in aliis Oblationibus, quæ deferuntur eo tempore, quo Defunctorum Corpora ad Sepulturam asportantur: nec debetur de Missis, & Legatis, aut aliis oblationibus eorum, qui in Ecclesiis Regularium sepeliuntur. Pius V. apud Alcan. Tamburin. de Iur. Abbas. tom. 1. disp. 15. quæstio 17. num. 5.

1567. 30. Aug. — Quorumcumque qualiacumque Beneficia Ecclesiastica cum Cura, & sine Cura, Sæcularia, & Regularia obtinentium Bona Sacra ad usum, & cultum Divinum etiam in eorum propriis ædibus, & Capellis vel Oratoriis destinata, & tempore eorum obitus ex testamento, vel ab intestato relicta, non veniant sub nomine Spoliorum ad Cameram Apostolicam pertinentium, sed applicanda sunt Ecclesiis propriis, & Successores propria auctoritate illa apprehendere possunt: & similiter non veniunt sub eodem Spoliorum nomine Supellectilia Presbyterorum, veluti Scamna, Cathedræ, Arcæ, etiam lignæ, vel lapideæ, etiam marmoreæ, Mensæ, & Tabulæ, ac Dolia, seu Vasa vinaria vacua, & alia similia. *Pius V. apud Cherubin in Bullar. tom. 2. Constit. 42. quæ incipit Romani, & refert etiam Quarant. in Sum Bullar. verb. Spolia Clericorum.*

1568. 13. Jun. — Qui Parochialem, & Canonicatum, seu Dignitatem distinctam habet, resideat in Parochiali, & Parochus ibidem residendo lucretur omnes & singulos fructus, redditus, & proventus, & gaudeat Distributionibus Canonicatus sui, & aliis, quæ ex justa causa absentes percipere non solent. *Pius V. apud Cherubin. in Bullar. tom. 2. Constit. 65. quæ incipit Cupientes, & referunt etiam d. Quarant. verb. Residencia, pag. mibi 439 Barb. de potest. Parochi parte 1. cap. 8 n. 12 & Engel in Man. Paroch. part. 2 cap. 5. num. 14* ¶ Notandum, quod per hoc non censetur abdicata, & ablata facultas Ordinariis concedendi licentiam recedendi a Parochiali per aliquod tempus, dummodo ea utatur intra limites præscriptos a Tridentino in Decreto Capituli Sess. 23 de Reform. prout declaravit Congreg. Conc. in Barcinonen. 1569. 13. Sept. apud Pascucci. in Compend. ad Consult. Canonic. Jac. Pignatelli. part. 2. tit. de Vicario, pag. 419.

1568. 1. Jul. — Decretum Concilii Tridentini
Sess. 24. cap. 3 de Matrim. quo cavetur, impedi-
 mentum publicæ honestatis, ubi Sponsalia vali-
 da non fuerint, prorsus tolli, ubi vero valida
 fuerint, non excedere primum gradum, proce-
 dit in Sponsalibus de futuro tantum, non autem
 de Matrimonio contracto, sed in hoc durat ad-
 huc impedimentum in omnibus casibus, & gra-
 dibus, quibus de Jure veteri introductum erat.
*Pius V. apud Cherubin. in Bullar. tom. 2. Consti-
 tut. 62. quæ incipit Ad Romanum, & referunt et-
 iam Quarant. in Sum. Bullar. verb. Matrimonii im-
 pedimenta, & Engel in Man. Parochor. part. 3.
 sect. 10 n. 2. ac Layman tom. 2. lib. 5. tract. 10. par. 4.
 cap. 9 num. 5. ubi citantur Navarr. lib. 4. cons. 11.
 num. 4 de Sponsal. edit. 2 & Sanchez lib. 7. disp. 70.
 num. 5.*

1568. 30. Aug. — Crimen Sodomiz inducit ipso
 jure vacationem Beneficii, quo privantur Cleri-
 ci Sæculares, & Regulares tam dirum nefas
 exercentes. *Pius V. apud Cherubin in Bullar.
 tom. 2. Constitut. 72. quæ incipit Horrendum, &
 referunt etiam Quarant. in Sum. Bullar. verb. Sodo-
 mia, nec non Ventrigl. in Prax. rer. notabil. tom. 2.
 annot. 3. §. 1. num. 64. ubi ait, quod hoc est secun-
 dum disposita in cap. Clericis, de excess. Prælat.*
 Hæc tamen Constitutio non habet locum contra
 semel, aut bis tantum patrantem tale crimen:
 sed contra illos, qui ex usu, & continuo talem
 actum exercent; quod deducitur ex verbo illo in
 Bulla posito, videlicet, *Exercentes*. Hanc vero
 vacationem non esse in usu in Curia, testatur
 Lotter *de rebenefic. par. 3. quæst. 31. n. 68.* Scien-
 dum etiam, quod Clericus Sodomitæ notorius
 potest retinere Beneficium usque ad sententiam
 declaratoriam; nec creditur Pueri, nec Mere-
 trici dicentibus se esse sodomitæ, ut ait Nicol
in Lucubrat. lib. 4. tit. 18. n. 74. Limita I & II.

1569. 22. Jan. — Vicarii perpetui creari possunt
 ab

- ab Episcopo in Parochialibus Ecclesiis unitis, seu annexis Collegiatæ Ecclesiæ: & qui admittendi erunt, tam perpetui, quam temporanei, prius ab Ordinario examinandi sunt. *Congr. Conc. in Aquilejen. apud Pascucc. in Compend. ad Consult. Canonic. Jac. Pignatol. par. 2. tit. de Parocho, p. 201.*
1569. 22. Mar. — Licet Ecclesia Parochialis sit in eo loco, ubi minor pars Parochianorum habitat, & major pars habitat extra Civitatem in aliis Oppidis, nihilominus Parochus residere debet in loco, ubi sita est Ecclesia: Et Parochianis, qui longe absunt ab Ecclesia, & propter locorum distantiam patiuntur incommoda in percipiendis Sacramentis, & Divinis Officiis audiendis, succurratur remedio *capitis 4. sess. 21. & cap. Ad audientiam, de Eccles. edific. prout resolvit Congr. Conc. in Aquilana, apud eund. Pascucc. d. par. 2. tit. de Vicario, pag. 419.* 54
1570. 15. Apr. — Archipresbyter, qui habet unitam Parochialem Ecclesiam suo Archipresbyteratui, in Parochiali residere non tenetur, sed in ea Vicarius est deputandus. *Congr. Conc. in Bellunen. apud Pascucc. in Compend. ad Consult. Canonic. Jac. Pignatol. part. 2. tit. de Parocho, pag. 201.* 55
1570. 22. Jun. — Ecclesiæ labentes, & prope cadentes, quæ nullius sunt redditus, Civitatum sumptibus, Episcopi hortatu refici debent. *Congregat. Concil. in Polen. apud eund. ibid. pag. 214.* 56
1570. 4. Nov. — Potest Episcopus pro Vilitatione suæ Diœcesis uti opera Parochi per quadrimestre singulis annis, modo interim in Ecclesia Vicarium deputet. *Congregat. concil. in Eginaten. apud eund. Pascucc. d. par. 2. tit. de Vicario, pag. 419.* 57
1570. 24. Nov. — Alienationis contractus licet sit validus, si tamen Ecclesia enormiter sit læsa, succurritur ei per restitutionem in integrum. *Rota in Lucana de rubisiano coram Lancelloto apud eund.* 58

eund. *part. 1. tit. de Alienatione rerum Ecclesiasticarum, pag. 17*

1570. 17. Dec. — Contrahentes, non præsente Parocho, graviter puniendi sunt, sed poterunt nihilominus, servata forma concilii, contrahere, si nullum aliud impedimentum aderit: Notarius tamen, & Testes, qui interfuerant, graviter punientur arbitrio Ordinarii. *Congr. conc. in Aquilana, apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatell. part. 2. tit. de Matrimonio, pag. mibi 42. ubi pag. præced. dixerat, quod Quando Vir ad Domum Uxoris accedit pro contrahendo, & consumando Matrimonio, his proprius Parochus fit, qui Uxoris est, & illis Benedictionem sacerdotalem de jure dare poterit, Ex ead. congr. in Brugnaten. quæ etiam in Favent. censuit, quod ad validitatem Matrimonii sufficit præsentia solius Parochi proprii sponsæ, quando Matrimonium in Parochia sponsæ contrahitur: similiter sufficit præsentia solius Parochi sponsi, si Matrimonium in Parochia ipsius sponsi contrahatur: In Jegobien quoque dixit, quod in privatis Domibus Matrimonia celebrari possunt, dummodo præsens sit proprius Parochus: inducendi tamen sunt contrahentes, ut in Ecclesia celebrent, prout habetur apud eund. ibid. Non tamen valet Matrimonium contractum coram Parocho ejus Loci, ubi contrahentes reperiuntur, non animo ibi Domicilium constituendi, sed recreationis causa, ut refert Nicol. in Lucubrat. lib. 1. tit. 10. de Nuptiis, n. 60. vers. Amplia VII. ex præf. congr. in Abulen.*

1571. 15. Jan. — Alienatio rei Ecclesiæ facta in consanguineos præsumitur potius facta in fraudem, quam in utilitatem Ecclesiæ. *Rota in Lucana bonorum coram Lancellotto apud præf. Pascucc. par. 1. tit. de Alienatione rerum Ecclesiasticarum, pag. 17. ubi etiam quod non tamen ex ista præsumptione locatio redditur nulla, ex ead. Rota in*

causa Bonorum 1585. 8. Apr. coram Vicecomite :
Unde Alienatio facta in consanguineos sine præ-
judicio Ecclesiæ, valet, ac si esset facta in ex-
traneos, *ex ead. Rota in Romanâ casalis 1596*
6. Apr. coram cantuccio apud Pascucc. in compend.
ad consult. canon. Jac. Pignat. par. 1. tit. de Alie-
natione rerum Ecclesiasticarum, pag. 17.

1571. 20. Sept. — Quicumque habens Beneficium
Ecclesiasticum, cum cura, & sine cura, & post
sex Menses, quam illud obtinuerit, Divinum
Officium legitimo cessante impedimento non di-
xerit, Beneficiorum suorum fructus, pro rata
omissionis Officii, & temporis, suos non faciat,
sed eos tanquam injuste perceptos in fabricas ip-
sorum Beneficiorum, vel Pauperum eleemosy-
nas erogare tenetur. *Pius V. in confirmatione*
Decreti Leonis X. Constit. quæ incipit Ex proximo,
apud Quar. in Sum Bullar. verb. Horæ cano-
niciæ, & referunt etiam Barbosa de potest. Paro-
chi, part. 1. cap. 10. n. 31. & Nicol in Floscul.
verb. itid. Horæ canoniciæ, n. 7. ¶ Regularis,
qui Parochiam tenet Monasterio incorporatam,
& eam habet tanquam Administrator, & Vica-
rius temporalis ad nutum superioris amovibilis
videtur, quod non teneatur ad restitutionem, si
Breviarium omittat, ut habet Engel in *Man.*
Parochor. part. 2. cap. 6. n. 11.

1571. 20. Sept. — Qui Horas omnes canonicas
vbo, vel pluribus diebus intermiserit, omnes
Beneficii, seu Beneficiorum suorum fructus, qui
illi, vel illis diebus responderent, si quotidie
dividerentur, amittat; qui vero Matutinum
tantum omiserit, dimidiam partem fructuum
diei: qui cæteras omnes horas, aliam dimidiam:
& qui harum singulas, sextam partem amittat.
Pius V. apud pref. Quar. ibid.

1571. 8. Dec. — Parochus ob infirmitatem, &
aeris intemperiem a residentia non excusatur, sed
si infirmitas sit curabilis, & in loco Parochialis

non

61

62

63

non ad sit copia Medicorum, & Medicinarum ; poterit Ordinarius eidem dilationem concedere trium, aut quatuor Mensium ; ut curari possit in locis vicinioribus commodioribus : interim tamen Ecclesiæ deputet Vicarium pro cura Animarum. *Congreg. concil. in Asculana apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatel. par. 2. tit. de Vicario, pag. 419.*

1573. 24. Jan. — Episcopus Ecclesias dirutas ; si-
ve Parochiales, siue alias profanare valet, &
ruinas Ecclesiæ profanatæ in usus etiam profa-
nos, non tamen sordidos convertere poterit, &
pecunias ex dictis ruinis redigendas in utilitatem
Ecclesiæ convertere curabit. *Congr. conc. Medio-
lanen. apud eund. ibid. tit. de Parocho, pag. 214.*
¶ Vide tamen infra 1601. 6. Aug.

64

1573. 24. Octob. — Commendatarius Abbatiae
exemptæ existentis intra fines alicujus Diœcesis,
& habentis Jura quasi Episcopalia, non potest
facere concursum Beneficiorum curatorum : hoc
enim spectat ad Episcopum, in cujus Diœcesi est
Abbatia, qui electo magis idoneo, mittet eun-
dem ad commendatarium pro collatione. *Congr.
conc. apud Garz. de benefic. cap. 2. num. 123. cita-
tum ab Ascan. Tamburin. de Jur. Abbat. tom. 3
disp. 9. questio 19. num. 1.*

65

1574. 7. Apr. — Cogantur Parochi ad sibi pro-
videndum de Domo, & habitatione in locis, in
quibus habent Parochiales, & si ob reddituum
tenuitatem per seipsos id facere nequeant, eis ali-
quo modo subveniant Parochiani ; cum non sit
toleranda Parochorum absentia ab Animabus eo-
rum curæ subjectis ; & donec dicti Parochi sibi
provideant de habitatione, compellantur omni-
no ire quotidie, & permanere, non obstante,
quod sint canonici, juxta Bullam Pii Quinti.
*Congr. Episc. in Nucerina, apud Pascucc. in comp.
ad consult. canonic. Jac. Pignatel. par. 2. tit. de Vi-
cario, pag. 418.* ¶ Notandum ex hac occasione,

66

quod Canonici supranumerarii possunt obtinere Parochialem sine dispensatione, & gestare habitum ab ipsis Canonicis gestari solitum, modo relideant in Parochiali. *Decisum refert Nicol. in lucubrat tom 2 lib. 3. tit 4 n 7.*

1574. 11. Sept. — Tertiariæ, quæ non sunt vere Religiosæ, in Paschate, & in morte tenentur a proprio Parocho Sacramenta recipere. *Congreg. Episcop. in Rossaten apud Piasce in Prax Episcop. part. 2. cap. 3. n 52. relatum ab Ascan. Tamburin. de Jure Abbatissar. disp. 7. quæstio 3 n 4.*

1574. 26. Nov. — Beneficiatus Ecclesiæ Ruralis, cui neque ex fundatione, neque ex aliis legitimis Constitutionibus, aut ex præscripta consuetudine onus celebrandi Missas injunctum esse apparuerit, per Ordinarium cogi non debet, nisi ad solitum. *Congr. Conc. apud Pascucc. in Corp. ad Consult. Canonic Jac Pignat. par. 1. tit de capitulo, & Canoniceis, pag. mibi 133.*

1575. 24. Jun. — Tertia pars canonicatum, quos obtinent illi, qui Parochiales habent, applicari debet capitulo Ecclesiæ Cathedralis: reliquæ autem duæ partes relinquantur canonicis ipsis residentibus in suis Parochialibus. *Congreg. Conc. in Casalen. apud eund. ibid. ¶* Notandum, quod capitulum & canonici Ecclesiæ Bracharensis supplicarunt Clementi XI. Summo Pontifici pro consecutione Indulti, quod obtinuerunt tenoris sequentis. *Obeunte aliquo ex Dignitatibus, Canonicis, & Beneficiatis Tertionariis nuncupatis, aliisque Beneficiatis dicta Ecclesiæ, & per annum incipiendum a die adeptæ pacificæ possessionis per ejus successorem relinquantur fructus Dignitatis, Canonicatus, & Beneficii Tertionarii nuncupati, seu alterius Beneficii Ecclesiastici in dicta Ecclesia ab eo dum viveret obtenta seu obtenti, pro expensis Funeris, Anima sua suffragiis, & aris alieni satisfactione.* In hoc autem capitulo nonnulli numerantur canonicatus habentes annexam

Pa-

Parochialem, cujus fructus & redditus incorporati sunt eisdem canonicatibus, assignata congrua Vicariis seu Rectoribus curam Animarum exercentibus in præfatis Parochialibus Ecclesiis. Quæstio propterea orta est, num canonici succelliores per annum a die adeptæ possessionis debeant sese abstinere a perceptione omnium fructuum, etiam pro illa rata & portione, quæ proveniret a Parochiali Ecclesia unita? Circa quod omnes & singulos fructus, qui a canonicis percipi solent, etiam ratione Parochiæ canonicatui incorporatæ, pro veritate requisitus, egregie de more suo censet deberi & probat *Ursaya Discept. Eccles. tom 9 part 2. disc 27. per tot.*

1575. 19. Nov. — Si Infirmus Eucharistiam recipere non potest, non est ad illum deferenda solius adorationis gratia. *Congreg. Episcoporum. apud Nicol. in Lucubrat. tom. 2. lib. 3 tit. 41. n. 25.* 70

1576. 20. Febr — Famuli sæculares in Monasteriis degentes, ad Parochialem in Paschate ire debent. *Congr. concil. apud Gavant in Manuali, verb. Eucharistia, num. 24.* 71

1576. 22. Mar — Collatio Beneficiorum facta illegitimo in Ecclesia, in qua Pater, est nulla ipso jure, & probat ad litteram *cap. Ad abolendam, de Fil. presbyterorum. ibi: Decernimus non valere*, prout declaravit *congr. conc. apud Nicol. in Lucubrat. tom. 2. lib. 1. tit. 17 n. 11.* 72

1576. 2. Maji. — Locorum Ordinarii Ecclesias curatas unitas Monasteriis visitare possunt, & in eis etiam ponere Vicarios perpetuos secundum dispositionem concilii Tridentini *cap. 7 sess. 7. de Regular.* sed si Ecclesiæ hujusmodi positæ sunt in loco ipsorum Monachorum, servanda erit dispositio *cap. 15. sess. 25 de Regular.* & idem si Monasteria essent ab ipsorum primæva fundatione curata. *Congr. concil. in Regien. apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatelli. part. 2. tit. de Parocho, pag 201.* 73

1576. 17. Jul. — Nepos legitimus ex Filio, sed

74

Filia illegitima non comprehenditur decreto concilii cap. 15. sess. 25. de Reform. & sic potest habere Beneficium, quod fuisset Avi. Congr. conc. annuente Sanctissimo, apud eund. ibid. tit. de Presbyterorum Filiis, p. mibi 262. ad VII. ubi ad VI. dixerat, quod Illegitimus potest obtinere Ecclesiam Filialem dependentem, siue alias unitam accessorie, ac per viam subiectionis Matrīci; dummodo Pater in ea non ministraverit: Unitam vero æque principaliter, ita ut Titulatus in una censeatur Titulatus in utraque; at si in utraque Pater ministravit, non potest; ut respondit ead. congreg. quæ in Mediolanen. dixit; quod non solum Filius illegitimus non potest obtinere Beneficium in ea Ecclesia, in qua Pater obtinuit; sed nec canere in eadem Ecclesia tanquam Musicus simplex; sed contra cap. conquestus, de Fil. Presbyterorum

1576. 24. Jul. — Verba concilii in cap. i. sess. 23. de reform. usque ad privationem, intelliguntur inclusive; dum tamen præcesserint tria edicta publica, & elapsi sint sex Menses, juxta cap. Extus, de cler. non resid. dictumque caput habet locum in instantum, qui Parochialem obtinent, & non in Beneficiis simplicibus. Congr. conc. in Tridentina, apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Vicario, p. 419

75

1576. 24. Jul. — Si in Ecclesiis Parochialibus unitis Monasterio, Superiores ipsius Monasterii nominaverint aliquos ex Monachis, quos Episcopus (prævio examine per se, vel per suos Vicarios faciendo) idoneos ad curam Animarum exercendam invenerit; & ita pro idoneis approbaverit, deputet eos in Vicarios ad nutum eorumdem Superiorum amovibiles; dummodo in ea Parochiali; in qua unus Monachus fuerit Vicarius deputatus; habitet secum dumtaxat unus alius Monachus socius. Congr. conc. in Arien. apud eund. ibid. tit. de Parochia, pag. mibi 218.

76

1576.

1575. 23. Sept. — Parochi tempore Pestis tenentur omnino residere in suis Ecclesiis Parochialibus, & si non resideant agendum contra eos ex Decreto concilii Tridentini sess. 23. cap. 1. *congr. Episc. in responsione ad Divum Carolum apud Fagnan. cap. Clericos, de cleric. non residend. num. 45. citatum a Nicol. in Flosc. verb. Pestis, num. 3. & apud Barbof. de potest. Parochi, par. 1. cap. 8. n. 31. ac Cordeju de perf. Parocho, par. 2. tract. 1. quasi. 11. n. 1. ubi plures Doctores citantur: eandem responsionem referunt Pascucc. par. 2. tit. de Residentia, pag. 354. & Engel in Man. Parochor. par. 2. cap. 5. num. 11. ubi ait, quod potest Parochus per Vicarium idoneum Sacramenta administrare, ne cogatur sine necessitate præsentissimum vitæ periculum subire. ¶ De hac Residentia idem constituit Gregorius XIII. 1570. 10. Dec. apud Gavant. in Man. verb. Pestis, in addit. n. 1. ¶ Monet tamen Fagnan. in cap. non licet, de Prab. a n. 41. eos contumaces, non ideo statim privandos esse, sed præmissis edicto, seu monitione contra illos procedendum, prout concilium mandat sess. 23. cap. 1. nempe prius per censuras; secundo per sequestrationem, & subtractionem fructuum; deinde si hæc remedia non prosunt, posse per privationem. Agendum tamen prius est bonis verbis, & piis cohortationibus, & admonitionibus, quia scilicet, tunc non debent assistere Gregi illi, ad quas non pertinet de Ovibus, sed Pastor ipse pro Ovibus suis debet animam suam ponere, *can. tres personas 23. qu. 4.* idest, mortem subire, ut sentit D. Thomas explicatus a Sot. lib. 10. de Just. qu. 3. art. 4. sicuti verus, & optimus Pastor illam posuit, & factus est obediens usque ad mortem, & ita exemplum dedit Sacerdotibus suis, ut quemadmodum ipse fecit, ita & ipsi facerent, *cap. significasti, de elect. Fagnan. loc. cit. num. 48. & seqq.**

1576. 18. Dec. — Pensionarius censetur Benefi-

ciatus ad effectum gaudendi privilegio fori Ecclesiastici, de quo loquitur concilium Tridentinum sess. 23 cap 6 de reform *Gregorius XIII apud Corrad. in Prax. Benefic. lib 1. cap 5. num. 162. ubi num. 165. ait ex Less de Just. & Jur. lib. 2. cap. 35. num. 29. quod Pensio est res spiritualis tanquam quoddam Beneficium; & in una Britonorien. 1589 3. Mar. & antea in ead. 1588 12. Dec. coram Gypsio fuit dictum, quod Pensio non est res prophana, sed annexa spirituali*

1577. 21. Jan. — Regularium extra claustra etiam de licentia suorum superiorum degentium Bona mobilia, & immobilia, etiam ex redditibus Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura per eos obtentorum acquisita, sub spoliolum nomine comprehenduntur, ac proinde, non ad eorum Monasteria, sed ad cameram Apostolicam spectant. *Gregorius XIII. apud Cherubin. in Bullar. tom. 2. constitut. 43. quæ incipit Officii nostri. § Alicubi diversa adest consuetudo.* 79
1577. 20. Mar. — Datur coadjutor Parocho juniori, cui propter diversos rationabiles respectus, Mulieres præcipue confiteri non confidunt, donec fiat moribus, & ætate gravior: vel quando propter lites, aut alia est invisus populo, saltem a Paschate ad Pentecosten *Congr. Episc. apud Nicol. in Flosc. verb. Coadjutor, n. 6* 80
- 1577 1. Maji. — Nulla est unio facta seminario de Beneficio simplici ante vacationem, sed in infirmitate, de qua postea Rector decessit *Congr. Episc. apud eund. verb. Seminarium, n. 10.* 81
1577. 27 Aug — Regulares illi, qui Parochialem Ecclesiam conventui unitam habent, procuratori Episcopalis Visitationis contribuant: *Congr. Episcop. apud Gavant. in Manuali, verb. Visitatio, n. 52.* 82
- 1577 27. Oct — Licet juxta plurimorum sententiam Ordinarius eligens dignum, omisso dignio- 83

gniori, peccet mortaliter; tamen in foro externo electio non invalidatur, ex Barboſa *de Episc. alleg. 60 num. 97.* & Garz. *de benefic. part. 9 cap. 2 num. 226 & seq.* ideoque si exclusus obtinere præ-
tendat, debet concludenter docere de dolo, &
irrationabili iudicio Ordinarii, ut quoad hoc
censuit *Congr. conc. ad cap. 18. sess. 24. de reform.*
apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac.
Pignat. part. 1. tit. de concursu Parochialium,
pag. mibi. 88.

1577. 12. Dec. — Sub facultate dispensandi in Irregularitate occulta non intelligitur data facultas dispensandi circa retentionem Beneficiorum, & fructuum *Congr. conc. apud Nicol. in Lucubr. tom. 2 lib. 5 tit. 12. n. 8.* 84

1578. 7. Jan. — Curati non habentes Domum Parochialem, resideant in alia intra limites Parochiæ, & vicinius Ecclesiæ, quam fieri poterit: sub prætextu autem inimicitiae non possunt abesse a cura cum licentia Episcopi, sed Pontificis, vel Sacræ *Congr. Episc. in Ariminen. apud Pascucc. part. 2. tit. de Vicario, pag. 418.* 85

1578. 15. Jan. — Non debent Parochi gravari ab Episcopo pro aliqua insolita contributione quoad candelas in die Purificationis. *Congregat. Episcoporum. apud Nicol. in Floscul. verb. candelæ, num. 2.* 86

1578. 24. Jan. — Ubi Matrimonium contrahitur inter personas inhabiles sub illa conditione si Papa dispensaverit, non efficitur validum Matrimonium absque novo consensu reiterando coram Parocho, & Testibus; postquam obtenta fuit dispensatio, quia Papa dispensando dat facultatem contrahendi, non approbandi quod illicitè ab initio factum est, ut resolutum fuit in *Valentina Matrimonii coram Blanchetto, apud Piton. disceptat. Ecclesiast. part. 2. discip. 52. n. 33.* ubi rejicit opinionem Sanchez *lib. 5. dispus. 8. num. 10.* 87

1578. 8. Mar. — Potest quidem Episcopus Parochorum Hierosolymitanorum Ecclesias visitare, sed non ab eis procuracionem exigere. *Congr. conc. in Senen & antea in Perusina 11. Jan. ejusd. anni, sic declarando constitutionem Pii V. la 136. incipientem* Exposcit, prout habet Pascucc. in comp. ad consult. canonic. Jac. Pignatel. par. 1. tit. de Equitibus, pag. 276. ubi tamen ait, quod constitutio Pii V. non habet locum, quando Ordinarius in concessione Ecclesiæ facta Hierosolymitanis, sibi, & successoribus suis jus procuracionis expresse reservasset, ut declaravit *Congr. conc. in Elmen. 1604. 27. Jul.* 88
1578. 8. Mar. — Si commendatarius Hierosolymitanus infra terminum, &c. non præsentet idoneam personam instituendam ad Parochiam, Episcopus provideat. *Congr. Episc. in Senen. apud Nicol. in Floscul. verb. Hierosolymitani, n. 7.* 89
1578. 18. Mar. — Capellani etiam Jurispatronatus celebrare debent in horis commodis Ecclesiæ, & Patroni non possunt tenere claves suarum capellarum. *Congr. Episc. in Genuen. apud eund. ibid. verb. capellanus, n. 3. & verb. Patronus, num. 28.* 90
1578. 13. Jun. — Alienatio rerum Ecclesiæ, quæ ab initio fuit utilis, non redditur nulla ex eo, quod non probetur, pretium versum esse in utilitatem Ecclesiæ: neque emptor tenetur probare versionem. *Rota in Anconitana Terrarum coram Seraphino, apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatel. par. 1. & de Alienatione, pag. 16. ubi etiam ait, quod in alienatione rei Ecclesiæ ad inspiciendum utilitatem, debet attendi valor rei tempore contractus, ex ead. Rota in Romana Casalis 1576. 6. Apr. coram Cantuccio, quæ in Nullius castri Monti Portii 1580. 9. Mar. coram Bracco dixit, quod in alienatione rei Ecclesiæ solitæ alienari, utilitas evidens debet considerari tempore, quo res cæpit alienari primo loco:* 91

PRO PAROCHIS.

27

loco: & in Anconitana Bonorum 584. 2. Maji coram Bubalo censuit, alienationem rei Ecclesiæ factam pro utilitate Ecclesiæ esse nullam, ubi apparet ex instrumentis, quod Ecclesia plus percipiebat.

1578. 20. Jun. — Alienatio rei Ecclesiæ, pro qua fuit obtenta sententia vigore gratiæ si in evidentem, est valida; licet sententia non justificetur ex eisdem actis; quia Judex potest extrajudicialiter se informare: Rota in Ragusina Bonorum coram Lancelloto apud eund. ibid. pag. 16. & 17. ubi postea ait; quod Supplicatio si in evidentem expirat per obitum concedentis, si ante ejus obitum non præsentetur, ex ead. Rota in Tiburtina Horti 1588. 12. Nov. coram Mantica.

1578. 28. Jun. — In locatione rei Ecclesiæ in perpetuum facta, sit diminutio sextæ partis Pensionis: Rota in Romana Casalis coram Cantuccio, apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatel. par. 1. tit. de Alienatione rerum Ecclesiasticarum, pag. 18.

1579. 10. Jan. — Tolerari potest, quod Parochus Parochiæ tenuis paucarum Animarum non resideat in arochia, quousque per unionem alicujus simplicis Beneficii, vel alio modo suppleatur ejus congrua; dummodo accedat illuc ad celebrandum festis diebus; & quando vocabitur in Sacramentorum administratione. Congr. Episc. apud eund. par. 2. tit. de Vicario, pag. 419. ubi tamen ait; quod si Episcopus id nolit tolerare; Parochus tenebitur obedire, ex Congr. concil. in Callien.

1579. 11. Mar. — Parochus tenetur residere in loco, ubi est Ecclesia, & in Domo Parochiali: quæ si non adsit; ædificetur; & interim habitet in aliqua Domo sita in Parochia, quæ quoad fieri poterit, sit Ecclesiæ vicinior: in qua simili Domo habitare debet, licet ex aliquo casu propriam Parochiæ construere non possit. Congr. Episc.

Episc. in Ariminen. apud Nicol. in Lucubr. tom. 2. lib. 3. tit. 4. n. 11.

1579. 15. Apr. — Beneficium, quod habet Bona in diversis Diocæsesibus, tenetur pro Seminario contribuere soli Episcopo Loci, in quo est Ecclesia Beneficii, nisi Bona in aliis Ecclesiis existentia, siut propria unius Ecclesiæ ibidem sitæ, quæ tanquam membrum subjecta esset, aut unita principali Ecclesiæ Beneficii: tunc enim contribuatur Episcopis Locorum, in quibus Bona cum sua particulari Ecclesia sita sunt, dum tamen dicta Ecclesia subjecta, aut unita, constructa fuerit ante acquisitionem dictorum Bonorum: nam si constabit, Bona prius applicata fuisse Ecclesiæ principali, postea in eis constructam fuisse aliam particularem Ecclesiam, fiat nihilominus pro eis contributio Episcopo Loci principalis Ecclesiæ. *Congr. conc. in Trojana apud Pascucc. part. 2. tit. de Seminario, pag. 384.*

1579. 19. Maji. — Domi, antequam cadaver efferatur, possunt Hæredes super eo Officia recitare facere cuicumque libuerit. *Congr. Episcop. in Maceratesi. apud Nicol. in Floscul. verb. Sepultura, num. 8.*

1579. 31. Maji. — Cruces in processionibus distincte deferantur, non vero omnes simul. *Congregat. Episcoporum in Verulana, apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic Jac. Pignatelli part. 2. tit. de processionibus, pag. 271.*

1579. 3. Sept. — Filius illegitimus neque celebrare potest in Ecclesia, in qua pater habet Beneficium. *Congreg. conc. apud Nicol. in Lucubrati. tom. 2. lib. 1. tit. 17. n. 18.*

1579. 13. Oct. — Monumenta Marmorea muris, seu columnis Ecclesiasticis adhærentia, præsertim amotis cadaveribus a locis altis, non comprehenduntur in constitutione Pii V. a nobis superius relata 1566. 1. Apr. quia hæc nullam indecentiam, imo magnum ornamentum afferunt

Ec-

Ecclesiis. *Congr. Episc. in Mantuana apud eund*
tom 1. lib. 4. tit. 15. de Interdictis, num. 26. ubi
etiam quod neque Insignia, sive Vexilla apposita
in Ecclesiis in signum alicujus Victoriæ contra
Sanctæ Fidei hostes obtentæ, ex ead. congreg. in
Cremon. 1580. 22 Mar.

1579. 1. Dec. — Calices, Altarium Tobaliæ, 101
 & alia Sacra Supellex auferri non possunt pro
 aliquo debito. *Congreg. Episcoporum apud Nicol. in*
Florescul. verb. Hypotheca, n 2.

1579. 5. Dec. — Clericus, qui certo loco non 102
 est adscriptus ab Episcopo suo, invitatus retineri
 non potest, ne a sua Diœcesi recedat, & alibi
 Parochialem accipiat: Adscriptus vero retineri
 potest invitatus. *Congreg. conc. in Ariminens. apud*
Pascucc. part. 2 tit. de Residentia, pag. 351. ubi
etiam limitat, quando necessaria esset persona
clerici absentis ad utilitatem alicujus Ecclesiæ in
Diœcesi, quo casu assignari debet illa congrua
sussentatio, ex Congr. Episc. in Contronen 1592.
 19. Oct. tunc enim non solum potest Episcopus ei
 denegare Dimissorias, sed etiam illum cogere
 ad redeundum per sequestrationem Patrimonii,
ex ead. Congr. ibid

1579. 15. Dec. — Parochus extorquere non de- 103
 bet a nolente solvere, nec quidquam petere pro
 Benedictione Sponsorum, vel Mulieris post par-
 tum, sed si quis ei sponte quidquam donare vo-
 luerit, poterit recipere. *Congr. Episc. apud Ni-*
col. in Florescul. verb. Gratis, n 2.

1580. 17. Jan. — In omni eventu nullus debet 104
 cogi ad majorem solito contributionem pro sub-
 sidio Charitativo. *Congr. Episcop. apud Barbo-*
de Jure Ecclesiast. lib. 3. cap. 21. num. 7. citatum ab
Alcan Tamburin. de Jure Abbat. tom 3. disput. 10.
questio 3. num. 9.

1580. 9. Febr. — Diaconus, qui baptizat in præ- 105
 sentia sacerdotis, præsertim curati, notabilem
 committit errorem. *Congr. Episc. in Alatrien. apud*
 Ni-

30 CONST. ac DECIS.

- Nicol. in *Lucubr.* tom. 2. lib. 3. tit. 42. num. 4.
1580. 26. Febr. — Ubi adest consuetudo, Beneficiarius Episcopo inferior potest testari de fructibus Beneficiorum, seu de Bonis ex fructibus hujusmodi acquisitis, dummodo talia Bona comparata non sint sub nomine, & ad opus Ecclesiæ, prout hanc consuetudinem approbavit Rota in *Palentina Fructuum Archipresbyteratus de Portillo* juxta cap. presenti, de offic. Ordin. in 6. apud Antonell. de regim. Eccles. Episc. lib. 3. cap. 17. num. 7. ex Garz. de Benefic. part. 2. cap. 1. n. 11. & 12. 109
1580. 9. Mar. — Transactio de re Ecclesiæ propter dubium litis eventum valet, etiam non probata Ecclesiæ utilitate. Rota in *Nullius Castri Montis Portii coram Bracco*, apud Pascucc. in comp. ad consult. canonic. Jac. Pignatol. part. 1. tit. de Alienatione rerum Ecclesiasticarum, pag. 17. 107
1580. 15. Mar. — Uniri non possunt Seminario per Ordinarium Beneficia curata, sed simplicia, & eorum supportatis oneribus. Congr. Episc. in *Rossanen.* apud eund. part. 2. tit. de Seminario, pag. 387. & refert etiam Nicol. in *Flosc. verb. tit. d. Seminarium*, n. 11. 108
1580. 26. Jul. — Si Rector Pensione gravatus non potest restaurare Ecclesiam, cogendus est supplere Pensionarius, non obstante aliqua sua præensione in contrariam. Congr. conc. in *Mediol. ad S. Carolum*, apud citat. Nicol. verb. Pensio, n. 10. 109
1580. 26. Jul. — Curati Hierosolymitani compelli possunt ab Ordinario ad executionem Decretorum Visitationis Apostolicæ, etiam in Bulla Pii V. non comprehensorum, alias ea Visitatio quoad ipsos raro haberet effectum. Congr. conc. in *Capien.* apud eund. verb. Hierosolymitani, n. 10. 110
1580. 30. Sept. — Dispensari non potest ab Episcopo, ut Missæ relictæ a Testatore in una capella, dicantur, vel remittantur in alia, quando satisfieri possunt in propria. Congr. conc. in *Hispalen.* apud Nicol. in *Floscul. verb. Missa*, n. 8. 111
- 1580.

PRO PAROCHIS.

31

1580. 20. Oct. — Si approbatus ad Beneficium , 112
renuat, vel nequeat acceptare, novus concur-
sus est indicendus. *Congr. conc. apud eund. verb.*
concurfus.
1580. 8. Nov. — Provisio canonicatus valet, li- 113
cet non fuerit expressum, quod habebat curam
Animarum per turnum. *Congr. Episc. in comen.*
apud Nicol. in Floscul. verb. canonicus, n. 3.
1580. 13. Nov. — Beneficia collata personis con- 114
taminatis ob Genus, Hæresim, & a Fide Apo-
stasiam, sunt reservata Papæ: *Gregorius XIII.*
apud Cherubin. in Bullar. tom. 2. constitut. 66. qua
incipit In Ecclesiis, & refert etiam Quar. in
Sum. Bull. verb. Beneficiorum reservatio.
1580. 19. Nov. — Bona Ecclesiæ sterilia possunt 115
concedi alicui, qui illa sua opera, & impensa
reducatur ad culturam, non modo si sint omnino
sterilia, sed etiam si aliquam modicam afferant
utilitatem. *Rota in Nullius castri Montis Portii*
coram Bracco, apud Pascucc. in compend. ad
consult. canonic. Jac. Pignatel. part. 1. tit. de Ali-
enatione rerum Ecclesiasticarum, pag. 17.
1581. 11. Jan. — Dispensatus ad duo Beneficia 116
incompatibilia, non potest alterum illorum per-
mutare in aliud simile, nisi in dispensatione con-
cedatur expresse. *Congr. Episc. in Placentina apud*
Nicol. in Lucubrat. tom. 2. lib. 3. tit. 4. n. 23.
1581. 23. Februar. — Si Beneficium non vacans 117
uniatur in vim concilii, & postea resignetur in
favorem Tertii, ac resignatio admittatur, unio
pro illa vice suspenditur. *Congr. Episc. in Osunen.*
apud Nicol. in Floscul. verb. Seminarium, n. 10.
ubi etiam, maxime quia in litteris resignationis
inferi solet illa clausula, cum suspensione omnium,
& quarumcunque unionum, ut censuit ead. congr.
in Bellunen. 1608. 19. Jun.
1581. 6. Mar. — Conditio adjecta legato, ne 118
Legatarius accedat ad Funera sub pena amissionis
legati, nulla est, quia christianæ charitati ad-
ver-

versatur. *Congr. conc. in Januen. apud eund. ibid. lib. 2 tit. 20. num. 47.*

1581. 7. Mar. — Curato ex eo solum, quod una tantum aure surdus sit, non est dandus coadjutor. *Congregat. Episcop. in Faventina apud Nicol. in Floscul. verb. Coadjutor, n. 4.* 119
1581. 7. Mar. — Qui habet Parochialem suæ Dignitati, seu canonicatui perpetuo unitam, non tenetur residere, sed tantum deputare Vicarium, seu substitutum perpetuum, vel temporalem. *Congr. Episc. in Rhegien. & ansea in Piscien. 1577. 12. Jul. juxta conc. Trident. sess. 22. cap. 3 & juxta cap. Extirpanda 30. §. Qui vero, de preben. apud eund. in Lucubrat. tom. 2. lib. 3. tit. 4. num. 10.* 120
1581. 9. Mar. — Nullum est, & delendum Decretum Synodi Diocesane, ubi assignatum fuerit Examinatoribus stipendium ex fructibus Parochialium Ecclesiarum, & aliorum Beneficiorum vacantium. *Congr. conc. in Salernitana, apud Nicol. in Floscul. verb. Examen, n. 11.* 121
1581. 20. Jun. — Prohiberi non debet a quærendis eleemosynis Ecclesia Devotionis, quæ aliter manuteneri non potest. *Congreg. Episcop. in Maceraten. apud eund. ibid. verb. Eleemosyna, num. 18.* 122
1581. 8. Jul. — Non licet canonicis Regularibus, etiam de licentia sui Generalis, absque permisso Summi Pontificis assumere curam etiam ad tempus, multoque minus Beneficium curatum in titulum. *Gregorius XIII. apud Petram in comment. ad constit. Apostolic. tom. 2. constitut. 1. Anastasi IV. sect. 1. n. 37. pag. 11. ubi pag. 12. n. 39. & 40. dicit, quod hanc Gregorianam declarationem Rota pro lege venerata est tum in Leodien. Parochialis 1692. 4. Jul. coram Pio, tum etiam in Novarien. Prabend. 1693. 15. Jun. coram Manuel: Et Card. de Luca, postquam contrarium innuerat, hanc veritatem fatetur in discept. 64. & 65 de Benefic. & de donationib. discept. 25. n. 6.* 123

1581. 11. Jul. — Parochiæ, quæ spectant ad Religionem Hierosolymitanam, exemptæ sunt a Cathedratico, sive Synodatico, & Charitativo Subsidio. *Congr. Episc. in Ausculana, apud Pascucc. in Compend. ad Consult. Canonic. Iac. Pignatel. par. 1. tit. de Equitibus, pag. 277. ubi etiam quod de Jure Communi exemptæ sunt Ecclesiæ Regularium, cap. 1. de Monach.* 124
1581. 2. Sept. — Quando Parochi residentiam continuam non faciunt, & Episcopus ad formam cap. 1. sess. 23. vult contra illos procedere, & multis ac penis cogere, non potest ad sequestrationem fructuum Parochiæ procedere, nisi Parocho citato: & si subtractio fieret sine citatione, nulliter ageret, & fructus restituendi essent. *Congr. Conc. in Sabinen. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 6 form. 2. num. 8. ¶* Notandum, quod Fructus Ecclesiæ, cujus Rector non residet, pro rata temporis, debet Ordinarius applicare fabricæ Ecclesiæ Parochialis, etiam si non egeat, quia poterit in dies indigere, prout censuit ead. *Congr. in Ravennaten. apud Pascucc. par. 2. tit. de Vicario, pag. mibi 419.* 125
1582. 30. Januar. — Negligentia Patronorum in præsentando ad Beneficia, non punitur in pecunia, sed Juris sui pro illa vice amissione. *Congreg. Episcoporum. in Piscien. apud eund. par. 1. tit. de Jure patronatus, pag. 593. ¶ refert etiam Nicol in Lucubr. tom. 1. lib. 3. tit. 8. num. 5. ac in Floscul. verb. Patronus, num. 10.* 126
1582. 16. Maii. — Ubi est usus, ut pro quolibet Mortuo ab Intestato solvatur Parocho scutum unum, tolerari potest. *Congreg. Episcoporum. in Ferenina, apud eund. ibid. verb. Testamentum, num. 7.* 127
1582. 5. Jun. — Curatus nihil petere debet pro administratione Baptismi, nec antea investigare, quid sibi donare velint. *Congregat. Episcoporum. in Tropien. apud eund. ibid. verb. Baptismus num. 4.* 128

1582. 12 Aug. — Observetur de sepeliendis sodalibus in Societatis Oratorio privilegium illis super sepulturam concessum, ac illud, quod statuit concilium provinciale Mediolanense, ad obviandum fraudibus, an videlicet sepeliendus vero fuerit sodalis illius societatis sex mensibus ante mortem, & saltem in articulo mortis, quando elegerit sepulturam *Congr. Episc. in Bergomen. apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic Jac. Pignat. par. 2. tit. de sepulturæ electione, pag. 390* 129
1582. 28 Aug. — Matrimonium coram Parocho, & Testibus celebratum, dicitur contractum in facie Ecclesiæ, licet fuerit celebratum Domi. *Congr. Episcop. in una civitatis castellane, apud Nicol. in Lucubrat. tom. 1. lib. 1. tit. 10. de Nuptiis, num. 60. vers. Limita nono.* 130
1582. 3 Oct. — Missa in Festis ordinariis celebrari, & audiri potest in aliqua Ecclesia vicina, quando Parochialis nimium distat. *Congregat. Episcop. in Caven. apud eund. in Floscul. verb. Parochus, n. 35.* 131
1582. 16 Oct. — Clerici, qui Decreto concilii Tridentini cap. 6 sess. 23. privilegio fori privantur, non intelliguntur privati privilegio canonis. *Congr. Immunit. apud Pascucc. pars. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. 501.* 132
1582. 23. Nov. — Sepultura in Ecclesiis Regularium non debetur illi, qui cum Habitu Regulari petit tantum sepeliri. *Congreg. Episc. apud Gavant. in Man. verb. sepultura, n. 19. & refert etiam Mancin in Pract. visitan. Infirm. in brevi tract. de Sepult. dub. 15.* 133
1582. 30 Nov. — A Decretis concernentibus Divinum cultum, & curam Animarum, puta, quod Rector Parochiæ numerosæ teneat coadjutorem, vel capellanum, non datur appellatio. *Congr. Episc. apud Nicol. in Lucubrat. tom. 2. lib. 2. tit. 28. num. 46.* 134
1583. 15. Mar. — Parochiani non audientes quotidie 135

PRO PAROCHIS.

- fidle concionem in Quadragesima, non sunt ab Episcopo excommunicandi. *Congregat. Episcop. apud Gavant. in Man. verb. Excommunicatio, num. 34.*
1583. 24. Maji. — In Mense Apostolico fieri possunt ab Episcopo Beneficiorum permutationes. *Congr. episcop. apud eund. ibid. verb. Beneficiorum permutatio, num. 5.* 139
1583. 5. Jul. — Societas Mortis neminem sepelire potest, neque miserabilem, non admonito Parocho. *Congr. episcop. apud Nicol. in Floscul. verb. confraternitas, n. 20.* 137
1583. 22. Dec. — Neque Hospitalia, quæ non conferuntur in titulum, nec Monasteria Monialium, nisi ratione Beneficiorum unitorum, vel Bonorum subjectorum omnibus aliis oneribus Episcopalibus, contribuunt Seminario. *Congr. episc. in Trojann, apud eund. ibid. n. 9 ubi etiam nisi essent solita, quia tunc cogi debent, ex ead. congr. in Assisen. 1620. 28. Jul.* 138
1584. 3. Apr. — Decretum, in quo habetur, quod nullus confessarius etiam approbatus ab Ordinario possit tempore Paschali confessiones alicujus audire sine licentia proprii curati, nullo modo est observandum, cum valde satisfaciatur obligationi suæ pœnitens deferendo ad Parochum fidem de confessione facta personæ approbatæ: & hac sufficiat in omnibus aliis locis. *Congr. episc. in Cremon. apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatell. par. 2. tit. de Regularibus, pag. 304.* 139
1584. 24. Apr. — Licet a Defuncto accersiri tantum Regulares jubeantur, non tamen excluditur proprius Parochus. *Congr. episc. apud Gavant. in Man. verb. Exequiæ, n. 6.* 140
1584. 28. Oct. — Regulares, ad quos deferitur Defunctus, neque Domi, neque in Via Officium facere possunt, uti Parochi. *Congr. episc. apud eund. ibid. numer. 21. citatum a Mancin. in* 141

Præf. vifitand. Infirm. in addition. de Sepult. dub. 5.

- 1584 11. Dec. — Regulari Parocho minus digno potest alter subrogari, & debet, si Episcopus velit. *Congregat. Episcop. apud d. Gavant. ibid. verbor. Beneficiorum Parochialium provisio, num. 40.* 141
- 1585 14. Mar. — Abbas Nullius non potest visitare, vel aliquam jurisdictionem exercere in Beneficiis, quæ sunt extra suum Territorium, licet eorum collatio spectaret ad ipsum. *Congr. Episc. in Nullius S. Laurentii in Campo apud Nicol. in Lucubrat. tom. 2. lib. 3. tit. 39. num. 4. vers. V amplia, ead. Sac. Congr.* 143
1585. 19. Mar. — Arma, Sagittæ, & ejusmodi, ne appendantur in Ecclesiis. *Congregat. Episcop. per. apud Gavant in Mannali, verb. Ecclesia, num. 48.* 144
1585. 14. Maii. — Beneficia etiam noviter erecta, Seminario contribuere debent, deducto tamen onere, & redditibus in eleemosynis consistentibus. *Congregat. Episcop. in Tridentina apud Nicol. in Flescul. verb. Beneficium Ecclesiasticum, num. 52.* 145
1585. 23. Maii. — Parochus approbatus per Concursum, censetur idoneus ad audiendas Confessiones etiam extra suam Parochialem, sed in ea tantum Civitate, & Loco, ubi sita est Parochialis, non autem passim per totam Diocesim. *Congr. Episc. apud eund. ibid. verbor. Parochus, n. 7. & refert etiam Engel in Man. Parochor. par. 3. cap. 2. num. 6. ubi ipse excipit consuetudinem* 146
1585. 26. Jun. — In recuperatione rei Ecclesiæ nulliter alienatæ fructus debentur a die alienationis. *Rota in Placentina Bonorum coram Blanchetto, apud Pascucc in Compend ad Consult. Canonie. Jac. Pignatel. par. 1. tit. de Alienatione rerum Ecclesiasticarum, pag. mibi 17.* 147
1585. 18. Jul. — Beneficium unitum Seminario alte- 148

alterius Diœcesis, tenetur nihilominus contri-
buere Seminario propriæ, quod ante unionem
contribuere consueverat. *Congreg. Episcoporum in
Cremoneſi apud Nicol. in Lucubrat. tom. 2. lib. 3.
tit. 5. num. 5. ad XVI & refert etiam Pascucc. par. 2.
tit. de Seminario, pag. 388.*

1585. 23. Jul. — Non debet Episcopus pro exer-
cenda Cura Animarum in Ecclesiis sibi subiectis
uti opera Regularium, nisi ob penuriam Presby-
terorum Sæcularium idoneorum, & nonnisi ad
breve tempus, ut respondit *Congr. Episc. in Al-
biganen. apud Monacel. in Formular. leg. pract.
par 1 tit 10 form. 14. num. 1.*

149

1585. 2 Dec. — Etiamſi Oblationes fiant in Cathe-
drali, spectant ad Archipresbyterum Curam
Animarum exercentem, non autem ad Episco-
pum, ex ea ratione universali, quod cum Ar-
chipresbyter habeat dictam Curam, cujus ratio-
ne dicitur Populi apud Deum Mediator, idcir-
co hæc præsumitur intentio Fidelium, ut illi ac-
quirantur, quæ Deo offeruntur: siquidem Pa-
rocho debetur recompensatio oneris, quod sus-
tinet, cum Oblationes de jure eidem competant
ratione administrationis Sacramentorum, ut re-
solvit *Rota in Beneventana Spolii coram Orano
apud Antonell. de regim. Eccles. Episc. lib. 5. cap. 18.
num. 7. & ex Sac. congreg. teste Barbosa de offic. &
potest. Episc. par. 3. allg. 89. num. 24.* Hoc etiam
habet *Petra in commentar. ad Constitut. Apostolic.
tom. 2. constit. 1. Anastasii IV. sect. 2. num. 18. pag. 23.
ubi quod idem dicendum, si Oblationes fiant in
Capella existente in Cathedrali, vel in alia Ec-
clesia extra Parochialem, dummodo sit intra li-
mites dictæ Parochiæ, ex Congr. conc. in Fulgina-
ten. Oblationum 1647. 6. Apr. quia super hoc ha-
bet Parochus fundatam intentionem, juxta text.
in cap. quia Sacerdos, & c. Sanctorum 10. q. 1. &
notant Canonistæ in rub. de Parocho ubi nomina-
tim Hostien. num. 1. & Abbas, num. 4. ac præ-*

150

sertim quando Parochus præter assistentiam Juris, reperitur etiam in quasi possessione exercendi Jura Parochialia, & percipiendi Oblationes in dicta capella, sive Ecclesia, idque præcipue probetur ex depositione sacerdotum, quibus tanquam de facto proprio plurimum est deferendum, ex Gloss. in cap. Monachus 17. dist. Ruin. conf. 127. num. 2. & 13. lib. 2. Menoch. conf. 92. num. 89. & maxime si extarent Decreta facta ab Episcopo in Visitationibus, ut ait Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignat. vel part. 2. tit. de Oblationibus Ecclesiasticis, pag. 30.

1586. 23. Jan. — Regulares non possunt in die Paschatis communicare eos, qui intra tempus Paschale de manu Parochi Eucharistiam acceperunt, vel intentionem habent, priusquam labatur Octava Paschalis, de manu Parochi eam sumere: Si quis autem communicaret in Ecclesiis Regularium infra tempus Paschale (excepto die Resurrectionis) animo satisfaciendi præcepto Ecclesiæ, non satisfaceret, quia in canone *Omnia utriusque Sexus* præcipitur, a proprio Parocho Eucharistiam sumi. *Congreg. conc. apud Mancin. in Pract. visitan. Infirm. pract. 8, dub. 9.* ¶ Notandum, quod communio, quam faciunt Inquisitores Feria quinta majoris Hebdomadæ, non suffragatur Familiaribus, Officialibus, & Ministris Sancti Officii, ad se subtrahendum ab obligatione communicandi in suis Ecclesiis Parochialibus pro adimplendo præcepto Paschali, ut habet Pascucc. part. 1. tit. de Eucharistia, pag. 286.

1586. 4. Febr. — Nominatio curati in Ecclesia Regularibus subjecta spectat ad eorum Superiores, ad Episcopum autem sola approbatio. *Cong. episcoporum in Mutinen. apud Nicol. in Floscul. verb. cura Animarum, n. 72.*

1586. 10. Febr. — In alienatione rei Ecclesiæ præ-

151

152

153

præsumitur consensus Rectoris ex antiquitate temporis. *Rota in Conchen. Fructuum coram Seraphino, apud Pascucc. in compend. ad consult. canon. Jac. Pignat. part. 1. tit. de Alienatione rerum Ecclesiasticarum, pag. 17.*

1586. 13. Mar. — Nepoti legitimo ex Filio spurio reservari non debet pensio super Beneficio Avi. *Congreg. concil. apud Nicol. in Lucubrat. tom. 2. lib. 1. tit. 17. n. 18.* 154

1586. 15. Mar. — Præsentatus ex vi Jurispatronatus potest institui etiam in Mense Apostolico. *Congreg. episcop. apud Gavant in Manuali, verb. Juspatronatus, n. 60.* 155

1586. 6. Maji. — Dignitates, quæ unitas habent Parochiales Ecclesias, requirunt, quod illas obtinentes resideant in Dignitate, prout juxta *cap. extirpanda, de Præben. censuit congreg. in Feltren. apud Pascucc. par. 2. tit. de Vicario, pag. mibi 420.* 156

1586. 13. Maji. — De incertis redditibus nemo tenetur contribuere Seminario. *Congreg. episcop. apud Gavant. in Manuali, verb. Seminarium, num. 46.* 157

1586. 10. Jun. — Corpora Sanctorum nondum Canonizatorum non sunt ponenda sub Altari. *Congreg. episcop. apud eund. ibid. verb. Reliquiæ, num. 12.* 158

1586. 10. Jun. — Alienandi rem Ecclesiæ necessitas non dicitur, ubi ex fructibus Ecclesiæ, absque alienatione potest necessitatibus provideri. *Rota in Bononien. S. Apollinaris coram Orano, apud Antonell. de regimen. eccles. episc. lib. 1. cap. 4. §. 1. num. 29.* 159

1586. 4. Sept. — Ex Decreto Tridentini sess. 25. cap. 15. Filius illegitimus prohibetur obtinere Beneficium, quod ejus pater absque legitimo titulo, & minus pacifice possedit. *Congr. concil. apud Nicol. in Lucubrat. tom. 2. lib. 1. tit. 17. n. 11 in fine.* 160

1587. 12. Jan. — Ecclesiis Parochialibus, aut Curatis vacantibus, quovis modo subiectis Militibus S. Joannis Hierosolymitani, tenentur ipsi præsentare ad unamquamque earum Sacerdotem idoneum Loci Ordinario, ut ab eo instituantur; & quousque non præsentaverit, constituat Ordinarius unum Vicarium, qui interea Animarum Curam agat, præfiniatque idem Ordinarius dictis Militibus brevem aliquem terminum ad præsentandum dictum Sacerdotem: alioquin, eo elapso, Ordinarius conferat Ecclesiam hujusmodi personis sibi bene visis secundum earum naturam, vel intuitum perpetuum, vel annuabilem. *Congr. Episcop. in Perusina, apud Barbof. in collect. ad Concil. Trident. sess. 7. cap. 13. num. 17.*
1587. 28. Jan. — Adversus eos, qui temporibus ab Ecclesia præscriptis ad Confessionis, & Eucharistiæ Sacramenta accedere negligunt, &c. *Omnis utriusque Sexus, de panis. & remiss. pœnas* contemnunt, licet Episcopis etiam ad Excommunicationem procedere, nisi forte de proprio Sacerdotis consilio ex aliqua rationabili causa ab hujusmodi perceptione ad longius tempus duxerint abstinendum. *Congr. Episc. apud Nicol. in Lucubrat. tom 2 lib. 3 sit 41. num. 21. & in Floscul. verb. Pascha, num. 1.*
1587. 9. Apr. — Canonicatus Curam habens Animarum annexam uniri potest cum Parochiali. *Congregat. Episcoporum in Mediolanen. apud eund. in d. Floscul. verb. Unio, num. 3.*
1587. 8. Jun. — Ecclesiarum Administratores tenentur facere Bonorum Ecclesiasticorum Archivium. *Sixtus V. in consil. quæ incipit provida, apud Quarant. in Sum. Bullar. verb. Archivius.*
1587. 27. Jun. — Per Eunuchos, & Spadones utroque teste carentes non sunt contrahenda Conjugia cum quibuscvis Mulieribus prædictum defe-

161

162

163

164

165

defectum ignorantibus, vel scientibus, etiam si alicubi adessent statuta, Leges municipales, & consuetudines in contrarium. *Sixtus V. apud Cherubin. in Bullar tom 2. consil. 59. qua incipit cum frequenter, & refert etiam d. Quarant. verb. Matrimonii Impedimenta.*

1587 30. Jun. — Qui mutat formam ordinariam Baptismi, graviter puniri debet, licet mutatio esset tantum accidentalis. *Congregat. Episc. apud Nicol. in Floscul. verb. Baptismus, num. 2.* 166

1587 27. Oct. — Pater potest ante mortem Filio impuberi sepulturam eligere ubicumque voluerit, etiam in Ecclesiis Regularium: post mortem vero secus. *Congr. Episc. in Fulginaten. apud Pascucc. in compend. ad consuls. canonic. Jac. Pignatol. part 2. tit. de sepulturæ electione, pag. mibi 394 ubi quod etiam Mater, cum Pater non adest, potest Filio impuberi sepulturam eligere, vivente tamen Filio, ex ead. congr. in Avellinen. 1603. 15. Sept.* 167

1588 23. Jan. — In die Paschæ non est licitum neque Tertiariis Communionem a Regularibus accipere, licet quis alias satisfecerit, vel intendat satisfacere præcepto sumendi communionem a proprio Parocho. *Congr. concil. apud Nicol. in Floscul. verb. Regularis, num. 30.* 168

1588 3. Mar. — Non sunt prohibenda Matrimonia ignorantibus Doctrinam Christianam nisi comminatorie id fiat. *Congr. Episc. in Aquinen. apud Barbos. de potest. Parochi, par. 2. cap. 21. n. 3. & refert etiam Pascucc. par. 2. tit. de Matrimonio, pag. 42.* 169

1588 8. Mar. — Seminarii contributio anticipata solvenda est de quadrimestre in quadrimestre. *Congr. Episc. apud d. Pascucc. d. part. 2. tit. de seminario, pag. 387.* 170

1588 16. Maji. — Nemo sub alio Vexillo incedat, nisi propriæ Crucis. *Congregat. Episc. in Neri-* 171

Neritonen. apud eund. d. part. 2. tit. de processio-
nibus, pag. 271.

1588. 26. Jun. — Non est retinenda Eucharistia
in Vasis eburneis, sed in Pixide argentea intus
inaugurata. *Congreg. episcop. in una Venetiæ, apud*
Nicol. in Floscul. verb. Eucharistia, num. 22. &
hoc antea dixerat Gavant. in Man. sub eod. verb.
num. 5. 172
1588. 9. Aug. — Curatus Curæ numerosæ, &
pinguis, adstrictus ad tenendum coadjutorem,
debet ipse illi solvere mercedem, non vero ad id
cogere Parochianos. *Congr. episc. in Senogallien.*
apud d. Nicol. titid. verb. Cura Animarum, nu-
mer. 7. 173
1588. 21. Oct. — Si concurrat consuetudo im-
memorabilis cum fama privilegii, etiam Laicus
fit capax Oblationes administrandi. *Decisum in*
Calaguritana Oblationum refert pax Jordan. de re
benefic. tom. 2. lib. 10. tit. 13. num. 28. citatus a Pe-
tra in commentar. ad constitut. Apostolic. tom. 2.
constit. 1. Anastasi IV. sect. 2. num. 51. pag. 31.
¶ Notandum, quod in Loco, in quo extat con-
suetudo diebus Dominicis, & majoribus Festis
in medio Missæ invitare populum ad Oblatio-
nes, & illas per seipsos Sacerdotes recipere,
dando singulis offerentibus pacem, permitten-
dum esse censuit. *Congreg. conc. in Feretrana,*
apud Pascucc. part. 2. titul. de Oblationibus,
pag. 131.
1588. 8. Nov. — Parochus sæcularis audiens
Confessiones tenetur deferre super pellicem,
& Stolum. *Congregat. Episcoporum. apud Gavant.*
in Manual. verb. Parochorum munera, in addit.
num. 3. 175
1588. 16. Nov. — Clerici abortum animati fæ-
tus procurantes, consultantes, & quocumque
modo consentientes, privantur Beneficiis, quæ
Beneficia sic vacantia reservantur sedi Apostoli-
cæ. *Sixtus V. apud Quarant. in Sum. Bullar. verb.*
Abor- 176

- Abortus, ubi ait, quod Gregorius XIV. (in Bullar. tom. 2. consist. 8. quæ incipit sedes Apostolica) non intellexit moderari præfatam constitutionem Sixti V. quoad pœnas, sed tantum quoad absolutionem.
1588. 25. Nov. — In Choro, ubi sunt canonici, non sunt interferendi Archipresbyteri, live curati, qui non sunt de gremio. *Congr. episc. apud Nicol. in Floscul. verb. capitulum, n. 3.* 177
1588. 29. Nov. — Parocho non debetur Quarta de Intortitiis, quæ portantur a Locis piis ad associandum pauperes ad Sepulturam. *Congreg. Episcop. apud Barbosa de potest. Parochi, part. 3. cap. 25. num. 40. & refert etiam Mancin. in Pract. visitat. Infirm. in prævi tract. de Quaran. funer. dub. 16.* 178
1588. 6. Dec. — Tollendus est cum omni diligentia, & pastorali sollicitudine Gentilitatis abusus, quod Fæminæ in funere suorum Liberiorum, parentum, aut Maritorum, capillos vellant: non tamen imponenda pœna Excommunicationis. *Congr. episc. apud Nicol. in Floscul. verb. sepultura, n. 19.* 179
1588. 6. Dec. — Convivia, & prandia tolerari possunt in Anniversariis Defunctorum. *Congr. episc. apud eund. ibidem, n. 20.* 180
1589. 5. Jan. — Si Parochia esset populosa, & unus Rector, & Parochus non posset sufficere Sacramentis diligenter ministrandis, Episcopus illum cogat sibi alium, vel alios adjungere Sacerdotes, quot ad hoc munus peragendum judicaverit necessarios juxta concilii Tridentini dispositionem *cap. 4. sess. 21. de reform.* ab hac enim provisione non datur appellatio, neque aliqua inhibitio attendenda est, sed Decretam de Coadjutore adjungendo exequendum venit, ut rescriptis Episcopo Abulensis. *Congreg. conc. apud Monacel. in Formular. leg. pract. part. 2. tit. 13. form. 1. num. 41.* 181

1589. 9. Jan. — Beneficiatus omittens clericalem Habitum, & Tonsuram, privetur Beneficio, quod Beneficium sic vacans reservatur sedi Apostolicæ. *Sixtus V. apud Cherub. in Bullar tom. 2. constit. 92. qua incipit Cum sacrosancta, & refert etiam Quarant. in Sum Bullar verb. Habitus clericorum.* 183
1589. 18. Jan. — Non est prohibendus Parochus, quin post denunciationes possit absque alia licentia conjungere contrahentes. *Congreg. concil. in Messanen. apud Monacel. in Formular. leg. pract. part. 2. tit. 15. form. 3. num. 12. ad XL.* 183
1589. 25. Mar. — Propter reverentiam Ecclesiæ possunt expelli Artifices prope illam obstreperantes, ac personæ infames, & sordidæ, ejus Divina Officia perturbantes: Ecclesiæ enim, ejusque presbyteri, vel Monachi sunt æque ac Doctores in hoc privilegiati, Alciat. *in l. 1. num. 52 ff. de sol. Matrim. ibiq. Roman. num. 34. & alii*: Sicut igitur Doctores, vel Scholares, studiorum causa id possunt, ita quoque Ecclesia ratione Divinorum Officiorum, ut desumitur *ex canon. pridem 18. qu. 2. & ita censuit congr. Episc. in Interamnen. apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignateli part. 1. tit. de Ecclesiis, & Ecclesiasticis, pag. 242.* 184
1589. 20. Maji. — Plebani, & quicumque Ecclesiarum Rectores, qui Bannitos, & Viarum Graffatores in Regno Neapolitano recipiunt, pœnam incurrant Excommunicationis latæ sententiæ, reservata Papæ absolutione *Sixtus V. in constit. qua incipit Exponi, apud Quarant. in Sum. Bullar verb. Bannitorum fautores.* 185
1589. 21. Maji. — Ad Synodum admittendi sunt curati tantummodo, & Beneficiati, nisi esset consuetudo, quod interveniret totus clerus. *Congr. episc. apud Nicol. in Flosc. verb. Synodus, num. 2.* 186
1589. 13. Jun. — Beneficiarius absque ulla dispensatione. 187

penſatione poteſt tenere legatum celebrandi Miſſas in eodem Eccleſia, in qua habet Beneficium, niſi ita legata eſſent facta cum erectione Altarium. *Congr. Epiſc. in Caſtellaneten & antea in Gravinen 1583. 22. Mar apud eund in Lucubrat tom. 2. lib. 3. tit. 4. num. 37*

1589. 17. Aug. — Rectores curati, qui nullius Diccceſis ſunt, tenentur accedere ad ſynodum Diccceſanam illius Epiſcopi, qui tanquam vicinior poteſt eas Eccleſias viſitare: alias fruſtra viſitarentur, niſi prius in ſynodo moneantur, & de agendis inſtruerentur. *Congr. conc. apud eund. in dd. Lucubrat d. tom. 2. lib. 3. tit. 6. num. 13.* 188

1589. 18. Oct. — Habitus clericalis poteſt eſſe brevior in iter agentibus, & Ruri habitantibus *Congr. Epiſc. in Ulixbonen* nam hi poteſtunt deferre veſtem per unum palmum infra genua, uſque ad medias tibias protenſam, ut declaravit *Sixtus V. in Converſana 1590. 20 Febr. apud Nicol. ibid lib. 3. tit. 5. num. 8. verſ.* Quæ tamen. 189

1589. 12. Dec. — Matrimonii Denunciationes poſſunt fieri eo tempore, quo Nuptiæ prohibentur *Congr. epiſc. in Callien apud Barboſ. de poteſt Parochi, part. 2. cap. 21. num. 14. & 22. & refert etiam Paſcucc. in compend ad conſult. canonic Jac. Pignatel part. 2. tit. de Matrimonio, pag. 42* 190

1589. 18. Dec. — Tempore Adventus, & Quadrageſimæ non prohibentur ſponſalia de futuro *Congr. Epiſc. apud Gavant. in Man. verb. Matrimonii celebratio, in addis. num. 1.* 191

1590. 16. Jan. — Doctrina Chriſtiana non eſt legenda inter Miſſarum ſolemnia, ſed recitanda per Dialogum poſt prandium ante Veſperas a pueris cum ſonitu Campanulæ congregandis. *Congr. Epiſc. apud Nicol. in Floſc. verb. Doctrina Chriſtiana, num. 2.* 192

1590. 10. Febr. — Mulieres Latinæ datæ Græcis in Matrimonium, ne permittantur vivere more Græcorum. *Congregat. Epiſcopor. apud eund. ibid verb.* 193

verb. Græci, num. 3. & refert etiam Gavanti. in Manuali, verb. Græcorum Jura, n. 5.

1590. 22. Febr. — Parocho causa Studiorum non est danda licentia, cum hodie per concilium non admittantur, nisi per concursum, qui magis idonei fuerint judicati. *Cong. conc. apud Pascucc. in compend. ad consuls. canon. Jac. Pignatel. part. 2. tit. de Vicario, pag. 420.* 194
1590. 8. Mar. — Uni tantum seminario facienda est contributio, & quidem seminario Diœcesis, in qua situm est Beneficium, licet ejusdem Beneficii collatio spectaret ad Episcopum alterius Diœcesis. *Congr. conc. apud eund. d. part. 2. tit. de seminario, pag. 384.* 195
1590. 20. Mar. — Supra Ecclesiam non possunt fieri cameræ ad habitandum; neque ad frumenta tenenda, propter honorem Altarium, quæ subter sunt sita. *Congr. Episc. in caven. apud Nicol. in Lucubrat. tom. 1. lib. 4. tit. 15 de Interdictis, num. 27.* 196
1590. 20. Mar. — Uti potest Parochus Oleo veteri Sacro in casu necessitatis. *Congr. Episc. apud Gavanti. in Man. verb. Extrema Unctio, num. 10.* 197
1590. 15. Maji. — Sponsis copulam habentibus ante conjunctionem sacerdotalem ne detur publica pœnitentia, sed salutaris, vel pecuniaria moderata. *Congreg. Episc. apud eund. ibid. verb. Matrimonii celebratio, n. 5.* 198
1590. 10. Jun. — In procedendo contra concubinos, utendum prius est monitionibus, & exhortationibus: secundo, præceptis pœnalibus, eorumquæ executione: tertio, censuris, incipiendo ab ingressu Ecclesiæ. *Congr. episc. Hostun. apud Pascucc. in compend. ad consuls. canonic. Jac. Pignatel. part. 1. tit. de concubinato, pag. mihi 187. ubi etiam quod Si concubiniarius, qui fuit mulctatus tertia parte fructuum ad præscriptum Tridentini cap. 14. sess. 25. de reform. dimiserit po-*
tea

Iste Beneficium, vel eo fuerit privatus, novus provifus de hac multa nihil lucrabitur, *ex ead. congr. in Faten. Leodien. Tergesten. & Levanien.* Dictum autem Decretum concilii non procedit in simplici incontinentia, sed in concubinato, *ex ead. congreg. in Mediolanen.* Quod si clericus modo cum una, modo cum alia deprehendatur, potest Episcopus contra eum uti hoc Decreto concilii, *ex ead. congreg. in Elboren.* Appellatio autem interposita a sententia lata juxta formam hujus Decreti non suspendit executionem, nec ante, nec post, nec ullo casu, *ex ead. congr. in præit. Mediolanen.*

1590. 15 Jun. — Si Parochus est aptus ad declarandum Evangelium, compelli non potest ad aliud: & si Universitas prætendit meliorem predicatorem, debet illum eligere cum Ordinarii approbatione, ac expensas subministrare. *Cong. Episc. in Firmiana apud Nicol. in Lucubr. tom. 2. lib. 1. tit. 31. num. 6. vers. Si tamen.*

1590. 26 Jun. — Revocandum est præceptum Episcopi, vel Vicarii mandantis per totam Diocesim Parochis, ne solemnizent Matrimonia sine ejus licentia in scriptis, & restringendum ad casum, quando detegitur impedimentum. *Cong. conc. in Hydruntina apud Pascucc. in compend. ad consult. canon. Jac. Pignatel. part. 2. tit. de Matrimonio, pag. 42. & refert citat. Nicol. d. lib. 1. tit. 10. de Nuptiis, num. 60. vers. neque prohibere.*

1590. 26 Jun. — Parochi non possunt prohiberi ab Episcopis, ne Mortuos morte violenta sepe- liant sine sua licentia, nisi ex aliquo capite privandi venient Ecclesiastica Sepultura. *Congr. Episc. apud Nicol. in Floscul. verb. Parochus, num. 12.*

1590. 26 Jun. — Pauperes, qui diebus ferialibus, seu profestis Ruri commorantur, possunt diebus festis suos contractus facere. *Congr. Episc. in*

200

201

202

203

in Gallipolitana apud eund. in *Lucubration. tom. 2. lib. 2. tit. 9. num. 5. vers. Limita quarto*, ubi excipiuntur Festa solemniora, & contractus Decretum Judicis requirentes, ex *congr. Episc. in Cajetana 1658. 23. Aug.*

1590. 26 Jun. — Reis capitali sententia damnatis, etiam mane quando exequenda est, potest administrari Eucharistia *Congreg. Episcop. apud Gavant. in Manuali, verb. Eucharistia, num. 49. & refertur etiam Mancin in Pract. visitan Infirm. pract. 8. dub. 33. & Sa, verb. Eucharistia, num. 2. ubi tenent, etiam non jejunis administrandam esse.* 104
1591. 5 Febr. — Vicarius Foraneus, vel alii Rectores non tenentur cursoribus, vel aliis Episcopi Ministris per Diocesim discurrentibus ministrare nisi cubile, & lumen: & si vicium eis præbeant, ab Episcopo repetere possunt *Congr. Episc. in Lycien. apud Nicol. in Flosc. verb. Vicarius Foraneus, num. 84.* 105
1591. 18 Febr. — Non est impediendum ædificium Ecclesiæ sufficienter dotatæ sine rationabili causa. *Rota coram Mantica, prout refert Gavant. in Manuali Episc. verb. Ecclesia, num. 9.* 106
1591. 2 Jul. — Parochi Defuncti locus in Funere erit a sinistris superioris illius Ecclesiæ, ad quem deferatur. *Congr. Episc. apud eund. ibid. verb. Exequiæ, num. 19.* 107
1591. 16 Jul. — Post concilium Tridentinum receptio Juramenti de residendo in Ecclesiis Parochialibus (de quibus loquitur dicta synodus) non est in usu, prout de hoc sciscitanti Episcopo Feretrano respondit. *Congr. Episc. apud Monacel in Formul. leg. pract. part. 1. tit. 7. form. 4. n. 4.* 108
1591. 6 Aug. — In Feria quinta, & sexta majoris Hebdomadæ ne deferatur sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum extra Ecclesiam. *Congr. Episc. apud eund. Gavant. in d. Manuali, verb. Eucharistia, num. 19.* 109

1591. 20. Aug. — Non est recipiendum Juramentum a sponſis, ne ante Benedictionem ſe carnaliter cognoscant. *Congr. concil. in Hydruntina, apud Paſcucc. in compend. ad conſult. canonic. Jac. Pignatol. part. 2 tit. de Matrimonio, pag. 42* 210
1591. 20. Aug. — Vicariis Foraneis, & Archipresbyteris concedenda eſt ab Episcopo facultas, ut de conſilio Medicorum impertiri poſſint indigentibus licentiam veſcendi cibis vetitis in Quadrageſima: quæ quidem licentia detur gratis, ita ut nec pro ſcriptura quidquam accipere liceat. *Congreg. Episc. apud Nicol. in Floſcul. verb. Quadrageſima, num. 1.* 211
1591. 26. Aug. — Cûrati non poſſunt prohiberi ab Episcopo, ne accedant ad concurſum aliarum Parochialium. *Congreg. Episc. apud Barboſ. de poſteſt. Parochi, part. 1. cap. 2 num. 48. & referunt etiam Antonell. de regimen. Eccleſ. Episc. lib. 3 cap. 5. §. 2. n. 15. ac Leuren. in Foro Benefic. part. 1. cap. 3. § 3 quæſt. 182. num. 2. ex Lamber. part. 2 lib. 2 qu. 7. annot. 5.* 212
1591. 12 Dec. — Non poſſunt Parochi radere Oſſa ſanctorum, daturi cum potu raſuram Infirmis: *Congreg. Episc. apud Gavant. in Manuali, verb. Reliquiæ, num. 34.* 213
1592. 25 Jan. — Ubi cura Animarum exercetur per turnum, non debet fieri per Hebdomadas, ſed per trimetria, ut melius ſciatur, quis debeat vocari: & ſi committatur error, contra quem in particulari procedi. *Congregat. Episc. apud Nicol. in Floſcul. verb. cura Animarum, num 1.* 214
1592. 18. Febr. — Quotidie, ubi ſufficiens numerus ſacerdotum in Eccleſia aderit; ubi vero duo ad minus, ſaltem in Dominicis, & Feſtis de præcepto Miſſa una in Aurora celebretur per Hebdomadam pro pauperum, & Ruſticorum commoditate, ſicut & Viduarum, ac Nobilium condignis veſtibus carentium: in qua celebrans 215

D

par-

partes essentielles Doctrinæ Christianæ omnino explicet, & Missam ante ortum Solis incipiat. *Congregat. Episcopos in Vellana apud eund. ibid. verb. Missa, num. 31. & in Lucubrationib. tom. 2. lib. 3. tit. 41. num. 6.*

1592. 21. Febr. — Remitti possunt ab Episcopo Denunciationes, non solum quando subest suspicio Matrimonium malitiose posse impediri, verum etiam alia ex causa rationabili ejus arbitrio: Potest item Ordinarius secundum suam prudentiam, & judicium remittere aliquas Denunciationes ob vicinitatem temporis, quo Nuptiæ prohibentur, sed non potest jubere fieri in diebus non festis: Quando autem Contrahentes sunt diversarum Parochiarum, Denunciationes faciendæ sunt in ambabus Parochiis. *Congr. cont. apud Pascucc. in compend. ad consultat. canonic. Jac. Pignatell. par. 2. tit. de Matrimonio, pag. 42.*
¶ Notandum, quod non valet Matrimonium contractum coram Parocho ejus Locī, ubi Contrahentes reperiuntur, non animo ibi domicilium constituendi, sed recreationis causa, prout habet Nicol. *in Lucubrationib. tom. 1. lib. 1. tit. 10. de Nuptiis, num. 60. vers. Amplia VII. ex congreg. concil. in Abulen.*

1592. 16 Mar. — Clausula illa, quæ poni solet in dispensatione impedimenti publicæ honestatis, *Antonia ejus Sponsa intacta, & in nullo penitus attentata remanente*, intelligitur de actibus carnalem copulam importantibus: quare si constet de Virginitate sponsæ, vel quod nunquam sola cum Sponso fuerit in loco apto, nihil obstat, quo minus dicta dispensatio possit, & debeat executioni demandari. *Congregat. Episcopos in Mileten. apud d. Nicol. in dd. Lucubrationib. eod. tit. n. 54. in fine.*

1592. 9. Jun. — Clericis Curam Animarum habentibus licet publice prædicare, quamvis Sacerdotes non sint. *Congregat. Episcopos in Caven. apud eund.*

216

217

218

cund. in *Floſcul. verb. Prædicator*, num. 8.

1592. 30 Jun. — Regulares non tenentur expectare tempus Miſſæ Parochialis, ut celebrent in ſuis Eccleſiis. *Congregat. Episcoporum. apud Gavant. in Manuali, verb. Regularium iura sub Episcopo*, num 30. & refert etiam Barboſa de poteſt. Parochi, par. 1. cap. 11. num. 21. 219

1592. 10. Aug. — Nundinæ, quæ ſunt qualibet Hebdomada, ſi occurrerint in die feſto, ſiant in præcedenti feria; quæ verò ſunt ſemel in Anno, tolerari poſſunt poſt celebratam Miſſam majorem. *Congregat. Episcoporum. apud eund. Gavant ibid. verb. Feſti dies*, num. 29. 220

1592. 14. Sept — Teſtes, qui adſunt Matrimonio, debent a Parocho adnotari in Libro nominatim, licet Matrimonium celebratum fuerit in frequentia Populi; quod tamen non eſt de eſſentia Matrimonii, ſed ſit ad facilitiorem probationem. *Congregat. Episcoporum. in Tropien. apud Nic. in Lucubrationib. tom. 1. lib. 1. tit. 19. de Nuptiis*, num. 60. verſ. Amplia V. ¶ Notandum primo, quod in privatis Domibus Matrimonia celebrari poſſunt, dummodo præſens ſit proprius Parochus: inducendi tamen ſunt Contrahentes, ut in Eccleſia celebrent, prout cenſuit Congr. conc. in Segobien. apud Paſcucc. in compend. ad conſult. canonis. Jac Pignatel. par. 2. tit. de Matrimonio, pag 41. ¶ Notandum ſecundo, quod ad validitatem Matrimonii ſufficit præſentia ſolius Parochi proprii Sponſæ, quando Matrimonium in Parochia Sponſæ contrahitur, & ſic e contra, ex ead. congreg. in Faventina, apud d. Paſcucc. ibid. 221

1592. 17 Oct. — Nepos legitimus ex Filio illegitimo poteſt immediate Avi Beneficium obtinere. *Congregat. concil. in Bracharen & antea in ead 1589. 11. Mar. apud citat. Nicol. in dd. Lucubrat. tom. 2. lib. 1 tit. 17 num. 23.* 222

1592. 22. Nov. — Poſſunt Parochi per viam
D 7 præ- 223

præcepti pœnalis, non autem sub pœna peccati mortalis obstringi ab Episcopo ad docendum Doctrinam Christianam. *Congregat. Episcoporum. in Bergomen. apud Barbof. de potest. Parochi, par. 1. cap. 15. num. 3.*

1592. 14. Dec. — Quartarum locatio siue afflictus 224
inhibendus est sub gravibus pœnis. *Congreg. Episcoporum. apud Nicol. in Floscul. verb. Canonica portio, num. 4.*
1593. 1. Febr. — Pro Sacramentorum admini- 225
stratione nihil est accipiendum hoc titulo, etiam a sponte dantibus: quod autem offertur sponte pro eleemosyna, accipi potest. *Congregat. concil. apud Gavant. in Manuali, verb. Sacramenta, num. 4.*
1593. 4. Febr. — Seminario contribuere tenentur 226
Ecclesiæ Sæculares, quæ non sunt de mensa Monasteriorum, tamen si ad earum institutionem, & collationem pertineant: imo etiam Beneficiati Beneficiorum collationis Monachorum, si intra fines Diœcesis sunt. *Congregat. concil. in captaquen. apud Pascucc in compend. ad consult. can. Jac. Pignatol. par. 2 tit. de Seminario, pag. 387.*
1593. 13. Febr. — Non contrahitur cognatio spi- 227
ritualis ab eo, qui desert Infantem ad Baptismum, nisi etiam illum teneat, vel suscipiat, cum baptizatur: & contrariam consuetudinem esse abusum declaravit *Congregat. Episcoporum. in una S. Marci, ac etiam congregat. concil. apud Nicol. in Lucubrationib. lib. 1. sem. 1. tit. de Nuptiis 10. num. 37. vers. Et Sacra.*
1593. 15. Febr. — Privatus per sententiam altero 228
ex Beneficiis, quorum utrumque est sufficiens per se ad victum, potest valide illud appellatione pendente resignare ad favorem alterius. *Rota in Legionen. canonicatus coram Arigonio, apud Antonell. de regimen. Eccles. Episc. lib. 3. cap. 4. §. 4. num. 24. ubi rationem reddit, scilicet, tum quia Beneficiatus non est privatus in tali casu ipso ju-
re,*

re, tum quia pendente iudicio nullitatis, & iniustitiæ, adhuc jus manet in eo, qui est privatus, ex *Put. dec. 30. num. 3. lib. 1.*

1593. 22. Febr. — In Tabernaculo, ubi asservatur Sanctissimum Sacramentum, non sunt retinendæ Reliquiæ, nec Vasa sacrorum Oleorum, nec aliud. *Congregat. Rit. apud Gavant. in Manuali, verb. Eucharistia, & num. 9. & refert etiam Nicol. in Floscul. sub. eod. verb. num. 20.* 229

1593. 22. Febr. — Eucharistia in Festo Sacratissimi Corporis Christi non est deferenda per vias Hebræorum. *Congregat. Episcoporum. apud eund. Gavant. ibid. num. 17. & refert etiam Barbosa de potest. Parochi, par. 2. cap. 20. num. 32.* 230

1593. 9. Mar. — Prohibitio pernoctandi extra Parochiam facta Curatis, intelligi non debet de casu, quo quis aliquo improvise accidenti detentus esset. *Congregat. Episcoporum. in Trevicen. apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 3. tit. 4. num. 39.* 231

1593. 9. Mar. — Si quis Missam uno die omissam remittat in sequenti, nullam debet incurrere pœnam, modo non sit Missa Conventualis. *Congr. Episcoporum. apud eund. in Floscul. verb. Missa, num. 12.* 232

1593. 12. Mar. — Valet Matrimonium coram Parocho non promoti infra annum. *Congr. conc. apud Gavant. in Manuali, verb. Matrimonii celebratio, in additione, num. 5. & refert etiam Pascucci. par. 2. tit. de Matrimonio, pag. 37. ubi recentior Decisio in Marianen 1653. 24. Mar.* 233

1593. 16. Mar. — Parochiani hortandi sunt, non vero cogendi ad Missam audiendam in Parochiali. *Congregat. concil. in Salernitana, & antea in Cariaten. 1592. 14. Dec. ac in Compsana 1581. 10. Oct. apud Nicol. in Floscul. verb. Parochus, n. 11. ubi etiam quod Non potest Parochus prohibere suis Parochianis, ne tali Sacerdoti ab Ordinario approbato confiteantur, nisi aliud habeat consuetudo, vel approbatio sit data cum conditione* 234

consensus proprii Parochi, ex Bonac *de Sacram. disp. 5. qu. 5. sect. 2. punct. 5. num. 35*

1593. 14. Maii. — Plures Beneficiati alicujus Ecclesiæ Parochialis non faciunt proprie nec Capitulum, nec Collegium, quamvis ad instar Capituli congregentur, quia possunt ibi esse uti singuli, non uti universi, & dicerentur facere non unum Collegium, sed Congregationem. *Rota in Calaguritana capellania de Nagera coram Orano, apud Corrad. in Prax. Benefic. lib. 2. c. 9. num. 21.* 235
1593. 18. Jun. — In nullo casu Pensio reservata ab Episcopo transit ad successorem, sed tantum tenetur ad eam primus oneratus, quia non Ecclesia, seu Beneficium, sed Persona tantum onerari potest ab Episcopo: & ideo onus Pensionis, mortuo Beneficiario, seu amoto a Beneficio, extinguitur. *Rota in Calaguritana Beneficii coram Gypso, & antea in ead. 1583. 28. Mar. coram Lancelloto, apud Antonell. de regim. Eccles. Episcop. lib. 3. cap. 11. num. 19 ex Bonac. in tract. de Simon. disp. 1. quæst. 4. §. 15. num. 9.* 236
1593. 30. Jun. — Regularibus nullibi præscribi potest ab Episcopo hora cantandi, vel privatim celebrandi Missam. *Congregat. Episcop. in concordien* nisi ex auctoritate Sacræ Congregationis, alternative, ut vel expectent post Missam Parochialem, vel publicent Festa, Vigiliis, Excommunicationes, & Matrimonia, prout instabit, seu significabit Parochus, *ex ead. congr. in una Minimorum Mantua, & in altera S. Ambrosii 1642. 9. Maii, apud Nicol. in Floscul. verb. Missa, n. 30.* 237
1593. 26. Jul. — Quando Beneficium Rurale, quod non habet onera Missarum, transfertur ad aliquod Altare, Rector Beneficii translati non tenetur providere de Paramentis. *Congr. Episcop. apud eund. ibid. verb. Beneficium Ecclesiasticum, num. 53.* 238
1593. 9. Aug. — Si inter loca Diocesis visitanda, 239

da, esset contentio quis eorum videatur esse major, & quisnam debeat ab Episcopo primo loco visitari, forte ex bussulo loca extrahantur. *Congregat. Episcoporum. in Interamnen. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 5. form. 2. n. 19.*

1593. 28. Aug. — Testimoniales Ordinum, & Bullæ Beneficiorum collatorum possunt ab Episcopo in prima Visitatione exquiri, non obstante regula de triennali possessore, ut respondit Archiepiscopo Aven. *Congregat. Episcoporum. apud eund. loc. cit. num. 28.* 240

1593. 6. Sept. — Cadavera ne reponantur sub Altaribus, neque sub gradibus eorum. *Congregat. Episcoporum. apud Gavant. in Manuali, verb. Sepultura, num. 6. & refert etiam Barbola de potest. Parochi, par. 3. cap. 26. num. 10.* 241

1593. 10. Dec. — Si res Ecclesiæ sit talis conditionis, ut ex ea quolibet triennio unicus tantum fructus percipiatur, poterit in novem annos locari, quia primum triennium æquivalet primo anno, ita secundum, & tertium: & si alternativè fructificat, poterit per sex annos locari. *Rotæ in Veliterna Affectus coram Litta, apud Antonell. de regim. Eccles. Episcopalis. lib. 1. cap. 5. §. 1. num. 6.* 242

1594. 3. Jan. — Parochus non est denuo examinandus ab Episcopo, a quo jam fuit examinatus, nisi suspicio probabilis existat, quod propter infirmitatem, vel aliud accidens non sit amplius idoneus: Parochus autem approbatus ab Antecessoribus tempore Provisionis Parochialium potest ab Episcopo iterum examinari tam in Visitatione, quam extra. *Congregat. Concil. apud Nicol. in Floscul. verb. Parochus, num. 23. ubi ait, sic eandem postea decrevisse in una Placentina 1628. 28. Aug.* 243

1594. 4. Jan. — Ad Parochum spectat decernere viam, per quam exportandus est Defunctus usque ad portam Ecclesiæ Regularium, in qua est sepeliendus. *Congregat. Episcoporum. in Castellanen.* 244

- apud Barbof. de potest. Parochi, cap. 26. num. 74.*
1594. 10 Jan. — Confraternitates, & alia Loca pia, quæ non habent Beneficia annexa, non contri-
buiunt Seminario. *Congregat. Episcoporum in Re-*
canaten & antea in Panormitana, 1586. 23. Sept.
apud eund. ibid. verb. Seminarium, num. 9
1594. 26. Jan. — Examinato, & approbato in Ur-
be ad curam Animarum non possunt ab Episcopo
Ordines denegari sub prætextu insufficientis lit-
teraturæ, *Congregat. Episcoporum. apud Nicol. in*
Floscul. verb. Examen, num. 4.
1594. 7. Mar. — Salarium Organistarum non da-
tur Fratribus, si ipsi pulsant, sed conventui.
Congregat. Episcoporum. in Beneventana Dominicanorum,
apud eund. ibid. verb. Pauper, num. 2.
1594. 21. Mar. — Monaci Olivetani alicujus Mo-
nasterii, cui reperitur annexa quædam Ecclesia
Sæcularis simplex, nec tenentur ad Synodum
accedere, nec aliquem eorum nomine mittere:
sed si Ecclesia est Parochialis, ille accedere te-
netur, qui curam exercet. *Congregat. concil. in*
Bituntina, apud Pascucc. in compend. ad consult.
canonic. Jac. Pignatel. par. 1 tit. de Equitibus,
pag. 277.
1594. 26. Mar. — In Oratoriis confratrum non est
retinendum Sanctissimum Eucharistiæ Sacra-
mentum. *Congregat. Episcoporum. apud Gavant. in*
Manuali, verb. confraternitates, num. 21.
1594. 27. Mar. — Ubi adest Vicarius perpetuus
onera Parochialia spectant ad illum, nulla ex
parte ad Ecclesiam, Monasterium, seu Locum
pium, quibus unita est Parochialis. *Congregat.*
concil. apud eund. ibid. verb. Vicarius perpetuus
num. 9 & refert etiam Piton. disceptat. Ecclesiastic.
par. 2. disceptat. 50. num. 37.
1594. 20. Maii. — Sufficit in aliena Diocesi ob-
tinere Beneficium etiam simplex ad hoc, ut quis
ab ejus Episcopo possit ordinari. *Congregat. con-*
cil. apud Nicol. in Floscul. verb. Ordo, numer. 3.

1594. 18. Jul. — Parochus non potest dare licentiam operum in die festo, nisi consentiente Episcopo. *Congregat. Episcoporum. apud Gavant. in Manuali, verb. Festi dies, num. 46.* 252
1594. 26. Jul. — Promoti ab Episcopo ad Ordines prævio examine, si consequi debeant Titulos, qui requirant solum illos Ordines, non debent iterum examinari, nisi Tituli essent Presbyterales respectu Curæ Animarum, & administrationis Sacramentorum. *Congregat. Episcoporum in urbe Venetiar. juxta c. fin. de præsumpt. apud Nicol. in Floscul. verb. Examen, num. 7.* 253
1594. 2. Aug. — Revelationes de aliquo impedimento Matrimoniali debent a Curatis recipi in scriptis cum subscriptione revelantis: vel si scribere non noverit, duorum Testium. *Congregat. Episcoporum. apud eund. in Lucubrationib. tom. 1. lib. 1. tit. 10. de Nuptiis, num. 30. in fine.* 254
1594. 20. Sept. — Ad hoc, ut residentia fiat per Parochum satis, sufficit, quod pernoctet continuo in Domo suæ Parochiæ, & mane resideat in Ecclesia quousque sint finitæ Missæ, nam postea poterit alio ire, nisi in Parochia habeat Infirmos, vel alias functiones Parochiales. quia tunc residere debet etiam de die. *Congreg. Episcoporum apud eund. in dd. Lucubrationib. tom. 2. lib. 3. tit. 4. num. 11.* ¶ Notandum, quod Parochi non possunt Decreto Tridentini in cap. 1. sess. 23 de reform. annis singulis per aliquod tempus a suis Parochialibus abesse, nisi causa cognita & licentia ab Episcopo in scriptis: & quamvis dictis Parochis abesse liceat per bimestre, hanc tamen auctoritatem sibi arrogare non possunt, sed licentiam, ut supra, ab Episcopo obtinere debent, prout declaravit *Congregat. concil. in Toletana, apud Pascucci in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatelli. par. 2. tit. de Vicario, pag. 419.* 255
1594. 7. Nov. — Quarta Funeralis non debetur Capellano Oratorii, seu Confraternitatum, si for- 256

- forte Defunctum ibi sepeliri contingat, sed debetur tantum Ecclesiæ Parochiali. *Rota in Bergomen. Funeralium coram Mantica, apud Antonell de regim. Eccles. Episcop. lib. 1 cap. 13. §. 1. num 6*
1594. 28. Nov. — Pro licentia operandi in die festo nihil est imponendum titulo eleemosynæ, nisi hortando. *Congreg. Episc. apud Gavant. in Manuali, verb. Festidies, num. 45.* 257
1594. 28. Nov. — Tabernaculum sanctissimi Sacramenti in Ecclesiis Parochialibus regulariter debet esse in Altari majori tanquam digniori. *Congregat. Episcop. in Casertana, & in Aquilana 29. Aug. ejusd. anni, ac antea in Lucen 1579. 10 Febr. apud Pascucc in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatel. part. 1 tit. de Eucharistia, pag. 283.* 258
1595. 16. Febr. — Valet Matrimonium celebratum coram sacerdote de licentia Parochi Viri in Parochia Mulieris, etiamsi in diversis Diæcesibus ipsæ Parochiæ constitutæ sint. *Congreg. conc. apud eund. part. 2 tit. de Matrimonio, pag. 29.* 259
1595. 16. Febr. — Qui tempore Paschatis confitetur pœnitentiario, satisfacit præcepto Ecclesiæ. *Congreg. concil. apud Gavant. in Manuali, verb. pœnitentiarius, num 35.* 260
1595. 2. Mar. — Matrimonium contractum servata forma concilii est validum, etiamsi antea Episcopus inhibuisset Parocho; licet hic puniri valeat ob inobedientiam. *Congr. conc. in Savonen apud Monacel. in Formul. leg. pract. part. 2. tit. 16 form. 2. num 17.* 261
1595. 2. Maji. — Ecclesiæ Parochiales Monasterio canonicorum Regularium unitæ, possunt ab Episcopo tanquam sedis Apostolicæ Delegato visitari, licet Generalis habeat in eo loco sedem ordinariam. *Decisum refert Barbol. de Jure Eccl. lib. 1, cap. 14. num. 21.* 262
1595. 10. Maji. — Translatio canonis, seu affran- 263

francatio non requirit solemnitates requisitas in alienatione rei Ecclesiæ. *Rota in Romana præten- se devolutionis apud Pascucc in compend. ad consulti. canonic. Jac. Pignatel. part. 1. tit. de Alienatione, pag. 16 ubi tamen ait, quod in impositione census super re Ecclesiæ requiritur solemnitas, & iusta causa, prout in alienatione, ex ead. Rota in Romana invaliditatis census coram Corduba 1591. 24 Maji.*

1595. 10. Maji. — Societates sæculares privile- gium habentes sepeliendi in earum Oratoriis, neminem sepelire possunt, nisi saltem in articulo mortis ibi elegerit sepulturam. *Congr. Episc. apud eund. part. 2. tit. de sepulturæ electione, pag. 395.* 264

1595. 21. Jun. — Curati Regulares debent ha- bere socium Regularem in Domo Parochiali. *Congregat. Episc. apud Gavant. in Manuali, verb. Parochorum munera, num. 30. & refert etiam Engel in Manual. Parochor. part. 2. cap. 3. num. 7. ad II.* 265

1595. 21. Jun. — In Beneficiis curatis assequen- dis, ubi Ritus Latinus promiscue servatur cum Græco, regulariter Latini præferuntur. *Congreg. Episc. apud Nicol. in Floscul. verb. Græci, num. 16.* 266

1595. 24. Jun. — Qui non continentur, & non communicant in Paschate, non tamen sunt ipso jure interdicti, sed interdicendi sunt per senten- tiam, unde si ante declarationem moriantur, non sunt privandi Ecclesiastica sepultura, dum- modo obierint cum signis contritionis. *Congreg. Episc. in Cajetana, apud eund. in Lucubrati. tom. 2. lib. 5. tit. 38. num. 2.* 267

1595. 31. Aug. — Presbyteri Græci Baptizatos Chrismate in fronte non consignent, & ideo ab ipsis in ordine Baptismi apud eorum Eucholo- gium prætermittantur, quæ sequuntur post illa verba, & post Orationem, &c (ubi habetur for- ma 268

ma hujus consignationis) usque ad verba, *postea facit Sacerdos figuram circuli, &c.* prout constituit *Clemens VIII. apud Cherubin. in Bullar. tom. 3. constitut. 34. quæ incipit Sanctissimus, & refert etiam Quarant. in Sum. Bullar. verb. Græcorum Ritus, pag. mibi 261.*

1595. 31. Aug. — Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, quod pro Infirmis asservatur, singulis octo diebus, aut saltem quindecim presbyteri Græci renovent: nec asservent toto anno: si tamen asservatum fuerit, saltem in fine anni sumatur: tollatur tamen abusus tundendi, vel etiam miscendi sacro Oleo, ac iterum coquendi vel alias exsiccandi species Sacramenti sacre Eucharistiæ Feria quinta in cæna Domini, ut deinde illud asservent. *Clemens VIII. apud eosd. ibid.* 269
1595. 31. Aug. — Si Græci velint accipere Altaria portatilia ab Episcopis Latinis consecrata, bene erit, sin minus, tolerantur eorum thioni, sive throni super Altaria lapidea ponendi, cum celebrant: corporalia vero uti Latini habeant, nisi thionis etiam pro corporalibus utantur. *Clemens VIII. apud eosd. ibid.* 270
1595. 31. Aug. — Aqua ex Ritu Græco in die Epiphaniæ, vel primodie Mensis benedicta conservetur in Ecclesia, ut illa Fideles aspergantur. *Clemens VIII. apud eosd. ibid.* 271
1595. 31. Aug. — Non sunt cogendi presbyteri Græci Olea sancta, præter Chrisma, ab Episcopis Latinis Diocæsanis accipere, cum hujusmodi Olea ab eis in ipsa Oleorum, & Sacramentorum exhibitione ex veteri Ritu conficiantur, seu benedicantur; Chrisma autem, quod non nisi ab Episcopo, etiam juxta eorum Ritus, benedici potest, cogantur accipere; Prohibeantur vero ab Episcopis Græcis externis scismaticis, seu sanctæ Romanæ Ecclesiæ communionem non habentibus illud accipere, vel eo uti. *Clemens VIII. apud eosd. ibid.* 272

1595. 31. Aug. — Matrimonia inter conjuges Græcos dirimi, seu divortia quoad vinculum fieri nullo modo permittant, aut patiantur Ordinarii Locorum: Maritus Latinus, Uxoris Græcæ Ritus non sequatur: Latina Uxor non sequatur Ritus Mariti Græci: Græca vero Uxor sequitur Ritus Mariti Latini: Quod si id fieri non possit, quisque conjugum in suo Ritu, Catholico tamen, manere permittatur: Proles denique sequatur Patris Ritus, nisi prævenerit Mater Latina. *Clement VIII. apud eosd. ibid.* 272
1595. 31. Aug. — Presbyter Græcus conjugatus, ante sacrum sacrificium, seu sanctam Missam celebrandam, vel per hebdomadam, vel per triduum abstinere ab Uxore. *Clement VIII. apud eosd. ibid.* 273
1595. 31. Aug. — Nunquam Monachis Græcis, seu calogeris Animarum cura committatur, nisi ex necessitate, vel alia justa causa: Presbyteri vero sæculares Græci, abjuratis schismate, & erroribus, atque in Fide Catholica bene instructi, in Parochialibus, seu curatis Ecclesiis Græcorum institui possunt. *Clement VIII. apud eosd. ibid.* 274
1595. 31. Aug. — Græci existentes inter Latinos, Dies Festos de præcepto ejusdem Latinæ Ecclesiæ servare teneantur. *Clement VIII. apud eosd. ibid.* 275
1595. 12. Dec. — Curati Regulares tenentur adesse Benedictioni Fontis Baptismalis in Sabbato sancto, si alii teneantur. *Congregat. Episcop. apud Gavant in Manuali, verb. Parochorum munera, num. 29.* 276
1596. 15. Jan. — Qui duas habet Ecclesias Parochiales, unam in civitate, & alteram extra mœnia, debet residere in civitate, provisâ tamen Ecclesia extra Urbem, juxta dispositionem concilii Tridentini sess. 21. c. 4. *Congr. cont. in Aquilana, apud Ascan. Tamb. tit. 1. disp. 14 q. 1. n. 10.* 277

1596. 22. Mar. — In Feria sexta in Parasceve non est deferenda noctu Eucharistia *Congregat. Episc. apud Gavant. in Thesaur. Sacror. Rit. tom. 1. part. 4. tit. 9. num. 26. & in Manuali, verb. Eucharistia, num. 20.* 278
1596. 13. Maji. — Non est necessaria Beneficii publicatio, quando provisor non cepit possessionem ex resignatione, sed ex alia vacatione, propter clausulas appositas in litteris, *sive præmissis, sive alio quovis modo vacaveris*, ut fuit dictum a Rota *in Virdunen. canonicatus coram Pamphilio, & antea in Tudertina commendæ* 1590. 8. Jun. *coram eod. apud Ventrigl. in Prax. rer. notabil. t. 2. annot. 4. §. 2. num. 83.* 279
1596. 6. Oct. — Post signatam supplicationem renunciationis, non debet quis cogi ad residendum, dummodo si Beneficium habet Curam Animarum, remaneat idoneus substitutus. *Congr. Episc. in Aretina, apud Nicol. in Lucubr. tom. 2. lib. 3. tit. 4. num. 38.* 280
1596. 4. Dec. — Presbyteri pro debitis civilibus non cogantur per censuras, nisi in casibus a Jure permixtis, puta, cum Bona stabilia eo loci non possident, & sunt de fuga suspecti. *Congr. Episc. in Arianen. juxta cap. Odoardus, apud eund. ibid. tit. 23. num. 3 ubi quod in criminalibus carcerari debent ex causa levi, puta, ex eo solo, quod non interfuerunt congregationibus, ex ead. congreg. 1603. 18. Mar.* 281
1597. 17. Mar. — Quamvis obtinens capellaniam requirentem Ordinem sacerdotalem teneatur infra annum promoveri, si tamen intra dictum tempus promotus non fuerit, non privatur Beneficio ipso jure, sed per sententiam, & præmissa monitione superioris. *Rota in Tullen. Monasterii S. Mansueti coram Penia, juxta cap. 1. de ætat. & qual. apud Antonell. de regimen. Eccl. episc. lib. 3. cap. 5. §. 5. num. 42. ubi tamen ait, quod si in fundatione dicatur, quod præsentetur sacerdos, seu* 282

seu Capellanus, qui Missas celebret, tunc non datur annus ad suscipiendum sacerdotium, sed requiritur, quod præsentatus de eo tempore sit actu sacerdos, quia qualitas juncta verbo, intelligitur secundum tempus verbi, *leg. in delictis*, §. 1. ff. de Noxal. leg. Titius; Bart ff. de milit. test. & tenet Rota in Romana capellania 1586 19 Mar. coram Pamphilio, ac isidem in Romana etiam capellania de capizuccis 1563 20 Nov. coram Cotta.

1597. 19 Maji. — Licet Animarum cura sit communis totius capituli, ad Archipresbyterum tamen uti caput Ecclesiæ, & curatorum spectat publicare Monitoria, ac Festa, legere Matriculam, monere populum, & docere Doctrinam Christianam, ac per consequens ad ipsum solum spectant emolumenta, quæ proveniunt ex supradictis, nisi usus habeat, quod dividantur. *Congr. Episc. apud Nicol. in Floscul. verb. Cura Animarum, num. 3.*

1597. 10. Sept. — Provisus Apostolicus mittendus est in possessionem, si ei nihil aliud obstat, nisi Breve Sixti V. super descendencia a novis Christianis. *Congr. Episc. in Uliabonen. & antea in Lamacen. 1596. 6. Aug. apud eund. ibid. verb. Beneficium Ecclesiasticum, num. 43.*

1597. 18. Nov. — Ad Vicarium potius Foraneum in Diœcesi, non autem ad Archipresbyterum spectat dare licentiam operandi in die festo. *Congreg. Episc. in Materana, apud eund. ibid. verb. Festum, num. 11. & refert etiam Gavant. in Manuali, verb. Festi dies, in addit. num. 1.*

1598. 9. Mar. — Societas Mortis non debet impediri, ne sepeliendis pauperibus sacerdotem cum stola ducat. *Congr. Episc. in Cajetana, apud Nicol. in Floscul. verb. Sepultura, num. 11.*

1598. 18. Mar. — Curati Religionis Hierosolymitanæ tenentur accedere ad Congregationem Casuum Conscientiæ. *Congr. concil. apud Gavant. in Manuali, verb. Parochor. munera, n. 32.*

1598.

1598. 4. Maji. — Tunc dicitur Beneficium electivum, quando in eo proceditur per electionem, quæ exigit confirmationem superioris: secus autem si ipsa confirmatio non esset necessaria, ut ait Gloss. in clement. quia contingit, verbo electionem, de Relig. Domib. Hæc tamen electio recipit in se restrictionem, nam debet fieri per capitulum Ecclesiæ Cathedralis, seu collegiatæ, non autem per Beneficiatos Ecclesiarum Parochialium: taliter enim electi non egent confirmatione superioris, quia hoc modo dicuntur Beneficia collativa, & talis electio dicitur provisio. *Rota in Vercellen. canonicatus coram Corduba, apud Corrad. in Prax. disp. Apostolic. lib. 2. cap. 6. n. 26.*
1598. 17. Maji. — Non potest dici, satisfecisse canoni Ecclesiæ de pœnitent. & Remiss. *Omnis utriusque sexus*, qui a Dominica palmarum per totam Octavam Paschatis extra Parochiam propriam sine sui Parochi licentia communicavit. *Congr. conc. in Brixien. apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatol. part. 2. tit. de præcepto Paschali, pag. 258.*
1598. 26. Jun. — In Locis Hæreticorum, in quibus non fuerit publicatum Decretum concilii Tridentini de reform. *Matrim. cap. 1* Matrimonium etsi Ritu Hæretico celebratum, validum est. *Congregat. concil. in Bisuntina, apud eund. ibid. tit. de Matrimonio, pag. 40. ubi quod* proinde Pastores Catholici poterunt admittere ad Sacramenta alterum conjugem conversum ad Fidem, dummodo vivant in Matrimonio absque contumelia Creatoris. Ubi vero fuerit publicatum prædictum concilii Decretum, & ejus forma non fuerit servata, Matrimonia sunt nulla, & ideo conjux conversus non potest admitti ad sacramenta, nisi prius separetur, cum vivat in assiduo concubinato.
1598. 14. Oct. — Licet Archipresbyter teneatur habere coadjutorem, non ideo remanet de obli-

288

289

290

291

obligatus in aliquo circa Curam Animarum: imo ipse principaliter eam exercere tenetur: in specie ministrando Ss. Sacramenta, visitando Infirmos, faciendo Officium super Defunctos, & similia, nisi infirmitate, vel alio legitimo impedimento teneatur. *Congreg. Episc. in Ceneten. apud Nicol. in Lucubrat. tom. 2. lib. 1. tit. 24. num. 2.*

1598. 14. Oct. — Liceat Hæredi mittere cum Defuncto Candelas, vel Intortitia extincta, donanda Confraternitatibus, dummodo duplum earum deferantur accensæ. *Congregat. Episcopos. in d. Ceneten. apud eund. in Floscul. verb. Sepultura, num. 22.* 292

1598. 11. Dec. — Archipresbyter potest quidem in executionem Concilii Tridentini sumere informationes super Matrimoniis a Forensibus contrahendis indistincte: & ulterius intelligendo de informatione assumenda extrajudicialiter, & non in figura judicii, nec cum receptione Testium formaliter, cum ista fieri non possint absque jurisdictione, quam Archipresbyter ipse non habet, cum ejus officium sit omnia referre ad Episcopum, nec aliquid contra ejus Decreta ordinare, ut dicit text. in cap. hic, ubi expresse Abbas, num. 1. vers. Quæro, an Archipresbyter: non tamen potest procedere contra quemquam in figura judicii: & facit, quia Archipresbyter non habet jurisdictionem fori contentiosi in Parochianos, sed tantum fori Pœnitentialis, ut tenet Petrus de Perus. in tract. de union Eccles. cap. 7. n. 3. Card. in Clemen. 1. qu. 2. & 7. de praben. ubi etiam Imol num. 7. hoc notat apud Rotam in Materan. Officii Archipresbyteratus coram Litta, relata a Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 1. tit. 24. num. 3. ex Barbosa de Canon. & Dignit. cap. 6. num. 32. & seqq. 293

1598. 11. Dec. — Non potest Archipresbyter inobedientes in ejus officio coercere, nec pœnam eis injungere, cum corrigere, & imponere pœ-

E nas

nas absque jurisdictione esse non possit, quam Archipresbyter non habet: licet habeat facultatem eos admonendi, ut munera eis injungenda præstent, & facienda suo loco & tempore faciant, prout decet: in casu vero inobedientiæ habet facultatem referendi omnia ad Episcopum, qui contra eosdem, prout illi visum fuerit expedire, procedet, ut notat Ancharan in *Clem. 1. in fine*, & alii Canonistæ in *c. 1. & 2. de offic. Archipresb. apud Rotam in d. Materanen. coram eod. ibid.*

1598 11. Dec. — Potest Archipresbyter amicaliter, & prout decet bonum Religiosum, jurgia inter Sacerdotes & Clericos orta in sua Ecclesia componere, sed non per viam Juris: excitantes autem clamorem, vel discordias seminantes in Choro, vel Sacrario, potest quidem admonere, ut a prædictis desistant, sed non propterea eos punire potest, cum (ut dictum est) jus coercendi, & puniendi præsupponat jurisdictionem fori contentiosi, quam non habere Archipresbyterum ex supradictis liquet, ut prosequitur *Rota in d. Materanen. coram eod. ibid.*

295

1598 11. Dec. — Nec obstat, quod Archipresbyter minora, seu minima per seipsum determinare possit absque eo quod referat ad Episcopum, ut dicit Gloss. in *cap. fin. verb. referre, in fine, de offic. Archipresb.* cujus dictum sequitur Abbas in *verb. Obliv.* quia intelligi debet de his minoribus, seu minimis, quæ determinare possit absque figura judicii: vel in figura judicii, sed secundum ordinem ipsius Episcopi, ut declaravit Adden. ad *d. Gloss.* & probant dicta verba finalia d. text. ibi: *cuncta tamen referant ad Episcopum, nec aliquid contra ejus Decreta ordinare præsumant*, prout habet *Rota in d. Materanen. coram eod. ibid.*

296

1599 28. Apr. — Curati Religionis Hierosolymitanæ tenentur ad omnes Functiones, ad quas cæteri Curati. *Congregat. Episc. in Casenaten. & postea in Faventina 1646. 20. Maji, apud Nicol.*

297

in

in Floscul. verb. Hierosolymitani, num. 9. & refert etiam Gavant. in Manuali, verb. Parochorum munera, num. 31

1599. 8 Jun. — Si Episcopus olim residere solebat in aliquo Dioecesis Oppido, potest cogere Clerum illius ad subministrandam procuratorem, non obstante, quod in præteritum non solverit. *Congregat. episc. & antea sæpius congregat. concil. apud Fagnan. in cap. Venerabili, de censib. num. 14. & seqq. ut refert Nicol. in Lucubr. tom. 2. lib. 3 tit. 39. num. 8.* 298
1599. 1. Oct. — Provisi de Beneficiis Seminario unitis unione effectuada, cum primum vacaverint, cogi non possunt ad contributionem Seminarii. *Congregat. concil. apud Pascucci. in comp. ad consuet. canonic. Jac. Pignatol. part. 2. tit. de Seminario, pag. 387.* 299
1599. 10. Nov. — In eo Altari, sub cuius Bradella jacent humana Corpora Defunctorum, non est celebranda Missa, donec alio transferantur. *Congregat. episc. in Tranen. apud Barbof. de potest. Parochi, part. 3. cap. 26. num. 10. & refert etiam Mancin. in Pract. visitan. Infirm. in brevi tract. de Sepult. dub. 30 ac habet Lantusca in Theatro Regul. verb. Altare, num. 3.* 300
1600. 11 Jan. — Visitator Apostolicus potest edicere, ut qui celebrat Missam Parochialem in Aurora, recitet vernacula lingua Orationem Dominicam, Salutationem Angelicam, Symbolum, & Præcepta. *Congregat. episcoporum. apud Nicol. in Floscul. verb. Doctrina Christiana, num. 3.* 301
1600. 17. Jan. — Pro Animabus extra Oppidum existentibus constituenda est nova Parochialis, vel addendus sæcularis Coadjutor, qui de nocte potissimum extra degat. *Congregat. episc. & antea 1581. 8. Nov. apud eund. ibid. verb. Cura Animarum, num. 14.* 302
1600. 31. Jan. — Pensionarius non lucratur red- 303

- ditus Pensionis pro tempore, quo fuit excommunicatus, nec tenetur Titularis pro eo tempore eam solvere, & si solveret ignoranter, posset repetere, ut dixit *Rota in Valentina Pensionis coram Litra, apud Antonell. de regim. Eccl. episc. lib. 3. cap. 15. num. 2. ex Gatz. de benefic. part. 1. c. 5. num. 132. & seqq.* ubi subdit, hoc non procedere in Pensione alicui uti laico reservata in stipendium pro servitio temporali.
1600. 9. Nov. — Non est necessaria Beneficii publicatio in simplici resignatione, seu dimissione facta in manibus Papæ, & in omnia alia, quæ non est facta ad favorem, in ejusdem manibus. *Rota in Feltren. Parochialis coram Lancell. apud Ventrigl. in Prax. rer. notabil. tom. 2. annot. 4. §. 2. num. 83.* 304
1600. 10. Dec — Milites Regulares Militiæ S. Jacobi, & Spathæ; alique hujusmodi non emittentes omnia tria vota substantialia, videlicet Paupertatis, Castitatis, & Obedientiæ, sunt capaces Beneficiorum Sæcularium, sive simplicium, sive Curatorum, ac etiam Pensionum. *Congregat. concil. apud Pascucc in compend ad consult. canonic. Jac. Pignatel. part. 1. tit. de Equitibus, pag. 278.* 305
1600. 18. Dec. — Educandis declarantibus se Matrimonium contrahere velle, permitti debet liber exitus a Monasterio. *Congreg. episc. in Bononien. apud Nicol in Floscul. verb. Matrimonium, num. 9.* 306
1601. 9. Jan. — Parochorum licet exemptorum examen spectat ad Episcopum. *Congregat. episc. in Acoften. apud eund. ibid. verb. Examen, num. 11 & verb. Parochus, num. 25.* 307
1601. 12. Jan. — Regulariter non sunt cogendi Canonici ad audiendas Confessiones, nisi habeant Curam Animarum per turnum, vel suæ Præbendæ annexam, & excepto Pœnitentiario. *Congregat. Episcoporum in Anconitana, apud eund. ibid.* 308

Ibid. verb. Canonicus, num. 28. ¶ Notandum, quod canonici supranumerarii possunt obtinere Parochialem sine dispensatione, & gestare habitum ab ipsis Canonicis gestari solitum, modo resideant in Parochiali, prout decisum refert in *Ferrarien d. Nicol. in Lucubrat. tom. 2. lib. 3. tit. 4. num. 7.*

1601. 5. Febr. — Quoad Defunctorum Officia, & præcedentiam Episcopus cogere debet etiam Regulares ad observandum solitum. *Congregat. Episc. in Potentina, apud eund. in Flosc. verb. Sepultura, num. 16.* ¶ Notandum, quod inter Parochos ille præcedere debet, qui prior fuit assumptus ad regimen suæ Parochialis: de jure enim is præcedit, qui in labore est antiquior, instar Militiæ, l. 2. c. de offic. Magistr. l. fin. C. de tyron. num. 3. & resolvit *Congreg. Rit. in Maceraten. apud Pascucc. in compend. ad consulti. canonic. Jac. Pignat. part. 2. tit. de Præcedentia, pag. 255.*
1601. 5. Febr. — Curato infirmo, vel mente capto datur Coadjutor. *Congreg. episc. in una Spolemana, apud eund. Nicol. in dd. Floscul. verb. Coadjutor, num. 3.*
1601. 8. Febr. — Parochus per seipsum, ubi legitime non fuerit impeditus, tenetur baptizare, non obstante contraria consuetudine, ut respondit *Congreg. concil. apud Monacel. in Formul. leg. pract. part. 2. tit. 13. form. 1. num. 40.*
1601. 10. Febr. — Parochus Regularis degens extra Claustrum in Parochiali unita suæ Religioni, si deliquerit, non punitur ab Episcopo ex cap. sess. 6. prout resolvit *Congreg. concil. apud Nicol. in Lucubrat. tom. 2. lib. 1. tit. 29. num. 9. vers. Quando vero: sed bene ex cap. 11. sess. 25. de Regular.*
1601. 20. Febr. — Non possunt prohiberi in Parochiali Conciones Quadragesimales, eo titulo, ut frequentior sit Populus in Cathedrali. *Congr. Episc. apud Gavant. in Manuali, verb. Concio Sacra, num. 54.*

1601. 20. Febr. — Possunt deferri Cadavera ad Ecclesiam pro beneplacito suorum, non tamen sepeliri, nisi post competens temporis spatium. *Congreg. episc. apud Lantusca in Teatro Reg. verb. Cadavera, num. 1.* 314
1601. 20. Febr. — Pro exercenda Cura Animarum assignandæ sunt Personæ certæ. *Congregat. episc. in Aliffana, apud Nicol. in Floscul. verb. Cura Animarum, num. 1.* ¶ Pro exercitio vero Curæ Capitulo Canonicorum incumbentis hoc potissimum decrevit ead. *Congreg. in una Civitatis Castellana 1629. 12. Jan. apud eund. ibid. verb. Capitulum, num. 15.* 315
1601. 20. Febr. — Parochus prohiberi non potest ab Episcopo, ne Campanas pullare faciat pro Funeribus sine licentia ipsius Episcopi. *Congreg. episc. in d. Aliffana, apud eund. ibid. verb. Parochus, num. 13.* 316
1601. 2. Apr. — Si Parochus, vel qui tenetur, omittat in die Purificationis Beatissimæ Virginis Mariæ distributionem Candelarum, earum præteritum erogari debet in Paramenta, & alia necessaria pro Ecclesia. *Congregat. episc. in Nullius Fasanella, apud eund. ibid. verb. Candelæ, num. 4.* 317
1601. 2. Maji. — Nullius etiam Loca contribuere debent Seminario, si proprium Seminarium non habent. *Congregat. concil. in Caputaquen. apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignateli. part. 2. tit. de Seminario, pag. 387.* 318
1601. 2. Maji. — Contributiones pro Fabrica Ecclesiarum etiam Parochialium procurari potius debent amicabiliter, quam per vim. *Congr. concil. apud Nicol. in Floscul. verb. Contributio, num. 2.* 319
1601. 22. Maji. — Sub collectores in eo, quod concernit curam Animarum, & administrationem Sacramentorum, nec servientes sunt exempti ab Ordinarii jurisdictione. *Congregat. episc. in Triventina, apud eund. ibid. verb. Sub collector, n. 5.* 320

1601. 22. Maii. — Cum Sacra Congregatio Concilii censuerit, neque Constitutionem supra positam, & editam 1467. 1. Maii, neque Concilii Tridentini Decretum dispositioni *cap. Ter-
rulas 12. q. 2.* derogasse, ex Quaranta in *Sum. Bul.
verb. Alien. rer. Eccles. num. 41.* prædictum *cap. Ter-
rulas* intelligendum est de valore scutorum vi-
gintiquinque auri: *Congregat. Episcoporum apud Gav.
in Manuali, verb. Alienatio rerum Ecclesiastica-
rum, num. 22. & 24.*
1601. 25. Maii. — Excommunicati paulo ante Pa- 322
scha, non sunt molestandi, si non communicent
in Paschate. *Congreg. episcop. apud eund. Gavant.
ibid. verb. Excommunicatio, num. 49.*
1601. 29. Maii. — Cura Ecclesiarum unitarum, si 323
sint pingues, exercenda est per Vicarium perpetuum: si vero tenues, per Vicarium amovibilem.
*Congregat. Episcoporum in Lucana, apud Nicol. in Fl-
seul. verb. Cura Animarum, num. 6.*
1601. 9. Jun. — Beneficiatus exul, soluta, vel as- 324
securata mercede Substituti, non amittit reli-
quos fructus Beneficii. *Congregat. episcop. in
Viterbien. apud eund. ibid. verb. Exilium, num. 4.*
1601. 19. Jun. — Archipresbyter non potest conce- 325
dere licentiam audiendi Confessiones, nec allo-
quendi Moniales. *Congregat. episcop. in Aquila-
na, apud eund. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 1. tit. 24.
num. 4.*
1601. 6. Aug. — Non potest profanari Ecclesia di- 326
ruta, ut ibi fiat Domus pro Curato, sine licen-
tia Sedis Apostolicæ. *Congregat. episcop. apud
Gavant. in Manuali, verb. Ecclesia, num. 20.*
1601. 6. Aug. — Commendatarius potest visitare 327
Monasterium sibi commendatum in iis, quæ per-
tinent ad Curam Animarum, & administratio-
nem Sacramentorum. *Congregat. episcop. in Se-
nogallien. seu Nullius, apud Nicol. in Lucubratio-
nib. tom. 2. lib. 3. tit. 39. num. 8.*
1601. 20. Aug. — Quo tempore docetur Doctri- 328

- na Christiana, Regulares non debent Officia cantare. *Congregat. Episcoporum. in Patavina, apud eund. in Floscul. verb. Doctrina Christiana, n. 8.*
1601. 20. Aug. — Parochus debet vocare ad Funus Clericos destinatos ab Hæredibus, non alios. *Congregat. Rit. in Lauden. apud Barbos. de potest. Parochi, par. 3. cap. 26. num. 38 & refert etiam Mancin. in Pract. visitan. Infirm. in brevi tract. de Sepult. dub. 29.* 329
1601. 20. Aug. — In Oratoriis Confratrum non est exponenda Oratio quadraginta Horarum sine licentia Episcopi. *Congregat. Episcoporum. apud Gavant. in Manuali, verb. Confraternitates, n. 23. ¶ Nisi adsit consuetudo in contrarium.* 330
1601. 27. Sept. — Commater suscipiens Puerum de manibus Compatri, non contrahit cognationem spirituales, quia non dicitur eum tenere, vel suscipere de Sacro Fonte. *Congregat. conc. apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 1. lib. 1. tit. 10. de Nuptiis, num. 37. ad IV. ubi etiam citatur Bonac. quæst. 3. punct. 5 § 2. num. 17. verb. Certe.* 331
1601. 1. Oct. — Exemptio a Decimis non est concedenda ab Episcopo in præjudicium Curati. *Congregat. Episcoporum. apud eund. in Floscul. verb. Episcopus, num. 45.* 332
1601. 1. Oct. — Prohiberi non debet Presbyteris Sæcularibus etiam Curatis, ne ludum aperiant. *Congregat. Episcoporum. in Casenaten. apud eund. ibid. verb. Schola, num. 2.* 333
1601. 5. Oct. — Non possunt Conservatores suspendere Parochum. *Congregat. Episcoporum. in Potentina, apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 1. tit. 29. num. 13 ad XI.* 334
1601. 11. Oct. — Sacerdoti Missam novam celebranti licet Oblationes accipere, modo non discedat ab Altari. *Congregat. Episcoporum. in Januen. apud Petram in Commentar. ad consil. Apostolic. tom. 2. Constitut. 1. Anastasi IV. sect. 2. num. 60. pag. 32. ¶ Notandum primo, quod Oblationes, quæ* 335

quæ sunt novis Sacerdotibus, dum celebrant primam Missam, non quærentur Parocho, sed ipsismet Sacerdotibus, ex generali ubique Gentium consuetudine. *Calder. conf. 15. tit. de Paroch. & Soccin. libel. 18. num. 3 & 16.* stante enim consuetudine ex verisimili mente offerentium, res censentur oblatae contemplatione ipsius Presbyteri, *Bartol. in l. bares mei, §. cum ita, ff. de Trebel. apud Pascucc in Compend. ad consuls. canonis. Jac. Pignatel. par. 2. tit. de Oblationibus Ecclesiasticis, pag. 131.* ¶ Notandum secundo pro Parochis, quod in loco, in quo extat Consuetudo diebus Dominicis, & majoribus Festis in medio Missæ invitare Populum ad Oblationes, & illas per seipso Sacerdotes recipere, dando singulis offerentibus Pacem, permittendum esse censuit *Congregat. concil. in Feretrana, apud eund. ibid.* ¶ Notandum tertio, quod si sit Episcopus, qui Missam celebret, tunc Oblationes sunt ipsius Episcopi, etiamsi celebret in Ecclesia Parochiali, & ei offerantur a Parochiano, *Hosten. in Sum. tit. de Paroch. §. in quibus, & Archidiacon. in can. Omnis Christianus, de consecr. dec. 1. apud eund. ibid.*

1601. 7. Nov. — Rector etiam Beneficii simplicis contribuere tenetur ad victualia pro Visitatione, licet esset membrum dependens ab Abbazia exempta. *Congregat. Episcoporum in Camplen. & antea in Spoletana 1600. 12. Dec.* Et etiam Beneficiati Parochialis, prout censuit ead. *Congregat. in Policastren 1597. 17. Febr. apud Nicol in Lucubration. tom. 2. lib. 3. tit. 39. num. 21. vers. VI. amplia.*

336

1601. 27. Nov. — Etiam Parochi Locorum exemptorum examinari debent ab Episcopo, *Congr. Episcoporum in Massanen.* Et si sint Nullius, ab Episcopo viciniore, *Congregat. Concil. in Urbinaten. 1610. 13. Jun.* Qui si Curam exercent cum sola approbatione sui Prælati, debent suspen-

337

pen-

- pendi, *ead. Congregat.* 1602. 17. Dec. apud eund. in *Floſcul. verb.* Parochus, num. 25.
1601. 27. Nov. — Cum Educandis in Monasterio possunt ablente sponſo contrahi sine licentia Sponsaliade futuro, non vero de præſenti. *Cong. Episcoporum. in Januen apud eund. ibid. verb.* Matrimonium, num. 9.
1601. 5. Dec. — OEconomus Beneficii vacantis, cæteris paribus, præferendus est in assecutione illius Beneficii, *Congregation Episcoporum. in Marſon. apud Nicol. in Floſcul. verb.* OEconomus, num. 9.
1601. 18. Dec. — Meliorationes, quas fecerunt Clerici in rebus Beneficii sui, erunt eorum quamdiu vivunt, licet Beneficium amittant, vel dimittant, sed in morte erunt Ecclesiæ. *Congreg. Episcoporum in Parmen. apud eund. ibid. verb.* Melioratio.
1602. 15. Jan. — Non sunt imponenda ab Episcopo nova Miſſarum onera Beneficiis, vel Rectoribus. *Congregat. Episcoporum. in Tropien. apud eund. ibid. verb.* Episcopus, num. 36.
1602. 25. Jan. — Eleemosyna occasione Benedictionis Nuptialis recipi debet a Parocho, & non ab alio. *Congregat. Rituum apud Gavant. in Manuali, verb.* Matrimonii celebratio, in *additione*, num. 14.
1602. 5. Febr. — Bona Ecclesiæ non incorporata possunt alienari sine solemnitate ad solvendum æs alienum Testatoris. *Congregat. Episcoporum. in Imolen apud del Bene in addit. verb.* Alienatio, *vers.* signanter, *citatum a Petra in commentar. ad constitut. Apostolic. tom. 1. constitut. 1. Leonis I. sect. 4. num. 46 pag. 102.*
1602. 5. Febr. — Regulares non tenentur Oleorum consecrationi intervenire nisi habeant Curam Animarum. *Congregat. Episcoporum. in Feliren. apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 1 tit. 15. num. 4. in fine.*

1602. 25. Febr. — Pro Seminario taxa quatuor pro- 345
centum super Beneficiis approbatur a *congr. Episcop. in Georgentina*: quæ si non sufficiat pro tenendo saltem Magistro Grammaticæ, & cantus Gregoriani cum Domo, & aliis necessariis, debet augeri, *eod. Congregat. in Recatanen. apud eund. in Floscul. verb. seminarium, num. 3.*
1602. 5. Mar. — In concursu sub quovis nomine 346
Parochus admissus, debet esse perpetuus. *Congr. Episc. in Sarzanen. apud eund. ib. verb. Parochus, n. 7.*
1602. 8. Mar. — Virgo data in Matrimonium 347
Viro, qui aliam habuit Uxorem, potest benedici, si ita vigeat consuetudo. *Congregat. Episcop. apud Gavant. in Manuali, verb. Matrimonii celebratio, num. 49.*
1602. 12. Mar. — Altaria demolienda non debent 348
esse Jurispatronatus, neque habere onera Missarum. *Congregat. Episcoporum. in Antuerpien. apud Nicol. in Floscul. verb. Altare, num. 8.*
1602. 13. Mar. — Consensus Apostolicus in alic- 349
natione Bonorum Ecclesiasticorum non censetur intervenisse ex lapsu minoris temporis, quam triginta annorum. *Rota in Nullius coram Ludovilio, apud eund. ibid. verb. Bona, num. 2.*
1602. 17. Mar. — Quando qui Curam habent 350
Animarum, per se prædicare vel nolunt, vel nequeunt, nec circa faciendas expensas adest aliqua consuetudo, puta quia antea non consueverant Concionatores habere, vel prædicaverunt Parochi, tunc consuetudine cessante, dare Prædicatoribus eleemosynam in Parochialibus spectat ad Parochos. *Congregat. Episcoporum. in Faventina, apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 1. tit. 31. num. 6. vers. Amplia V.*
1602. 5. Apr. — Possunt Regulares juberi ab Or- 351
dinariis, ne sæcularium Confessiones audiant, antequam Locorum Parochis Patentes suæ approbationis ostenderint. *Congregat. Episcoporum. apud eund. ibid. lib. 5. tit. 38. num. 11.*

1602. 17. Apr. — Parochus, qui renunciavit per metum cadentem in constantem virum, si re adhuc integra cesset causa metus, est restituendus. *Congregat. episcoporum. in Alben. apud Nicol. in Floscul. verb. Parochus, num. 40.* 353
1602. 17. Apr. — Non est impedienda Devotio ad Imagines Sanctas. *Congregat. episcoporum. in Savonen. apud eund. ibid. verb. Devotio, num. 2.* ¶ Hoc postea decrevit eadem Congregatio in *Taurinen. 1620 30. Jun. apud eund. ibid. verb. Imago, n. 4.* ¶ Notandum, quod Imago, sive picta, sive sculpta Christi, vel Sanctorum potest benedici etiam a Parocho, ut habet Pascucc. in *Compend. ad Consult. Canonic. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Ritibus, pag. 375.* 353
1602. 23. Apr. — Impetratio Parochialis sub nomine Beneficii simplicis est nulla. *Congregat. episcoporum. in Mariana* et unde debet præfigi terminus ad obtinendam novam collationem, alioquin Ecclesia illa declaretur vacans, *eod. Congregat. in Interamnen. 1619 12. Mar. apud eund. ibid. verb. Parochus, num. 4.* 354
1602. 26. Apr. — Sacrum Concilium Tridentinum cap. 8. &c. non prohibet transferri Pensiones super Beneficiis Seminario unitis. *Congr. Conc. in Aesina, apud Pascucc. in Compend. ad Consult. Canonic. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Seminario, pag. 389.* 355
1602. 8. Maii. — Parochus Ruralis non habetur pro residente, si in Civitate habitet, Dominicis tantum, & Festivis diebus accedens ad Ecclesiam suam, licet non distet amplius, quam tribus, aut quatuor passuum milibus. *Congreg. episcoporum. in Vulterrana, apud Nicol. in Lucubrat. tom. 2. lib. 3. tit. 4. num. 12.* 356
1602. 8. Maii. — Licentia celebrandi Matrimonium Domi, existente justa causa, concedenda est ab Episcopo, alias ad Ecclesiam eos accedere æquum est. *Congregat. episcoporum. in Sarzanen. &* 357

- antea in Sutrina 1580. 31. Maii, ac in Fulginaten. 1586. 6. Jun apud eund ibid. tom. 1. lib. 1. tit. 10. de Nuptiis, num. 60 in fine*
1602. 18. Maii. — Delationes Processionales Sanctissimi Sacramenti fiant ab Archipresbytero, sive Curato; vel a prima Dignitate. *Congr. episcoporum. apud Nicol. in Floscul. verbor. Eucharistia, num. 26.* 358
1602. 31. Maii. — Quando erigitur nova Ecclesia de fructibus antiquæ ad præscriptum. *c. ad audientiam, de Eccles. adific. novus Parochus recognoscere, ac reverentiam exhibere debet Plebano Congregat. episcoporum. in Sarzanen. apud eund ibid. verb. Parochus, num. 2. & in Lucubration. tom. 2. lib. 3. tit. 4. num. 11.* 359
1602. 31. Maii. — Parochus non potest abesse sub prætextu, quod velit renunciare. *Congreg. episcoporum. in Ripatrans. apud Nicol. in Floscul. verb. itid. Parochus, num. 31.* 360
1602. 4. Jun. — Renunciari non potest Parochialis annexa Canonici, retento Canonatu. *Congregat. episcoporum in Nolana, apud eund ibid. num. 39.* 361
1602. 10. Jun. — Parochus non est cogendus ab Episcopo, ut subministret necessaria Presbyteris volentibus celebrare in Parochiali. *Congreg. Rit. apud Gavant in Manuali, verb. Parochorum munera, in addit. num. 6 & habent etiam Barbosa de potest. Parochi, par. 1. cap. 11. num. 52. ac Monacel in Formular. leg. pract. part. 1. tit. 10. form. 18. n. 6. ubi nova Decisio edita ab ead. Congregat. 1698. 31. Maii, ac recentior a Congr. episcoporum. in Montis alti 1699. 15. Maii.* 362
1602. 4. Jul. — Matrimonium contrahi potest valide non solum coram Sacerdote habente facultatem a Vicario Generali, sed coram Vicario Generalimet, perinde ac coram Parocho. *Congr. Concil. apud d. Monacel. par. 2. tit. 16. form. 2. n. 34. juxta Sanchez de Matrim. disput. 29. num. 18. lib. 3.* 363

1602. 18 Jul. — Ad validitatem Permutationis requiritur, quod Permutantes, aut aliquis eorum non sit ordinatus ad titulum Beneficii permutati, nam tunc non valet permutatio, nisi facta mentione hujus tituli. *Congregat. concil. apud Ventrigl. in Prax. rer. notabil. tom. 2. annotat. 4. §. 2. num. 45.* 364
1602. 23. Jul. — Non potest Parochus prohibere Personis infamibus, seu Meretricibus auditionem Missæ, aut Divinorum Officiorum *Congr. Episcoporum. apud Gavant. in Manuali. verb. Personæ infames, num. 7.* 365
1602. 20. Aug. — Parochus, seclusa Episcopi reservatione, potest dare simplici Sacerdoti licentiam administrandi Sacramenta, excepto Pœnitentiæ, neque sine causa prohibendus est ab Episcopo *Congregat. Episcoporum. in Castellanes. apud eund. ibid. verb. Parochorum munera num. 4. & 5. & referunt etiam Barbosa de potest. Parochi, par. 2. cap. 17. num. 37 & Victorell. ad Possevin. de Offic. Curati, cap. 8. appendic. 3. verb. Simplex Sacerdos.* 366
1602. 20. Aug. — Privatio Beneficii non potest imponi ab Ordinario ex eo, quod quis non expedivit Bullas infra mensem. *Congregat. Episcoporum in d. Castellanesen apud Nicol. in Floscul. verb. Privatio, num. 2.* 367
1602. 1. Oct. — Si fides Approbationis fuisset Parocho minus canonice concessa, tunc ad examen iterum vocatur sub pœna privationis *Congr. Episcoporum. in Ternens. apud eund. ibid. verb. Parochus, num. 23.* 368
1602. 7. Oct. — Prohibetur alienari Domus Parochorum, & alia prædia Ecclesiæ vicina, præsertim in Rectorum Consanguineos, vel Affines ex copula licita inter gradus prohibitos in materia Matrimonii. *Congregat. Episcoporum. in Parmens. apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 1. lib. 2. tit. 1. m. 20. in fine.* 369

1602. 16. Oct. — Cadavera alicubi deposita ad tempus, transferri possunt ad proprium Sepulchrum absque alia licentia: secus vero, si tradita fuerint perpetuæ sepulturæ *Congregat. Episcopor. in Sagonen. juxta Rituale Romanum apud eund. in Floscul. verb. Cadavera, num. 2. & refert etiam Lantusca in Theatro Regular. sub eod. verb. num. titid. 2.* 370
1602. 25. Oct. — Confraternitati prohiberi non potest, ne fabricet suum Oratorium sub prætextu, quod sit nimis amplum, sine tamen præjudicio jurium Parochialium, *Congregat. Episcopor. in Nullius, apud eund. Nicol. in dd. Floscul. verb. Oratorium, num. 1.* 371
1602. 26. Nov. — Episcopus in Ecclesiis exemptis sese non debet in aliud ingerere, nisi in approbandis Sacerdotibus ad Curam Animarum. *Congregat. Episcopor. in Massanen., apud eund. ibid. verb. Episcopus, num. 53.* 372
1602. 26. Nov. — Dum Parochiales sunt tenues, paucarum Animarum, & sine Domo, tunc Parochus habitare poterit in Oppido, donec Domus in Parochia construatur. *Congreg. Episcopor. in una Castelli - Durantis, & antea in Ariminen. 1579. 28. Apr. apud eund. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 3 tit. 4. num. 12.* 373
1602. 3. Dec. — Vicarius Foraneus non potest licentias concedere alloquendi Moniales, vel earum Monasteria ingrediendi sine facultate special. *Congregat. Episcopor. in Pistorien. apud Nicol. in Floscul. verb. Clausura, num. 18.* 374
1602. 10. Dec. — Possunt ab Episcopo visitari Parochiæ subjectæ Commendatoribus, nec ab ipsis valet Episcopus allegari suspectus. *Congr. episcopor. in Portugallien. apud eund. ibid. verb. Episcopus, num. 56.* 375
1602. 17. Dec. — Parochus Nullius, qui Curam exercet cum sola Approbatione sui Prælati, est suspendendus. *Congr. episcopor. in Reatina apud eund.* 376

eund *ibidem*, verb. Parochus, numer 25.

1603. 7. Jan. — In Sepultura Monialium nullum
jus competit Parocho, sed tantum earum Confes-
sario *Congr. Episcop. apud Gavant. in Manuali*,
verb. Monialium cura spiritualis, n. 31 & ego-
met retuli in mea Collectione de Confessariis
utriusque Cleri, *sub numer. margin. 523 pagin. 164.*
juxta tertiam editionem Paternam de Anno 1715. 377
1603. 7. Jan. — Qui expedierunt dispensationem
Matrimonialem simpliciter sine expressione cop-
ulæ, si ante litterarum præsentationem, ac
dispensationis impetrationem, sive executionem
contrahant, & consumant Matrimonium, seu
aliter se carnaliter cognoscant, nova indigent
dispensatione *Congr. Episcop. in Cajetana*, &
antea in Savonena. 1580. 8. Apud Nicol. in Lucubra-
tionib. tom. 1. lib. 1. tit. 10. de Nuptiis, n. 78. 378
1603. 14. Jan. — Si reparanda est Ecclesia, primo
loco debent expendi redditus pro Fabrica assi-
gnati, antequam compellantur particulares *Congr. Episcop. in Aquilana apud eund. ibid. tom. 2. lib. 3.*
tit. 48 num. 2. ubi quod si Ecclesia redditus proprios
pro Fabrica non habet, tenentur Rectores, &
Beneficiati pro rata reddituum, ex ead. Congr.
in Firmiana 1618. 25. Maii, & in Neapolitana
1604. 1. Jun. ac in Senogallensi 1598. 19.
Aug. 379
1603. 19. Jan. — Quando fit unio Beneficiorum non
comprehenduntur Beneficia Jurispatronatus,
præsertim laicalis *Congr. episcop. in una Civi-*
tatis Ducalis, apud eund. ibid. d. tom. 2. lib. 3. tit. 38.
num. 1 in fine. 380
1603. 19. — Generaliter esse Parochum, & Vica-
rium Generalem Episcopi, sunt officia male com-
patibilia in eadem Persona *Congr. Episcop. in*
Massanen. apud Nicol. in Floscul. verb. Vicarius Ge-
neralis, num. 37. 381
1603. 25. Febr. — Confraternitates Laicorum non
tenentur contribuere Seminario. *Congr. episcop.*
in 382

in *Georgentina*, apud eund. *ibid. verb.* Confraternitas, num. 5.

1603. 13. Mar. — Ecclesiæ Regularium habent omnes ex privilegio jûs Sepulturæ, licet non sint 383

Conventus formati, *Congr. Episcopor. in Mediol. et si sint nuper erectæ, end. congr. 1593 17. Nov. Dummodo tali juri, sive privilegio non fuerit renunciatum, prout renunciare possunt omnes Ecclesiæ, quæ non sunt Parochiales, juxta c. de pactis, in 6. apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 1. lib. 4. tit. de Interdictis, num. 20.*

1603. 18. Mar. — Si Decimæ nullæ, vel exiguæ 384

solvantur, debent Parochiani, qui percipiunt Sacramenta, Congruam subministrare, vel supplere. *Congr. Episcopor. in una Interamnen. & antea sepe, apud Pascucc. in Compend. ad cons. can. Jac. Pignate. par. 1 tit. de Congrua, pag. 204 ubi quod Congrua debetur de Decimis, quæ tam Jure Divino, quam positivo speciatim destinatæ sunt ad usum Rectoris sustententis Curam Animarum, cap. cum contingat, cap. cum in tua, cap. Parochianos, de Decimis, can. revertimini 16 q. 1. can. omnes decima 16. quæst. 7. & cap. fin. de Paroch. & hoc procedit etiã si ex privilegio Apostolico Decimæ percipiantur ab aliis, quia intelligitur cum onere, ut Congrua remaneat Rectori.*

1603. 8. Apr. — Approbatio Prædicatorum spectat 385

ad Episcopum, licet electio spectaret ad alios. *Congregat. Episcopor. apud Nicol. in Floscul. verb. Prædicator, num. 15.*

1603. 8. Apr. — Nihil accipiendum ab Episcopo 386

pro beneficiorum provisione. *Congregat. Episcopor. in Campanien. apud eund. ibid. verb. Episcopus, num. 71.*

1603. 13. Maii. — Abusus antiqui in Processionibus 387

tollendi sunt cum magna cautela, ne majora scandala sequantur. *Congr. episcopor. in Nucernina Paganor., apud eund. ibid. verb. Processio, n. 11.*

1603. 23. Maii. — In Dominicis, & Festis 388

F con-

conceditur Missa sollemnis pro Defunctis, insepulto, & in Ecclesia præsentis Corpore. *Congregat. Rit. apud Barbof. de potest. Parochi, par. 1. cap. 11. numer 25 & refert etiam Gavant. in Manuali; verb. Missa, num 27.*

1603. 23. Maii. — Cineres distribuendi in Feria quarta post Dominicam Quinquagesimæ debent esse aridi, non vero in modum luti. *Congregat. Rit. apud eund. Gavant in Thesaur. Sacror. Rit. tom. 1. par. 4. tit. 6. littera a.* 389
1603. 10. Jun. — Parochus non est prohibendus ab Episcopo, ne celebret Officium Mortuorum sine interventu Vicarii Foranei. *Congregat. Episcopos. in Cremen. apud Nicol. in Floscul. verb. Parochus, num 13.* 390
1603. 25. Jun. — Parochus, qui diu Parochiam possedit, non est compellendus ad ostendendum, se fuisse examinatum ad præscriptum Concilii. *Congregat. Concilii in Vintimilien. apud eund. ibid. num. 24.* 391
1603. 15. Jul. — Delegatus ad deputandum Cancellanum, seu Parochum in loco exempto, non potest alterare solitum salarii. *Congreg. Episc. in una Nullius, atud eund. ibid. verb. Delegatus, num 2.* 392
1603. 23. Jul. — Non præbet sufficientem causam erectionis novæ Parochialis Inventio novæ Imaginis etiam miraculosæ, quæ debet transferri ad aliquam Ecclesiam commodiorem, nisi erigere novam Ecclesiam a fundamentis cederet in maiorem satisfactionem Populi. *Congregat. Concil. in Feretrana, apud Pascucc. in Compend. ad consult. Canonic. Jac. Pignateli. par. 2. tit. de Parocho, pag. 203.* 393
1603. 23. Jul. — Turcæ, aut Mancipia ne permittantur in Ecclesiis tempore Divinorum Officiorum. *Congregat. Episcopos. apud Gavant. in Manuali; verb. Ecclesiarum reverentia, num. 23.* 394
1603. 27. Aug. — Nulla Procuracionis necessitas occurrit, quando Episcopus visitat in Civitate, 395

PRO PAROCHIS.

te, vel loco, ubi residere vel tenetur, vel solet.
Congregat. Episcoporum. & antea 1595. 15. Nov. & 1592. 26. Maii, ac 1590. 16. Jun. apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 3. tit. 39. num. 21.

1603. 2. Sept. — Ex redditibus Parochiarum, quæ apud Indos *Doctrina* vocantur, fit contributio Seminario, deducta congrua Parochorum sustentatione. *Congreg. concil. coram Clemente VIII. apud eund. ibid. lib. 3. tit. 5. num. 5. ad IX. & refert etiam Pascucc. in Compend. ad consulti. canonic. lac. Pignat. par. 2. tit. de Seminario, pag. 386.* 396

1603. 27. Oct. — Non sunt magis gravanda Beneficia simplicia, quam Curata ad Contribuendum Seminario. *Congregat. episcoporum. in Tropien. apud eund. Pascucc. ibid. pag. 387.* 397

1603. 27. Oct. — Parochi non possunt prætere mere majorem eleemosynam pro sepultis in Ecclesiis Regularium, quam in propriis, vel aliorum Clericorum. *Congreg. episcoporum. in una Observantium, apud Nicol. in Floscul. verb. Parochus, n. 16.* 398

1603. 27. Oct. — Nullus Regularis absque dispensatione Papæ potest obtinere Sæculare Beneficium, licet Curatum. *Congregat. Episcoporum. in Taurinen. apud eund. ibid. verb. Regularis, num. 24.* 399

1603. 14. Nov. — Prohibitio innovandi contra Parochum non impedit, quod non teneatur ostendere Bullas Beneficii, vel litteras testimoniales Ordinum, & obedire ordinationibus generalibus. *Congregat. episcoporum. in una Montis alii, apud eund. ibid.* 400

1603. 14. Nov. — Curatus Cathedralis, nisi eligatur a Capitulo intra octo dies, deputandus est ab Episcopo. *Congregat. Episcoporum. in Assisen. apud Nicol. in Floscul. verb. Cura Animarum, num. 2.* 401

1603. 18. Nov. — Non potest prohiberi sub pænâ suspensionis ipso facto incurrenda, ne in Jejunis Quadragesimalibus cantentur Vesperæ post 402

prandium. *Congregat. Episcopos. in Cremen. apud eund. ibid. verb. Velperæ.*

1603. 20. Nov. — Parochus locum habet in funeribus a Canonicis sine propria Cruce, & sine consensu Capituli incedentibus. *Congr. Rst. in Sutrina apud Gavant. in Manuali, verb. Præcedentia, in addit. num. 10. & refert etiam Barbosa de Canonic. & Dignitatib. cap. 18 num. 63. ¶* Notandum, quod si in Funeribus adlit Episcopus cum Capitulo, Parochus venit solum uti simplex Sacerdos; & unus de Clero, nec potest deferre Stulam, prout tenet Pignatell. tom. 3. consult. 48. in principio, ex Gratiano.
1603. 21. Nov. — Si Beneficiatus fecit melioramenta, & nullos percepit fructus, Successor adstringi debet ad dandum aliquid hæredibus pro rata fructuum, sicuti etiam Dataria solet Annatam restituere hæredibus Beneficiati, qui nullos fructus percepit. *Congregat. episcopos. in Cammerinen. apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 3. tit. 5. num. 34.*
1603. 15. Dec. — Non censetur negotiatio illicita mittere ad vendendum frumentum, vinum, oleum, & similia collecta in proprio Patrimonio, vel Beneficio. *Congregat. episcopos. in Melphitana, apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatell. par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. 376. ¶* Sciendum, quod Clerici possunt animi causa scribere Libros, illosque etiam vendere, prout resolvit ead. congr. in Tarvisina, & in Palien. anno 1616. & facit cap. nunquam 33. de consecr. dist. 5. ac Clem. VIII. Constitut. 72. apud Nicol. in Floscul. verb. Clericus, num. 8.
1603. 15. Dec. — Parochus secundum consuetudinem universalem tenetur in die Purificationis Beatissimæ Virginis Mariæ distribuere Candelas suis Parochianis. *Congregat. Episcopos & antea in Militen. 1597. 10. Mar. ac in Bisguanen. 1593. 27. Oct.*

403

404

409

406

27. *Ord. apud eund. Nicol. in dd. Floscul. verb. Candelæ, num. 3.*

1603. 20. Dec. — Vicarius Foraneus sedeat primus in illis, quas ipse facit, Congregationibus *Congregat. Rit. apud Gavant. in Manuali, verb. Vicarius Foraneus, num. 6.* 407

1603. 23. Dec. — Missam diebus Dominicis, & Festivis de præcepto celebrare tenetur Parochus, etiam in Parochiis unitis: & si non potest habere Capellanum, alternatim. *Congregat. episcopor. in una Nullius, apud Nicol. in Floscul. verb. Parochus, num. 34.* 408

1604. 12. Jan. — Neque Fratribus Mendicantibus, neque non Mendicantibus, neque quibuscunque Ordinum Regularibus licet, etiam specialis alicujus consuetudinis prætextu, Parochiis cum Cruce, aut alias ad efferenda, & levanda Defunctorum Funera intrare, nisi vocato, & expectato Defuncti Parocho, eoque ibidem præsentem, si tamen ipse, aliter fieri non consentiat, vel nisi requisitus, venire expresse recuset, firmis remanentibus, quæ super Quarta Funerum, canonica portione, aliisque juri-
bus ad Sepulturam pertinentibus hactenus sancita sunt, vel quæ alias ex particulari consuetudine, vel alio jure observantur. *Congr. episcopor. apud Quaranta in Sum. Bullar. verb. Privilegia Regularium, pag. mibi 405. & referunt etiam Lantusca in Theatro Regular. verb. Exequiæ, numer. 5. ac Pascucci. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignat. par. 1. tit. de Funeribus, pagin. 305.* 409

1604. 12. Jan. — Cum ex cap. 5. ad decorem, quilibet Clericus litteratus, & alias idoneus, possit ubique obtinere Beneficium, licet non sit Originarius ejus Loci, vel Diæcesis, aut Provinciæ, ubi Beneficium situm est, tenetur tamen, antequam vadat ad residentiam ab Episcopo proprio licentiam petere, quam ipse de-

negare non potest. *Congr. Episcoporum in Ferrarien. apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 3. tit. 7. num. 1. & 2.* Sciendum; quod licet illiterati sint Ministri, non tamen fructuosi esse possunt, sed potius perniciosi, ut habetur in *Concil. Tolet. 4. cap. 25.* ideoque Ignorantia Mater cunctorum Errorum maxime in Sacerdotibus Dei vitanda est, qui docendi officium in Populis susceperunt, & refertur in *cap. ignorantia, dist. 38.* quod si in Laicis vix tolerabilis videtur Inscitia; quanto magis in iis; qui præsunt; nec excusatione digna est; nec venia, *cap. si in Laicis; ead. dist.*

1604. 16. Jan. — OEconomus constitutus ab Episcopo in Ecclesiis vacantibus; non est impediendus ab illis, qui prætendunt Jus patronatum in eis. *Congr. episcoporum in Massana; apud eund. in Floscul. verb. OEconomus; num. 10.* 411
1604. 16. Jan. — Altaria de Jure patronatus sine dote; Paramentis, & aliis necessariis, statuto brevi tempore dotentur; orhenturque a Patronis; alioquin jure suo priventur; & ea demoliantur. *Congr. episcoporum. apud Gavant in Manuali, verb. Altare; in additione; num. 1.* 412
1604. 10. Febr. — Quando Patroni Parochialis sunt in quasi possessione nominandi Prædicatores, turbari non debent. *Congr. episcoporum in Ferrarien. apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 1. tit. 31. num. 6. vers. Unde.* 413
1604. 10. Febr. — Arma ejus, qui Capellam ornavit, non sunt amovenda, prout resolvit *Congr. episcoporum in Ananien. apud eund. in Floscul. verb. Inignia, num. 2. ubi consequenter. quod Arma ejus, qui nihil contulit, vel cui fuit erogata pecunia restituta; debent amoveri; ex ead. congr. in Amabitana. 60. 15. O.* 414
1604. 16. Mar. — Potest Parochus in eodem loco ludum aperire, & multo magis deputari Magister Seminarii, præsertim si Parochia est tenuis. 415

huit. *Congr. episcoporum. in Navarren. & antea in Casenaten. 1601. 1. Oct. apud eund. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 3. tit. 4. num. 13.*

1604. 23. Mar. — Illa Beneficia, quæ ob tenuitatem Decimis Papalibus non contribuunt, neque Seminario contribuere tenentur. *Congregat. concil. & antea 1602. 21. Mar. apud Pascucc. in compend. ad consult. canon Jac Pignatol. par. 2. tit. de Seminario, pag. 388.* 416

1604. 31. Mar. — Consuetudo Urbis, etiam alibi merito servata est, quod Matrimonio assistat Parochus Mulieris: & Parochus Viri transmittat fidem continentem, fuisse habitas Denunciationes, nullumque defectum canonicum impedimentum. *Congregat. Episcoporum. in Beneventana, & antea in Theanen. 1602. 12. Mar. apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 1. lib. 1. tit. 10 de Nuptiis, num. 60. vers. Consuetudo.* 417

1604. 31. Mar. — Cuilibet Parocha præsertim seni permittendus est Coadjutor, modo ipse quoque resideat: nec Ordinarius in approbandis huiusmodi Coadjutoribus admodum difficilem se exhibeat. *Congr. Episcoporum. in Torton. apud eund. in Floscul. verb. Coadjutor, num. 5.* 418

1604. 1. Jun. — Ecclesia Jurispatronatus erigi non potest in Parochialem sine consensu Patronorum. *Congregat. Episcoporum. in Mansuana, apud eund. ibid. verb. Parochus, num. 1.* 419

1604. 1. Jun. — Non sunt exhumanda Cadavera procapienda informatione, absque licentia Sacrae. *Congregat. Episcoporum. in Satrina, apud eund. ibid. verb. Cadavera numer. 3. & refert etiam Lantusca in Theatro Regular. sub eod. verb. num. 3.* 420

1604. 27. Jul. — Si Matrimonium contractum fuit cum debitis Denunciationibus, & postea detegatur impedimentum dirimens, Sponsi non sunt puniendi, sed separandi, donec obtineatur dispensatio. *Congr. Episcoporum apud Nicol. in* 421

negare non potest. *Congr. Episcoporum in Ferrarien. apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 3. tit. 7. num. 1. & 2.* ¶ Sciendum, quod licet illiterati sint Ministri, non tamen fructuosi esse possunt, sed potius perniciosi, ut habetur in *Concil. Tol. 4. cap. 25.* ideoque Ignorantia Mater cunctorum Errorum maxime in Sacerdotibus Dei vitanda est, qui docendi officium in Populis susceperunt, & refertur in *cap. ignorantia, dist. 38.* quod si in Laicis vix tolerabilis videtur Inscitia, quanto magis in iis; qui præsunt, nec excusatione digna est; nec venia, *cap. si in Laicis; ead. dist.*

1604. 16. Jan. — OEconomus constitutus ab Episcopo in Ecclesiis vacantibus, non est impediendus ab illis, qui prætendunt Jus patronatum in eis. *Congr. episcoporum in Massana; apud eund. in Floscul. verb. OEconomus; num. 10.* 411
1604. 16. Jan. — Altaria de Jure patronatus sine dote, Paramentis, & aliis necessariis, statuto brevi tempore dotentur, ornenturque a Patronis, alioquin jure suo priventur; & ea demoliantur. *Congr. episcoporum apud Gavant in Manuali, verb. Altare, in additione; num. 1.* 412
1604. 10. Febr. — Quando Patroni Parochialis sunt in quasi possessione nominandi Prædicatores, turbari non debent. *Congr. episcoporum in Ferrarien. apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 1. tit. 31. num. 6. vers. Unde.* 413
1604. 10. Febr. — Arma ejus, qui Capellam ornavit, non sunt amovenda, prout resolvit *Congr. episcoporum in Ananien. apud eund. in Floscul. verb. Insignia, num. 2. ubi consequenter quod Arma ejus, qui nihil contulit, vel cui fuit erogata pecunia restituta, debent amoveri; ex ead. Congr. in Amabitana 60. 15. Oct.* 414
1604. 16. Mar. — Potest Parochus in eodem locoludum aperire, & multo magis deputari Magister Seminarii, præsertim si Parochia est tenuis. 415

hujus *Congr. episcoporum. in Navarren. & antea in Casenaten. 1601. 1. Oct. apud eund. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 3. tit. 4. num. 13.*

1604. 23. Mar. — Illa Beneficia, quæ ob tenuitatem Decimis Papalibus non contribunt, neque Seminario contribuere tenentur. *Congregat. concil. & antea 1602. 21. Mar. apud Pascucc. in compend. ad consuls. canon Jac Pignatel. par. 2. tit. de Seminario; pag. 388.* 416
1604. 31. Mar. — Consuetudo Urbis, etiam alibi merito servata est, quod Matrimonio assistat Parochus Mulieris: & Parochus Viri transmittat fidem continentem, fuisse habitas Denunciationes, nullumque defectum canonicum impedimentum. *Congregat. Episcoporum. in Beneventana, & antea in Theanen. 1602. 12. Mar. apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 1. lib. 1. tit. 10 de Nuptiis, num. 60. vers. Consuetudo.* 417
1604. 31. Mar. — Cuilibet Parocha præsertim seni permittendus est Coadjutor, modo ipse quoque resideat: nec Ordinarius in approbandis hujusmodi Coadjutoribus admodum difficilem se exhibeat. *Congr. Episcoporum. in Torton. apud eund. in Floscul. verb. Coadjutor, num. 5.* 418
1604. 1. Jun. — Ecclesia Jurispatronatus erigi non potest in Parochialem sine consensu Patronorum; *Congregat. Episcoporum. in Mantuana, apud eund. ibid. verb. Parochus, num. 1.* 419
1604. 1. Jun. — Non sunt exhumanda Cadavera pro capienda informatione, absque licentia Sacræ *Congregat. Episcoporum. in Sutrina, apud eund. ibid. verb. Cadavera numer. 3. & refert etiam Lantusca in Theatro Regular. sub eod. verb. num. 3.* 420
1604. 27. Jul. — Si Matrimonium contractum fuit cum debitis Denunciationibus, & postea detegatur impedimentum dirimens, Sponsi non sunt puniendi, sed separandi, donec obtineatur dispensatio. *Congr. Episcoporum apud Nicol. in* 421

Lucubrat. tom. 1. lib. 1. tit. 10. de Nuptiis, num 64. in fine.

1604. 27. Jul. — Beneficiis liberis, vel de Jurepatronatus imponi non potest ab Ordinario, ut doceant in aliqua Schola, vel Universitate. *Congreg. Episc. in Lauden. apud eund. in Floscul. verb. Beneficium Ecclesiasticum, num 48.* 422
1604. 27. Jul. — Curati Religionis Hierosolymitanæ non tenentur ad Subsidium Charitativum, vel Cathedaticum, vel contributionem Seminarii, vel ad procurationem pro Visitatione; nisi in concessione Ecclesiæ sibi eam Ordinarius reservasset. *Congreg. concil. in Elnen. apud eund. ibid. verb. Hierosolymitani, num. 9.* 423
1604. 17. Sept. — Non debet Ordinarius sine causa valde gravi, & relevanti auferre a propriis Curatis celebrationem Baptismorum, ac Matrimoniorum, eaque ipse ministrare, vel aliis delegare. *Congr. episc. in Neapolitana, apud Nicol. in Floscul. verb. Parochus, num. 27.* 424
1604. 5. Oct. — Mortuus casualiter extra Parochiam, etiam extra Diæcesim, deferri potest ad suam Parochiam sepeliendus. *Congregag. episc. in Cajetana, apud eund. in Lucubrat. tom. 1 lib. 4 tit. de Interdictis, num. 18.* 425
1604. 26. Oct. — Titulus antiquus Ecclesiæ mutari non potest a Confraternitate. *Congreg. episc. apud Nicol. in Floscul. verb. Titulus, num. 1.* 42
1604. 26. Oct. — Cura Parochialis tenuis, dum Rector est inhabilis, commendetur alicui Rectori vicino, cum solis emolumentis incertis. *Congr. episc. in Nullius Mercatelli, apud eund. ibid. verb. Cura Animarum, num. 8.* 427
1604. 15. Nov. — Qui medio juramento coram Episcopo asserit, se vidisse Titium mortuum, dicitur certus nuncius de morte. *Henric. in c. In presentia, ad fin. de Sponsal. ex Congreg. concil. apud eund. ibid. verb. Mors, num. 9.* 428
1605. 18. April. — Nullum est Matrimonium etiam 429

etiam coram Sacerdote, cui Parochus, vel Ordinarius dedit licentiam in genere, vel in specie, sed Sacerdos adstitit ante noticiam huiusmodi licentiæ; ideoque debent separari, quousque iterum contrahant, servata forma Concilij. *Congr. concil. in Marficana, apud Nicol. in Lucubrat. tom. 1. lib. 1. tit. 10. de Nuptiis, num. 60. vers.* Et etiam.

1605. 20. Aug. — Monasteria ædificata a quadraginta annis citra, non tenentur ad solutionem Quartæ Funeralium, si modo sint ejus Religionis, cui a Sede Apostolica ante quadraginta annos indultum sit, ut eandem Quartam non teneantur solvere Episcopo, & sic declaratur concilium Tridentinum *sess. 25. cap. 13.* ideoque Fratres de Monte Carmelo eximuntur ab huiusmodi solutione, nec possunt molestari ab Episcopis, nec a Parochialium Ecclesiarum Rectoribus. *Paulus V. apud Cherubin. in Bull. tom. 3. constit. 4. qua incipit Decet.*

430

1605. 15. Nov. — Anticipata celebratio pro incerto elemosynam oblaturus est prohibita. *Congr. concil. apud Gavant. in Manuali, verb. Missa, num. 33. & refert etiam Cordeirus de perfect. Parocho, part. 1. tract. 5. de ritib. Missar. quasi 46. n. 3.*

431

1605. 2. Dec. — Licet in causa Decimarum non detur appellatio, *cap. tua, de Decim.* hoc tamen limitatur, quando agitur inter duas Ecclesias contententes de Jure decimandi. *Rota in Cordub. Decimarum coram Pamphilio apud Antonell. de regim. Eccles. Episc. lib. 3. cap. ult. §. 7. num. 27. ex Barbosa in d. cap. tua 2. num. 9.*

1605. 16. Dec. — Quisque in sua, cui subest, Ecclesia est baptizandus, nisi consuetudine sit obtentum, ut Infantes possint baptizari a quibuscumque Presbyteris, vel Canonicis Civitatis, quia illa servanda erit, dummodo id fiat de licentia Ordinarii, & sine præjudicio jurium, & emolumentorum Parochi. *Congr. Rit. in Oriolen. apud*

433

Bar-

Barbosa *de potest. Parochi*, part. 2. cap. 18. num. 7.

1605. 20. Dec. — Eleemosynæ pro Fabrica Ecclesiæ deponendæ sunt, donec incipiatur; & quidem in Sacro Monte, quatenus adit. *Congreg. Episc. in Brixien. & antea in una Civitatis Plebis*.
1603. 18. Nov. apud Nicol. in *Floscul. verb. Fabrica*, num. 2.

434

1606. 16 Jan. — Capellani ad nutum amovibiles, cum non habeant titulum, non possunt juvari quasi possessione Prædecessorum; neque ex ea prætendere mutationem in possessione stipendii, prout neque potest considerari aliqua possessio respectu ipsarum Capellaniarum, quia cum sint manuales, non sunt Tituli Beneficiales, ut fuit dictum a Rota in *Salamanrina stipendiorum*, & antea in ead. 1603. 6 Jun coram Lancellotto apud Corrad. in *Prax. Benefic. lib. 1. cap. 2. n. 5*.

435

1606. 28. Jan. — Missæ ad satisfaciendum eleemosynis traditis alicui Ecclesiæ non sunt celebrandæ per externos, ubi commode satisfieri possunt per Sacerdotes eiusdem Ecclesiæ; *Congreg. Episc. apud Nicol. in Floscul. verb. Missa*, n. 21.

436

1606. 2. Febr. — Beneficium fundatum a Patrono certa lege de consensu Episcopi appositum, ut ad nulla onera teneatur, dummodo Fundatio post Concilium facta fuerit, non tenetur contribuere Seminario; & multo minus, si id etiam expresse caveatur in Fundatione, ut neque ad Seminarium contribuere debeat. *Cong. conc. in Senogall. apud eund. in Lucubrat. tom. 2. lib. 3. tit. 5. n. 3 ad XVII. & refert etiam Pascucc. in comp. ad consult. canonic. Jac. Pignatel. part. 2. tit. de Seminario*, pag. mibi 387.

437

1606. 1. Jul. — Ne efferantur Cadavera a quocumque, nec etiam a Regularibus quibuscumque sub quovis prætextu, non vocato, & expectato Parocho Defuncti, eoque præsentem, nisi ipse aliud permiserit, vel adesse recuset, non obstante quacumque speciali consuetudine. *Congr. episc.*
apud

438

apud Gavant. in Manuali, verb. Exequiæ, n. 9 & 10.

1606. 1. Jul. — Debent Parochi certiores fieri a Regularibus de audita Ægrotorum Confessione. 439
Congr. episc. apud eund. ibid. verb. Confessarius, num. 27.

1606. 1. Jul. — Non est cogendus Populus ad audiendam Missam in Parochiali; cum possit eam audire in Ecclesiis Regularium ad libitum. *Cong. Episc. apud eund. ibid. verb. Missa Parochialis, num. 10. & 11. & referunt etiam Barbosa de potest. Parochi, part. 1. cap. 1. num. 16 ac Lantusca in Theatro Regularium, verb. itid. Missa Parochialis.*

1606. 15 Jul. — Curatus, præsertim in Dignitate constitutus, potest docere Doctrinam Christianam per alium idoneum. *Congregat. concil. in Vintimilien. apud Nicol. in Floscul. verb. Doctrina Christiana num. 6. & refert etiam Monacel. in Formular leg. pract. part. 2. tit. 13 form. 1. num. 39.* 441

1606. 25. Jul. — Pro Sepultis in Ecclesia nova Confraternitatis Curatus debet idem recipere, ac si sepelirentur in sua Parochiali. *Congr. episc. in Miletan. apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatelli, part. 2. tit. de Sepultura electione, pag. 395.* 442

1606. 17. Aug. — Si non constet Oratorem fuisse specificè approbatum; potest nunc approbari, vel reprobari, quamvis approbatus fuerit ad Curam Animarum in genere. *Congreg. concil. in Camerinen. apud Nicol. in Floscul. verb. Parochus, num. 23.* 443

1606. 4 Dec. — Non potest aliquis appellare quoad effectum suspensivum a judicio Examinatorum. *Rot. coram Ludovico, apud eund. ibid. verb. Beneficium Ecclesiasticum, num. 23. ex Barbosa de potest. episc. allegat. 60. num. 103.* 444

1606. 6 Dec — Si Parochus obtinuit licentiam ad duos menses, & postea, quia non tam cito potuit expediri, demoratus est aliquot dies infra mensem; non debet puniri per sequestra. *Congr. episc.* 445

episc. in Vintimillien. apud cund. in Lucubrat. tom. 2. lib. 3. tit. 4. num. 35.

1607. 10. Jan. — Quando quis habet æquale domicilium in duabus Parochiis, & in tertia Ecclesia Sepulturam eligit, ad auferendas occasiones litium, & controversiarum quoad Quartam Funeralium, expedit super hoc aliquam inire alternativam, vel concordiam. *Congregat. episc. in Januen. apud Nicol. in dd. Lucubrationib. tom. 1. lib. 4. tit. 15. de Interdictis, num. 26. vers. Amplia I.* 446
1607. 25. Jan. — Pueri ab Hæreticis baptizati fasciis involuti, ut raro possit aliquod eorum membrum aqua attingi, baptizandi sunt a Catholicis sub conditione: quia quando dubitatur an Baptismus sit male collatus, reiteratur sub conditione, ut declaravit *Congr. S. Offic. apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignat. part. 1. tit. de Baptismo, pag. 34. ubi etiam Hinc cap. de quibus præcipitur baptizari eos sub conditione, de quibus dubium est, an sint baptizati, quia conditio tollit, quod iteretur Sacramentum, & excluditur irreverentia.* 447
1607. 5 Febr. — Ecclesiasticis præcipi non debet ab Episcopo sine causis multum urgentibus ut mutant habitum; vel Rectoribus, ut diverso modo induantur ab aliis. *Congregat. Episc. in Ferrarien. apud Nicol. in Floscul. verb. Habitus num. 1.* 448
1607. 7. Febr. — Licet unica ejusdem Instituti Confraternitas in qualibet Civitate sit instituenta ex Constitutione Clementis VIII edita anno 1604. 24 Decembris, Societas tamen Ss. Sacramenti; & Doctrinæ Christianæ in qualibet Parochia potest, & deberet institui *Congr. Indulgentiar. apud Lantusca in Theatro Regular. verb. Confraternitas, num. 9. citatum a Matthæucc. in Offic. Cur Regular. tom. 1. cap. 16. num. 3.* 449
1607. 4. April. — Subditi Abbatis Monasterii Ga- 450

Cavenſis contribuere debent Seminario Caputa-
quenſi *Congreg. concil. apud Paſcucc. in compend.
ad conſult. canonie Jac. Pignatel. part. 2. tit. de Se-
minario, pag. mibi 387*

1607. 18. Apr. — Quando contingit associare fu- 451

nus alicujus Defuncti ad aliquam Ecclesiam Pa-
rochiale, in quam simul Capitulum Ecclesiæ
Collegiatæ cum Parochis aliarum Ecclesiarum
convenient, præcedentia danda est Archipres-
bytero, & canonicis Ecclesiæ Collegiatæ, et-
iam supra proprium Parochum, cui tamen jus fa-
cienda officium in propria Ecclesia reservetur.
*Congr. Rit. in Ostien. apud eund. part. 1. tit. de Fu-
neribus, pag. 303.* ¶ Notandum, quod Archidia-
conus prima Dignitas, alias non canonicus de-
bet deferre Viaticum Episcopo ægrotanti, & pe-
ragere Officium in ejus funere, cum ita disponat
Cæremoniale *lib. 2. cap. 38 prout habetur apud
eund. ibid. tit. de Dignitatibus, pag. 215.*

1607. 19. Maji. — Cereus Paschalis regulariter 452

accendendus est ad Missas, & Vesperas solemnes
in triduo Paschatis, in Sabbato in Albis, & in
Dominicis usque ad Ascensionem: in aliis ser-
vanda est Locorum consuetudo. *Congr. Rit. apud
Gavant. in Thesaur. Sacror. Rit. tom. 1. par. 4. tit. 10.
num. 47.*

1607. 5. Jun. — Si Communitas consueverit sol- 453

vere procuracionem Episcopo visitanti, hujus-
modi consuetudo est observanda. *Congr. concil. in
Nucerina; & antea in Vintimillien. ubi fuit di-
ctum, quod si Episcopus a communitate exigit vi-
tualia, nihil a Clericis exigit, prout habet Pa-
scucc. in compend. ad conſult. canonie Jac. Pignat.
part. 2. tit. de Visitatione, pag. 425.*

1607. 26. Jun. — Quando Testator voluit, quod 454

deputetur Sacerdos, qui celebret, tunc ista qua-
litas Sacerdotii tanquam juncta verbo *deputetur*,
id operatur, ut de necessitate illius verificatio
conveniat de tempore verbi, nempe quod tunc
sit

sit actu Sacerdos, non autem habitu tantum, prout tenet *Rota in Tarvisina Jurispatronatus*, & *antea in Vicentina itid Jurispatronatus* 1589. 20. *Mar. coram Orano*: Secus dicendum, si onus non sit expresse impositum capellano, quod per alium expleri non possit, nam tunc Capellania non est Sacerdotalis, quia ex verbis Foundationis non adstringitur Capellanus ad serviendum Capellæ in Divinis, & ad Missas celebrandas per seipsum, ut dixit *Rota in Romana Capellania* 1589. 23. *Jân. coram Pamphilio seniore apud Corrad. in Praxi Benefic. lib. 2. cap. 10. num. 116.*

1607. 14. Aug. — Parochus residere debet in loco, ubi sita est Ecclesia Parochialis, licet ei datus sit Coadjutor ratione infirmitatis: etiam in anno sibi de jure concessio ad suscipiendos Sacros Ordines, *Congr. concil. in Casertana*: non obstante contradictione Parochianorum, dum amotionis legitima causa non adest, *ead. congreg. in Assisen. apud Nicol. in Floscul. verb. Parochus, num. 31* & *in Lucubrat. tom. 2. lib. 3. tit. 4. n. 11.* 455
1607. 21. Aug. — Servanda est pia consuetudo pulsandi campanam aliquot ictibus tam de sero, quam de mane, quando dicendum est Officium Defunctorum. *Congr. episc. in Lycien. apud eund. in dd. Floscul. verb. Mors, num. 7.* 456
1607. 1. Sept. — Clerici Seminarii debent in publicis Processionibus primi incedere ante Clerum sæcularem, & relinquere locum digniorem curatis. *Congr. concil. in Capuana apud cit. Pascucc. d. part. 2. rit. de Seminario, pag. mibi 386.* 457
1607. 1. Oct. — Non potest ab Episcopo in præjudicium Parochi de jure concedi exemptio a Decimis, vel privilegium minus solvendi. *Congr. episc. in Reatina, & antea in Spoletana* 160. 16. Jul. *apud Nicol. in Lucubrat. tom. 2. lib. 3. tit. 30. num. 4.* 458
1607. 22. Nov. — Provisus de Parochiali in forma Dignum, si fuerit rejectus a primo executore, non 459

non potest adire secundum: & si adeat, examen, possessio, & omnia secuta, sunt ipso jure nulla *Congr. conc. in Torpien. apud eund. ibid. lib. 2. tit. 28. num. 54 ubi etiam, si prætendat gravamen, appellare debet ad Sedem Apostolicam.*

1608. 19. Febr. — Ecclesia Parochialis in Diœcesi venit sub nomine Matricis, ante quam idcirco neque Regulares, neque Confratriæ possunt campanas pulsare in Sabbato sancto. *Congr. Rot. apud Gavant in Manuali, verb. Campana, n. 4. & refert etiam Lantusca. in Theatro Regular sub eod. verb. num. 3. ¶ Notandum, quod ubi Religiosi ex immemorabili consuetudine semper, & continuo consueverunt ad libitum in dicto Sabbato Sancto pulsare Campanas, nulla habita ratione, an prius fuerint pulsatæ in Cathedrali, vel Matrice, hujusmodi immemorabilis non est sublata a Constitutione Leonis X. supra posita, & edita 1519. 19. Dec. neque a Cæremoniali Romano auctoritate Clementis VIII. publicato leg. 2. cap. 27. prout dixit Rota in Calaguritana Juris pulsandi Campanas 1619. 11. Mar. coram Dupozetto, ubi quod, ita declaravit Sacra Rituum congregatio, & iterum ead. causa. 1620. 17. Febr. coram Verospio, & postea 1624. 29. Apr. coram Merlino apud Alcan. Tambur. de Jure Abbat. tom. 1. disp. 15. quesito 7. num. 28.*

469

1608. 22. Aug. — Administratio Oblationum Imagini sctarum intus aliquam Parochiam etiam Regularium existenti spectat ad Ordinarium, qui eas erogabit in Ecclesia inibi ædificanda, & ad alios pios usus. *Congr. Episc. in Brizien. apud Nicol in Fliscul. verb. Imago, n. 6.*

461

1608. 27. Sept. — Anniversaria, & aliæ Missæ pro Defunctis, quæ occurrunt in die Festo, possunt transferri in diem sequentem. *Congreg. Rit. apud Gavant in Thesouro Sacror Rit. tom. 1. part. 1. tit. 5. littera y. ubi ait, sic postea decisum fuisse ab ead. Congreg. 1614. 19. Maji.*

462

1608.

1608. 19. Dec. — Confraternitates, quæ habent
jus Sepulturæ, debent sepelire sine præjudicio
Quartæ Funeralis, aliorumque emolumentorum,
quæ spectant ad Capitulum, vel Parochum
Congreg. Episc. in Anconitana, apud Nicol. in Floscul. verb. Confraternitas, num. 22. & refert etiam Pascucci. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatol part. 2. tit. de Sepulturæ electione, pag. 390.

463

1609. 25. Febr. — Si impofterum quibusvis Personis de aliquibus Beneficiis Ecclesiasticis tunc vacantibus, seu vacaturis, per summum Pontificem, aut ejus auctoritate provideri, ipsosque Provisos, seu providendos intra vacationis, & provisionis, seu assecutionis eorundem Beneficiorum tempora, quæcumque alia cum illis incompatibilia Beneficia Ecclesiastica Sæcularia, vel Regularia per eos tunc obtenta, nulla speciali, & expressa de eisdem in Provisionibus prædictis facta mentione, simpliciter, vel causa permutationis, aut alias quomodolibet, sive Romani Pontificis, aut Legatorum, sive Ordinariorum manibus resignare, dimittere, aut juribus cedere contigerit, omnes & singulæ concessionis, collationis, provisionis, & quævis aliæ dispositiones de Beneficiis, seu juribus sic resignandis, dimittendis, & cedendis pro tempore faciendæ, cum inde secutis quibuscumque, cassæ, & irritæ existant, Beneficia vacent, & sint reservata Papæ, qui solus possit disponere de illis in omnibus, & per omnia, perinde ac si per pacificam assecutionem aliorum Beneficiorum hujusmodi vere, & realiter vacavissent. *Paulus V. apud Cherubin. in Bullario, tom 3. cons. 62. quæ incipit Sanctissimus.*

464

1609. 21. Mar. — Inter plures Parochos sive Regulares, sive Sæculares attendatur prærogativa Ecclesiarum, non vero Regulæ quoad præcedentiam. *Congreg. Rit. relata a Gavanti in Manuali*

465

uali Episcopos. verb. Præcedentia, in additione, num 31.

- 1609 21. Mar. — in Festo Ss. Corporis Christi non sunt canendæ Cantiones vulgari sermone. *Congregat Rit. in Abulen. apud Nicol. in Floscul. verb. Cantus, num 1. ubi etiam, imo nec aliæ in Divinis Officiis, aut Missarum celebratione, Extr. Joan. XXII in comm. de vita, & honest. Cler. si quid tamen lascivum, vel impurum in eis mitteretur, siue quæ fiunt cum gestibus, aut motibus indecentibus, quæ prohibentur etiam a Tridentino sess. 22. Decr. de observ. & evitan. in celebr. Missæ.* 466
1609. 13. Apr. — Jesuitæ non debent impediri, ne docere possint Doctrinam Christianam, etiam in Ecclesiis Ordinario subiectis, modo in eis prædicare nolint. *Congregat. Episcopos. apud eund. ibid. verb. Doctrina Christiana, num 9.* 467
1609. 7. Aug. — In Choro teneri non debent aliæ Imagines, quam Sanctorum. *Congregat. episcopos. in Monopolitana, prout habet Nicol. in Floscul. verb. Chorus, num 4.* 468
1609. 10. Nov. — Milites Regulares Militiæ S. Jacobi de Spatha, alique hujusmodi non emittentes tria vota substantialia, videlicet, Castitatis, Paupertatis, & Obedientiæ, non sunt incapaces Beneficiorum sæcularium, siue simplicium, siue Curatorum, neque etiam Pensionum. *Decisum refert Barbosa in collect. ad concil. Trident sess. 14. cap 11. num. 8. ex Garc. in addit. ad tract. de Benefic. par. 1 cap. 4. num. 23.* 469
1610. 15. Jan. — Extra Parochiales Ecclesias non conceditur retineri assidue Eucharistia. *Congregat. episcopos. relata a Gavant. in Manuali, verb. Eucharistia, num. 1.* 470
- 1610 23. Apr. — Seclusis Privilegiis, in unione Beneficiorum, seu Ecclesiarum, quæ sunt Jurispatronatus, requiritur vocatio, & consensus Patroni siue Ecclesiastici, siue Laici, ac inserto 471

- ris, ut ex *Clem. unic. §. ad hac de stat Monach. cap. Suggestum, de Jurepatr cap. Monasteriorum* 16. q. 1. & ex *Concil. Trident sess 24. de reform. cap. 15. dixit Rota in Vercell. Unionis coram Lancelloto juniori, apud Ascan. Tamburin. de Jure Abbat. tom. 3 disput. 15. quæstio 1. num. 9.*
1610. 13. Jun. — Etiam Parochi exempti approbati debent ab Episcopo: & si sint nullius Diæcesis, a viciniori: alias sunt suspendendi. *Congregat. concil. in Urbinaten. Lamularum, apud Nicol. in Lucubrationib. tom 2 lib 3. tit. 5 num 17. ubi etiam nisi inferior Episcopo habeat Jurisdictionem Episcopalem, &c.* 472
1610. 2 Oct. — Filius etiam legitimus eget dispensatione Pontificia ad obtinendum Beneficium paternum, etiam per renunciationem in favorem ipsius Filii, & inter Græcos. *Congregat. concil. in Hydruntina, apud eund. ibid. lib. 1. tit. 17. num. 14.* 473
1610. 2 Oct. — Augmentum attributum novæ Parochiali, cum Matrix Ecclesia vacaret, nullo ei dato defensore, irritum, ac nullum est. *Congregat. concil. in Veronen. apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac Pignatel. par. 2. tit. de Parocho, pag. mibi 202.* 474
1611. 14 Apr. — Ubi Decreto Concilii *cap. 1. sess. 24. de reform* Mutr observari consueverit, nulla sunt Matrimonia, in quibus contrahendis proprius Parothus non fuerit adhibitus. *Congregat. concil. in Bossonen. apud eund. ibid. tit. de Matrimonio, pag. 27.* 475
1611. 9 Maii. — Si constiterit, quod via sit montuosa, aspera, lutosa, ac ita ardua, ut Parochiani sine magno incommodo, imo etiam periculo pro recipiendis Sacramentis, & audiendis Divinis Officiis ad Parochialem accedere nequant, præsertim tempore hyemali propter imbres, ac pluvias, non solum reputatur necessaria deputatio Vicarii, verum etiam dismembratio, five 476

sive erectio novæ Parochiæ. *Rota in Lucana Dis-*
membrationis coram Ottembergo: ac etiam si non
sit magna distantia, ob Fluminis tamen alicujus
inundationem reddi potest via difficilis, ut in spe-
cie respondit ead. *Rota in Calaguritana erectionis*
in Parochialem 1619. 11 Jan. coram Verospio, apud
Pascucc. par. 2. tit. de Parocho, pag. 203.

1611. 10. Jun. — Successor in Beneficio tenetur
solvere Pensionem, etiam in subsidium pro Ter-
minis decursis in vita antecessoris, maxime si fue-
rit per Pensionarium adhibita diligentia ad exi-
gendum. *Rota in Neritonæ Pensionis coram Lu-*
dovisio, apud Nicol. in *Floscul. verb. Pensio*, nu-
mer. 7.

477

1611. 25. Jun. — Parochus Defuncti, vel Paro-
chus Ecclesiæ, ad quam Corpus Defuncti defer-
tur, digniorem locum obtinere debet, & præ-
cedere quibuscumque aliis Presbyteris, non au-
tem Ecclesiæ Cathedralis. *Congr. Rit. in Viter-*
biens. apud Barbol. de canonic. & Dignitatib. cap. 18
num 61. & refert etiam Pascucc. in compend. ad con-
sult. canonic. Iac. Pignatt. par. 2 tit. de Præcedentia,
pag. mibi 254.

478

1611. 22. Aug. — Non sufficit, quod Maritus
procedat in habitu Clericali, nec quod recipiat
Ordines Sacros, sed est necessarium, quod ipse, &
ejus Uxor ingrediantur aliquam Religionem, &
faciant Professionem eodem tempore, prout re-
spondit *Congr. episcopor. in Mutinen. apud d. Pas-*
cucc. par. 1. tit. de Adulterio, ad II. pag. ubi alias
refert etiam posteriores Decisiones, addens, quod
hoc desumptum est ex cap. sane 6. & cap. cum sis pra-
ditus 4. de convers. conjug.

479

1612. 14. Jan. — Non possunt Confraternitates
in suis Ecclesiis per suos Capellanos facere sole-
mniter celebrare, Confessiones audire, Commu-
nicare, sepelire Mortuos, Prædicare, Sacra-
menta ministrare, in die Ccenæ Domini Sepul-
chrum facere, Sanctissimum Sacramentum as-

480

servare, & alia hujusmodi exercere, sine expressa licentia Ordinarii, & Parochi. *Congregat. Rit. in Casaravgustana*, apud eund. par. 2. tit. de Parocho, pag. 206. & referunt etiam Gavant. in *Manuali*, verb. Confraternitas, in addit. num. 3. & Nicol. in *Florescul. sub eod. verb. num. 19.*

1612. 12. Maii. — Canonici, & Præbendati; qui utuntur Almutio, non possunt illud deferre, cum uti singuli invitantur ad associandum Funera, atque adeo non possunt præcedere Parochis; Parochus enim præcedit Canonicis saltem uti singulis; cum Cura sit dignior Canonicatu, arg. *cap. cum in illis, de Præben. Jor. de Sylv. de Benefic. quasi. 61. num. 2. Molan. tract. de Canon. lib. 2. cap. 12.* Repugnat autem juri, & honestati, quod Parochus in officio suo; Sacerdotali habitu indutus alios sequatur, qui Funeri extra suum officium, & sic, ut privati interfunt, nam minor præferretur majori. *Abb. conf. 21 n. 4 lib. 1. Rocch. de Guit. in tract. de consuetud. num. 100 & sic censuit Congregat. Rit. in Nullius; apud Pascucc. in compend. ad consuls. canonic. Jar. Pignatell. par. 1 tit. de Funeribus, pag. 303.*

1612. 1. Jun. — Doctrina Christiana doceri debet in eo loco, qui magis Episcopo videbitur expediens, licet Confratres contradicant, quia ita disponit Constitutio Pii V. la 137. quæ incipit *Ex debito*, & sic respondit *Congr. Episcoporum. in Papien. apud Nicol. in Florescul. verb.* Doctrina Christiana, num. 6. ubi etiam & in Oratorio Confratrum, ipsis etiam invitatis; *ex eod. Congr. in Regien. 1618. 3. Maii.* quoad tamen fieri poterit, curare debet omnibus satisfacere; prout *ead. Congr. in d. Papien. eod. anno, 28. Aug.*

1612. 4. Jul. — Parochi habent fundatam intentionem quoad omnes Decimas cujuscunque Fundi decimalis existentis intra limites propriæ Parochiæ; ut ex *cap. Quoniam nobilis, & cap. Cum contingat, de Decim. dixit Rota in Hispanen. Iuris*

nominandi, antea in Comen. Decimarum 1606 17. Oñ coram Damasceno, apud Pascucc. par. 1. tit. de Decimis, pag. mibi 219.

1613. 29. Jan — Servari debet Decretum, ne in Oratorijs Contraternitatum celebretur in Festis ante Parochialem, dummodo Parochus celebret hora competenti. *Congr. episcoporum in Senogallien & antea in Crotonen. 1587 9 Jgn. apud eund. par. 2. tit. de Parocho, pag. 298.* 484

1613. 30. Apr. — Qui fuerunt interdicti declarati ex eo, quod tempore Paschatis non communicaverunt in Parochia, si postea ibi communicent, absolvendi sunt, & ceduiones amovendi. *Congr. Episc. in Trojana, apud Nicol. in Floscul. verb. Pascha num. 2.* 485

1613. 4. Maii — Si de eadem Cathedrali concurrerent in Funeribus Archidiaconus qui est prima Dignitas, & Archipresbyter qui est secunda, & cui incumbit Cura Animarum & desert. Stolum; sicut in Ecclesia, dum fuit Officium, præcedit, sic etiam in via danda est Præcedentia eidem Archipresbytero ratione Stolæ. *Congr. Rit. in Trojana, apud Barbof. de canonic. & Dignitatib. cap. 5. num. 49.* 486

1613. 11. Jun — Possunt Parochi eodem tempore concionari, quo concionatur Episcopus. *Congr. Concil. apud eund. de offi. & potest. Parochi, par. 1. cap. 14. num. 3. & refert etiam Gavant. in Manuali, verb. Concio Sacra, in additione num. 2.* 487

1613. 23. Jul. — Erectio de Beneficio simplici si facta fuerit non citato Capitulo, cui Cura Animarum incumbit, nullius momenti existit, ac de hujusmodi nullitate opponere potest etiam tertius, cujus interest, cum Capitulum expresse ratam non habeat erectionem, sed simpliciter taceat, & non contradicat. *Congr. Concil. in Ceneten. apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatel. par. 2. tit. de Parocho, pag. 202.* 488

1613. 30 Jul. — Non sunt facienda Convivia, 489
neque horum loco aliquid solvendum ab iis, qui
de novo recipiunt Beneficia *Congr. Episcopor. in
Pollicastren & antea in ead 1604 3. Febr. ac in Ve-
nufina, apud Nicol. in Floscul. verb.* Convivia,
num 1. ubi tamen si quod solvitur; convertatur in
usum Sacristiæ, *Paulus V.* talem consuetudinem
benigne permisit anno 1612. 6. Jul. ex sententiâ
Sacræ Congregationis Concilii, sicut permiserat
etiam *Gregorius XIII.* anno 1584 15. Nov
1613. 7. Sept. — Si Hæredes Defuncti non de- 490
stinaverint Clericos ad Funus; poterit Parochus
vocare quos maluerit, omisis etiam viciniori-
bus. *Congr. Rit. in Ferrarien. apud Barbol. de potest.
Parochi, par. 3. cap. 26. n. 60. & refert etiam Ga-
vant in Manuali; verb. Exequiæ, in additione,
n. 2. ¶* Sic postea decisum fuit à Rotâ anno 1630.
1. Jul. apud Mancin in *Pract. visitand. Infirm. in
breui tract. de Sepultura, dub. 29.*
1613. 24. Sept. — Curatus non excusatur a Resi- 491
dentia ex eo, quod Fructus sint tenues, & An-
tecessores non resederint. *Congr. Episcopor. apud
Nicol. in Floscul. verb. Cura Animarum, n. 10.*
1614. 15. Febr. — Absque causa non potest Com- 492
municationis in Paschate præceptum adimpleri,
anticipando a tertia Dominica Quadragesimæ,
vel prorogando ad tertiam Dominicam post Pas-
cha. *Congr. Rit. in Granaten apud Barbol. de offic.
& potest. Parochi, par. 2. cap. 20. num 14.*
1614. 6. Mar. — Quarta; ubi est solitum, de- 493
betur etiam delegatis; prout censuit *Congr. epi-
scopor. in una Observantium, & antea in Nolana
1600. 21. Nov. ac in Savonen. 1579. 31. Mar. &
1585 17. Sept. apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 1.
lib. 4 tit 15. de Interdictis; num. 26. vers. Limita
Septimo.*
1614. 14. Mar. — Eucharistia omnino asservanda 494
est in qualibet Parochiali: quod si redditus;
& Societas non sufficiant, nstuantur Quæstor;
vel

vel eleemosynarum Collector. *Congr. Episcoporum. in Assisen. apud eund. in Floscul. verb. Parochus, num. 19.*

1614. 21. Mar. — Consuetudo, quæ viget in toto fere Regno Neapolitano, per quam morientibus *ab inestato* potest fieri Testamentum ad pias causas a Rectoribus, Curatis, vel Vicariis Foraneis, juxta devotionem, qualitatem, & quantitatem Patrimonii, ac personæ ipsius Defuncti, quo relinquatur aliquid modicum iis Ecclesiis, vel Lociis Piiis, quibus Defunctus devictus, vel affectus erat, est laudabilis, & ubi viget, manuteneri debet etiam cum Censuris *Congr. episcoporum. in Salernitana, & antea in Tricar. 1603. 5 Sept. apud eund. ibid. verb. Testamentum, num. 7. ubi tamen aliquas refert condiciones ibidem videndas, ab eadem congregatione approbatas.* 495
1614. 23. Maii. — Curam, vel aliud servitium Ecclesiarum personalem residentiam requirens obtinentes, non debent deputari in Subcollectores: & si deputentur, non sunt exempti quoad onera Beneficii. *Congr. Episcoporum. apud Nicol. in Floscul. verb. Subcollector, num. 2. ubi alia ad hanc rem precedentes Decisiones.* 496
1614. 23. Maii. — Cum Ordinarius visitat Parochiales Religionis Hierosolymitanæ, debet declarare, se id facere tanquam Delegatum Apostolicum. *Congr. concil. in Messanen. apud eund. ibid. verb. Hierosolymitani, num. 10. ubi ait, quod dum visitat alias Regularium Parochiales præter Hierosolymitanas, non tenetur ad hujusmodi declarationem, ex ead. Congr. in Portugaliens. 1617 1. Nov.* 497
1614. 6. Jun. — Ubi adest consuetudo, quod Tertiarie sepeliri non possint extra suorum Fratrum Ecclesias, si aliqua petat alibi sepeliri, conceditur sub conditione, quod id fiat sine præjudicio Ecclesiæ suorum Fratrum, cui prius integre solvi debent omnia emolumenta, & jura su- 498

neralia, ac si ibi sepeliretur *Congr. episcoporum in Panormitana, apud Nicol in Lucubrationib. tom. 1. lib. 4. tit. 15 de Interdictis, num. 26. vers. Ubi tamen.*

- 1614 13. Iun. — Adepta pacifica possessione Canonicatus, vacat Parochialis, & illius Rector definit talis esse ipso jure, ut post Gonzal. *ad reg. 8. Cancellar. gloss. 15. num. 15 & 16 tenet Rota in Mutinen. Canonicatus coram Ubaldo sen. apud Barbof in collect. ad Concil. Trident. sess. 7. de reform. cap. 4. num. 3. ubi quod Episcopus potest habenti Canonicatum, aut Beneficium simplex, quod ad vitam ejus sufficit, Parochialem Ecclesiam conferre, sed adepta pacifica possessione Parochialis, vacat Canonicatus, seu Beneficium simplex, ex Garc. de Benefic. par. 11. cap. 5. n. 84. in 3. declar. & ex Armendar. in addit. ad recap. leg. ac ex Navar. lib. 4. tit. 6 de pluralit. Benefic. num. 14. & 15.*

499

1614. 17 Iun. — Rituale Romanum in administratione Sacramentorum, aliisque Ecclesiasticis Functionibus inviolate servandum, prout servari mandavit Paulus V. *apud Cherubin. in Bullario, tom. 3. Constitut. 85. quæ incipit Apostolicæ.*

500

1614. 26 Jul. — In Ecclesia Parochiali unita sufficit deputare Vicarium amovibilem ab Ordinario approbatum, nisi tamen subsit spes, quod brevi Populus, & Animæ revertantur ad primam Parochialem, habitusque reducat ad actum. *Congr. concil. apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 3. tit. 4. num. 23.*

501

1614. 12. Sept. — Convivia fieri solita per Confratres in suis Festis, conniventer tolerari possunt, modo non Feria sexta in Parasceve, nec cum redditibus Loci pii, nec intra, aut prope Ecclesiam fiant. *Congr. episcoporum in Anagnina: vel saltem, si secundum consuetudinem fiant ante Ecclesiam, tempore Convictus omnino claudantur januæ ejusdem Ecclesiæ, ead. Congr. in Perulana*

502

Iana 1606. 10 Ian apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatol. par. 1. tit. de Ecclesiis, & Ecclesiasticis, pag. mibi 242.

1614. 27. Sept. — Obligatio amobilis celebrandi Missas, & audiendi Confessiones, non est incompatibilis cum Parochiali. *Congr. conc. apud Nicol in Lucubrationib. tom. 2 lib. 3. tit. 4. n. 37.* 503

1614. 27 Oct. — Cadavera Scholarium, Clericorum, & Convictorum decedentium in Collegiis Congregationis Somaſchæ Diœcesis Amerinensis, & Galii Comensis, & Burgi Lugani Comensis Diœcesis, nec non Oppidi Trivultii Mediolanensis Diœcesis, ac in Seminariis Ravennatensi, & Patriarchali Venetiarum, nec non in Accademis Terræ Salodii Brixienſis Diœcesis, & Sancti Spiritus prope, & extra Portam Cumanam Mediolanensis, ac Sancti Majoli Papiensis possunt sepeliri in eorum Regularium Ecclesiis absque Parochorum interventu, sine tamen quorumcumque Parochialium iurium præjudicio, & antequam Sepulturæ tradantur prædicta Cadavera, certiores fiant Parochi. *Paolus V. cujus litteras confirmavit Alexander VII. in Bullar. tom. 5. Const. 175. quæ incipit Dudum, ubi etiam idem conceditur Collegio Seminarii Ducalis S. Antonii Venetiarum, & Collegiis S. Mariæ Scholarium Veronenſis, S. Bartholomæi Brixienſis, S. Leonardi Bergomenſis, S. Mariæ Laudensis, S. Angeli Custodis Taurinenſis, & S. Mariæ Angelorum Fossanenſis Civitatum, nec non S. Georgii Oppidi Novarum Derthonensis, & S. Bartholomæi Oppidi Merati Mediolanensis Diœcesis.* 504

1614. 5. Dec. — Quando constat per fidem Parochi de morte alterius Conjugis, & statu libero superstitis, qui semper in eadem Parochia post mortem prioris habitavit, non sunt gravandæ partes expensis processuum pro transitu ad secundas Nuptias. *Congr. Episcopor. apud Nicol. in Lucubrationib. 1. lib. 1. tit. de Nuptiis, n. 53 in fine.* 505

neralia, ac si sibi sepeliretur *Congr. episcoporum in Panormitana, apud Nicol in Lucubrationib. tom. 1. lib. 4. tit. 15 de Interdictis, num. 26. vers. Ubi tamen.*

1614. 13. Iun. — Adepta pacifica possessione Canonicatus, vacat Parochialis, & illius Rector definit talis esse ipso jure, ut post Gonzal. *ad reg. 8. Cancellar gloss 15. num 15 & 16 tenet Rota in Mutinen. Canonicatus coram Ubaldo sen. apud Barbof in collecti. ad Concil. Trident. sess 7. de reform. cap. 4. num. 3. ubi quod Episcopus potest habenti Canonicatum, aut Beneficium simplex, quod ad vitam ejus sufficit, Parochialem Ecclesiam conferre, sed adepta pacifica possessione Parochialis, vacat Canonicatus, seu Beneficium simplex, ex Garc. de Benefic. par. 11. cap. 5. n. 84. in 3. declar. & ex Armendar. in addit. ad recup leg. ac ex Navar. lib. 4. tit. 6 de pluralit. Benefic. num 14. & 15.*

499

1614. 17 Iun. — Rituale Romanum in administratione Sacramentorum, aliisque Ecclesiasticis Functionibus inviolate servandum, prout servari mandavit Paulus V. apud Cherubin. in Bullario, tom 3. Constitut. 85. quæ incipit Apostolicæ.

500

1614. 26 Iul. — In Ecclesia Parochiali unita sufficit deputare Vicarium amovibilem ab Ordinario approbatum, nisi tamen subsit spes, quod brevi Populus, & Animæ revertantur ad primam Parochialem, habitusque reducat ad actum. *Congr. concil apud Nicol. in Lucubrationib. tom 2. lib. 3. tit 4. num. 23.*

501

1614. 12. Sept. — Convivia fieri solita per Confratres in suis Festis, conniventer tolerari possunt, modo non Feria sexta in Parasceve, nec cum redditibus Loci pii, nec intra, aut prope Ecclesiam fiant. *Congr. episcoporum in Anagnina: vel saltem, si secundum consuetudinem fiant ante Ecclesiam, tempore Convictus omnino claudantur januæ ejusdem Ecclesiæ, ead. Congr. in Perulana*

502

lana 1606. 10 Ian apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatel. par. 1. tit. de Ecclesiis, & Ecclesiasticis, pag mibi 242.

1614. 27. Sept. — Obligatio amobilis celebrandi Missas, & audiendi Confessiones, non est incompatibilis cum Parochiali. *Congr. conc. apud Nicol in Lucubrationib. tom. 2 lib. 3. tit. 4. n. 37* 503

1614. 27 Oct. — Cadavera Scholarium, Clericorum, & Convictorum decedentium in Collegiis Congregationis Somaſchæ Diœcesis Ameri nensis, & Galii Comensis, & Burgi Lugani Comensis Diœcesis, nec non Oppidi Trivultii Mediolanensis Diœcesis, ac in Seminariis Ravennatensi, & Patriarchali Venetiarum, nec non in Accademis Terræ Salodii Brixienſis Diœcesis, & Sancti Spiritus prope, & extra Portam Cumanam Mediolanensis, ac Sancti Majoli Papiensis possunt ſepeliri in eorum Regularium Ecclesiis absque Parochorum interventu, sine tamen quorumcumque Parochialium jurium præjudicio, & antequam Sepulturæ tradantur prædicta Cadavera, certiores fiant Parochi. *Paulus V. cujus litteras confirmavit Alexander VII. in Bullar. tom. 5. Const. 175. quæ incipit Dudum, ubi etiam idem conceditur Collegio Seminarii Ducalis S. Antonii Venetiarum, & Collegiis S. Mariæ Scholarium Veronenſis, S. Bartholomæi Brixienſis, S. Leonardi Bergomenſis, S. Mariæ Laudensis, S. Angeli Custodis Taurinenſis, & S. Mariæ Angelorum Fossanenſis Civitatum, nec non S. Georgii Oppidi Novarum Derthonenſis, & S. Bortholomæi Oppidi Merati Mediolanensis Diœcesis.* 504

1614. 5. Dec. — Quando constat per fidem Parochi de morte alterius Conjugis, & statu libero superstitis, qui semper in eadem Parochia post mortem prioris habitavit, non sunt gravandæ partes expensis processuum pro transitu ad secundas Nuptias. *Congr. Episcopor. apud Nicol. in Lucubrationib. t. 1. lib. 1. tit. de Nuptiis, n. 53 in fine* 505

1614. 5. Dec. — Qui plures habet Substitutos in Cura, non ideo censetur liber ab onore residentiae, & etiam administrandi per seipsum Sacramenta. *Congreg. episc. apud eund. in Fioscul. verb. Cura Animarum, num. 5* Engel in *Manuali Parochor. pars. 2. cap. 5. num. 9 ait, quod Parochus tenetur saltem aliquoties, & maxime si Parochiani ipsum in specie petierint, per seipsum curam, & Sacramenta administrare, ext. relatum 4. de Cleric. non residen. c. extirpanda 30. §. quia vero, de Praben*
1614. 18 Dec. — Rutheni Matrimonia contrahentes in Russia coram Prædicantibus schismaticis, & deinde pœnitentia ducti, agnoscentes, id esse contra formam Concilii Tridentini ibi publicati, post longam conversationem faciunt divortia: Propterea Archiepiscopus Leopœlensis consuluit, quid facere debeat? Sanctissimus ordinavit sciri, an hujusmodi Prædicantes sint Parochi: *Sic apud Pascucc. in compend. ad consulti. canonic. Jac Pignatel. pars. 2. tit. de Matrimonio, pag. 35. ubi desumit ex hac declaratione S. Officii, non ob stare, quod Matrimonium sit celebratum coram Parocho Schismatico, nam donèc non fuerit privatus officio, sive titulo, valide assistit etiam si sit excommunicatus non toleratus, ex Sanchez de Matrim. lib. 3. disput. 21. a num. 1. & ex Ponc. iid. de Matrim. lib. 5. cap. 17. §. un. num. 6*
1615. 16. Jan. — Non est imponenda Excommunicatio ob Festorum violationem, nec sibi debet Episcopus reservare absolutionem illorum, qui violant dies Festos. *Congreg. episc. apud Gavant in Manuali, verb. Excommunicatio, num. 33. & verb. Casus reservati, num. 14.*
1615. 30. Jan. — Non potest Parochus solitam eleemosynam prætere, nec titulo paupertatis, quando per seipsum in sua Ecclesia, in qua prædicari solet, vellet Conciones habere, quia hic proprium munus adimplet: nisi in casu, quo
- Uni-

306

307

308

309

Universitas, vel alius Nominator, Parochum deputasset, aut sponte solvere vellet. *Congreg. episc. in Ravellen. apud Monacel in Formular. leg. pract. part. 1. tit. 12. form. 7. num. 7.*

1615. 13. Mar. — Cum Cura sit penes Capitulum, exercitium vero nudum penes Decanum, 510

sive Archidiaconum, habebit Capitulum onus expensarum Prædicatoris; Vini; & Particularum pro Communione. *Congregat. episc. in Venet. apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 1. tit. 23. num. 7.*

1615. 14. Mar. — Parochus amovibilis residere 511

debet, ac si esset perpetuus. *Congregat. concil. in Elboren. apud eund. ibid. lib. 3. tit. 4. num. 11. & in Floscul. verb. Parochus; num. 31. ubi etiam quod habitatio Parochi debet vel esse intra limites Parochiæ, vel prope in modica distantia; ut ex ead. Congr. tenet Diana 3. tr. 4. resol. 156. in fin. & Bonac 1. 1. de oblig. resid. punct. 1.*

1615. 14. Mar. — Qui satisfecit in Paschate in 512

Parochiali; non tamen potest in ipso die Paschatis Eucharistiam sumere in Ecclesia Regularium curam Animarum non habentium. *Congr. concil. apud Gavant. in Manuæli, verb. Eucharistia, num. 23.*

1615. 10. April. — Habentes curam Animarum 513

non sunt eligendi ad ordinariam Monialium Confessionem. *Congregat. episc. apud eund. ibid. verb. Monialium cura spiritualis, n. 10.* ¶ Hoc antea decreverat præfata Congregatio 1592. 17. Mar. in responsione ad Venetiarum Patriarcham, mandans, ut Plebani Monialium Confessarii redirent ad curam. Cum vero supplicarent Plebani prædicti; ut Sacra congregatio dignaretur licentiam concedere audiendi huiusmodi confessiones, ut antea fecerunt sine præiudicio Animarum; & Ecclesiarum, Congregatio 1593. 22. Febr. totum remisit arbitrio Patriarchæ. His igitur acceptis litteris, decretum fuit in Synodo Prior-

Prioli prima, quod in posterum Plebani non exerceant munus Confessariorum Monialium, nisi Monasterium sit Parochiæ contiguum, vel parvus numerus Monialium, & Parochianorum, & hoc arbitrio Patriarchæ. *Hæc apud Ascan. Tamburin. de Iure Abbatiss. disput. 16. quasitio 2. num. 5. ¶ Vide tamen infra 1652. 2 Aug.*

1615. 10. Apr. — OEconomus debet de fructibus Archipresbyteratus, deducta sua congrua, facere solitam distributionem Candelarum in Purificatione, Panis & Ovorum in Paschate. *Congr. Episcoporum. apud Nicol. in Floscul. verb. OEconomus, num. 11.*

514

1615. 14. Apr. — Quarta Funeralis, non est solvenda ab Hæredibus Defuncti, qui pro hac non gravantur, sed causa inter Parochum, & Ecclesiâ tumultantem terminatur, ut respondit *Congr. Episcoporum. in una Civitatis Caselli, apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 14. form. 1. num. 14.*

515

1615. 22. Maii. — Regulares extra Claustra decedentes, non debent solvere jus Sepulturæ. *Congr. Episcoporum. in Puteolana, apud Barbol. de potest. Parochi, cap. 26. num. 68. citatum a Gavant. in Manuali, verb. Regularium iura sub Episcopis, in additione, num. 11. & referunt etiam Mancin. in Pract. visitat. Infirm. in brevi tract. de Sepultura, dub. 9. ac Pascucc. in Compend. ad consult. canonic. Iac. Pignatell. par. 1. tit. de Funeribus, pag. mihi 305.*

516

1615. 5. Iun — Si Cadaver deferatur ad Ecclesiâ Monialium, Parochus Officiam faciat usque ad Portam Ecclesiæ, & non ultra. *Congr. Episcoporum. in una Observantium, apud Nicol. in Floscul. verb. Sepultura, num. 5.*

517

1615. 22. Iun — Si lis non tangat statum personæ ipsius, vel Beneficii, sed sit super alia re, vel etiam super alio Beneficio, causa non reputatur iusta pro absentia ab Ecclesiâ, vel Beneficio resident-

518

dentiam exigente. *Rota in Calaguritana coram*
Ubaldo sen. & antea in Allen. fructuum 1613. 15.
Mar. coram Mancanedo, apud Barbof. de Canonie.
& Dignitatib. cap. 24. num. 27.

1615. 26. Jun. — Tertiariæ possunt extra Pascha
 sumere Sacramenta in aliis Ecclesiis, ubi volue-
 rint. *Congr. Episcopos apud Gavant. in Manuali,*
verb. Tertiarii, num. 7. 519

1615. 3. Jul. — Parochus Regularis, qui exer-
 cet Curam Animarum in Ecclesiis Regularium,
 non debet in sublevamen Curæ sibi commissæ ac-
 cersere Sacerdotes Sæculares, quando non de-
 sunt Regulares ab Ordinario approbati: & ad
 hujusmodi Parochum, non ad Regulares perti-
 net Domois, & Festivis diebus Confessiones
 audire, Matrimonia, Excommunicationes pu-
 blicare, Pauperes & egenos Piorum eleemosynis
 commendare, Quarta Funeralis, & similia. *Congr.*
Episcopos. in Firmana, apud Nicol. in Floscul. verb.
Parochus, num. 8. 520

1615. 3. Jul. — In Ecclesiis Regularium, in qui-
 bus exerceri consuevit Cura Animarum, Bene-
 dictio Cinerum, eorumque distributio pertinet
 ad Regulares, non ad Parochum. *Congr. episcop.*
in d. Firmana, apud eund. ibid. verb. Benedictio,
num. 1. 521

1615. 7. Jul. — Capellanus semel examinatus, &
 approbatus quoad scientiam ab Ordinario, nulli
 examini deinde de scientia subiici debet. *Congr.*
Episcopos. apud Gavant. in Manuali, verb. Capel-
lanus, num. 1. 522

1615. 31. Jul. — Cadaveribus intersectorum,
 quamvis spatium confitendi non habuerint, ne-
 que aliquod signum pœnitentiæ dederint, adhuc
 Sepultura Ecclesiastica deneganda non est, dum-
 modo non sint publici Peccatores, puta, dece-
 dentes in Duello, &c. vel notorie excommuni-
 cati, prout respondit, & ordinavit Abbati Mon-
 tis Cassini *Congregat. episcopos. apud Monacel. in*
Form. 523

Form leg. pract. part. 1 tit 10 form. 12. num. 1.

- 1615 21. Aug. — Licentia laborandi in die Festo a solo Episcopo concedi debet: Judex tamen laicus potest procedere contra non habentes licentiam. *Congreg. episc. apud Gavant. in Manuali, verb. Licentia, num. 1.* 524
- 1615 31. Aug. — Parochus, si sit in quasi possessione faciendi Officium supra Defunctos suæ Parochiæ in quacumque Ecclesia civitatis, siue Regularium, siue Sæcularium, siue Abbatiale, manutenendus est. *Congreg. episc. in Ravennaten. apud Pascucc. in compend. ad consultat. canonic Jac. Pignatol. part. 1. tit. de Funeribus, pag. 300.* 525
- 1615 11. Sept. — Feneſtræ prohibentur in Ecclesia, per quas in eam prospectus haberi possit. *Congreg. episc. apud Barbosa de Jure Ecclesiast. l. 1. cap. 11. num. 28. citatum a Gavant. in Manual. verb. Ecclesia, in additione, num. 1.* 526
- 1615 11. Sept. — Beneficia, quæ summam Ducatorum centum non excedunt, nulla graventur Pensione: in emolumentis autem non comprehendantur ea, quæ proveniunt ab exercitio curæ Animarum, si forte Funeralia assignantur alicui. *Congr. episc. apud eund. in d. Manual. verb. Beneficiorum Parochialium provisio, n. 57.* 527
- 1615 16. Oct. — Non conceditur licentia faciendi Cameras supra Ecclesiam, nisi ex urgentissima causa pro habitatione Curati, siue Rectoris, qui alibi comparare vel construere non potest propter angustiam, vel quid simile; *Congr. Episc. in Theanen. & alibi: & tunc dummodo non sint super locum Ss. Sacramenti, nec super Altaria, nec fiant servitia parum decentia, ead. Congr. in Nullius Castellis Durantis, apud Nicol. in Lucubration tom. 1. lib. 4. tit. 15 de Interdictis, num. 27.* 528
- 1615 7. Nov. — Curatus non debet dare licentiam generalem, ut quilibet Parochianus in ipso die 529

die Paschatis communicare possit in Ecclesia Regularium. *Congr. concil. in Cavallicen. apud eund. ibid. tom. 2. lib. 5. tit. 38. num. 2.*

1615. 12. Nov. — Parochus Regularis non potest in canone nominare superiorem suum Regularem, ut Antistitem. *Congr. Rit. apud Gav. in Thesouro Sacror. Rit. tom. 1. par. 2. tit. 8. littera n. in fine.* 530

1615. 2. Dec. — Licentia alienandi data Rectori Ecclesiæ, transit in Successorem, quia per mortem Pontificis licet expiret beneplacitum, secus tamen est post mortem partium, nam earum respectu est gratia facta, non facienda, licet secus sit respectu Judicum, & exequutorum, quando est conditionalis, si in evidentem: & quando gratia est pura, Pontifex mandat exequi, non mandat fieri: atque adeo non expirat morte Papæ. *Rot. in Transonen. Servitii coram Sacrato, apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatell. part. 1. tit. de Alienatione, pag. mibi 13.* 531

1615. 11. Dec. — Recto tramite ad Ecclesiam Regularium sunt deferendi Defuncti. *Congreg. episc. apud Gavant. in Manuali, verb. Exequiæ, num. 25. & refert etiam Lantusca in Theatro Regul. sub eod. verb. num. 6.* 532

1615. 11. Dec. — Mulieres illæ, quæ conditiones in Bulla Aurea Pii V. contentas adimplerint, & Habitum receperint, possunt, etiam invito, & minime requisito Parocho, in Ecclesiis Fratrum sepeliri. *Congregat. episc. apud eund. in d. Manuali, verb. Tertiarii, num. 12. & refert etiam Barbof. de potest. Parochi, part. 3. c. 26. num. 69.* 533

1615. 11. Dec. — Sepeliendi sunt in Ecclesiis Regularium ii, qui coram Testibus dumtaxat elegerunt Sepulturam ibidem. *Congregat. episc. apud d. Gavant. ibid. verb. Sepultura; num. 20. & refert etiam Mancin. in Pract. visitan. Infirm. in brevi tract. de Sepultura, dub. 15.* 534

1616. 22. Jan. — Possunt Regulares audire Confessiones Ægrotorum in eorum Domibus sine licentia Parochi, quem tamen monere debent de confessione audita. *Congreg. episc. apud Gavant. in Manuali, verb. Regularium Jura sub Episcopis, in additione, num. 3. ¶ Vide infra 1670.* 535
21 Jun.
1616. 30. Jan. — Clavis Hostiæ repositæ in FERIA quinta Cænæ Dominicæ (regulariter) non est danda Laico quantumvis Nobili. *Congreg. Rit. apud eund. in Thesouro Sacror. Rit. tom. 1. part. 4. tit. 8. littera t. & refert etiam Barbosa de potest. Parochi, part. 2. cap. 20. num. 32. ubi plures habentur etiam posteriores Decisiones.* 536
1616. 4. Mar. — Episcopus prohibere non potest, ne quis sepeliatur in Parochiali absque sua licentia, licet repentina morte sublatus. *Congr. episc. in Gerunden & antea in Hydruntina 1586. 10. Jun. & 1596. 16. Jan. apud Nicol. in Lucubrat. tom. 1. lib. 4. tit. 15. de Interdictis, num. 18.* 537
1616. 15. Mar. — Quarta non debetur de Intortitiis, sive cæreis, quæ aliqua Confraternitas, vel Locus pius impendit de suo in sepeliendis Pauperibus gratis: neque illius cæræ residua possunt a Parocho prætendi, dummodo non subit aliqua fraus. *Congreg. Episc. in Firmiana, apud eund. ibid. num. 26. & referunt etiam Barbosa de potest. Parochi, part. 3. cap. 25. num. 40. ac Mancin. in Pract. visitat. Infirm. in brevi tract. de Quar. funer. dub. 16.* 538
1616. 22. Apr. — Vicarius Episcopi nihil prorsus potest accipere pro laboribus in instruendo Processu, sive pro Decreto Dispensationis Matrimonialis. *Congreg. episc. apud Gavant. in Manuali, verb. Matrimonii impedimenta, n. 34.* 539
1616. 25. Jul. — Etsi candelæ in die Purificationis distribuendæ sint juxta solitum, etiam quoad pondus, ubi tamen facultates Ecclesiæ non suppetunt, datur Episcopo facultas pondus diminuen- 540

nuendi. *Congr. Episcoporum in Orien. apud Nicol. in Floscul. verb. Candelæ, num. 5.*

1616. 29. Jul. — Crux tantum Parochialis deferri debet regulariter in Exequiis, nisi probetur contraria consuetudo canonice præscripta. *Congr. Episcoporum in Baren apud eund. ibid. verb. Sepultura, num. 14. & referunt etiam Gavant in Manuali, verb. Exequiæ, num. isid. 14. ac Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatel. par. 2. tit. de Processionibus, pag. mibi 272. ubi recentiore refert Decisionem in Potentina 1647. 14. Jun.* 541
1616. 30. Jul. — Canonici Cathedralis in Funeribus, & aliis Processionibus præcedunt proprio Parocho Cotta, & Stola induto. *Congregat. Rit. in Ripana, & antea in Viterbien. 16. 1. 25. Jun. apud Barbof. de potest. Parochi, par. 1. cap. 19. n. 1. & de canonic. & Dignitatib. cap. 18. num. 59.* 542
1616. 26. Aug. — Nulla Confraternitas impediri debet, ne accedat ad Funera, dummodo nullum exinde sequatur Jurium Parochialium præjudicium: *Congregat. Episcoporum in Camerinen. apud Nicol. in Floscul. verb. Confraternitas, n. 21.* 543
1616. 26. Aug. — Regulares vocati ad Funera, convenient ad Ecclesiam Parochialem, & inde cum Parocho ad Domum Defuncti: Si autem Cadaver est repositum in aliqua Ecclesia, ut inde transferatur alio, se conferant Regulares vocati ad eandem Ecclesiam, ubi est Cadaver. *Congregat. Episcoporum in Senogallien. apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatel. par. 1. tit. de Funeribus, pag. 302. & referunt etiam Gav. in Manuali, verb. Regularium Jura sub Episcopis, num. 45. & 46. ac Barbofa de potest. Parochi, par. 3. cap. 26. num. 65. nec non Mancin. in Pract. visitan. Infirm. in brevi tract. de Sepultura, dub. 39.* 544
1616. 21. Oct. — Filius, & Filia minor, non obstante novo Rituali, sepeliendi sunt in Sepulchro Majorum in Ecclesia Fratrum. *Congregat. Episcoporum apud Gavant. in d. Manuali, verb. Sepul-* 545

pultura, num. 10. & in additione, num. 2 & referunt etiam Barbosa *loc. cit.* n. 28. nec non d. Mancin. *ibid.* 18. ubi in Sepulchro Majorum, scilicet, ex parte Patris, qui si non habeat propriam Sepulturam, tunc in Sepulchro Avi, & hoc deficiente, in Sepultura aliorum Ascendentium, non vero in Sepulcho Majorum ex parte Matris, nomine enim Maiorum veniunt tantum Ascendentes ex parte Patris, *lege majorum, ff. de verb. signif.*

1616 21. Oct. — Corpus Defuncti, quod præter ejus voluntatem, & non sine violentia in Ecclesia Cathedrali, vel ubi nequaquam de jure sepeliri debebat, sepultum fuit, inde exhumari debet, ut in Ecclesia, in qua Defunctus sepeliri reliquit, vel de jure sepeliendum erat, deponatur. *Congregat. Episcoporum in Asculana, apud Mancin. in Pract. visitat. Infirm. pract. 8. dub. 25 ubi aliam refert Decisionem Congreg. Rit. in Bituntina 1607. 21. Julii: & facit etiam cap. ex par. 1. & seq. de Sepult.*

546

1616 29. Oct. — Congrua pro Curato ordinario taxatur duobus aureis, vel tribus scutis monetæ pro quolibet mense *Congregat. Episcoporum in Callien. apud Pascucc. in Compend. ad Consult. Canonic. Jac Pignatel. par. 1. tit. de Congrua, pag. 204. ubi ait, quod pro Substituto Parochialis annui redditus tercentorum aureorum, non debet esse minor quinquaginta, nec major centum aureis pro quolibet anno, consideratis qualitatibus Personæ, temporis, & loci, nec non quantitate fructuum ipsius Parochialis, ex Congregat. Concil. in Asten. 1583. 28. Oct. juxta Constitut. Pii V. qua incipit Ad exequendum: & addit, quod hæc Piana Constitutio intelligitur de Vicariis post concilium creatis, nec extenditur ad veteres, qui suos certos, & pinguiore redditus habent.*

547

1616 19. Nov. — Tempus Paschale potest extendi in longius tempus ex Episcopi, aut Pa-

548

rochi dispensatione rationabili. *Congregat. concil. apud Barbof. de potest. Parochi, par. 2. cap. 20. n. 14.*

1616. 11. Dec. — Qui alicujus Religionis habitu induti moriuntur, sepeliendi sunt in Ecclesia, vel Cæmeterio illarum Religionum, quarum habitum assumpserunt, licet sint sæculares; si Habitum hujusmodi a Superiore ejusdem Religionis, vel Conventus quis obtinuerit, præmonueritque Superior Parochum, quod Cadaver illud propter hujusmodi assumptionem Habitum in Ecclesia Religionis illius tumulari debet. *Congregat. episcopor. pro Reformatis Fiani Nepesina Diæcesis juxta Bullam Auream Pii V apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 1. lib. 4. tit. 15. de Interdictis, num. 24.* 549

1616. 20. Dec. — Tertiariis de Pænitentia, vel Pizzocheris vocatis non est administrandum Sacramentum Pænitentiae a Regularibus ab Ordinario non approbatis, neque ab iisdem administranda Eucharistia in die Sancto Paschatis. *Congregat. concil. in Rossaten. apud Alcan. Tamburin. de Jure Abbatiss. disput. 7. quæstio 3. num. 4. ex Piafsecc. in Prax. Episc. par. 2. cap. 3. num. 52.* 550

1616. 20. Dec. — Fratres Tertiarii Collegialiter viventes, seu cum Claustralibus habitantes, exempti sunt ab Ordinario quoad Sepulturam, & alia Privilegia. *Congreg. concil. in d. Rossaten. apud eund. ibidem, num. 7.* 551

1616. 20. Dec. — Si contingat aliquas ex Tertiariis expresso Castitatis voto etiam Domi habitantibus suæ sine Sepulturæ electione decedere, sepeliantur in communi earum Sepulchro, si reperiatur; sin minus, in Ecclesiis Parochialibus. *Congreg. concil. in d. Rossaten. apud eund. ibid.* 552

1617. 10. Jan. — Consensus solius Rectoris sufficit, ut in ejus Ecclesia sæculari possint Regulares celebrare. *Congr. Episcopor. apud Barbof. de potest. Parochi, p. 1. c. 11. n. 52. & refert etiam Gav. in Manuali, verb. Regularium Jura sub Episc. n. 29.* 553

167. 24. Jan. — Vicecuratus non tenetur ad residentiam ex Edicto, quod sit ad Curatos. *Congr. Episcopor. apud d. Gavant. ibid. verb. Parochorum residentia, num. 36* 554
1617. 31. Jan. — Parochus deducet funus usque ad Ecclesiam Regularium, in qua Regulares Officium circa Cadaver peragent, nisi contraria adsit consuetudo. *Congregat. Episcopor. apud eund. ibid. verb. Exequiæ, num. 26.* 555
1617. 7. Mar. — Licentia alloquendi Moniales Regularibus subjectas danda est in Diœcesi a Vicario deputando, sed Superior Regularis primo loco subscribat. Idem servetur in licentiis ingrediendi Monasteria, sed si casus fuerit repentinus, sufficiet alterutrius subscriptio. *Congr. Episcopor. apud Gavant. in Manuali, verb. Licentia, n. 7 & 8.* 556
1617. 11. Mar. — Decimæ pertinentes ad Ecclesiam Matricem non transeunt ipso jure in Parochialem Ecclesiam noviter erectam, sed remanent apud Matricem, nisi eas Episcopus novo Parocho assignaverit ad præscriptum Concilii Tridentini. *Congregat. concil. apud eund. ibid. verb. Decimæ, in additione, num. 3 & referunt etiam Barbosa de potest. Parochi, par. 3 cap. 28. §. 2. n. 19 in fine, & Engel in Manuali Parochor. par. 1 cap. 2. num. 2. vers. Notosecundo* 557
167. 8. Apr. — Prohibitio innovandi contra Parochum exemptum non impedit executionem Decretorum Visitationis pro conservatione, & administratione Sacramentorum, ac pro bono Parochialis regimine. *Congregat. episcopor. in Telepho, apud Nicol. in Floscul. verb. Exemptio, num. 16.* 558
1617. 5. Maii. — Sepultura non debet retardari sub quovis prætextu compositionis Quartæ Funeralis. *Congregat. Episcopor. in Cassanen. apud Mancin. in Pract. visitat. Infirm. ultim. additione, dub. 4. & referunt etiam Barbosa de potest. Pa.* 559

rochi, par. 3. cap. 26. num. 55. ac Gavant. in Manuali, verb. Sepultura, in additione, num. 6. nec non Lantufca in Teatro Regular. verb. Exequiæ num. 1

1617. 5. Maii. — Regulariter Archipresbytero, 560
sive Curato solvenda est duplex merces, quam sit
ea, quæ solvitur singulis Presbyteris ordinariis,
*Congregat. Episcoporum. in d. Cassanen. apud Pascucc.
in compend. ad consuit. canonic. Jac Pignatol. par. 2.
tit. de Sepulturæ electione, pag. mihi 395.*
1617. 5. Maii. — Hæredes Defunctorum pos- 561
sunt vocare numerum Sacerdotum sibi bene vi-
sum, & ceram pro libito dare. *Congr. Episcoporum.
in d. Cassanen. apud eund. par. 1. tit. de Funeribus,
pag. 302. & referunt etiam Barbosa de potest. Paro-
chi, par. 3. cap. 26. num. 57. ac Mancin. in Pract.
visitan. Infirmit. in ult. addit. dub. 29 nec non Lantufca
in Teatro Regular. verb. Exequiæ, num. 3.*
1617. 5. Maii. — Pauperum Cadavera gratis se- 562
peliantur. *Congregat. Episcoporum. in d. Cassanen. apud
Nicol. in Floscul. verb. Sepultura, num. 21. & re-
ferunt etiam Mancin. loc. cit. dub. 3. & Barbosa
ibid. num. 83 nec non Gavant. in Manuali, verb.
Exequiæ, num. 48.*
1617. 12. Maii. — Quando Fructus Beneficii 563
Ruralis non excedant rubium annum tritici,
Rector Beneficii translati non est compellendus,
nisi ad private celebrandum semel in Anno in
Altari Matricis, vel Parochialis, ad quod trans-
latum fuit Beneficium. *Congregat. Episcoporum. in
Trivolen. apud d. Nicol. ibid. verb. Beneficium Ec-
clesiasticum, num. 53.*
1617. 12. Maii. — Non possunt molestari pro 564
negotiis illicitis Ecclesiastici, qui emunt frondes
Morarum, seu Celsorum pro Serico; *Congreg.
Episcoporum. in Militen. imo Clerici possunt ex ur-
genti, & præcisa necessitate frondes Celsorum
emere, easque subministrare pro alimento Ver-
miculorum ad participandum de Serico: & si-*

iniliter subministrare triticum seminandum ad participandum de messe, *Congr. conc. apud Pascuc. in compend. ad consult. canonic. Jac Pignat. par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica*, pag. 376.

1617. 27. Maii. — Parochi non debent plus recipere pro tumulandis exteris; quam Civibus. *Congreg. concil. apud Mancin. in Præst. visitat. Inscr. in ult. additione*; *dub. 2. & referunt etiam Barbosa de potest. Parochi*; *par. 3. cap. 26. num. 83. nec non Gavant. in Manuali, verb. Exequiæ, in additione, num. 17. & Hoc novissime firmavit Congregat. Episcoporum. 1640 25. Maii; 1646 31. Martii, 1653. 20. Junii; & 1654. Jul. apud Nicol. in Floscul. verb. Sepultura, num. 22.*

565

1617. 17. Jun. — Decretum Sacri Concilii Tridentini *cap. 1. sess. 24. de reform. Matrim.* ligat etiam Hæreticos; si in eorum Parochia publicatum fuerit. *Congr. Conc. in Tricaricen. apud Pascucc. par. 2. tit. de Matrimonio*; *pag. inibi 30.*

566

1617. 15. Jul. — Ad Dignitates, & Canonicos Cathedralis, si adsint; spectat assistere Episcopo Pontificaliter celebranti; etiam in Ecclesia Collegiata; vel Parochiali; non autem ad Canonicos Collegiatæ; vel Presbyteros Parochialium; etiam si numerus aliquin sufficiens sit Presbyterorum. *Congregat. Rit. in Brundusina, & antea in Bononiæ. 1602. 20. Apr. apud Barbof. de Canonic. & Dignitatib. cap. 33. num. 11. & refert etiam citat. Pascucc. id. par. 2. tit. de Ritibus, p. 366. ad IV.*

567

1617. 11. Aug. — Tempore Pestis concedi debet omnibus Religiosis facultas Sacramenta administrandi. *Congregat. Episcoporum. in Atrebaten. apud Nicol. in Floscul. verb. Pestis, num. 1.*

568

1617. 11. Aug. — Si veræ Inimicitiae; sint post obtentam Parochialem sine culpa Parochi ortæ; potest ab Ordinario dari dilatio; ut in alio loco viciniori; ac tutiori maneant; durantibus ipsis Inimicitiiis; item non ultra annum durent: inter-

569

rea autem idoneus Vicarius in Parochiali ab ipso Ordinario ponatur, eique congrua portio assignetur ex redditibus ipsius Parochialis. *Congr. concil. in Sagonen in Corsica, apud Pascucc. in Compend ad consult. canonic. Jac. Pignatel. par. 2. tit. de Vicario, pag. mihi 419.*

1617. 11. Aug. — Si Parochus absit per octo menses, & postea hoc non expresso, obtineat licentiam absentiae per tres menses, huiusmodi licentia est subreptitia, & nulla. *Congr. concil. in Sagonen. apud eund. ibid. & refert etiam Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 3. tit. 4. num. 26.* 570

1617. 14. Sept. — Potest ministrari Eucharistia Reis S. Officii, qui facta suorum criminum confessione, nondum tamen publicata sententia, in mortis periculum constituuntur, si illam petant per modum Viatici, & signa poenitentiae ostendant. *Congr. Inquisi. apud Pascucc. par. 2. tit. de Eucharistia, pag. 286.* 571

1617. 17. Sept. — Prohiberi non potest, ne Cadaver sepeliatur occasione Juris Sepulturae, cum nulla ratio patiatur, christianaeque pietati repugnans videatur (maxime vero ob pecuniarum interesse) cadaver insepultum remanere. *Congr. Episcoporum. in Crotonien. apud Nicol. in Floscul. verb. Sepultura, num. 8.* 572

1617. 18. Nov. — Pro tempore absentiae permissio sufficit licentia petita, licet non obtenta. *Congr. Concil. in Medialanen. apud eund. ibidem verb. Absens, num. 3.* 573

1617. 24. Nov. — Canonici Animarum curam exercentes, quae illi Ecclesiae, cujus sunt canonici, imminet, gaudent Distributionibus in actu exercendi parochialia. *Congr. Episcoporum. apud Gavant. in Manuali, verb. Canonicozum Distributiones, num. 15.* 574

1617. 24. Nov. — Clerus Sæcularis postquam Christi fidelium cadavera in Fratrum Religiosorum Ecclesiis sepelienda associaverit, in eisdem 575

Ecclesiis super hujusmodi Cadaveribus Officium Defunctorum cum Stola, & Pluviali, Psalmos, Responsorialia, aliasque Preces, & Orationes recitare, aut psallere non potest, sed ab ipsis Fratribus dumtaxat hæc omnia peragenda sunt. *Congr. Episcoporum in Turritana, apud Pascucci in Compendio ad consuls. canonic Jac. Pignatelli par. 1 tit. de Funeribus, pag. mihi 300.*

1617. 22. Dec. — Non valet Matrimonium coram Vicario Parochi amovibili, nondum approbato ab Episcopo. *Congr. episcoporum apud Gavanti in Manuali, verb. Matrimonii celebratio, n. 42.* 576
1618. 19. Jan. — Qui practicas faciunt ad Beneficia antequam vacent; non sunt excommunicandi. *Congregat Episcoporum in Melphiten. apud eund. ibid. verb. Excommunicatio, num. 38. & refert etiam Pascucci par. 1 tit. de Jure patronatus, p. 593.* 577
1618. 5. Maii — Sacerdotes tam Sæculares, quam Regulares possunt benedicere Fornices, & similia, non tamen solemniter, ut faciunt Parochi. *Congregat. cencil. apud Nicol. in Floscul. verb. Parochus, num. 17.* 578
1618. 25. Maii. — Curati Regulares debent refectionem dare aliis Curatis, quando conferentia casuum conscientiarum fit in eorum cura, sicut faciunt in suis curis curati sæculares. *Congr. Episcoporum in una Olivetanorum, apud eund. ibid. verb. Casus conscientiarum, num. 4. ubi quod cogi possunt ab Episcopo, prout censuit ead. Congr. in Patavina 1604. 3. Febr.* 579
1618. 2. Jun. — In Festo Ss. Corporis Christi non est deferenda in Processione Eucharistia Sacerdotum humeris, sed Celebrantis manibus. *Congr. Rit. apud G. IV. in Thesaur. Sacror. Rit. tom. 1 par. 4 tit. 12. num. 4. & refert etiam Barbosa de potest. Parochi, par. 2 cap. 20. num. 50.* 580
1618. 5. Jun. — Clericus conjugatus nedum incapax est Beneficii Ecclesiastici, verum etiam Pensionis. *Rota in Hydruntina Pensionis coram Coc-* 581

Coccino, *Antea in Toluren iid. Penſionis* 1600.
 15. Dec. coram Sacrato, apud Corrad. in *Praxi*
Benefic. lib. 1. cap. 5. num. 121.

1618. 14. Aug. — Parochus non habet locum in
 Funeribus a Canonicis Collegiatæ simplicis, 582
 licet habuiffet ante ejus erectionem. *Congr. Rit.*
apud Barboſa de poteſt. Parochi, part 1. cap. 9.
num 9.

1618. 18. Aug. — Cathedralis præcedit Colle- 583
 giatæ in associandis Funeribus Defunctorum pro-
 priæ ipsius Collegiatæ Parochiæ. *Congreg Rit.*
in Præneſtina Cavarum apud eund. de canonic. &
Dignitatib. cap. 18. n. 51. ubi etiam quod hæc Præ-
cedentia competit eidem Cathedrali etiam in Sy-
nodo, ex Rota in Caſarauguſtana Synodi 1626.
13. Febr. coram Coccino.

1618. 18. Dec — Parochus impedire non poteſt 584
 alteri Parocho, ne faciat Proceſſiones in propria
 Parochia *Rota in Caſaraug. Dedicat. coram Manza-*
nedo, apud Paſcucc. in compend ad conſult. cano-
nic. Jac. Pignat. part. 2. tit de Proceſſionibus,
pag. 273. ubi quod quilibet Parochus habet jus ad
omnia Parochialia exercenda in ſua Parochia,
quorum unum eſt Proceſſiones facere: & qui at-
tentat impedire Proceſſiones, attentat ipſum pri-
vare proprio jure, facit contra juſtitiam, & in-
currit Excommunicationem Papæ reſervatam in
Bulla Cænæ, & in Tridentino ſeſſ. 22. cap 11. de
reform.

1619. 8 Jan — Matrimonium quocumque tem- 585
 pore coram Parocho contrahi poteſt, ſed tem-
 poribus comprehenſis in Decreto Tridentini
c. 10. ſeſſ. 24. de reform. Matrim. ſcilicet, ab Adven-
 tu Domini Noſtri Jeſu Chriſti uſque ad diem
 Epiphaniæ, & a Feria quarta Cinerum uſque ad
 Oſtavam Paſchatis, Nuptiarum ſolemnitates,
 Convivia, traduſtiones ad Domum, & carna-
 lis copula prohibentur. *Congr. concil. apud eund.*
ibid. tit. de Matrimonio, pag. 32. ubi alia præce-
den-

- dentes Decisiones in Mantuana, Interamnenſi, Leodienſi, & Veronenſi.*
1619. 12 Jan. — Licet Parochus amovibilis ſit examinandus, & approbandus ab Epifcopo, non tamen requiritur concuſus, nec Examinatores Synodales. *Congreg. concil. apud Nicol. in Floſcul. verb. Parochus, num. 7.* 586
1619. 27 Jan. — Matrimonia contracta a Græcis poſt ſuſceptos Ordines Sacros, etiam attenta conſuetudine, ſunt irrita, prout Sanctiſſimus mandavit ſcribi Nuncio Apoſtolico, ut mone- ret, & doceret Metropolitam Chioviæ præten- dentem non eſſe invalida, ſicuti habet Paſcucc. *in compend. ad conſult. canonie. Jac. Pignatel. par. 2. tit. de Matrimonio, pag. mibi 46.* 587
1619. 23. Februar — Etiamſi Collegiata habeat omnimodam præcedentiam ſupra Matricem, non tamen poteſt prius pulſare campanas in Sabbato Sancto. *Congr. Rit. apud Gavant. in Manual. verb. Campanæ, in addiſione, num. 2.* 588
1619. 5 Mar. — Ne a Domibus vicinis pateat Fenestra in Eccleſiam *Congreg. episc. apud eund. ibid. verb. Eccleſia, num. 27* 589
1619. 16. Mar. — Carens oculo dextro, ſi ex diſpenſatione celebret, admittendus eſt ad Benefi- ciorum concuſum. *Congreg. episc. apud Nicol. in Floſcul. verb. Concufus, in fine.* 590
1619. 19 Mar. — Canonicus curatus poteſt eligi in Vicarium Generalem, Sede vacante. *Congr. episc. apud Gavant. in Manuali, verb. Capitulum Sede vacante num. 8. nam contrariæ Decisiones intelliguntur de Parocho Rurali, ex Barboſ de canon. & Dignit. cap. ult. num. 38. & Monacel par. 1. tit. 10. form. 18. num. 3.* 591
1619. 23. Mar. — Si deponantur Defuncti in Parochiali, ut inde transferantur ad Eccleſiam Regularium, in qua elegerunt Sepulturam, ni- hil debetur Eccleſiæ Parochiali, exceptis Juribus Parochialibus. *Congregat. Rit. apud Barboſa de offic.* 592

offic. & potest. Parochi, part. 3 cap. 26. num. 56. in fine.

1619. 2. Maji. — Ecclesia Parochialis extra Civitatem tenetur quidem celebrare Dedicationem Ecclesiæ Cathedralis, sed sine Octava. *Congr. Rit. apud Gavant. in Manuali, verb. Ecclesiæ consecratio, num. 18.* 593
1619. 25. Maji. — Ubi fieri potest, removeri debet Parochia de Ecclesiis Monialium. *Congr. episc. in una Camaldulensi de Pisis, apud Nicol. in Floscul. verb. Parochus, num. 38. ubi quod si removeri non potest, caveat Parochus, ne claves Ecclesiæ exterioris alicui consignet, ex ead. congr. in Bononiens. 1617. 15. Sept.* 594
1619. 7. Jun. — Quotiescumque Mulieres, quæ cum clericis cohabitare permittuntur, sunt aliquo modo suspectæ, non tantum Famulæ, sed et si consanguineæ sint, separandæ sunt, & arcendæ ab illorum Domibus, quamvis sint senilis ætatis. *Congr. episc. in Ferrariens. in qua Famula erat ætatis annorum sexaginta sex, & antea in Senogallien. 15. Febr. ejusd. anni, apud Monacel. in Formul. leg. pract. part. 1. tit. 6 form. 2. num. 2.* 595
1619. 25. Jun. — Qui Sponsalia contrahit cum Muliere inhonesta, non potest a Consanguineis impediri, ne Matrimonium contrahat. *Congr. episc. in Recineten. apud eund. par. 2. tit. 16. form. 2. n. 30.* 596
1619. 5. Jul. — Matrimonia ministranda sunt gratis, prout resolvit *Congregat. Episcoporum. apud Gavant. in Manuali, verb. Matrimonii celebratio, num. 12.* 597
1619. 19. Jul. — Excommunicatum notorium sepeliant Parochi in Ecclesia, si pœnitentiæ signa dederit in articulo mortis. *Congregat. episcoporum. apud Barbof. de offic. & potest. Parochi, part. 3 cap. 26 num. 40.* 598
1619. 19. Jul. — Parochus Ruralis non potest esse Vicarius Capituli: Parochus autem de Civitate, qui sit Doctor, eligi potest. *Congr. episc. apud* 599

apud Gavant. in Manuali, verb. Capitulum Sede vacante, in addit. num 1.

1619. 19. Aug. — Ecclesia Collegiata Parochialis debet conservare Sanctissimum Sacramentum pro servitio suæ Parochiæ, neque ipsi tenetur illud subministrare Ecclesia Cathedralis. *Congr. Rit. in Tuscanen. apud Pascucc. in compend. ad consulti canonic. Jac. Pignatel. part. 2. tit. de Parocho, pag. mibi 199. ad IV.* 600
1619. 27. Sept. — Curati Religionis Hierosolymitanæ tenentur ad exponendas quadraginta Horas per turnum. *Congreg. Episcop. apud Nicol. in Floscul. verb. Hierosolymitani, num. 9.* 601
1619. 23. Nov. — Non possunt Regulares in Sabbato Sancto benedicere Domos Laicorum. *Congregat. concil. apud Gavant in Manuali, verb. Regularium Jura sub Episcopis, in addit. n. 5. ex Barbosa de potest. Parochi, cap. 12. num 11.* 602
1620. 14. Jan. — Ad evitandas discordias, quæ frequenter oriri solent in repartitione fructuum inter Resignantem, & Resignatarium, potest fieri liquidatio in aliqua certa summa, quæ etiam in damnum Resignantis redundare æque potest, etiamsi liquidatio hujusmodi excederet fructus debitos Resignanti, dummodo illos excederet in modica quantitate, quæ non habetur in consideratione. *Rota in una Civitatis Plebis pratenſe Simonia coram Buratto, apud Antonell. de regim. Eccles. Episc. lib. 3. cap. 10 num 21. ex Franc. Ripa post suum tract. de Simon.* 603
1620. 21. Jan. — Mulierum Confessiones post crepusculum vespertinum, & ante Auroram non sunt audiendæ sine necessitate. *Congreg. episc. in Patavina, apud Nicol. in Floscul. verb. Confessarius, num 22.* 604
1620. 21. Febr. — Tempore Jubilæi prohiberi non debet ab Episcopo, ne quis confessorius audiat Confessiones extra Parochialem. *Congregat. conc. in Clusina, apud eund. ibid. verb. Jubilæum, n. 4.* 605

1620. 4. April. — Parochus non habet locum in Synodo, neque in Processione a Canonicis Collegiatæ etiam simplicis. *Congr. Rit. apud Gavant. in Manuali Episc. verb. Præcedentia, in addit. num. 26.* 605
1620. 11. April. — Parochus, qui lumen oculorum amisit, tenetur nihilominus residere. *Cong. concil. apud Nicol. in Floscul. verb. Cæcus, n. 4 in fine.* 606
1620. 28. Apr. — Quando Concilium Tridentinum sess. 7. cap. 8 & sess. 25. cap. 16. tractat. de Visitatione Parochialium exemptarum, non habet locum in Regularibus, in quibus Animarum curam exercent Fratres ipsi. *Congreg. concil. in Asten apud eund. ibid. verb. Parochus, n. 9.* 607
1620. 30. Jun. — Vicarius Foraneus nullam habet præcedentiam super alios ipso antiquiores in Clero, ratione hujus Officii. *Congr. Rit. apud Gavant. in Manuali, verb. Vicarius Foraneus, num. 5.* 608
 ¶ Excipe quæ supra diximus 1603. 20. Dec.
1620. 2. Jul. — Possunt Regulares in suis Ecclesiis Dies Festos, & Jejunia annunciare ad Altare inter Missæ celebrationem. *Congreg. concil. in Bononien. apud Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 2. circa consilium 7. Pii V. §. 10. ad I. & referunt etiam Lantusca in Theatro Regular. verb. Declaratio, ac etiam Matthæucc. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. c. 9. num. 17. nec non Gavant. in Manuali, verb. Regularium Jura sub Episcopis, in additione, num. 7. ubi ait, posse Regulares prædicta annunciare, licet antea Congregatio Episcoporum anno 1603. 15. Dec. limitasset, cum licentia Episcopi id fieri licere, ex Barbosa de potest. Parochi, part. 1. c. 16. num. 26. ¶ Hoc Decretum derogat alteri antea edito 1603. 30. Apr. apud Nicol. in Floscul. verb. Festum, num. 8.* 609
1620. 2. Jul. — Possunt prædicti Regulares colligere Oblationes, & Pacem dare Populo inter Missarum solemnias, dummodo, a perambulationi- 610

- nibus per Ecclesiam, ac similibus elemosynarum extorsionibus abstineant. *Congr. concil. in d. Bononien. apud eosd. ibid. ad II. & referunt etiam Barbosa de potest. Parochi, part. 1. cap. 11. num. 22. ac Engel in Manuali Parochor. part. 4. cap. 2. n. 10.*
1620. 2. Jul. — Non tamen possunt iidem Regulares deferre Pluviale, vel Stolum extra Ecclesiam, vel Claustrum. *Congr. concil. in d. Bononien. apud eosd. ibid. ad III. & refert etiam Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac Pignatol. part. 2. tit. de Processionibus, pag. mihi 273. ¶ Vide tamen infra 1699. 21. Mar.* 611
1620. 2. Jul. — Vocati ad Sepulturam alicujus Defuncti, debent ad Ecclesiam Parochialem accedere, ubi clerus congregari consuevit, non vero expectare in via. *Congr. concil. in d. Bononien. apud eosd. ibid. ad IV.* 612
1620. 2. Jul. — Prohiberi non potest, quod minus Missa in Ecclesiis Regularium celebretur ante Missam Parochialis Ecclesiæ. *Congr. concil. in d. Bononien. apud eosd. ibid. ad V.* 613
1620. 2. Jul. — Inter Missæ celebrationem non possunt dicti Regulares publicare Matrimonia. *Congr. concil. in d. Bononien. apud eosd. ibid. ad VI. & refert etiam Barbosa de potest. Parochi, part. 2. cap. 21. num. 16.* 614
1620. 2. Jul. — Possunt tamen iidem Regulares in propriis Ecclesiis eo tempore concionari, quo fit concio in Ecclesia Parochiali, petita tamen ab Episcopo Benedictione. *Congreg. concil. in d. Bononien. apud eosd. ibid. ad VII.* 615
1620. 2. Jul. — Non licet Regularibus Processiones facere extra Ecclesias, & ambitum illarum. *Congreg. concil. in d. Bononien. apud eosd. ibid. ad VIII. & refert etiam Barbosa de potest. Parochi, part. 1. cap. 12. num. 13. in fine. ¶ Vide tamen infra 1628. 26. Febr.* 616
1629. 2. Jul. — Non est illis prohibitum, in propriis Ecclesiis Mulieres post Partum ad Purificationem 617

tionem admittere. *Congreg. concil. in d. Bononien. apud eosd. ibid. ad IX.* ¶ Notandum tamen, quod ab hoc Decreto recessit *ead. Congreg. in Antwerp. 1662. 19. Nov. apud Pignatell. tom. 3. Consult. 76. num. 17.* & huic ultimæ resolutioni famulatur alia novissima Sacræ Congregationis Visitationis Apostolicæ, in qua, articulo Partibus informantibus plene discusso, decisum fuit, Benedictionem Puerperarum spectare privative ad Parochum, ut in *Romana Jurium Parochialium 1698. 23 Jan. & antea in ead. 1695. 15. Sept. apud Monacel. in Formul. leg. præd. part. 1. tit. 10. form. 18. num. 11. & 12.*

1620. 2. Jul. — Regulares extra Claustra decedentes possunt ad eorum Ecclesias deferri, etiam Parochis inconsultis. *Congr. concil. in d. Bononien. apud eosd. ibid. ad X. & refert etiam Barbosa de potest. Parochi, part. 3. cap. 26. num. 68. & Mancin in Præd. visitat. Infirm. in brevi tract. de Sepultura, dub. 9.* 618

1620. 2. Jul. — Non possunt Regulares ducere Funus Superiorum, vel Magistrorum, aut Theologorum per Parochias Civitatis, & per Plateas cum pompa. *Congreg. concil. in d. Bononien. apud eosdem, ibidem, ad XI* 619

1620. 2. Jul. — Possunt dicti Regulares colligere a Laicis fructus Agrorum in eleemosynam, antequam Curatus suas collegerit Primitias. *Congr. concil. in d. Bononien. apud eosd. ibid. ad XIII. & refert etiam Barbosa de potest. Parochi, part. 3. c. 27. num. 1.* 620

1620. 2. Jul. — Non possunt iidem Regulares benedicere Domos Diæcesis in Hebdomada Sancta. *Congr. concil. in d. Bononien. apud eosd. ibid. ad XII. & refert etiam Barbosa de Paroch. part. 1. cap. 12. num. 12* 621

1620. 11. Jul. — Matrimonium rite, & recte informa concilij Tridentini contractum, extra tamen Ecclesiam Parochialem celebratum, validum 622

dum est. *Congreg. concil. in Eduen. apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignat. par. 2 tit. de Matrimonio, pag. mibi 29.*

1620. 8. Aug. — Etsi Decreto Concilii *cap. 11. sess. 25. de Regular.* tributa sit Episcopo facultas Ecclesiam curatam unitam Monasterio (in qua exercetur cura per Monachum) visitandi quoad curam Animarum, & Sacramentorum administrationem, non tamen idem Decretum obstat Abbati, quo minus & ipse possit illam visitare in his quoque, quæ Curam eandem, & administrationem concernunt. *Congr. concil. in Brixien. apud Nicol. in Lucubration. tom. 2. lib. 3. tit. 39. num. 4.*

1620. 1. Sept. — In Parochiis Religionis Hierosolymitanæ, in quibus Populus habet jus eligendi, siue nominandi Parochum, examen & approbatio spectat ad Episcopum, sola institutio ad Priorem. *Congr. episc. in Messanen apud eund. in Floscul. verb. Hierosolymitani, num. 8.*

1620. 7. Sept. — Non valet Matrimonium coram Sacerdote dicente se habere licentiam a proprio Parocho, si revera licentia non est vera. *Congr. concil. apud Barbos. de potest. Parochi, part. 2. cap. 21. num. 77.*

1620. 22. Sept. — Si Regulares præsentent Curatum idoneum pro suis Ecclesiis curam Animarum habentibus, Episcopus debet illum admittere, dummodo, si degere debeat extra claustra, secum habeat Socium ejusdem Ordinis. *Congreg. Episcoporum in una Cisterciensium, apud Nicol. in Floscul. verb. Cura Animarum, num. 12.*

1621. 20. Mar. — Parocho concionanti non tenetur Universitas dare aliquid, quod dari solet aliis Concionatoribus. *Congregat. concil. in Vest. apud Barbosa de Offic. & potest. Parochi, part. 1. cap. 14. num. 7.*

1621. 6. Jun. — Ad Matrimonium ministrandum Parochus Habitationis est necessarius. *Decisum*

623

624

625

626

627

628

cisum refert Barbosa allegat. 32. citatua Gavant. in manuali Episcoporum. verb. Matrimonii celebratio, num. 35.

1621. 26 Jun. — Si Cura Animarum incumbat Capitulo Cathedralis, atque a Canonicis per turnum exerceatur, non potest hujusmodi Canonicatum suscipere qui vigelimum quintum ætatis annum non attigerit: & tenetur, justo impedimento cessante, infra annum ad Sacerdotium promoveri, & Congregationibus casuum Conscientiæ interesse adinstar aliorum Curam Animarum habentium: hujusmodi autem Canonici non examinantur ad Curam, cum admittuntur ad canonicatus, sed cum datur eis facultas audiendi Confessiones *Congr. concil. apud Nicol. in Floscul. verb. Cura Animarum, num. 1. & in Lucubrationib. tom. 2. lib. 1. tit. 14. num. 4.*

630

1621. 3. Aug. — Si Parochi in die Funeris data sit sola candelarum, & facum quarta, & deinde sequenti die solemniori pompa, magno scilicet adhibito Religiosorum, Confraternitatum, & Presbyterorum numero in alia Ecclesia, ubi Mortuus Sepulturæ mandatus fuerat hesternæ die, pro ejus Anima solemniter Missa cantetur, cum distributione candelarum, & intorticeorum in majori quantitate diei præcedentis, debetur quarta Parocho ex Funeribus secundo loco factis. *Congregat. Episcoporum. apud Pascucc. in compend. ad consultat. canonic Jac. Pignatell. par. 1. tit. de Funeribus, pag. 311. ubi etiam quod hoc desumitur ex cap. fin. de testam. & hanc Doctrinam sequuta est Rota in Casalen. Quartæ Funeralis 1660. 18. Jun. coram Carpineo, ubi firmatur, quod ad hunc effectum non attenditur absolute præsentia Cadaveris, sed occasio Oblationum, ex quibus, si in memoriam funebrem tendant, quarta debetur usque ad trigessimum diem: idque licet animus fraudandi non intervenerit, nam fraus in proposito non contingit ex machinatione, sed*

631

I ex ipso

ex ipso damno, l. 1. §. Si quis, ff. si quid in fraudem. ¶ Prædictam Sacræ Congregationis Decisionem referunt etiam Antonell *de regim. Eccles. Episc. lib. 1. cap. 13. num. 5.* & Barbosa *de potest. Parochi, par. 3. cap. 25. num. 38.* ac Mancin. *in Pract. Visitan. Infirm. in brevi tract. de Quar. funer. dub. 1.*

1621. 1. Oct. — Non est suppressenda Parochialis ab Ordinario, ut erigatur in Beneficium simplex. *Congr. Episcopor. in Camerinen. apud Nicol. in Floscul. verb. Parochus, num. 37.*

1622. 5. Febr. — Tam Regulares, quam Sæculares quomodolibet exempti, siue Animarum Curam Personarum sæcularium, Monasteriis, seu Domibus Regularibus, aut quibusvis aliis Ecclesiis, vel Beneficiis siue Regularibus, siue Sæcularibus incumbentem exerceant: siue alias Ecclesiastica Sacramenta, aut unum ex illis ministrant, prævia Episcopi licentia, & approbatione: siue quoquo modo in dictæ Curæ exercitio, aut in eorundem Sacramentorum, vel alicujus ex illis administratione, de facto, absque ulla auctoritate se ingerant; in his, quæ hujusmodi curam, seu administrationem concernunt, omnimodæ jurisdictioni, visitationi, & correctioni Diæcesani Episcopi tanquam Sedis Apostolicæ delegati plene in omnibus subiciantur. *Gregorius XV. apud Cherubin. in Bullar. tom. 3. Constitut. 18. quæ incipit Inscrutabili, & referunt etiam Ascan. Tamburin. de Jure Abbat. tom. 1. disput. 15. quæst. 7. num. 51. Peyrin. de Privileg. Regular. pag. mibi 257. ac Monacel in Formular. leg. pract. in fine 1. partis, pag. 428.*

1622. 12 Febr. — Beneficia Curata, ne quidem habitu tantum, non possunt Seminario uniri. *Congr. concil. in Mileten. apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 3. tit. 5. ad XXII. & refert etiam Pascuc. in compend. ad consult. canon. Jac. Pignatel. par. 2. tit. de Seminario, pag. 388.*

1622. 19. Febr. — In Feria sexta in Parasceve non est administranda Eucharistia, nisi Infirmis. *Congreg. Rit. apud Gavant. in Thesouro Sacror. Rit. tom. 1. part. 4. tit. 9. num. 25. & referunt etiam Mancin. in Pract. visitan. Infirm. pract. 8. dub. 23. ac Nicol. in Floscul. verb. Eucharistia, num. 7. ubi reiicit sententiam Dianæ 4. tr. 4. ref. 237. & 6. tract. 6. ref. 19.*
1622. 3. Mar — Ob distantiam Parochialium Ecclesiarum conceditur ex Brevis Apostolico Capellani existentibus in Triremibus, ut in Scopulis, vel in Littore Maris super Altari portatili Missam celebrando, possint Infirmis Sacrum Viaticum ministrare, & in eisdem deferre Oleum Sanctum: Utrumque concessum Triremibus Januensibus refert Pasce. *par. 1. tit. de Eucharistia, pag. mihi 286.*
1622. 16. Apr. — Patrimonium Clerici alienari non potest, sine licentia Episcopi, etiamsi in ejus locum subrogetur Beneficium. *Congregat. concil. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 14. form. 5. num. 6.*
1622. 29. Nov. — Si quis sepultus fuerit extra Ecclesiam, in qua debebat sepeliri, sunt restituenda omnia emolumenta occasione ejus Sepulturæ percepta, & etiam ipsum Cadaver, si petatur. *Congregat. Episcoporum. in Sarzanen. maxime si fuerit sepultus in loco, vel capsula separata, & ejus contemplatione relictum fuerit annuum legatum Ecclesiæ Sepulturæ, ead. congr. in una Observantium 1618. 13 Jul. & 1647. 5 Jul. non tamen si fuisset sepultus a multo tempore, præcipue si difficulter possint ossa discerni; quo casu sola Funeralia restituantur, cum declaratione, quod Cadaver spectabat ad Regulares, seu ad alios, ead. Congr. in una Conventualium Civitatis Ducalis 1655. 30. Apr. & antea sæpiissime, ut refert Nicol. in Lucubrationib. tom. 1. lib. 4. tit. 15. de Interdictis, num. 19.*

1623. 13. Jan. — Electio de digno, omisso digniori, valida est in Foro fori, ut litium occasiones amputentur, quia alias omnis electio posset habere calumniam, ut est communis Doctorum opinio, inter quos S. Thomas 2. 2. qn 63 art. 2 ad 3. & sic resolvit *Rota in Eugubina Parochialis* S. Venantii coram Remboldo, apud Antonell. de regim Eccles. episc lib. 3. cap. 5. §. 4. n. 31. ubi n. seq. ait, quod graviter peccaret Episcopus conferendo Ecclesiam Parochialem digno, omisso digniore, quia in tali casu violatur iustitia distributiva. 639
1623. 7. Aug. — Beneficia Parochialia, vel quomodolibet exercitium Curæ Animarum habentia, non sunt conferenda nisi Personæ, quæ intelligat, & intelligibiliter sciat idioma Loci ubi Ecclesia, vel Beneficium huiusmodi consistit, aliter huiusmodi provisio, seu mandatum, & gratia nullius sint roboris, vel momenti. *Urbanus VIII. apud Cherubin in Bullar. tom. 4. Constitut. 7. quæ incipit Sanctissimus, num. 20.* 640
1623. 7. Aug. — Si quis supplicaverit sibi de Beneficio quocumque, tanquam per obitum alicujus licet tunc viventis, vacante provideri, & postea per obitum ejus vacet, provisio, & quævis dispositio dicto supplicanti per obitum huiusmodi denuo faciendæ; nullius similiter sint roboris, vel momenti. *Urbanus VIII. apud eund. ibid. num. 21.* 641
1623. 7. Aug. — Petentes Beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenentur exprimere verum annum valorem secundum communem æstimationem tam Beneficii uniendi, quam illius, cui uniri petitur: alioquin unio non valeat, & semper in unionibus commissio fiat ad partes, vocatis quorum interest: & idem observetur in quibusvis supplicationibus, perpetuis concessionibus, dismembrationibus, & applicationibus, etiam de quibuscumque fructibus, & bonis Ecclesiasticis, ac etiam in confirmationibus unionum, singularum- 642

rumque dispositionum hujusmodi. *Urbanus VIII. apud eund. ibid. num. 22.*

1623. 7. Aug. — Si committatur alicui Beneficio
643
resignationis receptio, ponatur clausula, *Atten-
te quoque provident.*, &c. & si ex causa permuta-
tionis resignationes fiant, ponatur clausula, quod
neuter permutantium jus acquirat, nisi quilibet
ipsorum jus habuerit in Beneficio per ipsum resi-
gnato. *Urbanus VIII. apud eund. ibid. num. 40.*
1623. 25. Sept. — Non debet Ordinarius absque
644
gravi causa auferre a propriis Parochis Libros
Baptismorum, & Matrimoniorum, sed tantum
eorum exhibitionem, vel notam postulare. *Congregat. Episcoporum. in Sutrina, & antea in Caven*
1604 12. Jul. *apud Nicol. in Floscul. verb. Parochus,*
num. 27.
1623. 25. Sept. — Ubi Cura Animarum exerce-
645
tur per turnum, qui non sunt apti, gravari de-
bent aliqua honesta contributione. *Congregat. Epi-
scoporum. apud eund. ibid. verb. Cura Animarum,*
num. 1.
1623. 26. Sept. — Baptizans Filium alicujus etiam
646
in absentia Clerici, etiam in extrema necessitate,
contrahit impedimentum dirimens: Si tamen
Matrimonium esset jam contractum, petitionem
debiti non impedit. *Congr. concil. juxta cap. Ad
limina 30. quasi. 1. & Navar cap. 16. num. 34. apud
eund. ibid. verb. Baptismus, num. 6.*
1623. 10. Nov. — Illæ Sæcularium Sedes remo-
647
vendæ sunt in Ecclesiis, quæ adeo sunt Altari
vicinæ, ut Celebrantem impediunt. *Congregat.
Concil. in una Nullius Casiri Durantis, apud
Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pi-
gnatell. par. 1. tit. de Ecclesiis, & Ecclesiasticis,
pag. mibi 247.*
1624. 10. Mar. — Quælibet Ecclesia censetur ef-
648
se in aliqua Diœcesi, nisi probetur habere Terri-
torium separatum. *Rota apud Alscan. Tamburin.
de Jure Abbat. tom. 1. disput. 15. questio 9. num. 5.*

ubi plures cisantur ejusdem Rota precedenti Decisiones.

1624. 24. Mali. — Qui in Paschate communicaverunt Romæ, non sunt denunciandi a Parocho, nec debet Episcopus contra eos procedere. *Congregat. Episcoporum. in Castren. apud Nicol. in Floscul. verb. Paschæ; num. 4* 648
1624. 8. Jun. — Sacerdotes Sæculares, & Regulares Ordinis Hierosolymitani curam Animarum personarum sæcularium exercentes, in iis, quæ ad dictam Curam, & Sacramentorum administrationem pertinent, subsumpt in omnibus jurisdictioni, visitationi, & correctioni Episcopi; nec potest etiam quicumque ad nutum amovibilis ad eandem Curam a Commendatore deputari, nisi de ipsius Episcopi consensu, ac prævio examine per eum, vel ejus Vicarium faciendum, non obstantibus Privilegiis quibuscumque. *Congregat. Episcoporum. apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatelli par. 1. tit. de Equitibus, pag. mibi 270.* 650
1624. 11 Jun. — Per cap 4 sess. 21. Conc. Tridentini, non potest Episcopus erigere Fontem Baptismalem in Parochia Filiali, ac propterea partem reddituum Matricis dismembrare, novæque Baptismali applicare. *Congr. concil. in Urbinaten. apud Nicol. in Floscul. verb. Baptismus; num. 9 in fine, & in Lucubrationib. tom. 2. lib. 3. tit. 22. n. 6.* 651
1624. 3 Aug. — Episcopus ex causa dispensare potest, ut Matrimoniorum denunciations fiant in Vespertis Festorum dierum, sine qua dispensatione, vel consuetudine, neque in Vespertis, neque in Missis fieri possunt, quando Festa non sunt de præcepto. *Congregat. Episcoporum. in Spoletana, apud eund. in dd. Lucubrationib. tom. 1. lib. 1. tit. 10. de Nuptiis; num. 63. ubi etiam quod ad faciendas hujusmodi denunciations non requiritur licentia Ordinarii; ex ead. congregat. in Castren. 1602. 1. Oct.* 651

1624. 23. Aug. — Pro Parochiis distantibus expedientius videtur, Vicarias perpetuas erigere, quam novas Parochias. *Congr. Episcoporum. in Senen. apud Nicol. in Floscul. verb. Parochus, numer. 2.* 653
1625. 22. Febr. — Episcopus compellere potest Parochum etiam Regularem ad residendum, non obstante consuetudine residendi in loco distante per sex milliaria: etiamsi Parochialis collatio ad Abbatem Regularem spectaret: imo declaratur abusus consuetudo residendi in loco distante per duo milliaria: & si Parochialis propter tenuitatem non potest Domum pro habitatione Parochi construere, provideri debet per unionem aliorum Beneficiorum. *Congr. Episcoporum. in S. Severini, apud eund. in Lucubrationib. tom. 2 lib. 3. tit. 4. num. 15.* 654
1625. 11. Apr. — Communitates possunt facere celebrare in Parochiali, vel aliis Ecclesiis, aut Capellis quot Missas volunt, sine tamen præjudicio Jurium Parochialium. *Congregat Episcoporum. in Bergomen apud Nicol. in Floscul. verb. Missa, num. 16.* 655
1625. 12. Maii. — Constitutio Synodalis, quod Provisus Apostolicus non possit in possessionem immitti nisi prius exhibeat suas Bullas, exequendas in Tribunali Episcopi, est nulla. *Congregat Episcoporum. in Parenen apud eund. ibid. verb. Beneficium Ecclesiasticum, num. 44.* 656
1625. 9. Jun. — Permutationes Beneficiorum certo generi Personarum ex Fundatione debitorum non possunt ab Ordinario admitti in favorem Personæ non vocatæ. *Congr. concil. apud Nicol. in Floscul. verb. Permutatio, num. 2.* 657
1625. 13. Jun. — Quoad Matrimonia Japoniæ in futurum contrahenda, conceditur, ut non obstante Decreto Concilii Tridentini de Matrimonio, jam pridem in ea Insula publicato, Matrimonium in præsentia duorum Testium tantum 658

valide contrahi possit, si in tamen in Loco, ubi Matrimonium contrahitur, vel in vicino, ad quem sine periculo accedi possit, Parochus, vel alius Sacerdos sive Sæcularis, sive Regularis, ab Episcopo deputatus non existat: Districte tamen præcipiendo mandatur Episcopo, ut ad majorem contrahentium commoditatem in diversis Japoniæ locis Sacerdotes Sæculares, vel Regulares constituat cum facultate specialis assistendi: Matrimoniiis. *Congregatio de propagan. Fide, apud eund. in Lucubrationib. tom. 1. lib. 1. tit. 10. de Nuptiis, num. 60 vers. Quoad Matrimonia.*

1625. 21. Jun. — Non possunt Episcopi in Diæcesana Synodo, vel alias reducere onera ulla Missarum celebrandarum, sed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis ad Apostolicam Sedem est recurrendum. *Congr. concil. de Mandato Urbani VIII. apud Cherubin. in Bullar. tom. 4. constitut. 45. qua incipit Cum sæpe, & referunt etiam Peyrin. de Privileg. regular. tom. 2. Constitut. 9. ejusd. Pontific. & Gavant. in additione ad Manuali Episcoporum. num. XII ac Matthæucc. in Offic. Cur Reg tom 1 cap. 12. num. 10. nec non Thom. Tamburin. in Opuscul. ¶ Notandum, quod licet legatum sit tenuissimum, nihilominus pro reductione oneris adeunda est Sedes Apostolica, quæ absque ulla impensa onus Missarum reducet: Quod si in ipsa Beneficii erectione expresse cautum sit, ut liceat Episcopo injunctum onus reducere, ac moderari, legem hanc Foundationis validam esse, & observandam declaravit ead. congregat. apud eosd. ibid. ad I.*

1625. 21. Jun. — Tot Missæ absolute celebrentur, quot ad rationem attributæ eleemosynæ præscriptæ fuerint, licet stipendia incongrua sint, & exigua: & qui secus fecerit, obligationi non satisfaciet, graviter peccabit, & ad restitutionem tenebitur. *Congr. concil. apud eosd. ibid. & refert etiam Cordeirus de Perfect. Pœnit. par. 1. tract.*

tract. 4. de Sacrific. Missæ, quæst. 18. num. 6. ¶ Notandum primo, quod ly *Præscripta fuerint* importat præscriptionem factam ab Offerente, non vero ab Ordinario: At si tribuens eleemosynam, numerum Missarum celebrandarum non præscripserit, tunc tot Missæ celebrentur, quot præscripserit Ordinarius, secundum morem suæ Civitatis, vel Provinciæ, *ex declar. ejusd. congreg. apud eosd. ibid. ad II.* ¶ Notandum secundo, quod cum Ordinarius præscripserit eleemosynam congruam juxta qualitatem Loci, Personarum, ac temporum, Sacerdotes accipientes stipendium minus congruo, tenentur Missas illis ab Offerente præscriptas celebrare, *ex ead. congreg. apud eosd. ibid. ad III.* ¶ Notandum tertio, quod Sacerdotes, quibus diebus tenentur Missas celebrare ratione Beneficii, seu Capellæ, legati, aut Salarii, si eleemosynas pro aliis etiam Missis celebrandis susceperint, non possunt eadem Missa utrique obligationi satisfacere, *ex ead. congreg. apud eosd. ibid. ad IV.* ¶ Notandum quarto, quod ubi nullam certam eleemosynam Testator reliquit, præscribenda est ab Episcopo eleemosyna congrua, quæ correspondeat oneribus Missarum celebrandarum, secundum morem Civitatis, vel Provinciæ: & ideo non est liberum Hæredibus eleemosynam sibi bene visam præscribere, *ex ead. congreg. apud eosd. ibid. ad V.*

1625. 21. Jun. — Revocantur Privilegia, & Indulta quæcumque, & quibuscumque concessa, quibus indulgetur, ut certarum Missarum, vel Anniversariorum celebratione, aut aliquibus Collectis, seu Orationibus, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat. *Congr. concil. apud eosd. ibid.* ¶ Notandum, quod ly *In futurum suscipiendis* intelligendum est de oneribus suscipiendis post Privilegium, *ex ead. congreg. apud eosd. ibid. ad VI.*

1625. 21. Jun. — Sacerdos, qui Missam suscipit cele-

661

662

celebrandam cum certa eleemosyna, ne eandem Missam alteri, parte ejusdem eleemosynæ sibi retenta, celebrandam committat. *Congregat. concil. apud eosd. ibid. & refert etiam Cordeirus de perfect. Parocho, par. 1. tract. a de Sacrific. Missa, quasi. 23. num. 7.* ¶ Notandum primo, quod Ecclesiæ, & Loca pia, quæ alios non habent redditus, quos licite possint erogare in expensarum usum, possunt aliquam portionem retinere ex eleemosynis oblatis pro Missis celebrandis, dummodo prædicta portio non excedat valorem expensarum, & nihilominus eo etiam casu curandum est, ut ex pecuniis, quæ supersunt, deductis expensis, tot absolute Missæ celebrentur; quot ab Offerentibus præscriptæ fuerunt eleemosynæ, *ex ead. congreg. apud eosd. ibid. ad VII.* ¶ Notandum secundo, quod Rector Beneficii, qui potest per alium celebrare, non tenetur Sacerdoti celebranti dare stipendium ad rationem reddituum Beneficii, sed satis est, ut ei eleemosynam congruam tribuat juxta morem Civitatis, vel Provinciæ, nisi in Fundatione ipsius Beneficii aliud cautum fuerit, *ex ead. congreg. apud eosd. ibid. ad VIII.* ¶ Notandum tertio, quod Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemosyna major solita pro celebratione Missæ, debent dare eandem integram eleemosynam iis, quibus Missas celebrandas committunt, nec ideo satis est, ut dent celebrantibus eleemosynam consuetam, *ex ead. congreg. apud eosd. ibid. ad IX.*

1625. 21. Jun. — Pecuniæ recipiendæ cum onere perpetuo Missarum convertantur (si fieri possit) in Bona immobilia fructifera cum expressa, & individua mentione oneris, quod illis annexum reperitur. *Congregatio Concilii de mandato pref. Urbani VIII. apud eosd. ibid.*

663

1625. 21. Jun. — Onera perpetua Missarum ne recipiantur a Clero Sæculari sine licentia Episcopi, vel ejus Generalis Vicarii in scriptis, & gratis

664

gratis concedenda: & qui secus fecerit, ab ingressu Ecclesiæ interdictus sit eo ipso, prout resolvit, & censuit *Congregat. concilii*, apud eosd. *ibidem*.

1625. 21. Jun. — Eleemosynæ manuales, & quotidianæ pro Missis celebrandis ita demum accipiantur, si oneribus antea impositis ita satisfactum fuerit, ut nova quoque onera suscipi possint, alioquin abstinetur ab hujusmodi eleemosynis etiam sponte oblati in futurum recipiendis. *Congr. concil. apud eosd. ibid.* ¶ Notandum primo, quod hoc Decretum non prohibet absolute, quominus accipiant novas eleemosynas ii, qui acceptis non satisfecerunt, ac propterea sibi oneribus jam susceptis non satisfecerint, possunt tamen nova etiam onera suscipere Missarum celebrandarum, dummodo infra modicum tempus possint omnibus satisfacere, *ex ead. congreg. apud eosd. ibid. ad X.* ¶ Notandum secundo, quod licet onera suscepta infra modicum tempus adimpleri nequeant, si tamen tribuens eleemosynam pro aliarum Missarum celebratione, id sciat, & consentiat, ut illæ tunc demum celebrentur, cum susceptis oneribus satisfactum fuerit, Decretum prædictum non prohibet, quo minus hujusmodi eleemosynæ accipiantur, *ex ead. Congr. apud eosd. ibid. ad XI.* ¶ Notandum tertio, quod neque Administratores Ecclesiæ magnæ Devotionis, & Concursum possunt eleemosynas pro Missis celebrandis accipere, si iisdem Missis, non nisi post longum tempus, satisfacere valeant, licet cultus Ecclesiæ, & Devotio, ac Concursum Fidelium, ut ajunt, minuatur, nisi consentiant illi, qui eleemosynas tribuunt, ut dictum est supra, *ex ead. Congr. apud eosd. ibid. ad XIV.* ¶ Notandum quarto, quod in prædicto Decreto comprehenduntur etiam privati Sacerdotes, *ex ead. Congr. apud eosd. ibid. ad XV.*

1625. Jul. — Capsulæ cum inscriptione illa *Eleemosy-*

665

666

mensura pro Missis, vel alia simili auferendæ sunt ab Ecclesiis in casu prædicto. Congr. concil. apud eosd. ibid. ¶ Notandum primo, quod qui prædictas Capsulas ab Ecclesiis non auferunt, non ideo incurrunt pœnam Interdicti, *ex ead. Congr. apud eosd. ibid. ad XII. ¶* Notandum secundo, quod in hoc Decreto comprehenduntur etiam illæ Capsulæ, quæ apponi solent in Ecclesiis in Die Commemorationis omnium Defunctorum, & vulgo *Casse de' Morti* dicuntur, prout censuit *ead. Congr. apud eosd. ibid. ad XIII.*

1625. 7. Jul. — Descriptus in tempore Concursum præfixo, si comparuerit legitimo impedimento cessante, elapso termino, etiam re integra, non est audiendus. *Congr. concil. apud Barbof. de potest. Parochi, par. 1. cap. 2. num. 45.*

667

1625. 6. Sept. — Regulares tenentur, & sunt obligati ad præstandam patientiam, & consensum, quo Rector Beneficii Missas, quas tenentur, in eorum Ecclesiis celebrare libere possit, & valeat, ita tamen, ut ipse de suppellectilibus, cera, cæteroque apparatu Ecclesiastico ad id necessario suo sumptu sibi providere debeat. *Congregat. Episcoporum in una S. Augustini, & antea 1605. ult. Febr. apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 3. tit. 31. num. 15.*

668

1625. 6. Sept. — Curatus Regularis debet juxta solitum accedere ad assistendum in Matrice Benefictioni Fontis, indeque aquam accipere, projecta in Sacrarium ea, quam ipse contra solitum benedixerat. *Congregat. Episcoporum in Ariminens. apud eund. in Floscul. verb. Baptismus, num. 5. & refert etiam Pascucc. in Compend. ad Consuliat. Canonic. Jac. Pignatell. par. 2. tit. de Parocho, pag. mibi 198.*

669

1625. 18. Sept. — Regulares prohiberi possunt ab Episcopo, ne excedant taxam ab ipso præscriptam in emolumentis Parochialibus. *Congregat. Concil. apud Barbof. de Jure Ecclesiast. lib. 2. cap.*

670

43. num. 145. *relatum a Gavant. in Manuali episcopo-
por. verb. Regularium Jura sub Episcopis, in ad-
ditione, num. 13.*

1625. 1. Nov. — Bona jurisdictionalia ad Ecclesias pertinentia, vel ad Loca pia non sunt danda in feudum, vel emphyteusim, nec ultratriennium locanda, neque hujusmodi concessionem renovandæ, seu prorogandæ. *Urbanus VIII. apud Cherubin. in Bullar. tom. 4. Constitut. 51. quæ incipit Humanæ salutis.* 671
1625. 10. Dec. — Matrimonium celebratum sine requisitis a Sacro Concilio Tridentino *sess. 24. de reform. Matrim. cap. 1.* nullum est ipso jure, ita ut sola declaratoria opus sit. *Rota in Teletana Matrimonii coram Merlino, apud Antonell de regim. Ecclæs. episc. lib. 8. cap. 10. num. 1. ubi quod in hoc non excusat ignorantia etiam invincibilis, aut urgens necessitas, quia Matrimonium contractum sine forma substantiali est invalidum in omni casu, ex Bonac. de Matrim. quasi. 2. punct. 8. numer. 11.* 672
1626. 13. Apr. — Provisio nulla ab initio, tractu temporis non convalescit, *cap. non firmatur 18. de regul. Jur. in 6. apud Rotam in Ulyxbonen. Beneficii coram Manzanedo, decis. 856. num. 7.* 673
1626. 27. Jun. — Nullus inferior a Papa potest erigere Ecclesiam, etiam Parochialem in Collegiatam. *Congregat. Concil. in Conversana, apud Lotter. de re benefc. lib. 2. quasi. 14. numer. 49. ubi numer. 53. ait quod debet Patronus assentire, si Ecclesia, quæ desideratur in Collegiatam erigi, patronata sit.* 674
1626. 18. Jul. — Celebrans, qui distribuit Cineres, Candelas & Ramos, detecto capite distribuat. *Congregat. Rit. apud Gavant. in Thesaur. Sacror. Rit. tom. 1. par. 4. tit. 6. littera p. & refert etiam Barbosa de potest. Parochi, par. 1. cap. 12. num. 10. & par. 3. cap. 24. num. 11.* 675
1626. 17. Aug. — Quando propter inopiam Sacer- 676
cer-

cerdotum, unus præficatur duabus Parochiis ita distantibus, ut Populus unius ad alteram causa audiendi sacrum accedere commode non possit, tunc de licentia Episcopi potest in Festis duas Missas celebrare. *Congr. concil. apud Nicol. in Lencubrationib. tom. 2. lib. 3. tit. 41 num. 2.*

1626. 1. Dec. — Curati Regulares cogi non possunt ad assistendum Divinis in Cathedrali, neque in Festo Sancti Patroni. *Congregat. concil. pro Canonis. Regular. Lateranenfib. apud eund. ibid. tit. 29 num. 4.* 677
1626. 5. Dec. — Matrimonium contractum coram Sacerdote extraneo, qui habet licentiam a proprio Parocho unius ex contrahentibus, & ignorat se illam habere, prout ignorat unus ex contrahentibus, est invalidum. *Congregat. concil. apud Barbos. de potest. Parochi, par. 2 cap. 21 numer. 75.* 678
1627. 23. Jan. — Beneficium Pensione gravatum transit cum illius onere in quemcunque Successorem illud obtinentem. *Rota in Placentina Fructuum coram Manzanedo, decis. 83 num. 2.* 679
1627. 17. Apr. — Licet in necessitate Presbytero Tutori negotiari Pupillorum nomine, dummodo id non lordide faciat, nec cum sui officii detrimento, nec cum Ordinis dedecore; lucrumque, quod ex justa negotiatione provenit, non Tutoris, sed in Pupilli cedat utilitatem. *Congr. concil. apud Pascucc. in compend. ad consultat. canonice. Jas. Pignatet par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. mibi 376.* 680
1627. 23. Apr. — Transferri potest in Ecclesiam commodiorem Cura paucarum Animarum solita exerceri in Ecclesiis Monialium, etiam invito Parocho, cum consensu tamen aliorum interesse habentium. *Congregat. Episcoporum. in Recenaten. apud Nicol. in Floscul. verb. Cura Animarum, num. 16.* 681
1627. 27. Maii. — Vicarius Generalis non potest impediri. 682

pedire, ne Parochus faciat Matrimonii denunciations absque sua licentia. *Congregat. concil. apud Barbof. de potest. Parochi, par. 2. cap. 21. num. 16.*

1627. 9. Iun. — Domus Ecclesiasticorum, quamquam Laicis locatæ, sunt exemptæ ab hospitalatione Militum. *Congregat. Immunitas in Novariens. apud Pascucc. loc. proxime citat. pag. 374.* 683

1627. 26. Iun. — Provisi de Parochialibus non servata forma Concilii ex eo, quod ob varias difficultates non potuisset cogi Synodus, nec deputari Examinatores Synodales, non sunt removendi: at danda est facultas Episcopo deputandi Examinatores extra Synodum, illeque monendus, & hortandus, ut quanto citius convocet Synodum eo meliori modo, quo potest. *Decisum in Treverren. refert Barbosa in collect. ad concil. Trident. sess. 24. cap. 18 n. 102. ex Aldan in compend. canonic. resolut. lib. 3. tit. 9. num. 40.* 684

1627. 26. Iun. — Parochi S. Joannis Hierosolymitani Curam Animarum sæcularium exercentes, visitandi sunt gratis, & absque impensa, & onere Rectorum ab Episcopo tanquam Sedis Apostolicæ delegato. *Decisum refert Barbosa de Jure Ecclesiast. lib. 1. cap. 14. numer. 22. relatus a Gavant. in Manuali Episcoporum. verb. Visitatio Episcopi, in additione, num. 5. & hoc antea constituit Pius Quintus anno 1571. 22. Sept. apud Cherubin. in Bullar. tom. 2. Constitus. 136. quæ incipit Exposcit, §. 4. & deinde hoc idem decrevit Congregatio Episcoporum in Elnen. 1604. 27. Jul. & antea in Senen. 1578. 8. Mar. ac in Perusina, apud Nicol. in Floscul. verb. Visitatio ordinaria, num. 1.* 685

1627. 31. Jul. — Valet Matrimonium coram Parocho, licet collatio ejus Beneficii sit nulla ob defectum Examinatorum Synodaliū. *Congregat. Concil. apud Gavant. in Manuali Episcoporum. verb. Matrimonii celebratio, in additione, n. 6. ex Barb. de potest. Parochi, par. 2. cap. 21. n. 51.* 686

1627.

1627. 28. Aug. — Celebrans in Parasceve mittat Particulam in Calicem sine aliquo Crucis Signo, prout decrevit *Congreg. Rit. apud eund. Gavant in Thesouro Sacror. Rit. tom. 1. part. 4. tit. 9. littera n.* 687
1627. 10. Sept. — Prohibeatur Regularibus administrare Sæcularibus Sacramentum Communionis ipso die Paschatis: in aliis vero diebus temporis Paschalis declaretur, eos, qui Sacram Communionem receperint extra Parochiam, præcepto Ecclesiæ non satisfacere *Congr. episc. in Bovinen. apud Nicol in Floscul. verb. Pascha, num. 6.* 688
1627. 18. Sept. — Monachus exercens curam Animarum in Ecclesia unita Monasterio, removeri debet arbitrio Episcopi absque eo quod teneatur deducere causas remotionis, & multo minus eas justificare. *Congr. concil. in Camerinen. apud eund. ibid. verb. Cura Animarum, num. 15. & in Lucub. tom. 2. lib. 3. tit. 29. num. 10.* 689
1627. 18. Sept. — Absentia Viri per multos annos absque aliqua notitia, quod supervivat, non est sufficiens, ut ejus Uxor possit transire ad secundas Nuptias. *Congr. concil. in Mediolanen. apud Barbos. de potest. Parochi, part. 2. cap. 2. num. 10.* 690
1627. 7. Oct. — Vicario Foraneo nihil dandum est in Funeribus ratione Vicariatus. *Congr. Rit. apud Gavant in Manuali Episcoporum. verb. Vicarius Foraneus, in addit. num. 2.* 691
1627. 13. Nov. — Non potest Episcopus in locum demortuorum Examinatorum alios subrogare usque ad novam Synodum. *Congreg. concil. in Vissonen. apud Barbosa de potest. Parochi, part. 1. cap. 2. num. 64.* 692
1627. 13. Nov. — Parochus distans tribus, aut quatuor milliariis a Parochia, non habetur pro residente, quamvis Dominicis, & Festivis diebus ad suam Ecclesiam accedat, quia non potest dici residentia, nisi sit in proprio loco. *Congr. concil. in Sarzanen. apud Cordeir. de perfect. Parochi,* 693

rocho, part. 2. tract. 1. quest. 4. num. 1. ex Barbosa
loc. cit. cap. 3. num. 39. & refert etiam Garzias, de
Benefic. part. 3. cap. 2. num. 79 in declar. 17. relatus
a Gavant. in Manuali, verb. Parochorum residen-
tia, num. 12.

1627. 13. Nov. — Dicitur Parochus non excusa- 694
tur a residentia, quamvis non adsit commodā
Domus Parochialis, & sit magna aeris intempe-
ries, & retineat capellanum in Parochia Cong.
concil. in d. Sarzanen. apud eund. Barbosa ibidem
num. 36.
1628. 14. Jan. — Concubinarius in peccato impæ- 695
nitens mortuus, non est in Loco Sacro sepeli-
endus. Congreg. Episcop. in Rossanen. apud Nicol. in
Floscul. verb. Concubina, num. 2. ubi etiam quod
idem de eo, qui talis a populo putatur, licet re-
vera non sit, nam dum vivit, absolvi non potest,
nisi prius scandalum tollat, ex Bonacina de Matr.
quest. 4. punct. 14. Diana 5. tr. 14. res. 107.
1628. 22. Jan. — Stante consuetudine in Civita- 696
te, quod jus sepeliendi Peregrinos, & Viatores
spectet ad Cathedralē, Quarta Funeralis non
debetur Parocho, intra cuius limites Viator re-
tentus pro delicto, & habilitatus cum cautione
decedit. Congreg. concil. in Pisauren. apud Barbosa
de potest. Parochi, part. 3. cap. 25. num. 23. citatum
a Mancino in Pract. visitan. Infirm. in brevi tract.
de Quar. funer. dub. 17.
1628. 7. Februar. — Jus patronatus ad Laicorum 697
confraternitates spectans, Laicale censetur. Ro-
ta apud Gavant. in Manuali, Episc. verb. Jus patro-
natus, num. 36.
1628. 15. Febr. — Virgo benedicatur, licet nu- 698
bat Viro, qui aliam habuit Uxorem, si adsit
consuetudo; secus si non adsit. Congreg. Episc.
apud Nicol. in Lucubration. tom. 1. lib. 1. tit. 10. de
Nuptiis, num. 72.
1628. 19. Febr. — Simples Sacerdotes, & cle- 699
rici Beneficiati in Synodo intervenire possunt,

præsertim concurrente consuetudine: non tamen admittantur ad vocem pro confirmatione Judicium, & Examinatorum Synodaliū. *Congregat. Episcop. in Savonen. apud eund. in dd. Lucubrationib. tom. 2. lib. 3. tit. 6. num. 12.*

1628. 26. Febr. — Extra ambitum Ecclesiæ non licet Regularibus facere Processiones, nisi de licentia, & consensu Parochi, salvis Privilegiis, si quæ sunt, & consuetudinibus. *Congregat. Rit. apud Barbof. de ptest. Parochi, cap. 12. num. 13. & refert etiam Pascucc. in compend. ad consult. canon. Jac Pignatel. par. 2. tit. de Processionibus, pag. mibi 273.* 700
1628. 26. Febr. — Qui benedicit Cineres, Capdelas, & Ramos, debet etiam cantare Missam sequentem. *Congregat. Rit. apud Gavant. in Thesaur. Sacror. Rit.* 701
1628. 18. Mar. — Promotus cum collatione unius Beneficii redditus duorum scutorum annuorum gaudet privilegio fori. *Congreg. concil. in Januen. apud d. Pascucc. par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. 421. ubi samen, nisi hujusmodi Beneficia exigua sint procurata in fraudem; ex Congregat. Episcop. in Tropien 1623. 13. Jan.* 702
1628. 8. Apr. — Non debet Corpus alicujus Sancti in Particulas frangi cum præjudicio Divini cultus, & Sacræ Reliquiæ, quæ ratione integritatis est insignis, ut declaravit *Congregat. Rit. apud eund. par. 2. tit. de Ritibus, pag. mibi 369. ex Ricciol. var. lucubr. lib. 1. cap. 36. num. 1.* 703
1628. 12. Jul. — Non potest Episcopus Parochialem Ecclesiam in Collegiatam erigere. *Congregat. Rit. in Caputaquen apud Corrad. in Prax. benefic. lib. 2. cap. 15. num. 5.* 704
1628. 12. Jul. — In Sacramentorum administratione ne adhibeant Canonici Rocchetum, & Cappam, si his utantur in Choro, sed Cottam, & Stolam. *Congregat. Rit. apud Gavant. in Manuali Episcop. verb. Canonicoꝝ munera, & præ-* 705

præsertim in Choro, numer. 50.

1628. 29. Jul. — Ecclesia Parochialis Olivetanis
709
subjecta, potest visitari ab Episcopo tanquam Se-
dis Apostolicæ delegato, & Abbas potest conde-
re Decreta cumulative cum Episcopo. *Decisum*
refert Barbosa de Jure Ecclesiast. lib. 1. cap. 14. n. 21.
& refert etiam Nicol. in Floscul. verb. Visitatio or-
dinaria, num. 1.
1628. 6. Aug. — Potest Parochus denuo examina-
707
ri ab Episcopo recentiore in Visitatione, ex su-
spicione ignorantiae. *Congregat. concil. apud eund.*
ibid. verb. Parochus, num. 23. & refert etiam Ga-
vant. in Manuali, verb. Visitatio Episcopi, in
additione, num. 1.
1628. 28. Aug. — De Titulis Altarium, nisi sine
708
in Calendario Romano, nullum recitetur Offi-
cium. *Congregat. Rit. apud eund Gavant. ibid. verb.*
Altare, num. 30.
1628. 31. Aug. — Uniones Parochiarum fieri
709
debent de consensu Capituli, & sine præjudicio
obtinentium. *Congregat. Episcoporum. in Gayacen. &*
antea in Pennen. 1602. 18. Jun. ex Trident sess. 25.
cap. 5. prout habet Nicol. in Floscul. verb. Paro-
chus, num. 3.
1628. 20. Sept. — Parochus Cathedralis Eccle-
710
siæ non potest ministrare Sacramenta in aliena
Parochia. *Congregat. concil. apud Gavant. in Ma-*
nuali Episcoporum verb. Parochorum munera, in
additione, num. 2.
1628. 22. Sept. — Non sunt faciendæ noctu in
711
Ecclesia Congregationes, licet piæ, & cum
Populi ædificatione. *Congregat. Episcoporum. in Se-*
no gallien. apud Nicol. in Floscul. verb. Congrega-
tio, num. 6.
1628. 30. Sept. — Qui habent onus celebrandi
712
Missam de SS. Rosario (exceptis Dominicanis)
possunt dicere Votivam de tempore. *Congregat.*
Rit. apud Gavant in Thesaur. Sacror. Rit. tom. 1.
par. 4. tit. 17. num. 9. & cum Oratione propria, qua
K 2 inci-

Incipit Solemnitatem, concessa ab Innocentio XI. anno 1678. 29 Oct. ¶ Notandum, quod in iis Ecclesiis, in quibus Altare, vel Capella Ss. Rosarii reperitur, potest celebrari, & sanctificari Festum de eodem Ss. Rosario ab omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus sub ritu duplici majori in prima Dominica mensis Octobris, prout concessit *Gregorius XIII* 1573 t. Apr. apud Cherubin. in Bullar. tom. 2. Constitut. 11. quæ incipit Monet Apostolus. ¶ Notandum etiam, quod huiusmodi Dominica prima non est illa, quæ dicitur proximior Octobri, & quæ consequenter interdum occurrit in fine Septembris, sed illa, quæ occurrit in Kalendis, vel post Kalendas ipsius Octobris.

1628. 2. Dec. — Episcopus viciniore mahutendus est in quasi possessione Concursus instituendi in vacationibus Ecclesiarum Parochialium Abbatiae subjectarum, donec Abbas legitime probet habere jus congregandi Synodum, aliasque coegisse, & in ea Examinatores ad præscriptum Tridentini deputasse. *Congregat. concil. apud Barbof. de potest. Paroeci, par. 1. cap. 2. num. 39.*

713

1628. 2. Dec. — Examinatores Synodales non debent esse ulli ex Concurrentibus Consanguinei, vel alia ratione suspecti, alioquin Concursus factus coram eis est nullus. *Congregat. concil. in Bispanen. & in Bracharen. 1603. 2. Sept. apud Nicol. in Floscul. verb. Examen, num. 1.*

714

1628. 9. Dec. — De Sancto Canonizato non potest fieri Officium extra propriam Ecclesiam, sine novo Decreto. *Congregat. Rit. apud Gavant. in Thesaur. Sacror. Rit. tom. 2. sect. 2. cap. 2. num. 30. in fine.*

715

1628. 16. Dec. — Non valet Matrimonium in iis, qui per fraudem accedunt ad locum, in quo non sit promulgatum Concilium Tridentinum, ut ibi sine Parocho, & Testibus contrahant. *Congregat. concil. in Antuerpien. apud eund. in Ma-*

716

nua-

quali, verb. Matrimonii celebratio, in additione, num. 10. ex Barbosa de potest. Parochi, cap. 21. num. 92. & referunt etiam Engel in Manuali Parochor. par. 3. sect. 1. §. 6. Dico 4. ac Pascucc. in Com. ad consult. canonice. Jac. Pignatel. par. 2. tit. de Matrimonio, pag. mihi 28. ubi alias habet præcedentes Decisiones in Colonien. 1626. 5. Sept. & antea 1580. 4. Febr.

1628. 20. Dec. — Data exemptione Regularium a Decimis, non sunt exempti eorum Coloni, quia Privilegia hujusmodi sunt personalia, nec trans-
eunt ad Colonos. *Rota in Placentina Decimarum coram Virili, apud citat. Pascucc. par. 1. tit. de Decimis, pag. 208. ubi etiam Præcipue quando sunt Coloni Partiarrii, & pro se accipiunt integram medietatem fructuum, quemadmodum Coloni cujusvis Laici, quibus pro sua rata Colonica sol-
ventibus Decimas, nihil deperit Regularibus, ex Congregat. Episcoporum in Salernitana 1617. 6. Oct.*

717

1629. 29. Jan. — Parochus secularis deferat Stolum in Parochia etiam Regularium, dum Defunctus in eorum Ecclesia sepelitur; & eodem modo, in eodem casu, & tempore Parochus Regularis in Parochia Defuncti. *Congregat. Rit. in Asculana apud Barbof. de potest. Parochi, par. 3. cap. 26. n. 77.*

718

1629. 10. Febr. — Potest Episcopus punire Contrahentes Matrimonium contra ejus prohibitio-
nem contractum: ac etiam eos, qui contrahunt coram Parocho ex causa justa dissentiente: nec non eos, qui contrahunt omissis Denunciatio-
nibus: sicuti etiam potest punire Testes intervenientes in supradictis casibus, quatenus sint in dolo, & in eisdem casibus punire pænis pecunia-
riis, locis tamen piis applicandis. *Congregat. Concil. apud Monacel. in Formular. leg. præd. par. 2. tit. 16. form. 2. num. 29.*

719

1629. 20. Mar. — Nulla Concio, neque Passio-
nis Dominicæ noctu fieri debet in Ecclesia Cong. *Episcoporum in Castren. apud Pascucc. in compend. ad*

720

*Consult. Canonice Jac Pignatelli par. 1. tit. de Con-
cionatoribus, pag. mihi 179.*

1629. 21. Mar. — Intortitia, Cerei, & Can- 721
delaë, quæ per viam deferuntur circa Cadavera;
& quæ postea in Ecclesia præsentè Corpore pro
celebrandis Divinis Officiis accenduntur, finito
Officio; inter ipsos Parochos, & Ministros Ec-
clesiarum, etiam Regularium, & Nationalium,
in quibus Cadavera sepeliuntur, æquali parte
sunt dividenda. *Urbanus VIII. apud Mancin. in
Pract. visitat. Infirm. in brevi tract. de Sepultura,
lib. 28 & refert etiam Lantusca in Theatro Regu-
lar. verb. Funeralia, num. 1.*
1629. 31. Mar. — Non potest prohiberi celebra- 722
tio Missæ in Oratorio Ruri ædificato per Lai-
cum, antequam celebretur Missa Parochialis.
*Congregat. Rit. in Capuana, apud Barbos. de potest.
Parochi, par. 1. cap. 11. num. 23.*
1629. 2. Mar. — Non Potest Curatus prohibe- 723
re prædicto Laico jus Sepulturæ in præfata Ec-
clesia; reservata Quarta funeralsi proprio Páro-
cho. *Congregat. Rit. in d. Capuana, apud eund.
ibid. par. 3. cap. 26. num. 22.*
1629. 2. Mali. — Si recognitio Cadaverum pro 724
capienda informatione, facienda sit extra Ec-
clesiam, potest dari ab Ordinario licentia exhu-
mandi. *Congregat. Immunit. in una Nullius, apud
Nicol. in Floscul. verb. Cadavera, num. 3. & re-
fert etiam Lantusca in Theatro Regular. sub eod.
verb. num. ibid. 3.*
1629. 4. Jul. — In probanda qualitatè Beneficii, 725
in dubio attenditur ultimus status, qui suffragat-
ur, etiam contra Provisum Apostolicum in pos-
sessorio summariissimo. *Rota Aliphan. Jurispa-
tronatus coram Ghislerio, apud Corrad. in Pract.
benefic. lib. 1. cap. 6. num. 361.*
1629. 21. Jul. — Reservatio Pensionis pro Re- 726
ttore nulla est: secus verò, si reservata fuerit
portio fructuum, remanente congrua Vicario
per-

perpetuo ad præscriptum Constitutionis B. Pii V. la 47. quæ incipit *Ad exequendum*, ut resolvit *Congr. Episcopos in Florentina*, apud Nicol. in *Floscul. verb. Pentio*, num. 3.

1629. 1. Sept. — Parochi in Festis non possunt recipere nova stipendia pro Missis. *Congr. Concil. apud Barbof. de potest. Parochi*, par. 1. cap. 11. n. 13. *Refert etiam Gavant. in Thesouro Sacror. Rit. tom. 1. par. 3. tit. 12. num. 5. ¶ Vide infra 1681. 10. Maii.* 727

1629. 26. Nov. — Officium cum Missa de Beato Rocho nondum Canonizato; defuncto anno 1327. & in Concilio Constantiensi anno 1414. inter Beatos habito, conceditur in ejus Die Festo, in Ecclesiis dumtaxat, & Eremitoriis habentibus requisita Ecclesiarum in honorem ejusdem Deo dicatis; non extra dicta loca. *Congr. Rit. apud d. Gavant. ibid. tom. 2. sect. 7. cap. 10. num. 15.* 718

1629. 20. Dec. — Denunciationes Matrimonii contrahendi inter Exteros, non sunt faciendæ à Parocho sine licentia Ordinarii: si vero contrahentes non sint Exteri, & Publicationes & ipse Matrimonii contractus fieri possunt sine licentia, si non obstat aliquod canonicum impedimentum. *Congr. Episcopos. apud Nicol. in Floscul. verb. Matrimonium*, num. 5. ubi plures præcedentes *Decisiones.* 729

1629. 22. Dec. — Si recuset interesse Funeribus Parochus requisitus, possunt Defuncti sepeliri in Ecclesia, in qua Sepulturam elegerunt, sine præsentia Parochi, *Congr. Rit. in Capuana*, apud Barbof. *de potest. Parochi*, cap. 26. num. 71. 730

1630. 16. Febr. — Ne fiat Concio ante Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum publicè expositum capite cooperto, non obstante quæcumque contraria consuetudine, quam abusum esse declaravit, & ita ab omnibus etiam quavis speciali nota dignis ubique terrarum servari mandavit *Congr. Rit. apud Nicol. in Floscul. verb. Eucharistia*. 731

stia, num. 24. & refert etiam Lantusca in *Theatro Regular* sub eod. verb. num. 3.

1630. 23. Febr. — Omissio Denunciationum non facit Matrimonium clandestinum *Congr. concil. apud Gavant. in Manuali episcoporum. verb. Matrimonii Denunciationes, in additione, n. 2* 732
1630. 14. Mar — Curati omnes, etiam exempti, etiam Regulares tenentur interesse cum aliis curatis congregationi casuum conscientiarum. *Congr. episcoporum. in Veronen. apud Nicol. in Floscul. verb. Casus Conscientiarum, num. 4.* 733
1630. 13. Apr. — Decimarum ratione Prædiorum acquisitorum per Regulares solvendæ sunt Parocho, donec doceant de sufficienti Privilegio. *Congregat. concil. apud Barbof. de potest. Parochi, par. 3. cap. 28. § 3 num. 42.* 734
1630. 4. Jun — Filii Colonorum Ecclesiasticorum non gaudent privilegio fori. *Congr. Immunit. in una S. Agatha Cortherum. apud Palucc. in comp. ad consult. canonic. Jac. Pignatari. par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. mibi 341.* 735
1630. 21. Jun. — Non debent Regulares impedire, ne Clerici pro implemento legatorum celebrent Anniversarium in eorundem Regularium Ecclesia, quia hoc non potest eis ullum afferre præjudicium. *Congr. episc. in Lucen. canonic. Regular. Lateranen. apud Nicol. in Floscul. verb. Anniversarium, num. 2.* 736
1630. 13. Jul — Quando in Fundatione Beneficii, seu Capellæ expresse cautum sit, non teneri Celebrantem ad applicationem Sacrificii, eo casu poterit Celebrans accipere novum stipendium, & unica Missa satisfacere obligationi Beneficii, seu Capellæ, & item danti novum stipendium. *Congregat. concil. apud Gavant. in Thesauro Sacror. Rit. tom. 1. par. 3. tit. 12 num. 5.* 737
1630. 13. Jul. — Valor centum Ducatorum requisitus a Concilio, ne Beneficiatus ulla Pensione gravetur, intelligitur juxta morem cuiusvis Re- 738

Regionis. *Congregat. concil. apud eund. in Manuali episcoporum. verb. Beneficiorum Parochialium provisio, num. 58. & hoc antea decisum fuit ab ead. Congr. 1594. 30. Mar. apud Fagnan. in cap. extirpanda, de Præben. num. 19 citatum a Nicol. in Flescul. verb. Pensio, num. 7.*

1630. 13. Jul. — Concurfus, in quibus fuerunt adhibiti Examinatores deputati in Synodis præcedentibus, sunt nulli, quatenus tamen prædicti Examinatores in Synodo posteriori non fuerint confirmati. *Congregat. concil. in Monopolitana, apud Barbof. de potest. Parochi, par. 1. cap. 2. numer. 67.* 739
1630. 1. Sept. — Nullus hodie Regularis, absque dispensatione Papæ obtinere potest sæculare Beneficium, licet Curatum. *Congr. concil. in Cremonen. apud Leuren. in Foro Beneficiali, par. 1. sect. 1. cap. 2. §. 2. quest. 53. num. 1. & refert etiam Petra in commentar. ad constitut. Apostolic. tom. 2. Constitut. 1. Anastasii IV. sect. 1. numer. 28. pag. 8.* 740
1630. 3. Sept. — Confessarii Regulares, sed non Parochi, non possunt cogi ad conferentias Casuum Conscientiæ. *Congr. concil. in Forosemprenien. apud Matthæucc. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 2. num. 12.* 741
1630. 7. Sept. — Qui habent obligationem unius Missæ in Hebdomada cum stipendio legato, & confirmato de octo annis in octo annos, potest demandare alteri celebrationem dictarum Missarum cum eleemosyna consueta juxta morem Regionis, retenta sibi parte dicti stipendii. *Congr. concil. apud Gavant. in Manuali, verb. Missa, in additione, num. 8. & Barbofa de potest. Parochi, par. 1. cap. 11. num. 39.* 742
1630. 13. Sept. — Procuratio solvenda Episcopo visitanti Beneficium a Cardinali possessum, quia est onus reale super Beneficio, non personale super persona Cardinalis. *Congr. episcoporum. in Neronen.* 743

tonen. apud Piton. discept. Eccles. part. 2. discept. 35.
num. 15.

1630. 7. Dec. — Etiam in propriis Regularium, seu Monachorum Ecclesiis, quando Cadavera tumulari debent Defunctorum, Rector, & Beneficiati Ecclesiæ Parochialis debent præcedere dictos Regulares, seu Monachos, licet forsan ex Sæcularium indulgentia, humanitate, seu alia quavis de causa aliter aliquando servatum fuerit. *Congreg. Rit. in Calaguritana de Naxera Præcedentia, & antea in Tullen. 1616 2. Mar. ac in Firmana Terra S. Victoris 1618. 31. Mar. apud Pascucc. in compend ad consult. canonis Jac. Pignat. part. 2. tit. de Præcedentia, pag. mibi 244* 744
1630. 14. Dec. — Ad contributionem Seminarii non tenentur, neque compelli possunt Fratres S. Joannis Hierosolymitani, sive eorum Vicarii in Ecclesiis Parochialibus Religioni prædictæ unitis, vel ab ea dependentibus. *Congreg. concil. in Augustana, apud eund. ibid. tit. de Seminario, pag. 387.* 745
1630. 14. Dec. — Parochi dictæ Religionis curam Animarum Sæcularium exercentes a Commendatariis deputati, quatenus absolute idonei sint, approbandi sunt simpliciter ab Episcopo. *Congr. concil. in d. Augustana, apud eund. part. 1. tit. de Equitibus, pag. 277. ubi etiam, quod non tamen controvertitur, quin, si nova legitima causa supervenerit, propter quam secundum rationale judicium dubitari possit de eorum habilitate, tunc possit Episcopus eos iterum, atque iterum examinare: secus autem cessante hujusmodi causa.* 746
1630. 14. Dec. — Legitimè a Patrono Præsentatus, ab inferiore jus instituendi ex Privilegio Apostolico habente institutus, & ab Episcopo prævio examine approbatus, potest absque alio mandato, seu provisione Ordinarii, possessionem apprehendere. *Congreg. concil. apud Nicol. in* 747

in Lucubrationib. tom. 2. lib. 3. tit. 5. numer. 42.

1631 16. Febr. — Vocati omnes ad Funus, debent convenire ad Ecclesiam Parochialem Defuncti. *Congr. Rit. in Tropien. apud Barbosa de potest. Parochi, part. 3. cap. 26. num. 63. & refert etiam Gavant. in Manuali Episcop. verb. Exequiæ, in addit. num. 5.* 748

1631 14. Mar. — Filius legitimus Clerici ante Clericatum susceptum, gaudet privilegio fori, durante vita Patris. *Congr. Immunitas in Callien. apud Pascucc. in compend. ad consuls. canonic. Jac. Pignat. part. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. mibi 341.* 749

1631 15. Mar. — Cognatio spiritualis non contrahitur a Procuratore, sed a mandante, seu ab eo cujus nomine tenet ad Fontem. *Congr. Episc. in Veronen. & antea 1582. 29. Mar. apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 1. lib. 1. tit. 10 de Nuptiis, num. 37. vers. An verb.* 750

1631 22. Mar. — In Funeribus unica Crux deferenda est illius Ecclesiæ, ad quam defertur cadaver, dummodo non interveniat Capitulum Cathedralis Ecclesiæ, sub cujus Cruce omnes eo casu incedere debent. *Congr. Rit. in Pisauren. apud Mantin. in Præf. visitat. Infirm. in brevi tract. de Sepult. dub. 26 & referunt etiam Barbosa de potest. Parochi, part. 3. cap. 26. num. 78. ac Pascucc. par. 1. tit. de Funeribus, pag. 314. ubi rationem reddit, quia scilicet Cathedralis omnium Matrix est, & præ omnibus debet honorari, ut notant Gemin. in cap. quamvis, §. quamquam, not. 3. de Præbend. in 6. Felin. in cap. Postulasti, de rescrip. & in cap. Meminimus, de accusat. & hoc intelligendum esse etiam de Ecclesia Collegiata, censuit ead. Congreg. 1644. 14. Maji, quia cum sit dignior, propterea debet præcedere, l. Omnes, C. ut dignis. ord. serv. & tradit Gloss. §. aliam instit. de bonor. possess. & in l. quamvis, C. de postulato & in cap. licet 2. d. 45.* 751

1631. 22. Mart. — Non sunt inferendi in Litaniiis aliis Sancti, præter ibi descriptos, neque tempore Pestis addendi sunt Titulares, & Patroni Civitatis. *Congr. Rit. in Regien. apud Gavant. in Thesouro Sacror. Rit. tom. 2. sect. 9. cap. 4. num. 10. ubi etiam* multo minus invocandi erunt in Litaniiis ii, qui nondum sunt canonizati, ex Glossa in cap. unic. de Relig. & vener. Sanctor. in 6. §. Sedes Apost. verb. hoc eod. quam sequitur Bellarminus de Sanctor. Beatitud. cap. 10. imo neque privatim recitando Litanias, ut docet Sanchez in Sum. lib. 2. cap. 73. num. 5. & seqq. ¶ Notandum, quod retentis antiquissimis, & communibus Litaniiis, quæ in Breviariis, Missalibus, Pontificalibus, ac Ritualibus continentur, nec non Litaniiis de Beata Virgine, quæ in Sacra. Ede Lauretana decantari solent, quascumque alias Litanias non recognitas, & approbatas. sub pæna peccati mortalis, & aliis arbitrio Ordinarii, & inquisitoris severè infligendis in publicum edi, aut publice recitari prohibuit. *Clement VIII. in Congr. Inquisit. 1601. 7 Sept. apud Cherubin. in Bullar. tom. 3. Constitut. 122. qua incipit Sanctissimus.* ¶ Notandum etiam, quod dum nominatur in Litaniiis, Orationibus, Versiculis, cæterisque actibus inter Divina Officia occurrentibus aliquis Sanctus, non est addenda ejus Patria, prout pro Regularibus Ordinis Minimorum, ne in nominando eorum Fundatore adjungant ly de Paula, censuit *Congr. Rit. 1624. 23. Dec. apud Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 1. circa Constitut. 17. Leonis X. pag. mibi 138.*
1631. 22. Mar. — Si intervenerit Funeribus Capitulum Ecclesiæ Cathedralis, in hoc casu Curatus, & Sacrista illius Cathedralis; licet sint amovibiles, debent præcedere Parocho Defuncti. *Congregat. Rit. in Pisaur. apud Barbos. de potest. Parochi, par. 3. cap. 26. num. 78.*
1631. 22. Mar. — Crux propriæ Parochiæ Defuncti

757

753

754

functi deferenda est in Fuueribus, non autem antiquæ Parochiæ, ex qua dismembrata fuit nova Parochia, de qua est Defunctus. *Congr. Rit. in d. Pisaur. apud eund. ibid. num. 79.*

1631. 5. Apr. — Potest Episcopus visitare non solum Ecclesiam Parochialem Monasterio unitam, cuius Cura geritur à Monacho, sed etiam Baptisterium, & Tabernaculum, ubi asservatur Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum. *Congr. Concil. ad I. in responsione ad Episcopum Curiensem in Comitatu Tyrolensi, apud Nicol. in Floscul. verb. Cura Animarum, num. 13. & in Lucubrationib. tom. 2. lib. 3. tit. 29. num. 7.* 755

1631. 5. Apr. — Dicitur Parochus Regularis cogi potest ire ad Processiones, & tenetur habitare in Domo Parochiali, non vero in Monasterio distante à Cura, cogique potest ab Episcopo, ut apud Ecclesiam Parochialem resideat, & idem tenetur interesse Capitulis annalibus Curatorum. *Congregat. Concil. ad II III. & IV. apud eund. in dd. Floscul. loc. cit. & quoad primam Decreti partem hoc etiam habet Pascucc. part. 2. tit. de Processionibus, pag. mibi 270. quoad vero secundam, idem refert Barbosa de potest. Parochi, par. 1. cap. 8. num. 39.* 756

1631. 5. Apr. — Curati, & Sacerdotes sæculares deputati ad Curam in Ecclesiis Parochialibus subiectis Commendatario Ordinis Theutonici puniri possunt ab Ordinario. *Congr. Concil. in d. Curien. ad V. apud eund. Nicol. ibid.* 757

1631. 23. Apr. — Filius ex legitimo Matrimonio natus eget dispensatione, ut possit immediate obtinere Beneficium, de Jure patronatus, quod obtinuit Pater, ad quod Beneficium in Fundatione vocati sunt proximiores de genere. *Cong. Concil. apud Gavant. in Manuali, verb. Jus patronatus, in additione, num. 1.* 758

1631. 30. Maii. — Ordinarius non debet propria auctoritate auferre Conventui Curam Animarum. 759

1631. 22. Mart. — Non sunt inferendi in Litaniiis aliis Sancti, præter ibi descriptos, neque tempore Pestis addendi sunt Titulares, & Patroni Civitatis. *Congr. Rit. in Regien. apud Gavant. in Thesaur. Sacror. Rit. tom. 2. sect. 9. cap. 4 num. 10 ubi etiam* multo minus invocandi erunt in Litaniiis ii, qui nondum sunt canonizati, ex Glossa in cap. unic. de Relig. & vener. Sanctor. in 6. §. Sedes Apost. verb. hoc eod. quam sequitur Bellarminus de Sanctor. Beatus cap. 10 imo neque privatim recitando Litanias, ut docet Sanchez in Sum. lib. 2. cap. 73. num. 5. & seqq. ¶ Notandum, quod retentis antiquissimis, & communibus Litaniiis, quæ in Breviariis, Missalibus, Pontificalibus, ac Ritualibus continentur, nec non Litaniiis de Beata Virgine, quæ in Sacra. Ede Lauretana decantari solent, quascumque alias Litanias non recognitas, & approbatas. sub pæna peccati mortalis, & aliis arbitrio Ordinarii, & inquisitoris severè infligendis in publicum edi, aut publicè recitari prohibuit Clement VIII. in Congr. Inquisit. 1601. 7 Sept. apud Cherubin. in Bullar. tom. 3. Constitut. 122. qua incipit Sanctissimus. ¶ Notandum etiam, quod dum nominatur in Litaniiis, Orationibus, Versiculis, cæterisque actibus inter Divina Officia occurrentibus aliquis Sanctus, non est addenda ejus Patria, prout pro Regularibus Ordinis Minimorum, ne in nominando eorum Fundatore adjungant ly de Paula, censuit Congr. Rit. 1624. 23. Dec. apud Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 1. circa Constitut. 17 Leonis X. pag. mibi 138.

1631. 22. Mar. — Si intervenerit Funeribus Capitulum Ecclesiæ Cathedralis, in hoc casu Curatus, & Sacrista illius Cathedralis; licet sint amovibiles, debent præcedere Parocho Defuncti. *Congregat. Rit. in Pisaur. apud Barbos. de potest. Parochi, par. 3. cap. 26 num. 78.*

1631. 22. Mar. — Crux propriæ Parochiæ Defuncti

functi deferenda est in Fuueribus, non autem antiqua Parochia, ex qua dismembrata fuit nova Parochia, de qua est Defunctus. *Congr. Rit. in d. Pisaur. apud eund. ibid. num. 79.*

1631. 5. Apr. — Potest Episcopus visitare non solum Ecclesiam Parochialem Monasterio unitam, cuius Cura geritur à Monacho, sed etiam Baptisterium, & Tabernaculum, ubi asservatur Sanctissimum Eucharistia Sacramentum. *Congr. Concil. ad I. in responsione ad Episcopum Curientem in Comitatu Tyrolensi, apud Nicol. in Floscul. verb. Cura Animarum, num. 13. & in Lucubrationib. tom. 2. lib. 3. tit. 29. num. 7.* 755

1631. 5. Apr. — Dicitur Parochus Regularis cogi potest ire ad Processiones, & tenetur habitare in Domo Parochiali, non vero in Monasterio distante à Cura, cogique potest ab Episcopo, ut apud Ecclesiam Parochialem resideat, & idem tenetur interesse Capitulis annalibus Curatorum. *Congregat. Concil. ad II III. & IV. apud eund. in dd. Floscul. loc. cit. & quoad primam Decreti partem hoc etiam habet Pascucc. part. 2. tit. de Processionibus, pag. mibi 270. quoad vero secundam, idem refert Barbosa de potest. Parochi, par. 1. cap. 8. num. 39.* 756

1631. 5. Apr. — Curati, & Sacerdotes saeculares deputati ad Curam in Ecclesiis Parochialibus subjectis Commendatario Ordinis Theutonici puniri possunt ab Ordinario. *Congr. Concil. in d. Curien. ad V. apud eund. Nicol. ibid.* 757

1631. 23. Apr. — Filius ex legitimo Matrimonio natus eget dispensatione, ut possit immediate obtinere Beneficium, de Jure patronatus, quod obtinuit Pater, ad quod Beneficium in Fundatione vocati sunt proximiores de genere. *Cong. Concil. apud Gavant. in Manuali, verb. Jus patronatus, in additione, num. 1.* 758

1631. 30. Maii. — Ordinarius non debet propria auctoritate auferre Conventui Curam Animarum. 759

marum, etiam propter graves defectus in illa commissos a Religiosis ipsam exercentibus. *Congreg. Episcop. apud Nicol. in Floscul. verb. Cura Animarum, num. 15.*

1631. 5. Jul. — Qui præ timore, vel balbutie non pronunciat Evangelium S. Joannis, quod legitur in fine Missæ, sed ejus loco aliud suo arbitratu recitat, suspendendus est a celebratione, quousque illud rite pronunciare assuescat. *Congreg. Rit. in responsione ad Cardinalem Sabellium Archiepiscopum Salernitanum, apud eund. ibid. verb. Præbyter, num. 4.* 760
1631. 13. Sept. — Annus, intra quem provissus de Parochiali tenetur ad Sacerdotium se facere promoveri, incipit a die habitæ possessionis, dummodo per ipsum non steterit, quominus antea possessionem perceperit. *Congregat. concil. apud Barbosa de potest. Parochi, part. 1. cap. 3. num. 5. & de canonic. & Dignitatib. citatum a Ventrig. in Prax. rer. notabil. tom. 2. annot. 7. num. 20. & refert etiam Nicol. in Lucubrat. tom. 2. lib. 1. tit. 14. m. 8. vers. Annus autem.* 761
1631. 22. Nov. — Confraternitates Laicorum in actu associationis cadaveris nullo modo Crucem erigere possunt. *Congr. Rit. in Andrien. apud Pascucci. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatelli. part. 1. tit. de Funeribus, pag. mibi 316.* 762
1631. 22. Nov. — In Funeribus deferenda est unica tantum Crux illius Ecclesiæ, ad quam Corpus transfertur, post quam sequi debent immediate Personæ illius Ecclesiæ, & deinde cæteri secundum antianitatem, ut censuit *Congr. Rit. in d. Andrien. & antea in Narnien. 1614. 30. Sept. apud eund. part. 2. tit. de Processionibus, pag. 772.* 763
1631. 22. Nov. — Nemini, neque Canonicis Ecclesiæ Cathedralis licet deferre cadaver, irrequisito proprio Parocho. *Congr. Rit. in d. Andrien. apud Barbosa de potest. Parochi, part. 3. cap. 26. numer. 66. & refert etiam Gavant. in Manuali Episcoporum.* 764

scapor verb. Exequiæ, in additione, numer. 8.

1631. 18. — Domus Parochialis gaudet immunitate Ecclesiastica. *Congreg. Immunit. in Musinen. apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatol. part. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. 490. ubi etiam, ideo delinquens in Domo Parochiali, gaudet, ex ead. Congreg. in Nepefina 1626. 4. Maii.* 765
1631. 12. Dec. — In erectione Confraternitatum, vel novarum Ecclesiarum debet semper apponi clausula *sine præjudicio Jurium Parochialium*, quia Jura Parochi illæsa servanda sunt, & ideo non aliter, quam sub ista conditione Societates hujusmodi, vel novæ Ecclesiæ erigendæ sunt. *Congreg. Episc. in Cajetana, apud Monacel. in Formular. leg. præf. part. 1. tit. 6. form. II. num. 10. & refert Pascucc. part. 1. tit. de Eucharistia, pag. 284.* 766
1632. 24. Jan. — Illi, cui opponatur impedimentum Affinitatis ortum ex fornicatione (nisi ser. ser. concludenter coram Ordinario probetur) nihil obstat, quo minus Matrimonium contrahi possit. *Congreg. concil. in Tudertina, apud eund. Monacel part. 2. tit. 16. form. 2. num. 30.* 767
1632. 3. Apr. — Confraternitates Laicorum non possunt tenere Sanctissimum Sacramentum in suis Ecclesiis, nisi ex causa, & de licentia Ordinarii. *Congr. Rit. in Asculana, apud Nicol. in Floscul. verb. Confraternitas, num. 26.* 768
1632. 3. Apr. — Capellani in Ecclesiis Laicorum, seu Oratoriis confratrum non possunt Benedictiones facere candelarum, Cinerum, Palmarum, & ciborum Paschalium, sed hæc omnia peragi debent per curatos in suis Parochialibus. *Congreg. Rit. in Thelesina, apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatol. part. 2. tit. de Parocho, pag. mibi 206.* 769
1632. 15. Maji. — Cum de jure ad Parochos spectet facere quascunque Processiones intra limites 770

mites suarum Parochialium privative quoad omnes, etiam Regulares, qui nequeunt eas facere sine Parochorum licentia, ideo Regulares prohibere non possunt Parochis celebrationem Processionis die Dominico infra Octavam Corporis Christi, vel alio die, nihil refragantibus constitutionibus B. Pii V. & Clementis VIII. pro Dominicanis, nam illæ non comprehendunt Parochos, nec tollunt eorum Jura, cum non fuerit eis derogatum: & propterea censentur sine præjudicio Juris Parochialis; neque ex eis Regulares possunt impedire illorum Processiones die Dominico infra dictam Octavam ut resolvit *Congr. Rst. in Materanen. apud eund. d. part. 2. tit. de Processionibus, pag. 273*

1632. 27. Aug. — Pixis, in qua asservata fuit Eucharistia, non potest vendi, vel pignorari, prout censuit *Congregatio Episcoporum in una Sanctissima Trinitatis, apud Nicolium in Flosculis, verb. Tabernaculum, num. 1.* 771
1632. 7. Dec. — Rei non sunt examinandi in Ecclesia, etiamsi extra locum immunem juramentum præstetur. *Congr. Immunit. apud Gavant. in Manuali Episcoporum verb. Ecclesiarum reverentia, in additione, num. 4.* 772
1633. 11. Jan. — Bona, ad quorum titulum clericus est ordinatus, gaudent exemptionibus, etiam post adeptum Beneficium, nisi fuerit subrogatum in locum Patrimonii. *Congr. Immunit. apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignateli. part. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. mibi 405* 773
1633. 14. Jan. — Parochus in die Purificationis debet distribuere candelas in Ecclesia, non vero per Domos, nisi quis eo die fuisset legitime impeditus. *Congr. episcop. in Spoletana, apud Nicol. in Floscul. verb. Candelæ, num. 3. & antea in Faglinen. 1585. apud Barbosa de potest. Parochi, par. 1. cap. 12 num. 5.* 774

1633. 15. Apr. — Permittenda est Confraternitati
quæſtuatio ad perficiendam Ecclesiæ fabricam,
*Congr. episc. in Lucen. apud eund Nicol. in dd. Flo
ſcul. verb. Fabrica, num. 4* 775
1633. 25. Jun. — Non possunt Curati, salvis eo-
rum Juribus Parochialibus, impedire contra
voluntatem Hæredum Defunctorum, ne Regu-
lares vocati ad Funus, Corpora Defunctorum
ad qualvis Ecclesias deferenda, una cum Parochis
& Clericis Processionaliter associant: nec prædi-
cti Curati possunt cogere Hæredes, seu Execu-
tores Testamentarios, ut pro Defunctis, qui
tumulantur in Ecclesiis Regularium, in Eccle-
siis etiam Parochialibus celebrari faciant Officia,
Novennalia, & Anniversaria, prout celebran-
tur in Ecclesiis Regularium, in quibus Cædave-
ra sepeliuntur, juxta Decretum Sacræ Rituum
Congregationis editum sub die 23. Aprilis ejus-
dem Anni. *Urbanus VIII. apud Bullar. tom 5. con-
ſtit. 188. quæ incipit Nuper, & refert etiam Pey-
rin. de Privileg. Regular. tom. 3. Constitut. 20. ejusd.
Pontific. pag. mihi 399.*
1634. 6. Maii — Jurisdicctio contra Regulares
exemptos Curam Animarum exercentes, à Tri-
dentino in cap. 11 sess. 25 de Regular. concessa Epi-
scopis, illis cumulative competit, non autem
privative quoad Superiores Regulares. *Congr.
concil. pro Abbate Montis Cassini, apud Nicol. in
Lucubrationib. tom. 2 lib 3. tit. 29. num. 5.* 777
1634. 5. Jun — In Exequiis Mortuorum Celebrans
in hinc Missæ, deposita Casula, sumere debet
Pluviale, & prosequi omnes alias Cæremonias,
incensando, & aspergendo circum circa Tum-
ulum, dictasque Exequias solitis Orationibus ter-
minare, etiam si ibidem tunc assistant alii Pres-
byteri in majori dignitate Constituti *Congr. Rit.
apud Pascucc in compend. ad consultat. canon. Jac.
Pignat. par. 2. tit. de Parocho, pag. 210.* 778
1634. 23. Jun. — Oblationes, & eleemosynæ,
L quæ 779

quæ pro Defunctorum opæ, vel ad cohonestandam eorumdem Fumus, Christi fidelis elargiri consueverunt, ac ipsa Funeralium emolumenta, quæ debentur Parocho, debita sunt in recompensationem laborum, quos sustinet in celebrando Divina Officia, & in administrando Sacramenta, dum viverent, neque id propter se (*notandum*) hoc est ratione salarii, seu laboris humani Corporis, sed propter Ecclesiam, cui præsidet, quæ super eis habet intentionem fundatam tam ratione Curæ specialis, quam ratione ipsius immediatæ Parochiæ. *Rota in Aversana Funeralium coram Coccino, & coram Merlino, dec. 480 num. 8. & 9 apud eund. par. 1 tit. de Funeribus, pag. mibi 315.*

1634. 18. Sept. — Ubi non est Aurora physice prolucita Missarum celebratione, attendatur ea moraliter, & politice, quando scilicet ibi terminare solet quies, & inchoari labor, juxta probatam Regionum consuetudinem. *Urbanus VIII. apud Gavant. in Thesouro Sacror. Rit. tom. 1. par. 1. tit. 15 littera y.*

780

1634. 16. Dec. — Publicatio Decreti Concilii Tridentini quoad Matrimonium sufficit, quod sit præsumpta, ad hoc, ut in celebratione Matrimoniorum servanda sit forma ab eodem Concilio præscripta. *Congregat concil. in Constantinopolitana, apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 1. lib. 1. tit. 10 de Nuptiis, num. 60. vers. Publicationem tamen.*

781

1635. 21. Apr. — In delatione Ss. Sacramenti, quæ sit per digniorem de Capitulo, absente vel impedito Episcopo, in die Solemnitatis Ss. Corporis Christi, si contingat Processionem transire per limites alicujus Parochiæ, non potest Parochus prætere sibi consignari debere Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum deferendum ab ipso Parocho per limites suæ Parochiæ, sed dictus dignior Cathedralis deferre debet per totā viam.

782

Congr.

PRO PAROCHIS.

Congr. Rit. pro capitulo cathedralis Lucana, apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pign. par. 2. tit. de Parocho, pag. mibi 219.

1635. ... Maii. — Qui obtinuit litteras dispensationis super gradu prohibito Consanguinitatis, & illis non præsentatis contraxit, vel carnaliter Sponsam cognovit, non potest absque nova dispensatione in Matrimonio permanere. *Congr. concil. apud Monacel. in Formular. leg. præd. par. 2. tit. 16. form. 2. num. 30.*

1635. 23. Nov. — Parochi non sunt compellendi ab Episcopo ad denuncianda delicta, quæ quotidie committuntur intra limites suæ Parochiæ. *Congregat. episcopo. in Lusana, apud Nicol. in Floscul. verb. Parochus, num. 26.*

1635. 24. Nov. — Ad Plebanum in sua Ecclesia propria spectant, privative quoad omnes alios, Functiones omnes cantandi Missas solemnes, Vesperas, aliæque munia per ipsum in propria Ecclesia exercenda, non obstantibus quibuscumque. *Congregat. Rit. in Verulana, apud Pascucc. par. 2. tit. de Parocho, pag. mibi 210.*

1636. 15. Febr. — Cohabitatio Sponsorum ante contractum Matrimonii per verba de præsentia, punibilis est: visitationes autem, & conversationes minime, præsertim in præsentia Consanguineorum. *Congr. Episcoporum. in Eusentina, & antea in Tranen. 1590. 15. Maii, ac Caven. 1589. 26. Aug. apud Nicol. in Floscul. verb. Sponsalia, num. 2.*

1636. 16. Apr. — Presbyteri, & Clerici omnes non possunt cogi sub pœna accedere ad Processiones, nisi habeant Beneficium, aut Officium. *Congreg. concil. apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatol par. 2. tit. de Residentia, pag. mibi 353.*

1636. 12. Jul. — Parochus non potest sine licentia Episcopi Processiones extraordinarias facere, neque sufficit ad hoc licentia Vicarii Foranei.

L 2

Congr.

Congregat. Concil. apud Monacel. in Formular leg. pract. part. 2. tit. 13 form. 1. num. 86.

- 1536 15. Jul. — Inhibendum est Parochis ab Episcopis in Visitationibus sub Pœna arbitraria, ne (exceptis casibus confugii) permittant Bona reponi in Ecclesiis, & Locis Sacris, prout censuit *Congregat. Immunit. in Nucerina Umbria, apud eund in append. ad par. 1. pag. mibi 382. num. 4.* 789
- 1636 9. Jul. — Non licet Curatis Parochialium Ecclesiarum sepelire Cadavera Defunctorum, nec Officia facere in Ecclesiis Regularium absque expressa licentia Superioris Ecclesiarum ipsorum Regularium, non obstante contraria consuetudine *Congr. Rit. in Toletana de Baraxas, apud Peyrin. de Privileg Regular. in fine Operis, Decreto IX.* 790
1636. 22. Nov. — Parochus, & Vicecuratus amovibilis Cathedralis in Processionibus incedere debent cum Capitulo supra Priores, plebanos, & Curatos perpetuos Beneficiatos. *Congr. Rit. in Interamnen. apud Pascucc. in Compend ad Consult. Canonis Jac. Pignatari par. 2. tit. de Parocho, pag. mibi 209.* 791
1637. 20. Ian. — Quando excessus est exemplaris, & Re non relapsus, Censuræ sunt aggravandæ, & reaggravandæ, scilicet per Edictum, per publicationem a Parochis faciendam singulis diebus Dominicis inter Missarum solemnias, pulsatis campanis; & per Concionatorea ex suggestu, & per litteras missas vicinis Episcopis *Congregat. Immunit. in Beneventana, & antea in Torpien. 1630. 22. Jul. apud Monacel. in Form leg. pract. par. 3. tit. 1. form. 6. num. 19.* 792
1637. 12. Maii. — Etsi Benedictio Ovorum in die Paschatis spectet ad Rectorem, & Parochum Loci, est tamen rigor nimis, quod Episcopus contra simplicem Sacerdotem, qui benedixerat illa die quædam Ova, Commissarium expedierit *Congregat. Episcopos. in Terracinen. apud Nicol. in Floscul.* 793

Floſcul. verb. Paſcha, numero 5.

1637. 3. Jul. — Excommunicatus, abſolutus vi- 794
gore Jubilæi, prætereſſe non poteſt amotionem
Cedulonum. *Congr. Episcoporum. apud eund. ibidem,*
verb. Jubilæum, num. 5.

1637. 4. Sept. — Milites Hieroſolymitani ſi 795
elexerint Sepulturam in Teſtamento, non ideo
inferendum eſt præjudicium Juribus Religionis,
& quatenus exiſtant, neque Parochialibus *Congr.*
Concil. apud eund. ibid. verb. Hieroſolymitani,
num. 15. & refert etiam Paſcucc. par. 1. tit. de Fu-
neribus, pag. 306.

1637. 19. Sep. — Manutentio Umbellæ, Pixi- 796
dis, & aliorum pro delatione Ss. Sacramenti ad
Infirmos neceſſariorum, ad Parochos pertinet,
quatenus ſufficientes redditus habeant: alioquin
in ſubſidium tenetur populus, niſi Confraterni-
tates Ss. Sacramenti in Parochialibus erectæ, ex
earum inſtitutione, vel conſuetudine teneantur.
Congregat. Concil. in Foffanæ. apud Nicol. in Lucu-
brationib. tom 2. lib. 1. tit. 23. num. 7.

1637. 19. Sept. — Ad expurgationem Cæmete- 797
rii (ſi dives ſit) tenetur ille, qui habet curam
Animarum, percipitque emolumenta funeralia,
& in ſubſidium Populus, ut declaravit *Congr.*
Concil. d. Foffanen. apud eund. d. tom 2. lib. 5. tit.
30. num. 255. & refert etiam Monacel. in Form
leg. præſt. par. 2. tit. 13. form. 1. num. 95.

1637. 21. Nov. — In deferendis cadaveribus ad 798
Eccleſias poſſunt Hæredes Defunctorum vocare
numerum Religioſorum ſibi bene viſum: Cada-
vera autem efferri, ſeu tolli non poſſunt ab aliis,
etiam Regularibus, & quibuſcumque, non vo-
cato, nec expectato Parocho, niſi ipſe Parochus
aliud permiſerit, vel adeſſe recuſaverit. *Congreg.*
Rit. in Camerin. Terra Motelica, ad I. & II. apud
Peyrin. de Privileg. Regular. in fine Operis, De-
creto X.

1637. 21. Nov. — Quotieſcumque Cadavera ad 799
L 3 Eccle-

Ecclesias Regularium deferuntur, Officia super
eis peragi debent non a canonicis, nec aliis, sed
ab ipsismet Regularibus in propriis eorum Eccle-
siis: Unica autem Crux in Cadaveribus efferen-
dis est deferenda, & illa esse debet illius Ecclesie,
ad quam Corpus Defuncti deferretur. *Congr. Rit. in
d. Camerinen. ad III. & IV. apud eund. ibid.*

1638. 11. Mar. — Parochi non possunt plus reci-
pere in Sepulturis, quæ sunt in Ecclesiis Regu-
larium, quam in eis, quæ sunt in propriis, seu
aliorum Clericorum. *Urbanus VIII. in Bullar. to 5.
constitut. 242 quæ incipit Cum sicut, & refert etiam
Lantusca in Theatro Regular. verb. Parochus, n. 1.
¶ Hoc etiam antea constituerat Paulus V. pro In-
diis Occidentalibus, & Orientalibus in litteris
editis sub die 1. Jun. 1567. quas confirmavit dictus
Urbanus VIII. apud Cherubin. in d. Bullar. tom. 4.
Constitut. 23 quæ incipit Alias.*

1638. 6. Sept. — In Parochialibus, quæ sunt
membra Monasteriorum Congregationis Cassi-
nensis, aut alias ab ipsis dependentes, Cura
Animarum exerceri potest etiam per Monachos
ad suorum Superiorum nutum amovibiles: ita
tamen, ut iidem prius examinentur, & appro-
bentur ab Episcopo, ejusque jurisdictioni subii-
ciantur in his, quæ ad ipsam Curam, & Sacra-
mentorum administrationem pertinent: & cum
eo, qui ad eam exercendam fuerit pro tempore
deputatus, habiter alius saltem Monachus ejus-
dem Ordinis Professus. *Urbanus VIII. in Bullar.
tom. 5. Constitut. 253 quæ incipit Alias, & refert
etiam Peyrin. de Privileg. Regular. constitut. 22. ejusd.
Pontific. pag. mibi 431.*

1639. 16. Febr. — Filii Judæorum non sunt in-
vitis Parentibus baptizandi, donec veniant ad
ætatem legitimam, & tunc si ipsi, Filii consen-
tiant: ætas vero legitima regulariter censetur
completo septennio. *Congr. conc. apud eund. ibid
lib. 1. tit. 1. num. 7.*

1639. 18. Febr. — Si impotentia coeundi est in Frigido, arbitrium est Judici, an velit uti cohabitatione præcedente. *Decretum rite probata: in Maleficiato verofecus; quia triennium incipere debet a die Decreti. Rota in Toletana Matrimonii coram Coccino, quam ex Diana in fine 6. par. referi Nicol. in Lucubrationib. tom. 1. lib. 1. tit. 10. de Nuptiis, num. 56.* 803
1639. 18. Febr. — Fides ex libro Curati desumpta plene probat, modo sit authentica, & recognita. *Rota in d. Toletana Matrimonii coram eod. apud eund. ibid. tit. 4. de Ingenuis, num. 6. ex d. Diana loc. cit. Et ex hac fide probari hominis ætatem, cum Pueri soleant baptizari paucis diebus post eorum natiuitatem, dixit Rota in Leodien Beneficii 1672. 30. Maii coram Priolo ex Castren. conf. 231. num. 1. vol. 1. Mascard. de probat. conclus. 662. num. 3. apud Rosam de Executorib. Litiq. ar. Apostolicar. in fine Operis, docif. 5. num. 6.* 804
1639. 23. Maii. — Ratione Stolæ, Parochus in Funeribus præcedentiam habet etiam supra Collegiatam intervenientem. *Congregat. Ric. in Laud. & antea in Spoletana 1635. 21. Apr. apud Pascuc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Parocho, pag. mibi 201.* 805
1639. 17. Aug. — Capellæ plures in eodem Altari sub eadem invocatione cum diversis Missarum oneribus, quæ antea conferebantur pluribus clericis, non possunt hodie retineri ab uno sine dispensatione Apostolica. *Congr. concil. apud Gavant in Manuali episcoporum verb. Beneficiorum pluralitas, in additione.* 806
1639. 9. Dec. — In re a Testatore relicta, ut vendatur, dummodo pretium erogetur in beneficium Ecclesiæ juxta piam dispositionem Testatoris, non requiruntur Solemnitates Extravagantis *Ambitiosæ* supra positæ, & *edictæ* 1467. 1. Martii: interim vero penes Ædem Sacram, vel Personam fide dignam, & facultatibus idoneam

pretium deponatur, ut declaravit *Congr. episcoporum in Feretrana*, apud del Bene in *addit. verb. Alienatio*, *vers. In rebus*, citatum a Petra in *commentar ad constitut. Apostolic. tom. 1. constitut. 1. Leonis I. sect. 4. num. 46 pag. mibi 1. 2.*

1639. 13 Dec. — In Ecclesiis Confraternitatum ubi asservatur Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum; nullum est inferendum Juribus Parochialibus præjudicium. *Congregat. episcoporum in Asculana*, apud Nicol. in *Flosculis*, *verb. Eucharistia*, num. 22.

808

1640. 14. Jan. — Electio, & numerus Religiosorum pro associandis Cadaveribus, ad libitum Hæredum Defunctorum spectat, & pertinet: & ita ubique servari debere declaravit *Congreg. Rit. cujus Decretum confirmavit Alexander VII. anno 1660. in refert Pascucc. par. 1. tit. de Funeribus*, pag. 307

809

1640. 20 Jan. — Licet Parentibus, in quacunque Ecclesia voluerint, etiam Regularium, eorum Filiis minoribus, qui ad annos pubertatis nondum pervenerunt, eligere Sepulturam: nec a Parochis Locorum impediri possunt, aut debent, præsertim vero, si in dictis Regularium Ecclesiis sepeliri consueverint, vel in eis habeant Sepulchrum Majorum. *Congregat. Episcoporum. apud Peyrin. de Privileg. Regular. in fine Operis, Decreto XVII. & refert etiam Mancin. in Pract. visitan. Infirm. in brevi tract. de Sepult. dub. 16 ubi præcedentem etiam habet. Décisionem ejusd. Congr. in Foglianen. 1587. 27 Oct.*

810

40. 27. Jan. — In Ecclesiis intra fines alicujus Parochiæ sitis, in diebus Festis non celebretur Missa, antequam sit finita Missa Parochialis, ut Populus inter sit publicationi Matrimoniorum, Monitoriorum, Vigiliarum, Festorum, aliarumque Mōitionum ad æternam salutem consequendam. *Congregat. episcoporum. in Comen. & antea in Florentina 1636. 8. Aug. ac in Amalpbhitana 1607.*

811

19. Sept. apud Nicol. in *Lucubr. tom 2. lib. 3. tit 41. num. 7.*

1640. 15. Sept. — Vocato ad Funus capitulo Cathedralis, non alia Crux, quam ipsius capituli deferenda est: & capitulo interveniente, proprius Parochus Defuncti, etiam quod sit Stola indutus, incedere debet ante canonicos Cathedralis: Ad solum autem Parochum spectat aspergere Aqua benedicta cadaver, antequam levetur de Domo: & ad eundem pertinet intonare Antiphonam *Si iniquitates*, & Officium super cadavere in sua Ecclesia peragere. *Congreg. Rit. in Aversana, apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac Pignatel. part. 1. tit. de Funeribus, pag. mibi 313*

812

1640. 30. Oct — Non potest Episcopus prohibere curato, ne administret Viaticum Infirmis sine sua licentia. *Congregat. Episcoporum, in una S. Marci, apud Nicol. in Floscul. verb. Infirmus, num. 1.*

813

1641. 19. Jan. — Parochus unius Diœcesis non potest confessiones audire in alia Diœcesi sine licentia Episcopi Diœcesani. *Congregat. concil. in una civitatis Plebis, apud eund. ibid. verb. Parochus, num. 22.*

814

1641. 1. Mar — Pacem cum alio facere nemo compellitur, cum sufficiat in foro conscientiae intus injuriam remittere, ac rancorem deponere, nec offensus tenetur satisfactionem, vel publicam apud Judicem injuriæ ex Justitiæ zelo prosecutionem offendenti condonare, licet esset Parochus, & alii ex hoc scandalizarentur, quia si prosequitur vindictam per viam justitiæ absque odio (quod asserenti credendum est) scandalum videtur potius passivum, quam activum, ut declaravit *Congr. episcop. in Terracinen. & alibi sepius*, prout citat, & refert Nicol. in *Lucubration. tom 1 lib 2 tit. 20. num. 26 ubi tamen*, licet contrarium in praxi regulariter suaderi debeat.

815

1641. 19. April. — Licentia Matrimonii contrahendi inter Exteros, vel cum Extero, & Benedictiones Matrimoniales debent fieri gratis, ita ut pro lis nihil exigatur: non est tamen prohibitum accipere a sponte dantibus. *Congreg. episcop. in Beneventana, & antea in Comen. 1601. 12. Jul. ac in alia Montis Pilosi 1581. 7. Mar. apud eund. in Floscul. verb. Matrimonium, num. 25.* 816
1641. 21. Maji. — Consuetudo licet immemorabilis quoad usum fructus Ecclesiasticorum immobilium prohibetur in Extravaganti *Ambitiosa* supradicta, & edita 1467. 1. Mart. quia ut consuetudo prævaleat adversus canones, & Leges Pontificias, opus est, ut introducta sit non solum cum sciencia, sed etiam cum expresso consensu Summi Pontificis. *Rota in Messanen. Detanatus, & antea in Trivoren. Abbatia S. Maximini 1635. 24. Jan. apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatel. part. 1. tit. de Alienatione, pag. mibi 13.* 817
1641. 23. Maji. — Plebano in propria sua Ecclesia debetur præcedentia super quoscunque alios Sacerdotes antiquiores in Ordine, concurrentes occasione Functionum Ecclesiasticarum. *Congreg. Rit. in Aseulana, apud eund. part. 2. tit. de Parocho, pag. 210.* 818
1641. 25. Maji. — Non potest Parochus quidquam accipere pro publicandis Resignationibus, & permutationibus Beneficiorum, Monitoriis, & clericorum patrimoniiis. *Congregat. concil. in Albiganen. apud Nicol. in Floscul. verb. Gratis, num. 2. in fine.* 819
1641. 4. Jun. — Parochis, & aliis curam Animarum habentibus, Officium Subcollectoris non licet exercere; & quatenus ad id deputarentur, eorum electio esset invalida, & exemptione Subcollectorum non gauderent, prout declaravit *Congregat. Immunit. in Strongolen. apud Monacel in Formul. leg. pract. part. 1. in append. pag. 507. n. 28.* 820

1641. 8. Jun. — Ad effectum pulsationis in Sab-
bato Sancto sufficit probare, Ecclesiam esse Pa-
rochiale, antiquiorem, digniorem, & majo-
rem, ex quibus concluditur esse Matricem. *Congr
Rit. in Sorana, apud Pascucc. part. 2. tit. de Re-
gularibus, pag. mibi 299*

821

1641. 21. Jun. — Religiosi Ordinum Militia-
rum, qui exercent curam Animarum iisdem Or-
dinibus annexam, apponi, & removeri soliti ad
nutum Magni Magistri, faciunt tuta conscien-
tia fructus suos: quamvis enim concilium Tri-
dentinum, cap. 1. sess. 23. de reform. injungat onus
residendi habentibus curam Animarum, sub pæ-
na etiam amissionis fructuum, hoc tamen non
procedit, dum ipsi ex causa ab Ordinario cogni-
ta, & approbata, absunt, dimisso Vicario pari-
ter per Ordinarium approbato, assignata com-
petenti mercede: si ergo Rectores Parochialium
illius in titulum retinentes tempore absentiae de
licentia Episcopi faciunt fructus suos, eo facilius
hoc affirmandum est in istis Vicariis amovibili-
bus habentibus exercitium curæ absque titulo, &
institutione, servitoribus etiam nuncupari solitis.
*Rota in Hispal. Juris amovendi curatos coram Peu-
tingerio, apud eund. part. 1. tit. de Equitibus,
pag 279.*

822

1641. 13. Sept. — Dum curatus excommunica-
tione ligatur, ponendus est Oeconomus cum
congrua fructuum assignatione ad curam Ani-
marum exercendam. *Congreg. Episc. in una Bar-
gi S. Donni, apud Nicol. in Floscul. verb. Ex-
communicatio, num. 20. ¶ Notandum, quod
Parochus censura Excommunicationis, Suspen-
sionis, vel Interdicti ab ipso Jure lata innodatus,
qui non sit notorius percussor Clerici, aut ab
Episcopo denunciatus, potest ad evitanda scan-
dala ante absolutionem (præmissa tamen contri-
tione) Sacramenta Fidelibus administrare, si ab
his fuerit requisitus, nèque alius adsit, qui æque
uti-*

823

utiliter administret. *Concil. constant. & Extrav. Martini V. apud Engel in Manuali Paroch part. 3. num. 7.*

1641. 17. Nov. — Cum Parochialis asseritur, nimum pensionibus gravata, refertur Sanctissimo posse Parocho congruam portionem assignari, residuis fructuum pensionario dimissis, ne Animarum cura negligatur. *Congreg. episc. in Ravenaten. apud d. Nicol. ibid. verb. Pensio, n. 3.*

824

1641. 29. Nov. — Parochi occasione Funeris possunt ingredi Ecclesias Regularium cum superpelliceo, & Stola; dummodo Officium peragant ipsi Regulares, nisi adesset concordia, vel consuetudo in contrarium. *Congreg. Episcoporum in Firmana, apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatell. part. 1. tit. de Funeribus, pag. mibi 300.*

825

1641. 7. Dec — Non licet in media nocte Nativitatis Dominicæ celebrare successive alias duas Missas, & in eis Sacram communionem exhibere Fidelibus illam deposcentibus, sed utrumque omnino prohibitum. *Congreg. Rit. apud Lantusca in Theatro Regular. verb. Missa, num. 5. & refert etiam Matthæus in Offic. cur. Regular. tom. 1. c. 12. num. 46. ubi ajunt, sic postea decisum fuisse anno 1664. 20. April.*

826

1642. 15. Mar. — Imagines Domini Nostri Jesu Christi, & Deiparæ, ac Angelorum, Apostolorum, Evangelistarum, aliorumque Sanctorum, & Sanctarum non sculpantur, pingantur, vel quomodolibet effingantur cum alio Habitu, & forma, quam in Catholica, & Apostolica Ecclesia ab antiquo tempore consuevit, nec etiam cum Habitu peculiari alicujus Ordinis Regularis: Item, ne exponantur in Ecclesiis quibuslibet, ac quomodolibet qualificatis, ac earum Frontispiciis, & Atriis Imagines profanæ, vel alias indecentiam, & inhonestatem præferentes. *Urbanus VIII. apud Cherubin. in Bullar. tom. 4.*

827

const.

constitution. 163. quæ incipit Sacrosancta.

1642. 3. Maji. — Commendatarius Monasterii jam Regularis, cui annexa est cura Animarum, non tenetur ad residentiam personalem, sed attento statu Regulari, satisfacere potest per Vicarium presbyterum Sæcularem a se deputatum, & ab Ordinario approbatum. *Congreg. concil. in Amalpbiana, apud Pascucc. part. 2. tit. de Residentia, pag. 350. ubi alias refert præcedentes Decisiones in Nucerrina Prioratus 1638. 7. Maji, in Aquen Laudem. Tudertina, & etiam posteriores in Eugubina 1647. ac in Firmana.* 828
1642. 21. Jun. — Vicarii amovibiles deputati ad nutum capituli pro exercitio curæ, prævia Episcopi approbatione, non possunt ab Episcopo amoveri, nisi ex causa legitima, & probata, propter quam (etiã si essent perpetui) amoveri possunt. *Rota apud Nicol. in Lucubrat. tom. 2. lib. 3. tit. 29. num. 10. ex Fagnan. in cap. Ad Monasterium, de statu Monachor. num. 39.* 829
1642. 12. Jul. — Consuetudo, quæ aufert ea quæ de Jure debentur Parocho in sua Ecclesia, debet esse quadragenaria cum titulo, vel immemorabilis, ut notabiliter respondit *Congr. concil. in Feretrana, apud Monacel in Formul. leg. pract. par. 2. tit. 13. form. 1. num. 89.* 830
1642. 13. Sept. — Festum unius ex principalioribus patronis in quocumque Regno, sive Provincia, & alterius pariter principalioris in quacunque Civitate, Oppido, vel Pago, ubi hos patronos haberi, & venerari contigerit, est præceptivum cum obligatione audiendi Missam, & vacandi ab Operibus servilibus. *Urbanus VIII. apud Gherubin. in Bullar. tom. 4. constitut. 164. quæ incipit Univerſa, §. 2.* 831
1642. 20. Sept. — Archipresbyter Cathedralis, cui imminet cura Animarum, non potest esse confessarius ordinarius Monialium, sed potest indulgeri. *Congr. concil. in Salutarum ad I. apud Mo-* 832

Monacel. in *Formular. leg. pract. par. 2. tit. 15. form. 15. num. 9.*

1642. 7. Nov. — Parocho, qui in sua Parochia, post illam adeptam, graves contraxit inimicitias, maximè sine culpa, conceditur, ut possit abesse per sex menses modò interim aut inimicitias componat, aut Beneficium dimittat, relicto tamen idoneo substituto. *Congreg. Episcoporum in Argentina: & antea in Salernitana 1640. 17. Aug. ac in Imolen. 1604. 10. Febr. nec non in Parmen. 1579. 20 Oct. apud Pascucc. in Compend. ad Consult. Can. Jac. Pignateli par. 2. tit. de Vicario, pag. mibi 418.*
1643. 21. Mar. — Est nullum Examen factum sine Examinatoribus Synodalibus in collatione Parochialium Jurispatronatus Ecclesiastici, seu Laicalis, vel mixti, quando plures præsentantur. *Congreg. Concil. in Vercellen. apud eund. par. 1. tit. de Examine; pag. 293.*
1643. 22. Mar. — Clerici conducere possunt res Ecclesiasticas, dummodo opera manualia per Laicos exercent. *Congr. Episcoporum in Bovinen. & antea in Sulmonen. 1641. 8. Mar. apud eund. ibid. tit. de Impunitate Ecclesiastica, pag. 376. & pag. 304. ubi alia Deciso in Ulyssanen.*
1643. 2. Maii. — Non habenti Curam Animarum facultas concedi potest commorandi extra Residentiam causa Studii, non obstante, quod in Fundatione Testator jussit, ut residere, & per seipsum inservire teneretur. *Congr. Concil. in Sabinen. apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 3. tit. 4. num. 16.*
1643. 14. Maii. — In associatione Funerum, salva legitima Loci consuetudine, debetur Præcedentia capitulo collegiæ supra Parochum etiam proprium Defuncti, sine tamen præjudicio in reliquis Jurium, & præminentiarum eidem Parocho de jure, vel de consuetudine competentium. *Congr. Rit. apud Pascucc. par. 2. tit. de Funeribus, pag. mibi 394.*

1644. 16. Jan. — Si Decimæ, vel Fructus pro Missarum celebratione, aliisque oneribus assignati, sine culpa recipientium exigi non possunt factis diligentibus, non tenentur ad onera pro eo tempore. *Congr. Concil. in Ferrarien. & antea p^{re} Carthusianis 1641. 20. Jul. apud Nicol. in Florent. verb. Missa, num. 10.* 838
1644. 16. Apr. — Simplex Capellanus Curatus amovibilis ratione officii præcedere debet aliis Sacerdotibus ætate, ac promotione antiquioribus. *Congr. Rit. in Nucerina, apud Pascucc. in Compend. ad Consultat. Canonic. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Parocho, pag. 209.* 839
1644. 11. Jun. — Si in erectione Ecclesiæ Collegiæ circa administrationem Curæ Animarum habeatur, quod Archipresbyter principaliter, & Canonici tanquam ejus coadjutores curam Animarum exerceant, Canonici tamen ad hujusmodi curam Animarum exercendam non semper tenentur, sed in defectum tantummodo Archipresbyteri, hoc est, quando ipse Archipresbyter legitime abest, aut vere impeditur, aut etiam plures Parochiani eodem tempore egent opera, & administratione Parochi, nec eorum necessitas dilationem patitur, & in casibus similibus. *Congr. Concil. in Nullius S. Edicti, ad cap. 3. sess. 7. & cap. 4. sess. 21. de reform. apud eund. par. 1. tit. de Capitulo, & Canonicis, pag. 108.* 840
1644. 5. Nov. — Beneficiati possunt tanquam singuli, & vocati ab Episcopo intervenire in Synodo, & in loco, juxta præscriptum Pontificalis. *Congr. Concil. ad cap. 2. sess. 24. de reform. apud eund. par. 2. tit. de Synodo, pag. mibi 403.* 841
1644. 3. Dec. — Parochi, qui Matrimonia celebrant temporibus prohibitis ab Ecclesia, puniri possunt arbitrio Episcopi. *Congr. Concil. in Basnen. ad cap. 10. sess. 24. de reform. apud Pascucc. in Compend. ad Consult. Canonic. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Matrimonio, pag. 20.* 842

1645. 7. Febr. — Regulares privilegia Apostolica habentes, non possunt prohiberi ab Ordinariis Locorum, ut a Dominica Palmarum usque ad Dominicam in Albis inclusive non valeant administrare Sacramentum penitentiae Innocentii X. apud Poncium in cursu Theolog. disput. 46. quasi 9. num. 321 relatum a Matthæucc. in Offic. cur. Regular. tom. 2. cap. 20. num. 2. 843
1645. 17. Febr. — Prædicator destinatus ab Episcopo, vel electus a Rectoribus antiquis, prædicare debet, nec successiores possunt eligere novum. Congreg. Episcop. & antea 1601. 2. April ac 1587. 15. Dec. apud Nicol. in Floscul. verb. Prædicator, num. 4. 844
1645. 26. Maji. — Quando populus convenire non vult ad electionem Officialis alicujus Ecclesiae secundum solitum, datur (alicubi) Episcopo facultas eligendi. Congreg. Episcop. apud eund. ibid. verb. Electio, num. 11. 844
1645. 9. Sept. — Curatus non excusatur a Residentia ex eo, quod sit Subcollector. Congregat. Episcop. in Neapolitana, apud eund. ibid. verb. Cura Animarum, num. 10. 845
1645. 29. Sept. — In casibus moralis necessitatis pro Infirmis, vel aliis, præsertim extra Ecclesiam, possunt audiri confessiones sine Costa, & sine Stola. Congreg. Episc. & antea 1642. 11. Apr. ac 1586. 22. Apr. apud Nicol. in Floscul. verb. Confessarius, num. 18. 846
1645. 6. Oct. — Infirmi confiteri possunt cuilibet confessario approbato, qui relinquere debet ibi schedulam pro notitia Parochi. Congreg. Episc. in Anconitana apud eund. ibid. n. 27. 847
1645. 7. Dec. — Auditor cameræ inhibere non potest Episcopo, ne procedat contra curatum non residentem, neque Ordinario præcipere, ut admittat Resignationem. Congreg. Episcop. & antea 1613. 16. Jul. apud eund. ibid. verb. Auditor, num. 3. 848

1646. 21. Febr. — Regulares omnes, etiam Societatis Jesu, tenentur solvere Parochis, & aliis Beneficiatis Decimas, quæ solvebantur a Laicis priusquam Bona in ipsorum Regularium proprietatem fuerunt translata, juxta Decretum Sacræ Congregationis Concilii editum anno 1645 17. Jun. in Causa Decimarum Regni Poloniæ Innocentius X apud Cherubin. in Bullar. tom. 4. constitut. 10. quæ incipit Nuper, & referunt etiam Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 3. tit. 30. numer. 6. ac Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Seminario, pag. mibi 383. 858
1646. 2. Mar. — Oblati extra Claustra degentes, tenentur in Paschate communicare in Parochia Congregat. Episcoporum. in una Regularium de Oppido, apud Nicol. in Floscul. verb. Pascha, num. 7. 851
1646. 14. Apr. — Parochi non possunt in subcolletores, nec in Commissarios, quocunque titulo deputari. Congregat. concil. annuente Sanctissimo, apud eund. ibid. verb. Exemptio, num. 7. 852
1646. 14. Apr. — Dispositio Sacri Concilii Tridentini cap. 15. sess. 25. de reform. locum habet pro Illegitimo ex soluta, dum illius Pater fuit simplex Capellanus ad nutum amovibilis, & non titulus in Ecclesia, in qua idem Illegitimus obtinere debet Beneficium, sed potest cum illo dispensari. Congreg. conc. in Hispanen. apud Pascucc. par. 2. tit. de Presbyterorum Filiis, pag. 261. 853
1646. 20. Maii. — Curati Religionis Hierosolymitanæ tenentur intervenire Oleorum Consecrationi, si alii Curati teneantur. Congregat. episcoporum. in Faventina, apud Nicol. in Floscul. verb. Hierosolymitani, num. 9. 854
1646. 15. Jun. — Porta, per quam ab Ecclesia itur in Domum privatam, est muro obstruenda prout obstruendam esse censuit Congregat. Episcoporum. apud eund. ibid. verb. Porta, num. 4. 855
1646. 5. Jul. — Licet Capitulis, quoties Defunctorum 856

florum Funera ad Ecclesias etiam Regularium comitentur, ingredi Ecclesiam, atque in illa super ipso Corpore Psalmum *Miserere*, vel *De profundis* cum Verticulo, Responsorio, & Oratione super Defuncto recitare vel decantare, sed sine Stola, & sine Pluviali. *Congregat. Episcopos. & antea* 16. 6. 1. *Jul. ac* 604 9. *Aug. apud eund. ibid. verb. sepultura, num. 17*

1646. 21. Aug. — OEconomus, siue Substitutus deputari debet ad satisfactionem, & contentamentum Rectoris, maxime si deputetur propter ejus infirmitatem, vel aliud justum impedimentum. *Congregat. Episcopos in una Civitatis Plebis, apud Nicol. in Floscul. verb. Cura Animarum, num. 4.*
1646. 3. Dec. — Voluntas Colligantis superstitis non proseguendi litem, non elicitur ex taciturnitate per aliquod breve tempus, quia de Jure Canonico jus proseguendi litem non est præfixum ut tradit Miles. *In Repert. verb. litis pendens non finitur, fol. 250 apud Rotam in Valentina Rectoria coram Bichio, num. 9. relatam a Rosa de Executorib. Litterar. Apostolicar. in addit. ad cap. 17. num. 88.*
1646. 7. Dec. — Translatio onerum Missarum, Oratorio, vel Capellæ angustiori relictorum fit ad Matricem, seu Parochialem, & non alio. *Congregat. episcopos & antea* 1579 1. Dec. *apud Nicol. in Floscul. verb. Missa, num. 19*
1646. 14. Dec. — Super fructibus Parochialium vacantium assignanda est ab Episcopo congrua merces ipsarum OEconomis a Scutis quinquagenis ad centena pro singulis annis, secundum qualitatem Ecclesiarum. *Congregat. episcopos. & antea* 1593 25. *Ian. apud eund. ibid. verb. OEconomus, num. 8*
1646. 15. Dec. — Fundator Ecclesiæ Parochialis non est cogendus ad augendam dotem eidem Parochiali usque ad annua scuta centum. *Congregat. Con-*

857

858

859

860

861

Concil. in Asten apud Pascucc in compend. ad consultat. Canonic. Jac. Pignatell par. 2. tit. de Parocho, p. 192 ubi quod sufficit, quod assignata sit Congrua secundum consuetudinem loci, & qualitatem Personarum, quæque talis esse debet, ut ex ea quis possit commode sustentari, Gloss. in cap. unic. verb. absque pecunia, de statu Regular. in 6.

1647. 23. Febr. — Hæres cogi potest, ut celebrentur Missæ a Testatore relicte in Ecclesiis ab eo designatis. *Congregat. concil. in Bononien apud eund. ibid. tit. de Missæ Sacrificio, pag. 45. ubi addit Graff par. 1. dec. lib. 2. cap. 39 n. 9. & Azor. par. 2. lib. 6. cap. 24. quæst. 7.* 862

1647. 17. Mar. — Intrusio ad effectum Regulæ deducitur, si Subrogatus, ante obtentam subrogationem, possessionem cæperat vigore *Litterarum Gratiæ principalis expeditarum* sub supplicatione subreptitia. *Rota in Valentina Rectoria coram Bichio, num. 5. apud Rosam de Executorib. Litterar. Apostolicar. par. 1. in additione ad cap. 17 num. 88.* 863

1647. 17. Mar. — Clausula *Dummodo in Beneficiis hujusmodi se non intruserint* apposita in *Reg. de Trienn.* intelligenda est, non de omni specie intrusionis, sed de vera, & propria intrusionem, cum sit constitutio pænalis alias nunquam daretur casus, quod vitium possessionis antea captæ purgaretur per subsequentem subrogationem gratiosam: & sic destrueretur receptissima conclusio pluribus comprobata, & confirmata apud Card. Mant. *decis. 71. numer. 10.* & generaliter quod Possessio, lite pendente capta a subrogato in vim, & possessionem Defuncti, non dicatur intrusa, ut ex *Lancell. de Attent. par. 2. cap. 3. n. 87.* & alibi dixit *Rota in d. Valentina coram eod. n. 11.* & 12. apud eund. *ibid.* 864

1647. 17. Mar. — Possessor semper est citandus ad effectum evitandi pœnam contra intrusum, *cap. avaritia, de elect. num. 6* quod non procedit, 865

quando Subrogatus non cæpit possessionem propria auctoritate, sed de manu Executoris, & Possessor attentate possidebat: quo casu non est necessaria citatio, nam Possessio attentata habetur pro non possessione. *Rota in d. Valentina coram eod. num. 14. 15. & 16 apud eund. ibid.*

1647. 17. Mar. — Possessio capta per Subrogatum de manu Executoris in servato Juris ordine, non dicitur violenta, nec ipse reputatur intrusus ex specie intrusionis, quam Regula de subrogandis requirit, ut declarat Mandol. *in ead. Reg. quest. 4 sub num. 7.* ubi ait, ita intelligendam esse doctrinam Sarnen. *in ead. Reg. quest. 4. in fin.* dicentis, non haberi pro intruso eum, qui absque intimatione executorialium possessionem apprehendit: & sic etiam Gigas *de intrus. num. 19.* qui loquitur in specie de apprehendente possessionem sine citatione partis. *Rota in d. Valentina coram eod. n. 17. & seqq. apud eund. ibid.*

866

1647. 17. Mar. — Subrogatio ad effectum Justificationis clausulæ *dummodo intrusus non sit*, ut petita, & concessa dicatur, attendendum est tempus *Gratiæ principalis*, nam sub eadem data Litteræ Subrogationis expediuntur: & quod habetur sub eadem data, censetur sub eodem tempore concessum. *Rota in d. Valentina coram eod. n. 45. apud eund. ibid.* ubi ampliatur, quamvis Litteræ ex intervallo expediantur.

867

1647. 17. Mar. — Clausulæ Subrogationis, cum semper soleant apponi in supplicatione *Gratiæ principalis*, ipsa petitio *Gratiæ principalis* includit petitionem Subrogationis, tanquam de stylo ad illam consecutivæ, eique solitæ annecti, juxta theoricam, quam *in cap. licet styli 21. de Simon. tradit Jo: de Anan sub num. 38. vers. & eodem modo, & vers. si illud venit*, Felin. *num. 23. & 25* Christ. de Paz. *in Schol. ad leg. Reg. styli, l. 1. numer. 28. fol. 48. apud Rotam in dict. Valentina coram eod. num. 48. apud eund. ibid.*

868

1647.

1647. 17. Mar. — Facultas expediendi *subrogationem* in clausulis supplicationis *Gratia principalis* contenta, supponit per necesse præexistentiam *Gratiæ subrogationis*: cum expediri non posset, nisi ab initio concessa fuisset. *Rota in d. Valentina Rectoria coram eod. Bichio, num. 49 apud eund ibid.* 869
1647. 27. Mar. — Quando pro Parochiis vacantibus non inveniuntur Presbyteri Seculares idonei, possunt ibi poni Regulares, non in titulum, seu Vicariam, sed ad nutum amovibiles, vel tanquam OEconomi: & maxime ex iis, qui Reformationem recipere nolunt. *Congregat Episcopos. apud Nicol. in Floscul. verb. Cura Animarum, num. 13.* 870
1647. 1. Apr. — Quando alter Contrahentium est in quarto, alter autem in quinto gradu, nulla indigent dispensatione, quia nulla est prohibiti. *Congregat Episcopos. arg. c. non debet de Consang. & Affin apud eund. in Lutubrationib tom. 1. lib. 1 tit. 10 de Nuptiis, num. 78.* 871
1647. 24. Maii — Subrogatus *gratioso* potest quidem absque vitio attentati capere possessionem propria auctoritate lite pendente, si tunc Possessor erat vacans; secus vero, si post mortem Prædecessoris fuerat ab alio, medio tempore apprehensa: nam Subrogatio gratiosa, antequam Subrogatus capiat actualem possessionem, importat facultatem eam apprehendendi, & operatur effectum continuationis quoad possessionem non facti, sed juris, Sarnen. *in Reg de Trienn quest. 14 num. 8. in fin. & num. 11. Gonzal. super reg 8. gloss 34 num. 110. apud Rotam in Valentina Rectoria coram Bichio, num. 5. & 6 relata a Rota de Executorib. Litterar Apostolicar. par. 1. in addis. ad cap. 17. num. 88.* 872
1647. 24. Maii. — Possessio vigore Statuti continuata dicitur civilissima, & intervertitur eo ipso; quod alius medio tempore occupat natura- 873

turalem. ut ex Gonzal. *super reg. 8. §. 3. Proamial*
num. 90. dixit Rota in d. Valentina Recloria coram
ead. num. 7. apud eund. ibid.

1647. 24. Maii. — Detentor, seu injustus Possessor, ex supervenienti nova causa efficitur verus Possessor, ex quo præsumitur voluisse possidere ex novo titulo magis proficuo: quod procedit, si res ab alio non possidetur: secus verò, si alius possidet; tunc enim non potest solo animo quis effici possessor, nisi actus interveniat; quo prior possessor possessione privetur, vel possessionem dimittat: ut bene declarat Gabr. *cons. 51. nu. 38. vers. quinto quod dicitur; lib. 1. apud Rotam in d. Valentina coram eod. num. 15. & 16. relatam a d. Rota, ibid.*

874

1647. 24. Maii. — Subrogatus gravior potest propria auctoritate possessionem capere; etiamsi possessio sit plena, si dicta possessio ab alio capta, est notoriè attentata, vel infecta à Decreto irritanti; quia habetur pro non possessione, ut ex l. improba, C. de acq. poss. & ex Seraph. in terminis possessionis attentata, *decis. 10. ut lit. pend. in nov. dec. 1106. num. 3. ac ex Lotter in puncto possessionis infecta, lib. 2. de re benefic. quasi. 20. num. 196. est seqq. dixit Rota in d. Valentina coram eod. num. 17. apud eund. ibid.*

875

1647. 24. Maii. — Possessio Beneficii reservati ratione mensium vigore tituli habiti ab inferiore, est infecta à Decreto irritanti appposito in Regula reservatoria Mensium, ut ex pluribus citatis Decisionibus; ac ex Garz. *de Benefic. par. 6. cap. 4. n. 8. tenet Rota in d. Valentina Recloria coram eod. num. 19. apud eund. ibid.*

876

1647. 24. Maii. — Subrogatus rigore, potest per supervenientem subrogationem, possessionem captam in vim novi tituli mutare, & vitium purgare, ut tradit Lotter. *de re benefic. lib. 2. quasi. 20. num. 214. citatus a Rota in d. Valentina Recloria coram eod. num. 7. apud eund. ibid.*

877

1647.

1647. 24. Maii. — Titulus novus ad effectum mutationis causæ possidendi, requiritur, quod superveniat post apprehensam possessionem, ut ex Gabr. *conf. 51. num. 30. vers. tamen id non obstat, lib. 2. dixit Rota in d. Valentina Recloria coram eod. num. 29 apud eund. ibid.* 878
1647. 24. Maii. — Possessio naturalis statim a subrogato apprehensa, efficit, ut possessio civilissima, continuata in Subrogatum vigore subrogationis gratiosæ, evanescat, adinstar possessionis a statuto continuatæ, ut ingeniose in terminis statuti de continuanda probat Gomes. *in. l. 45. Thauri, num. 115. citatus a Rota in d. Valentina coram eod. n. 32 apud eund. ibid.* 879
1647. 24. Maii. Subrogatus gratiosæ, quemadmodum valet lite pendente possessionem capere, multo magis potest causam possessionis prius capte, etiam absque alia declaratoria, mutare, ut fecisse præsumitur, prout ex Dec. *conf. 400. num. 5. aliisque citatis dixit Rota in d. Valentina Recloria coram eod. ibid. n. 42 apud eund. ibid.* 880
1647. 27. Maii. — Publicatio Resignationis facta intra tempus prorogatum, habetur, ac si intra primos sex menses facta fuisset. *Rota in Beneventana Canoniciatus coram Bichio, tom. 1. decis. 301. num. 23.* 881
1647. 1. Jul. — Ab impetratione Beneplaciti Apostolici pro alienatione rerum Ecclesiasticarum non excusat non usus constitutionis *Ambrosiosæ* supra positæ, & editæ 1467. 1. Martii, quia non usus non est allegabilis, cum ubique præsumatur recepta, tam in nostra Italia, quam extra *Congregat. concil. in Uladislavien. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 14. form. 4. num. 13.* 882
1647. 1. Jul. — Potest Episcopus vigore Concilii Tridentini *cap. 7. sess. 7 de reform.* curam Animarum toti capitulo Cathedralis incumbentem per viam unionis perpetuæ in certam personam seu 883

feu Dignitatem ejusdem Ecclesiæ adnectere consensu Capituli interveniente. *Congregat. Concil. in Compsana, apud eund. ibid. tit. 16. form. 10. num. 7*

1647. 2. Aug. — Potest Parochus intervenire Funeribus, quæ sunt in Ecclesiis Confraternitatum, licet Defuncti non sint de sua Parochia: at si vocatus nolit accedere, debet hujusmodi Functiones Capellanis Confraternitatum permittere *Congreg. Episcopor. in Lauden. & antea in ead. 1601. 20 Aug. apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Parocho, pag. inibi 206* 884
1647. 3. Aug. — Oeconomus, siue Substitutus in Curâ, postquam sibi assignata fuerit merces competens, prætereundum non potest etiam incerta. *Congregat. Episcopor. apud Nicol. in Floscul. verb. Cura Animarum, num. 9.* 885
1634. 11. Dec. — Metus potest a Resignante allegari, & probari, non obstante, quod in litteris Resignationis dicatur, Resignantem libere, & sponte resignasse. *Rotâ in Verceilen. Praposturâ coram Bichio, tom. 1. decis. 327. h. 12.* 886
1648. 7. Febr. — Regulares tenentur ad solvendas Curatis Décimas prædiales de Bonis, ab ipsis noviter acquisitis. *Congregat. Episcopor. apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 3. tit. 36. num. 5 ubi etiam Moniales quoque tenentur ad dictas Décimas ratione Prædiorum noviter acquisitionum, quæ dum a Laicis possidebantur, Decimarum solutioni erant obnoxia, & ideo transferunt cum onere suo, nec potest Monialibus suffragari prætenso quasi possessio, nisi esset immemorabilis cum fama Privilegii. ex Congregat. concil. in Callien. 1629. 1. Sept.* 887
1648. 14. Mar. — Clerico, cui ex Privilegio cap. Odoardus, de solut. fuit assignata Congrua pro sua necessaria sustentatione, ne cum decore Ordinis mendicare cogatur, potest assignari 888

si aliquod stabile, ejus vita durante. *Congregat concil. in Romana ad cap. 2. sess. 21. de reform. apud Pascucc. par. 1. tit. de Congrua, pag. mihi 204.*

1648. 4. Mar. — Potest permitti, quod Canonici deputent in Parochiam Canonicum supernumerarium, cum hoc non sit incompatibile. *Congr. concil. in Fulginaten. ad cap. 17. sess. 24. de reform. apud eund. par. 2. tit. de Parocho, pag. 197.* 889

1648. 24. Apr. — Non possunt alienari Bona Ecclesiastica ex causa necessaria subhastationis ob debitam. *Congr. Episcoporum in Urbevetana, apud del Bene, in addit. verb. Alienatio, vers. non solum, citatum a Petra in Commentar ad consilium Apostolicum. tom. 1. consilium. 1. Leonis I. sess. 4. num. 70. pag. mihi 106.* 890

1648. 19. Jun. — Si aliqua Ecclesia constituta sub Parochia erigatur in Parochialem, concedi solet in ea Fons Baptismalis ob distantiam, etiam invitatis Parochis. *Congr. in Urbanen. apud Nicol. in Floscul. verb. Baptismus, num. 9. & in Lucubrat. tom. 2. lib. 3. tit. 42. num. 6. & refert etiam Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatol. par. 2. tit. de Parocho, pag. 217.* 891

1648. 20. Nov. — Non est eadem die celebrandum idem Festum in duabus Ecclesiis vicinis, sed moderna debet eligere aliam diem. *Congr. Episcoporum in Sabinen. & ante in Messanen. 1585. 19. Mar. apud d. Nicol. in Floscul. verb. Festum, num. 5.* 892

1648. 19. Dec. — Matrimonium contractum a Puella, quæ existit in Monasterio pro Educatione, ad Crates Monasterii coram Testibus, & Parocho Ecclesiæ Parochialis, intra cujus limites situm est Monasterium, validum reputatur, etiam si Parochus fuerit alio prætextu vocatus, nisi aliud obstat. *Congr. concil. in Turrinana, ex doctrina Sanchez de Matrim. lib. 3. disput. 23. n. 12. & 13. & Passerin. de stat. bon. tom. 2. quest. 187. art. 1. num. 896. apud Monacel. in Formular. leg. pract. part. 2. tit. 16. form. 2. num. 34.* 893

feu Dignitatem ejusdem Ecclesiæ adnectere consensu Capituli interveniente. *Congregat. Concil. in Compsana, apud eund. ibid. tit. 16. form. 10. num. 7.*

1647. 2. Aug. — Potest Parochus intervenire Funeribus, quæ sunt in Ecclesiis Confraternitatum, licet Defuncti non sint de sua Parochia: at si vocatus nolit accedere, debet hujusmodi Functiones Capellanis Confraternitatum permittere *Congreg. Episcoporum. in Lauden. & antea in ead. 1601. 20 Aug. apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatell. par. 2. tit. de Parocho, pag. inibi 206.* 884
1647. 3. Aug. — Oeconomus, sive Substitutus in Curâ, postquam sibi assignata fuerit merces competens, prætereundum non potest etiam incerta. *Congregat. Episcoporum. apud Nicol. in Floscul. verb. Cura Animarum, num. 9.* 885
1634. 11. Dec. — Metus potest a Resignante allegari, & probari, non obstante, quod in litteris Resignationis dicatur, Resignantem liberè, & spontè resignasse. *Rota in Vercellen. Prapositionura coram Bichio, tom. 1. decis. 327. n. 12.* 886
1648. 7. Febr. — Regulares tenentur ad solvendas Curatis Decimas prædiales de Bonis, ab ipsis noviter acquisitis. *Congregat. Episcoporum. apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 3. tit. 30. num. 5 ubi etiam Moniales quoque tenentur ad dictas Decimas ratione Prædiorum noviter acquirentium, quæ dum a Laicis possidebantur, Decimarum solutioni erant obnoxia, & ideo transferunt cum onere suo, nec potest Monialibus suffragari prætenſa quasi possessio, nisi esset immemorabilis cum fama Privilegii. ex Congregat. concil. in Callien. 1629. 1. Sept.* 887
1648. 14. Mar. — Clerico, cui ex Privilegio cap. Odoardus, de solut. fuit assignata Congrua pro sua necessaria sustentatione, ne cum dedecore Ordinis mendicare cogatur, potest assignari 888

- ri aliquod stabile, ejus vita durante. *Congregat concil. in Romana ad cap. 2. sess. 21. de reform. apud Pascucc. par. 1. tit. de Congrua, pag. mibi. 204.*
1648. 4. Mar. — Poteſt permitti, quod Canonici deputent in Parochum Canonicum supernumerarium, cum hoc non ſit incompatible. *Congr. concil. in Fulginaten. ad cap. 17. ſeſſ. 24. de reform. apud eund. par. 2. tit. de Parocho, pag. 197.* 889
1648. 24. Apr. — Non poſſunt alienari Bona Eccleſiaſtica ex cauſa neceſſaria ſubſtaſtationis ob debitam. *Congr. Episcoporum. in Urbevetana, apud del Bene, in addit. verb. Alienatio, verſ. non ſolum, citatum a Petra in Commentar. ad conſtitut. Apoſtolic. tom. 1. conſtitut. 1. Leonis I. ſeſſ. 4. num. 70. pag. mibi 106.* 890
1648. 19. Jun. — Si aliqua Eccleſia conſtituta ſub Parochia erigatur in Parochialem, concedi ſolet in ea Fons Baptiſmalis ob diſtantiā, etiam invitis Parochis. *Congr. in Urbanen. apud Nicol. in Floſcul. verb. Baptiſmus, num. 9. & in Lucubrat. tom. 2. lib. 3. tit. 42. num. 6. & refert etiam Pascucc. in compend. ad conſult. canonic. Jac. Pignatol. par. 2. tit. de Parocho, pag. 219.* 891
1648. 20. Nov. — Non eſt eadem die celebrandum idem Feſtum in duabus Eccleſiis vicinis, ſed moderna debet eligere aliam diem. *Congr. Episcoporum in Sabinen. & antea in Meſſanen. 1583. 19. Mar. apud d. Nicol. in Floſcul. verb. Feſtum, num. 5.* 892
1648. 19. Dec. — Matrimonium contractum a Puella, quæ exiſtit in Monasterio pro Educatione, ad Crates Monasterii coram Teſtibus, & Parocho Eccleſiæ Parochialis, intra cujus limites ſitum eſt Monasterium, validum reputatur, etiam ſi Parochus fuerit alio prætextu vocatus, niſi aliud obſtet. *Congr. concil. in Turritana, ex doctrina Sanchez de Matrim. lib. 3. diſput. 23. n. 12. & 13. & Paſſerin. de ſtat. bon. tom. 2. quaſt. 187. art. 1. num. 896. apud Monatel. in Formular. leg. præſt. part. 2. tit. 16. form. 2. num. 34.* 893

1649. 30. Jan. — Beneficium simplex, quod aliquis obtinet de jure patronatus Laicorum, cum quo fuit ordinatus, donec provideatur de alio Beneficio curato ad suam congruam sustentationem cum pacifica possessione, & fructuum perceptione subsequente, vacat ipso jure, absque alia sententia declarationis. *Congr. concil. in Fesulana ad cap. 17 sess. 24. de reform. apud Pascucc. part. 1. tit. de Beneficiis, pag. 37.* 894
1649. 8. Febr. — Successor in Beneficio non tenetur probare titulum Prædecessoris, quando obiit in possessione, prout ex Cassad. *decis. 2. n. 4. de caus. poss. & propr. dixit Rota in Narnien. capellania coram Bichio, tom. 1. decis. 376. num. 13.* 895
1649. 17. Mar. — Ordinarius potest inhibere possessori Beneficii, cui incumbit curæ exercitium, ne illam exerceat absque examine, & approbatione, ut per Garz. *de Benefic. par. 9. cap. 2. n. 186. & seqq. & Gratian. discept. 865. num. 44. dixit Rota in Mediolanen. Præbenda coram eod. d. tom. 1. decis. 377. num. 18.* 896
1649. 20. Mar. — Ecclesia existens in possessione percipiendi Decimas frumenti, & aliorum frugum, quæ ex prædiis colliguntur, si in eisdem prædiis, loco frumenti, & aliorum frugum seminetur, ut vulgo dicitur *il Grano Turco, o Riso*, non solum potest, sed etiam debet Decimam percipere. *Congr. concil. in una civitatis, ad c. 12. sess. 25. de reform. apud Pascucc. in compend. ad cons. canonit. Jac. Pignatelli. par. 1. tit. de Decimis, p. 2. 9. ubi etiam quod quando fit mutatio circa fundum decimatorum, decimantur fructus, qui loco priorum succedunt, ut deciditur in cap. cum in tua, & cap. commissum, de Decim. & refert etiam Monacel in Formul. leg. pract. part. 2. tit. 14. form. 6. num. 11.* 897
1649. 17. April. — Benedictio Contrahentium Matrimonialia, facienda est a Parochis in Ecclesia. *Congreg. concil. in Britinorien. ad cap. 1. sess. 24. de reform.* 898

reform. Matrim. apud eund par. 2. tit. de Matrimonio, pag. 20.

1649. 17. Apr. — Parochus duarum Ecclesiarum in eadem Civitate existentium infimul æque principaliter unitarum, potest residere in altera ex dictis Parochialibus sibi bene visa: At si non fuerint æque principaliter unitæ, resideat in digniori, vel frequentiori. *Congr. concil. in Regin. ad cap. 1. sess. 23. de reform. & facit cap. extirpanda*; *qui vero*, apud eund. *ibid. tit. de Residentia*, p. 350.

1649. 17. Apr. — Non potest Episcopus præcipere Capellanis Capellarum Campelltrium Regularium, ne Missas celebrent, antequam celebretur Missa Ecclesiarum Parochialium. *Congr. concil. in Terravina ad cap. 8 sess. 7. de reform. apud Pascucci par. 2. tit. de Visitatione*, pag. mibi 429.

1649. 20. Apr. — Clerici gaudent immunitate ab hospitacione Militum, etiam in bonis Patrimonialibus, & pro virili. *Congr. Immunit. in Capuana*, & *ante in Papien. 1629. 10. Dec. ac in Dertbonen. 1630. 27. Febr. apud eund. par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica*, pag. 374.

1649. 19. Jun. — Dispositio Tridentini cap. 13. *vers. Ad hac in posterum*, sess. 24. de reform. habet locum in Dignitate principali Ecclesiæ Collegiatæ Curam Animarum annexam habente, & annuum valorem ducatorum centum non excedente. *Congr. concil. in Aquilana*, apud eund. par. 2. tit. de Pensionibus, pag. 223.

1649. 15. Jul. — Parochi compellantur ab Episcopo ad sua munia exequenda, etiam ad functionem Jovis, & Sabbati Sancti; non obstante quod sint Subcollectores. *Congr. Episcopor. apud Nicol. in Floscul. verb. Parochus*, num. 26. ubi plures præcedentes ad hanc rem. *Decisiones*.

1649. 23. Jul. — Parochus tenetur diebus Dominicis, & Festivis de præcepto celebrare etiam in Parochiis unitis: & si non potest habere Capellanium, alternatim ac pro Parochianis, non pro alijs.

aliis Sacrificium applicare saltem semel in Hebdomada. *Congr. episc. in Perusina, & in Nullius Mercatelli* 1603. 23. Dec. apud eund. *ibid.* n. 34.

1649. 31. Aug. — Parochus repertus cum concubina in Domo Parochiali, extrahi potest, & puniri ab Episcopo. *Congreg. Immunit. in Aretina, & antea in Interamnen.* 1640. 27. Mar. apud Monacel. in *Formular. leg. præd. part. 1. tit. 6. form. 8. num. 2.* & refert etiam Pascucc. in *compend. ad consule. canonic. Jac. Pignatol. part. 2. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. mibi 363.* 905
1649. 27. Oct. — Parochus in concionibus caveat ab allegatione Doctorum, & Auctorum modernorum, præsertim viventium. *Congreg. S. Offic. apud Nicol. in Floscul. verb. Prædicator, num. 28.* 906
1649. 27. Nov. — Pater non potest Sepulturam eligere pro Filio impuberi, si legitima consuetudo Locī id non habeat. *Congr. concil. in Placentina, apud d. Monacel. part. 2. tit. 13. form. 1. n. 91.* 907
1650. 28. Jan. — Abusus sepeliendi Defunctos privatim sine lumine, Cruce, & Parocho, non est permittendus. *Congr. Episcop. in Cajetana, ex Rituali Rom. in Rubr. de Exeq. apud Pascucc. par. 1. tit. de Funeribus, pag. 306. ubi etiam quod multo minus tolerandus est abusus, quod Mortui Curru clausi deferantur ad Ecclesiam, ex ead. congr. in Mutinen. 17. Mar. ejusd. anni, & refert etiam Nicol. in Lucubration. tom. 1. lib. 4. tit. 15. num. 25. nec non Petra in comment. ad constit. Apostol. tom. 2. constit. 9. Innoc. III. sect. unic. num. 10. pag. 265.* 908
1650. 4. Apr. — Provisus de aliquo Beneficio, non præsumitur diu illius possessionem capere neglexisse, ad tradita per Menoch. *lib. 6. præsumpt. 77. num. 3. apud Rotam in Toletana Archidiaconatus de Talavera coram Albergato, decis. recent. part. 11. decis. 26. num. 14.* 909
1650. 6. April. — Ad Parochialem approbato non sunt denegandi Ordines ab Episcopo absque legitima causa multum relevanti. *Congr. episcop. apud* 910

apud Nicol. in Flosculis, verb. Ordo, num. 5.

1650. 13. Maji. — Clericus non sepelitur in Sepulcro Majorum, quando in Cathedrali, vel Matrice adest proprium clericorum Sepulchrum a Laicalibus separatum. *Congreg. Episcop. in Senogallien. apud Pascucc. in compend. ad consult. canon. Jac. Pignatel. part. 2. tit. de Sepulturæ electione, pag. 397. ad II.* 911

1650. 23. Jul. — Archipresbyter Cathedralis Parochus si suo Parochiano vita, functo Sacramenta non ministravit, jus ei competit cantandi Missam, & alias functiones funerales faciendi, ac emolumenta ex eis percipiendi: occurrentibus vero duobus Funeralibus eodem tempore, potest dictus Archipresbyter eligere sacerdotem sibi bene visum, qui in altera ex dictis Functionibus celebret. *Congr. concil. in Tragurien. apud eund. par. 1. tit. de Funeribus, pag. 299.* 912

1650. 23. Jul. — Archipresbyter Ecclesiæ Cathedralis, qui actualem curam Animarum exercet, non dicitur residere ad effectum perceptionis reddituum, si resideat in Suburbiiis parum a Civitate distantibus, nisi sint in finibus Parochiæ, seu intra limites, intra vel extra Civitatem, quia in Civitate tenetur residere. *Congreg. concil. in d. Tragurien. apud eund. part. 2. tit. de Residentia, pag. 350.* 913

1651. 4. Febr. — A Decretis in Visitatione factis non datur Appellatio quoad effectum suspensivum. *Congr. concil. in Januen. ad cap. 10 sess. 24. de reform. apud Pascucc. in compend. ad consultat. canonic. Jac. Pignatel. part. 1. tit. de Appellationibus, pag. 22. ubi addit rationem, quia scilicet, quando agitur de cultu Divino, & favore Ecclesiæ, tunc ne interim minuat, vel pereat, non datur Appellatio suspensiva, ex Rebuff. tract. de sent. provis. num. 37. & 38. tom. 1. In Visitatione autem agitur de cultu Divino, & favore Ecclesiæ,* 914

1651. 10. Mar. — Rectorem habere ex una potius Familia, quam ex aliena, Ecclesiæ non interest, dummodo is habilitate præpolleat, ut notat Archidiac. in cap. unic. sub num. 2. de Jurepair. lib. 6. apud Rotam in Arianen. Beneficii coram Verospio, decis. recent. par. 11. decis. 126. nu. 8.
1651. 27 Mar. — Parochialium Ecclesiarum Rectores non possunt majorem eleemosynam exigere pro Defunctis in Ecclesiis Regularium sepeliendis, quam eis solveretur, si in propriis, vel aliis Sæcularium Ecclesiis sepeliri deberent. Congr. Episcoporum in una Observantium Alimuræ, apud Nicol. in Floscul. verb. Sepultura, num. 25. Hoc postea constituit Clemens X. 1672. 18. Jan. in Bullar. tom. 5. Constitut. 58. qua incipit Alias. Vide etiam, quæ diximus supra 1638 11. Mar.
1651. 23. Apr. — Matrimonia sunt celebranda coram proprio Parocho, non autem coram Capellano alicujus Hospitalis, licet coram eo alia celebrata fuerint Matrimonia, præviis Denunciationibus in Ecclesia ejusdem Hospitalis. Congr. Concil. in Eugubina ad cap. 1. sess. 24. de reform. Matrim. apud Pascucc. par. 2. tit. de Matrimonio, pag. mihi 20.
1651. 28 Apr. — Funus comitantes non permittantur expectare per viam, vel ad Domum Defuncti, non obstante contraria consuetudine, quod non adesset Clerus; sed solus Parochus. Congr. Rit. in una Regularium Civitatis Castellana, & in Thelesina 1633. 12 Febr. ac in Tropien. 1631 8. Febr. apud eund. par. 1. tit. de Funeribus, pag. 302. & refert etiam Nicol. in Floscul. verb. Sepultura, num. 10. ac in Lucubrationib. tom. 1. lib. 4. tit. 15. num. 25.
1651. 2. Maii — Delinquens prope Ecclesiam spe confugii, gaudet immunitate Congr. Immun. in Verulana, apud d. Pascucc. par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. 368 ubi alia ad banc rem Decisiones antea emanata in Florentina 1631 11. Aug.

915

916

917

918

919

Aug. & in Meliten. 1629. 4. Dec. ac postea in Dertbon. 1670. 9. Sept.

1651. 7. Jun. — Parochus nec propter necessitatem potest habitare in Civitate extra suam Parochia sitam in alia Civitate, ad docendam Grammaticam, etiam relicto Vicario cum congrua portione; licet solemnioribus diebus interesse velit, nisi ex dispensatione Sacre Congr. Episcoporum. *in Imolen. & antea in Faventina, apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 3. tit. 4. num. 14.* 920
1651. 26. Jun. — Beneficium, quo quis per sententiam contumacialem fuit privatus, si intra annum reclamaverit, venit illi restituendum. *Rota in Callien. Prioratus coram Bichio, decis. recent. par. 11. decis. 177 num. 13.* 921
1652. 3. Febr. — Non licet Regularibus commoranti per aliquot dies in eorum Conventu, ibique defuncto omnia Sacramenta administrare, & in eorum Ecclesia dare Sepulturam, absque licentia Parochi, cui Quarta Funeralis debetur. *Congr. Concil. in Ripana ad cap. 11. sess. 25. de reform. apud Pascucc. in Compend. ad Consult. Canonic Jac Pign. par. 2. tit. de Regularibus, pag 290. & refert etiam Petra in Commentar. ad Constitut. Apostolic. tom. 2. Constitut. 9. Innocentii III sess. 1. n. 49. pag. mibi 276* 922
1652. 10. Febr. — Clericus pensionarius censetur Beneficiatus, & gaudet privilegio fori. *Congr. Immunit. in Perusina, apud d. Pascucc. par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. 422.* 923
1652. 24. Febr. — Parochiales Hierosolymitanæ possunt ab Episcopo tanquam Delegato Apostolico visitari, & in Visitatione Decreta condi in concernentibus Curam Animarum, administrationem Sacramentorum, implementum onerum Missarum ex piis dispositionibus provenientium, & illa sunt executioni demandanda. *Congregat. Concil. in Vulturarien. apud eund. ibid. tit. de Equitibus, pag mibi 724.* 924
1652. 24. Febr. — Renunciatio Patrimonii do. 925

nati, ad cuius titulum Clericus promotus fuit ad Ordines Sacros, si fiat absque licentia Episcopi post obtentam Beneficium Ecclesiasticum sufficiens, non sustinetur. *Congr. concil. in Aquilana ad cap. 2. sess. 21. de reform. apud eund. par. 2. tit. de Patrimonio, pag. 220.*

1652. 16 Mar. — Quarta Funeralium non est Parocho solvenda a Monasterio Monialium erecto post Concilium Tridentinum auctoritate Apostolica sub regimine Fratrum Reformationum S. Francisci, nisi adsit legitima consuetudo in contrarium. *Congr. concil. in Albiganen. ad cap. 13. sess. 25. de reform. apud Pascucc. in Compend. ad consuls. canonic. Jas. Pignatol. par. 2. tit. de Monialibus, pag. 71.* 926
1652. 4. Maii. — Confraternitates Ecclesiasticæ, dum Episcopus earum Ecclesias, & Oratoria visitat, tenentur, pro rata cum Rectoribus Ecclesiarum Parochialium, contribuere cibariis, & victualibus Episcopo visitanti præstari solitis, sed videatur consuetudo. *Congr. concil. in Derthonen. ad cap. 3. sess. 24. de reform. apud eund. d. par. 2. tit. de Visitatione, pag. 429.* 927
1652. 14. Maii. — Habitationes Beneficiatorum non sunt locandæ Laicis, neque aliis. *Congreg. Immunit. in Perusina, apud eund. par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. mibi 367 ex quo elicit, quod gaudeant immunitate, quamvis Laicis non debeant locari.* 928
1652. 17. Maii. — Non est exercenda Cancellaria per Sacerdotes, præsertim curatos, nisi propter necessitatem, & per modum provisionis. *Congr. Episcoporum. Antea 1647 19 Jul. ac 1646 13. Jul. nec non 1645. 22. Dec. apud Nicol. in Floscul. verb. Cancellaria, num. 1.* 929
1652. 15. Jun. — Potest Episcopus visitare nedum Ecclesiam Parochialem Regularium in concernentibus Curam Animarum, & administrationem Sacramentorum, nec non Personam illam 930

lam exercentem, verum etiam Aedes Parochiales: & potest renuentes compellere etiam per censuras. *Congr. concil. in Augustana ad cap. 7. sess. 7. de reform. & ex constitut. Gregorii XV. de exempt. privil. apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatel. par. 2. tit. de Visitatione, pag. 428.*

1652. 15. Jun. — Cadavera Viatorum perfunctorie transeuntium sepelienda sunt in Ecclesia Cathedrali: Forensium vero, qui habent proprias Domo, sepelienda sunt in Ecclesia Parochiali, intra cujus fines existunt Domus, in quibus moriuntur. *Congr. concil. in Pisaur. Quarta funeralis, apud eund. ibid. tit. de Sepulturæ electione, pag. 391.* 931

1652. 15. Jun. — Fratres Sacerdotes Professi Ordinum Militiarum non possunt consequi, & retinere Beneficia cum cura, & sine cura, absque dispensatione Apostolica. *Congr. concil. in Portu. gallen. ad cap. 10. & 11. sess. 24. de reform. apud eund. par. . tit. de Equitibus, pag. 271. & referunt etiam Monacel. in Formular. leg. præf. par. 2. tit. 13. form. 1. num. 87. & Petra in commeniar. ad constitut. Apost. tom. 2. Constitut. 1. Anastasi IV. sect. 1. num. 28. pag. mibi 9. & 115* 932

1652. 17. Jul. — Quidquid donatur Ecclesiæ, redditur irrevocabile, cum hoc sit speciale in Ecclesia, quod quando aliquid donatur, efficiatur proprium illius patrimonium, adeo ut amplius revocari non possit; ac ita, ut de illo disponi nequeat, ne quidem in Codicillis: nam qui dispo- nere non potest per Testamentum, nec per alium actum de rebus alteri donatis potest disponere. *Rota in Tudertina Donationis coram Cerro, juxta l. verba, C. de testam. l. si ante 8. C. de donat. ante nuptias, apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatel. par. 1. tit. de Ecclesiis, & Ecclesiasticis, pag. mibi 248* 933

1652. 27. Jul. — Episcopus visitat Domum Residentiæ Parochi dependentis a Monasteriis Re- 934
N gula-

- gularium, etiam non suppressorum. *Congregat. concil. in Augustana, & antea in ead. 15. Jun. ejusd anni, apud Monacel. in Formular. leg. pract. in fine 1. par. pag. mihi 442. num. 4.*
1651. 2. Aug. — Curatus non potest esse Monialium Confessarius, si exinde cura notabiliter pateretur. *Congr. Episcopor. in Taurinen. & antea in Parmen 7. Mar. ejusd anni, apud Nicol. in Floscul. verb. Confessarius, num. 33 ¶ Vide quæ supra diximus 1615. 10. Apr.* 935
1652. 17. Aug. — Pensionarii, etiam Regulares, tenentur contribuere Seminario. *Congregat. concil. in Tropien. apud eund. ibid. verb. Seminarium, num. 4.* 936
1652. 17. Aug. — Non licet Confratribus Societatum, absque præcedente legitima facultate Juris sepeliendi, & absque interventu ipsius Parochi, sepulturam Defunctis dare in suis Oratoriis *Congr. concil. in una Nullius ad cap. 13. sess. 25. de reform. apud Pascucc. par. 1. tit. de Funeribus, pag. 298. ubi etiam quod concessa Capella, vel Ecclesia, non intelligitur concessum jus funerandi, nisi expresse fuerit concessum, ex Archid. in c. 1. de pact. in 6. & Bonifac. in Clem. dudum, §. bujusmodi, num. unic. de Sepult. quare tam ipsi Sodales, quam alii sepeliendi sunt in Parochia, si non eligant Sepulturam, ex Petr. de Ubald. de Canon. Episc. cap. 11.* 937
1652. 7. Sept. — In Ecclesia Collegiata non potest absque licentia Sedis Apostolicæ asservari Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum; nisi sit Parochialis. *Congr. concil. ad cap. 3. sess. 13. de St. Euchar. Sacram. apud eund. ibid. tit. de Eucharistia, pag. mihi 282* 938
1652. 19. Oct. — Regularium Superiores infra terminum sex mensium dimittant realiter coram Ordinariis Locorum possessionem corporalem Conventuum intra fines Italiæ, & Insularum adjacentium, in quibus ob parvum Religiosorum 939

rum numerum Regularis disciplina servari non potest : eoque termino elapso non liceat Regularibus in hujusmodi Ecclesiis Missas, & Divina Officia celebrare, Confessiones Sacramentales audire, alia Sacramenta administrare, Functiones Parochiales exercere, & Mortuos sepelire. *Innocentius X. apud Cherubin. in Bullar. tom. 4. Constitut. 27. quæ incipit. Instaurandæ.*

1652. 15. Oct. — Cura Animarum si quæ prædictis 940
Conventibus immineat, per Presbyteros Sæculares ab ipsis Ordinariis approbandos laudabiliter exerceatur, Ecclesiæque debito non defraudentur servitio, & Missarum onera adimpleantur. *Innocentius X. apud eund. ibid.*
1652. 10. Dec. — In Hospitiis, vel Granciis non 941
permittitur Curæ exercitium per Regulares, sed per Presbyteros Sæculares, ab ipsis Regularibus nominandos. *Congr. Episcopor. apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignat. p. 2. tit. de Regularibus, pag. mibi 295.*
1653. 24. Jan. — Beneficium dimittens animo aliud 942
consequendi, si non consequatur, illud primum non censetur amissum. *Rota in Hieracen. Parochialis coram Zarate, dec. recent. par. 11. decis. 302. num. 7.*
1653. 29. Mar. — Per affinitatem supervenien- 943
tem ex illicita copula dissolvuntur Sponsalia de futuro in gradibus a Concilio restrictis. *Congreg. Concil. in Melvitana ad cap. 4. sess. 24. de reform. Matrim. apud Pascucc. par. 2. tit. de Matrimonio, pag. 20.*
1653. 10. Jun. — Gabella, sive Vestigial non 944
solvitur in transportatione Cadaveris ab uno ad alium locum. *Congr. Immunit. in Firmana, apud eund. par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. 452.*
1653. 25. Jun. — Si in Resignatione ad alterius 945
favorem facta verus valor non sit expressus, Resignatio nulla, nec jus, seu titulus. Resignante

abdicator. *Rota in Viterbien. Beneficiorum coram Celfo apud Rosam de Executorib. Litterar. Apostolicar. 1. cap. 6. num. 241.*

1653. 4. Jul. — Archipresbyter ultra assignationem pro congrua Curæ, debet participare de Distributionibus quotidianis: cum enim debeat una cum Canonicis interesse Horis Divinis, & inservire Ecclesiæ, sequitur, quod sicut ipse duplex onus sustinet, ita duplicis oneris emolumenta habere debeat. *Rota in Majoricen. celebrationis Missarum coram Bichio, apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatell par. 2. tit. de Parocho, pag. mibi 29*

1653. 4. Jul. — Qui. degens in una Parochia, testatur dicens, *volo Sepulturam in ea Parochia, in qua moriar, si infirmetur, & deferatur ad Hospitale positum intra fines alterius Parochiæ, in qua moritur, sepeliendus est in Parochia, in qua habitabat, antequam deferretur ad Hospitale. Rot. in Romana Jurium Funeralium coram Zarate, apud eund. ibid. tit. de sepulturæ electione, pag. 392 ubi etiam quod Parochia non amittitur, dum quis discedit animo revertendi, ut tenent DD. scilicet Abb. in cap. de his, de Sepult. & Gratian. discept. 76 num. 18.*

1653. 4. Jul. — Delatio Stolæ est de Juribus Parochialibus, & proinde spectat privative ad Parochos. *Rota in d. Romana Jurium Funeralium coram eod. §. Quibus consequens, & §. seq. apud eund. d. par. 2. tit. de Processionibus, pag. mibi 273. & par. 1. tit. de Funeribus, pag. 317 ex alia Rota Decisione in d. Romana coram Vullisoletanò, traditque Lezana in Sum. quest. regal. cap. 12. num. 41. ubi n. 3. ait, fuisse declaratum a Sacra Congregat. concil. 1620. 20. Jul. Stola igitur est signum proprie denotans Jurisdictionem, & officium Sacerdotale, per Gloss. in l. un. verb. fibulis, C. nulli licere: & ideo si Episcopus intersit Funeri, non licet Parocho eam deferre, quia Episcopo presente, cessat*

jurisdidio, & non fungitur officio Sacerdotali,
Gratian. *discept.* 298. n. 74.

1653. 28. Nov. — Confraternitates possunt erigere, & ampliare suas Ecclesias, vel Oratoria sine præjudicio Jurium Parochialium, dummodo Ecclesia antiqua esset angusta, & incapax: non tamen possunt mutare titulum. *Congregat. episcop. in Urbe vetana, & alibi, apud Nicol. in Floscul. verb. Confraternitas, num. 11.* 949

1653. 29. Nov. — Quando duæ Civitates sunt invicem unitæ, Beneficia unius non tenentur contribuere Seminario alterius; & si in una nullo extet Seminarium, non tenentur contribuere alteri, quæ habet. *Congregat. concil. in Vauven. Sulmonen. apud eund. ibid verb Seminarium, num. 7. & refert etiam Pascucc. par. 2. tit. de Seminario, pag. 384. ubi tamen ait quod hoc non procedit, si Seminarium esset erectum ad formam Tridentini cap. 18. sess. 25. §. Si vero: eo enim casu Beneficia unius Diœcesis tenerentur contribuere Seminario alterius Diœcesis etiam non unitæ, prout etiam habet Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 3. tit. 5. num. 5 ad XV.* 950

1654. 17. Jan. — Ad Synodum hi tantum accedere tenentur, qui habent Officium, vel Beneficium, & non alii. *Congregat. concil. in Forosempronien. & antea in Eugubina 1650. 13. Aug. ac Congregat. Rit. in Hipporegien. 1637. 9. Aug. nec non Congregat. Episcopor. in Aquilana 1589. 21. Mar juxta Abbat. in cap. quod super, de major & obediën. in princip. apud d. Pascucc. par. 2. tit. de Synodo, pag. 404. ubi etiam Constitutiones enim Synodales non obligant, nisi Diœcesanos Subditos, ex Bott. par. 3. art. 2. conclus. 1. num. 1. & ex eo Seraph decis 813. n. 4.* 951

1654. 18. Apr. — Non debet Episcopus prohibere quin Regulares Missas celebrare possint pro devotione in Ecclesiis secularibus de consensu Rectorum. *Congreg. Concil. in Senonien. apud eund.* 952

1651. 10. Mar. — Rectorem habere ex una potius Familia, quam ex aliena, Ecclesiæ non interest, dummodo is habilitate præpolleat, ut notat Archidiac. in cap. unic. sub num. 2. de Jurepatr. lib. 6. apud Rotam in Arianen. Beneficii coram Verospio, decis. recent. par. 11. decis. 120. num. 8. 915
1651. 27 Mar. — Parochialium Ecclesiarum Rectores non possunt majorem eleemosynam exigere pro Defunctis in Ecclesiis Regularium sepeliendis, quam eis solveretur, si in propriis, vel aliis Sæcularium Ecclesiis sepeliri deberent. Congreg. Episcoporum in una Observantium Altamura, apud Nicol. in Floscul. verb. Sepultura, num. 25. Hoc postea constituit Clemens X. 1672. 18. Jan. in Bullar. tom. 5. Constitut. 58. quæ incipit Alias. Vide etiam, quæ diximus supra 1638. 11. Mar. 916
1651. 23. Apr. — Matrimonia sunt celebranda coram proprio Parocho, non autem coram Capellano alicujus Hospitalis, licet coram eo alia celebrata fuerint Matrimonia, præviis Denunciationibus in Ecclesia ejusdem Hospitalis. Congr. Concil. in Eugubina ad cap. 1. sess. 24. de reform. Matrim. apud Pascucc. par. 2. tit. de Matrimonio, pag. mihi 20. 917
1651. 28. Apr. — Funus comitantes non permittantur expectare per viam, vel ad Domum Defuncti, non obstante contraria consuetudine, quod non adesset Clerus, sed solus Parochus. Congr. Rit. in una Regularium Civitatis Castellanae, & in Thelesina 1633. 12. Febr. ac in Tropien. 1631. 8. Febr. apud eund. par. 1. tit. de Funeribus, pag. 302. & refert etiam Nicol. in Floscul. verb. Sepultura, num. 10. ac in Lucubrationib. tom. 1. lib. 4. tit. 15. num. 25. 918
1651. 2. Maii — Delinquens prope Ecclesiam spe confugii, gaudet immunitate Congr. Immun. in Verulana, apud d. Pascucc. par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. 368. ubi alia ad hanc rem Decisiones antea emanata in Florentina 1631. 11. Aug. 919

Aug. & in Meliten. 1629. 4. Dec. ac postea in Deribon. 1670. 9. Sept.

1651. 7. Jun. — Parochus nec propter necessitatem potest habitare in Civitate extra suam. Parochia sita in alia Civitate, ad docendam Grammaticam, etiam relicto Vicario cum congrua portione, licet solemnioribus diebus interesse velit, nisi ex dispensatione Sacrae Congr. Episcoporum. *in Imolen. & antea in Faventina, apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 3. tit. 4. num. 14.* 920
1651. 26. Jun. — Beneficium, quo quis per sententiam contumacialem fuit privatus, si intra annum reclamaverit, venit illi restituendum. *Rota in Callien. Prioratus coram Bichio, decis. recent. par. 11. decis. 177 num. 13.* 921
1652. 3. Ferbr. — Non licet Regularibus comoranti per aliquot dies in eorum Conventu, ibique defuncto omnia Sacramenta administrare, & in eorum Ecclesia dare Sepulturam, absque licentia Parochi, cui Quarta Funeralis debetur. *Congr. Concil. in Ripana ad cap. 11. sess. 25. de reform. apud Pascucc. in Compend. ad Consult. Canonic Jac Pign par. 2. tit. de Regularibus, pag 290. & refert etiam Petra in Commentar. ad Constitut. Apostolic. tom. 2. Constitut. 9. Innocentii III sess. 1. n. 49. pag. mibi 276* 922
1652. 10. Febr. — Clericus pensionarius censetur Beneficiatus, & gaudet privilegio fori. *Congr. Immunit. in Perusina, apud d. Pascucc. par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. 422.* 923
1652. 24. Febr. — Parochiales Hierosolymitanæ possunt ab Episcopo tanquam Delegato Apostolico visitari, & in Visitatione Decreta condi in concernentibus Curam Animarum, administrationem Sacramentorum, implementum onerum Missarum ex piis dispositionibus provenientium, & illa sunt executioni demandanda. *Congregat. Concil. in Vulturarien. apud eund. ibid. tit. de Equitibus, pag. mibi 724.* 924
1652. 24. Febr. — Renunciatio Patrimonii do. 925

nati, ad cujus titulum Clericus promotus fuit ad Ordines Sacros, si fiat absque licentia Episcopi post obtentam Beneficium Ecclesiasticum sufficiens, non sustinetur. *Congr. concil. in Aquilana ad cap. 2. sess. 21. de reform. apud eund. par. 2. tit. de Patrimonio, pag. 220.*

1652. 16 Mar. — Quarta Funeralium non est Parocho solvenda a Monasterio Monialium erecto post Concilium Tridentinum auctoritate Apostolica sub regimine Fratrum Reformatorum S. Francisci, nisi adsit legitima consuetudo in contrarium. *Congr. concil. in Albigenen. ad cap. 13. sess. 25. de reform. apud Pascucc. in Compend. ad consuls. canonic. Jac. Pignatol. par. 2. tit. de Monialibus, pag. 71.* 926
1652. 4. Maii. — Confraternitates Ecclesiasticæ, dum Episcopus earum Ecclesias, & Oratoria visitat, tenentur, pro rata cum Rectoribus Ecclesiarum Parochialium, contribuere cibariis, & victualibus Episcopo visitanti præstari solitis, sed videatur consuetudo. *Congr. concil. in Deribonen. ad cap. 3. sess. 24. de reform. apud eund. d. par. 2. tit. de Visitatione, pag. 429.* 927
1652. 14. Maii. — Habitationes Beneficiatorum non sunt locandæ Laicis, neque aliis. *Congreg. Immunit. in Perusina, apud eund. par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. mibi 367 ex quo elicit, quod gaudeant immunitate, quamvis Laicis non debeant locari.* 928
1652. 17. Maii. — Non est exercenda Cancellaria per Sacerdotes, præsertim curatos, nisi propter necessitatem, & per modum provisionis. *Congr. Episcoporum. Antea 1647 10 Jul. ac 1646 13. Jul. nec non 1645. 22. Dec. apud Nicol. in Floscul. verb. Cancellaria, num. 1.* 929
1652. 15. Jun. — Potest Episcopus visitare nedum Ecclesiam Parochialem Regularium in concernentibus Curam Animarum, & administrationem Sacramentorum, nec non Personam illam 930

lam exercentem, verum etiam Aedes Parochiales: & potest renuentes compellere etiam per censuras. *Congr. concil. in Augustiana ad cap. 7. sess. 7. de reform. & ex constitut. Gregorii XV. de exempt. privil. apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Visitatione, pag. 428.*

1652. 15. Jun. — Cadavera Viatorum perfunctorie transeuntium sepelienda sunt in Ecclesia Cathedrali: Forensium vero, qui habent proprias Domos, sepelienda sunt in Ecclesia Parochiali, intra cujus fines existunt Domus, in quibus moriuntur. *Congr. concil. in Pisaur. Quarta funeralis, apud eund. ibid. tit. de Sepulturæ electione, pag. 391.* 931

1652. 15. Jun. — Fratres Sacerdotes Professi Ordinum Militiarum non possunt consequi, & retinere Beneficia cum cura, & sine cura, absque dispensatione Apostolica. *Congr. concil. in Portu. gallen. ad cap. 10. & 11. sess. 24. de reform. apud eund. par. tit. de Equitibus, pag. 27. & referunt etiam Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 13. form. 1. num. 87. & Petra in commentar. ad constitut. Apost. tom. 2. Constitut. 1. Anastasi IV. sect. 1. num. 28. pag. mibi 9. & 115.* 932

1652. 17. Jul. — Quidquid donatur Ecclesiæ, redditur irrevocabile, cum hoc sit speciale in Ecclesia, quod quando aliquid donatur, efficiatur proprium illius patrimonium, adeo ut amplius revocari non possit; ac ita, ut de illo disponi nequeat, ne quidem in Codicillis: nam qui dispo- nere non potest per Testamentum, nec per alium actum de rebus alteri donatis potest dispo- nere. *Rota in Tudertina Donationis coram Cerro, juxta l. verba, C. de testam. l. si ante 8. C. de donat. ante nuptias, apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignat. par. 1. tit. de Ecclesiis, & Ecclesiasticis, pag. mibi 248.* 933

1652. 27. Jul. — Episcopus visitat Domum Residentiæ Parochi dependentis a Monasteriis Re- gula- 934

- gularium, etiam non suppressorum. *Congregat. concil. in Augustana, & antea in ead. 15. Jun. ejusd. anni, apud Monacel. in Formular. leg. pract. in fine 1. par. pag. mihi 442. num. 4.*
1651. 2. Aug. — Curatus non potest esse Monialium Confessarius, si exinde cura notabiliter pateretur. *Congr. Episcoporum in Taurinen. & antea in Parmen. 7. Mar. ejusd. anni, apud Nicol. in Floscul. verb. Confessarius, num. 33 ¶ Vide quæ supradiximus 1615. 10. Apr.* 935
1652. 17. Aug. — Pensionarii, etiam Regulares, tenentur contribuere Seminario. *Congregat. concil. in Tropien. apud eund. ibid. verb. Seminarium, num. 4.* 936
1652. 17. Aug. — Non licet Confratribus Societatum, absque præcedente legitima facultate Juris sepeliendi, & absque interventu ipsius Parochi, sepulturam Defunctis dare in suis Oratoriis. *Congr. concil. in una Nullius ad cap. 13. sess. 25. de reform. apud Pascucc. par. 1. tit. de Funeribus, pag. 298. ubi etiam quod concessa Capella, vel Ecclesia, non intelligitur concessum jus funerandi, nisi expresse fuerit concessum, ex Archid. in c. 1. de pact. in 6. & Bonifac. in Clem. dudum, §. bujusmodi, num. unic. de Sepult. quare tam ipsi Sodales, quam alii sepeliendi sunt in Parochia, si non eligant Sepulturam, ex Petr. de Ubald. de Canon. Episc. cap. 11.* 937
1652. 7. Sept. — In Ecclesia Collegiata non potest absque licentia Sedis Apostolicæ asservari Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum; nisi sit Parochialis. *Congr. concil. ad cap. 3. sess. 13. de St. Euchar. Sacram. apud eund. ibid. tit. de Eucharistia, pag. mihi 282.* 938
1652. 19. Oct. — Regularium Superiores infra terminum sex mensium dimittant realiter coram Ordinariis Locorum possessionem corporalem Conventuum intra fines Italiæ, & Insularum adjacentium, in quibus ob parvum Religiosorum 939

rum numerum Regularis disciplina servari non potest : eoque termino elapso non liceat Regularibus in hujusmodi Ecclesiis Missas, & Divina Officia celebrare, Confessiones Sacramentales audire, alia Sacramenta administrare, Functiones Parochiales exercere, & Mortuos sepelire. *Innocentius X. apud Cherubin. in Bullar. tom. 4. Constitut. 27. quæ incipit Instaurandæ.*

1652. 15. Oct. — Cura Animarum si quæ prædictis Conventibus immineat, per Presbyteros Sæculares ab ipsis Ordinariis approbandos laudabiliter exerceatur, Ecclesiæque debito non defraudentur servitio, & Missarum onera adimpleantur. *Innocentius X. apud eund. ibid.* 940

1652. 10. Dec. — In Hospitiis, vel Granciis non permittitur Curæ exercitium per Regulares, sed per Presbyteros Sæculares, ab ipsis Regularibus nominandos. *Congr. Episcoporum apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignateli. p. 2. tit. de Regularibus, pag. mibi 295.* 941

1653. 24. Jan. — Beneficium dimittens animo aliud consequendi, si non consequatur, illud primum non censetur amissum. *Rota in Hieracen. Parochialis coram Zarate, dec. recent. par. 11. decis. 302. num. 7.* 942

1653. 29. Mar. — Per affinitatem supervenientem ex illicita copula dissolvuntur Sponsalia de futuro in gradibus a Concilio restrictis. *Congreg. Concil. in Melvitana ad cap. 4 sess 24. de reform. Matrim apud Pascucc. par. 2. tit. de Matrimonio, pag. 20.* 943

1653. 10. Jun. — Gabella, sive Vestigal non solvitur in transportatione Cadaveris ab uno ad alium locum. *Congr. Immunit. in Firmana, apud eund. par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. 452.* 944

1653. 25. Jun. — Si in Resignatione ad alterius favorem facta verus valor non sit expressus, Resignatio nulla, nec jus, seu titulus. Resignante 945

abdicator. *Rota in Viterbien. Beneficiorum coram Celfo apud Rosam de Executorib. Litterar. Apostolicar. 1. cap. 6. num. 241.*

1653. 4. Jul. — Archipresbyter ultra assignationem pro congrua Curæ, debet participare de Distributionibus quotidianis: cum enim debeat una cum Canonicis interesse Horis Divinis, & inservire Ecclesiæ, sequitur, quod sicut ipse duplex onus sustinet, ita duplicis oneris emolumenta habere debeat. *Rota in Majoricen. celebrationis Missarum coram Bichio, apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatell par. 2. tit. de Parocho, pag. mihi 29*

946

1653. 4. Jul. — Qui. degens in una Parochia, testatur dicens, volo Sepulturam in ea Parochia, in qua moriar, si infirmetur, & deferatur ad Hospitale positum intra fines alterius Parochiæ, in qua moritur, sepeliendus est in Parochia, in qua habitabat, antequam deferretur ad Hospitale. *Rot. in Romana Juriur. Funerarium coram Zarate, apud eund. ibid. tit. de sepulturæ electione, pag. 392. ubi etiam quod Parochia non amittitur, dum quis discedit animo revertendi, ut tenent DD. scilicet Abb. in cap. de his, de Sepult. & Gratian. discept. 76 num. 18.*

947

1653. 4. Jul. — Delatio Stolæ est de juribus Parochialibus, & proinde spectat privative ad Parochos. *Rota in d. Romana Juriur. Funerarium coram eod. S. Quibus consequens, & S. seq. apud eund. d. par. 2. tit. de Processionibus, pag. mihi 273. & par. 1. tit. de Funeribus, pag. 317 ex alia Rota Decisione in d. Romana coram Vallisoletanò, traditque Lezana in Sum. quest. regal. cap. 12. num. 41. ubi n. 3. ait, fuisse declaratum a Sacra Congregat. concil. 1620. 20. Jul. Stola igitur est signum proprie denotans Jurisdictionem, & officium Sacerdotale, per Gloss. in l. un. verb. fibulis, C. nulli licere: & ideo si Episcopus inter sit Funerem, non licet Parocho eam deferre, quia Episcopo presente, cessat*

948

ju-

jurisdidio, & non fungitur officio Sacerdotali, Gratian. *discept.* 298. n. 74.

1653. 28. Nov. — Confraternitates possunt erigere, & ampliare suas Ecclesias, vel Oratoria sine præjudicio Jurium Parochialium, dummodo Ecclesia antiqua esset angusta, & incapax: non tamen possunt mutare titulum. *Congregat. episcop. in Urbeveta. & alibi, apud Nicol. in Floscul. verb. Confraternitas, num. 11.* 949

1653. 29. Nov. — Quando duæ Civitates sunt invicem unitæ, Beneficia unius non tenentur contribuere Seminario alterius; & si in una nullo extet Seminarium, non tenentur contribuere alteri, quæ habet. *Congregat. concil. in Vaiuen. Sulmonen. apud eund. ibid. verb. Seminarium, num. 7. & refert etiam Pascucc. par. 2. tit. de Seminario, pag. 384. ubi tamen ait quod hoc non procedit, si Seminarium esset erectum ad formam Tridentini cap. 18. sess. 25. §. Si vero: eo enim casu Beneficia unius Diæcesis tenerentur contribuere Seminario alterius Diæcesis etiam non unitæ, prout etiam habet Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 3. tit. 5. num. 5 ad XV.* 952

1654. 17. Jan. — Ad Synodum hi tantum accedere tenentur, qui habent Officium, vel Beneficium, & non alii. *Congregat. concil. in Forosempronien. & autem in Eugubina 1650. 13. Aug. ac Congregat. Rit. in Hipporegien. 1637. 9. Aug. nec non Congregat. Episcopor. in Aquilana 1589. 21. Mar. juxta Abbat. in cap. quod super, de major & obediën. in princip. apud d. Pascucc. par. 2. tit. de Synodo, pag. 404. ubi etiam Constitutiones enim Synodales non obligant, nisi Diæcesanos Subditos, ex Bott. par. 3. art. 2. conclus. 1. num. 1. & ex eo Seraph decis. 813. n. 4.* 951

1654. 18. Apr. — Non debet Episcopus prohibere quin Regulares Missas celebrare possint pro devotione in Ecclesiis secularibus de consensu Rectorum. *Congreg. Concil. in Senonien. apud eund.* 952

N 3 *ibid.*

- ibid. tit. de Missæ Sacrificio, pag. mibi 461*
1654. 28. Apr. — Filii legitimi, & naturales Clericorum gaudent privilegio fori, durante vita Patris. *Congregat. Immunit. in Urbanen. apud eund. par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. 367. ubi reddit rationem, quia scilicet reputantur una, & eadem Persona, l. fin. C. de impub. l. cum scimus, §. fin. C. de Agric. & cens. lib. 10.*
1654. 13. Jun. — Quando non confirmatus suscepit aliquem in Sacramento Confirmationis, licet ei opponatur impedimentum cognationis spiritalis, hujusmodi impedimentum non contrahitur ad effectum contrahendi Matrimonium. *Congregat. concil. in Lycien apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 16. form. 2. numer. 30.*
1654. 4. Jul. — Ad Archipresbyterum in Cathedrali spectat exercitium curæ ejusdem Cathedralis. *Congregat. Episcopos. in Firmana: & sic Parochus ibi censetur, juxta Text. in cap. 1. & cap. Officium, de offic. Archipresb. apud Piton. disceptat. Ecclesiasticar. par. 2. disceptat. 45. n. 4. ex Pignatell tom 9. consultat. 156. n. 16.*
1654. 4. Jul. — Congrua scutorum centum constituta dicto Archipresbytero pro exercitio curæ debet esse de Juliis decem pro quolibet scuto *Congreg. Episcopos. in Firmana, apud Pascucc. in Compend. ad Consult. canonic. Jac. Pignatell. par. 2. tit. de Parocho, pag. 219.*
1654. 4. Aug. — Conditiones appositæ in Capellaniis amovibilibus, Capellani tamen non proportionatæ, ab ipsis debent observari. *Congreg. concil. in Romana Capellaniarum ad cap. 5. sess. 25 de reform. apud eund. par. 1. tit. de capellis, & capellanis, pag. 99. ubi quod ejusmodi onera adiciuntur legato in vim conditionis, sub qua relinquitur emolumentum perspicendum, & proinde conditio est causa finalis dispositionis*

1654. 14. Nov. — Ordinariis Locorum facultate sibi concessa a Sacro Concilio Tridentino sess. 14. cap. 1. de reform. licet ob legitimas causas suspendere etiam extrajudicialiter Clericos & Presbyteros Sæculares, etiam Parochos sibi subditos, sublata eis potestate appellandi. *Congregat. concil. in Bononien. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 3. tit. 2. form. 6. n. 5.* 957
1655. 14. Maii. — Episcopus est Parochus universalis in tota Diœcesi, cum in ea nullæ sint Parochiæ distinctæ, nec ullus adsit Curatus particularis, sed Episcopus alicui ex Beneficiatis Curam demandare soleat, ex trad. per Barbos. *de offic. Parochi par. 1. cap. 1. num. 44. vers. in illa, & de Jure Eccles. lib. 3. cap. 26 §. 2. n. 15. & in vot. decis. vot. 41. num. 42 apud Rotam in Palentina Decimarum coram Zarate, decis. recent. par. 12. dec. 16. n. 4. & 5.* 958
1655. 15. Maii. — Non licet Canonicis Regularibus absque permisso Summi Pontificis assumere curam Animarum etiam ad tempus, multoque minus Beneficium Curatum etiam ad tempus. *Congregat. concil. in Cremonen. & Taurinen. apud Pascucc. par. 2. tit. de parochia, pag. mibi 193.* 959
- ¶ Vide tamen infra 1664. 16. Jun.
1655. 9. Jun. — Ad Beneficium obtinendum quis debet probare, quod fuit provisor de eo a persona, quæ habet jus. *Rota in Ripana Beneficii coram Bevilaqua, decis. recent. par. 12. decis. 46. num. 2.* 960
1655. 14. Jun. — Obtinens in Ecclesia Beneficium sufficiens ad congruam sustentationem, non potest aliud absque Apostolica dispensatione obtinere, cap. 15. de preben. in 6 cap. super nordin. ubi Gloss. verb. Beneficiatis, eod. tract. lara de Annivers. & Capellan lib. 2. cap. 7 num. 2. apud Rotam in Calaguritana Beneficii de Aroceam Bichio, tom. 2. dec. 639. n. 8. ubi num. 10. dictum fuit, quod obtinens Beneficium insufficiens

non prohibetur aliud sufficiens assequi.

1655. 25. Jun. — Privatio primi Beneficii ob ad- 963
 eptionem secundi, non ex ipsa ademptione secun-
 di, sed ex retentione procedit: & incompati-
 bilitas non obstat assequendo, sed retinendo.
Rota in Loodien. Canonatus coram Verospio,
apud Rotam de Executorib. Litterar. Apostolicar.
par. 1. cap. 5. num. 72.
1655. 3. Jul. — Resignatarius tenetur ad resti- 964
 tutionem fructuum usque ad tempus, quo resi-
 gnavit. *Rota in Sulomonen. Beneficii coram Alber-*
gato decis. recent. par. 12. decis. 77. n. 7.
1655. 1. Oct. — Si Episcopus propter litem su- 965
 per Juspatronatum recuset præsentatum exami-
 nare, id pro illa vice committi solet alicui Epi-
 scopo vicino sine partium præjudicio. *Congreg.*
Episcoporum in Asculana, apud Nicol. in Floscul. verb.
Parochus n. 25.
1656. 31. Jan. — Matrimonium si non fuerit scri- 966
 ptum in Libro Parochi, tunc fides ipsius Paro-
 chi adminiculata probat. *Rota in Reatina Castro-*
rum coram Alberгато, decis. recent. par. 12. decis.
117. nu. 41. Ex Farinacc. decis. 332. n. 2. vers. cui
etiam si major.
1656. 15. Maii — Non sunt danda iis Beneficia, 967
 qui scandalum Populo sunt præbituri. *Rota*
in Calaguritana coram Bichio, & antea in ead.
1655. 5. Jul. coram. od. ex c. Tantis 81. cap. Omni-
potens, ubi Gloss. de accus. apud Pascucc. in Com-
pend. ad Consult. Canonic. Jac. Pignat. par. 1. tit.
de Irregularitate, pag. mibi 570.
1656. 10. Jun. — Sacerdos Capellanus, seu Por- 968
 tionarius in Parochiali, faciens Officium cum
 Cotta, & Stola, debet habere primum, & di-
 gnioris locum in Choro, etiam supra Recto-
 rem, non obstante contraria consuetudine *Congr.*
Ris in Maceracen. & antea in Nucerina Pagano-
rum 1637. 11. Jul. apud eund. par. 2. tit. de Paro-
cho, pag. 209.

1657. 20. Jan. — Absolutis Exequiis, Regulares recta, si velint, ad suos Conventus redire possunt, neque tenentur comitari Parochum ad suam Parochialem. *Congregat. Episcoporum in Andrien apud eund. par. 1. tit. de Funeribus, pag. 302.* 969
1657. 7 Febr. — Parochus non dicitur sibi præjudicasse, dum dedit licentiam alicui exercendi Jura Parochialia, quando de ejus consensu factum id fuit. *Rota in Toletana Manutentionis coram Meltio, decis. recens. par. 12. decis. 124. n. 4.* 970
1657. 9. Apr. — Parochus habet assistentiam Juris pro exercitio omnium activum in Ecclesiis intra limitibus suæ Parochiæ existentibus, privative quoad omnes alios, *cap. dilectus, de Capell. Monach. cap. statuimus, & cap. sacris 16 qu. 1. & cap. fraternitatem, de Sepult. apud Rotam in d. Toletana coram ibid. decis. 214. num. 6.* 971
1657. 27. Apr. — Decimas non solvendi possessio ex petitione, & denegata solutione probatur, nec non ex acquiescentia saltem per decem annos ut tenet Modern. Perus. *de manut. observ. 10 num. 100. cum seqq. & observ. 58 nu 13. ibid. cum seqq. apud Rotam in Toletana Decimarum coram Meltio, decis. recens. par. 12. decis. 223. num. 21.* 972
1657. 9 Jun. — Filius legitimus est capax Pensionis reservatæ in Beneficio a Patre resignando. *Congregat. Episcoporum in Brittonarien. apud Nicol. in Floscul. verb. Pensio num. 5.* 973
1657. 9 Jun. — Potest Episcopus in Ecclesia Parochiali Monachorum exemptorum administrare Sacramentum Confirmationis, invitis ipsis Regularibus, & contra eos hujusmodi administrationem impediētes valet censuris procedere. *Congregat. Concil. in Brixien. apud eund. ibid. verb. Chrisma, num. 3. in fine, & in Lucubrationib. tom. 2. lib. 1. tit. 15. num. 1, arg. cap. responso 43. de sent. excom. & arg. etiam cap. quoniam 19. de sent. excom in 6.* 974
1657. 18. Jun. — Decimarum quarta debetur Epi- 975

Episcopo per ipsosmet Parochos exhibenda, ut notat Gloss. in cap. conquirente, in verb. decimationum, de offic. Ordin. apud Rotam in Toletana Decimarum de Capilla coram Verospio, decis. recent. p. 12. decis. 253. num. 3 ubi num. 4. & 15. dictum fuit, quod Decimas defendere spectat ad Parochum, cum ejus principale interesse spectet ad eum, ut notat Innoc. in cap. cum Venerabilis, n. 2. post med. vers. si autem non haberes, de Relig. Domib. cum Abb. & aliis: & Parocho non citato, non potest ei præjudicari in Decimis.

1657. 4. Jul. — Beneficii privatio ob non residentiam, non nisi Juris ordine servato fieri potest, videlicet, præcedente contra eum monitione personaliter requisita, & ejus contumacia convincatur ex dispositione text. in cap. tua 11 de Cler. non residen. apud Rotam in Farfen. Canonici coram Bevilacqua, decis. recent. par. 12. decis. 287. num. 7. & 8.
1657. 15. Sept. — Si legatum relictum cum onere Missarum consisteret in pecunia in capsa retenta, per Hæredem legantis solvenda; donec non sequatur investimentum in bonis frugiferis, Ecclesia, siue alius Locus pius non tenetur ex propriis aliis redditibus Missas celebrari facere Congreg. concil. apud Monacel. in Formular. leg. præf. par. 1. tit. 6 form. 9. n. 1.
1657. 10. Dec. — Beneficii Provisio, non expresso Curæ annexione, subreptionis vitio subjacet, ut advertit Lotter de re benefic. lib. 1. quaest. 20. num. 163. apud Rotam in Viennen. Prioratus coram Verospio, decis. recent. par. 12. decis. 292. num. 23.
1658. 26. Jan. — Partes residuæ cereorum, & intortitionum, quæ a Parochianis in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum deferuntur in Ecclesiam Parochialem, ibique super Sepulchra, aut Altaria, durantibus Divinis Officiis, accensa permanent, spectant ad Parochum,

976

977

978

979

rochum, nisi obftet consuetudo, aut de contra-
ria mente deferentium constet. *Congr. Episcoporum.
in Feretrana, apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 1
lib. 4. tit. 15. de Interdictis, num. 26. vers. Am-
plia VI.*

1658. 25. Febr. — Decimæ præsumuntur reservatæ
Ecclesiæ Matrici, donec ipsarum assignatio Ec-
clesiæ Filiali facta probeatur, juxta Gloss. in cap.
statuimus, in verb. Baptismale 16. qu. 1. & not.
Rebuff de Decim. quest. 6. num. 12. apud Rotam in
Cracovien. Decimarum coram Verospio, decis. re-
cent. part. 12. decis. 315. num. 2.

980

1658. 6. Jul. — Sponsalibus validis ab initio con-
tractis, deinde vero mutuo consensu dissolutis
non est sublatum impedimentum justitiæ publicæ
honestatis. *Congr. concil. approbante Alexand. o VII.
die 10 ejusd. Mensis, & Anni, apud Nicol. in Flo-
scul. verb. Sponsalia, num. 6. & in Lucubr. tom. 1
lib. 1. tit. 10 de Nuptiis, num. 54. vers. Sed hodie,
& refert etiam Pascucc. par. 2. tit. de Matrimonio,
pag. 26. ubi quod hoc antea declaraverat eadem
Congregatio in Vicentina 1654. 13. Jun. ad cap. 3
sess. 24. de reform. Matrim*

981

1658. 23. Aug. — Licet Pauperibus Ruri com-
morantibus permittendum sit, ut diebus Festis
suos contractus facere possint, (juxta ea quæ su-
pra diximus 1590. 26. Jan.) excipiendi tamen sunt
ab hac indulgentia duo casus; Festa scilicet sole-
mniora, & Contractus, in quibus Decretum Ju-
diciis requiri contigerit. *Congr. Episcoporum. in Caje-
tana, apud d. Pascucc. part. 1. tit. de Festis diebus
pag. mibi 295.*

982

1658. 10. Dec. — Domus Parochi, licet non ad-
hæreat Ecclesiæ, gaudet tamen immunitate *Con-
gr. Immunit. in una Forlimpopuli, apud eund. d.
par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, par. 367.
& refert etiam Matthæucc. in Offic. Cur. Regular.
tom. 2 cap. 4. num. 31. ex Pignateli. consuli. 463*

983

1659. 24. Jan. — Testimonium Parochi super sa-

984

na

na mente tempore subministrati Sacramenti, dum dubitative loquitur nec concludit mentis sanitatem de tempore conditi Testamenti, tanquam invalidum non admittitur. *Rota in Avenionen Fideicommissi coram Gerro Decano, decis. recent. p. 13. decis. 8. num. 8.*

1659. 8. Febr. — Potest Episcopus curam Animarum capitulo Ecclesiæ Cathedralis incumbentem, alicui canonicali præbendæ perpetuo unire, vel Vicariam perpetuam erigere. *Congreg. concil. in Aretina cura Animarum, apud Pascucc. in compend ad consult. canonic. Jac. Pignatari part 2 tit de Parocho, pag 201.* 985
1659. 10. Febr. — Parochus Ecclesiæ si sit mortuus, tunc Defensor ad effectum dissolvendi unionem debet specialiter assignari, ut notant Gloss in Clem. ult. in verb. vacabat, de reb. Eccles non alienan. Rebuff eod. tract. num. 25. & 26 Petr. de Perus. de revocat union. cap. 3. apud Rotam in Bononien Dismembrationis eorum Verospio, decis. recent part 13. decis 29. num. 7. 986
1659. 10. Mar. — Ecclesia antiquitus Monasterialis, ut pro Parochiali habeatur, plene & concludenter est probanda, cum de materia odiosa, & gratia certo modo obtenta agatur. *Rota in Ariminen Parochialis coram Alberгато Decano, d. part. 13. decis. 37. num. 2.* 987
1659. 31. Mar. — Testamentum conditum juxta text in cap. cum esset, de testam. est nullum, si de tempore stipulationis Testamenti Parochus longe ab eo loco distabat; sicut etiam corrumpitur, si semel excepit confessionem Testatoris, quia debet esse confessarius ordinarius, & non accidentalis, ut advertit Corn. in cons. 77 num. 2. vers. non obstat, lib. 1. apud Rotam in Esina Bonorum coram Verospio, d. part. 13. decis. 52 num. 4. 988
1659. 28 Apr. — Beneficium Parochiale cum per asecutionem, & possessionem alterius vacare dicitur, multo magis jus quodcumque. *Rota in* 989

in Naulen. Parochialis coram Taja, decis. recent. p. 13. decis. 55. num. 1. ubi num. 2. & 3. dictum fuit, quod Beneficium expectans, perdit gratiam, si aliud incompatible consequatur, ut notatur in Clem. gravis de rescript. & Liti renunciat, qui litigando super primum Beneficium, recipit secundum, ex Paris. de resignat. lib. 1. quæst. 1. num. 20

1659. 28. April. — Qualitas majoris Sacerdotio tanquam magis experti in servitio Ecclesiæ Parochialis, ubi boni Parochi ministerium addiscitur, in concursu alterius magis est consideranda. *Rota in d. Naulen. coram eod. ibid. num. 7*

990

1659. 5. Maji. — Episcopus a Parocho quartam Decimarum exigere potest. *cap. conquente 16. de offic. jud. ordin. Gloss. decimationum, & cap. cum contingat 29. de Decim. cum Gloss. de jur. comm. apud Rotam in Nullius, seu Beneventana Jurisdictionis coram Taja, decis. recent. pars. 13. decis. 6. num. 3. ubi num. seq. dictum fuit, quod Parocho mandatum de manutenendo in exactione Decimarum hodie ex sola Juris assistentia non datur.*

991

1659. 8. Maji. — Parochi, si velint, possunt Exequiis assistere, etiam in Ecclesiis Regularium, dummodo non faciant Officium, neque prætendant præcedentiam. *Congr. Episcop. in Cathacen. apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic Jac. Pignatol. part. 1. tit. de Funeribus, pag. mibi 300*

992

1659. 16. Jun. — Privilegium de Decimis mentionem non faciens, Decimas non comprehendit, maxime ordinarias, & speciales de Jure Divino debitas ratione Curæ Animarum, quæ individuum, & specialem mentionem requirunt: alias autem exemptio generalis, quamvis loqueretur de Decimis, intelligeretur tantummodo de extraordinariis, & temporalibus, ut plaribus citatis dixit *Rota in Hispanen. Decimarum coram Certo, decis. recent. par. 13. decis. 97. num. 9. & 10.*

993

1659. 23. Jun. — Cum etiam de fæno Decima sit persolvenda, *cap. 5. de Decim. hinc sicut prima sit*

994

ex

ex tritico in agris persolvebatur, ita ex fæno loco tritici in iisdem agris producto solvenda est, *cap. 4. ad fin. de Decim.* Moneta eod. tit. *cap. 4. sub n. 64. vers. adverte*, ubi etiam quod mutatio seminis non alterat obligationem, sed de una specie fructuum, quæ procedit ab una radice, fit transitus ad quascumque alias etiam novas fructuum species, etiam si ager convertatur in Domos, sive Domus in agros, ut dixit *Rota in Cavallicen. Decimæ Fa ni coram Taja, decis. recent. par. 13. decis. 102. n. 4 5. & 6.*

1659. 23. Jun. — Consuetudo non solvendi Decimas fæniles negativam non coarctat, removendo actum a sensu, prout requiritur. Decima igitur augmentum in omnibus fructibus æque ac augmentum in omnibus Decimis requirit, & Decima est quota, ut declaravit Dominus, cujus est Terra, & plenitudo ejus, *Deuteron. cap. 14. Decimam partem separabis*; adeoque ex aliis fructibus aliæ Decimæ debentur, *cap. 4. de Decim.* & privilegium certè deficit incremento, ut dixit *Rota in d. Cavallicen coram eod. ibid. num. 8. & seqq.*

995

1659. 24. Jun. — Non licet in Ecclesiis, in quibus non asservatur Sanctissimum Sacramentum, celebratio Missæ in Feria quinta in Cæna Domini, nec ejusdem Augustissimi Sacramenti asservatio in Sepulchro. *Congr. Rit. in Neapolitana, apud Matthæucc in Offic. cur Regul. tom. 1. c. 12. n. 47.*

996

1659. 27. Jun. — Oblationes factæ alicui Imagini depictæ in pariete spectant ad Parochum, non verò ad Episcopum, neque ad Dominum Domus. *Congr. Concil. in Fanen. & antea in Tridentina 1611. 20 Mar. apud Pignatell. tom. 6. consult. 83 & juxta Fagnan. in cap. Pastoralis, num. 16. & seqq. Amosiaz. de caus. piis, lib. 4. num. 15. Cardin. de Luca de Paroch. discept. 32. num. 4. aliosque quam plures citatos a Petra in Commentar. ad Constitut. Apostolic. tom. 2. Constitut. 1. Anastasii IV. sect. 2. n. 33. pag. mihi 26.*

997

1659. 27. Jun. — Ab Hæredibus Defuncti Confratris sepulti in Oratorio suæ sodalitatis aliqui solvi debet proprio ejus Parocho jure Sepulturæ, quod in Civitate solvi solet. *Congr. Episcoporum in Sabinen.* juxta text. expressum *in cap. ad Apostolicam, de Simon.* ubi Innoc. III. hanc piam, & laudabilem consuetudinem pia Fidelium devotione introductam præcipit observari, ut refert Pascuc. *in Compend. ad Consult. Canonic. Jac. Pignatol par 2. tit. de Sepulturæ electione, pag. 395. ubi etiam quod si adsit laudabilis consuetudo solvendi jus Sepulturæ, etiam pro iis, qui sepeliuntur in propriis Sepulchris, servanda est, ex ead. Congr. in d. Sabinen.* prout etiam habet Nicol. *in Lucubration. tom. 1 lib. 4 tit. 15. de Interdictis, num. 22.*

1659. 27. Sept. — Non sunt invocandi Beati in publicis Precibus, præter indultas, & approbatas, nec eorum Reliquiæ in processionibus circumferendæ. *Congr. Rit. apud Lantusc. in Theatro Regular. verb. Beati ubi etiam quod non est dicendum Symbolum in Missis de beatis, ex ead. Congr. 1664. 12. Jul. 9. Vide infra 1660. 17. Apr.*

1659. 14. Nov. — Personæ particulares non possunt habere prospectum in Ecclesias. *Congregat. Episcoporum. in Alexanen. & antea in Hortonen. 1655. 11. Jun. & in Veronen. 15. ejusd. mensis, & anni, ac in Consentina 1646. 14. Dec. apud Pascucc par. 1. tit. de Ecclesiis, & Ecclesiasticis, pag. 243 ubi etiam quod claudi debent Fenestræ, maxime si prospectum habeant super Altaria, ex ead. Congr. in Sulmonen. 1648. 6 Nov. & 2602. 4. Jun. ac in Hispanen. 1583 5. Jul. nec non in Missanen. 1565. 29. Octob.*

1659. 28. Nov. — Solutio Decimarum non fundatur in quantitate facultatum Ecclesiæ Parochialis astrictis, an scilicet sit pauper, vel dives, sed in Cura Animarum, atque in situatione bonorum decimabilium intra fines ipsius Parochiæ, juxta dispositionem textus *in cap. fin. de Paroch. in cap.*

cap. cum sint, & in cap. quoniam, de Decim. qua propter Decimas deberi tam Rectoribus pauperibus, quam divitibus ex sententia Divi Thome communiter recepta in 2. 2. qu. 87. art. 3. ad primum tradit Suarez de Relig. lib. 1. tit. de Decim. cap. 11. num. 9. apud Rotam in Calaguritana Decimarum S. Ascensi, & Davalillo coram Castro, decis. recent. par. 13. decis. 122. num. 7. & 8.

1660. 9. Jan. — Privilegium ad Parochialem non extendi frustra obiicitur, cum contrarium ex Litteris Apostolicis clare demonstratur. *Rota in Nulius, sen S. Severini Parochialis coram Bevilaqua, d. par. 13. decis. 148. num. 5.* 1002

1660. 20. Febr. — Citatio Parochianorum ad dismembrationem requiritur, & aliorum, quorum interest unionem non revocari, prout ex Marc. Anton. Maceraten. lib. 1. resolut. 112. cas. 29 vers. 3. quia, aliisq. citatis dixit *Rota in Bononien. Dismembrationis coram Bevilaqua, decis. recent. par. 13. decis. 165. num. 10.* 1003

1660. 20. Febr. — Ecclesia cum tempore dismembrationis non fuerit Parochialis, sed tantum Beneficium simplex, aut Curam Parochialis habitualem retinens, de eo ad effectum nullitatis dismembrationis ratio non est habenda, ut ex Gabr. conf. 191. nu. 6. & 7 lib. 1. dixit *Rota in d. Bononien. coram eod. ibid. num. 17.* 1004

1660. 20. Febr. — Ecclesia desinit esse Curata, quando exercitium nullo modo est actu ex defectu materiæ, vel subjecti, utpote quia Parochiani omnes defecerunt, ut in his terminis loquitur Gabr. conf. 192. num. 1. secus autem, ubi penes aliquem existit, illique Cura est delata, & tunc necessaria est mentio talis Curæ habitualis, alias gratia subreptioni subjacet, ut explicat Lotter. *de benefic. lib. 1. quest. 20 num. 163. & 164. apud Rotam in d. Bononien. coram eod. ibid. numer. 20. & 21.* 1005

1660. 14. Apr. — Donatione Decimarum Monasterii — 1006

nasterio facta cum subsequata reali earumdem
exactione, & possessione quadragenaria, Juris
assistentia ad favorem Parochi cessat, per text.
in cap. quoniam, de Decim & tradit Vitalian. in
Clem. 1 num 71. vers. unde oportet, de Jure patron.
apud Rotam in Cracovien Decimarum coram Bour-
lemont, decis. recent. par. 13. decis. 193. num. 5.

1660 14 Apr — Parochus Oppidum ob confusam 1007
ejusdem appellationem impugnans, diversitatem
situs unius ab altero probare tenetur. *Rota in d.*
Cracovien. Decimar, coram eod. ibid. num 7.

1660. 14. Apr. — Donatio facta a non habente fa- 1008
cultatem donandi, deficiente justa causa, utili-
tate Monasterii, & Beneplacito Apostolico, uti
invalida, & nulla Parocho non suffragatur. *Rota*
in d Cracovien coram eod. ibid. num. 8

1660. 14 Apr. — Instrumentum a Parocho liti- 1009
gante productum contra Rectores de eodem Jure
disceptantes, plene probare videtur. *Decis in cap*
cum Venerabilis, num 9. de except. Gabr de confess.
conclus 4 num. 14. apud Rotam in d Cracovien. coram
eod. ibid. num 11.

1660 17. Apr — In illis Ecclesiis, in quibus Of- 1010
ficium, & Missa de Beatis recitari, & respecti-
ve celebrari possunt, licet eorum Reliquias ex-
ponere, Imagines vel Simulachra super Altari
collocare, ac Votivas Tabellas ibidem appende-
re. *Congr. Rit. apud Lantusc. in Theatro regular.*
verb Beati, n. 15. pag mibi 54. vers. Quinto.

1660. 30 Apr. — Officium super Cadaveribus 1011
in Ecclesiis Regularium spectat ad ipsos Regula-
res, non autem ad Curatos Defunctorum, non
obstante contraria consuetudine juxta Decretum
Sacrae Rituum Congregationis 1638 27 Novem-
bris. *Alexander VII in Bullar. tom. 5. Constitus 95*
quæ incipit Alias. ¶ Hoc antea decreverat congr.
Episcopor. 1657 31. Aug. & postea 1671. 27.
Nov. quæ quidem Decreta confirmavit Clemens
X. 1672. 18 Jan. in eod. tom. Bullar. Constitus. 57.

quæ incipit Nuper. ¶ Plures etiam habet Decisiones Barboſa *de poteſt. Parochi*, cap. 27. num. 82. & plures quoque Mancin. *in Pract. viſitan. Infirm. in brevi tract. de Sepult. dub. 5.*

1660. 30. Apr. — Defunctorum Cadavera in Eccleſiis Regularium ab Ædibus Defunctorum ad eorundem Fratrum Eccleſias recto tramite deferri licite poſſunt, monito tamen prius, & requiſito, ac expectato proprio Defunctorum Parocho, a quo Benedictionem, & ultimum *Vale* recipere poſſint: quo venire expreſſe recuſante, poſſint iidem Fratres, etiam ipſo invito, dicta Cadavera ad ſuas Eccleſias transportare Conſanguinei vero talium Defunctorum illis parentare in Parochialibus, & aliis preſbyterorum, etiam in Cathedralibus Eccleſiis nullo modo poſſint: Si quæ vero immemorabilis conſuetudo in contrarium ſuper præmiſſis exiſtere prætendatur, legitime probetur, & interim præſens Decretum ad unguem ſervetur. *Alexander VII. ibid.*
1660. 10. Apr. — Quoties Cadavera Defunctorum ad Eccleſias Fratrum Mendicantium deferuntur, Officia Mortuorum, & reliqua, quæ in huiusmodi miniſterio adhiberi ſolent, non a Canoniciſ, neque a Clero, ſed a Fratribus obiri, & peragi debent, juxta Decretum Sacræ Congregationis Concilii. *Alexander VII. ibid.*
1660. 30. Apr. — Electio, & numerus Religioſorum pro associandis Cadaveribus, ad libitum Hæredum Defunctorum ſpectat, & pertinet, & ita ubique ſervetur, prout antea decreverat Sacra Congregatio Rituum 1649. 14. Januarii. *Alexander VII. ibid.*
1660. 5. Maii. — Scheda Teſtamentaria per Parochum conſcripta, privatæ vim, non autem publicæ Scripturæ admittit, dum ipſius recognitio non concurrit, nec adhibitorum ibidem Teſtium examen ſuper toto Teſtamenti tempore præceſſit, & conſequenter fide quacunque deſti-

destituitur, ut admittit *Capr. conf. 57. num. 4. & 5. cum seqq. Paris. conf. 51. num. 4. lib. 3. Honded. conf. 26. num. 8. cum seqq. lib. 2. apud Rotam in Romana Testamenti coram Verospio, decis. recent. p. 13. decis. 210. num. 3.*

1660. 7. Maii. — Testes de Decimis exactis expresse deponentes, etiam de auditu a majoribus de publica voce, & fama, fidem probationis merentur. *Rota in Barbastren. Decimarum coram Alberгато Decano, decis. recent. par. 13. dec. 216. num. 1.* 1516.

1660. 7. Maii. — Assistentia Juris circa Decimas, quam regulariter habet Parochus, cessat, quando legitime constat, quod Decimæ justo titulo ad alium pertineant, ut declarat *Marescott var. resol. lib. 1. cap. 11. num. 28. Modern. de manus. observ. 73. sub num. 172 & seqq. alii que citati a Rota in d. Barbastren. coram eod. ibid. num. 3.* 1017

1660. 14. Maii. — Parochi, quando de illorum interesse principaliter agitur, omnino citari debent ad hoc, ut acta, & sententia ferenda iis officiant, *l. de uno quoque, ff. de re judic. l. non ita Civis, de adopt. C. in l. ingenuum, ff. de stat. bon. Gabr. conf. 43. num. 35 lib. 1. & conf. 149. num. 79 lib. 2. Surd. conf. 189 num. 44. Scacc. de Camb. §. 7 gloss. 5. num. 138 & de sentent. & re jud. gloss. 14 quasi, 12. num. 14. & 122 apud Rotam in Toletana Decimarum de Capilla coram Bevilaqua, decis. rec. par. 13. decis. 219. num. 6.* 1018

1660. 14. Maii. — Parochi aggrediendo novum Judicem, causæ commissionem, ut in prima obtinere possunt, absque eo quod illuc usque gesta cum Episcopo, & aliis eos officiant, ad text. in *l. & an eadem, in princip. & ibi Bart. in §. qui cum partem, ff. de except. rei jud. Castren. in l. cum queritur, ff. eod. apud Rotam in d. Toletana Decimarum coram eod. ibid. num. 9.* 1019

1660. 14. Maii. — Parochi tanquam legitimi possessores, & successores in possessione suarum 1020

Ecclesiarum non remanent affecti actis & sententia, ipsi non citatis, lata, & respective factis, contra Episcopum, juxta text. *in l. fin. ubi Gloss* & communiter DD. C. de litigios apud Rotam in d. Toletana Decimarum coram eod. *ibid.* n. 11.

1660. 26 Maii. — Utilitas Parocho resultans ex permanentia Patrum in Sacramentorum administratione adjuvantium, fundationem Conventus contra formam constitutionum non sustinet, cum tale auxilium in hac materia non admittatur, sed ubi opus est, Ordinarius ex Tridentino *sess. 21. cap. 4. de reform. cogit Rectores sibi tot Sacerdotes ad hoc munus adjungere, quot sunt necessarii. Rota in Toletana Manutentionis coram Bevilaqua, decis. recont. par. 13. decis. 225 num. 11.* 1021

1660. 9. Iun. — Parocho concedente Rectori Hospitalis licentiam exercendi aliqua Iura Parochialia pro Infirmis, & aliis ibi degentibus, Iurisdictio ipsius æque firma remanet, ac si ipse exercuisset, ad text. *in l. item eorum, §. Decuriones, ff. quod cuiusque univers. nom. apud Rotam in d. Toletana Manutentionis coram eod. ibid. decis. 231. num. 3.* 1022

1660. 9. Iun. — Ius aliquod Parochialitatis translatum in Hospitale, Ecclesiæ non præjudicat ob defectum Beneplaciti Apostolici omnino necessarii, etiam in transactione inter duas Ecclesias stipulata, *cap. 1. de reb. Eccles. non alienan. Navarr. de spol. Cleric. §. 3. num. 7. col. 3. in princ. vers. sed pro contraria parte, Rebuff. in cap. sine exceptione 12. quæst. 2. num. 66 Gratian. discept. 5. 7. num. 9. apud Rotam in d. Toletana coram eod. ibid. num. 6 & 7.* 1023

1660. 9. Iun. — Parochus propter Oblationes ad ipsum pertinentes, novas Ecclesiarum erectiones impugnare licite potest, *cap. dilectus 2 de Capell. Monach. cap. Pastoralis 9. de bis, qua fiunt a Prælat. sine consen. Capituli, apud Rotam in d. Toletana coram* 1024

coram eod. *ibid.* num. 10. & antea in ead. 26. Maii ejusd. Anni, num. *ibid.* 10 ac in Tirafonen. Fundationis Conventus 1659. 4. Iun coram Bevilaqua, *ibid.* decis. 115. num. 6.

1660. 13. Nov. — Capitulum non vocatum potest, 1025
invitis Hæredibus, lucrandi stipendii causa Funeribus interesse *Congregat. concil. in Matberanen Loci Grotula, apud Monacel in Formular leg. pract. par. 2. tit. 13. form. 1. n. 97. ubi alia recentior Decisio in Lavellen. 1668. 16 Jun.*

1660. 13. Nov. — Non est relinquenda arbitrio 1026
Parochorum, vel Capituli Cathedralis taxa Funerum, aut Personarum associantium numerus: his enim talis facultas non tribuit, ut respondit *Congregat. Concil. in d. Matberanen. apud eund. ibid.*

1660. 3. Dec. — Obitus Parochi in possessione per 1027
narrativam a Colligante in litteris Concurfus emissam, plene justificatur. *Rota in Gerumden. Parochialis coram Bevilaqua, decis. recent. p. 13. decis. 254. num. 4.*

1661. 4. Febr. — Recognitio Testamenti a Parocho prævio Sacramento peracta non potest deservire ad effectum probationis ejusdem Testamenti. *Rota in Romana Testamenti coram Verospio, decis. recent. par. 13 decis. 275. n. 9.*

1661. 4. Apr. — Ad Matrimonium contrahendum 1029
sufficiunt quælibet verba apta ad significandum mutuum consensum inter contrahentes *Rot. in Avenionen. Transactionis coram Priolo, decis. recent. par. 13. decis. 312. num. 4.*

1661. 7. Apr. — Sententia a Parocho etiam jura- 1030
mento probata, potest ab eodem nomine suæ Ecclesiæ impugnari, ut tradit Bart. in l. jubemus 14. §. sane, num. 9. & 10. C. de Sacros. Eccles. Redoan. de reb. Eccles. non alien. qu. 77. cap. 3. num. 1. cum seqq. & ideo manutentio est decernenda Parocho nomine Ecclesiæ agenti, etiamsi sententiam contrariam acceptasset, ut tradit Abb. in cap. conquerente,

- num. 9. post princip. de restitut. spoliar. & in cap. littera, num. 4. de dilat. apud Rotam in Novarien. Divisionis Parochialium coram Verolpio; d. par. 13. dec. 315. num. 10 & 12.
1661. 7. Apr. — Canonica portio est semper Parochiali persolvenda; licet Defuncti in Majorum Tumulis alibi existentibus tumulentur; juxta text. in cap. pariter, ibiq. Gloss. notat. & in cap. super, & cap. seqq. de Sepulch. Clement. dudum, & ac deinde, vers. verum ne Parochialis, eod. tit. apud Rotam in d. Novarien. coram eod. ibid. num. 12. 1031
1661. 10. Jun. — Archipresbyter Curam Animarum exercens, non potest transigere super Congrua in præjudicium Successorum, sine causæ cognitione, & sine Beneplacito Apostolico. Rot. in Murana Congrua coram Bourlemont; decis. recent. par. 13. decis. 392. n. 11. & antea in ead. 15. Jun. ejusd. Anni, ibid. decis. 347. 1031
1661. 20. Jun. — Parocho attestanti de sana mente Testatoris major venit adhibenda fides, quam aliis Testibus deponentibus de dementia ejusdem: Rot. in Avinionen. Fideicommissi coram Cerro d. p. 13. dec. 353. num. 9. 1033
1661. 12. Aug. — Qui vim non infert; sed precibus Puellam extrahit e Domo Parentum, iis invitis, ut in Uxorem ducat, non dicitur raptum committere, ita ut Matrimonium sit invalidum. Congregat. concil. in Mediolanen. apud Pascucc. in compend. ad consultat. canonic. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Matrimonio; pag. inibi 31. 1034
1661. 1. Oct. — Episcopus visitat etiam per suum Subdelegatum Monasteria; & Parochiales exemptas, tanquam in hac parte Delegatus Sedis Apostolicæ, absque eo quod possint Exempti Subdelegatum recusare, quoties exhibeat specialem facultatem in Scriptis. Congregat. concil. in Passavien. ut ex Pignat. consult. 7. num. 19. & 29. tom. 7. refert Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 12. form. 9. num. 4 & est juxta Fagnan. in rap. 1033

cap. Quoniam, num. 27. & 35. de offic. Deleg.

1661. 16. Dec. — Distributio Candelarum in Funeribus quoad differentiam quantitatis, pendet ab arbitrio Hæredum, aut aliorum distribui mandantium. *Congregat. Episcoporum in Placentina; apud Pascucc. par. 1. tit. de Funeribus, pag. mibi 302. ubi ait, rationem decidendi esse manifestam quod unusquisque rei suæ liberrimum usum habet l. in re mandata, C. mand.* 1036
1662. 23. Jan. — Ad distractionem Bonorum Ecclesiæ non solum concurrere debet æs alienum, sed ulterius, quod Creditores urgeant apud Judicem. *Rota in Leodien Contractus coram Cerro, decis. recent. par. 13. decis. 384. num. 8.* 1037
1662. 6. Febr. — Ecclesia Parochialis Matrix in omnibus præcedere debet Filiali, ad text. in *cap. ad audientiam 3. de Eccles. edifican. Gloss. in cap. transmissa, verb. decimas, de prescript. apud Rotam in Narnien. Divisionis Parochialium coram Verospio, decis. recent. par. 13. decis. 397. n. 1.* 1038
1662. 6. Febr. — Parochi antecessores non possunt præjudicare successoribus, & maxime sine Beneplacito Apostolico, ad text. in *cap. veniens 8. de transf. Abb. conf. 56. num. 2. lib. 1. Gratian. discip. 674. num. 3. cum seqq. apud Rotam in d. Narnien. coram eod. ibid. num. 20.* 1039
1662. 27. Febr. — Testamentum factum coram Parocho, & duobus Testibus, de iure Canonico substat, *cap. cum esset, de testam. & tradit Corn. conf. 262. vers. tamen intervenit, lib. 4. Soccin Jun. conf. 178. num. 32. lib. 2. attamen d. cap. cum esset innititur potissime integritati, & fidei Parochi, quam si cavillare contigerit, Testamentum non substat, ut voluit Abb. in d. cap. sub nu. 12. & Imolen. num. 11. apud Rotam in Tudertina successionis coram Bourlemont, decis. recent. par. 13. decis. 404. num. 4. & 6.* 1040
1662. 27. Mar. — Parochus varians circa dispositionem Testamentariam in ejus dispositione 1041

facit mutare Testamentum coram se factum .
Rota in d. Tadertina coram eod. ibid numer. 7.
uti numer. 9 dictum fuit , quod Testes in Testa-
mentis factis coram Parocho , & duobus Testi-
bus , debent esse omni exceptione majores , ut
notat Capra conf. 262. num 12. Paris. conf. 24. n. 13
& 14. lib. 31. Mantica de conjecturis , lib 6 tit. 3
num 6.

1662. 28. Febr. — Domus Ecclesiæ , quæ inservit 1042
 pro habitatione Sacristæ , etsi ab Ecclesia dis-
 juncta , gaudet immunitate. *Congreg. Immunit.*
in Pennen. apud Pascucc in compend ad consultat
canonic. Jac. Pignateli. part. 1. tit. de Immunitate
Ecclesiastica , pag. 366 & 527.

1662. 28. Febr. — Domus contigua Ecclesiæ , & 1043
 quæ ultra januas in via publica , habet etiam
 egressum in choro ejusdem Ecclesiæ , non gau-
 det immunitate , si est Domus Laicorum *Cong-*
regat. Immunitas. in d. Pennen. apud eund. ibid.
pag. 367

1662. 12. Maji. — Funeralia sunt solvenda juxta 1044
 taxam a Superiore conventam , non obstante cau-
 sa remotioris itineris , & accreti laboris , &
 huic taxæ acquiescendum est , ut probat text. *in*
cap. statutum 11. § Notarium , ubi post Gloss. no-
tant communiter DD citati a Rota in Neapolitana
Funeralium coram Verospio , decis. recent. part 13.
decis 438. n. 1. ubi num 4. dictum fuit , quod debent
perfolvi , detracta portione speciali in conven-
tione aliis debita , juxta text. ibid. citat.

1662. 16. Jun. — Juris assistentia , quam habent 1045
 Parochi pro Quarta funerali , non solum proced-
 dit in iis obventionibus , quæ dantur Ecclesiæ ,
 in qua quis sibi elegit Sepulturam in ipsa die Fu-
 neris , & tempore quo Corpus est in Funeribus
 extra terram , sed etiam de quibuscunque , &
 quomodocunque relictis tam jure legati , quam
 institutionis , quæ dantur , & postquam Corpus
 terræ reconditum est , si causa & occasione Fu-
 neris

neris elargita sunt, ut optime tenent DD. citati a Rota in *Burgen Funeralium* coram, Cerro, *decis. recent. part. 13. decis 51. num. 2.*

1662. 16. Jun. — Parocho eo magis debetur Quarta funeralis, quando Congruam non habet. *Rota in d. Burgen. coram eod. ibid. num 9. ubi n. 10. & 11. dictum fuit; quod Privilegia adversus Quartam Funeralium non continentia derogationem Clement. dudum, non suffragantur: ideoque Quartæ generalis exactio vigore quadragenariæ possessionis Parochis debetur, non obstante contrario privilegio.* 1046

1662. 26. Jun. — Tunc Ecclesia Parochialis Regularium subiacet Episcopo in concernentibus Curam Animarum, quando Ecclesia est exempta, & in Diœcesi: non tamen ei subiacet Ecclesia nullius Diœcesis, licet habeat Curam Animarum. *Rota in Lucen. Jurisdictionis coram Cerro, decis. recent. part. 13. decis 493. num. 7. 8. & 9.* 1047

1662. 5. Aug — Missæ privatæ pro Defunctis, seu de *requiem* in duplicibus nullatenus celebrentur: Quod si ex Benefactorum præscripto Missæ hujusmodi celebrandæ incident in festum duplex, tunc minime transferantur in aliam diem non impeditam, ne dilatio Animabus suffragia expectantibus detrimento sit, sed dicantur de festo currenti cum applicatione Sacrificii juxta mentem eorundem Benefactorum: Curentque Ecclesiarum Rectores, Sacristæ, aliique ad quos pertinet, ut hujusmodi Decretum inviolatum servetur, & in Sacristia affixum retineatur, ubi commode ab omnibus celebrare volentibus conspici, & legi possit: In eos autem, qui contrafacere ausi fuerint, vel præmissa adimplere neglexerint, Locorum Ordinarii, tum Sæculares, tum Regulares pro modo culpæ animadvertant. *Congreg. rit. approbante Alexander VII. apud Gavant in Thesaur. Sacror. rit. part. 1. in fine, pag. 248* 1048

Et referunt etiam Lantusca in Theatro Regulari verb. Missa, n. 6 ac Matthæus in offic. Cur. Regular. tom. 1 cap. 6. num. 8.

1662. 4. Dec. — Sequestro est locus in Beneficialibus, dum Jus utriusq; Colligantis est turbidum. *Rota in Faventina Papochialis coram Bourlemont. decis. recent. par. 13. decis. 514 n. 1.* 1049
1663. 16. Febr. — Consuetudini statur in dubio, an Decimæ debeantur Ecclesiæ, in cujus Parochia sita sunt Prædia, an verò Ecclesiæ, in qua percipiuntur Sacramenta, *ad cap. cum sint 18. Et cap. ad Apostolica 20. de Decim & utrobique; Abb in princ. apud Rotam in Hispalen. Decimarum coram Taja, decis. recent. par. 24. decis. 27. n. 1.* 1050
1663. 16. Febr. — Decimas ex terris propriis non potest quis percipere, etiamsi duplicem personam repræsentet, quia assequendo, mediante emptione, dominium fundi, ex quo Decima debebatur, extinguitur Jus, quod ante dictam emptionem habebat, consequendi Decimas ex eo *Rota in d. Hispalen. coram eod. ibid. num. 6. Et 7.* 1051
1663. 16. Febr. — Ecclesia Sacramentalis in mercede proveniente ex labore, Ecclesia Prædialis in fructibus fundi, circa Decimam exactionem, suam intencionem fundat *Rota in d. Hispalen. Decimarum coram eod. Taja, ibidem, n. 13.* 1052
1663. 16. Febr. — Decimæ prædiales solvuntur etiam de prædiis dotalibus Parochiæ existentibus intra alterius Parochiæ fines, *Covar. variar. resolut. 18. n. 8. vers. 2. sicut, lib. 1. Monet. de Decim. cap. 5. a n. 6. Azor. instit. moral. cap. 24. quasi 5. num. 7. tom. 3. apud Rotam iud. Hispalen. coram eod. ibid. num. 16.* 1053
1663. 16. Febr. — Cum Ecclesia Prædialis fundet intencionem suam de jure communi quoad Decimas prædiorum suæ Parochiæ, inquit Zabarell. *conf. 88. sub n. 4. ad text. ibi allegatos, cum aliis apud Barbof. ad cap. cum contingat, de Decim. num.* 1054

num. 7. & de offic. Paroch. cap. 28. §. 2 num. 8 proinde resultat cap. uti Parochum Prædiale non ver-
fari in casu cap. cum sint, & cap. ad Apostolica, adeo-
que non contendere cum Parocho Sacramentali
contra tertium debitorem Decimarum, sed in ca-
su d. cap. cum contingat quod Ecclesia possidens
prædia in aliena Parochia tenetur ad Decimas se-
cundum receptiorem sententiam, ut resolvit Ro-
ta in d. Hispanen. coram eod. ibid. num. 7. & seqq.

1663. 10. Mar. — Quoad Fenestram in ipsis Pa-
rietibus Ecclesiæ, ex qua prospici possit in Eccle-
siam, indulgendum est Patro pro ex gratia perso-
naliter: Parocho vero licet. *Congregat. Concil.
in Urbinaten. apud Pasucc in Compens. ad consul-
tat. Canonic. Jac. Pignatari. par. 1. tit. de Ecclesiis,
& Ecclesiasticis, pag. 244.* 1055

1663. 18. Jun. — Nomen Decimæ manipularis 1056
declarat portionem Ecclesiæ debitam, esse quotam
partem ipsorum fructuum, distinctio vero De-
cimarum prædialium, & personalium denotat
eorundem realitatem Parocho debitam, ut pro
eis detur vindicatio, *Can. modern. 23. num. 16. qu.
1 ibiq; Gloss. sibi vindicent, cum Gloss. marginal.
& clarius dixit Dominus suas esse Decimas, cap.
sua 26. de Decim. & ibi Abb. num. 7 ita ut fructus
ipsi alienari non possint, nisi cum onere Deci-
marum, cap. Pastoralis 28. & cap. cum non sint 33
de Decim. Monet. itid. de Decim cap. 6. n. 20. quin
etiam juxta Vaticinium Malachiæ Prophetæ in-
fer omnem decimationem in horreum meum, ut sit ci-
bus in Domus mea, can. 1. 16. quest. 7 & can. rever-
timini 65. 16. dist. qu. 1. apud Rotam in Tracoviën.
Decimarum coram Taja, decis. recens. par. 14. decis.
91. num. 2. & seqq.*

1663. 4. Aug. — Passio in Hebdomada majori 1057
legenda est in Missis privatis in cornu Evangelii,
licet in Missa solemni legatur a Celebrante in
cornu Epistolæ. *Congregat. Rit. in Responsione ad
quosdam Episcopos Dalmatia, ad I. prout habet Gay
in*

in Thesaur. Sacror. Rit. tom. 2. ante tabul. prim. Ord. perpet. pag. mihi 180. ¶ Notandum, quod Evangelium pro solemnī Palmarum Benedictione canendum est in cornu Epistolæ ab illo, qui celebrat absque Diacono, & Subdiacono, prout decrevit *ead. Congr. 1697. 27. Apr. in responsione ad Fulvium Secundum Franceschinum Cæremoniarum Magistrum Oppidi Perijæ Eugubina Diocesis, a quo benigne fuit ad me transmissum pergratum Originale, cum authenticoprafata Sacra Congregationis Sigillo, quod adhuc venerabundus retineo.*

1663. 4. Aug. — Non solum Crucis, & Imagines Salvatoris, sed etiam Icones Altarium, & omnes aliæ Imagines tegendæ sunt in primis Vesperis de Dominica Passionis. *Congr. Rit. ad II. apud eundem, ibidem.* 1058

1663. 4. Aug. — Sacrificia in die Commemorationis omnium Fidelium defunctorum possunt applicari ad libitum, scilicet, tum in genere pro omnibus, tum etiam in specie pro aliquibus Defunctis. *Congr. Rit. ad IX. apud eundem ibidem.* 1059

1663. 14. Aug. — Episcopus nequit deputare Parochialibus Ecclesiis eos, qui habent Beneficia, quibus assignatæ sunt Distributiones quotidianæ, quia sunt incompatibiles cum Parochialibus, *Congr. Concil. in Campanien. apud Pascucc. in Comp. ad Consult. Canon Jac. Pignatell. par. 1. tit. de Capitulo, & Canonicis, pag. mihi 122.* 1060

1663. 9. Nov. — Parochis in associatione, five occasione associationis Cadaverum licet ingredi Ecclesiam Regularium, etiam cum Stola, & superpelliceo, dummodo Ecclesiam ingressi nullum super Cadavere Officium peragant. *Congr. Episcop. in Placentina, & confirmavit in ead. 1668. 7. Dec. apud ibid. tit. de Funeribus, pag. 300.* 1061
¶ Vide tamen infra 1698 2. Aug.

1663. 26. Nov. — Decimæ non sunt solvendæ a Monachis de acquiritis ex cultura cum propriis manibus, sed exemptionem clarissimam in corpore 1062
re

te Juris clausam habent *in cap. ex parte. 10. cap. li-
cet. 11. & cap. ad audientiam. 12. de Decim. & sic*
etiam ex Privilegio Sixti IV. qui postea Ciler-
cienfibus indulgit, quod pro Bonis post Conci-
lium acquisitis nec minus Decimas solvere de-
beant, quoties illa propriis manibus, vel sum-
ptibus colant, ut meminit Barbosa *in d. cap. ex*
parte. 10. num. 3. de Decima. apud Rotam in Calagu-
ritana Decimarum de Ocon. coram Albergato Deca-
no, decis. recent. par. 14. decis. 11. nu. 1. & 3.

1663 14. Dec. — Resignans Beneficium pro ob- 1063
tinenda Parochiali, debet in litteris mentionem
facere de Resignatione, alias Beneficium resigna-
tum reservatur Sedi Apostolicæ *Rota in Urgellen.*
Parochialis coram Verospio, decis. recent. par. 14.
decis. 117. num. 4.

1664. 30 Jan. — Legatum pro celebratione Mis- 1064
sæ per erectionem, & institutionem Ordina-
rii efficitur Beneficium Ecclesiasticum, etiamsi
Testator assignaverit redditus simplices pro cele-
bratione Missarum, ut ex Alphons. de Leon. *de*
offic. Capell. quest. 5. sect. 11. num. 136. dixit Rota in
Savannen Beneficii, seu Juris patronatus coram Emere-
rix, decis. recent. par. 14. decis. 249. n. 3.

1664. 11. Febr. — Ex partita per Parochum ex- 1065
tracta ex libro, in quo Baptizati describuntur,
abunde probatur ætas, ad text. *in C. Imperator 8.*
& ibi Gloss. ff. de stat. hom. Gratian. apud Rot. in
Parmen. Nullitatis Professionis coram Bevilaqua,
d. par. 14. decis. 134. num. 3.

1664. 14. Mar — Ecclesiæ Parochialis Presby- 1066
teri non veniunt sub nomine Capituli, seu Col-
legii, licet ad instar Collegii consueverint con-
gregari, ad text. *in cap. dilecta 14. ibiq; Gloss. no-*
tat in verb. unum corpus, de excess. Prælat. Gonzalez
ad reg. 8. gloss. 19. num. 14. cum seqq. apud Rotam
in Marsicen. Jurisdictionis coram Verospio, decis.
recent. par. 14. decis. 156. n. 7.

1664. 14. Mar. — Acta contra Archipresbyte- 1067
rum

rum gesta, eisdem Presbyteros afficiunt, dum illorum jus cum scientia eorum fuit deductum in iudicium, ac prævia citatio contra ipsos fuit executæ, Alex. in l. *sape*, num. 6. ff. *de re jud. apud Rotam in d. Marficen. Jurisdictionis coram eod. ibid. num. 10.*

1664. 14. Mar. — Presbyteri solventes expensas ab Episcopo in lite factas, censetur actis ab Archipresbytero gestis inhærere, & sententias acceptasse, ita ut eas non possint amplius impugnare, ad text. in l. *ad solutionem* 5 C. *de re jud.* Jo. de Imol. in conf. 144. in princ. & num. 1. Roman conf. 9. ante fin. Corn. conf. 80. num. 4. vers. *similiter censetur*, lib. 1. Socc. Sen. conf. 45. num. 11. cum seqq. lib. 1. Alex. conf. 136. num. 2. Dec. conf. 22. num. 1. apud Rotam in d. Marficen. coram eod. ibid. num. 11.
1664. 22. Mar. — Qui Matrimonium contraxit cum Berta, & postea ante consumationem declaratum fuit nullum ob metum cadentem in constantem Virum, poterit ducere in Uxorem Sororem ejusdem Bertæ, quia tali casu nullum ei obstat impedimentum, ut declaravit Congr. concil. apud Monacel. in *Formular. leg. pract. part. 2. tit. 16. form. 2. num. 32. ubi secus si Matrimonium esset nullum ob non servatam formam concilii*, aut ex alia causa, quia tunc oriretur impedimentum iustitiæ publicæ honestatis, ex ead. congr. in *Casennaten* 1611. 18. Jun. & anteq. 1584. 8. Nov.
1664. 30. Mar. — Clericus turpiter natus, ob assumptionem ad clericatum non potest dici turpis Persona, dum per ipsum clericatum ob morum probitatem consecutum, macula Paterni criminis (si quæ fuerit) sublata videtur, Felin. in cap. *cum se* 23. colum. 2. & num. 12. *de re judic.* quem cum aliis sequitur Surd. de *alimen. tit. 7. quest. 1. num. 42. apud Rotam in Placentina Hereditatis coram Albergato Decano, decis. recent. part. 14. decis. 190. num. 5.*
1664. 21. Maji. — Sponsalia ex mutuo contra-

1068

1069

1070

1071

hentium consensu, licet forent juramento munita, possunt dissolvi, ad text. in cap. 2. ubi Abb. num. 5 Butr. num. 7. de sponsal. Oñien. in cap. ex litteris 10. ante fin. vers. dissensus, eod. tit. Menoch. conf. 15. num. 1. & de arbit. lib. 2. centur. 2. cas. 2. Surd. conf. 364. num. 24. cum seqq. Mascard. de probat. conclus. 1035. n. 17. Sanchez. de Matrim. lib. 1. disp. 52. num. 1 & 6 apud Rotam in Cordubem: Matrimonii coram Verospio, d. par. 14. decis. 185. num. 8.

- 1664 4 Jun. — Ad actum comitandi Cadavera 1072
ad Sepulturam non est ordinata dignitas Portionarii, qui non est Socius Parochi, neque in dicto actu aliquam auctoritatem, & jurisdictionem habet, seu exercet, sed tanquam vocatus a Priore Confraternitatis, qui pro eo tempore est caput, & Rector in hujusmodi actibus tanquam sui propriis, & sibi magis congruentibus, unde æquum est, ut cæteris præferatur, ad text. in l. 1. C. de offic. Vicar. Alex. in l. Centurio 15. num. 14. ff. de vulgar. & Pupill. Natta conf. 62. num. 2. apud Rotam in Casaraugustana Præminentiarum coram Bevilacqua, decis. recent. par. 14. decis. 226. num. 1. 4. & 5.
- 1664 6 Jun. — Ecclesiam Parochialem exemptam esse a Jurisdictione Ordinarii, & esse de mensa Abbatiz, per signa, & argumenta demonstrari sufficit. *Rota in Senogallien. Parochialis coram Priolo, decis. recent. par. 14. decis. 97. num. 6.* 1073
- 1664 6 Jun. — Unio non excluditur per Visitationem Episcopi, cum fieri potuerit jure delegato ex auctoritate Concilii Tridentini sess. 20. cap. 8. de reform. concessa Ordinariis in Ecclesiis Monasterio subjectis. *Rota in d. Senogallien. coram eod. ibid. num. 11.* 1074
- 1664 16 Jun. — Permissum est tantum Canonicis Regularibus habere Curam Animarum in Ecclesiis sibi omnimodo subjectis ad formam specialium Bullarum Summi Pontificis. *Rota in Pampilonen.* 1075

lonen. Vicaria apud Murgam ad constituit. Apostol. in fin. decis. 11. num. 2. relatum a Petra in comment. ibid. ad constituit. Apostolic. tom. 2. constituit. 1. Anastasi IV sect. 1. num. 40. pag. mibi 13. ubi quod hæc ratio est communis etiam aliis Regularibus.

1664. 22. Nov. — Anniversaria, & Missæ de requiem, quæ ex dispositione Testatorum cum cantu sunt quotannis celebrandæ, possunt cantari, etiam si ipsorum obitus Dies inciderit in festum duplex majus. *Congreg. rit. in Novarien. approbante Alexandro VII. 1667 22. Jan. in Bullar. tom. 5. constit. 176. qua incipit Creditæ.* 1076
1664. 5. Dec. — Parochialitas probatur levioribus probationibus, quando non agitur de illius substantia, sed incidenter, ad effectum decimandi. *Rota in Calaguritana Decimarum S. Ascentii de Davalillo coram Gerro Decano, decis. recent. p. 14. decis. 232. num. 7.* 1077
1665. 16. Mar. — Parocho Curam Animarum habenti emolumenta, & omnia Jura Parochialia, dempta congrua præstanda Rectori uti ejus coadjutori, debentur. *Rota in Novarien. Parochialis coram Emerix, decis. recent. par. 14. dec. 284. num. 3. & 12. ubi ex Gratian. discept. 865 n. 20. & seqq. Gabr. conf. 190. num. 18. & seqq. Moedan. dec. 5. per tot. de Decim.* 1078
1665. 16. Mar. — Concordia facta inter Parochum, & Rectorem non suffragatur, si sit Beneficito Apostolico destituta. *Rota in d. Novar. Parochialis coram eod. ibid. num. 6.* 1079
1665. 22. Mar. — Congruæ solutio quando est facienda in certa specie monetæ, si non possit in illa solvi, sufficit, quod fiat in æquivalenti: & in hoc attendendam esse observantiam, optimam rerum dubiarum interpretem dixit *Rota in Turritana Congrua coram Taja, decis. recent. part. 14. decis. 287. num. 1. & 7.* 1080
1665. 20. Apr. — Unio Parochialis pleno jure ad Monasterium, & jurisdicção Episcopi simul stare 1081

stare possunt, ut in terminis notantur Imol. in cap. de Monach. num. 6. de Prab. Rebass. in Prax. ben. par. 1. tit. de union. Benefic. gloss. 11. num. 13. & recte explicat Flores de Men var. q. lib. 1. quasi 10. num. 1. Ricc. in Prax. var. resol. tom. 1. resol. 293. num. 4. vers. 4. conclus. Petr. de Murg. quass. Pastor. par. 1. quass. 2. divis. 1. num. 47. apud Rotam in Pampilonen. Vicaria coram Ottalora; d. par. 14. dec. 293. num. 2.

1665. 4. Maii. — Jus percipiendi Decimas ab 1082
immemorabili arguitur ex pacifica possessione illas exigendi, per quam præscriptio inducta est, etiam in aliena Parochia, cap. cum contingat 29. & seqq. de Decim. Monet. tit. de Decim. cap. 5. n. 107. apud Rotam in Cbelenen. Decimarum coram Taja, decis. recent. par. 14. decis. 297. num. 4.

1665. 26. Jun. — Mulier nolens contradicente Pa- 1083
tre Matrimonium contrahere, non est cogenda ad illud contrahendum, juxta dispositionem text. in cap. super eo, de condit. apposit. ubi etiam Hostien. num. 4. Jo: Andr. vers. sed Canonis, apud Rotam in romana praten. Matrimonii coram Cerro Decano, d. par. 14. decis. 346. num. 7.

1665. 10. Jul. — Possunt capellani sodalitatum rei- 1084
terare Officium Defunctorum super cadavere Parochiani, absque Scola, & Alperforio, absoluto tamen a Parocho Officio Funeris in sua Ecclesia Parochiali, in qua cadaver delatum sepeliendum est. Congregat. rit. in una Cavarum, apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jas. Pignat. par. 1. tit. de Funeribus, pag. mibi 317.

1665. 5. Sept. — Non est permittenda illa loco- 1085
rum proprietas, quam aliqui sibi persuadent habere in Ecclesiis, tanquam dicta loca sint sibi hæreditaria, ut sunt Domus, & Possessiones, quæ emuntur. Congr. Episcopor. in Anagnina, & antea in Januen 1583. 28 Jun. apud eund. ibid. tit. de Ecclesiis, & Ecclesiasticis, pag. 249. ubi etiam quod sicuti certum est, quod Laicis licet ad suum

libitum huiusmodi Sedilia tollere, aliove transferre, sic licitum esse debet Prælato Ecclesiæ, vel Rectori illa tollere, ut servetur æqualitas, ex Passerin. *de bon. stat. tom. 2. quæst. 187. nu. 379.*

1665. 19. Sep. — In Processione Sacratissimi Corporis Christi, & etiam in aliis generalibus actibus, in quibus Sanctissimum deferretur, concurrentibus pluribus Sodalitatibus, præcedentia debetur Sodalitati Ss. Sacramenti. *Congr. Rit. in Lauden & antea in Mediolanen 1655. 19. Jun. apud eund. par. 2. tit. de Præcedentia pag. 250. ¶ Videtamen infra 1666. 27. Nov.*
1665. 24. Sept. — Congregatio Inquisitionis coram Alexandro VII. sequentes damnavit Propositiones, quarum prima, cæteris omisiss: *Duplicatum stipendium potest Sacerdos pro eadem Missa licite accipere, applicando petenti partem etiam specialissimam fructus ipsimet celebranti correspondentem, id. ut post Decretum Urbani Octavi. In Bullar. tom. 4. Constitut. 162. præf. Pontific. quæ incipit Sanctissimus, num. 8. ¶ Vide supra 1625. 2. Jun. ubi Decretum Urbani VIII.*
1665. 24. Sept. — Secunda: *Post Decretum Urbani potest Sacerdos, cui Missa celebranda traduntur, per al. un. sa. i. i. facere collato illi minori stipendio, alia parte stipendii sibi retenta. Ibidem, n. 9.*
1665. 24. Sept. — Tertia. *Non est contra iustitiam pro pluribus Sacrificiis stipendium accipere, & Sacrificium unum offerre: neque etiam est contra fidelitatem, etiamsi promittam promissione etiam iuramento firmata, danti super litem, quod pro nullo alio offeram. Ibidem, n. 10.*
1665. 24. Sept. — Quarta: *Qui Beneficium Curatum habent, possunt sibi eligere in Confessarium simplicem Sacerdotem non approbatum ab Ordinario. Ibidem, n. 6. ¶ Vide infra 1679. 12. Febr.*
1665. 24. Sept. — Quinta: *Restitutio a Pio V. imposita Beneficiatis non recitantis non debetur in Conscientia ante sententiam declaratoriam iudicis, eo quod*

quod si sana Ibidem, num. 20. ¶ Vide supra 1571.

20 Sept

1665 24. Sept. — Sexta: *Habens Capellaniam* 1092

collativam, aut quodvis aliud Beneficium Ecclesiasticum, si studiis litterarum vacet, satisfaci sua obligationi, si Officium per alium recitet. Ibidem, num. 21.

1665 27. Dec. — Non sunt a Parochis cogendi, 1093

& compellendi Defunctorum Hæredes, ut si duodecim (ver, gr) Fratres vocent ad associandum Cadaver, totidem omnino pares numero Clericos Sæculares vocare debeant. *Congr. Conc. in Papien. apud Matthæucc. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 25. num. 15. & refert etiam Piton. discept. Ecclesiast. par. 1. disceptat. 50. num. 45.*

1666 23. Jan. — Episcopi judicio circa justam 1094

causam non residendi standum est, ut ex Decreto Sacræ Congregationis Concilij relato per Barb. de *Canonic. & Dignitatib. cap. 24. num. 91. & per Ciar. contr. foren. par. 1. cap. 26. num. 22. dixit Rota in Varmien. Distributionum coram Ottalora, decis. recent. par. 14. decis. 390. num. 5.*

1666 29. Jan. — Possessio Beneficii lite pendente 1095

apprehensa, est sequestranda, ne in Beneficialibus detur vitiosus ingressus, Archid. in *cap. quæ res, num. 9. vers. ex quibus juribus 11. qu. & ne attentans commodo vitiosæ possessionis gaudeat, ut de stylo Tribunalis testatur Cassad. decis. 3. n. 10 de restit. spol. apud Rotam in Nullius, seu Tauren. Prioratus coram Carpineo, decis. recent. par. 14. dec. 399. num. 2.*

1666 13 Febr. — Electio Sepulturæ, quam quis 1096

sive sanus, sive infirmus coram Parocho elegit, est valida, dummodo Parochus non testetur ad proprium commodum: *Congr. Concil. ad I. apud Matthæucc. in Offic. cur. Regular. tom. 2. cap. 21. n. 4. ex Pignat. tom. 1. consule. 17. cujus Compilator Pascucc, idem refert par. 2. tit. de Sepulturæ electione, pag. mihi 399.*

in Thesaur. Sacror. Rit. tom. 2. ante tabul. prim. Ord. perpet. pag. mibi 180. ¶ Notandum, quod Evangelium pro solemnī Palmarum Benedictione canendum est in cornu Epistolæ ab illo, qui celebrat absque Diacono, & Subdiacono, prout decrevit *ead. Congr. 1697. 27. Apr. in responsione ad Fulvium Secundum Franceschinum Cæremoniarum Magistrum Oppidi Perusia Eugubina Diæcesis, a quo benigne fuit ad me transmissum pergratum Originale, cum authenticoprafata Sacra Congregationis Sigillo, quod adhuc venerabundus retineo.*

1663. 4. Aug. — Non solum Crucis, & Imagines Salvatoris, sed etiam Icones Altarium, & omnes aliæ Imagines tegendæ sunt in primis Vesperis de Dominica Passionis. *Congr. Rit. ad II. apud eundem, ibidem.* 1058
1663. 4. Aug. — Sacrificia in die Commemorationis omnium Fidelium defunctorum possunt applicari ad libitum, scilicet, tum in genere pro omnibus, tum etiam in specie pro aliquibus Defunctis. *Congr. Rit. ad IX. apud eundem ibidem.* 1059
1663. 14. Aug. — Episcopus nequit deputare Parochialibus Ecclesiis eos, qui habent Beneficia, quibus assignatæ sunt Distributiones quotidianæ, quia sunt incompatibiles cum Parochialibus, *Congr. Concil. in Campanien. apud Pascucc. in Comp. ad Consult. Canon Jac. Pignat. par. 1. tit. de Capitulo, & Canonis, pag. mibi 122.* 1060
1663. 9. Nov. — Parochis in associatione, five occasione associationis Cadaverum licet ingredi Ecclesiam Regularium, etiam cum Stola, & superpelliceo, dummodo Ecclesiam ingressi nullum super Cadavere Officium peragant. *Congr. Episcop. in Placentina, & confirmavit in ead. 1668. 7. Dec. apud ibid. tit. de Funeribus, pag. 300.* 1061
- ¶ Vide tamen infra 1698. 2. Aug.
1663. 26. Nov. — Decimæ non sunt solvendæ a Monachis de acquiritis ex cultura cum propriis manibus, sed exemptionem clarissimam in corpore 1062

te juris clausam habent *in cap. ex parte* 10. *cap. li-*
ret 11. & *cap. ad audientiam* 12. *de Decim.* & sic
etiam ex Privilegio Sixti IV. qui postea Cister-
ciensibus indulgit, quod pro Bonis post Conci-
lium acquisitis nec minus Decimas solvere de-
beant, quoties illa propriis manibus, vel sum-
ptibus colant, ut meminit Barbosa *in d. cap. ex*
parte 10. *num. 3. de Decima* apud Rotam *in Calagu-*
ristana Decimarum de Ocon coram Albergato Deca-
no, *decis. recent. par. 14. decis. 11. nu. 2. & 3.*

1663 14. Dec. — Resignans Beneficium pro ob- 1063
tinenda Parochiali, debet in litteris mentionem
facere de Resignatione, alias Beneficium resigna-
tum reservatur Sedi Apostolicæ *Rota in Urgellen.*
Parochialis coram Verospio, decis. recent. par. 14.
decis. 117. num. 4.

1664. 30. Jan. — Legatum pro celebratione Mis- 1064
sarum per erectionem, & institutionem Ordina-
rii efficitur Beneficium Ecclesiasticum, etiam si
Testator assignaverit redditus simplices pro cele-
bratione Missarum, ut ex Alphons. de Leon. *de*
offic. Capell. quest. 5. sect. 11. num. 136. dixit Rota in
Savannen Beneficii, seu Jurispatronatus coram Eme-
rix, decis. recent. par. 14. decis. 249. n. 3.

1664. 11. Febr. — Ex partita per Parochum ex- 1065
tracta ex libro, in quo Baptizati describuntur,
abunde probatur ætas, ad text. *in C. Imperator 8.*
& ibi Gloss. ff. *de stat. hom.* Gratian. *apud Rot. in*
Parmen. Nullitatis Professionis coram Bevilacqua,
d. par. 14. decis. 134. num. 3.

1664. 14. Mar — Ecclesiæ Parochialis Presby- 1066
teri non veniunt sub nomine Capituli, seu Col-
legii, licet ad instar Collegii consueverint con-
gregari, ad text. *in cap. dilecta 14. ibiq; Gloss. no-*
tat in verb. unum corpus, de excess. Prælat. Gonzal-
ez *ad reg. 8. gloss. 19. num. 14. cum seqq. apud Rotam*
in Mariscen. Jurisdictionis coram Verospio, decis.
recent. par. 14. decis. 156. n. 7.

1664. 14. Mar. — Acta contra Archipresbyte- 1067
rum

rum gesta, eisdem Presbyteros afficiunt, dum illorum jus cum scientia eorum fuit deductum in iudicium, ac prævia citatio contra ipsos fuit executâ, Alex. in l. *sape*, num. 6. ff. *de re jud. apud Rotam in d. Marsicen. Jurisdictionis coram eod. ibid. num. 10.*

1664. 14. Mar. — Presbyteri solventes expensas ab Episcopo in lite factas, censetur actis ab Archipresbytero gestis inhærere, & sententias acceptasse, ita ut eas non possint amplius impugnare, ad text. in l. *ad solutionem* 5 C. *de re jud. Jo. de Imol. in cons. 144. in princ. & num. 1. Roman cons. 9. ante fin. Corn. cons. 80. num. 4. vers. similiter censetur, lib. 1. Socc. Sen. cons. 45. num. 11. cum seqq. lib. 1. Alex. cons. 136. num. 2. Dec. cons. 22. num. 1. apud Rotam in d. Marsicen. coram eod. ibid. num. 11.* 1068
1664. 22. Mar. — Qui Matrimonium contraxit cum Berta, & postea ante consumationem declaratum fuit nullum ob metum cadentem in constantem Virum, poterit ducere in Uxorem Sororem ejusdem Bertæ, quia tali casu nullum ei obstat impedimentum, ut declaravit Congr. concil. apud Monacel. in *Formular. leg. pract. part. 2. tit. 16. form. 2. num. 32. ubi secus si Matrimonium esset nullum ob non servatam formam concilii, aut ex alia causa, quia tunc oriretur impedimentum iustitiæ publicæ honestatis, ex ead. congr. in Casenaten 1611. 18. Jun. & antea 1584. 8. Nov.* 1069
1664. 30. Mar. — Clericus turpiter natus, ob assumptionem ad clericatum non potest dici turpis Persona, dum per ipsum clericatum ob morum probitatem consecutum, macula Paterni criminis (si quæ fuerit) sublata videtur, Felin. in cap. *cum se* 23. colum. 2. & num. 12. *de re judic. quem cum aliis sequitur Surd. de alimen. tit. 7. quest. 1. num. 42. apud Rotam in Placentina Hereditatis coram Albergato Decano, decis. recent. part. 14. decis. 190. num. 5.* 1070
1664. 21. Maji. — Sponsalia ex mutuo contrahen- 1071

hentium consensu, licet forent juramento munita, possunt dissolvi, ad text. in cap. 2. ubi Abb. num. 5 Butr. num. 7. de sponsal. Ostien. in cap. ex litteris 10. ante fin. vers. diffensur, cod. tit. Menoch. conf. 15. num. 1. & de arbitr. lib. 2. centur. 2. cas. 2. Surd. conf. 364. num. 24. cum seqq. Mascard. de probat. conclus. 1035. n. 17. Sanchez. de Matrim. lib. 1. disp. 52. num. 1. & 6 apud Rotam in Corduben. Matrimonii coram Verospio, d. par. 14. decis. 185. num. 8.

- 1664 4 Jun. — Ad actum comitandi Cadavera ad Sepulturam non est ordinata dignitas Portionarii, qui non est Socius Parochi, neque in dicto actu aliquam auctoritatem, & jurisdictionem habet, seu exercet, sed tanquam vocatus a Priore Confraternitatis, qui pro eo tempore est caput, & Rector in hujusmodi actibus tanquam sui propriis, & sibi magis congruentibus, unde æquum est, ut cæteris præferatur, ad text. in l. 1. C. de offic Vicar. Alex. in l. Centurio 15. num. 14. ff. de vulgar. & Pupill. Natta conf. 62. num. 2. apud Rotam in Casaraugustana Præeminentiarum coram Bevilacqua, decis. recent. par. 14. decis. 226. num. 1. 4. & 5.
- 1664 6 Jun. — Ecclesiam Parochialem exemptam esse a Jurisdictione Ordinarii, & esse de mensa Abbatiz, per signa, & argumenta demonstrari sufficit. Rota in Senogallien. Parochialis coram Priolo, decis. recent. par. 14. decis. 97. num. 6.
- 1664 6 Jun. — Unio non excluditur per Visitationem Episcopi, cum fieri potuerit jure delegato ex auctoritate Concilii Tridentini sess. 20. cap. 8. de reform. concessa Ordinariis in Ecclesiis Monasterio subjectis. Rota in d. Senogallien. coram eod. ibid. num. 11.
- 1664 16 Jun. — Permissum est tantum Canonicis Regularibus habere Curam Animarum in Ecclesiis sibi omnimodo subjectis ad formam specialium Bullarum Summi Pontificis. Rota in Pampilonen.

1072

1073

1074

1075

lonen. Vicariæ apud Murgam ad constitut. Apostol. in fin decis. 11. num. 2. relatum a Petra in comment. isid. ad constitut. Apostolic. tom 2. constitut. 1. Anastasi IV sect. 1. num. 40. pag mibi 13. ubi quod hæc ratio est communis etiam aliis Regularibus.

1664. 22. Nov. — Anniversaria, & Missæ de requiem, quæ ex dispositione Testatorum cum cantu sunt quotannis celebrandæ, possunt cantari, etiam si ipsorum obitus Dies inciderit in festum duplex majus. *Congreg. rit. in Novarien. approbante Alexandro VII. 1667. 22. Jan. in Bullar. tom. 5. consil. 176. qua incipit Creditæ.* 1076
1664. 5. Dec — Parochialitas probatur levioribus probationibus, quando non agitur de illius substantia, sed incidenter, ad effectum decimandi. *Rota in Calaguritana Decimarum S. Ascensii de Davalillo coram Gerro Decano, decis. recent. p. 14. decis. 232. num. 7.* 1077
1665. 16. Mar. — Parocho Curam Animarum habenti emolumenta, & omnia Jura Parochialia, dempta congrua præstanda Rectori uti ejus coadjutori, debentur. *Rota in Novarien. Parochialis coram Emerix, decis. recent. par. 14. dec. 284. num. 3. & 12. ubi ex Gratian. discept. 865 n. 20. & seqq. Gabr. conf. 190. num. 18. & seqq. Moedan. dec. 5. per tot. de Decim.* 1078
1665. 16. Mar. — Concordia facta inter Parochum, & Rectorem non suffragatur, si sit Beneficium Apostolico destituta. *Rota in d. Novar. Parochialis coram eod. ibid. num. 6.* 1079
1665. 22. Mar. — Congruæ solutio quando est facienda in certa specie monetæ, si non possit in illa solvi, sufficit, quod fiat in æquivalenti: & in hoc attendendam esse observantiam, optimam rerum dubiarum interpretem dixit *Rota in Turritana Congrua coram Taja, decis. recent. part. 14. decis. 287. num. 1. & 7.* 1080
1665. 20. Apr. — Unio Parochialis pleno jure ad Monasterium, & jurisdictio Episcopi simul stare 1081

stare possunt, ut in terminis notarunt Imol. in cap. de Monach. num. 6. de Prabn. Rebuff. in Prax. ben. par. 1. tit. de union. Benefic. gloss. 11. num. 13. & recte explicat Flores de Men var. q. lib. 1. quasi 10. num. 1. Ricc. in Prax. var. resol. tom. 1. resol. 293. num. 4. vers. 4. conclus. Petr. de Murg. quass. Pastor. par. 1. quass. 2. divis. 1. num. 47. apud Rotam in Pampilonen. Vicaria coram Ottalora, d. par. 14. dec. 293. num. 2.

1665. 4. Maii. — Jus percipiendi Decimas ab immemorabili arguitur ex pacifica possessione illas exigendi, per quam præscriptio inducta est, etiam in aliena Parochia, cap. cum contingat 29. & seqq. de Decim Monet. isid. de Decim. cap. 3. n. 107. apud Rotam in Cbelmen Decimarum coram Taja, decis. recent. par. 14. decis. 297. num. 4.
1665. 26. Jun. — Mulier nolens contradicente Patre Matrimonium contrahere, non est cogenda ad illud contrahendum, juxta dispositionem text. in cap. super eo, de condit. apposit. ubi etiam Hostien. num. 4. Jo. Andr. vers. sed Canones, apud Rotam in romana præfensi Matrimonii coram Cerro Decano, d. par. 14. decis. 346. num. 7.
1665. 10. Jul. — Possunt capellani sodalitatum reiterare Officium Defunctorum super cadavere Parochiani, absque Stola, & Aspersorio, absoluto tamen a Parocho Officio Funeris in sua Ecclesia Parochiali, in qua cadaver delatum sepeliendum est. Congregat. rit. in una Cavarum, apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignat. par. 1. tit. de Funeribus, pag. mibi 317.
1665. 5. Sept. — Non est permittenda illa locorum proprietas, quam aliqui sibi persuadent habere in Ecclesiis, tanquam dicta loca sint sibi hæreditaria, ut sunt Domus, & Possessiones, quæ emuntur. Congr. Episcoporum in Anagnina, & antea in Januen 1583. 28 Jun. apud eund. ibid. tit. de Ecclesiis, & Ecclesiasticis, pag. 249. ubi etiam quod sicuti certum est, quod Laicis licet ad suum

quod si p^{er}na Ibidem, num. 20. ¶ Vide supra 1571.

20 Sept

1665 24. Sept. — Sexta: *Habens Capellaniam* 1092

collativam, aut quodvis aliud Beneficium Ecclesiasticum, si studioli literarum vacet, satisfacit suæ obligationi, si Officium per alium recitet. Ibidem, num. 21.

1665 27. Dec. — Non sunt a Parochis cogendi, 1093

& compellendi Defunctorum Hæredes, ut si duodecim (ver, gr) Fratres vocent ad associandum Cadaver, totidem omnino pares numero Clericos Sæculares vocare debeant. *Congr. Conc. in Papien. apud Matthæucc. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 25. num. 15. & refert etiam Piton. discept. Ecclesiast. par. 1. disceptat. 50. num. 45.*

1666 23. Jan. — Episcopi judicio circa justam 1094

causam non residendi standum est, ut ex Decreto Sacræ Congregationis Concilii relato per Barb. *de Canonic. & Dignitatib. cap. 24. num. 91. & per Ciar. contr. foren. par. 1. cap. 26. num. 22. dixit Rota in Varmien. Distributionum coram Ottalora, decis. recent. par. 14. decis. 390. num. 5.*

1666 29. Jan. — Possessio Beneficii lite pendente 1095

apprehensa, est sequestranda, ne in Beneficialibus detur vitiosus ingressus, Archid. *in cap. quæ res, num. 9. vers. ex quibus juribus 11. qu. & ne attentans commodum vitiosæ possessionis gaudeat, ut de stylo Tribunalis testatur Cassad decis. 3. n. 10 de restit. spol. apud Rotam in Nullius, seu Tauren. Prioratus coram Carpineo, decis. recent. par. 14. dec. 399. num. 2.*

1666 13. Febr. — Electio Sepulturæ, quam quis 1096

sive sanus, sive infirmus coram Parocho elegit, est valida, dummodo Parochus non testetur ad proprium commodum. *Congr. Concil. ad I. apud Matthæucc. in Offic. cur. Regular. tom. 2. cap. 21. n. 4. ex Pignatel. tom. 1. consule. 17. cujus Compiler Pascucc, idem refert par. 2. tit. de Sepulturæ electione, pag. mibi 390.*

1666. 13. Febr. — Ad validitatem electionis Sepulchræ non requiritur necessario Testamentum; electio autem Sepulchræ, quando ipsa eligitur per Testamentum factum in vita, & non in morte, non est nulla. *Congr. Concil. ad II. & III. apud eofd. ibid.* 1097
1666. 13. Febr. — Qui habet Capellam suæ Familiæ cum propria Sepultura, aut Capellam erexit cum Sepultura propria, moriens absque Sepulchræ electione, non est sepeliendus in Cathedrali. *Congregat. Concil. ad IV. apud eofd. ibid.* 1098
1666. 13. Febr. — Electio Sepulchræ facta coram duobus Testibus est valida: sicuti etiam valida est, facta per nutus, & signa in casu, quo quis loqui non possit, dummodo sufficienter constet de voluntate eligentis. *Congr. Concil. ad V. & VI. apud eofd. ibid. ubi ad VII. dictum fuit, quod Contrahentes Sodalitatum, non electa Sepultura, non sunt sepeliendi in Sepulchro suæ Ecclesiæ* 1099
1666. 13. Febr. — Si Sepultura non fuerit electa, Uxor in Sepulchro ultimi Viri sepeliatur: Filii vero in Sepulchro Majorum: Servi autem in Parochia. *Congr. Concil. ad VIII. apud eofd. ibid.* ¶ Quoad Uxorem Sacra Rituum Congregatio in Senogallienſi idem decreverat anno 1633. 13. Januarii, etiamsi tale Sepulchrum existat extra Parochiam, ubi ipsa mortua est, ut referunt Barbosa *de potest. Parochi, par. 3. cap. 26. num. 28.* & Mancin. *in Pract. visitat. Infirm. in brevi tract. de Sepult. dub. 21. ubi dub. seq. ait, quod sepelienda est in Sepulchro ultimi Viri, etiam ex cap. ult. de Sepult. in 6.* ¶ Quoad vero Filios, vide quæ diximus supra 1616. 21. Oct. & 1640. 20. Jan. 1100
1666. 13. Febr. — Ex eo, quod quis post mortem mandat suum Corpus indui Habitu Tertiariorum, non ideo sepeliendus est in Ecclesia Regulari. *Congr. Concil. ad IX. apud eofd. ibid.* ¶ Concordat hæc Resolutio cum ea, quam supra retulimus 1582. 23. Nov. 1101

1666. 5. Mar. — Parochus potest cuicunque Sacerdoti concedere licentiam, ut conjungat in Matrimonium suos Subditos etiam extra suam Parochiam, Sanchez de Matrim. lib. 3. disp. 34. num. 3. Boss. cap. 4. §. 13. num. 26. & tradit Modern. de S. Angelo in Vado in cap. quod nobis, de clandest. disp. num. 34. & seq. apud Rotam in Mechlinien. Matrimonii coram Certo Decano, decis. recent. par. 14. decis. 433. num. 3. 1101
1666. 5. Mar. — Attestatio Parochi, ad convallidandum Matrimonium suffragatur etiam post Matrimonii celebrationem, tanquam de re ad proprium officium spectante. Rota in d. Mechlin. Matrimonii coram eodem, ibidem, num. 6. 1103
1666. 5. Mar. — Parochi presentia requiritur tantum ad hoc; ut Matrimonium innotescat Ecclesiæ, non ut præstet consensum, Sanchez de Matrim. disput. 39 sub num. 1. lib. 3. apud Rotam in d. Mechlinien. Matrim. coram eod. ibid. num. 10. 1104
1666. 5. Mar. — Ut valide Matrimonium contrahatur de licentia Parochi, sufficit, quod ea sit generalis ad exercenda jura Parochialia, d. Sanchez disput. 35. num. 13. Barbosa de offic. Episc. allegat. 32. num. 127. & ita fuisse resolutum per Sacram concilii congregationem testatur d. Mod. d. cap. quod nobis, num. 27. apud Rotam in d. Mechlinien. coram eod. ibid. num. 11. 1105
1666. 18. Mar. — Congregatio Inquisitionis coram Alexandro VII. sequentes damnavit Propositiones, quarum prima, cæteris omissis: Restitutio fructuum ob omissionem Horarum suppleri potest per quasunque elemosynas, quas antea Beneficiarius de fructibus sui Beneficii fecerit. In Bullar. tom. 5. constitut. 167. præf. Pontific. quæ incipit Sanctissimus, num. 33. 1106
1666. 18. Mar. — Secunda: Annum legatum pro Anima relisum, non durat plus quam per decem annos, In d. Bullar. loc. cit. num. 43. 1107
1666. 9. Apr. — Clericus in Bello militans con- 1108

tra hostes explodens, & sæva exercens, efficitur Irregularis, *cap. significasti, de homicid. volunt. siue Bellum sit justum, siue injustum; Bellet. disquisit. Cleric. par. 1. tit. de discipl. Cleric. §. 5. num. 140. & seq. Bonac. de Censur. disput. 7. quasi. 4. punct. 4. ratione cujus irregularitatis sine dispensatione Apostolica inhabilitatur ad Beneficium obtinendum, Abb. in cap. cum nescis 6. num. 22. circa fin. de concess. praben. Sayr. de Censur. lib. 6. cap. 2. n. 21. vers. Secundario tamen; Carol. Maran respons. 67. num. 16. par. 4. apud Rotam in Leodien. Canonicius Aquisgranen. coram Alberгато Decano, decis. recent. par. 14 decis. 459. num. 1. 2. & 6.*

1662. 28. Jun. — Parochi, qui personaliter citati non se subiiciunt Visitationi, privantur Beneficio: & incidunt in Censuras. *Rota in Spiren. Censurarum coram Alberгато Decano, d. par. 4. dec. 496 num. 1.* 1109

1666. 28. Jun. — Rector tenetur probare valorem Beneficii Jurispatronatus; quando illius fructus proveniunt a Fidelium largitionibus. *Rota in Leodien. Unionis coram Bourlemont, par. 14. dec. 488 num. 12.* 1110

1666. 5. Jul. — Rector Ecclesiæ Parochialis exigens minus quoad Congruam; sibi præjudicat in exactis, non vero in exigendis, ubi non concurrit præscriptio. *Rota in Turrinana Congruæ coram Priolo; decis. recent. par. 14 decis. 564. num. 9. ubi num. 10. dictum fuit, quod ad hoc; ut intret præscriptio; necessarium videtur, Rectores petiisse integram Summam juxta valorem currentem de tempore solutionis, & Capitulum recusasse, solumque solvisse juxta antiquam estimationem nonnetæ; cujus solutioni Rectores acquievisse.* 1111

1688. ... Aug. — Parochus Matricis Ecclesiæ non potest ad suum libitum inchoare generales Processiones, non expectatis Canonici Collegiæ, ad quam hoc spectat: & indicenda est hora conveniens: in dd. autem generalibus Processionibus 1112

nibus functiones benedicendi Campis, & maledicendi Animalia spectant ad Parochum: hora vero huiusmodi Processionum præscribi, & intimari debet a prima Dignitate Collegiatæ. *Congr. Rit. ad V. & VI. apud Pascucc. in Compend. ad Consul. Canonic. Jas. Pignat. par. 1. tit. de Funeribus, pag. 315.*

1666. . . Aug. — Dum Capitulum fuerit invitatum ad funus, & illud renuat Parochus levare, potest idem Capitulum ab Hæredibus requisitum illud levare, requisito, & expectato Parocho, & renuente venire. *Congregat. Rit. ad VII. apud eund. ibid. ubi ad IX. dictum fuit, quod Capitulum collegiatæ, dum non habet jus funerandi, & Corpus est sepeliendum in ejus Ecclesia ex electione Defuncti, potest erigere Crucem intra limites Parochiæ, cujus jurisdictio, & territorium spectat ad Archipresbyterum.* 1113

1666. . . Aug. — Officium faciendum in Ecclesia Archipresbyterali circa funus ad eandem delatum pro Sepultura spectat ad Archipresbyterum: capitulum autem, postquam illud associavit ad portam Ecclesiæ potest expectare, vel recedere. *Congregat. Rit. ad X. apud eund. ibid. ubi ad XI. dictum fuit quod Officium faciendum in Collegiata circa funus ad eandem delatum pro Sepultura, non spectat ad Parochum, sed ad Dignitatem, uti in propria Ecclesia.* 1114

1666. 29. Oct. — Non videtur injusta sententia privationis secutæ de Parochiali ob injustam causam absentia ex morbo, & lite, *cap. ad audien. 15 de Cleric. non residen. cap. unic. d. tit. num. 6 Rota coram Seraph. decis. 1131 num. 2. vers. neque obstat. Canon. 38 qu. 1. ubi est ad litteram Textus de Parocho absente, qui extra locum Beneficii in morbum incidit, Fagnan ad cap. ult. de Cleric. non residen. num. 9 præsertim si ex insignibus Medicis constet, Parochum non posse longum iter facere absque periculo vitæ, maxime in ætate senili:* 1115

& in hoc omnes conveniunt, moneendum esse absentem, ut scire possit, an satis absens habeat istam causam: Clericus igitur non debet abesse sine licentia sui Prælati, & ex causa juxta cap. 4. de Cleric. non residen. & ibi Gloss. Prælati, Lotter de re benefic. qu. 27. num. 121 Marefcott. resolut. 32. num. 24. vers. item est advertendum lib. 2. & aliquis eorum animadvertit, quod lite etiam super Parochiali pendente, non excusatur regulariter a residentia, Gloss. d. cap. num. 27 quo vero ad morbum, doceri talem esse debet, qui legitimum inferat impedimentum. Sic Rosa in Angolen. Archiep. presbyteratus coram I. aja, decis. recent. par. 14 dec. 506. num. 14. & seqq.

1566. 27. Nov. — Præcedentia debetur Sodalitati, quæ est antiquior in loco. *Congreg. Rit. in Hortana, Cantua in ead. 1660. 20 Febr* & hoc etiam firmaverat Rot. in Albigeni. Præcedentia 1653. 20. Jun. coram Bichio, juxta doctrinam Innoc. in cap. 1. num. 1. de major. & obed. apud Pascuac par. 2. tit. de Præcedentia, pag. 247. ubi etiam quod licet Sodalitas Ss. Sacramenti posterius erecta præcedere debeat in Festivitatibus, quæ ad cultum ejusdem Sanctissimi attiner, exinde tamen non sequitur, quod in aliis festivitatibus, & actibus præcedere debeat.
1567. 22. Jan — Missæ de Festo duplici celebratæ in Altari Animabus perpetuo Privilegiato, & in quo proinde quotidie, etiam in duplicibus celebrandæ essent Missæ de Requiem ex obligatione, suffragantur, ac si celebratæ fuissent pro Defunctis juxta formam Privilegiorum. *Alexander VII in Bullar. tom 5. Constitut. 176. qua incipit Creditæ, & referunt etiam Lantufca in Theatro Regular. in supplem. verb. Missa, num. 2. ac Matthæucc. in Offic. Cur. regular tom. 1. cap. 6. num. 8. ¶ Vide infra 1669. 23 Sept.*
1667. 31. Jan. — Privilegium in materia decimandi, si loquitur de aliquibus Bonis, non extend-

tenditur ad Bona postea quæsitæ, ut scribit Socc. Sen. *cons* 268. *num.* 4. *lib* 2. *apud Rotam in Hispal. Decimarum coram Taja, decis. recent. par.* 15. *decis.* 17. *num* 3.

1667. 11. Febr. — Dilapidatio Bonorum Ecclesiæ probari debet concludenter, ubi ex illa Beneficiatus suo Beneficio privari prætenditur. *Rota in Cracovien. Præpositura coram Priolo, decis. recent. par.* 15. *decis.* 31. *n.* 5. 1119

1667. 11. Febr. — Privatio Beneficii non incurritur propter defectus ebrietatis, & crapulæ, sed tantum suspensio ab Officio, vel Beneficio, ubi quis præcedente prius monitione, a crapula, & vino postea non desistat, ut est text. *in cap. a crapula* 14. & ibi Abb. *num.* 1. & 3. *de vit. & honest. Cleric. apud Rotam in d. Cracovien. coram eod. ibid. num.* 7. 1120

1667. 11. Febr. — Beneficiatus in sua possessione Beneficii manuteneri debet, non obstante sententia privationis nulla, & injusta. *Rota in d. Cracovien. Præpositura coram d. Priolo, ibidem, num.* 11. 1121

1667. 4. Mar. — Cum etiam de pascuis Decimæ sint persolvendæ, *cap* 4. *de decim. Oter. de pasc.* & *jure pascen. tot. cap.* 35. persolvendæ sunt tam de pascuis, quæ venduntur, quam de pascuis, idest lacte, & lana Bestiarum, quæ pascunt in illis pascuis, licet Dominus fundi gratis patiatur pascere Bestias in fundo suo, quia cum herba evulsa de terra a Bestia, vel potius ab eo, qui Bestias pascit, transeat cum onere suo, Dominus Bestiæ decimam æstimationem totius herbæ debet dare Ecclesiæ, inquit Innoc. *ad d. cap.* 4. *ab ibit. Butr num.* 9. *vers. declarant. autem, Abb. num.* nit. *vers. nota* 2. *Card. Zabarell. num.* 5. adeo ut decimam pascui esse prædialem hæsitari non debeat, quia dicitur prædialis, quæ ex fructibus prædiorum debetur, *apud alleg. & Oter. d. cap.* 35. *num.* 4. Salva semper consuetudine in hoc maxime attendenda, 1122

denda; *argum d. cap. 4 Oter. d. cap. 35. num. 8. & s. ult. cap. cum in aliquibus 32. de Decim. & ibi Gloss. ult. apud Rotam in Rossanen. Exemptionis coram Taja, decis. recentior. par. 15. decis. 42. n. 8. & seq.*

1667. 4. Mar. — Decimæ Pascuorum, quas solvunt Diæcesani solvere tenentur etiam exempti de alienis pascuis in Diæcesi existentibus, sive emerint, sive conduxerint aliena pascua in Diæcesi existentia, quæ ita dicantur affecta Decimis, ut eorum Domini illa pro novem partibus communia cum Episcopo pro decima habere videantur, nec plus juris in alium transferre possunt, quam ipsi habeant, *l. nemo plus 53 ff. de reg. jur. & cap. nemo potest. 79 in 6. apud Rotam in d. Rossanen. coram eod. ibid. n. 12.* 1123

1667. 4. Mar. — Non est tolerabile, quod Parochiani pluribus Pastoribus obediant, & quod una, & eadem Ecclesia sit sponsa duorum in solidum, ut tradunt Labert. *de Jurepatr. lib. 2. par. 1. quasi. 7. art. 17. num. 3. & seqq. Gabr. conf. 190. num. 9. lib. 2. Mascbard. de probat. conclus. 469. num. 5 seqq. aliiq; citati a Rota in Novarian. Parochialis coram Albergato Decano, decis. recent. par. 15. decis. 43. num. 12.* 1124

1667. 11. Mar. — Possessio Bonorum Ecclesiæ nunquam vacat, sed residet penes eandem Ecclesiam. *Natt. conf. 562 nu. 11. 12. lib. 2. apud Rot. in Pampilonen. Jurium Parochialium coram Ottalora, decis. recent. par. 15. decis. 49. n. 1.* 1125

1667. 11. Mar. — Ubi Papa Parochialem Ecclesiam concessit, concessio comprehendit Curam, & spiritualia, cum Parochialitas nihil aliud sit, quam cura Animarum. *Rota in d. Pampilonen. coram eod. ibid. num. 3. ex Put. decis. 299. in fin. lib. 1.* 1126

1667. 11. Mar. — Curati, qui in eorum Ecclesiis per Monachos præsentantur, & ab Episcopis instituuntur, debent esse perpetui, *text. in cap. unic. de Capell. Monach. in 6. apud Rotam in d. Pampilonen.* 1127

nen. coram eodem ibid. numer. 26.

1667. 11. Mar. — Per unionem accessoriam extinguatur Parochialis, ita ut non possit amplius dici Beneficium, sed translata omnino cura in Abbatem, remanet merum prædium, & grangia Monasterii, ut declarat Garz. *de Benefic. par. 12 cap. 5. num. 192. apud Rotam in d. Pampilonen. coram eod. ibid. num. 31.* 1128
1667. 11. Mar. — Abbas Monasterii, cui fuit Parochialis unita, exercere potest omnia iura Parochialia, prout exercere possunt alii Parochi. *Rota in d. Pampilonen. coram eod. ibid. numer 33.* 1129
1667. 23. Mar. — Parochus ubi non est in causa, eo facilius Decimæ ad Episcopum spectare dicuntur. *Rota in Taurinen. Decimarum coram Bourlemot, decis. recent. par. 15. decis 67. n. 22* 1130
1667. 23. Mar. — Beneficium æque principaliter unitum, unum non comprehenditur sub altero in impetratione, nisi de utroque mentio facta sit. *Rota in Pampilonen. Decimarum de Tallalla coram Albergato Decano, decis. recent. par. 15. decis 65. n. 7.* 1131
1667. 23. Mar. — Signa, & Conjecturæ, ex quibus desumitur, Unionem esse plenariam, sunt solita Decimarum perceptio facta a Monasterio, cui Parochialis unita reperitur: Deputatio coadjutoris facta per Abbatem ad petitionem Incolarum: Confessio eorundem Incolarum petentium augeri salarium Vicario, ejusque coadjutori: Celebratio Missæ Popularis: & Prædicatio facta per Abbatem. *Rota in Pampilonen. Vicaria coram Cerro Decano, d. par. 15. decis. 62. n. 11 & 12.* 1132
1667. 23. Mar. — Beneficia manualia, licet quandoque durent ad vitam, non ideo efficiuntur perpetua. *Rota in d. Pampilonen. Vicaria coram eod. ibid. num. 23.* 1133
1667. 23. Mar. — Unio Parochialis Monasterio facta 1134

facta non præjudicat Episcopo in Juribus suis ; non enim repugnat unioni , quod ipse in concurrentibus curam Animarum exerceat suam Jurisdictionem. *Rota in d. Pampilonen. coram eod. ibid. num. 25 & 26.*

1667. 13. Mar. — Ordinarius in Parochialibus Monasterio unitis procedere potest , & uti Ordinarius , & uti Delegatus *Rota in d. Pampilonen. coram eod. ibid. n. 27. ubi etiam quod actus exerciti ab Ordinario in dd. Parochialibus Ecclesiis compatiantur cum ipsa unione.* 1135

1667. 23. Mar. — Ut quis fiat Parochianus alicujus Parochiæ ad effectum inibi contrahendi Matrimonium , sufficit , quod in eadem Parochia ille habitare incæperit , Ponc. *de Matrim. lib. 5. de consens. clandest. cap. 13 § 1. n. 4. & 5. Cardin in Clem. 1. de privileg. num. 8. Sanchez eod. tract. lib. 3. disput. 23 num. 14. Guttier. cap. 63, num. 14. & 15. etiam si hoc faciat ad evitanda impedimenta, quæ Parentes contrahentium de facili præbituri erant Matrimonio , Barbof. in collect. ad concil. sess. 24. c. 1 n. 12. apud Rotam in Leodien. nullitatis Matrimonii coram Carpineo , decis. recent. part. 15. decis. 60. num. 16. & 17.* 1136

1667. 1. Jun. — Causæ , quæ respiciunt tantum majorem Ecclesiæ decentiam , & Parochi incommoditatem non sufficiunt ad unionem sustinendam , sed ad hunc effectum necessitas debet esse præcisa , & talis ut non inveniatur qui velit Parochiam acceptare , & Ecclesiæ inservire , Menoch. *conf. 402. num. 87 & 88 lib. 1. Lotter. de re benefic. lib. 1. qu. 28. num. 39. cum seqq. apud Rotam in reginen. Parochialis coram Ottalora , d. part. 15. decis. 110. num. 9.* 1137

1667. 1. Jun. — Cura Animarum si ante factam unionem fuit exercita in Ecclesia unita , hoc ipsum excludit Causam ejusdem unionis factæ propter defectum exercitii ejusdem Curæ. *Rota in d. reginen. coram eod. ibid. ubi num. seqq. dictum fuit ,* 1138

fuit, quod Unione secuta, Ecclesia unita dismembrari non potest sine consensu, & citatione interesse habentium.

1667. 13. Aug. — Nemini licet facere Octavas pro Defunctis, præsertim infra Octavam omnium Sanctorum, sine speciali indulto sedis Apostolicæ: neque intuitu alicujus Altaris Privilegiati in aliqua Ecclesia licet exponere tabellam super januam ipsius Ecclesiæ cum inscriptione *Indulgentia per li Morti*, sed tantum super ipso Altari privilegiato consuetis verbis *Altare privilegiatum pro Defunctis*, prout (disentiendo a duabus Rotæ decisionibus editis 1665. 3. & 9. Jun. coram Ottalora) resolvit *Congr. rit. apud Petram in commentar ad consistor. Apostolic. tom. 2. pag. mibi 183. & refert etiam Pascucc in compend. ad cons. canonic. Jac. Pignatol. part. 1. tit. de Funeribus, pag. 304 ubi infer, quod si aliqua Ecclesia habeat privilegium celebrandi cum Octava Commemorationem omnium Fidelium defunctorum a Summo Pontifice concessum, potest vigore hujus privilegii prohibere aliis Ecclesiis, ne eandem Octavam celebrent: nam quod alicui conceditur per privilegium, sine illo fieri non potest, l. *ius singulare* 15. ff. de leg.*

1667. 17. Sept. — Capellanus, seu Vicarius amovibilis administrans Curam Animarum Commendæ Hierosolymitanæ annexam, subest Ordinario, non solum quoad Animarum Curam, & Sacramentorum administrationem, verum etiam circa ea, quæ Curatus committeret cum scandalo, & hoc tam in Visitatione, quam extra; ideoque etiam in causis indifferentibus. *Congr. concil. in Faventina apud d. Pascucc part. 1. tit. de Equitibus, pag. 273.* ¶ Hoc tamen quoad secundam partem procedit, quando non concurrant tria requisita necessaria pro exemptione, quod scilicet servitio Ecclesiæ, seu alterius loci Militum addictus sit: intra illorum septa, & domos resi-

resideat: & sub eorum obedientia vivat: *In dicta igitur Faventina deficiebat dicto Capellano tertium requisitum: & unicus defectus ex dictis requisitis sufficit, ut non intret exemptio, prout dixit Rota in Toletana Jurisdictionis, 27 Jan ejusd anni.*

1667. 26. Nov. — Parochiani existentes intra limites alicujus Parochiæ, a qua semper Sacramenta receperunt, eidem Parochiæ Decimas persolvere tenentur, ut ex *cap. contingat, cap. cam tua, de Decimis* dixit *Rota in Cracovien. Decimarum coram Ottalora, decis recent, part. 15. decis 126. num. 1.* 1141
1667. 26. Nov. — Decimarum quasi possessio non sufficit contra Parochum habentem pro se juris assistentiam, nisi etiam justificetur titulus particularis, ad text. in *cap. decimas, de restit. spoliat. in 6. cap. Ordinarii, de off. ordin. eod. lib. Bart. conf. 82 in princ. lib. 1* plene *Calderin. conf. 10. per tot. de probat. apud Rotam in d. Cracovien. coram eod. ibid. num. 2* 1142
1667. 26. Nov. — Decimarum concessio non probatur per scripturam neque ab Episcopo, vel ejus Cancellario conscriptam, neque Testibus præmunitam. *Rota in d. Cracovien. coram eod. ibid. num. 3. ubi num. 5. dictum fuit, quod Decimarum dismembratio a proprio Parocho probatur inefficua, si Decimæ loco illarum subrogatæ nunquam exactæ fuerunt.* 1143
1667. 26. Nov. — Episcopus non potest disporre de Decimis spectantibus ad Rectores Ecclesiarum sine consensu eorum; & hic consensus in hujusmodi dismembratione non probatur ex enunciativa Episcopi, cui ideo non creditur, si asserat, id fecisse cum consensu Parochi. *Rota in d. Cracovien. coram eod. ibid. num. 7. & 8.* 1144
1669. 3. Dec. — Ex sola figura Matrimonii, quamvis invalidi, intrat impedimentum Affinitatis in tertio, vel quarto gradu. *Congreg. concil. in Brixien. ad cap. 4. sess. 25. de reform. apud Pasquell. in* 1145

in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatell. par. 2. sit de Matrimonio, pag. mibi 22.

1667. 6. Dec. — Clericus minorum Ordinum legitimæ ætatis, ad Parochialem approbatus, non potest reprobari ad Ordines Sacros, & Presbyteratum, quantum pertinet ad literaturam, ut respondit *Congr. concil. in Cusentina, apud Monacel in Formular. leg. pract. part. 2. tit. 15. form. 1. num. 21.* 1146

1667. 12. Dec. — Collatio Beneficii litigiosi ad quem pertineat, futurus declarat eventus. *Rota in Cabilonen. seu Melevisana commend. coram Taja, decis. recent. part. 15. decis. 147. num. 4. ubi in detestationem hujusmodi litium dictum fuit: Liceat exclamare malas Lites, pejoresque Beneficiales, magis malignas, & maleficas, ac pestilentiales, quæ litigantibus (nisi commoriantibus communi clade) non commoriantur, nec* 1147

Pugna suum finem, cum jacet Hostis, habet.

1667. 20. Dec. — Si sit facultas ex consuetudine adeundi Forum Ecclesiasticum, vel Sæcularem, nequit prohiberi ab Episcopo, ut adiri valeat Forum Sæcularis, etsi sub prætextu, quod agatur de debitis contractis per Laicos ratione Beneficiorum *Congr. Immunit. in Tudertina, & antea sapissime, ut habet Petra in commentar. ad constitut. Apostolic. tom. 1. constitut. 3. Eugenii III. sect. 1. n. 21. pag. mibi 573.* 1148

1668. 27. Jan. — Ut quis efficiatur Parochianus sufficit solum habitationis principium, non tamen requiritur, quod inibi pro majori anni parte habitaverit. *Rota in Leodien. nullitatis Matrimonii coram Carpineo, decis. recent. part. 15. decis. 162. num. 20. ubi num. seq. dictum fuit, quod ut quis propter habitationem acquirat Jura Parochialia, requiritur mutatio domicilii animo non redeundi.* 1149

1668. 1. Febr. — Ecclesiæ Parochiales nec etiam ex consuetudine possunt ab Ordinariis Locorum erigi cum minori dote, quam fuerit a Sacro concilio 1150

cilio

cilio Tridentino constituta. *Rota in Leodien Unionis coram Bourlemont, decis. recent. par. 15. decis. 274. num. 9. ubi quod consuetudo aboletur a Decreto irritante Constitutionis Conciliaris.*

1668. 6 Febr. — Communitas, & Populus etiam sine Jurepatronatus potest cogere Ecclesiam ad reedificandum Altare, in eoque antiquas Sanctorum Imagines reponendum, & Festivitates etiam celebrandum. *Rota in Ravennaten. bonorum, seu elemosynarum coram Taja, d. p. 15. decis. 177. num. 6.* 1151
1668. 6. Febr. — Absurdum esse videtur, quod quis Missas, & Festa in Ecclesia celebrare teneatur, eandemque possit Ecclesiam destruere, vel destructam aliam in locum antiquæ non teneatur reedificare. *Rota in d. Ravennaten. coram eod. ibid. num. 8. ubi etiam quod Ecclesia diruta, si nova reedificari debet, ad instar veteris, & cum eadem denominatione Sanctorum reedificanda est.* 1152
1668. 20. Febr. — Primitiarum appellatione non veniunt, quæ vulgo appellantur, Pascinæ, cum non sint primi fructus, de quibus illæ solummodo solvuntur, DD. in cap. 1. de Decim. D. Thom. 2. qu. 28. art. 4. Silvest. in Sum. verb. Decima, num. 1 in fin. Leo in Thesaur. for. Eccles. part. 2. de Primit. & Oblat. cap. 28. num. 3. Moneta de Decim. cap. 2 num. 10. apud Rotam in Bononien. Primitiarum, seu Decimarum coram Albergato Decano, decis. recent. part. 15. decis. 180 num. 4. 1153
1668. 24. Mar. — Cura Animarum Ecclesiæ Cathedralis non per amovibilem Vicarium, sed per certum Rectorem regenda, & administranda est, vel perpetua Vicaria erecta, vel in juncto alicui canonicatui onere ipsius curæ. *Congreg. concil. in Parzanen. ac in Pisaurien. apud Pascucc. in compen. ad consuls. canonic. Jac. Pignatelli part. 2. tit. de Parrocho, pag. mihi 201.* 1154
1668. 24. Mar. — Manutendi sunt Parochi, ubi est consuetudo, in exactione medietatis Fune- 1155

neralium a Regularibus. *Congr. concil. in Montis Politiani, apud eund. part. 1. tit. de Funeribus, pag. 309. ubi quod* Quarta funeralis a diversis Summis Pontificibus constituta fuit diversa; nimirum, pars dimidia, tertia, & quarta, ut habetur in *cap. certificati, de sepult.* quare consuetudini cujusque Regionis hac in parte standum est, ubi id decernitur. Romæ est pars dimidia ex statuto illius Cleri *cap. 4. confirmato ab Urbano VIII. 1629. 21. Mar.* specialiter quoque hanc partem obtentis postea sententiis in contradictorio judicio, anno 1650. 20. Dec. & 1651. 2. Aug. contra Fratres Domus de Ara Calii, Minores de Observantia nuncupatos.

1668. 24. Mar. — Impubes major factus potest variare Ecclesiam a Tutore designatam pro celebratione Missarum *Congreg. concil. in Neapolitana celebrationis Missarum, apud eund. part. 2. tit. de Legatis piis, pag. 5. ubi reddit rationem, quia scilicet, Tutela Pubertate finitur, insit. quib. mod. tut. fin. in princ.* 1156

1668. 16. Apr. — Dismembratio Ecclesiæ requirit justitiam, & validitatem, necessitatis nempe, utilitatis, & solemnitatis eodem modo, quo requiritur in alienatione Bonorum Ecclesiæ. *Rot. in Bononien. Dismembrationis coram Iaja, decis. recent. part. 15. decis. 226. num. 1.* 1157

1668. 16. Apr. — Parochialis Ecclesia, etiam habitu tantum Curata, Seminario uniri ab Episcopo minime potest, ut ex Sacra Congregatione concilii dixit Rota in d. Bononien. Dismembrationis coram eod. *ibid. num. 3.* 1158

1668. 16. Apr. — Unionem simpliciter allegans, immemorabilem probare tenetur: deducens vero illam fuisse factam, & possedisse per quadraginta annos, titulum per solam famam justificare debet. *Rota in d. Bononien. coram eod. ibid. n. 12.* 1159

1668. 7. Maji. — Ad recuperationem Beneficii agi non potest, nisi prius revocata, vel retractata sententia criminali: postea vero utique permittitur. 1160

- titur. *Rota in Montis Alti Parochialis coram Albergato Decano, decis. rec. par. 15. decis. 236. n. 9*
1668. 4. Jun. — Quarta Funeralium, Oblationum, & legatorum, quæ reliquit Defunctus alteri Ecclesiæ, quam propriæ, de Iure Ecclesiæ Parochiali debetur, per text. in cap. cum super 8. in cap. in nostra 10. de Sepult. cap. 2. eod. tit. in 6. cum plurib. Auctorib. citatis a Rota in Romana Quarta coram Bourlemont. d. par. 15. decis. 263. num. 1. 1161
1668. 4. Jun. — Privilegia Franciscanorum super immunitate a solutione Quartæ funeralis non vulnerantur a Sacro Concilio Tridentino sess. 25. de reform. cap. 13. quia concilium in huiusmodi materia solum revocat privilegia impetrata intra quadraginta annos, non autem antea. *Rota in d. Romana coram eod. ibid. num. 10* 1162
1668. 4. Jun. — Parochus prætendens Ecclesiam fuisse solitamolvere Quartam funeralem, probare debet illius foundationem æque ante idem concilium fuisse, ut tradit Bonac. de contract. disput. 3. quest. 22. punct. 2. num. 4. vers. Observatamen, apud Rotam in d. Romana coram eod. ibid. num. 13. 1163
1668. 4. Jun. — Quarta Parochialis non debetur ex legato factio pro reparatione Ecclesiæ, per text. in cap. ult. de testam. ubi Abb. num. 2. Covar. num. 4. Ubald. de Canonic. Episc. cap. 6. aliiq. citati a Rota in d. Romana coram eod. ibid. num. 17. 1164
1668. 4. Jun. — Beneficium Iurispatronatus curatum ab Episcopo providetur de OEconomio, filis inter Præsentatos oriatur. *Rota in Adriem. Beneficii coram Ottalora, decis. recent. par. 15. decis. 226 num. 1.* 1165
1668. 13. Jun. — Parochus pro suo munere adimplendo non quærit licentiam ab Episcopo. Host. rubr. de offic. Vicar. num. 5. Vitalin. in Clem. unic. num. 28. eod. tit. apud rotam in Novarien. Parochialium coram Albergato Decano, decis. recent. p. 15 decis. 281. num. 10. 1166

1668. 13. Jun. — Ecclesiam simpliciter ædificatam in adjutorium Ecclesiæ Parochialis, non convincit, imo destruit illam quoque in Parochialem fuisse erectam. *Rota in d. Novar. coram eod. ibid. num. 13.* 1167
1668. 13. Jun. — Quod aliquis sit Parochus proprius, & alter ab eo independenter exerceat lura Parochialia, non admittitur in Iure. *Rota in d. Novarien. Parochialium coram eod. ibid. num. 14.* 1168
1668. 13. Jun. — Episcopus non potest in solidum duos Parochos constituere, neque duas Ecclesias in una, & eadem terminatione, *cap. in Apibus 7. quæst. 1. cap. sicut in unaquaque 21. quæst. 2. cap. precipimus, §. sicut duo, & in cap. plures Baptismales 16. qu. 1. apud Rotam in d. Novarien. coram eod. ibid. num. 16.* 1169
1668. 16. Jun. — Non potest capitulum non vocatum, & invitis Hæredibus, interesse Funeribus, nec eidem licet taxam ad suum libitum facere, ut inhærendo declarationi in Matheranen. supra positæ, & editæ 1660. 13. Nov. censuit *Congr. Concil. in Lavellen. apud Piton. disceptat. Ecclesiastic. par. 2. disceptat. 50. num. 44.* 1170
1668. 22. Jun. — Parochus non est incapax capellaniæ, quæ solam obligationem habet celebrandi Missam, absque onere explendi per seipsum, & non per alium. *Rota in Civitatis Plebis Capellania coram Carpineo, decis. rec. par. 15. decis. 299. num. 12.* 1171
1668. 25. Jun. — Beneficio quis privari non potest, nisi fuerit personaliter citatus, ex text. in cap. si quis, de cler. non resid. citatio autem personalis non requiritur ad privationem Beneficii stante distantia loci, vel difficultate citationis, sed ædicialis sufficit. *Rota in Anglonen. Archiepiscyteratus coram Ottalora, decis. recent. d. par. 15. decis. 312. num. 2 & 4.* 1172
1668. 25. Jun. — Beneficio privari non potest clericus non residens iusta causa defensionis Be- 1173

neficii, vel si sit legitimo morbi impedimento detentus, quo minus resideat: quod probatur ex fide Physicorum, quibus tanquam peritis in arte omnino standum est, *l. septimo mense, ff. de stat. homin. apud Rotam in d. Anglonen. coram eod. ibid. num. 15. & 16.*

1668. 27. Jun. — Decimandi quasi possessio Parochi super aliquibus Bonis suffragatur etiam in toto territorio decimabili propter causam universalem. Possib. *de manuten. observat. 73 num. 154. cum seqq. apud Rotam in Toletana Decimarum coram Ottalora, decis. recent. par. 15. decis. 321 num. 4.* 1174
1668. 27. Jun. — Privilegium non solvendi Decimas non extenditur de persona ad personam, Alciat *conf. 7. num. 22. & 23. lib. 4. Bero conf. 153. n. 7. lib. 3. Menoch de presumpt. lib. 3. presumpt. 103. n. 35. apud Rotam in d. Toletana coram eod. ibid. num. 9. ubi num. 10. dictum fuit, quod neque extenditur de Bonis ad Bona, cap. pro exemptione, de privil. in 6. Monet. de Decim. cap. 9 num. 131.* 1175
1668. 4. Sept. — Priores Confraternitatum, & Administratores Capellaniarum fundatarum auctoritate Episcopi, quarum redditus converti debent in celebrationem Missarum, aliorumque Divinorum Officiorum, ac piorum operum quamvis sint Laici, quoad administrationem talium reddituum sunt conveniendi in foro Ecclesiastico. *Cong. Immunit. in Cirinolen apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignat. par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. mihi 494.* 1176
1668. 13. Sept. — Parochi Sæculares, & Regulares in Regnis, Provinciis, & Regionibus Indiarum Orientalium degentes, nullo pacto cogant in posterum Pauperes ad operas, seu laborem impendendum pro suis Ecclesiis, non persoluta iusta mercede, nisi id sponte, & ex pietate præstare voluerint: multoque minus audeant eos mulctare, qui renuerint. *Clement IX in Bullar.* 1177

Bullar tom. 5 Constitut. 38. quæ incipit. In excelsa.

1668. 13. Sept. — Cum iis, qui Sacro, aut cate- 1178
 chesi Doctrinæ Christianæ non interfuerint (si
 mos sit eos ut supponitur, aliqua pœna mulctare)
 ea moderatione se ingerant, ut nonnisi vere con-
 tumacibus, & contemnentibus, eaque modica,
 nec crebro irrogetur. *Clement IX. ibidem.*
1668. 13. Sept. — Instruant Populum omni, qua 1179
 decet, lenitate, abstinentes omnino a ferula,
 & a verbis indecentibus, maxime si cum Mulie-
 ribus, Viris Nobilibus, seu ætate proVectis agitur.
Clement IX. ibidem.
1668. 13. Sept. — Caveant prædicti Parochi tam 1180
 Sæculares, quam Regulares ullo modo se inge-
 rere in rebus spectantibus ad politiam sæcularem,
 nec ullum ad officia publica proponant, quamvis
 aptior cæteris videatur, nec unquam intersint
 comitiis, aut conventibus, ubi de rebus publicis
 agitur. *Clement IX. ibid.*
1668. 13. Sept. — Ægrotis morti proximis, cu- 1181
 juscumque sint conditionis, quamvis in sordido
 ac vili degant loco, aut tugurio, Sacrum Eucha-
 ristix Viaticum deferatur, cum apud Deum nul-
 la sit acceptio Personarum, ac pro nostra salute
 non stabulum, nec Crucis ignominiam exhorruerit.
Clement IX. ibidem.
1668. 13. Sept. — Nec ob instructionis defectum, 1182
 qui Sacro Baptismate initiantur, immaculatam
 Christi legem prophanis, ac gentilitiis institutis
 ex ignorantia sædent, ac Idololatriam cum Or-
 thodoxa Fide confundant, ut sæpe inibi evenire
 enunciatum est; caveant ii, qui iisdem instru-
 dis incumbunt, ne in posterum ullus ad Ba-
 ptisma admittatur, qui veterem hominem, ac
 gentilitios mores prorsus exutus, Christum plene
 non induerit, & in Fide sit sufficienter instructus.
Clement IX. ibidem.
1668. 13. Sept. — Cadavera pauperum Fidelium gra- 1183
 tis omnino posthac a Parochis Sepulturæ tradan-

tur, nec ad extorquendam, aut emendicandam a Vicinis, vel Affinibus eleemosynam publice exponantur. *Clement IX ibidem.* ¶ Vide quæ supra diximus 1617 5. Maii.

1668. 13. Sept. — Regularium Superiores sedulo curent, ut Parochi extra Conventus in prædictis Regionibus commorantes, Regularis observantiæ specimen cunctis ubique præbeant: eosque idcirco ad Claustra & Regularem disciplinam aliquando revocent, ne Regulari instituto paulatim exolescente, dum aliis incumbunt, seipsos amittant, ac demum in destructionem potius, quam ædificationem Populorum missi videantur. *Clement IX. ibidem.* 1184
1668. 13. Sept. — Parochi non naturales illarum Partium sive Regulares, sive Sæculares sint, tenentur omnino habere apud se Capellanum naturalibus, & origine Indum pro Confessionibus audiendis, & diebus Festis hortationibus ad Populum lingua vernacula habendis, ne tali auxilio destituti, in ea, qua initiati sunt, Orthodoxa Fide langueant, ac paulatim deficient; iisque pro sustentatione & labore, ubi Populus ipse id sponte non præstiterit, congruum suppeditent stipendium. *Clement IX. ibidem.* 1185
1668. 13. Sept. — Præcipitur iisdem Parochis, cæterisque quarumcumque Ecclesiarum Superioribus, ut nedum Sacerdotes indigenas in eorum Ecclesiis celebrare volentes non arceant, verum etiam perurbaniter excipiant, quo frequentius illuc redeant ad omnipotenti Deo immolandum, sentiantque christianam charitatem omnes æquis officiis amplexari. *Clement IX ibidem.* 1186
1668. 13. Sept. — Ut vero Fides adhuc in iis Regionibus pubescens, litterarum alimento coalescat, & Pueri reddantur idonei ad res Ecclesiasticas percipiendas, iisdem Parochis, & maxime Pagorum, & Villarum iungitur, ut eos vel per se, vel per Capellanos naturales, si tales ipsi non sunt, 1187

sunt, ultra Fidei Christianæ rudimenta, Gram-
matrices etiam institutionem, cæterasque artes
liberales, quoad fieri potest, edoceant. *Clemens*
IX. ibidem.

1668. 2 Oct — Hospitale erectum auctoritate 1188
Ordinarii gaudet immunitate, sicuti etiam ejus
Hospitalarius, durante servitio. *Congregat. Im-*
munis. apud Pascucc. in compend. ad consultat. cano-
nic. Jac Pignat. par. 1. tit. de Immunitate Eccle-
siastica, pag. mibi 493.
1668. 26 Nov — Dispensationis præsumptio re 1189
tinendi plura Beneficia, inter quæ Parochialis
existat, optime intrat vicennalem & triennalem
possessionem. *Rot. in Augustana Canonicali coram*
Albergato Decano, decis. recent. par. 15. decis. 341
num 6.
1669. 28. Jan. — Parochus ad Parochialem præ 1190
sentatus, si ante institutionem Ordinarii, pos-
sessionem accepit, jure suo privatur, *Calder.*
conf. 8. de elect. apud Rotam in Colonien. Parochia-
lis coram Calataja, decis. recent. par. 16. decis. 22
num. 17.
1669. 15. Febr. — Parochus, ejusque præsentia in 1191
Sponsalibus non requiritur, sed solum pro con-
trahendo Matrimonio, ad quem effectum præsu-
mitur solummodo requisitus, *Torn. conf. 54 n. 18*
apud Rotam in Romana Matrimonii coram Carpi-
neo, d. par. 16. decis. 405. n. 5.
1669. 15. Febr. — Testibus pluribus, & cum in- 1192
terrogatoriis examinatis magis defertur, quam
simplici attestatiōi Parochi etiam super contra-
ctu Matrimonii. *Rot. in d. Romana coram eod. ibid*
nu. 9. ubi num. 11 dictum fuit, quod Testis etiam
Parochus per plures varietates, & contrarietates
definit esse integer testis, ex Aesina Benoum 1659.
30 Mar & 1660. 6. Jan. coram Verospio.
1669. 10. Maii. — Ecclesia constructa intra li- 1193
mites alterius Ecclesiæ nulla data limitum distin-
ctione pro Cura Animarum, non efficitur Paro-
chia-

chialis separata sed extracta in adiutoriam primæ Parochialis. *Rot. in Novarien. Parochialis coram Carataju decis. recent. par. 16. decis. 90. nu. 1. ubi n. seq. dictum fuit, quod Parochiales Ecclesiæ duæ in una, eademque limitum terminatione de jure esse non possunt, Can: quod priori 13. quæst. 1. & Can. plurier 16. qu. 1.*

1669. 10. Maii. — Parochus solus baptizare potest, Confessiones audire, cæteraque Curæ exercitium respicientia facere, juxta text. *in Causis in unaquaque 21. quæst. 3. & tradita per Oldrad. cons. 67. n. 2. post med. Gomez. ad reg. de Idiomate quæst. 11. num. 7. vers. idem etiam requiritur. Staphyl de liter. grat. tit. de qualis. Benefic. num. 20. aliiq: citati a Rota in d. Novarien. coram eod. ibid. num. 12. ubi num. seq. dictum fuit quod Sacramentorum administratio ab aliquo facta non concludit illum esse vere Parochum, cum hæc omnia ab ipso uti coadjutore fieri potuerint.*
1669. 10. Maii. — Decreta facta ab Episcopo in actu Visitationis suæ Ecclesiæ maximè attendenda sunt *Rota in d. Novarien. Parochialis coram eod. ibid. num. 16.*
1669. 13. Maii. — Abbatem, cui Parochialis fuerit principaliter unita, esse vere Parochum: & Episcopum in illius Cura suam habere jurisdictionem, non implicant inter se, sed ad invicem compatiuntur, ut pluribus citatis Auctoribus tenet *Rota in Pampilonen. Jurium Parochialium coram Alberгато Decano, decis. recent. par. 16. decis. 93. num. 10.*
1669. 24. Maii. — Parochialis non recipit mutationem, nisi insimul concurrant spatium quadraginta annorum, voluntas, & potestas mutandi statum, ac etiam bona fides, juxta notata per Canonistas *in cap. cum de Beneficio, de Præben. in 6. ibiq: præsertim Franch. num. 6. apud Rotam in Melevisana Commenda coram Bourlemont; decis. recent. par. 16. decis. 105. num. 1. ubi num. seq. dictum fuit,*

fuit, quod Parochialis mutatio quamvis facta ab habente potestatem requiritur tamen quod constet de certo animo mutandi statum, ut tradit Felin. *in cap. in nostra*, num. 41. *de rescript.*

1669. 24. Maii. — Commenda Parochialis etiam quod per annos quadraginta immutata remanserit, nisi simul doceatur de potestate, & voluntate mutandi, nullam tamen dicitur recepisse mutationem, ut tradunt *in cap. cum de Beneficio*, Archidiaconus Jo. Andr. & Franc. num. 6. Gemin. n. 9. *de Prab. in 6.* Felin. *in cap. in nostra*, num. 41. *vers. secundo nota*, *de rescript.* Silva *de Benefic. par. 3. quest. 11. num. 124. & seqq.* Rebuff. *super concord. tit. de collat. §. volumus*, *in verb. regularia*, *vers. tertio requiritur*; Lottet *de re benefic. lib. 1. quest. 34. num. 52. apud Rotam in d. Melevisiana coram eod. ibid. num. 4.*

1669. 28. Jun. — De Jure Canonico nulla Ecclesia, seu Capella edificari debet intra fines Parochiæ in præjudicium Parochi, nisi de illius consensu, & voluntate, per text. *in Can. quicumque 16. q. 1. cap. ad audientiam lib. 1. de Eccles. adific.* ibiq; Gloss. *in verb. Rectoris*; sicuti autem Parochus concedere potest licentiam ædificandi hujusmodi Ecclesiam, ita potest ipse in eadem Parochia Ecclesiam ædificare, argumentum ducto a majori ratione, quod in jure validissimum est, ad text. *in l. penult. C. de necess. hered. ibiq; Gloss. in verb. cum tanta*, & tenent plures Auctores citati a Rota in *Bonomien. Capella coram Bourlemont*, *decis recent. par. 16. decis. 185. n. 1. & 2.*

1669. 28. Jun. — Privilegia Regularium, quod intra certos limites eorum Ecclesiarum aliæ Ecclesiæ edificari non possint, non afficiunt Jura Parochorum: ad hoc enim, ut Parochis per dicta privilegia præjudicatum esse dicatur, de illis in eisdem privilegiis mentio facta esse debet, *cap. super eo, de offi. deleg. cap. 2. de dolo*, & *centum. cap. bona, de confirmat. utili vel inut.* cum notatis per Do-

Doctores in cap. cum dilectus, de Jurpatr. in cap. cum dilecta, & cap. dilectus il. de rescript. Gloss. in Clement. per litteras, de Præben. & l. 2. §. Si quis a Principe, ff. ne quid in loco publico, apud Rotam in d. Bononien. coram eod. ibid. n. 9.

1669. 28. Jun. — Regulares, qui ex Privilegio obtinuerunt ædificare Ecclesiam intra territorium Parochiæ, minus convenienter dicuntur impedire Parochum inibi Ecclesiam ædificare volentem. *Rota in d. Bononien. Capella coram eod. ibid. num. 14.* 1202
1669. 1. Jul. — Sententia declarans, Decimas spectare ad Parochum alienum, & extraneum, non autem ad proprium, dicitur evidenter injusta, *can. statuimus, & can. in Sacris 16. quæst. 1. c. cum contingat, de Decim. cap. fin. de Paroch. apud Rotam in Samogitien. Decimarum coram Bevilaqua, decis. recent. part. 16. decis. 196. n. 1.* 1202
1669. 1. Jul. — Decimarum pertinentia ad proprium Parochum eo magis probatur, si concurrat ulterius sententia illas ad ipsum spectare declarans. *Rota in d. Samogitien. Decimarum coram eod. ibid. num. 4.* 1203
1669. 9. Jul. — Permutationem Beneficii de Jurepatronatus quamvis non possit facere Beneficiarius sine consensu Patroni, si tamen illa fiat, hoc non impedit veram, & propriam vacationem ejusdem Beneficii. *Rota in Lucana Capellania coram Cerro Decano, decis. recent. part. 16. dec. 180. num. 4.* 1204
1669. 23. Sept. — Decretum superius positum, & editum 1667. 22. Jan. extenditur etiam ad Altaria non in perpetuum, sed ad septennium, seu aliud brevius, vel longius tempus, ac non omnibus, sed aliquo, vel aliquibus tantum Hebdomadæ diebus Privilegiata; ac proinde Missæ, quæ ibidem de Festo currenti, in quo Missæ Defunctorum celebrari non possint, siue ex obligatione, siue ex sola Fidelium devotione celebrabuntur, suffragentur, 1205

tur, ita ut Animæ Christi fidelium, pro quibus celebratæ fuerint, Indulgentias per Privilegia hujusmodi concessas, consequantur in omnibus, & per omnia, perinde ac si Missæ Defunctorum ad formam eorundem Privilegiorum celebratæ fuissent. *Clement IX. in Bullar. tom. 5. constit. 39. quæ incipit Cum felicis, & referunt etiam Lantifica in supplem. ad Theatr. regular. verb.* Altare privilegiatum, nec non Matthæucc. in *Offic. Cur. regular. tom. 1. cap. 6. num. 11.* ¶ Vide infra 1688.

4. Maji.

1670. 10 Maji. — Inductus dolo, blandis, ac 1206
subdolis verbis, ut exeat ab Ecclesiâ, ad quam confugerat, si exeat, & capiatur, est restituendus Ecclesiæ. *Congreg. Immunit. in Anagnina, & antea in Aquapendii 1668. 24. Jan. apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatol. par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. mibi 384.*

1670. 4. Jun. — Clausula verificato prius Jurepa- 1207
tronatus coram Ordinario, dicitur adimpleta per sententiam in contradictorio judicio ab eodem Ordinario obtentam, juxta praxim traditam per Vivian. de *Jurepatr. lib. 13 cap. 8 a n. 12. usq. ad fin. apud Rotam in Lucana Beneficii coram Vicecomite, decis. recent. part. 16. dec. 323. n. 7.*

1670. 4. Jun. — Infamia Beneficiati excluditur ex 1208
litteris sui Ordinarii super bona fama, honesta vita, nullaque criminis, vel censuræ innodatione, cui Ordinario regulariter in similibus deferatur, per text. in *Clem. 2. de Offic. Ordin. apud Rotam in d. Lucana coram eod. ibid. num. 23 & 24.*

1670. 16. Jun. — Resignans habetur pro mortuo, 1209
& consequenter suæ primævæ possessioni incumbere non valet. *Rota in Monasterien. Canoniatuum coram Albergato Decano, decis. recent. part. 16 dec. 255. num. 5.*

1670. 20. Jun. — Permutans non potest permuta- 1210
tionem impugnare ex eo, quod Comperm-
utans non haberet jus in Beneficio permutato, si
de

de tali non jure scientiam habuit: nec potest redarguere permutationem de nullitate ex hoc capite, & multo minus prætereundum regressum, juxta Gloss. in cap. Beneficia, in verb. sine culpa, de Præben. in 6. cum qua transit Geminian. ibid. sub num. 8. vers. in verb. culpa, Federic. de Sen. de rer. permut. qu. 7. num. 13. Jo: Andr. & Imolen. relati a Soccin. Sen. conf. 68. num. 2. ver. sed iterum adverten. lib. 2. & generaliter Paris. de resign. lib. 1. qu. 3. n. 71. & 118. apud Rotam in Calaguriana Archidiacon. de Barberiego coram Emerix, tom. 1. dec. 27. n. 1.

1670. 21. Jun. — Regulares semel simpliciter approbati possunt in Diœcesi Episcopi approbantis quovis anni tempore, etiam Paschali, & quorumcumque Infirmorum Confessiones audire sine licentia Parochi, quem tamen monere debent de confessione audita saltem per Scripturam apud Infirmum relinquendam, ad quod præcipi possunt ab Episcopo sub pœna suspensionis a facultate audiendi Confessiones Clement X. in Bullar. tom. 5. constitut. 7. quæ incipit Superna, & referunt etiam Matthæucc. in Offic. cur. Regular. tom. 2. cap. 15. num. 5. §. 10. & Monacel. in Formular. leg. pract. part. 1. in fine, pag. mihi 446. ¶ Quoad admonitionem Parochi hoc idem decreverat Congreg. concil. 1587. 2. Jul. apud Quaranta in Sum. Bullar. verb. Privilegia Regularium, pag. mihi 407. ¶ Vide etiam supra 1616. 22. Jan.

1670. 21. Jun. — Qui Regularibus simpliciter approbatis Paschali tempore confessi fuerint, Constitutioni, quæ incipit Omnis utriusque sexus, quoad Confessionem dumtaxat satisfecisse censeantur. Clement X. in d. Bullar. loc. cit. & referunt dd. Matthæucc. & Monacel. ibid. ¶ Sic antea decreverunt Leo X. in Concilio Lateranensi 1516. 19. Dec. apud Cherubin. in Bullar. tom. 1. constitut. 22. quæ incipit Dum intra, §. 6. & refert etiam Peyrin. de Privileg. regular. tom. 1. constitut. 26. ejusd. Pontific.

1670. 23. Jun. — Decimas non tenentur solvere Pauperes, si per solutionem ipsis deficeret victus necessarius. *Rota in Hispalen. Decimarum super remissoria coram Taja, decis. recent part. 16. dec. 289 num. 4. ubi num. præ dictum fuit, quod cæteroquin etiam Pauperes solvere tenentur Decimas pro Bonis, quæ possident, ex Rebuff. de Decim. qu. 4. num. 14. & ex Moneta isid. de Decim. cap. 5. quæst. 1. num. 28.* 1213
1670. 27. Jun. — Cum unio sit quid facti, quod non præsumitur, nisi probetur, *l. in bello, ff. de caps. & possum revers & præsumptio Juris stet pro statu collativo Parochialis, cum unaquæque Ecclesia de jure suum debeat habere Rectorem, Can. sicut 21. qu. 2. c. quia nonnulli, de cleric. non resid. c. cum ignores, de Præben. c. cum singula eo, in 6 & propterea a Jure exorbitet, Calder. conf. 13. vers. unio, de reb. Eccles. non alienan. Oldrad. conf. 260. num. 1. ideo qui unionem allegat, plene, & concludenter probare debet, Deci. conf. 223. n. 2. post med. Garz de Benefic. part. 12. cap. 2. num. 224. apud Rotam in Nolana Parochialis coram Vicecomite, decis. recent part. 16. decis. 310. n. 4 & seqq.* 1214
1670. 4. Jul. — Officium, seu Beneficium Magistri Cantus vix compatitur cum Officio, & Beneficio Parochi. *Rota in Leodien. Beneficii coram Taja, decis. recent. part. 16. decis. 329. num. 8.* 1215
1670. 4. Jul. — Pastoralis si fuerit nuncupata Ecclesia, idem sonat, ac si eadem dicta sit Parochialis, & Curata, ad text. in cap. prædicatur, vers. Pascite 16. quæst. 1. & quod sit Parochialis probatur, si uti talis in antiquis institutionibus enunciatur: si quis illius institutionem, & possessionem accepit, uti de Parochiali: si tanquam talis collata fuit ab Episcopo. *Rota in Leodien. Parochialis coram Bevilacqua, d. part. 16. decis. 317. num. 8. & seqq.* 1216
1670. 4. Jul. — Apostasia, quæ non sit perfidiæ per recessum a Fide, sed vel inobedienciæ, vel irregu-

regularitatis, juxta notata per magistralem *Gloss.* 1. cap. 2. del *Apost.* non inducit privationem Beneficii ipso jure, Rebuff. in *prax. sis. de modo amittendi Beneficii*, num. 47. Garz de *Benefic.* pa. 11. cap. 10. §. 1. num. 148. apud *Rosam in Marfiscen. Archidiaconatus coram Vicecomite*, *decis. recent* p. 16 *decis.* 325. num. 13. ubi num. 7. dictum fuit, quod Privationis sententia præcedere debet, antequam dicatur aliquis suo Beneficio privatus, idemque Beneficium vacare.

1670. 4. Jul. — Crimen, & Delictum excluditur per attestationem Ordinarii, & Officialis illius Curiae, quorum attestationibus statuitur in similibus ex regula, quod in Ordinariis præsumitur notitia suorum Subditorum, ad tradita per Canonistas in *Clem. 2. de offic. Ordinari.* apud *Rosam in d. Marfiscen. coram eod. ibid. n. 15.* 1218
1670. 21. Aug. — Ordinarii Locorum præcipiant omnibus & singulis Parochis in eorum Diocesibus existentibus, ut pro Matrimoniis cum exteris contrahendis non faciant Publicationes in eorum Ecclesiis, nisi certiorato Ordinario, a quo, vel ejus Generali Vicario prius teneantur authenticam reportare, quod pro tali Matrimonio fuerunt examinati Testes in eorum Tribunali, qui probant statum liberum contrahere volentium. *Congr. Inquisit. coram Clemente X. in Bullar tom 5 Constitut. 13 qua incipit Cum alias, in fine, & refert etiam Monacel. in Formular. leg. pract. par. 3. in append pag. mibi 313.* 1219
1670. 9. Sept — Occidens a porta Ecclesiae existentem in Scala ante ipsam, gaudet immunitate, prout censuit *Congr. Immunit. apud Pascucciu Compend ad consult. canonic. Jac. Pignateli. p. 1. tit de Immunitate Ecclesiastica, pag mibi 386.* 1220
1670. 17. Nov. — Parochi depositio, qui administravit Testatori Sacratissimam Eucharistiam, super illius sanitate mentis, maximi ponderis esse reputatur. *Rota in Avenonien. Fideicommissi* 1221

missi coram Alberгато Decano decis. recent. part. 16. decis. 348 num. 12.

1670. 24. Nov. — Jus patronatus uti individuum consolidatur in Patrono presentante capacem; altero Comparrono presentante incapacem Gloss. in cap. 1. de Jurepatr. Corrad in Prax. benefic. l. b. 4. cap. 6. num. 2. & 3. apud Rotam in Papien Commenda coram Emerix tom. 1. decis. 34. n. 7. 1222
1670. 28. Nov. — Sacerdos prepositus exercitio Curæ Animarum, & ad audiendas Confessiones deputatus habet majores qualitates, quam simplex Clericus: Rota in Palentina Beneficii, coram eod. d. tom. 1. decis. 35. n. 2. 1223
1670. 28. Nov. — Electio Musicæ pertinet ad Parochos, qui illam vocant propriis sumptibus: Episcopus tamen, ad quem circa celebrationem Divinorum Officiorum cura spectat, debet inspicere, ne quid impurum, aut lascivum inter canendum misceatur, ut admonet Tridentinum sess. 22. in Decr. de observan. vers. ab Ecclesiis verò, & bene explicat Barbosa de potest. Episc. par. 2 in compend. n. 3. juncto num. 11. apud Rotam in Majoricen. Jur. canendi cor. Emerix, t. 1. dec. 36. n. 4. & 5. 1224
1670. 10. Dec. — Decimæ, & Primitiæ, quæ arrendantur, si ob incuriam Arrendatariorum alteri Personæ solvuntur, non ideo præjudicatur Parocho, & Ecclesiæ, cui illæ debentur. Rota in Pampilonen. Primitiarum coram Bourlemont, decis. recent. par. 16. decis. 382. num. 11. 1225
1670. 10. Dec. — Ecclesia Sacramentalis sibi primitias deberi prætendens adversus Ecclesiam prædialem, consuetudinem legitime præscriptam probare tenetur: prædialis verò super sua pertinentia primitiarum nullam tenetur probare consuetudinem, qua semota, Decimarum, seu primitiarum jus assistit Ecclesiæ prædiali, non autem Sacramentali: & casum decidit text. in cap. fin. de Paroch. apud Rotam in d. Pampilonen. coram eod. ibid. num. 16. & 17. 1226

1671. 12. Jan. — Parochialis non dicitur Ecclesia, si non habet suos limites distinctos, neque Populum, vel alia ad Parochialitatem requisita: & ubi cessat Parochialitas, cessat Concurfus. *Rota in Leodien. Parochialis coram Calataju, decis. recent. part. 17. decis. 9. num. 3. & 4.* 1217
1671. 16. Febr. — Pensio super Parochiali non aliter dicitur reservata, quam si pro Rectore centum liberi remaneant: & hi centum intelliguntur de moneta in Regione Parochialis currente, nisi in clausula *Dummodo remaneant centum pro rectore* non addat Summus Pontifex specificam expressionem Ducati auri de Camera, quia verba ista impedirent quamcumque interpretationem. *Rota in Eugubina nullitatis Pensionis coram Bourlemont, d. part. 17. decis. 41. num. 11. & seqq.* 1228
1671. 16. Febr. — Pensio super Parochiali ut dicatur reservata etiam de incertis, de illis fieri debet mentio in Clausula *Dummodo, &c.* & nisi quatenus pro certa pecunia quotannis illa locari consueverint. *Rota in d. Eugubina coram eod. ibid. num. 13. & 15.* 1229
1671. 23. Febr. — Parochialis erecta in Dignitatem non cadit sub concursu, sed sub Regula quarta Cancellariæ. *Rota in Parmen. Parochialis coram Bevilaqua, decis. recent. part. 17. decis. 49. num. 2.* 1230
1671. 23. Febr. — Episcopus sua facultate ordinaria non potest erigere Ecclesiam Parochialem in Collegiatam, quia hoc spectat ad Summum Pontificem, ut pluribus citatis Auctoribus firmavit *Rota in d. Parmen coram eod. ibid. n. 4.* 1231
1671. 11. Mar. — Domus noviter conductæ pro contrahendo Matrimonio, sine animo habitandi, dicitur conductæ ad eludendum proprium Parochum. *Rota in Leodien nullitatis Matrimonii coram Taia, decis. recent. part. 17. decis. 75. n. 14.* 1232
1671. 4. Apr. — Attentans extrahere a cancellis ferreis, vulgo a ferrata Ecclesiæ Reum illi adhæren- 1233

rentem, incidit in excommunicationem. *Congr. Episcop. in Perusina, apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignat. part. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. mibi 384.*

1671. 13. Apr. — Resignatio Beneficii non admittitur, nisi consulto quod Beneficiatus habeat aliunde, unde commode vivere possit. *Rota in Hildefingen. canonicatus coram Albergato Decano, decis. recent. part. 19. tom. 1. decis. 348. num. 2.*

1671. 20. Apr. — Dum ab immemorabili fere tempore, quo aliqua Ecclesia constructa fuit; quilibet de Populo habuit facultatem adeundi illius Rectorem pro recipiendis Sacramentis, & aliis ad Curam Animarum pertinentibus, necessarium dicendum est, fuisse concessum eidem Rectori Fontem Baptismalem tanquam instrumentum, sine quo Curæ jurisdictio exerceri non potuisset, *l. 2. ff. de jurisdict. omn. Judic. Barbosa axiom. 54. num. 1. apud Rotam in Novarien Parochialis coram Calataju, decis. recent. part. 17. decis. 104. num. 1. ubi num. seq. dictum fuit, quod Baptizandi jus potest ab Oratorio, vel Ecclesia non Parochiali præscribi etiam contra Cathedrali, vel Parochiam, cap. cum olim, ubi Abbas, num. 5. Fagnan. num. 17. de præscript. cap. dilectus, de Capell. Monach. Ascan. Tamburin de Jur. Abb. tom. 1. disp. 15. qu. 9. num. 12. alique hoc loc. cit.*

1671. 20. Apr. — Baptizandi, & Matrimonia exercendi facultate concessa, necessario resultat in exercente retentio Librorum Baptismi, & Matrimonii, ut disponit Sacrum Concilium Tridentinum sess. 24. cap. 2. de reform. ibique Barbosa num. 28. Fusc. de Visi. lib. 1. cap. 7. num. 17. & l. 2. cap. 3. num. 24. & 25. apud Rotam in d. Novarien. coram eod. ibid. num. 4.

1671. 20. Apr. — Ecclesia ex eo, quod retineat Fontem Baptismalem, non desinit esse Filialis, dum ex actu baptizandi non infertur ad Parochialitatem, nec e contra Ecclesia desinit esse

R

Pa-

Parochialis, si non habeat Fontem Baptismalem, nam Baptismus potest exerceri etiam a Laico, & Muliere, Fagnan. in cap. contingat, n. 58. de Decim Feder de Sen. conf. 80. num. 3. & conf. 135. in fine, Gonzal. ad reg. Cancell gloss 6. n. 48. & seqq. aliq citati a Rota in d. Novarien. coram eod. ibid. num. 5.

1671. 20. Apr. — Textus in cap. plures 16 q. 1 prohibens duas Ecclesias Baptismales in unica terminatione, vel Parochia, intelligitur de duabus Ecclesiis Baptismalibus cum Parochialitate æque principaliter, ut exponunt ibid Archid. num. 4. & Bellamer num. 16. vel de duabus Ecclesiis Matricibus, quæ prohibentur esse plures sub unica terminatione propter limitum confusionem Parochialitatis essentiae repugnantem, & ne unius Sponsæ plures sint Sponsi, & unius Ecclesiæ plura sint capita, cap. 1. de Capell. Monach Rebuff in concord. tit. de collat. c. statuimus il. 2. verb. Parochialis, apud Rotam in d. Novarien. coram eod. ibid. num. 6. 7. & 8.
1671. 20. Apr. — Ecclesia una Parochialis in adiutorium principalis Parochiæ intra ejusdem fines, ejusque limites esse non prohibetur. Rota in d. Novarien. coram eod. ibid. num. 9. ubi num. 12. dictum fuit, quod Baptismatis Fons, & Libri, quamvis conservandi sint in Ecclesia illud exercente, debet tamen eadem esse subjecta Parocho Cathedralis Ecclesiæ. 1239
1671. 4. Maii. — Parochialis onera, licite parva, & exigui servitii, taxantur ad minus inducatu viginti. Rota in Eugubina nullitatis pensionis coram Bourlemont, decis. recent. par. 17 decis. 120. num. 22. 1240
1671. 4. Maii. — Congrua Rectoris in eisdem ducatis esse debet, in quibus fuit expressa Pensio super illius Parochiali imposita. Rota in d. Eugubina coram eod. ibid. num. 2. ubi num. 26. dictum fuit, quod Congrua Parochialis sufficiens tempo- 1241

re Pensionis, & diminuitur ex postea, de fructibus ejusdem Pensionis augetur.

1671. 1. Jun. — Sepulchri Jus privativum quoad alios resultat ex illius particulari existentia in Ecclesia, in quo solius Familiae Cadavera sepulta sint: *Rota in Caputaquen. Juris sepeliendi coram Bourlemont, decis. recent. par. 17 decis. 139. n. 2. ubi num. 4. dictum fuit, quod Sepulchri concessionis, & licentiae probatio deducitur ex illius existentia in Ecclesia cum successiva tumulatione cadaverum, juxta tradita per Posth. de nus. observ. 34. num. 5.* 1241

1671. 1. Jun. — Armorum insculptio probat Sepulchri concessionem, & licentiam obtentam & demonstrat rem esse de dominio, & pertinentia illius, cujus sunt Arma, Stola in consuet. Sabaud de Insigniis, & Armis, gloss. 2. num. 7. vers. cum Armis, fol. 139. quæ quidem Arma imprimi non possunt, nisi de voluntate Prælati Ecclesiæ, ad quem harum rerum cura pertinet, Thes. Jun. qu. forens. lib. 1. qu. 11. ad med. vers. non autem, Tondut. res. benefic. par. 3 cap. 140. num. 7 apud Rotam in d. Caputaquen. coram eod. ibid. num. 5. & 6. ubi num. 9. dictum tamen fuit, quod Sepulchrum privativum quoad alios ex solis Insigniis non acquiritur, ut innuit Gloss. in l. vel quæ 6. verb. monumentum, ff. de relig. & sumpt. funer. 1243

1671. 1. Jun. — Sepulchri probatio bene resultat ex illius constructione facta absque contradictione Prælati, & ideo sufficit licentia tacita, Grat. cap. 210. num. 51. apud Rotam in d. Eugubina coram eod. ibid. num. 8 ubi num. 10. dictum fuit quod Probationes factæ super Jure Sepulchrorum interesse habentibus faciunt Jus quoad omnes, ad terminos l. ingenuam, ubi Gloss. Bart. & DD. de stat. homin. 1244

1671. 1. Jun. — Parochi fides, & Libri circa humationem Cadaverum, etiam in alia Ecclesia, plene probant; Parocho enim in his, quæ perti-

hent ad ejus officium, plene creditur. Gratian. cap. 468. num. 39. & cap. 754. num. 24. in fine, apud Rotam in d. Eugubina coram eod. ibid. num. 13. & 14.

1671. 1 Jun. — In materia Sepulchrorum attenditur Regula singula quæ non profunt, unita juvant prout resolvit Rota in d. Eugubina, coram eod. ibid. num. 17. ubi num 20 dictum fuit, quod Sepulchrorum lus dicitur habere annexam causam proprietatis, ex Ubald. decis. 153. num. 8. & seqq. & decis. 181. num. 1. 1246
1671. 15 Jun. — Sepulchrum in Ecclesia construere potest, vel absque contradictione Ordinarii, aut de illius licentia cum iusta causa, Lotter. de re benefic. lib. 2. quest. 4. num. 11. Barbof. de Jur. Eccles. lib. 2. cap. 10. num. 11. vers. secundo modo, apud Rotam in Calaguritana Præminentiaram coram Bourlemont, decis. recent. par. 17. decis. 163. n. 3. 1247
1671. 15 Jun. — Congrua in Dignitatibus Curatis reservatur a Concilio Tridentino sess. 24. de refor. cap. 13. nisi tacite, vel expresse eidem derogatum sit Rota in regien. Pensionis coram Rondinino, d. par. 17. decis. 165. num. 16. 1248
1671. 19 Jun. — Si Ecclesia non est Collegiata, prætendi non potest, quod Parochialis in ea existens sit prima Dignitas: Parochialis enim in Ecclesia libere collata ab Episcopo, repugnat Ecclesiæ Collegiatæ quæ solet esse electiva, juxta text. in c. 1. de elect. & in cap. causa noscitur 6. de his, quæ fiunt a Prælat. sine consen. Capit. apud Rotam in Benavantana Parochialis coram Rondinino, decis. recent. par. 17. decis. 196. num. 4. & seqq. 1249
1671. 19 Jun. — Archipresbyteratus Rurales sine jurisdictione, ac Collegio Dignitates vere non sunt, prout ex d. cap. 1. de elect. dixit Rota in Parmen Parochialis coram eod. ibid. decis. 195. n. 18 & 20. 1250
1671. 1. Jul. — Dismembratio facta ob imperivium iter trisum milliarium, quibus Incolæ a Pa- 1251

rochiali distabant, ita ut ex difficillimo accessu evidens versaretur Animarum periculum, ne sine Sacramentis decederent, reputatur iustissima causa ad hoc, ut Vicarius deputetur, qui dictis Incolis Sacramenta ministret, cura habituali penes Ecclesiam Matricem permanente, ut est Textus expressus *in cap. ad audientiam* 3. ubi DD. & signanter Abbas, num. 16. *de Eccles. adific. in novatus a Concilio Tridentino sess. 21. de reform. c. 4.* ubi Barbosa num. 7. & 11. aliiq. citati a Rota in *Majoricen. Dismembrationis coram Rondonino, dec. recent. par. 17. de fis. 204. num. 1.*

1671. 1. Jul. — Rectoris accessum, & assensum 1252
in Dismembratione Ecclesiæ, ejusque deputatio-
ne Vicarii licet Iura requirant, *cap. 1. de reb. Eccl. non alienan. in 6. & cap. ad audientiam, de Eccles. adific.* id tamen procedit ad effectum, ut Rector sit vocandus, ad hoc ut iustitia faciendæ Dismembrationis dignosci queat; quæ si superabundet, ipso quantumvis irrationabiliter reluctante, Dismembratio substat, ut explicat Text. *in d. cap. ad audientiam, vers. si vero persona*, & habetur in Tridentino *d. cap. 4. ibi*: etiam invitis Rectoribus, *ut prosequitur Rota in d. Majoricen. coram eod. ibid. num. 2. 3 & 4.*

1671. 1. Jul. — In Dismembratione Ecclesiæ Pa- 1253
rochialis Congrua relinquenda est Rectori, qui persolvit mercedem Vicario pro subministratio-
ne Sacramentorum deputato, vel deputando cum Populus & Incolæ non nisi in subsidium teneantur solvere mercedem Rectoris deputati, ad clara verba Synodi Tridentinæ *sess. 21. de reform. c. 4.* & notant Gloss. & DD. *in cap. ad audientiam*, aliiq. citati a Rota *in d. Majoricen. coram eod. ibid. num. 5. & 6.*

1671. 1. Sept. — Captus a Curia Sæculari, si dum 1254
ducitur ad Carceres, ponat alterum pedem super gradum ostii Ecclesiæ, absque eo quod unquam a Satellitibus relinquatur, non suffragatur immu-

nitas. *Congr. Immunit. in Saranen. apud Pascucci.*
In Compend. ad Consult. Canonie. Jac. Pignatoli. p. 1.
lib. de Immunitate Ecclesiastica, pag. mihi 513.

1671. 16. Nov. — Decimæ Prædiales debentur 1257
 Parocho, intra cujus limites bona sita sunt,
 quamvis Domini; & cultores habitent in aliena
 Parochia, ibidemque recipiant Ecclesiastica Sa-
 cramenta, Abb. in cap. cum suis homines 18. post
 num. 6. circa finem, vers. sed restat videre de Decim.
 aliq; citati a Rota in Patupilonen. Primitiarum co-
 ram Bourlemont, decis. recent. par. 17. decis. 208.
 num. 1; ubi tamen num. 9. dictum fuit, quod Testes
 parochiani super Decimis prætenſis ab eorum
 parocho, non sunt integri Testes, nec omni
 exceptione majores, ex Farin de testib. quest. 55
 num. 213.
1671. 27. Nov. — Parochi institutio non spectat 1258
 ad Abbatem, si demandatur capitulo cum appro-
 batione Ordinarii, Lotter. de re benefic. lib. 1.
 quasi. 33. num. 99. cum seqq. apud Rotam in Hispanen.
 Decimarum coram Bourlemont, d. par. 17. dec. 213.
 num. 22.
1671. 4. Dec. — Confessio Rectoris, quod etiam 1259
 soluta pensione adhuc remanent centum ducati,
 intelligitur de ducatis sue regionis, ad Gloss.
 solidos, & ibi Add. verb. sed inter, §. non autem
 infus. da Attiſ. iure, l. si servus 53. §. fin. vers.
 deinde regionis, de leg. 1. l. nummis 73. ibi, neque
 & regione, de l. 3. Cancer var. resol. lib. 2. cap. 6.
 num. 159 vers. non tamen quod hoc, Gratian. cap.
 884. num. 22. apud Rotam in Eugubina Pensionis co-
 ram Bourlemont, decis. recent. par. 17. decis. 245.
 num. 28.
1671. 4. Dec. — Pensio reservata super Parochiali 1258
 cum clausula dummodo remaneant centum pro Ro-
 tione, deficiente conditione, remanet nulla in
 totum, non reducibilis, Rota in d. Eugubina
 pensionis coram eod. ibi d. num. 32.
1671. 19. Dec. — Defunctorum Corpora in Ec 1259
 cle-

eleſiſ Regularium tumultuanda, deferenda ſunt certo tramite, & per viam a Parocho declarandam ad Eccleſiam ipſorum Regularium, non autem prius ad Parochialem, & hoc ſervandum eſſe etiam Hæredibus Defunctorum contradicentibus, & ad dictam parochialem prius deferri volentibus, conſult Congregat. rit. apud Matthæucc. in Offic. Cur. regular. tom. 1. cap. 25. n. 26.

1672. 15. Jan. — Facultas transferendi penſionem ad favorem unius, ad commodum alterius, eſt inſolita, nec præſumitur a Papa conceſſa. *Rota in Imolen. Penſionis coram Emerix, tom. 1, decif. 85. num. 7. ex Doctrina Putei, decif. 512. num. 2. lib. 2.* 1260

1672. 23. Jan. — Jus decimandi eſt reale inhærens ipſis terris decimalibus, non autem reſpiciens hanc, vel illam ſpeciem fruſtuum, late Bolognett. *conf. 29. num. 25. apud Rotam in Ravennoten. Decimarum coram Emerix, decif. recent. par. 17 decif. 232. num. 4. ubi num. ſeqq. dictum fuit, quod conventio ſolvendi Decimas de omnibus fruſtibus, nullam ſpeciem excludit: verba enim univerſalia non patiuntur reſtrictionem, Caſiren. conf. 17. num. 1. verſ. item eſt fundata, lib. 2.* 1261

1672. 23. Jan. — Eccleſiæ, per ſubſequentes inveſtituras, non cenſetur præjudicatum, neque illius ſtatus immutatus, *Clar. in §. Emphyteuſis, queſt. 6. nu. 2. apud Rotam in d. Ravennaten. Decimarum coram eod. ibid. nu. 9.* 1262

1672. 23. Jan. — Decimis non præjudicant novi fruſtus in parva quantitate recollecti, ſi de illis perſolutæ non ſint: ſicuti neque præjudicari poſſeſt per ſubrogationem fruſtuum, de quibus nunquam fuerint illæ ſolutæ: debentur autem in manipulis, aliſque ſpeciebus fruſtuum jam recollectis abſque ulla deductione expenſarum, ſine qua quantitas Decimarum per contractum promiſſa, integra debetur, ut diſtinguendo tradunt Bart. in l. fruſtus, ff. ſolut. Matrim. num. 6. 1263

¶ 7. ibidemq; Bald. & Alex. num. 4. Castren. num. 7. Jason. in fine, vers. *tertio limita*; & Monet. de *Decim. cap. 6. quasi. 4. num. 31. apud Rotam in d. Ravennaten. coram eod. ibid. numer. 15. 16. & 17.*

1672. 23. Jan. — Primitias esse contradistinctas a Decimis probatur ex dispositione testium, quod etiam Iuris dispositione fundatur: & distinguuntur in nomine, substantia, & causa debendi, Castropal. oper. moral. tom. 2. tract. 10. de *Decim. & primit. disput. unic. punct. 16*: nam Decima est quota frugum, & aliorum licite quæstorum, debita Ministris Ecclesiæ ratione administrationis Sacramentorum, juxta illud in *Levit. cap. 27. & Genes. cap. 8.* Primitiæ vero sunt primi fructus terræ oblati Deo illorum Creatori in recognitionem Divini Beneficii, quo ejus ineffabili bonitate, & providentia illis fruimur, ut habetur ex eod. cap. 20. & Deuteron cap. 26. Monet. de *Decim. vers. Primitia autem*, Barbof de *potest. Parochi, par. 3. cap. 27. num. 1 cap. 28. num. 15. apud Rotam in Bononien. Primitiarum coram Alberгато Decano, decis. recent. par. 17 decis. 230 num. 4. & seqq.*

1672. 23. Jan. — Decimam unam habere Episcopum, & aliam Parochum, quæ ita essent duæ Decimæ, de jure non permittitur, cap. 2. ubi notant omnes de *decim. Butr. in cap. Pastoralis, num. 19. & Abb. in cap. sane, num. 6. eod. tit. dicens, esse contra Jus Divinum, & humanum, quod de eadem re solvatur duplex Decima. Rota in d. Bononien. coram eod. ibid. num. 11. & 12.*

1672. 23 Jan — Primitiæ expressæ cum relatione ad Sacrum Concilium intelliguntur etiam de Decimis: secus si exprimantur Decimæ, & primitiæ cum relatione prædicta, quia tunc relatio restringitur ad ea, in quibus verificari potest, non autem ad cætera, quibus non adaptatur. *Surd. cons. 379. numer. 5. apud Rotam in Bononien coram*

coram eod. *ibidem* numer. 15. & 16.

1672. 33. Jan. — Ad probandam præscriptionem negativam Testes deponere debent, quod Decima fuerit a Parochis petita, & a possessoribus denegata cum subsecuta petentium acquiescentia. *Rota in Ravennan. Decimarum coram Emerix, tom. 1. decis. 87. num. 10. ubi num. 12. dictum fuit quod dicta præscriptio negativa non datur in jure exigendi Decimas, quando fructus alias in parva quantitate existentes, paulatim & annuatim excreſcunt; ex Gloss. in cap. commissum, verb. pascuis, de Decim. Monet. eod. tract. cap. 4 qu. 1. sub num. 9.* 1267
1672. 23. Jan. — Non est defraudanda Ecclesia subrogando fructus decimari non consuetos loco aliorum, qui decimantur, ut ponderat Bolognet. *conf. 29. num. 13. & seq. & num. 33. vers. alioquin possent; Valenzuel. conf. 33. numer. 33. lib. 1. apud Rotam in d. Ravennaten. coram eod. ibid. num. 13.* 1268
1672. 37. Jan. — Ecclesia ratificare volens contractum nullum, solemnitates pro validitate necessarias servare tenetur, ut notant DD. *ad cap. 1. de his, quæ fiunt a Prælat. sine cons. Capit. apud Rotam in Albanen. Transactionis coram Taia, decis. recent. par. 17. decis. 235. num. 33.* 1269
1672. 12. Febr. — Cura Animarum committi non potest, nisi præſente licentia, vel præſentatione Præpositi jus conferendi habentis: & proviſio hujusmodi a Capitulo acceptata, & executioni demandata, constituit ultimum statum Beneficii, donec contrarium probetur. *Rota in Leodien. Plebania Congren. coram Emerix, decis. recent. par. 17. dec. 255 n. 5. & 6.* 1270
1673. 14. Mar. — Ecclesia noviter constructa assumit, & retinet primævam exemptionem, aliæque privilegia, quæ antiquæ competebant, juxta text. in cap. quia Monasterium, de relig. Domib. *Gloss. in cap. privilegium, vers. item, si autem Superio-* 1271

perioris, de reg. jur. in 6. Felin. in cap. cum dilecta, num. 21. vers. quando autem Ecclesia, de rescript. apud Rotam in Caven seu Caputaquen Jurisdictionis coram Emerix, decis. recent. part. 17. decis. 274. num. 6.

1672. 18. Mar. — Congrua Parochi loco alimentorum succedit, ex qua ipse, & ejus Familia alimentari, & gradus majestas præservari debet, *cap. extirpan. & cap. de Monach. de Prag. cap. 1. eod. tit. in 6. Rebuff. in tract. de congr. qu. 4. in princ. Cæsar. de Graff. decis. 6. num. 11. & 13. de Præben. apud Rotam in Adrien seu Penult. Congrua coram Matthejo, decis. recent. part. 18. tom. 1. decis. 389. num. 1. ubi num. 3. dictum fuit, quod Congrua assignatur in recompensam laborum, quibus subjacent Parochi indefessis vigilis Curam Animarum exercentes, ex Innoc. in cap. Episcopus, num. 2. vers. bene licet, de Præben. ubi Panormitanus, & Felin. num. 6. aliique quamp̃ur. hoc loc. cit.* 1271

1672. 18. Mar. — Cum Ecclesiarum Rectores dicantur necessarii Operatores, qui Vineam Christi bonis operibus fructiferam reddunt, digni sunt mercede sua, *cap. quicumque 12. qu. 2. qui enim Altari servit, de Altari vivere debet, cap. cum secundum Apost. de Præben. cap. penult. caus. 1. quæst. 2. Innoc. in cap. Episc. num. 1. eod. tit. Abbas in cap. 1. num. 3. de Magistr. apud Rotam in d. Adrien. coram eod. ibid. num. 6. 7. & 8.* 1272

1672. 18. Mar. — Fructus Ecclesiæ, ubi non agitur de non annullanda Pensione, sed solum de assignanda Congrua Parocho, non adeo rigore probandi sunt, ideoque leviores probationes sufficiunt *Rota in d. Adrien coram eod. ibid. num. 11. & 12. ubi num. 14. & seqq. dictum fuit, quod sicut nemo propriis stipendiis militare compellitur, etiamsi divitiis abundet, sine difficultate admitti debet, quod Parochi sub vexillis Christi militantes, Congruam uti sibi debitam petere queant antequam solvantur Pensiones impositæ super fru-* 1273

fructibus Ecclesiæ, aut aliæ reservationes deducantur, dum Congrua, quæ Rectori debetur, non debeat computari inter fructus, sed inter impensas necessarias, quæ ab eadem Ecclesia fieri debent: & deductis prius impensis culturæ, Rectores pro consequendo credito Congruæ anteponendi sunt, uti potiores Pensionariis, qui uti creditores fructuum, ex illis solum satisfieri debent.

1672. 18. Mar. — Parochus, acceptando Ecclesiam Pensionibus, & oneribus gravatam tacite, vel expresse, non sibi præjudicat. *Rota in d. Adrian seu Pennen. congrua coram sed. Matthæjo, d. decis. 389. n. 25.* 1274
1672. 1. Apr. — Ecclesia Parochialis, licet Archipresbyteratus nuncupetur, non ideo Dignitas esse probatur. *Rota in Parmen. Parochialis coram Alberгато Decano, decis. recent. pars. 17. decis. 297. num. 5.* 1275
1672. 9. Maji. — Bonâ existentia intra limites Parochialis Ecclesiæ sunt subjecta solutioni Decimarum, *cap. cum contingat. 29 cap. cum in sua 30 de Decim. cap. fin. de Paroch. & cap. ad Decimas 2. de restitut. spoliat. in 6. & ibi communiter DD. citati a Rota in Toletana coram Castrillo, decis. recent. pars. 17. decis. 319. ubi num. seqq. dictum fuit, quod, eo magis Decimæ debentur, si ultra Juris assistentiam concurrunt Testes super earum exactio- ne: ideoque eas minuere, vel auferre jus habentibus percipiendi non est permittendum, cap. commissum 2. vers. & sicut, cap. cum in sua 30. de Decim. negativa autem Decimarum non probatur, si non docetur illas fuisse petitas, & denegatas; quam quidem negativam probare tenetur qui nullum habet titulum: secus si illarum exemptionem possideat, Gratian. discept. 830 num. 33.* 1276
1672. 30. Maji. — Ordines sacros suscipiens, & in eis exercens ante ætatem, sit irregularis, 1277
po-

potestque privari Beneficio, juxta Constitutionem Pii II. editam 1401. 15. Kal. Dec. innovatam in Reg. 24. Cancellar. de male promotis, & confirmatam ab aliis Pontificibus, prout etiam citatis Auctoribus dixit *Rota in Leodien Beneficii coram Priolo, apud Rosam de Executorib. litterar. Apostolic. in fine Operis, decis. 5. num. 3. & decis. 6. edita in ead. Leodien. 1673. 6. Febr. coram Rondino, num. 2. ubi quod sit Beneficii incapax, juxta text. cum ibi notat in Conc. Trident. sess. 23. de reform. cap. 12. & in d. Constit. 7 Pii II.*

1672. 5. Oct. — Nullibi cautum reperitur, ut 1278
Matrimonio Vagorum Parochos teneri exquirere fidem Baptismatis, quia licet Concilium ipsis Parochis præcipiat, quod non possint Matrimonio Vagorum interesse, nisi diligenti inquisitione præmissa, & obtenta Ordinarii licentia; attamen, — ultra quod istas diligentias esse Parochis arbitrarias, & multum pendere a facti, & temporum circumstantiis, dicit Michael Ferr. Manrique *resol. moral. & Vicarial part. 1. num. 7.* omnes versari debent circa inquisitionem status liberi, non autem circa Fidem, & Religionem ipsius contrahentis, & quod Parochus Baptismi fidem teneatur exquirere, ut colligitur ex optimo text. in *cap. Gaudemus, de divor. ubi Innocentius III. consultans, an Infideles contrahentes in gradu prohibito, ad Fidem conversi libere, & licite possint remanere conjuncti, affirmative respondit, ea præsertim addita ratione, cum per Sacramentum Baptismi non solvantur Conjugia, sed Crimina dimittantur, ut resolvit Rota in Romana prætense Immissionis coram Marcello Severolo, decis. recent. part. 14. decis. 535. num. 49. & 50.*

1672. 5. Oct. — Quamvis posset dici, quod Pa- 1279
rochi, qui eandem Fidem exquirunt, prudenter se gerant, non per hoc, si id facere omittunt, possent redargui, & reprehendi, ac ex eo de-

deduci, quod per necesse illam viderint, cum ad id Contrahentes hortari, non autem cogere possint: quemadmodum in simili, licet ipsi Parochi curare debeant, ne sponsi contrahere volentes peccato mortali ad Matrimonii Sacramentum accedant; & ob id Peccatorem publicum, aut occultum Matrimonium contrahere volentem admonere de necessitate Confessionis, aut contritionis, & si ista ignorent, docere Fidei rudimenta, ac de Symbolo Fidei, & Decalogi, ac Ecclesiæ præceptis illos instruere; si tamen aliquis ex Sponsis id facere recuset, vel quia dicat se esse contritum, vel quia contrahi nolit, aut sit incapax, & rudis addiscendi, vel id omnino recuset, non ob id ipsi Parochi per longum tempus, aut ubi sponsi instarent, Matrimonium illis impedire valent, ne Matrimonium celebrent, & illorum Matrimonio ipsi valide, & sine peccato assistunt, ut post alios late docet Boss. *de contract. Matrim. cap. 15. sub num. 2. vers. quo facto, & num. 5. ac per tot. apud Rotam in d. Romana coram eod. ibid. num. 52. & 53.*

1672. 5. Oct. — Quando etiam ex præscripto Sacri Concilii Tridentini in Matrimonio Vagorum Parochus teneretur inquirere fidem Baptismatis Vagi contrahere volentis, quod est falsum; attamen animadvertendum, quod Parochus hoc potuit omittere, cum certum sit, quod, si Parochus non servata dispositione dicti Decreti Conciliaris, nempe non præmissa diligentia, & obtenta Ordinarii licentia Vagum in Matrimonium conjunxerit, licet ipse Parochus peccet mortaliter, non per hoc Matrimonium erit invalidum, ut post Veracruz, Henriquez, Petr. de Ledesma, & alios late probant Sanchez *de Matrim. lib. 3. dispus. 25. num. 16. 17. Guttier. in simili tract. cap. 65. num. 15. & cap. 67. num. 2. Perez in id. de Matrim. disp. 40. sect. 8. n. 9. Molphee. in Sum. Theol. moral. tract. 4. cap. 6. numer. 5.*

mer. 5. Homob. de Bonis de exam. Eccles. tract. 11. cap. 10. quæst. 33. resol. 1. & 2. Barbof. de Episcop. alleg. 32. num. 74 & de offic. & potest. Parochi, cap. 21. num. 89 apud Rotam in d. Romana coram eod. ibid. num. 34.

1673. 13. Jan. — Licet jus sepeliendi non sit essentialiale constitutivum Parochiæ, cum ex concessione, privilegio, vel consuetudine aliis Ecclesiis non Parochialibus competere possit, juxta Feder. de Sen. *conf. 135. num. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 6. num. 55. Hojed de incompatibil. Benefic. par. 1 cap. 13 num. 6 Azor. instit. moral. par. 2 lib. 9. cap. 3. §. Baptismalis, Gratian distept. 865 num. 14.* est tamen unum ex consecutivis ad Parochiam, ita ut posita Parochia, necesse sit ponere jus sepeliendi Homines in ea decedentes, qui alibi Sepulturam non elegerunt, ad terminos text. in cap. 1. & cap. cum liberum 6. de Sepult. & ad explicationem text. in cap. placuit 13. quæst. 2. & in cap. fraternitatis 3. de Sepult. decrevit Bonifacius VIII. in cap. 2. §. si quis illo eod. tit. in 6. apud Rotam in Tranen. Juris sepeliendi coram Rondinino, *decis. recent. part. 18. tom. 1. decis. 7. num. 7. & 4.*

1673. 13. Jan. — Ecclesia postea ædificata pro majori Populi commoditate, in adjutorium Ecclesiæ Matricis dicitur fuisse constructa, eo pacto, quo Mater generat Filios, juxta Gloss. in Clem. 1. vers. Matricem, de sent. excom. & in Clem. unic. de Baptism. prout requiritur ad hoc, ut Ecclesiæ sint Matrices, & respective Filiales, ad terminos text. in cap. ad audientiam 3. de Ecc. adific. in cap. ex transmissa 10. de præscript. in cap. præterea 10. de transact. & in Clem. 1. de sent. excom. & notant Canonistæ omnes in cap. cum contingat ubi Abbas, n. 8. de Decim. in cap. venerabilis, de verb. signific. Rebuff. de Decim. quæst. 6. n. 71 aliq. citati a Rota in d. Tranen. coram eod. ibid. n. 7. & 8.

1673. 13. Jan. — Ecclesia una si sola Parochialis

1281

1282

1283

lis existat, cætera dicuntur Filiales, & adju-
trices illius, juxta hypothese[m] Rebuffi. *de Decim.*
quæst. 6. num. 19. Suarez *de relig. lib. 1. cap. 24. n. 1.*
in fin. Gratian. *discept. 865. num. 25.* juxta celebre
conf. Oldrad. 67. & Butr. 3. apud Rotam in d. Tran.
Juris sepeliendi coram eod. Rondinino, d. par. 18.
tom. 1. decis. 7. num. 10.

1673. 13. Jan. — Ecclesia Matris in dismembra- 1284
tione alterius Ecclesiæ sibi subditæ, potest sibi
præservare jus sepeliendi, ad terminos text. *in r.*
ex transmissa 18. de præscr. id tamen debet expres-
se facere, juxta doctrinam Butr. concludentis
per exempla exoneratis *in cap. ad audientiam, n. 12.*
de Eccles. edific. Lotter. *de re benefic. lib. 10. q. 28.*
num. 53. alias omne id, quod non est exceptum, in
dismembratam Ecclesiam translatum dicitur: &
præservatio illa intelligitur de aliis juribus præ-
terquam consecutivis ad dismembrationem ipsam
Rota in d. Tranen. coram eod. ibid. num. 13. 14. & 15.

1673. 20. Febr. — Unionem Ecclesiæ Parochia- 1285
lis cum Monasterio non probat sola perceptio
Decimarum, quæ sit ab Abbate, cum de jure
speciali percipi possint etiam ab eo, qui non sit
Parochus, Gonzal. *ad reg. 8. gloss. 6. num. 56.* Lot-
ter. *de re benefic. quæst. 23. par. 1. num. 54.* apud Rotam
in Leodien. Parochialis coram Calataju, dec. recent.
par. 18. tom. 1. decis. 32. num. 4. ubi num. seq. dictum
fuit, quod Abbas ut dicatur vere Parochus, ultra
exactionem Decimarum, cætera quoque emola-
menta Parochialia percipere debet, assignata
sola congrua Vicario, juxta doctrinam Abb. in
cap. exposuisti, in fin. de Præben. Zabarell. in Clem. 1.
num. 10. de offic. Vicar.

1673. 6. Mar. — Consensus Ordinarii in erectione 1286
Beneficii Ecclesiastici ex lapsu longi temporis
cum observantia præsumitur. *Rota in Florentinn*
Capellania coram Rondinino, decis. recent. par. 18.
tom. 1. decis. 48. num. 9.

1673. 6. Mar. — Beneficium sæculare dicitur, si 1287
sem-

semper vacavit per obitum, vel resignationem, & si est adscriptum inter Beneficia Ecclesiastica, & fuit ab Ordinario visitatum, prout ex Paris *de resignat. lib. 2. quest. 1. num. 118. & seqq. dixit Rota in d. Florentina coram eod. ibid. num. 14.*

1673. 8. Mar. — Capellania prophana si ter, aut bis fuerit semper collativa, præsumitur Ecclesiastica, etiamsi dubitetur, an fuerit constructa cum consensu Ordinarii, vel ne, Leo *de offic. Capellani, qu. 3. n. 40.* & prius dixerat Gomez *in reg. de annali, qu. 20. in fin. apud Rotam in d. Florentina coram eod. ibid. num. 18.* 1288

1673. 17. Mar. — Dispensationem illegitimitatis non probat assecutio Beneficii, nisi doceatur, Ordinarium habuisse notitiam ejusdem illegitimitatis. *Rota in Pampilonen. Beneficii coram Calataju, decis. recent. part. 18. tom. 1. decis. 73. num. 6.* 1289

1673. 12. Maji. — Fundatio Capellanix adnotata existens in Secretaria Episcopatus non habetur in consideratione, si illa postea fuerit a Pontifice exclusa. *Rota in Vaden. Distributionum coram Emerix, d. part. 18. tom. 1. decis. 104. num. 8.* 1290

1673. 15. Maji. — Unio Parochialis pleno jure censetur facta donatione Ecclesix cum omnibus Decimis, Primitiis, & Oblationibus, ut ex Vitalin *in Clem. frequens, num. 48. & 49. de excess. Prælat. Paris. conf. 44. num. 5. lib. 1.* Garz. *de Ben. part. 12. cap. 2. num. 256. dixit Rota in Tarraconen. Prioratus coram eod. tom. 1. decis. 150. num. 2.* 1291

1673. 16. Jun. — Congrua, quæ reservatur Rectori Curam Animarum exercenti non debet pendere ab incerto, cum venter non patiatur dilationem: nec admittit incertas, & possibiles obventiones: ab hujusmodi autem Congrua deduci debet impensa vini, Hostiarum, olei pro lampadibus, salaria Clericorum, & alia necessaria pro manutentione, & servitio Ecclesix. *Rota in Majoricen. Pensionis coram Albergato Decano, decis. recent. part. 18. tom. 1. decis. 130. num. 9. & 10.* 1292

1673. 3. Jul. — Episcopus, & habentes causam
ab eo, habent intentionem fundatam in percep-
tione Decimarum contra Parochum non pro-
bante Parochialitatem, & situationem intra li-
mites Parochiæ de tempore concessionis factæ ab
Episcopo, *cap. quoniam 13. de Decim. Barbosa de*
potest. Parochi, par. 3. cap. 28. num. 14. apud Rotam
in Gnesnen. Decimarum coram Emerix, tom. 1. decis.
169. num. 1. 1293
1673. 27. Nov — Capellania non potest dici Bene-
ficio, si illa non habeat dotem, neque Rectorem
perpetuum. *Rota in Florentina Capellania coram*
Rondinino, decis. recent. par. 18. tom. 1. decis. 182.
num. 12. 1294
1673. 1. Dec. — Sacramenta tempore Paschali,
& infirmitatis subministrari non possunt, nisi a
proprio Parocho. *Rota in Leodien. Parochialis co-*
ram Calataju, decis. recent. par. 8 tom. 1. decis. 192.
num. 3. 1295
1673. 1. Dec. — Parochialis Ecclesia dicitur illa,
quæ æque in antiquis, ac modernis enunciatis
semper fuit nominata Parochialis. *Rota in d. Leo-*
dien. coram eod. ibid. num. 4. ubi num seq dictum fuit,
quod probatur etiam esse talem ex collatione tan-
quam de Parochiali ab Episcopo facta. 1296
1673. 1. Dec. — Prædicandi munus spectat ad
Episcopum, & ideo non computatur inter onera
Beneficii. *Rota in Beneventana Pensione coram*
Calataju, decis. recent. par. 18. tom. 1. decis. 188.
num. 11. 1297
1673. 11. Dec. — Ecclesia pro sustentatione Be-
neficii non tenetur excutere Bona penes tertios
existentia, *Cyriac contr. 5. num. 145. apud Rotam*
in Valentina suppressionis Beneficii coram Calataju,
d. par. 18. tom. 1. decis. 197. num. 9. 1298
1674. 12. Jan. — Fructuum Beneficii parte unita
alteri Ecclesiæ, non ideo privatur Rector suo ti-
tulo, prout ex Garz. *de Benefic. par. 12. cap. 2 n. 4.*
dixit Rota in Nolana parochialis coram Matthæo,
S. decis. 1299

- decif. recent. par. 18 tom. 1. decif. 204. num. 25.*
1674. 19. Ian. — Congrua tunc solum immutatur ex augmento reddituum Beneficiorum Ecclesiæ, si dominium remanet penes Parochum: secus si apud Vicarium, ut videtur sentire Gloss. in cap. Avaritia, verb. redditus in fine, ubi adducitur cap. quod sequitur, de Monach. cod. tit. apud Rotam in Barcinonen. Congrua coram eod. d. par. 18. tom. 1. decif. 218. num. 9. 1300
1674. 19. Ian. — Congrua si fuit sufficiens pro aliis Rectoribus, etiam hodie, & moderno Rectori sufficere debet Rota in d. Barcinonen. Congrua coram eod. ibid. num. 10. 1301
1674. 19. Ian. — Unioni non repugnat, quod omnes fructus Vicario remaneant, & Parocho habituali sola eorum pars assignetur. Rota in d. Barcinonen. Congrua coram eod. ibid. num. 14. 1302
1674. 26. Ian. — Ob nullitatem alienationis non servata forma Beneplaciti Apostolici recte competit Ecclesiæ reintegratio, cum ex actu nullo ob defectum solemnitatum regulariter quidem amittatur possessio, quæ in animo consistit, dummodo non adsit defectus consensus, quotiescunque agatur de personis, quæ possunt desinere animo possidere, ad text. in l. 1. §. si vir uxori, ubi notavit Rainet de Forolivio ff. de acquir. possess. lason in l. indebiti, §. sed et si nummi, in 2. notab. ff. de condit. ind. b. Ruin. cons. 137. num. 11. vol. 1. apud Rotam in Cracovien. Spoliis coram Rondinino, decif. recent. par. 19 tom. 2. decif. 433 n. 5. & 6. 1303
1674. 26. Ian. — Ecclesia per contractum a Prælato gestum possessionem non amittit, cum potius nomine Ecclesiæ eidem Prælato possessoria remedia competant, juxta text. in cap. littera, ubi Abb. num. 3. de dilat. & in l. jubemus 10. in fin. Cod. de Sacros. Eccles. quem text. ad hoc inducit Bart. in l. 1. §. si vir uxori, num. 3. ibiqu. lason. num. 28. alique quamplures citati a Rota in d. Cracovien. coram eod. ibid. num. 7. 1304

1674. 16. Febr. — Ad augmentum Cultus Divini maxime facit, quod quælibet Ecclesia habeat suum proprium Rectorem, ut tradit Mandos ad reg. 12. Cancellar. quæst. 6. num. 2. apud Rotam in Tarragonen. Prioratus coram Emerix, tom. 1. decis. 182. num. 5. & inter recent. par. 19. tom. 2. decis. 434 eod. num.

1307

1674. 9. Apr. — Fides Parochi, & aliorum publicorum Ministrorum ideo probant, quia deferuntur Scripturæ, vel Libris, super quibus deponunt, non autem ipsis, juxta doctrinam Bart. in l. nuda ratio, num. 5. vers. si vero, ff. de donat. & in his terminis loquitur Spad. conf. 51. num. 7. & 8. vol. 2. apud Rotam in Cusentina Cantoratus coram Rondinino, decis. recent. par. 18. tom. 1. dec. 262. num. 9.

1306

1674. 9. Apr. — Assignatio facta Parochis de Decimis utpote litigiosis effectis ipso jure est nulla, ac si facta non fuisset, durante lite, ut ex Abb. in cap. Ecclesia S. Maria 3. num. 10. ut lit. pend. Lancellot. de attent. lit. pend. p. 2. c. 4. in præf. illat. 3. num. 520. Farinac. in fragm. verb. litigiosa, par. 2. num. 235. & seq. Cyriac. controvers. 333. num. 45. Olea, de cess. jur. tit. 3. qu. 11. num. 2. dixit Rota in Toletana Decimarum de Capilla coram Bourlemont, decis. recent. par. 19. tom. 2. decis. 440 num. 7 ubi n. seq. dictum fuit, quod Decimæ sic assignatæ transire dicuntur in assignatarios cum vitio litigiosi, vel verius transit solus litis eventus, quæ cum assignante agitur.

1307

1674. 9. Apr. — Matrimonium simpliciter contractum in facie Ecclesiæ non reputatur conditionale ex hoc, quod a Viro contractum fuit cum supposito falso ipsi facto ab Uxore, quod Liberos prioris Matrimonii non haberet Rota in Romana Quarta coram Emerix, tom. 1. decis. 192. num. 4.

1308

1674. 16. Apr. — Tellis Affinis sponsæ pro ejus parte inductus, si non sit omni exceptione major,

1309

In Causa declarationis nullitatis Matrimonii venit reiciendus; *cap. 1. § inquisita*, ibique Gloss. & DD. *de Consang. Dec. cons. 133. num. 4. vers. Ergo pariter*, *Parisi. cons. 55. num. 19. lib. 4. apud Rotam in Bononien. Matrimonii coram d. Emerix, d. tem. 1. decis. 195. num. 3.*

1674. 16. Apr. — Consuetudo, quod Sponsalia non censeantur contracta, nisi post tactum manuum; est multum attendenda, prout in hac materia attendendam esse docent Sanchez *de Matr. lib. 1. disput. 18. num. 15. & disput. 22. num. 2. Perez eod. tract. disput. 4. sect. 6. num. 2. Leander qu. moral. tract. 9. de Matrim. disput. 1. qu. 43. vers. clarior*, *apud Rotam in d. Bononien. coram eod. ibid. num. 6.* 1310

1674. 16. Apr. — Licet Sponsalia per Patrem nomine Filiae contracta possint per ipsam ratificari per solam taciturnitatem si sit præsens, & per expressum vel tacitum consensum si sit absens, ut expresse disponit text. in *cap. unic. §. porro*, *de despons. impub. in 6. & late tradit Sanchez de Matr. lib. 1. disput. 23. num. 6. & seqq. debet tamen de tali consensu saltem tacito plene constare per legitimam, & certa signa; non autem per æquivoca, ex quibus non inducitur ratificatio; Soccin. Sen. cons. 24. num. 46. lib. 1. Surd. decis. 221. num. 3. apud Rotam in d. Bononien. coram eod. ibid. num. 8. & 9.* 1311

1674. 16. Apr. — Ratificatio Sponsalium non inducitur ex quo Sponsa modesto subriferit postquam audierat, se fuisse alicui in Sponsam per Patrem promissam: *Rotam in d. Bononien. coram eod. ibid. num. 10. ubi tamen num. seq. dictum fuit, quod transmissio Manusculorum facta Sponsæ per per Sponsum plurimum facit ad probanda Sponsalia, ex originali doctrina Glossi in cap. litteras, verb. placere consueverint; vers. vel dat aliqua manuscula; de despons. impub. Sanchez de Matrim. lib. 1. disput. 16. num. 6. vers. vel mittit manusculam.* 1312

1674. 27. Apr. — Permutatio Beneficii publicari non debet, si Permutatarius in illius possessione existat: etiam si illam consequutus fuerit ex provisione nulla: *Rota in Valentina Vicaria coram Calataju, decis. recent. par. 18. tom. 1. decis. 273. num. 8.*

1674. 8. Jun. — Decimæ, & alia, quæ in dies pro certa summa locantur, vel locari possunt, habentur pro certis fructibus, ad terminos text. in *l. divortio 8. §. quod in anno*, ubi præ cæteris Bart. num. 2. Castren. *ibid. in fin.* Jason. num. 8. ff. *sol. matrim.* sed tales dici non possunt Funeralia, Oblationes, & similia, quæ sunt penitus incerta, neque pro determinata Pensione locantur, ex ratione text. in *l. Sejo 10. §. Medico, ff. de legat. ann. apud Rotam in Majoric. Pensionis coram Rondinino, decis. recent. par. 19. tom. 1. decis. 375. n. 20. & 21.*

1674. 15. Jun. — Monasterium habens Jura Parochialia, fundatam habet intentionem exigendi Decimas super omnibus fructibus, & in omnes suos Parochianos, Moneta de *Decim. toto cap. 4. & 5. & cap. 6. ex cap. Parochianos 14. & cap. a nobis 24. de Decim. apud Rotam in Carpentoraten. Decimarum coram Taja, decis. recent. par. 18. tom. 1. decis. 323. num. 1.*

1674. 18. Jun. — Domus Parochi non computatur inter fructus Beneficii, neque Domus Capellani, nisi sit solita locari, quia tunc non est dubium, quin computetur, & augeat fructus Capellanix. *Rota in Lauretana Pensionis coram Albergato Decano, d. par. 18. tom. 1. decis. 325. n. 12. 13. & 16.*

1674. 18. Jun. — Consensus Parochi super reservatione Pensionis recipit conditionem a Pontifice appositam dummodo remaneant centum pro Rectore, adeo ut Pensionarius non relevetur ab onere probandi valorem Parochialis, etiam si Parochus reservationi consenserit: in quibus terminis est an-

tiqua, & celebris decisio in Salamantina Pensionis coram Gypso relata a Garz. *de Benefic. par. 1. cap. 5. num. 464.* & a Lotter. *de re benefic. lib. 1. quest. 38. num. 45. apud Rotam in Bononien. Pensionis coram Rondinino, decis. recent. par. 19. tom. 1. decis. 372. num. 1. & 2.*

1674. 18. Jun. — Consensus Rectoris super reservatione Pensionis etiam cum expressione, & affirmativa valoris Beneficii restringitur ad tempus gratiæ. *Rota in d. Bononien. coram eod. ibid. num. 5. ubi num. seq. dictum fuit, quod Clausula dummodo remaneant centum pro Rectore verificari debet non solum de tempore gratiæ, sed etiam in futurum, juxta Garz. de Benefic. par. 1. cap. 5. n. 399. & 400.*

1318

1674. 18. Jun. — Parochus si non simpliciter Pensionis reservationi consensit, sed etiam Beneficii valorem affirmavit, ipse probare debet, quod sibi remanet Congrua. *Rota in d. Bononien. coram eod. ibid. num. 8. ubi num. seq. dictum fuit, quod Pensionis reducitur, quotiescunque probato valore Parochialis, & soluta Pensione, non amplius remaneret centum pro Rectore.*

1319

1674. 28. Nov. — Congrua Rectori excommunicato declarato non debetur, ad notata per Gloss. & DD. in cap. in te leximus, de judic. & in cap. excommunicamus, §. credentes, de Heret. apud Rotam in Algaren Pensionis coram Matthæjo, decis. recent. par. 18. tom. 1. decis. 374. num. 7.

1320

1675. 1. Febr. — Cadaveris exhumatio, ob vexationem humanarum cinerum, quoad fieri potest, est semper vitanda, propter scandalum, quod exinde resultat, Gemin. in cap. non solum, in fin. de appellat. in 6. Marfill. singul. 199. num. 1. aliique quamplures citati a Rota in Tranen. Juris sepeliendi coram Rondinino, decis. recent. par. 18. tom. 2. decis. 429. num. 3. ubi num. seq. limitatum fuit, nisi vel justa causa excusaret a restitutione Cadaveris, quo casu expensæ, & alia ad finis

1321

con-

consequitiva restituuntur, juxta text. in cap. litteras, de restit. spoliat Sanchez de Matrim. lib 10. disput. 12. sub num. 22 vel e converso dolosa contractio in spretum inhibitionis ad primævum juris rigorem, attentati funeris purgationem redigerat, ex Menoch. in cap. non solum, num. 8 in fin de appellat in 6. Vestr. in prax lib 8. cap 4 num 8 ante finem; vers. admones tamen:

1675. 4. Febr. — Decimæ Ecclesiæ Matricis censentur ab ea dismembratæ, & spectare ad Filialem, eo ipso quod illa intra ejus limites fuit erecta. Rota in Hispalen. Decimarum coram Vicecomite, decif. recent. par. 18. tom. 2. decif 437 n. 7. ubi num seq. dictum fuit, quod Dismembratio Decimarum ab Ecclesia non inducitur, si cessante necessitate Ecclesia noviter erecta habebat sufficientes redditus. 1322

1675. 4. Febr. — Cura non dicitur spectare ad Abbatem, si Persona, quæ illam exercere debet, eligenda sit a Capitulo cum approbatione Episcopi vicinioris, non autem ejusdem Abbatis, Butr. in cap. de Monach sub num 8. & Abb. num 7. de Prab. Lotter de re benefic lib. 1. qu. 33. n. 99. apud Rotam in d. Hispalen. coram eod. ibid. n 8: 1323

1675. 4. Febr. — Decimæ non dicuntur assignatæ Ecclesiæ noviter erectæ, nisi hoc expressum sit, quamvis illi fuerit assignatum territorium earundem Decimarum. Rota in d. Hispalen coram eod. ibid. num 11. ubi num. 13 dictum fuit, quod Papa in dismembratione Ecclesiæ non censetur voluisse comprehendere Decimas, quæ jure particulari, & extraordinario exiguntur, ex Castrill. quotid. contror. lib. 6. de tertiis Decimar. cap. 36 n. 8. tom. 7. 1324

1675. 4. Febr. — Episcopus pro Decimis nullam contra Laicos habet jurisdictionem, sed tantum contra Ecclesias Parochiales super illarum quarta, ut solvendo quæstionem excitatam per Gloss. in cap. conquerente, verb. decimationum, & con- 1325

ciliando textuum antinomiam explicat alia Gloss. in cap. cum contingat, verb. de Jure communi, de Decim. Abb. in d. cap. conquerente, num. 2. Barbosa de potest. Episc. alleg. 86. num. 35. & seqq. & num. 38. vers. unde, apud Rotam in d. Hispanen. coram eod. ibid. num. 20.

1675 18. Febr. — Assistentia juris super tumulatione Parochianorum assistit in favorem Parochorum, per text. in cap. it cui, de Sepult. & in Clement. dudum, §. hujusmodi, eod. tit. apud Rotam in Trojana Juris funerandi coram Alberгато Decano decij. recent. par. 18. tom. 2. decij. 456. num. 6.

1675 8. Mar. — Fides Parochi, aliorumque Religiosorum ratione dignitatis eorum, magis attenditur, quam fides aliarum Personarum. Paris conf. 54 num. 30. & 31. vol. 4. apud Rotam in Anconitana separationis Thori coram Rondinino, d. par. 18. tom. 2. decij. 463. num. 11.

1675 29. Mar. — Dictum Sacerdotis a Parocho deputati supplet personas, & depositiones aliorum Testium favore Matrimonii, ita ut plene probet, ut notat Bald. in l. si quis ex argentiariis, in §. quod ante, num. 1. C. de eden Alex. conf. 56. num. 12. lib. 2. Roman. conf. 486 in fin. ibique Add. liss D. qui plures cumulat, & in his terminis Sanchez de Matrimon. lib. 3. disput. 41 num. 5. vers. secundo quia, apud Rotam in Leodien. Matrimon. coram Emerix, tom. 1. decij. 253. num. 6.

1675 29. Apr. — Matrimonium contractum coram Parocho Conjugum validum est & per omissionem Denunciationum non annullatur. Congr. Concil. in Spoletana, apud Pascucci. in Compend. ad Consult. Canonic. Jac. Pignatelli. par. 2 tit. de Matrimonio, pag. mihi 42.

1675 10. Maii — Parochus omnibus Decimis privari non potest, Alcan. Tamburin de Jur. Abb. tom. 1. disput. 15. questio 18. num. 3. Rebuff de Decim quest. 14 in fin. Monet, eod. tract. cap. 5. n. 17.

num. 17. apud Rotam in Hispanen. Decimarum coram Calataju, decif. recent. par. 18. tom. 2. decif. 511. num. 8.

1675. 10. Maii. — Decimæ regulariter debentur 1331

etiam Ecclesiæ diviti, ex sententia D. 1 hom. in 2.2. quæst. 87. art. 3. ad primum. Suarez de Relig. lib. 1. tit. de Decim. cap. 11. num. 9. Mandos. conf. 31. in fine, Rota in Hispanen. coram eod. ibid. n. 15.

1675. 10. Maii. — Parochi per dismembrationem 1332

seu privilegia Decimarum in favorem alterius Ecclesiæ læsionem reportare dicuntur, Rota in d. Hispanen. coram eod. ibid. num. 16. ex Gregor. decif. 351. n. 11.

1675. 13. Maii. — Sicuti una Mulier non potest 1333

duos, vel plures Sponsos habere, cap. 1. de spons. duor. neque unum Corpus duo Capita, quia esset monstruosum, c. quia plerisque, de offic. Ordin. ita neque Ecclesia duos, vel plures Curatos, c. cum non ignores, de Præben. can. in apibus 7. qu. 1. can. sicut unaquaque 21. qu. 2. apud Rotam in Vicen. Hebdomadaria coram Albergato Decano, decif. recent. par. 18. tom. 2. decif. 516. num. 2. 3. & ubi num. seq. dictum fuit, quod plures Hebdomadarii deputat. ad exercitium Curæ non possunt dici plures Parochi, ex Felin. in cap. in nostra, sub num. 15. ante finem, vers. idem dicat, de rescript. & ex Oldrad. Mandos, Gonzal. Lotter. ibid. citatis.

1675. 10. Jun. — Conventus in Ecclesia Paro- 1334

chi erigi non potest sine consensu Rectoris, qui non est cogendus ab Ordinario ad illum præstandum, Marches. in prax. Vicar. Capitul. par. 2. tit. 26. num. 59. & 64. apud Rotam in Cracovien. Censur. coram Taja, decif. recent. par. 18. tom. 2. decif. 536. num. 18. & 19.

1675. 17. Jun. — Repugnat, quod ille, qui per 1335

plures annos antea fuerat Rector Ecclesiæ Parochialis, sit postea Clericus, contra text. in c. licet Canon & cap. commissu, de elect. in 6. Clem. ut ii, qui, de atar. & qualiz. renovata per Sacr. Conc.

Conc. Trident. sess. 22. cap. 24. de reform. apud Rotam in Cremonen. Juris patronatus coram Emerix, d. par. 18. tom. 2. decis. 550. n. 18.

1675. 26. Jun. — Parochus licet habeat fundatam intentionem super exactione Decimarum, tamen aduersus donationem de illis factam, Parochialitatem ante donationem probare tenetur. Rota in Cracovien. Decimarum super bono Jure coram Rondinino, decis. recens. par. 18. tom. 2. decis. 574. num. 3. 1336

1675. 26. Jun. — Parochialitas præsentis temporis non arguit Parochialitatem ad tempus præteritum, juxta notata per Staphyl. de qualis. & stat. Benef. num. 2. Rebuff. in Prax. Benefic. tit. Saculare Beneficium, quo duplex, num. 11. apud Rotam in d. Cracovien. coram eod. ibid. num. 8. 1337

1675. 28. Jun. — Decima, quæ solvebatur de agro, adhuc debetur, etiamsi in illo Domus construatur, Barbosa ad cap. 4. de Decim. num. 2. apud Rotam in Carpendoraten. Decimarum coram Taja, decis. recens. par. 18. tom. 2. decis. 582. n. 4. 1338

1675. 28. Jun. — Decimæ alio judicantur jure inter Parochum prædialem, & Sacramentalem, alio vero si litigatur inter Parochum prædialem, & suos Parochianos. Rota in d. Carpendoraten. Decimarum coram eod. ibid. n. 7. 1339

1675. 1. Jul. — Parochiales Functiones exerceri non possunt post introductam causam, ex vulgata regula Textus 101. tit. ut lite pendens: nihil innovetur, apud Rotam in Comen. Dismembrationis coram Rondinino, decis. recens. par. 18. tom. 2. decis. 595. n. 1. & 2. 1340

1675. 1. Jul. — Transactio super Juribus Parochialibus facta a Parocho non præjudicat Parochianis; Conventio enim inita inter Parochum, & Capellanum, non debet Parochianis præjudicium inferre. Rota in d. Comen. coram eod. ibid. n. 3. & 7. 1341

1675. 13. Jul. — Possunt Cadavera deponi arbitrio 1342

trio Hæredam in qualibet Ecclesia usque a tempus illa processionaliter deferendi ad Ecclesiam Sepulturæ, non obstante dissensu Parochi, seu prohibitione ab eodem facta uti Vicario Foraneo, a quo tamen petenda est licentia, licet non obtineatur: Servanda tamen est Synodus quoad tempus humationis. *Congregat. Rit. in Senogallien. apud Matthæucc. in Offic. Cur. regular. tom. 1. cap. 25. n. 1. ad I.*

1675. 13. Jul. — Illatis Cadaveribus private ab Hæredibus ad aliquam tertiã Ecclesiam per modum Depositi, Regulares congregari debent in illa Ecclesia tertia, ubi Cadaver fuit depositum, & non in parochiali, ad effectum illa associandi ad Ecclesiam, ubi sunt tumulanda, *Congregat. rit. in d. Senogallien. apud eund. ibid. ad II.* 1343

1675. 13. Jul. — Cadavera sepelienda in Ecclesiis Regularium, antequam ad eorum Ecclesiam deferantur, non debent prius asportari ad Parochialem, & in ea permanere ad aliquod tempus. *Congregat. rit. in d. Senogallien. coram eod. ibid. ad III.* 1344

1675. 13. Jul. — Regulares non sunt cogendi ad exeundum a propriis Ecclesiis ad effectum associandi Cadavera in eisdem sepelienda, sed sufficit, quod illa expectent ad januas. *Congregat. rit. in d. Senogallien. apud eund. ibid. ad IV.* 1345

1675. 13. Jul. — Vocato Parocho, & ipso renuente intervenire, vel alterum mittere, licet Regularibus absque Parocho deferre Cadavera in eorum Ecclesiis sepelienda, & in huiusmodi Funeribus nihil dandum est Parocho ultra solitum. *Congr. rit. in d. Senogallien. apud eund. ibid. ad VI.* 1346

1675. 15. Nov. — Curatus unius Diœcesis (quæcunque sit) in transitu Cadaveris, quod processionaliter fertur ad Ecclesiam Regularium ab alia Diœcesi, transeundo per propriam Parochiam, 1347

chiam, & Jurisdictionem, non potest aliquam partem ceræ, & pecuniarum prætere. *Congr. Episcop. apud Matthæucc. in offic. Cur. regul. tom. 1. cap. 25. num. 8.*

1675. 15. Nov. — Proprius Parochus Defuncti 1348
transcundo per Parochiam unius Parochi, alterius cujuscunque Diæcesis, ad effectum deferendi Processionaliter Cadaver ad Ecclesiam Regularium, potest libere, & licite per eandem cum stola, & Cruce elevata transire, etiam irrequisito Parocho. *Congreg. rit. apud eund. ibid. num. 9.*
1675. 2. Dec. — Pensio reservata super Parochiali 1349
cum clausula *dupmodo remaneant centum pro relore*, sublinetur in eo, quod excedit Scuta centum debita Rectori pro sua Congrua. *Rota in Majoris Pensionis coram Taja, decis. recent. part. 19. tom. 1. decis. 379 num. 3.*
1676. 10. Jan. — Fides Parochi super probatione 1350
paupertatis pro consequendis alimentis, & sumptibus litis, non attenditur, sed rejicitur a Rota in Romana Vineæ super alimentis coram Alberгато Decano, *decis. recent. part. 18. tom. 2. decis. 612. num. 5.*
1676. 7. Febr. — Successor Beneficii si integros 1351
fructus percepit, integram etiam Pensionem persolvere tenetur, *Rota in Faventina Pensionis coram Calataju, d. part. 18. tom. 2. decis. 646. num. 8.*
1676. 2. Mar. — Decimæ de jure spectant ad Pa- 1352
rochum, qui solus in illis habet Juris assistentiam; & dicenti contrarium incumbit onus probandi. *Rota in Hispanen Decimarum coram Taja, d. part. 18. tom. 2. decis. 661. n. 6.*
1676. 2. Mar. — Episcopus, ubi Parochiæ non 1353
sunt distinctæ, ipse dicitur universalis Parochus, & ad eum solum spectant Decimæ. *Rota in Hispanen. Decimarum coram eod. ibid. num. 7.*
1676. 2. Mar. — Decimæ etiam sine Parochia 1354
præ-

præscribi possunt, ita ut virtute præscriptionis aliquis illas exigat a Parochianis, ad text. alleg. a Barboſa de Jur. Ecclesiast. cap. 26 §. 2. n. 48. vers. contrariam autem sententiam, apud Rotam in d. Hispanen. coram eod. ibid. num. 11.

1676. 20. Mar. — Pensio Parochiali imposita non 1355

substinetur, si illius redditus sint reducti ad annua scuta septuaginta, vix sufficientia, non pro Pensione, sed pro sola Congrua Rectoris. Roma in Faventina Pensionis coram Calataju, decis. recent part. 18. tom. 2. decis. 680. n. 8.

1676. 17. Apr. — In materia Decimarum sicut & 1356

in quavis alia, tantum dicitur præscriptum, quantum fuit possessum; & non amplius, l. quod meo, §. fin. ff. de acquir. poss. Gloss. in cap. auditur 15 in verb. interruptionem, in fin. de præscript. Giovagnon. respons. 28. n. 1. lib. 2. Guttier. canon. quæst. lib. 2. cap. 2. num. 83. apud Rotam in Conchen. Decimarum coram Emerix, decis. 295. num. 6 tom. 1.

1676. 23. Jun. — Clausula posita in Brevibus Indulgentiarum; scilicet: Volumus autem, ut si 1357

alias Christi Fidelibus dictam Ecclesiam visitantibus alia Indulgentia perpetua, vel ad tempus nondum elapsam duratura, concessa fuerit, presentes litteræ nullæ sint, non comprehendit Altaria Privilegiata pro Defunctis. Congreg. Indulgentiar. in Cameracen. apud Matthæucc. in Offic. Cur. regular. tom. 1. cap. 6. num. 14.

1676. 1. Jul. — Beneficium esse amovibile ad effe- 1358

ctum manutentionis, sufficit sola deputatio Parochi, vel alterius Beneficiati, prout ex Rip. in cap. cum Ecclesia Sutrina, num. 52. & 53. de caus. possess. & propr. Menoch. de retin. remed. ult. num. 34. apud Rotam in Marianen. Juris eligendi, & amovendi Curator coram Vicecomite, decis. recent part. 18. tom. 2. decis. 773. n. 1.

1676. 1. Jul. — Parochus, seu Plebanus Benefi- 1359

cii uniti nudum habet exercitium, & potius dicitur Servitor, cui certa merces datur, quam
Vere

vere Parochus, & Plebanus. *Rota in d. Marianen. coram eod. ibid. num. 8*

1676. 1. Jul. — Matrimonium probatur ex fide 1360
 Parochi, qui aliquos in Matrimonio conjunxit,
 & Testium qui interfuerunt, qui licet Confan-
 guinei, in hac materia probant, ut inquit
text. in cap. 3. de his, qui Matrimonium accusare
possunt, apud Rotam in Cathacen. Matrimonii co-
ram Taja, decis. recent. part. 18. tom. 2. decis. 779.
num. 4.
1676. 11. Dec — Mulier divertens a Viro, non 1361
 sua levitate, sed judicio Episcopi, & Ecclesiæ,
 ad illum redire cogi non debet, Gloss. ult. in
Can. Agathus 27 qu. 2. & Can. multorum 35. qu. 6.
cap. de illa, & ibi Gloss. Abb. & Canonistæ de
divort. apud Rotam in Barcinonen. Divortii coram
Vicecomite, d. part. 18. tom. 2. decis. 801. n. 1.
1677. 11. Jan. — Congruam exercenti Curam 1362
 Animarum solvere tenentur qui percipiunt De-
 cimas spectantes ad Ecclesias Parochiales, juxta
 dispositionem text. in cap. 2. § Ubi autem, de De-
 cim. in 6. & notant Rebuff. de Decim. quest. 7. n. 4.
Tondut. resol. Benefic. cap. 58 num. 16 apud Rotam
in Vallisoletana Congrua coram Emerix, tom. 1. de-
cis. 300. num. 2. ubi num. seqq. dictum fuit, quod
translatio Decimarum præsumitur facta cum
tali onere præstandi Congruam exercentibus
Curam Animarum, ex Rebuff. de congr. part.
num. 48. & seqq. & ex Gratian disceptat. 366.
num. 20
1677. 11. Jan. — Quantitas Congruæ regulanda 1363
 est secundum qualitatem Locī, numerum Per-
 sonarum, quibus subministranda sunt Sacra-
 menta, & redditus Parochiarum quarum Cura
 est commissa Parochis, aliaque onera ab his sub-
 eunda. Gloss. in cap. extirpanda, verb. sufficiens,
de Præben. Rebuff. de congr. part. num. 61 & seqq.
Tondut. qu. benefic. cap. 58. num. 13 & 14 apud Ro-
tam in d. Vallisoletana coram eod. ibid. num. 4. ubi
num. 7.

num. 7. dictum fuit; quod Congrua debet esse talis, ut Parochi, qui laborant in agro Domini, spiritualia Parochianis ministrando, absque sollicitudine aliunde querendi sibi victum, commode vivere possint; ut notat d. Rebuff. *loc. citat. numer. 78.* ne alias propter eorum inopiam proprium officium negligant, Populoque sibi credito, quem coercere, & a quo revereri debent, sint ludibrio, ac indigna eorum gradui cogantur committere, Lotter. *de re benefic. lib. 2. quest. 12. num. 25.*

1677. 11. Jan. — Non potest imputari Parocho 1364

quod Beneficium Curatum cum incompetenti Congrua acceptaverit. *Rota in d. Vallisoletana coram eod. ibid. num. 13. ubi num. 14. dictum fuit, quod Constitutio Pii V. taxans Congruam, loquitur de Vicariis, non autem Parochis, pro quibus ponderanda sunt præmissa de qualitate Loci, numero Personarum, redditibus Parochiarum, &c & ex diversis non fit illatio, vulgata leg. Papinianus, ff. de minor.*

1677. 15. Jan. — Nullis existentibus Parochis, 1365

solus Ordinarius habet intencionem fundatam in Decimis *Rota in Toletana Decimarum de Capilla coram Bourlemont, decis. recens. pars 19. tom. 2. decis. 466. num. 17.*

1677. 15. Jan. — Curati ad nutum amovibiles 1366

nec jus, nec titulum, nec possessionem acquirunt, sed tantum merentur mercedem uti Cappellani, Ministri simplices, & Servitores: & cum non sint proprie Parochi, non habent interesse in Decimis, nec proinde in earum controversiis sunt citandi. *Rota in d. Toletana coram eod. ibid. num. 19. & seq.*

1677. 15. Jan. — Si in Diœcesi nulli existant Pa- 1367

rochi, Ordinarius habet ubique jus proprium, & immediatum tanquam Parochus universalis, ut tradit Gonzal. *ad reg. 8. gloss. 6. num. 80. cum seq. Put. decis. 361. num. 5. lib. 1. apud Rotam in d.*

Te-

Toletana coram eodem ibidem num. 63.

1677. 29. Jan. — Condemnatio facta ab Episcopo, Beneficiato non nocet, si ille in gradu appellationis absolutus sit. *Rota in Asten Præpositura coram Calataju, decis. recent. part. 19. tom. 1. decis. 319. num. 1.* 1368
1677. 29. Jan. — Matrimonium probatur ex partibus a Libro Matrimoniorum Parochi extracta, quæ fidem facit indubitatam, ut tradiderunt Sanchez de Matrim. lib. 3. disp. 15. num. 22. Mascard. de probat. conclus. 672. n. 18. cum seqq. & alii, quos refert Barbosa ad Concil. sess. 24. de reform. cap. 1. num. 164. apud Rotam in Olovincen. canonica- tus coram Vicecomite, d. par. 19. tom. 2. decis. 468. num. 2. 1369
1677. 8. Febr. — Nulla Ecclesia, excepta Matri- ce, seu Cathedrali, fundat de Jure intentionem in subjectione aliarum Ecclesiarum inferiorum, nisi quatenus illam probet ex jure speciali, vel præscriptione desumpta ex tex. in cap. Dilatus 2. de Capell. Monach. ubi communiter Canonistæ apud Rotam in Burgen. Præminentiarum coram Bourlemont, d. par. 19. tom. 2. decis. 469. n. 1. 1370
1677. 8. Febr. — Pagus, seu Villa de Jure nullam habet jurisdictionem, sed subest Oppido, in cujus Territorio manet, juxta Extravag. qui sint Rebel- les, §. quoniam, & ibi Gloss. verb. Lombardia, vers. Villa, apud Rotam in d. Burgen. coram eod. ibid. num. 4. ubi num. 12. dictum fuit, quod Ecclesiæ Pa- rochiales extra Oppidum, dicuntur de Oppido, concurrente observantia. 1371
1677. 8. Febr. — Regularibus tantum prohibitum est facere Processiones extra eorum Ecclesias, illarumque ambitum, prout habet Rota in d. Bur- gen. Præminentiarum coram eod. Bourlemont, d. decis. 469. n. 48. 1372
1677. 8. Febr. — Parochi tenentur omnibus die- bus festivis Missam celebrare in propria Ec- clesia, non autem in alia, quacunque consuetu- dine 1373

dine in contrarium non obstante, per text. in cap. ut Dominici 2 de Paroch. & adducta Barbof. Apost. decis. collect. 555. n. 1. apud Rotam in d. Burgen coram eod. ibid. n. 67.

1677. 8. Mar. — Parochiæ Iura, Ecclesiæ simpliciter unita pro sola applicatione reddituum, remanent penes Vicarium. *Rota in Cavallicen. Decima Fani coram Emerix, decis. recent. par. 19. tom 1. decis. 321. num. 13.* 1377

1677. 22. Mar. — Receptum passim est, consuetudine induci posse, ut ex certa specie fructuum Decima non solvatur, ut notant Monet. de Decim. cap. 26. §. 3 num. 65. & 66. Tondut. *quæst. benefic. par. 1. cap. 39. num. 3.* ad introducendam autem huiusmodi consuetudinem non requiritur, ut Decima fuerit petita, & denegata, licet hoc requiratur ad præscriptionem. *Rota in d. Cavallicen. coram eod. tom. 1. decis. 323. num. 1. & 2. & postea in Moguntina Readificationis Chori 1680. 11. Mar. coram eod. ibid. decis. 440. num. 3.* 1378

1677. 29. Mar. — Fructus Bonorum Ecclesiæ iudicari debent secundum tempus contractus, non autem inspicere tempus superveniens, quo Bona alienata melioris conditionis effecta sunt. *Rota in Neapolitana Beneficii coram Bourlemont, decis. recent. par. 19. tom 2. decis. 472 n. 24.* 1376

1677. 29. Mar. — Ecclesia diruta retinet nomen Ecclesiæ, eique debetur honor, & reverentia, quamvis ejus vestigia vix appareant, ut tradit Lotter de re benefic. lib. 1. *quæst. 12. num. 45* Frances de Eccles. Cathedr. cap. 7. num. 49. apud Rotam in d. Neapolitana coram eod. ibid. n. 31. 1377

1677. 29. Mar. — Ut Ecclesia dicatur nova Consecratione indigere, sufficit ejus devastatio in majori parte, ut docet Gloss. in cap. proposuisti 4 verb. reconciliari, circa med. de Consecration. Barbof. de Episc. alleg. 27. num. 13. Sola igitur ejus area est maxima pars Ecclesiæ, cui superficies cedit, arg. text. in l. qui res 98. §. arcam, vers. T non 1378

non est his similis, ff. de sol. Gloss. in leg. Demo. 21. vers. pars ejus, ff. de pign. act. apud Rotam in d. Neapolitana coram eod. ibid. num. 32. & 33.

1677. 29. Mar. — Possessio capta de Ecclesia suffragatur etiam quoad illius Bona, cum Ecclesia dicatur res suas possidere. *Rota in d. Neapolitana coram eod. ibid. num. 35. ubi num. seqq. dictum fuit, quod Possessionem principalioris Ecclesiæ sufficit capere, ut dicatur capta etiam de aliis Ecclesiis dependentibus.* 1379

1677. 2. Apr. — Decimæ ex causa legitima possunt ad alium spectare, quam Parochum, ad litteram text. in *Clement. 1. de Decim. ubi Vitalin. num. 71. Cardin. in Clement. 1. sub num. 7 de Jurepatr. Rebuff. de congr. num. 108. apud Rotam in Cracovien. Decimarum super bono Jure coram Rondinino, decis. recent. par. 19. tom. 1. decis. 68. numer. 3.* 1380

1677. 2. Apr. — Assignatio Sedis, & Sepulturæ in Ecclesia spectat ad Fundatores qui sunt in hac quasi possessione, nemine alio comparente, qui hoc idem jus ad se pertinere contendat, Abb. conf. 106 sub num. 1. vers. item tertio, lib. 2. & ampliatur, si huic assignationi Rector Ecclesiæ assensum præstiterit, nec Ordinarius dissenserit. *Rota in Burgen. Juris sedendi coram Vicecomite, d. par. 19 tom. 2. decis. 474. n. 3. & 4.* 1381

1677. 2. Apr. — Rector Ecclesiæ potest istius loca distribuere, & assignare, salvis juribus honorificis Patrono ejusdem Ecclesiæ competentibus. *Rota in d. Burgen. coram eod. ibid. n. 5. ubi n. 6. & seqq. limitatur, si Patronus in Fundatione jus prohibendi tales assignationes sibi reservaverit: non tamen valet illatio a Jurepatronatus ad jus prohibendi, ne Rector Ecclesiæ possit istius loca assignare.* 1382

1677. 7. Maii. — In Fundatione Capellanæ de consensu Ordinarii possunt apponi conditiones bene visæ, & signanter exclusivæ reservationis. 1383

ratione mensium. *Rota in Florentina Capellania coram Bourlemont, decis. recent. par. 19. tom 2. decis. 476. num. 1.*

1677. 25. Jun. — Congrua debetur Parocho a Capitulo percipiente omnes Decimas spectantes ad Ecclesias Parochiales, ut planum est ex textu in cap. 2. *Subi autem, de Decim. in 6. & taxatur in scutis centum auri computatis computandis juxta consuetudinem loci: & sic taxata non dicitur excessiva, habita ratione loci, Parochianorum, & redditus Beneficii, & onerum, quæ subeunda sunt, juxta Gloss. in cap. extirpanda, verb. sufficientem de Præben. apud Rotam in Vallisoletana Congrua coram Emerix, d. par. 19. tom 1 decis. 112. num. 3. 4. & 5.* 1384

1677. 25. Jun. — Pactum Regularium non tumultuandi Cadavera in eorum Ecclesia absque licentia Capituli habentis Jura Parochialia est licitum & de iure validum, per textum litteralem in cap. 1. de pact. in 6. & servandum est, cum nihil magis naturale, & humanæ fidei consonum sit, quam pacta servare, l. prima, & l. juris gentium, §. Praetor ait, ff. de pact. & tale pactum potest iniiri absque Beneplacito Apostolico, quia cum sit de iure permissum, Apostolicum Beneplacitum non requiritur, ut in terminis loquitur text. in cap. 3. de pact. in 6. apud Rotam in Oxoniensi Observationis concordia coram Vicecomite, d. par. 19 tom. 2. decis. 477 num. 1. 2. & 5. 1385

1677. 28. Jun. — Concordia facta super Decimis, seu Primitiis inter Curatos, & Beneficiatos non eget consensu Episcopi, vel Beneplacito Apostolico, ad cap. ult. de pact. in 6. & ibi Gloss. antecessori, ac Barbof. ibid. num. 1. & eo magis, si observata fuit a semisæculo *Rota in Hispanen. decimarum coram Taja, decis. recent. par. 19. tom. 1. decis. 118. num. 6. & 7.* 1386

1677. 15. Nov. — Parochus potest esse etiam non Sacerdos, si ex constitutione Ecclesiæ alius 1387

Sacerdos Curam exercere debet, donec ille Sacerdotium assumat. *Rota in Pampionen. duorum quatorum Beneficii coram Albergato Decano, d. par. 19. tom. 1. decis. 129 n. 13*

1678. 25. Ian. — Iuris assistentia decimandi, quæ militat favore Parochi, *Duran decis. 46. n. 4. Cels. decis. 18. num. 2. non procedit contra habentes pro se centenariam, & immemorabilem, quæ meliorem quemcunque titulum de mundo secum affert, cap. super quibusdam, de verb. signific. l. 1. §. ductus aqua, ff. de aqu. quot. & assin. apud Rotam in Hispalen Decimarum coram Pauluccio, decis. recent par. 19 tom. 1. decis. 152 n. 3.* 1388
1678. 25. Ian. — Libris Ecclesiæ plene creditur, etiam ad favorem ejusdem Ecclesiæ, *Dec. conf. 146. num. 14 vers. ita conclusio, Lotter. de re benefic. lib. 2. quæst. 33 numer. 32. apud Rotam in d. Hispalen. Decimarum coram eod. ibid. numer. 8.* 1389
1678. 14. Febr. — Rectores Ecclesiarum Parochialium non possunt examinari ab Episcopo, nisi ad normam Decretorum Sacræ Congregationis Concilii Tridentini. *Rota in Compostellana Juris examinandi coram Pauluccio, decis. recent par. 19. tom. 1. decis. 167 n. 1.* 1390
1678. 14. Febr. — Ut Parochus possit denuo examinari ab Episcopo, requiritur vehemens suspicio inhabilitatis, & imperitiæ, de qua constare debet in scriptis. *Rota in d. Compostellana coram eod. ibid. num. 2 ubi num. seqq. dictum fuit, quod Rector excommunicatus ab Episcopo ad hoc, ut se subiiciat novo examini, absolvendus est saltem ad cautelam, ut tuto Divinis se ingerere possit, cap. 2. cap. 7. §. porro, de senten. excomm. in 6.* 1391
1678. 14. Febr. — Parochus ad Curam jam receptus non dicitur contempsisse Episcopum, eique restitisse, si sine causa ipsum ad novum examen velit compellere, *Decian. conf. 54 n. 9.* 1392

¶ *seqq. lib. 3. Capic. Latr. consult. i. num. 58 apud Rotam in d. Compostellana coram eod. ibid. num. 9*

1678. 14. Febr. — Inhabilitas Parochorum ad novum examen subiiciendorum excluditur, si illi ad numerum effrenatum ab Episcopo examinari velint. *Rota in Compostellana Juris examinandi coram Pauluccio, decis. recent. par. 9. tom 1. de cis. 166. num. 4. ubi num. seqq. dictum fuit, quod inhabilitas in suis Curatis prætenfa ab Episcopo cessat, si illi ab alio Superiore examinati, idonei sunt reperti.* 1393

1678. 14. Febr. — Assertiones Episcopi vagæ non sufficiunt super inhabilitate suorum Parochorum, ne sit in ejus arbitrio illorum famam gravare, eos novo examini subiiciendo, *Pignatel. consult. 132 num. 19 lib. 1. apud Rotam in d. Compostellana coram eod. ibid. n. 9. & 10.* 1394

1678. 14. Febr. — Ab examine novo facto ab Episcopo de suis Parochis datur appellatio ad effectum devolutivum, ut notat Barbosa, ad Concil. Trident. sess. 21. cap. 6. num. 9. ac proinde acta sunt redigenda in scriptis, ut possint transportari ad Iudicem ad quem, qui valeat ex illorum revolutione cognoscere validitatem Decreti contra Parochos. *Rota in d. Compostellana coram eod. ibid. n. 11 & 12.* 1395

1678. 14. Febr. — Suspicio supervientis inhabilitatis ad Curam debet esse eo magis fundata, quò in favorem Parochorum militat vehemens præsumptio habilitatis, ex quo Parochiale Beneficium sunt adepti prævio examine per concursum, juxta præscriptum Sacri Concilii Tridentini sess. 24. de reform. cap. 18. prout censuit *Rota in d. Compostellana coram eod. ibid. num. 13. ex Oldrad. cons. 18 post princ. Felin in cap. ex litteris, num. 6 de constit. Dec in cap. cum venerabilis, n. 50 & 154. de except. Pignat. consult. 132 n. 5. tom 1.* 1395

1678. 8. Apr. — Contractus initus de rebus Ecclesiæ, servatis debitis solemnitatibus, ex vi Be- 1396

neplaciti Apostolici, habet præsumptionem utilitatis, & validitatis pro se, Ricc. *in Prax. alien. rer. Eccles.* par. 1. *resol.* 13. num. 1. Pacion. *de locat. & conduct. cap.* 14. §. 10. n. 5. juvante insuper sententia Executorum super evidenti utilitate, ejusque diuturna observantia: tuncque præsertim, cum Executores ipsi assumentes partes Judicis ob clausulas in Brevi insertass processerunt servata forma Commissionis, Rosa *de Executorib. Litterar. Apostolicar. cap.* 4. num. 339 apud Rotam in *Lucana Bonor. coram Paulutio, decis. recent. par.* 19. tom. 2. *decis.* 548. num. 1 2. & 3.

- 1678 8. Apr. — Ubi agitur de alienatione rerum Ecclesiæ inferioris, quæ habeat proprium Rectorem, tunc ipse citandus est, & de eo intelligitur clausula *vocatis vocandis*, Corrad. *in Prax. dispens. lib.* 9. *cap.* 5. num. 13. Pacion; *ubi supra*, §. 9. num. 28 & 29 cum ejus proprium, & naturale munus sit defendere Ecclesiam suam, supplente Summi Pontificis Beneplacito per Iudices Commissarios Episcopi auctoritatem, si requireretur, *ex cap. sine exceptione* 12. *quæst.* 2. ut observat Berous *conf.* 88 num. 20. & 21 *lib.* 1. apud Rotam in *d. Lucana coram eod. ibid.* n. 7. & 8.
- 1678 8 Apr — Rector ad instar Tutoris auctoritate non potest contractum ejus Ecclesiæ ad proprium commodum, §. *fin. Insistit sit. de auct. Tutor. l. idem*, §. *cum autem*, ff. *de testam. tut. l. saps*, ff. *de Curat. fur.* cum suspectus quodammodo ipse rector consanguineus acquirentium redderetur rationabili præsumptione, ut tradit Ricc. *in Prax. alien. rer. Eccles. resol.* 16. n. 1. quæ quidem præsumptio cessat, & eliditur ex quo debitæ solemnitates fuerunt adhibitæ, & intervenit Executorum sententia, quæ omnia inducunt præsumptionem longe potentiolem, ut limitando generalem regulam notant Ricc. *d. resol.* 16. num. 3. *ubi num.* 5 *addit*, quod ex præsumptione affectionis in Consanguineos alienatio facta a Rectore non redditur nul-

1397

1398

nulla, *Rota in d. Lucana coram eod. ibid num. 10.*
& seqq.

1678. 22. Apr. — Bona patrimonialia Fabricæ Ecclesiarum Parochialium, maxime stante consuetudine, possunt per Communitatem, seu Laicos administrari. *Rota in Lucana pratensis Unionis coram Pauluccio, decis. recent. par. 19, tom 1. dec. 203. num. 2. ubi num. 11. dictum fuit, quod Bona patrimonialia Ecclesiæ non possunt dici unita cum aliis Bonis ejusdem Ecclesiæ, si illa a Laicis, hæc autem ab ipsa Ecclesia administrata sunt.* 1399

1678. 22. Apr. — Licet Rectori de iure competat administratio Bonorum Ecclesiæ, nec in ea possint Laici sese immiscere, *can. Judicatum 89. dist.* Bona tamen operæ, seu Fabricæ sunt separata a patrimonialibus Ecclesiæ, de quibus loquitur *dict. can.* ideoque nullum est inconueniens, ut a Sæcularibus tractentur, maxime cum ea lege fuerint ab Institutoribus relicta, *Buratt. dec. 22 num. 1. ad stipulante præsertim immemorabili consuetudine, quæ inducta plurimum, imo omnia in huiusmodi materia operatur, cap. duò simul, de offic. Ordin. cap. cum contingat, de for. compet. l. sed & ea, iuncta leg. seq. ff. de legib. apud Rotam in d. Lucana coram eod. ibid. num. 13 & seqq.* 1400

1678. 9. Maii. — Anniversarium, celebratio Missæ, & aliud quodcunque onus expressè in Fundatione appositum, adimplendum est, ad text. in *can. penult. 18. qu. 2. apud Rotam in Pampilonen. Anniversarii coram Taja, decis. recent. p. 19 tom 1. decis. 210. num. 5. ubi num. seqq. dictum fuit, quod onus injunctum ab eo qui auxit dotem Beneficii, & ab Ordinario etiam qui præstitit consensum institutioni, adimpleri debet: variatio autem permittitur etiam post erectionem Beneficii, modo tamen sequatur ante consensum Episcopi.* 1401

1678. 9. Maii. — Onus Beneficii a Beneficiato acceptatum, ab eo irapugnari amplius non potest, 1402

test, etiamſi Teſtator, & Fundator illud Beneficio non impoſuerit. *Rota in d. Pampilonen. Anniverſarii coram eod. ibid. num. 8.*

1678. 3. Jun. — Parochi fundatam habent intentionem in adminiſtratione Sacramentorum, in exercitio omnium actuum, & jurium Parochialium, in exactiōe Oblationum, ac Funeralium, tam in Eccleſia Parochiali, quam intra fines totius Parochiæ privative quoad omnes, *cap. dilectus, de Capell. Monach. cap. fraternitatem, de Sepult. pluresque Auctores citati a Rota in Mediolan. Jurium Parochialium coram Matthæjo, deſiſ. recent. part. 19 tom. 1. deciſ. 225, num. 1.*
1678. 3. Jun. — Parochi plures ejuſdem Eccleſiæ eſſe poſſunt, ad quos una ſimul totale miniſterium Eccleſiæ pertineat, quia Juri non repugnat, quod duo, vel plures non poſſint eſſe in ſolidum Curati, *in cap. non ignores, Ioan. Andr. ſub n. 2. verſ. ſed contra, de Præbend. & Dignit. Hoſtien. ibid. unum 6. Butr. pariſer, num. 6 Mil in Rep in verb. Eccl. apud Rotam in d. Mediolanen. coram eod. ibid. num. 2.*
1678. 3. Jun. — Parochi ubi ſunt plures unius Eccleſiæ, non omnes poſſunt eſſe Sponſi, ſed repræſentant Sponſum, nempe Parochum, & de cætero vere habent Curam ipſam omnimodam, *In hoc in cap. cum non ignores, num. 1. de Præben. Lotter. de re benefic. lib. 1. quæſt. 20. a num. 142. ad 143 apud Rotam in d. Mediolanen. coram eod. ibid. num. 3.*
1678. 3. Jun. — Parochi plures, licet ſinguli dici non poſſint Rectores actu, negari non debet, quod habitu tales non poſſint denominati, & in ipſis tanquam in uno corpore conſervatur unitas, *Lotter de re benefic. ib. 1. quæſt. 20. num. 198 in fine, apud Rotam in d. Mediolanen. coram eod. ibid. num. 4.*
1678. 3. Jun. — Sicuti una Uxor plurium Virorum conſortium abhorreret, ita Eccleſiam unum ſo-

solum decet habere Sponsum, juxta text *in cap. quoniam, vers. prohibemus, de offic. Ordin. cap. cum non ignores, de Praben. & Dignitat. apud Rotam in d. Mediolanen. coram eod. ibid. num. 5.*

- 1678 3. Iun. — Parochi plures per modum unius Collegii, unum Corpus licet ex pluribus Personis constitutum repræsentantes, conservant unitatem, & unicitem Parochialitatis Ecclesiæ, & in eo consistit Cura Animarum, Bald *in l. 1. num. 5. vers. 7. quaro, ff. de offic. cons. Bellamer. cons. 38. num. 12 vers. Cura Parochialis Ecclesiæ, Card. Tusc. verb. Parochia, concl. 96. num. 1. Lotter. de re benefic. lib. 1. quest. 20. n. 144 & seq. & in hoc casu licet sint plures Personæ, tamen unus est Curatus, quia omnes habentur loco unius, Gloss. *in Can. nunc autem, verb. Diocletiani, dist. 21. apud Rotam in d. Mediolanen. coram eodem ibid. num. 6. & 7.**

- 1678 3. Iun. — Parochi, licet sint plures unius Ecclesiæ, omnes simul illius gaudent prærogativis, & emolumentis ejusdem Ecclesiæ: potiuntur enim jure decimandi, & funerandi. *Rota in d. Mediolanen. coram eod. Matthæjo, d. decis. 225. n. 8.*

- 1678 3. Iun. — Ad plures, etiam Parochos ejusdem Ecclesiæ, possunt spectare jura decimandi, text. *in cap. cum contingat, de Decim. & in cap. fin. de Paroch. & ad eosdem etiam pertinere jura funerandi, ut egregie firmat Barbosa de Parochor. part. 1 cap. 1. num. 3. apud Rotam in d. Mediolanen. coram eod. ibid. num. 10.*

- 1678 3. Iun. — Curati plures possunt de per se constituere Collegium, etiam sine alia superiori- tate Prælati, quæ de essentia Collegii pernecef- se non requiritur, ut firmat Ioan. Andr. *in cap. cum non ignores, num. 2. vers. & sisti, Zabar. ibi, num. 2. de Præb. Archid. in can. sicut, num. 2. vers. & licet non habeant Prælatum, caus. 2. qu. 2. Roman. cons. 436. num. 6. apud Rotam in d. Medio- lanen. coram eod. ibid. num. 11.*

1678. 3. Jun. — Pontifex erigendo Ecclesiam Parochialem in Collegiatam, potest ab ea excludere Episcopum, & Canonicos, vel ipsam eidem Episcopo, Capitulo, & aliis etiam Personis tradere, ut ex Felin. *in cap. in nostra, sub n. 15. de rescript. dixit Rota in d. Mediolanen. coram eod. ibid. num. 21.* 1413
1678. 3. Jun. — Papa si nihil voluit demere Parochis, quorum Ecclesiam in Collegiatam erexit, ita nullum jus in Canonicos transferre voluisse censetur, prout prosequitur *Rota in d. Mediolanen. coram eod. Mattæjo, d. decis. 225 n. 23.* 1413
1678. 3. Jun. — Ecclesia Parochialis erigi potest in Collegiatam, & nihilominus Cura remanere penes Parochum, prout antea erat, non autem in Collegium, vel Dignitatem transferri. *Rota in d. Mediolanen. coram eod. ibid. n. 24.* 1414
1678. 3. Jun. — Episcopus executor Litterarum Apostolicarum erectionis Parochialis in Collegiatam, non potest statuere, quod dominium Ecclesiæ, & suppellectilium in posterum spectet ad Capitulum, & Canonicos, quia prout Executor remanet denudatus omni potestate primævum statum immutandi, & novum inducendi, & ei deficit omnis facultas prævertendi formam sibi in Brevis præscriptam, & sub certis modis limitatam, ut ex *cap. Venerabilis 37. de offic. delegat. cap. cum dilecta 22. ibique Gloss. in verb. transponen. res, de rescript. dixit Rota in d. Mediolanen. coram eod. ibid. num. 24. & 25.* 1415
1678. 3. Jun. — Consensus Canonicorum, & Parochorum non præjudicat, si non agitur solum de illorum favore privato, sed de interesse Ecclesiæ, & successorum, Jo: de Anan. *in cap. quia frustra, num. 6 de usur. apud Rotam in d. Mediolanen. coram eod. ibid. num. 26.* 1416
1678. 3. Jun. — Ecclesia Parochialis in Collegiatam erecta sine mutatione prioris status, si deinde illius dominium Canonicis est concessum, 1417

intelligitur citra innovationem præcedentis status Ecclesiæ: & ideo quoad jus præeminentiale circa Collegialia, non quoad exercitium Curæ. *Rota in d. Mediolanen. coram eod. ibid. num. 29.*

1678. 6. Jun. — Parochus ex consuetudine Urbis Vicecuratum habere non debet, cum possit ipse optime satisfacere suo ministerio per seipsum: quidquid sit, si ob distantiam Fidelium, aut simili de causa Coadjutor in Cura exercenda necessarius esset. *Rota in Romana Pensionis coram Rondinino, decis. recent. par. 19. tom. 1. decis. 233. num. 17. & 18.* 1418

1678. 8. Iun. — Valet Pactum inter Parochum, & Regulares, quod in istorum Ecclesiis illius Parochiani non sepeliantur, text. in cap. 1. de pact. in 6. & huiusmodi pactum observandum est, nec illud sine dedecore Religionis alterari potest, text. in cap. 3. eod. tit. de pact. in 6. apud Rotam in Oxomen Observationis Concordiæ coram Vicecomite, decis. recent. par. 19 tom. 2. decis. 489. num. 1. & 2. 1419

1678. 8. Jun. — Regulares possunt vigore Clem. dudum 2. de Sepult. sepelire in eorum Ecclesiis omnes, qui in ipsis elegerint Sepulturam: cui libertati sepeliendi potest per pactum a Regularibus renunciari, etiamsi Sæculares apud illos sepeliri elegerint: quod procedit etiam in Ecclesiis jam constructis, & quibus libera erat Sepultura ex Privilegio Apostolico: multo magis autem si agatur de Ecclesia construenda, cujus constructio a Parocho, sive Capitulo impediri poterat. *Rota in d. Oxomen. coram eod. ibid. n. 3. & seqq.* 1420

1678. 8. Iun. — Constructionem novæ Ecclesiæ intra limites suæ Parochiæ potest Parochus, sive Capitulum impedire ratione præiudicii sibi ex ea inferendi, ut notant communiter Canonistæ in cap. cum dilectus, de Capell. Monach. Barbof. de Episc. par. 2. alleg. 26. num. 5. apud Rotam in d. Oxomen. coram eod. ibid. num. 8 ubi num. 9. & 10. dictum 1421

Cum fuit, quod permittendo autem illius constructionem possunt in ea apponere conditiones sibi bene visas etiam non conformes Juri, adinstar Patroni in limine foundationis Ecclesiæ, Lambert. *de Jurepatr. lib. 2. quæst. 1. art. 7. num. 2.* Tamburgin *de Jur. Abb. tom. 2. disp. 5. quæstio 1. n. 7.*

1678. 8. Jun. — Pactum, quod in Ecclesia Regularium Cadavera non sepeliantur, non est contra Catholicam libertatem, imo ex dispositione Sacrorum Canonum est præcise observandum: maxime, quia hujusmodi pacta etiam in Urbe in faciem Summi Pontificis, & eo approbante practicantur, ut in fundatione S. Idelphonfi Reformatorum S. Augustini cum Ecclesia S. Franciscæ Romanæ, *Rota in d. Oxomen. coram eod. ibid. num. 16. & 17.* 1423
1678. 8. Jun. — Jus Sepulturæ etiam respectu illam eligentium est de Jure Parochiali, ut notat Gloss. *in cap. 1. in 1. notab. de pact. in 6.* & per dictum pactum nullo modo violata remanet eorum, siue propriæ Ecclesiæ libertas, cum res per renunciationem dicti Privilegii reducta fuerit ad propriam naturam, & primævum jus commune, Gloss. parva *in d. cap. 1. verb. quod facile*, Barbof. *ibid. num. 2. apud Rotam in d. Oxomen. coram eod. ibid. n. 20. & 21.* 1423
1678. 8. Jun. — Sepultura eligi non potest in situ prophano, qui non est aptus ad Sepulturam, ex late deductis per Murg *de Sepult. tract. 3. disquis. 3. per tot. tom. 1. apud Rotam in d. Oxomen. Observationis Concordia coram eod. Vicecomite, d. de. cis. 489. n. 22.* 1424
1678. 8. Jun. — Ecclesiæ Regularium non possunt absolutè cogi ad recipiendum aliquem ad Sepulturam, neque hoc est contra libertatem Sæcularium quoad illius electionem, ut firmat Pasfarin. *in cap. 1. de pact. in 6. num. 7. apud Rotam in d. Oxomen. coram eod. ibid. n. 23.* 1425
1678. 8. Jun. — Pactum Regularium cum Parochio 1426

cho non recipiendi illius Parochianos ad Sepulturam, non repugnat libertati ipsorum eligentium, ut concludit idem Passarin. *loc. citat. apud Rotam in d. Oxomen. Observationis Concordiæ coram eod. ibi. n. 24.*

1678. 8. Iun. — Parochiani habent jus cogendi 1427

Parochum ad illos recipiendum ad Sepulturam, quod is non competit contra Ecclesias Regularem, & alias non Parochiales ut declarat Franc. *in d. cap. 1. sub num. 2. & 3. apud Rotam in d. Oxom. coram eod. ibid. num. 25.*

1678. 8. Jun. — Parocho de Jure debetur Quar- 1428

ta funeralis, quando ejus Parochiani in aliis Ecclesiis deferuntur; non tamen totum Sepulturæ emolumentum, quod haberet, si Defuncti sepelirentur in ejus Ecclesia parochiali, cui proinde semper Sepultura in Monasterio est præjudicialis, Passarin. *in præcipitat. cap. 1. num. 8. apud Rotam in d. Oxomen. coram eod. ibid. n. 27. & 28.*

7670. 8. Iun. — Pactum inter parochos, & Re- 1429

gulares, quod in istorum Ecclesiis illius parochiani non sepeliantur, nullas requirit solemnitates, neque etiam Superiorem Regularem licentiam, *Rota in d. Oxomen. coram eod. ibid. nu. 29. ubi num. seq. ampliatur, si fuerit initum in limine foundationis Monasterii, & per longum tempus observatum, quo casu absque solemnitatibus substatetur: ideoque Regulares ad fundandum in loco admissi cum tali pacto, illud omnino observare debent, si in eodem loco permanere volunt, cum jus, æquitas, ac Religio non patiantur, ut fides ab eis frangatur, & eisdem servetur, ut exaggerat text. in cap. 3. de pact. in 6. debent enim contractum vel in totum approbare, vel recedendo a loco in totum reprobare, ex Rota coram Greg. decis. 467. num. 5. & coram Bichio, decis. 437. n. 23. & alibi.*

1678. 20. Iun. — Episcopus successor tanquam legitimus Medicus examinare potest parochos al-

ejus

1430

ejus antecessore approbatus ad eorum peritiam explorandam, Gonzal. *ad reg. 8. gloss. 4. num. 106* Tondut. *quest. benefic. part. 2. cap. 5. § 5. num. 6.* Paris. *de resign. Benefic. lib. 10. qu. 5. num. 66.* eoque examine per eosdem recutato, facile comprehendit eorum inhabilitatem, Castropal. *oper. moral. de Sacram. part. 4. tract. 23. disput. unic. punct. 19. § 4. num. 5.* ac proinde potest eosdem suspendere, & in eorum Ecclesiis, ac Curæ exercitio Vicarios, seu Vicecuratos deputare juxta apertissimam Tridentini dispositionem *sess. 21. de reform. cap. 6.* & frequentia Doctorum vota, quos citat, & sequitur *Rota in Compostellana Iuris examinandi super remotionem Vicecuratorum coram Pauluccio, dec. recent. part. 9. tom. 1. decis. 258. num. 1. 2. & 3.*

1678. 20. Jun. — Vicecuratorum deputatio facta ab Episcopo loco Parochorum se examinare recusantium appellationem non admittit. *Rota in d. Compostellana coram eod. ibid. num. 5. ubi num. seq. dictum fuit, quod appellatio suspensiva non conceditur a Decretis factis ab Episcopo in actu Visitationis, ex Tridentino sess. 24. de reform. cap. 10.* 1431
1678. 20. Jun. — Procurator Fiscalis Episcopi ipse solum dicitur legitimus Contradictor in materia approbationis Parochorum. *Rota in d. Compostellana coram eod. ibid. num. 9. ubi num. 11 dictum fuit, quod Vicecuratorum remotionem si Parochus, qui se renuit examinare, revocare velit, novo examini se subicere debet.* 1432
1678. 20. Jun. — Si Successor Episcopus Regulares utcumque a Sancta Sede adeo privilegiatos, semel a prædecessore approbatos, licet Lectores, & Graduatos in Theologia, potest pro recta, & tuta Sacramenti Pænitentiae administratione ad examen vocare, multo magis poterit Parochos a se non amplius examinatos examinare, ut experiatur, an exulta duret scientia, & peritia, de qua quidem cognovit prædecessor, 1433

for, ut consulat quieti conscientia suæ, quam
ratiocinationem induxit Capon. *contr. forens*
contr. 42 num. 8. post Joan. Sanchez in *Select. Sa-*
cram. disput. 48. apud Rotam in Compostellana Juris
examinandi coram Pauluccio, decis. recent part 19
tom. 1. decis. 257. num. 16. & 17

1678. 20. Jun. — Episcopus successor, si Pa-
ros a se denuo examinatos habiles non reperi-
at, potest illis assignare Coadutores, donec affi-
cientur habiles, ad præscriptum Tridentini
Concilii, quod hanc facultatem indulget, &
præviā examinis, ac necessariam indulgisse præ-
sumitur, l. 2. ff. de *jurisdic. omn. jud. l. ad rem*,
l. ad leg. legitimum, ff. de *procur. apud Rotam in d.*
Compostellana coram eod. ibid. num. 34. ubi num. 37
dictum fuit, quod examen factum per solam ap-
probationem Ordinarii non inducit adeo urgen-
tem idoneitatis præsumptionem, sicuti examen
per concursum.

1678. 27. Jun. — Beneficium Parochiale permutare non potest, qui ad aliam Parochialem habuit concursum, eamque die permutationi sequente consequutus est. *Rota in Vicen. Parochialis coram Albergato Decano, decis. recent. part. 19 tom. 1. decis. 276 num. 3.*

1678. 27. Jun. — Permutatio facta a non habente aliquod jus in Beneficio permutato, remanet nulla: Permutatio autem Beneficii modici redditus fieri nequit cum Beneficio pinguiori: Sic permutatio facta de Beneficio pinguiori cum alio Beneficio modici redditus, præsumitur fraudolenta. *Rota in d. Vicen. coram eod. ibid. numer. 5. & seqq.*

1678. 18. Jul. — Si Regulares Curam exercent Animarum, non possunt abesse a dicta Cura, neque ad libitum alios subrogare, nisi petita, & obtenta licentia Ordinarii. *Congregat. concil. in Florentina ad cap. 11. sess. 25. de regular. apud Monacel. in Formul. leg. pract. p. 1. tit. 6. form 20 n. 8.*

1678. 1. Oct. — Nec Episcopus, aut alius Beneficiorum liberæ collationis, vel devolutorum Collator, nec ejus Vicarius, aut alias Officialis potest aliquid exigere, aut sponte oblatum recipere pro dictorum Beneficiorum collatione, aut possessione, tam si sint Curata, vel Residentialia, quam simplicia, vel non residentialia, aut etiam Capellanix manuales. *Innocentius XI. in Taxa ab eo Innocentiana vocata, §. Nella materia de' Beneficii, apud Pascucc. in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatel. part. 1. tit. de Episcopis, pag. mibi 260.* 1438
1678. 1. Oct. — Nullo modo impediuntur, vel retardentur Sepultura, Exequiæ, aut Funeraria Defunctorum tam Civium, quam exterorum ob solationem illorum emolumentorum, quæ ab Episcopo, aut Capitulo, sive a Curato, & quocunque alio juxta locorum consuetudinem prætenduntur, sed illæ sæ remaneant actiones juridicæ in Bonis, super quibus erunt exercendæ, absque eo quod fiat injuria Cadaveri, vel dentur molestiæ personales Filiis, Uxoribus, & consanguineis; nec etiam aliquid exigatur pro licentia transferendi Cadavera, vel ea sepeliendi magis in uno loco, quam in alio. *Innocentius XI in d. Taxa, §. Come anche in modo alcuno, apud eund. ibid.* 1439
1679. 13. Jan. — Episcopus tanquam Parochus universalis suæ Diæcesis habet assistentiam Juris pro Decimarum exactione. *Rota in Hispanen. Decimarum de Olivares coram Bourlemont, decis. recent. part. 19. tom. 2. decis. 498. num. 5. ubi num. seqq. dictum fuit, quod cessat hæc Juris assistentia super Territoriis ab ejus jurisdictione separatis, & exemptis, ex Barbosa de potest. Parochi, part. 1. cap. 1. num. 21. & 22. ac Frances de Eccles. Cathedr. cap. 2. num. 138.* 1440
1679. 13. Jan. — Jus decimandi intra propriam Diæcesim transit cum ipsa Cura, sive totalis sive de- 1441

habitualis sit, cui tanquam qualitas intrinseca inhæret. *Rota in d. Hispalen. coram eod. ibid. n. 14. ubi num. 19. dictum fuit, quod per concessionem Ecclesiæ Parochialis dicitur concessa Cura Animarum, ad quam consequenter pertinentia Decimarum.*

1679. 13. Jan. — Ordinarius ex lege Diæcesana solam quartam Decimarum percipit *Rota in d. Hispalen. coram eod. ibid. num. 16. ubi num. seqq. limitatur, si Diæcesis non sit divisa in Parochias, quia tunc Ordinarius uti Parochus universalis omnes Decimas exigit.* 142

1679. 13. Ian. — Deputatio Vicarii amovibilis pro exercitio Curæ facta a Prælato inferiori, ostendit hunc esse Parochum universalem, & deputatum ab eo exercere Curam tanquam nudum Ministrum ejusdem. *Rota in d. Hispalen. coram eod. ibid. num. 22.* 43

1679. 13. Ian. — Institutio auctorizabilis non est de iuribus Parochialibus, sed de Episcopalibus, prout dixit *Rota in d. Hispalen. Decimarum de Olivares coram eod. Bourlemont, d. decis. 498. num. 23.* 144

1679. 13. Ian. — In dismembratione facta ab Ordinariis ad formam *cap. ad audientiam 3. de Eccl. edifican. & Sacrum Concil. Trident. sess. 21. cap. 4. de reform.* non venit ius decimandi in ea non expressum, ut advertit Fagnan. *in cap. cum contingat, num. 51. vers. non obstante Decisione de Decimis, apud Rotam in d. Hispalen. coram eod. ibid. num. 24.* 144 3

1679. 13. Ian. — Cum Decimæ dentur ratione Curæ Animarum, sive administrationis Sacramentorum, sequitur, quod novus Parochus, vel nova Ecclesia eo ipso, quod habet suos fines, & subditos certos, & separatos, a Papa de plenitudine potestatis ei designatos, habeat etiam fundatam intentionem de jure in perceptione omnium Decimarum intra suos limites, juxta text. *in cap.* 144

cap. cum contingat 29 & seqq de Decim apud Rotam in d. Hispalen. coram eod. ibid. n. 32. & 33.

1679. 13. Jan. — In dismembratione, quæ fit ab Episcopo vigore Concilii Tridentini, præter congruam portionem non potest idem Episcopus quidquam aliud Rectori novæ Ecclesiæ assignare. *Rota in d. Hispalen. coram eod. ibid. num. 34. ubi num. 36. & 42. dictum fuit, quod in dismembratione nulla est necessitas assignandi Decimas novæ Ecclesiæ, quæ sit dotata de aliis redditibus Ecclesiasticis: nec veniunt Decimæ in dismembratione facta cum clausula sine præjudicio.*
1679. 13. Jan. — Jus decimandi est intrinsece consequutivum concessioni Ecclesiarum Parochialium, ut tradit Gonzal. *ad reg. 8. gloss. 36. num. 50. apud Rotam in d. Hispalen. coram eod. ibid. num. 49. ubi num. seq. dictum fuit quod per dismembrationem non censetur præjudicatum Personis habentibus Officia, seu Beneficia in Ecclesiis dismembratis.*
1679. 16. Jan. — Prohibitio alienationis in aliam Ecclesiam, vel Locum pium inest de jure Bonis emphyteuticis Ecclesiæ. *Rota in Romana Castri Orciani coram Bourlemont, decis. recens. par. 19. tom 2. decis. 494. num. 40. ubi num. seqq. dictum fuit, quod Bona in Ecclesiam alienari prohibita, si ad manus Ecclesiæ pervenisse probentur, præsumuntur pervenisse alio titulo, quam prohibita alienationis.*
1679. 12. Febr. — Parochi redarguant asserentes Communionem quotidianam esse de Jure Divino: doceant, in Ecclesiis, seu Oratoriis privatis ex dispensatione, seu Privilegio Pontificis de manu sacerdotis sumendam Sanctissimam Eucharistiam, nec eam ullo modo deferendam in Crumena, aut secreto ad existentes Domi, vel cubantes in lecto, quam ad Infirmos, qui ad illam suscipiendam ad loca prædicta accedere non valeant:

leant: & ad eos, si ab Ecclesiis deferatur, publice & cum pompa juxta formam Ritualis Romani: si vero ab Oratorio Privilegiato cum forma decenti. *Congregat. concil. cum approbatione Sanctissimi, apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 13. pag. mibi 35.*

1679. 12. Febr. — Curent etiam dicti Parochi ut circa Communionem in Feria sexta Parasceves Missalis Rubricæ, & Ecclesiæ Romanæ usus serventur: Insuper admoneant, nulli tradendas plures Eucharistiæ formas, seu particulas, neque grandiores, sed consuetas: nec permittant, ut venialium confessio fiat simplici Sacerdoti non approbato: ab Episcopo, aut Ordinario. *Congregat. Concil. apud eund. ibid.*

1679. 12. Febr. — Si Parochi, alique Sacerdotes secusegerint, sciant Deo Optimo Maximo rationem reddituros, neque defuturam Episcoporum, & Ordinariorum justam, ac rigorosam animadversionem in contrascentes, etiam Regulares, facultate ipsis Episcopis, & Ordinariis in vim hujus Decreti per sedem Apostolicam specialiter attributa. *Congregat. Concil. apud eund. ibid.*

1679. 20. Febr. — Nihil in Jure constitutum est de exprimendo nomine Matris in Libro Baptismatis: & eo minus hujusmodi Liber requirit talem nominis expressionem, si in pluribus partitis illud descriptum non sit. *Rota in Bononien. Fideicommissi de Seraphinis coram Taja, decis. recent. par. 19. tom. 1. decis. 403. n. 12. & 13.*

1679. 2. Mar. — Congregatio Inquisitionis coram Innocentio XI sequentes damnavit Propositiones, quarum prima, cæteris omisiss; Non est illicitum in Sacramentis conferendis sequi opinionem probabilem de valore Sacramenti, relicta tutiore, nisi id veteret lex, conventio, aut periculum gravis damni incurrendi: Hinc sententia probabilis tantum utendum non est in collatione Baptismi Ord-

nis Sacerdotalis, aut Episcopalis. In libello pluribus in locis impresso, n. 1.

1679. 2. Mar. — Secunda: *Dare temporale pro spirituali non est Simonia, quando temporale non datur tanquam pretium, sed dumtaxat tanquam motivum conferendi, vel efficiendi spirituale, vel etiam quando temporale sit solum gratuita compensatio pro spirituali, aut e contra. Ibidem, num. 45.* 1455
1679. 2. Mar. — Tertia: *Et id quoque locum habet, etiam si temporale sit principale motivum dandi spirituale: imo etiam si sit finis ipsius rei spiritualis, sic ut illud pluri aestimetur, quam res spiritualis. Ibidem, num. 46.* 1456
1679. 2. Mar. — Quarta: *Præceptum servandi Fæstia non obligat sub mortali, sepositio Scandalo, si ab eis contemptur. Ibidem, num. 52.* 1457
1679. 1. Mar. — Quinta: *Satisfacit præcepto Ecclesiæ de audiendo Sacro, qui duas ejus partes, imo quatuor simul a diversis Celebrantibus audit. Ibidem, num. 53.* 1458
1679. 2. Mar. — Sexta: *Qui non potest recitare Matutinum, & Laudes, potest antem reliquas Horas, ad nihil tenetur, quia major pars trahit ad se minorem. Ibidem, num. 54.* 1459
1679. 2. Mar. — Septima: *Præcepto Communionis annue satisfactis per sacrilegam Domini manducationem. Ibidem, num. 55.* 1460
1679. 2. Mar. — Octava: *Frequens Confessio, & Communio, etiam in his, qui gentiliter vivunt, est nota prædestinationis, Ibidem, num. 56.* 1461
1679. 2. Mar. — Nona: *licet Sacramentaliter absolvere dimidiate tantum confessor. ratione magni concursus Penitentium, qualis v.g. potest contingere in die magna alicujus Festivitatis, aut Indulgentiæ. Ibidem, num. 59.* 1462
1679. 2. Mar. — Decima: *Penitenti consuetudinem habenti peccandi contra legem Dei, Natura, aut Ecclesiæ, et sœmendationis spes nulla appareat, nec est deneganda, nec differenda absolutio, dummodo ore pro-* 1463

proferas, se dolere, & proponere emendationem,
Ibidem, num. 60.

1679. 2. Mar. — Undecima: Potest aliquando ab- 1464
solvī, qui in proxima occasione peccandi versatur,
quāvis potest, & non vult omittere, quinimo directe,
& ex proposito quarit, aut ei se ingerit. Ibidem,
num. 61.

1679. 2. Mar. — Dubdecima: Absolutioni capax 1465
est homo, quantumvis laboret ignorantia Mysterio-
rum Fidei, & etiam si per negligentiam etiam culpa-
bilem nesciat Mysterium Sanctissimæ Trinitatis,
& Incarnationis Domini N. stri Jesu Christi: Suffi-
cit illa Mysteria semel credidisse: Ibidem, num.
64 & 65.

1679. 6. Mar. — Ad privationem Beneficii ex 1466
causa diffamationis non potest deveniri, nisi præ-
cedente sententia condemnatoria, seu declarato-
ria criminis: Secus est ad inhabilitandum ad af-
secutionem Beneficii, ad quem effectum sufficit
mala opinio, & diffamatio extrajudicialis. *Rota*
in Leodiën. Abbacia coram Rondinino, decis. recent.
par. 19. tom. 2. dec. 31. n. 1. & 2.

1679. 17. Mar. — De jure onus reædificationis 1467
Ecclesiæ, ac Ædium Parochialium, de quibus
tanquam accessorius Ecclesiæ militat eadem ratio
Barbos. *de potest. Purochi, cap. 13. num. 12.* ipestat
ad illos, qui Decimas, seu alios redditus, vel
fructus Ecclesiæ percipiunt etiam si Ecclesia sit
Jurispatronatus, juxta text. in cap. 1. & 4. de Ec-
cles. adific. ubi omnes Canonistæ, & notata per
Hostien. in Sum. eod. tit. *Can. de redditibus, & Can.*
mos est 12. quasi. 2. Conc. Trid. sess. 21. cap. 7. ibi:
Barbos. in annot. sub num. 9. vers. Verum, Surd. conf.
62. per tot. lib. 1. apud Rotam in Moguntina Readi-
cationis Chori coram Emerix, decis. recent. par. 19.
tom. 2. decis. 504. num. 1. & 2. ex alia ejusd. Rote De-
cisione la 48 coram Bichio, n. 22. ubi in specie, quod
debet reparari ex Decimis.

1679. 17. Mar. — Licet Concilium Tridenti- 1468

hum loco citato disponat, etiam Patronos ad hoc
opportunitis remediis esse compellendos, hoc ta-
men intelligitur in subsidium, quatenus fructus,
redditus, & Decimæ, quæ de Jure spectant ad
Parochiales Ecclesias, *cap. cum contingat, & cap.
cum in tua, de Dec.* quæque transeunt cum suo one-
re in quemcunque possessorem, ut inquit Gloss.
in Cau. si Monachus 16. quæst. 1. non sufficerent,
Cort. *de remed. subsid. 106. illat. 2. num. 1.* cum aliis
citatis a *Rota in d. Moguntina coram eod. ibid.
num. 3. & 4.*

1679. 17. Mar. — Decimæ Novalium non com- 1469
prehenduntur sub generali venditione, vel con-
cessione, ut est text. expressus *in cap. tua, §. ne
occasione, & cap. cum contingat, de Decim. apud
Rotam in d. Moguntina coram eod. ibid. num. 5. ubi
num. seq. dictum fuit, quod nihil officit contraria
consuetudo, quia illa respicit alias Ecclesias ha-
bentes particulares redditus destinatos pro fabri-
ca, ideoque non est trahenda ad Ecclesias hujus-
modi particulares redditus non habentes, ex ge-
nerali regulâ, quod consuetudo non extenditur
de re ad rem, neque de loco ad locum.*

1679. 14. Apr. — Ecclesia noviter reedificata 1470
in locum antiquæ, jure postliminii reassumit Ju-
ra sibi competentia, Fagnan. *in cap. cum ex injun-
cto, num. 10. de nov. oper. nunc. Frances de Ec-
cles. Cathed. cap. 32. num. 31. Gaill observ. 61. lib. 2.
num. 5. & seqq. apud Rotam in Montis Casinen-
sis Præminentiarum coram. Albergato Deca-
no, decis. recent. par. 19. tom. 1. decis. 404.
num. 19.*

1679. 14. Apr. — Processionis inchoatio, & 1471
terminatio in Ecclesia, illius primatum, & su-
perioritatem non demonstrant, si pro sola com-
moditate, & ne Clerus itinere fatigetur, facta
sint, *Rota in d. Montis Casinensis coram eod. ibid.
num. 56.*

1679. 14. Apr. — Olei Sancti, & Fontis Baptis- 1472
malis

malis retentio potius Parochialitatem, quam Cathedralitatem demonstrant, cum illa debeat esse in Ecclesia habente Curam Animarum, Fusch. *de Visi. lib. 1. cap. 7. num. 16.* Maya *observ. 10. num. 146.* & *seqq.* vel ad summum sunt signa cujusdam Matricitatis, seu Præminentie respectu aliarum Ecclesiarum Locī, Franch. *de Eccles. Cathedr. cap. 15 n. 167.* & *seqq.* apud Rotam in d. *Moniis Cassnensib.* coram eod. *ibid. n. 57. & 58.*

1679. 21. Apr. — Privilegia exemptionis a solutione Decimarum debent esse clara, & indubitata, *cap. cum persona, de privil. in 6. & si non continent expressam derogationem cap. nuper, de Decim.* non suffragantur: exemptio enim quantumvis amplissima non comprehendit Decimas prædiales a lege Divina impositas, nisi eas expresse contineat. *Rota in Carpentoraten. Decimarum coram Rondinino, dec. recent. par 19. tom. 2. decis. 507. n. 4. 6. & 7.*

1679. 21. Apr. — Privilegium exemptionis Decimarum restrictum ad particularem locum, extendi non debet ad alia diversa. *Rota in d. Carpentoraten. coram eod. ibid. num. 13 ubi num. seqq. dictum fuit, quod generalis communicatio privilegiorum non comprehendit privilegia exemptiva Decimarum, nisi de istis expressa fiat mentio, & specifica derogatio cap. nuper, de Decim.*

1679. 16. Jun. — Ecclesiæ situatæ intra limites Ecclesiæ Matricis, præsumuntur illi subiectæ. *Rota in Romana Præminentiarum coram Rondinino, decis. recent. par 19. tom. 2. decis. 524. n. 3.*

1679. 16. Jun. — Distributio, & receptio Olei Sancti comprobant jurisdictionem, *Can. Presbyteri 49 dist. Gloss. magistralis in cap. dilectus, ver. de lege jurisdictionis, post princ. de offic. Ordin. ibiq. DD. & Calder. conf. 4 de privileg. apud Rotam in d. Romana coram eod. ibid. n. 11.*

1679. 16. Jun. — Transportatio Fontis Baptismalis, & Librorum ad Ecclesiam Matricem indi-

causæ subjectionem Ecclesiæ, quæ passa est talem transportationem: cum enim Sacramentum Baptismatis tribuat per generationem vitam animaticam, arguit Matricitatem regenerantis, sicuti generatio corporea indicat maternitatem naturalem generantis, ad tradita per Gloss. in Clem. unic. verb. deputati, de Baptism. & in Clem. unic. verb. Matricem, de sent. excomm. Fagnan. in cap. cum contingat, num. 35. de Decim. Barbosa de Jur. Eccles. lib. 2. cap. 1. num. 25. verb. & Baptismalis, apud Rotam in d. Romana coram eod. ibid. num. 12.

1679. 16 Jun. — Citationes executæ ad valvas Ecclesiæ Matricis contra aliam Ecclesiam indicant ejusdem subjectionem, Vest. in Prax. lib. 4. cap. 3. post num. 4. Adden. ad Buratt. decis. 943. num. 8. apud Rotam in d. Romana coram eod. ibid. num. 13. ubi num. seq. dictum fuit, quod ad probandam superioritatem in Ecclesiis alicui Ecclesiæ subiectis, necessaria sunt Privilegia Summorum Pontificum, ad quorum autoritatem spectat tales exemptiones concedere, & quidem clara, & individualia, ut per text. in cap. si Papa, de privil. in 6. Abb. in cap. grave, num. 2. de off. Ordin.
1679. 9. Sept. — Qui dispensationem obtinuit super impedimento Consanguinitatis in forma Pauperum, falso narrata paupertate, dicitur valide dispensatus, & Proles legitima, ut respondit Congregat. concil. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 16. fo. m. 2. num. 33.
1680. 15. Jan. — Beneficium Apostolicum non requiritur in Emphyteusi Ecclesiastica, ubi agitur de Bonis locari solitis, Abb. in cap. ut super, numer. 11. de reb. Eccles. non alien. Giovan. cons. 27. num. 37. Surd. cons. 181. numer. 81. Clar. in §. Emphyteusis, quasi. 6. numer. 1. & in §. Feudum, quasi. 13. vers. item quæro, de Marin. quotid. resolut. lib. 1. cap. 7. num. 1. & 10. solitum autem probatur ex unica investitura

ta solemnī, vel ex duabus effectum sortitis per quadraginta annos, *Jafon. cons. 115. num. 12. lib. 2. Lotter. de re Benefic. lib. 3. qu. 25. num. 19. apud Rotam in Asculana Boporum coram Vicecomite, decis recent part 19. tom. 2. decis. 336. num. 1 & 2.*

1680. 19. Febr. — Episcopus ex facultate sibi a Jure attributa in *capad audientiam il. de Eccles. edific. innovato per Concil. Trident. sess. 21. cap. 4. de reform.* potest ob Populi numerum, & Locī distantiam novas Ecclesias in Curatas erigere. *Rota in Melevisana Parochialis coram Guaxardo, decis. recent. part 18. tom. 1. decis. 400. num. 1.* 1482

1680. 19. Febr. — Capitulum, & Canonici, absente, vel non celebrante Episcopo, supplēt ea, quæ eidem Episcopo spectant, non autem Parochus. *Rota in d. Melevisana coram eod. ibid. num. 34. ubi num. seq. dictum fuit, quod in Processionibus canonici præcedere debent, & functiones peragere, & postea sequuntur Parochi.* 1482

1680. 11. Mar. — Onus reparationis Ecclesiæ Parochialis incumbit percipienti Decimas intra ejus limites, tam de Jure communi, *Can. decrevimus 10. qu. 1. cap. si Monachus 16. qu. 1. cap. 1. & cap. de bis, de Eccles. edific. ubi Gloss & DD. omnes, quam de Jure Conciliari cap. 7. sess. 21. de ref. ibique Barbosa in Collect. num. 7. Rebuff. de Decim. qu. 2. num. 4. Borell. in Sum. decis. tom. 1. tit. 2. n. 22. Antonell. de regin. Eccles. Episc. lib. 1. cap. 2. n. 21. & seqq. apud Rotam in Moguntina Reedificationis Chori coram Emerix, tom. 1. decis. 440. num. 1.* 1483

1680. 11. Mar. — Ex eo, quod non constet, Decimas solvi ex omnibus fructibus, non bene infertur, eum, qui illas percipit, non esse universalem Decimatorem, nec per consequens ad ipsum non spectare onus reparationis Ecclesiæ. *Rota in d. Moguntina coram eod. ibid. num. 2. ubi num. 4. & 6. dictum fuit, quod si plures percipiunt Decimas, quilibet tenetur pro rata, Barbosa de potest. Parochi, ubi.* 1484

ubi, part. 1. cap. 13. num. 2. Patronus autem ad hoc non tenetur, nisi in subsidium, quando scilicet Decimæ, vel alii redditus Ecclesiæ non sufficerent, ut explicat Concilium d. cap. 7. sess. 21. de reform. & animadvertit Lambert de Jurepatr. in 2. art. qu. 7. in princ. num. 5. & seqq.

1680 17. Jun. — Ex eo, quod Matrimonium non legitur descriptum in Libro Parochi, non excluditur, quin possit aliunde probari. *Rota in Bononien. Fideicommissi de Linis coram Emerix*, tom. 1. decis. 451. num. 10. 1485

1680 19. Jun. — Licet olim Sponsalia de futuro per copulam subsequutam transirent in Matrimonium, juxta textum in cap. 15. de Sponsalib. hodie tamen ex Decreto Sacri concilii Tridentini, quod præscripsit novam formam Matrimonii contrahendis, Sponsalia per copulam subsequutam non amplius transeunt in Matrimonium. *Rota in Avenionen. Dotationis coram Alberгато*, apud Pitton. discept. Ecclesiast. part. 2. discept. 52. n. 10. 1486

1680 26. Jun. — Ius privative faciendi Processionem in ipsa die solemnitatis Dominici Corporis competit illi Ecclesiæ, quæ probat, se ab antiquo privative quoad alias fecisse: in materia enim Processionum, & præcedentiarum principem locum sibi vindicat Consuetudo, cui omnino ius defert, Felin. in cap. statumur, de major. & obed. in princ. Barbosa in Collect. Conc. cap. 13. sess. 25. de regular. alique plures cumlati per Sperell. decis. 179. num. 1. & per de Luca de præemin. discurs. 23. num. 3. & 12. apud Rotam in Aquen. Processionis coram Ursino, decis. recent. part. 19 tom. 2. decis. 560. num. 4. & 5. 1487

1680 26. Jun. — Ius faciendi Processionem in die solemnitatis censetur semper fuisse infixum Ecclesiæ inferiori habenti pro se consuetudinem, quoties altera dignior non docet de statu anteriori contrario. *Rota in d. Aquen. Processionis coram eod. ibid. num. 21.* 1488

1681. 10. Jan. — Unio Parochialis, non obstante 1489
concilio Tridentino *sess. 24. de reform. cap. 13* heri
potest alteri Ecclesiæ, vel Beneficijs, sitendit
in augmentum cultus Divini, ad propagationem
Fidei, & hujusmodi, ex traditis per Gonzal. in
reg. 8. Cancellar. gloss. 3. §. 7. sub num. 26. vers. item
solvantur, Gratian. *discept. forens. 278. numer. 7.*
Turricell. *de Union. cap. 15. num. 55.* Ugol. *de Episc.*
cap. 52. sub num. 1. vers. secundo excipiuntur, apud
Rotam in *Cracovien. Unionis coram Ursino, decis.*
recens. part. 18. tom. 2. decis. 817. num. 2.
1681. 10. Jan. — Verba illa, Vicarius, Parochus, 1490.
& Rector sunt Synonima, eandemque significa-
tionem important, unde bene potest Vicarius
perpetuus absque impropriatione verborum Re-
ctor, sive Parochus appellari, dum penes ipsum
residet Cura Animarum, ut deducitur ex Barbo-
sa *de Paroch. cap. 1. num. 55. & seqq.* Apud Rotam in
d. Cracovien. coram eod. ibid. num. 11. ubi numer. 16.
dictum fuit, hujusmodi residentiam Curæ Ani-
marum penes Vicarium perpetuum in Ecclesia
Monasterio unita deputatum constare etiam ex
cap. super eo, & ibi *Gloss. verb. annexa*, & *DD.*
de Præben. in 6. Turricell. *de Union. cap. 4. num. 4.*
& *seqq.*
1681. 10. Jan. — Unio Parochialis non requirit 1491
citationem Parochi possessoris, dum ei, ejus
vita durante, nullum illatum fuit præjudicium,
ut ex *Clement. si uni*, & ibi *Ancharan. num. 5. de*
reb. Eccles. non alien. Calderin. *eod. tit. consulti. n. 2.*
Garz. *de Benefic. part. 12. cap. 2. de Unione, nu. 114.*
Vivian. *de Jurepatr. lib. 14. cap. 15. num. 59.* Castr.
oper. moral. tom. 2. tract. 13. disput. 6. punct. 12. §. se-
cundo, num. 23. apud Rotam in *d. Cracovien. coram*
eod. ibid. num. 14.
1681. 11. Jan. — Occurrente Festo Purificatio- 1492
nis Beatæ Mariæ Virginis in Dominicis Septua-
gesimæ, vel similibus aliis privilegiatis, ita ut
illius Officium ex hoc contingat transferri, non
est

est ob id protrahenda etiam recitatio Antiphonæ *Alma Redemptoris*, sed die secunda Februarii post Completorium, illa dimissa, juxta dispositionem Rubricæ sumenda est Antiphona *Ave regina Celorum*, sublatoque quolibet alio asserto disformi quarumcumque Ecclesiarum usu, sive consuetudine, ita ab omnibus, qui Breviario Romano utuntur, pariformiter servari mandavit *Congr. rsi. in additionib. ad Gavant, in Thesaur. Sacror. rit. tom. 2. sect. 10. cap. 3. in fine*. Notandum, quod hoc Decretum derogat veteri citato ab eodem Gavanto, *d. tom. 2. sect. 5. cap. 22. num. 7.* in quo dicebatur, quod non solum in hujusmodi Festi translatione protrahenda erat *Alma Redemptoris*, sed usque ad totam Octavam, ubi erat ecclesiæ titulus.

1681. 10. Maii. — Parochi tenentur pro Paro- 1493

chianis Sacrificium applicare, atque ea cum distinctione, ut si redditus pingues sint, singulis diebus: si vero tenues, saltem diebus festivis. *Congr. Concil. in Lucana, apud Matthæucc. in Offic. Cur. regular tom. 1. cap. 12. num. 45. & refert etiam Monacel. in Formular leg. pract. in fine. 1. partis, pag. mibi 500.*

1681. 12. Maii. — Pro dismembrandis Locjs ab 1494

antiqua Parochiali, eisque assignandis alteri ex integro erigendæ, concurrere debet iusta causa id peragendi, nempe necessitas, vel evidens utilitas, Abb. *in cap. ad audientiam, num. 2. de Eccl. edific. quæ quidem necessitas desumitur ex distantia locorum ab Ecclesiâ Parochiali, juxta text. in d. cap. ad audientiam, innovat. per Concil. Trident. sess. 21. de reform. cap. 4. ubi Barbosa, n. 7. & 11. & de potest. Episc. par. 3. alleg. 68. apud Rotam in Oveten. Erectionis Parochialis coram Alberгато Decano, decis. recent. par. 19. tom. 2. decis. 528. num. 1. & 2.*

1681. 12. Maii. — Iter nimis impervium, & via 1495
aspera, per quam non potest iter fieri hyemali
tem-

tempore sine periculo vitæ, præcipue propter magnam copiam nivium, quæ causantes incrementum alicujus Fluvii, seu Torrentis intermedii inter Ecclesiam, & Populos illi subiectos efficiunt; quod aquarum impetu deiiciatur, seu abditus undis remaneat Pons ligneus super illo existens, ita ut Viatores vel transire non possint, vel saltem sine evidenti periculo submersionis, non est causa sufficiens ad permissionem Dismembrationis, quia per deputationem alicujus Presbyteri possunt Sacramenta in aliqua Ecclesia commode ministrari. *Rota in d. Oveton. coram eod. ibid. num. 4. & 5.*

1681. 5. Iul. — Non potest Ecclesia, seu Capella sine beneplacito Apostolico devenire ad assignationem fundi pro credito, sed Episcopus absolvat, & convalidet contractum. *Congr. Conc. in Policastren apud Petram in Commentar. ad Const. Apostolic. tom. 1. Constitut. 1. Leonis I. sect. 4. n. 46 pag. mibi 104. ubi quod aderat utilitas.* 1496
1681. 10. Dec. — Rector Ecclesiæ producens coram Executore Breve Apostolicum pro alienatione rerum suæ Ecclesiæ, non est ulterius citandus in sententia executionis hujusmodi Brevis; etiamsi alienatio tenderet in Consanguineos Religiosæ, dum id Papæ fuit narratum, & Papa aliam formam non præscripsit: & stante tali narrativa facta Papæ, cessat quævis mala præsumptio. *Rota in Lucana Bonorum coram Paulutio, decis. recent. par. 19. tom. 2. decis. 593. n. 7.* 1497
1682. 12. Ian. — Ius nominandi Parochum probatur ex enunciativis instrumentorum, præsertim antiquorum. *Rota in Bononien Parochialis coram Albergato Decano, apud Monacel. in Form. leg. pract. in fine 2. partit, decis. 9. num. 2.* 1498
1682. 15. Ian. — Confessarii Regulares, sed non Parochi, degentes in Conventibus, in quibus non vivunt duodecim Religiosi, hortari quidem possunt ab Ordinarii, sed non compelli ad Confessionem. 1499

ferentiam Casuum Conscientiæ Congr. Episcop. habita in Palatio Vaticano, apud Matthæucc in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 8; num. 25.

1682. 17. Jan. — Crux deferenda in Funeribus debet esse illius Ecclesiæ, ad quam Funus ducitur: & illa deferenda est a Clerico ejusdem Ecclesiæ post Confratres ante Clerum, & ita servari mandavit Congr. Concil. apud Pascucc. in comp. ad Consultat. Canon. Jac. Pignat. par. 1. tit. de Funeribus; pag. 318

1682. 31. Jan. — Laici non possunt in die Paschatis de manu Regularium Sacratissimam Communionem accipere, etiam si alia die satisfecerint præcepto. Congr. Concil. in Mechlinien. & antea in una Indiarum 1634. 18. Mar. & in alia 1627. 21. Maii, apud Monacel. in Formular. leg. pract. p. 2 tit. 13. form. 1. in adnotationib. circa Commun. quotid. n. 16. pag. mibi 42.

1682. 5. Febr. — Omnes utriusque Sexus Fideles Romæ commorantes tenentur pro satisfactione præcepti annuæ Communionis Paschalis Sacram Communionem a suo proprio Parocho in suis Ecclesiis Parochialibus, in quarum Patochiis habitant, suscipere, nulloque modo dicto præcepto satisfaciunt per Communionem in Ecclesia Lateranensi, vel Vaticana, vel Nationali cuiusvis Nationis, vel in quacunque alia susceptam, non obstantibus privilegiis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus. Innocentius XI apud Pascucc. par. 2. tit. de præcepto Paschali, pag. 260.

1682. 20. Febr. — Annexio Beneficii alicui Castro fieri non potest a patronis sine Episcopi auctoritate, sine qua nulla annexio fieri valet, cap. illud, vers. cum quia Lucius, & cap. nullus, de Jurepatr. ut tenet Rota in Ilerden. seu Tarraconen. Beneficii coram Mattheo, apud Monacel. in Form. leg. pract. in fine 2. partis, decis. 10. n. 5.

1682. 20. Febr. — Qui Beneficii possessionem capit propria auctoritate, cadit a quolibet jure, quod

quod sibi competere posset in dicto Beneficio, juxta famigeratum text. in cap. *Avaritia, de elect.* in 6. citatum a Rota in d. *Merden. coram eod. apud eund. ibid. num. 9.*

1682. 12. Jun. — Rector non impeditur acquirere census impositos super re Ecclesiæ, quamvis pro tempore, quo extat Rector, non possit a seipso exigere fructus. *Rota in Romana Censuræ coram Emerix, tom. 2. decis. 544. n. 6.* 1505

1682. 22. Jun. — OEconomus non habet possessionem, sed simplicem tantum administrationem, & custodiam Ecclesiæ, ideoque non potest prætere illius continuationem, nec minus manifestationem, ut ex Innoc. in cap. *ex parte, num. 3.* & Jo: Andr. num. 9. *de arbitr. dixit Rota in Genes. nen. Parochialis coram eod. ibid. decis. 551. num. 1.* 1506

1682. 23. Sept. — Si forte ob infirmorum copiam, Oleum Sanctum deficeret, potest Parochus tali casu Oleo benedicto superaddere sæpius Oleum non benedictum, dummodo singulis vicibus minor quantitas addatur non benedicti: nam ita faciendo licitum, & validum erit Sacramentum, quamvis consideratis additionibus insimul junctis, non benedictum esset in majori quantitate, prout declaravit Congr. S. Officii in *Hispalen. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 13. form. 1. n. 39.* 1507

1682. 14. Nov. — In casu, quo Regulares ad Quartam præstandam non teneri sublineat, Parochis præbare incumbit quadragenariam consuetudinem, eosque quadraginta annis supra publicationem Concilii Tridentini eam solvere consueville. *Cong. Concil. in Poloniæ. apud Matthæucc. in Offic. Cur. regular. tom. 2. cap. 17. n. 4.* 1508

1683. 7. Maii. — Jus patronatus fundatum a Laico, & de Bonis prophanis, & relictum Confraternitati Laicorum nullo Religionis signo distinctæ, nec auctoritate Ordinarii erectæ, reputatur Laicale, ut pluribus citatis Auctoritatibus *Rota* 1509

in Barbinonem. Beneficii coram Caccia, dec. recent. part. 19. tom. 2. decis. 661. n. 4.

1683. 29. Maii. — Confraternitatibus aggregatis 1510
 Archiconfraternitati Mortis de Urbe non com-
 petit jus sepeliendi Cadavera occisorum tam in
 Civitate, quam extra, & tam Civium, quam
 exterorum, quando Parochi parati sunt dicta
 Cadavera sepelire. *Congregat. concil. in Potentina
 Aggregationis ad III apud Monacel. part. 2. tit. 13.
 form 1. num. 49*
1683. 29. Maii. — Dictæ confraternitates ag- 1511
 gregatæ sub sunt Ordinario, ita ut earum Admini-
 stratores rationem Ordinario teneantur redde-
 re. *Congreg. concil. in d. Potentina Aggregationis,
 apud eund. ibid. form 6. n. 6.*
1683. 4. Jun. — Matrimonium celebratum coram 1512
 Curato non proprio alterius ex Contrahentibus,
 de Jure Conciliari est nullum *in sess. 24. cap. 1
 de reform. prout dixit Rota in Apentougn Successio-
 nis coram Ursino, decis. recent. part. 19. tom. 2. de-
 cis. 668. num. 20.*
1683. 3. Jul. — Fratres Ordinis B. Joannis de Deo, 1513
 & eorum Ecclesiæ, ac Hospitalia per ipsos ad-
 ministrata, sunt exempta, & immunita ab omni
 superioritate, & jurisdictione alterius Parochiæ;
 ita ut intra eorum septa, & Conventus ipsimet
 dicuntur Parochi Infirmorum, & exercent in il-
 lis Iura Parochialia, prout ex Indultis Pontificiis
 dixit Rota in Palentina Invaliditatis Concordiarum
 coram Emerix, tom. 2. decis. 606. n. 2
1683. 18. Sept. — Sacerdotes obligati ratione Be- 1514
 neficii, Capellanæ, legati, aut stipendii cele-
 brare quotidie Missam per seipsos, possunt con-
 currente aliqua rationabili causa aliquando a cele-
 bratione vacare: quod si non habeant onus cele-
 brandi per seipsos, non possunt aliquando a cele-
 bratione vacare. *Congregat. concil. in Collein. apud
 Monacel. in Formular. leg. pract. in append. ad part. 1.
 pag. mibi 500. num. 6.*

1684. 21. Febr. — Curati Ecclesiarum Parochialium, quæ sunt unitæ mensæ Monachorum, non habent statum collativum, sed deputantur ad illas etiam Monachi ad nutum Abbatis *Rota in Burgen. Juris deputandi Curatum coram Albergato Decano, apud eund. in fine 2. partis, decis. 12.* 1515
1684. 14. Jun. — Onus extinguendi censum, impositum Rectori ad commodum Ecclesiæ, transit proportionabiliter pro rata temporis ad Successores, ad text. in cap. 1. ibique tradita per Abb. num. 2. de solut. Bellett. disquis. Cleric. par. 1. tit. de Cleric. debit. §. 3. n. 1. cum seqq. Gratian. discept. 94. n. 30. apud Rotam in Romana Censur coram Emerix, tom. 2. decis. 635. n. 1. 1516
1684. 18. Nov. — Non licet Parocho retinere claves Capsulæ Eleemosynarum existentis in Ecclesia intra limites Parochialis, si habeat proprium Capellanum, seu Rectorem. *Congregat. Concil. in Forolivien. Jurium Parochialium, apud Petram in Commentar. ad Constitut. Apostolic. tom. 2. Constitut. 1. Anastasii IV. sect. 2. num. 20. pag. mibi 24.* 1517
1685. 31. Mar. — Quoties vigore facultatis obtentæ, Missarum numerus reduci debeat, Eleemosyna Rectoris, Beneficii, seu Capellani non erit regulanda juxta taxam forte præscriptam in Synodo pro Beneficiis, & Capellaniis perpetuis erigendis, puta duorum Juliorum, vel quindécim, aut decem & septem assium pro qualibet Missa: sed toties quoties fit reductio ob diminutionem, & deperditionem reddituum, & fructuum Dotis in Fundatione assignatæ, semper juxta stylum Sacræ Congregationis erit facienda ad manuales eleemosynas, habita ratione ad utensilia necessaria pro celebratione. *Congregat. Concil. in Romana & antea 1679. 26. Mar. apud Monacel. in Formular. leg. præf. par. 2. tit. 13. form. 2. num. 63.* 1518
1685. 12. Maii. — Canonicus Ecclesiæ Cathedralis 1519

dralis carentis Canonica, sive Aedibus Canonicalibus, habens Domicilium, & actu habitans intra fines alterius Parochiæ, tenetur in infirmitate recipere Sacramenta, non a Parocho dictæ Ecclesiæ Cathedralis, sed a Parocho Domicilii. *Congregat. Episcoporum. in Tiburtina, apud Pascucc. in Compend. ad Consult. Canonic. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Sepulturæ electione, pag. mibi 396. ad I.*

1685. 12. Maii. — Dicitur Canonicus decedens non electa sibi Sepultura, sepeliendus est in Cathedrali, si in ea adsit Sepulchrum proprium Canonicoꝝ: sin minus in Sepulchro Majorum: iis vero non existentibus, an Cadaver Canonici sit sepeliendum in Ecclesia Cathedrali, vel Parochiali, nihil tunc decrevit *Congregat. Episcoporum. in d. Tiburtina, apud eund. ibid. ad II.* 1520

1685. 12. Maii. — Pro Sepultura dicti Canonici ut supra defuncti, debetur Quarta funeralis Parocho Domicilii, non vero Parocho Cathedralis neque Parocho Parochiæ, ubi adest Sepultura suorum Majorum, prout respondit *Congregat. Episcoporum. in d. Tiburtina, apud eund. ibid. ad III.* 1521

1685. 21. Jun. — Non solum immemorabilis, sed etiam quadragenaria consuetudo eximit ab onere non solvendi Decimas ex certis speciebus fructuum, quarum altera, si legitime probata fuerit, suffragabitur Parochianis ad se vindicandos ab huiusmodi onere, juxta sententiam Innoc. *in cap. cum in tua, vers. aliqui tamen, de Decim. Monet. eod. tract. cap. 5. quest. 4. num. 94. Covar. var. resol. lib. 1. cap. 17. num. 8. vers. septimo, eodem jure, Castr. cons. 17. num. 1. lib. 2. apud Rotam in Pampilonen. Decimarum coram Emerix, tom. 2. dec. 677. num. 3.* 1522

1686. 9. Dec. — Decimæ Mororum sunt solvendæ in pecunia, quando folia nondum separata ab Arboribus venduntur per aversionem uno constituto 1523

stituto pretio: vel Dominus Arborum illa consumit cum propriis Bombicibus, ita tamen quod debito tempore prius fiat æstimatio de consensu Parochi, juxta Rubeum *in singular. par. 1. fol. 307.* secus vero, quando folia ab Arboribus separata venduntur minuatim in sacculis, in isto enim casu Decimæ solvi debent in eadem specie, in qua fructus recolliguntur, ad notata per Hostien. *in cap. Pastoralis, col. 4. vers. prædiales, & per Abb. in cap. penult. de Decim. apud Rotam in Cavallicen. Definiarum eorum eod. d. 10m. 2. decis. 724. num. 8. & 9.*

1687. 10. Maii. — Rectores Parochialium distantium per duo, tria, aut quatuor milliaria circiter a Civitate, non possunt sine Episcopi licentia a suis Ecclesiis Parochialibus, abesse, relicto ibidem Substituto ab eis deputato; & in Civitate tam diurno quam nocturno tempore jugiter commorari, exceptis solis diebus festis, in quibus ad dictas Ecclesias se conferunt, recurrentes illico ad Civitatem *Congregat. Concil. in Fulginaten ad I. apud Monacel. in Formular. leg. præf. par. 2. tit. 16. form. 2. n. 2.*

1687. 10. Maii. — Parochi, qui nocturno cæteroquin tempore resident apud suas Ecclesias, non possunt celebrata summo mane in suis Ecclesiis Missa, se conferre ad Civitatem, & in diurno tempore totius, vel minoris partis anni commorari, licet apud dictas Ecclesias adsint eorum substituti. *Congregat. Concil. in d. Fulginaten ad II. apud eund. ibid.*

1687. 10. Maii. — Dicti Parochi, qui cæteroquin diuturno tempore resident apud suas Ecclesias, non possunt nocturno tempore tota, vel majori parte anni commorari in Civitate, licet eorum substituti adsint in dictis Ecclesiis. *Congregat. Concil. in d. Fulginaten. ad III. apud eund. ibid.*

1687. 6. Oct. — Ecclesia Ruralis gaudet immu-

X 2

nitate

nitate per triginta passus, etiam in via publica
*Congregat. Immunit. in Tiburtina apud Pascucc. in
 Coinpend. ad consult. Canonie. Jac. Pignatel. par. 1
 tit. de Immunitate Ecclesiastica, pagin. mibi*
 526.

1688. 21. Febr. — Si reperiatur injunctum, 1528

quod celebrentur singulis annis Missæ trigintæ
 S. Gregorii pro Defunctis cum eleemosyna scu-
 torum decem, vel duodecim, Capellanus Sa-
 cerdos sic electus tenetur per seipsum celebra-
 re, nec poterit dare eleemosynam currentem al-
 teri Sacerdoti, qui præfatas Missas celebret, re-
 tento sibi quod superest, ut requisita respondit
*Congregat. Concil. & persistit in decis. die 7 Jul.
 ejusd. anni, apud Monacel. in Formular. leg. præf.
 par. 2. tit. 13. form. 2. n. 57.*

1688. 15. Mar. — Non præsumitur, quod Pa- 1529

rochus voluerit præstare consensum in Matrimo-
 nio per verba *de presenti* ante servatos Ritus Ec-
 clesiæ. *Rota in Perusina Matrimonii coram Her-
 vault, in additam. ad Theatr. Card. de Luca, de-
 cis. vol. 2. decis. 12. de Regul. Matrim. &c. n. 13. pag
 mibi 352.*

1688. 4. Maii: — Decrèta Superius posita & edi 1530

ta 1667. 22. Jan. 1669. 23. Sept. licet compre-
 hendant tantum Festa duplicia, intèlligenda ta-
 men sunt etiam de Dominicis, de diebus infra
 Octavas Epiphaniæ, Paschatis, Pentecostes, &
 Corporis Christi, & de omnibus aliis diebus qui-
 bus juxta Rubricas non possunt celebrari Missæ
 Defunctorum. *Innocentius XI. apud Matthæucc.
 in Offic. Cur. Regular. tomi 1. cap. 6. n. 13. & refert eti-
 am Monacel. par. 2. pag. mibi 330.*

1688. 5. Jul. — Ex reparatione Ecclesiæ facta a 1531

Populo pro majori ejus commoditate non sequitur
 acquiritio Jurispatronatus, ut declarat Gloss. *in
 cap. quando, verb. foundationis, de Jurepatr. Rocch-
 isid. de Jurepatr. verb. construxit, num. 12. apud Ro-
 tam in Fänen. Ecclesia, & Clavium coram Emer-
 rix,*

rix, tom. 2. *decifion.* 859. *numer.* 5.

1688. 5. Jul. — Custodia Clavium Ecclesiæ regulariter spectat ad Rectorem, ad text. in l. *clavibus*, ff. de contraben. empt. & tradita per Cephal. *conf.* 225. num. 26. Andreol. *controv.* 381. num. 3. verum, quia necessitate urgente non debet Parochus distrahi, aut quoquomodo impediri, ideo juri, & Parochiali sollicitudini consentaneum visum est, quod ipse retineat quoque separatam, & diversam clavem ab ea, quam retinere debet Rector pro administratione Sacramentorum. *Rota in d. Fanen. coram eod. ibid. num.* 6. & 7. confirmata 1696. 17. Febr. *coram eod. tom.* 3. *decif.* 1311. *numer.* 7.

1688. 18. Aug. — Capellani, & Beneficiati tenentur applicare Sacrificium pro Capellaniæ, seu Beneficii Fundatore, etiamsi non reperiatur explicite expressum, quoties ille non declaravit relinquere Sacrificii applicationem in libertatem Celebrantis. *Congregat. concil. & antea* 1669. 2. Jul. apud Monacel. in *Formul. leg. præf. part.* 2. tit. 13. *form.* 2. num. 55. ubi quod hanc tanquam verissimam propositionem tuentur Pignatell. *consult.* 139. *numer.* 13. & 14. *tom.* 1. ac Bonac. de *Sacr. Euchar. disput.* 4. *quæst. ult. punct.* 7. §. 2. num. 13.

1688. 28. Aug. — Regulares requisiti ab Agro- rum Dominis, non possunt absque licentia Parochi benedicere Agros, & maledicere Locustas, & Bruchos, & cæteros hujusmodi Vermes, ac consequenter neque in hujusmodi functionibus peragendis uti possunt Stola sine dicta licentia. *Congreg. concil. apud eund. ibid. form.* 1. n. 79.

1689. 12. Febr. — In Processionibus peragendis extra ambitum Ecclesiarum, in expositione Eucharistiæ, Benedictione solenni super Populum, aliisque similibus, quoties interveniat licentia Ordinariorum, Parochus non potest se opponere, ne a Capellanis, & Officialibus Con-

fraternitatum fiant, quia Animarum Cura, & Populi directio principaliter incumbit Episcopo, qui est Parochus Parochorum. *Congreg. et. conc. in Savonen. apud eumd. ibid. n. 86.*

1689. 14. Mar. — Qualitas subjectiva probatur ex perceptione Decimarum facta a Monasterio, cui Parochialis fuit unita, confessione Parochianorum, & descriptione Ecclesiæ tanquam annexæ Monasterio in Libris taxationis Decimarum. *Rota in Pampilonen. Vicaria coram Emeriz, tom. 2. decis. 883. num. 5.* 1536
1689. 6. Jun. — Beneficiati, & Parochi possunt jure ordinario ab Episcopo arctari ad exhibendum titulum eorum possessionis, alias termino præfixo elapso potest ad ebrundem Beneficiorum collationem deveniri, & Ordinarii 3. de offic. ord. in 6. renovat. per Concil. Trid. sess. 7. de reform. cap. 5. ubi Barbosa num. 5. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 15. num. 62. Lotter. de re benefic. lib. 2. qu. 46. num. 35. cum seqq. Frances. de intrus. qu. 86. num. 7. & 8. apud Rotam in Toletana Jurisdictionis coram Molines, in additam. ad Theatr. Cardin. de Luca, decis. tom. 1. decis. 10. de Jurisdic. num. 1 pag. mibi 49 1537
1689. 10. Jun. — Ei, qui obtinuit ab Ordinario licentiam Matrimonium contrahendi temporibus ab Ecclesia vetitis, non est impedienda traductio Sponsæ ad Domum, quia data licentia pro Matrimonio contrahendo, censetur quoque concessa facultas traductionis Sponsæ ad Domum, dummodo fiat absque solemnitate. *Congregat. Concil. apud Monacel. in Fortular. leg. præst. par. 2. tit. 16. form. 2. n. 30.* 1538
1689. 17. Dec. — In Ecclesiis Parochialibus Monasteriis unitis etiam extra Claustra quoties, vel jure speciali post Conc. Tridentinum concessio, vel ex tolerantia, & approbatione Ordinariorum locorum, ad nutum amovibiles Superiorum, Religiosi deputantur ad exercitium Curæ, 1539

ræ, non possunt, quatenus ab eis removeantur, reclamare, ut censuit *Congr. concil. in Romana, apud eund. in append. ad 1. partem, pag. mibi 445 num. 13. ubi quod neque Congruam procurato sæculari taxatam a Monasterio possunt petere, nisi quando indigent ad propriam, & onerum Ecclesiæ sustentationem; nam totum id, quod superest de congrua, deductis alimentis, & Ecclesiæ oneribus, est superfluum, pro quo curatus Religiosus nec agere, nec suo arbitrio de eo dispo- nere valet; & ideo acquiritur Monasterio, ex *Congreg. Episcop. in Mediolanen. Congruæ 1693. 4 Sept. & 1694. 4 Mar.**

1690. 28. Jan. — Episcopus contra eos, qui Pa- rochum dolose compulsus adesse curarent, & Matrimonium sine Denunciationibus contrahere præsumerent, potest in Synodo in subsidium pæ- næ pecuniariæ (si ista esset inexigibilis) impone- re etiam pænam Excommunicationis, juxta quintum Decretum concilii Provincialis Medio- lanensis. *Congr. concil. in Boven. apud eund. part 3. tit. 2. form. 5. num. 3. & refert etiam Petra in com- mentar. ad constitut. Apostol. tom 1. constit. 1. Leonis IX. sect. 3 num. 48. pag. mibi 205.*

1690. 16. Mar. — Si Parochus velit per seipsum concionari, debet id intimare, & notificare Universitati, quæ jus nominandi concionatorem habet, tempore præfigi solito, alias Universitas in suo jure manuteneretur. *Congr. Episcop. in Se- negallien. apud Monacel. in Formul. leg. præf. par. 1. tit. 12. form. 7. num. 7.*

1690. 15. Apr. — Licentia pro acceptandis oneribus Missarum juxta Decreta, peti, & recipi debet a Rectoribus Ecclesiarum sæcularium i- scriptis sub pæna interdicti ab ingressu Ecclesiæ ipso facto incurrendi, non obstante quacunque consuetudine in contrarium. *Congreg. concil. in Vicen. apud eund. d. part 1 tit 6. form. 9. num. 4. ubi* verum si Ecclesia onus injunctum Missarum per-

petuarum absque licentia Episcopi acceptaret, adhuc acceptatio esset valida, & obligaret ad adimplendum, quia Decreta Urbani VIII. supra posita, & edita 1625. 21. Jun. non continent clausulam irritantem, *ex ead. Congreg. 1644. 16. Jan. relata a Pignatell. consult. 222 circa fin. tomo 4.*

1690. 5. Maji. — Ex possessione rerum ad curam spectantium probatur dominium Ecclesiæ, & curæ habitualis, idque concluditur ex administratione Iurium Parochialium. *Rota in Gerunden. Hebdomadaria coram Ursino, in additam. ad Theatr Cardin. de Luca, decis. vol. 2. decis. 27. de Beneficiis, &c num. 7. & 8. pag mibi 310* 1543
1690. 2. Jun. — Ad Ecclesiarum Parochialium reparationem in casu necessitatis tenentur etiam Parochi: *Rota in Toletana Jurisdictionis super pertinentia Ecclesiarum coram Molines, in d. additam. tom 1 decis. 12. de Jurisdic. num 13. pag. 55.* 1544
1690. 1. Sept. — Dissolvuntur Sponsalia; imo & Matrimonium ratum, & consummatum, quando Jugales de communi consensu ambo ad statum Cælibatus eodem tempore volunt transire, nempe Mulier ut Professionem emittat in Monasterio, & Vir Ordinem Sacrum suscipiat, quia tunc Deus, & non homo separat. *Congreg. Episcop in Januen. juxta cap quia Agatbo, & cap. scripsit 27. quest 2. Fagnan in cap cum sis, de Conver. conjug. apud Monacel. in Formular, leg. pract. part. 1. tit. 8. form 10 num. 6.* 1545
1690. 2. Sept — Non pertinet ad Ecclesiam Matricem jus privativum quoad Sacrarum Reliquiarum expositionem, sed in omnibus Ecclesiis est licitum illas exponere, ut declaravit, & decrevit *Congr. rit. apud Pascucci in compend. ad consult. canonic. Jac. Pignatell. part. 1. tit. de Ecclesiis, &c. pag mibi 248* 1546
1690. 23. Sept — Quamvis Cura habitualis Ecclesiæ sit penes Capitulum, si tamen Canonici, vel 1547

vel Dignitates tempore servitii Chori audiant
Confessiones, distributiones amittunt. *Congreg.
concil. in Romana, apud Monacel. pars. 1. tit. 2.
form. 6. num. 7.*

1690. 7. Dec. — Congregatio Inquisitionis coram Alexandro VIII. Veneto sequentes damnavit Propositiones, quarum Prima, cæteris omissis: *Parochianus potest suspicari de Mendicantibus, qui elemosynis communibus vivunt, de imponenda nimis levi, & incongrua penitentia, seu satisfactione, ob quæstum, seu lucrum subsidii temporalis. In Libello impresso, num. 21.* 1548

1690. 7. Dec. — Secunda: *Sacrilegi sunt judicandi, qui jus ad Communionem percipiendam prætendunt, antequam condignam de delictis suis penitentiam egerint. Ibidem, num. 22.* 1549

1690. 7. Dec. — Tertia: *Similiter arcendi sunt a Sacra Communione, quibus nondum inest amor Dei purissimus, & omnis mixtionis expertus. Ibidem, n. 23.* 1550

1690. 7. Dec. — Quarta: *Valuit aliquando Baptismus sub hac forma collatus, in nomine Patris, &c. prætermittis illis, Ego te baptizo. Ibidem, num. 27.* 1551

1690. 7. Dec. — Quinta: *Valet Baptismus collatus a Ministro, qui omnem ritum externum, formamque baptizandi observat, intus vero in corde suo apud se resolvit, Non intendo facere, quod Ecclesia facit. Ibidem, num. 28.* 1552

1690. 7. Dec. — Sexta: *Ubi quis invenerit doctrinam in Augustino clare fundatam, illam absolute potest tenere, & docere, non respiciendo ad ullam Pontificis Bullam. Ibidem, num. 30.* 1553

1691. 13. Jan. — Capellanus, sive Beneficiatus, cui reperitur injunctum, quod celebret annuatim unum Anniversarium quindecim, vel viginti Missarum pro Anima Fundatoris, non tenetur celebrari facere Missam cantatam; quia nisi aliud exprimatur in Fundatione, tale Anniversarium intelligitur de quindecim, vel viginti Missis 1554

sis privatis eadem die anniversaria celebrandis in loco, Capellano, seu Hæredi, seu Beneficiato bene viso. *Congr. concil. in Placentina, apud Monacel. in Formular. leg. præst. pars. 2. sis. 13. form. 2. num. 57.*

- 1555
1691. 19. Apr. — Famuli, Famulæque, quæ inserviunt Monasteriis Monialium quamvis exemptarum, nullum habent privilegium, sed sicuti cæteri alii Parochiani tenentur ad præceptum Paschale in Ecclesia Parochiali, in qua, alibi sepultura non electa, debent quoque sepeliri: Parochoque spectat eisdem, dum detinentur infirmi, Sacramenta ministrare, & ad Sepulchrum eisdem associare, non autem ad Confessarium Monialium, ut respondit *Congr. concil. in Spoletana, & antea in Leodien 1685. 14. April. apud eund. pars. 1. sis. 11. form. 20. num. 2.*
- 1556
1691. 23. Jun. — Fundator Beneficii in limine Foundationis de consensu Episcopi potest apponere conditiones sibi bene visas, etiam juri communi contrarias, ut ex *cap. nobis, cap. præterea il. 2. de Jurepatr. cap. quanto, de consib. Sanchez cons. moral. lib. 2. cap. 1. dñb. 10. num. 11. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 5. num. 103. aliisque citatis Auctoribus dixit Rota in Burgen. Juris instituendi, seu confrendi coram Molines, apud eund. in fine 2. partis, decis. 22. num. 3.*
- 1557
1691. 1. Sept. — Clerici, qui sunt Parochorum Coadjutores, & inserviunt Populo in spiritualibus ex obligatione alicujus Officii spiritualis, vel ratione tituli Beneficii, cui in prima fundacione fructus Decimales fuerunt assignati, possunt de illis participare. *Congreg. concil. in Farsen ad I. apud Monacel. pars. 2. sis. 14. form. 1. num. 9.*
- 1558
1691. 19. Oct. — Reliquiæ de Sancto, de cujus identitate non constat, & de quo non potest fieri Officium, quia neque reperitur in Martyrologio Romano, si fuerint ab Ordinariis Locorum approbatæ possunt exponi ad Fidelium venerationem.

hem. *Congr. Rit. approbante Sanctissimo, apud Mat. thæucc. in Offic. Cur. Regular. tom. 2. cap. 1. n. 10*

1691. 14. Nov. — Danda est dispensatio Irregularitatis contractæ, Celebranti cum vinculo Excommunicationis latæ contra formam Conciliarum sess. 23. de reform. cap. 3. prout censuit *Congr. Concil. in Cotrone. Irregularitatis apud Petram in Commentar. ad Constitut. Apostolic. tom. 1. Constit. 1. Leonis IX. sect. 3. num. 76. pag. mibi 209.* 1559

1691. 1. Dec. — Regulares exercentes Curam Animarum in Ecclesiis Monasteriis unitis; in his quæ pertinent ad Sacramentorum administrationem, illorumque, ac Sacramentalium custodiam, & cultum, Episcopo Diæcesano subiiciuntur (dummodo Ecclesia Parochialis non sit illius Conventus, in quo residentiam ordinariam habeat Generalis Ordinis) vigore Bullæ Gregorii XV. supra positæ, & editæ 1622. 3. Febr. ut dixit *Congr. Concil. in Latiden. in qua plene articulo discussio, & partibus informantibus, fuit resolutum, Bullam præfatam non derogasse Privilegio cap. 11. sess. 25. de Regular. favore Generalium Ordinum concessio, ut refert Monacel. in Form. leg. præf. par. 1. tit. 6. form. 20. num. 14.* 1560

1691. 1. Dec. — Curati, seu Vicarii dictarum Ecclesiarum parochialium Monasteriis unitarum, renuentes accedere, & intervenire Synodo Diæcesanæ, & Congregationibus Casuum Conscientiæ, juris remediis ab Episcopo compelluntur. *Congr. Concil. in d. Lauden. & postea in ead. 1692. 20. Sept. neq. non antea in Forosempronis. 1650. 3. Sept. & in Comen. 1645. 16. Dec. ac in Justinopolitana 1639. 24. Sept. apud eund. ibid. num. 15.* 1561

1691. 1. Dec. — Exempti, qui ratione Ecclesiarum subjectarum Episcopo, ad Synodum accedere tenentur, mittendo eos, per quos Curam gerunt earundem Ecclesiarum, satisfaciunt. *Congr. Concil. in d. Lauden. apud eund. d. par. 1. tit. 5. form. 3. num. 8.* 1562

1692. 4. Febr. — Concordia inita sine benepia- 1563
cito Apostolico censetur inita magis cum Perso-
nis, quam cum Ecclesiis, & non ligat Successo-
res, *cap. veniens, de transact. Gratian. disceptat.*
674. num. 1. & seqq. apud Rotam in *Herbipolen. Res-*
cissionis Concordia coram Emerix, tom. 2. decis.
1028. num. 2.
1692. 8. Febr. — Non potest Episcopus erigere 1564
Canonicatus in Ecclesia Parochiali non Colle-
giata, etiamsi sit Collegiata in habitu, quia qua-
litas Collegialitatis tanquam latens censetur non
extare in rerum natura, ex regula quod paria sunt
in iure nostro non esse; & non apparere ad text.
in l. duo sunt Titii, de testam. tutel. prout tenet
Rota in Casaraugustana Jurisdictionis coram Emerix
Decano, & antea in Legdren Canonicatus 1680. 3.
Jun. coram Rondinino, apud Piton. disceptat.
Ecclesiasticar. par. 1. disceptat. 8. p. 3.
1692. 21. Mar. — Qui per scripturam, & cum 1565
juramento Sepulturam in Parochiali elegisset,
posset absque gravamine variare, & alibi eligere,
nec indiget relaxatione juramenti. *Congr. Concil.*
in Aretina, apud Monacel. in Formular. leg. pract.
par. 2. tit. 13. form. 1. num. 93.
1692. 19. Apr. — Ad retardandam Missarum 1566
reductionem non erit habenda ratio de ubertate
reddituum exactorum in præteritum: adeo ut,
qui per multos annos recepit pro Missis celebra-
tis duplex stipendium, illud teneatur compensa-
re in causa decrementi: quia attendendum erit,
quid percipiatur actu de tempore petitiæ reductio-
nis, nulla habita consideratione de exactis in præ-
teritum, ut dubio de hoc excitato respondit
Congr. Concil. apud eund. ibid. form. 2. n. 63.
1692. 10. Maii. — Bona pro titulo Patrimonij 1567
assignata ad Ordines suscipiendos remanent
exempta ab oneribus Cameralibus, & Collectis,
etiam post Beneficii assecutionem, utcumque ad
victum sufficientis, quousque per Episcopum
fue-

fuerit facta subrogatio specifica ejusdem Beneficii in locum dicti Patrimonii. *Congr. Concil. in Tolentinaten. & antea sepissime, scilicet in Montis Alti 1649. 15. Jun. & in Civitatis Castellii 1648. 5. Maii, ac in Firmiana 1640. 10. Jul. apud eund. in fine 1. partis, pag. 466.*

1692. 12. Maii. — Citari debet Rector Ecclesię dismembrandę, seu idoneus Defensor ei deputandus in casu vacationis, & alii interesse habentes, ut innuit Concilium Tridentinum sess. 7. c. 6. ibi: *vocatis quorum, &c. Franch in cap. 5. in fin. de reb. Eccles. non alien. in 6 Fagnan. in cap. ad audientiam il. 1. num. 29. & 30 de Eccles. adifican. Lotter. de re benefic. lib. 1. quest. 28. num. 22. & 23. Corrad. in Prax. benefic. lib. 3 cap. 2 num. 2. apud Rotam in Meliten. Dismembrationis coram Emerix, tom. 2. decis. 1048 n. 6.*

1692. 7. Jun. — Deputatio Substituti, sive OEconomi in absentia Parochi pertinet ad ipsum Parochum dummodo eligat idoneum, qui ab Episcopo, ad quem approbatio spectat, non valeat aliqua rationabili causa reiici. *Congr. Concil. in Miletan. ad I. & antea Congreg. Episcoporum. in ead. causa 1691. 7. Dec. apud Monacel. in Formular leg. pract. par. 1. tit. 6. form. 1. num. 2. & tit. 10. form. 14. num. 4.*

1692. 13. Jun. — Cum carcer inducat justum metum cadentem in constantem virum, si Clericus in carceribus detentus, aut in alio loco, quem teneat loco carceris, renunciet Privilegiis clericalibus, aut beneficio, poterit habitum reassumere clericalem sine licentia Episcopi, & Iura ad beneficium renunciatum, non obstante Decreto acceptationis, quia hujusmodi renunciatio tanquam metu carceris facta pro nulla habetur. *Congr. Episcoporum in Aversana, & antea in Aquipendii 18. Apr. ejusd. anni, juxta l. qui in Carcerem, ff. quod met. caus. apud eund. d. par. 1. tit. 5. form. 9. num. 35.*

1692. 16. Jun. — Loco Parochi, ut Testamentum de Iure Canonico sit validum, potest intervenire Confessarius, qui actualiter gerit curam Animæ Testatoris, ut notant DD. & dicit Paris. *cons. 51. num. 4. & 5. vol. 3. Onded. cons. 77. num. 14. cum seqq. lib. 2. apud Rotam in Pisauren. Prædij coram Caprara, in additam. ad Theatr. Cardin. de Luca. decis. vol. 1. decis. 4. de Testam. & num. 5. pag. 404.* 1571
1692. 16. Jun. — Ut dispositio Testatoris coram Parocho, & duobus Testibus exarata, possit executioni demandari, requiritur, quod Parochus, & Testes in formali examine deponant de integro dispositionis tenore. *Rota in d. Pisauren. Prædij coram eod. ibid. num. 6.* 1572
1692. 3. Oct. — Capellani Confraternitatum non debent ab Episcopo sine causa amoveri, reluctantibus Confratribus. *Congr. Episcop. in Forosenn. præsent. apud Monacel. in Formul. leg. præst. in append. ad 1. partem, pag. 423. num. 5.* 1573
1692. 28. Nov. — Redditi Sacristiæ debent erogari in Sacras suppellectiles, & reparationem Ecclesiæ, ut ex Concilio Tridentino sess. 22. de reform. cap. 9, & sess. 24. cap. 3. notat Monet de cons. ult. volunt. cap. 3. num. 81. apud Rotam in Meleuitano Juris administrandi coram Emerix, tom. 3. dec. 1083. num. 4. 1574
1692. 1. Dec. — Pensionarius in Iudicio petitorio contra Titularem qui Pensioni non consentit, tenetur plene, & concludenter justificare valorem Beneficii per ascensum, alias Pensio non sustinetur, ut tradit Garz. de Benefic. par. 1. cap. 1. num. 476. & seq. Lotter. de re benefic. lib. 1. quest. 38. num. 72. Adden. ad Gregor. decis. 57. num. 11. apud Rotam in Calaguritana Pensionis coram Emerix Decano, in additam. ad Theatr. Cardin. de Luca, decis. vol. 2. decis. 5. de Jurepat. & Pens. n. 1. pag. mibi 328. 1575
1692. 29. Dec. — Parochus tenetur diebus sal- 1576
tem

tem Dominicis, & Festis de præcepto Sacrificium Missæ pro Ovis suis applicare, etiam si Congruam in solis incertis haberet. *Congreg. Conc. in Cremonen. apud Monacel. in Formular. leg. præf. part. 1. tit. 2. form. 2. num. 4. ubi* quidquid dicant in contrarium nonnulli Theologi moderni morales blandientes Parochis, illosque ab hoc onere eximentes, si tenuem habeant congruam, & incertam.

1693. 14. Febr. — Non potest Episcopus Curam suppressere, erecturus Dignitatem. *Conrr. Conc. in Pientina, apud eund. d. par. 1. tit. 6. form. 10. num. 7.* 1577

1693. 14. Febr. — Quarta Decimarum debetur Episcopo tanquam Parocho Parochorum, & superiori Ordinario, & Pastori suæ Diæcesis, vigote *cap. conquerente 16. de offi. Jud ord. c. de quarta, de præscript. cap. cum olim, de cens. cap. quoniam, de Decim. ibique Fagnan. nisi adsit contraria consuetudo, prout habetur apud d. Monacel. par. 2. tit. 14. form. 1. num. 14.* 1578

1693. 4. Apr. — An Matrimonium contrahi possit a Titio cum Berta, quæ fuit Matrinx filia Titii susceptæ ex primo Matrimonio in Sacramento Confirmationis collato ab Episcopo per errorem cum Oleo Infirmorum? Sacra Congregatio Concilii rescripsit, *ad mentem*: & mens fuit, ut Episcopus insinuaret partibus, quod procurarent dispensationem ad cautelam, ut refert idem Monacel. *d. par. 2. tit. 16. form. 2. num. 31.* 1579

1693. 5 Jun. — Si in fundatione Iurispatronatus concessa fuerit Patronis Visitatio Ecclesiarum, etiam quoad temporalia, & facultas obsignandi, & distribuendi Bona Parochorum, poterit observari. *Roia in Olomacen. Jurisdictionis coram Muto, & antea in ead. 19. Jan ejusd. anni, apud Petram ia Commentar. ad Constitut. Apostolic. tom 1 Constitut. avic. Callisti II. sess. 1. num. 109. pag. 427. ubi quod etiam pacta contra jus possent in limine sup-* 1580

fundationis apponi, consentiente tamen Ordinario, *ex cap. Præterea, de Jurepatr. cap. Quanto, de Censib. Gardin. de Luca, de Jurepatr. discurs. 68 num. 9. & 10.*

1693. 14. Nov. — Matrimonium contractum à Græco Latino Catholico coram Sacerdote Græco non Parocho, non sustinetur. *Congreg. concil. in Chien. Matrimonii, apud Monacel. in Formul. leg. pract. part. 1. tit. 8. form. 10. num. 12.* 1581
1693. 28. Nov. — Beneficia Curata non debentur diffamatis. *Congregat. Concil. in Mediolanen. seu Alexandrina, apud eund. d. part. 1. tit. 2. form. 14. num. 5.* 1582
1693. 7. Dec. — Indultum suscipiendi Ordines extra tempora a Jure statuta conceditur ex causa, ut quis Beneficio, vi cujus arclatur ad Presbyteralem Ordinem suscipiendum, vel alteri etiam perpetuo Beneficio, quod obtinet, vel Capellaniæ ad vitam sibi concessæ per seipsum inservire possit. *Congr. deputata ab Innoc. XI. qui hoc laudavit, & approbavit die 14. Dec. ejusd. anni, apud eund. in append. ad d. 1. partem, pag. mibi 477.* 1583
1694. 16. Jan. — Pro novarum Ecclesiarum constructione solet apponi in licentiis clausula sine præjudicio Parochialis Ecclesiæ, prout *Congr. cons. in Foroliviens. erectionis Ecclesiæ Ruralis, apud Petram in Commentar. ad Constit. Apostolic. tom. 2. constitut. 2. Paschalis II. sect. 1. num. 70. pag. mibi 390.* 1584
1694. 16. Jan. — Cum frequenter ad formalem dismembrationem soleat deveniri, quando Parochianorum pars, vel Communitas, quæ id petit ob distantiam loci, & magnam incommoditatem itineris, congrue dotat novam Parochialem erigendam, ut observat Gardin. de Luca, *de Dec. discurs. 12. num. 8.* tunc oblatio Capellani, seu Coadjutoris pro administratione Sacramentorum diebus Festis per Rectorem facta ad evitandam dismembrationem, non est sufficiens ad retardandam novæ Parochiæ erectionem, sed ad illam ju-
ste 1

ne proceditur, ea non obstante *Congr. Concil. in Januen. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 2. form. 3. n. 6. ubi quod hoc est contra opinionem Rotæ in Oveten. de anno 1681. quæ Decisio allegabatur in dicta causa Januen. favore Matricis.*

1694. 23. Ian. — Quoties Episcopus sit Parochus universalis, contra ipsum Ministri sub alterni nequeunt super jure decimandi allegare præscriptionem, nisi probetur ejus scientia, & patientia. *Rota in Calaguritana Decimarum cordum Molines, in additam. ad Theatr. Card. de Luca, decis. vol. 2. decis. 14. de Regular Matrim. Ec. num. 9. Cio. pag. mibi 362.* 1586.

1694. 13. Febr. — Episcopus inquit, an Rectores, & Capellani Hospitalium, & Locorum Piæ in eorundem Ecclesiis exerceant fructiones Parochiales, vel extra illas Cadavera Fidelium in dictis Hospitalibus defunctorum ad alias Ecclesias, in quibus Defunctis sibi elegerunt Sepulchrum, vel proprium habent Sepulchrum, auctoritative deferant, & associantur, ut possit hæc, quæ ad Parochum privative pertinent, prohibere, *Congr. Concil. in Bononien. apud Monacel. par. 1. tit. 5. form. 2. n. 16* 1587.

1694. 6. Mar. — Capellani cujusvis Exercitus, siue Regulares, siue Sæculares Catholici nequeunt administrare Militibus in Prædiis degentibus Sacramenta Pænitentia, Eucharistia, & extremæ Undionis sine speciali facultate Sedis Apostolicæ, & approbatione Ordinarii, in cujus Diæcesi extare contigerit. *Cong. S. Officii, apud Petram in Commentar. ad Constitut. Apostolic. tom. 2. Consl. 11. Innocentii III. sect. 1. num. 18. pag. mibi 356.* 1583.

1694. 6. Mar. — Non possunt prædicti Capellani assistere Matrimoniis Militum cujuscunque Nationis degentium in Prædiis cum militaribus Fæminis sine dicta facultate Apostolica, & præ-

cedente probatione status liberi, ejusque recognitione coram Ordinario loci, & licentia Parochi; sub cuius Parochia maneant: nec cum Militibus degentibus in Castris; & Stationibus hybernis, vel æstivis: nec cum Militibus nubere volentibus cum Fæminis non militaribus, sed Italis originariis loci, sive Diœcesis; in qua reperiuntur. *Congreg. 5. Officii, apud eund. ibid.*

1694. 15. Mar. — Cum congrua reservata sit 1590

pro sustentatione Parochi, desumenda est a loco, in quo Ecclesia Parochialis existit, & in quo necessaria sunt comparanda, ut advertunt Gom. *in regul. de valor. exprimen. fol. 464. vers. nam Roma*, Lotter. *de re benefic. lib. 1. quest. 11. num. 27.* Pirr. Corad. *in Prax. benefic. lib. 3. cap. 1. num. 35.* relati a Rota in Romana Pensionis coram Priolo; apud Monacel *in Formular. leg. præf. par. 2. in fine, decis. 30. num. 1.*

1694. 15. Mar. — Onus Pensionis nullum infert 1591

præjudicium Ecclesiæ, neque fructuum dismembrationem importat, sed tantum agitur de majori, vel minori utilitate Parochi, cui satis consultum est cum reservatione Congruæ Conciliaris, & maxime quando Parochus consensit propriam Ecclesiam gravari, vel de illa ita gravata provideri voluit, quia supponitur consensus de tali stipendio pro illius servitio. *Rota in d. Romana coram eod. apud eund. ibid. num. 3.*

1694. 14. Jun. — Collegialitas, & Parochiali- 1592

tas sunt compatibles in eadem Ecclesia, etiam ad effectum reservationis vigore Regulæ quartæ Cancellariæ, ut dixit Rota in Calsonen. *Propositu- ra coram Molines, in additam ad Theatr. Card. de Luca, decis. vol. 2. decis. 1. de Benefic. &c. num. 17. pag. mibi 263.*

1694. 25. Jun. — Exemptio unius Ecclesiæ a Ju- 1593

risdictione Parochialis probatur ex Privilegio, seu Indulto, juxta text. in cap. si Papa 10. §. si autem

autem, de privileg. in 6. Abb. in cap. significasti, num. 8 & seq. de for. comp. ac proinde non potest Parochus exercere Ecclesiasticas functiones in Ecclesia exempta; cap. placuit & cap. Episcopus in Diocesi 7. qu. 1. cap. nullus, de Paroch. Cardin. de Luca eod. tract. discurs. 31. num. 5. ubi num. seq. & 3. ait, quod minus percipere potest obventiones, & emolumenta pro celebratione Officii, ac tumulatione Cadaverum, excepta Quarta Funerum debita ratione Curæ, ut habet Rota in Mediolanen. Quarta funeralis coram Emerix, tom. 3 decis. 1192. n. 1. 2. & 3.

1694. 25. Jun. — Ecclesiæ exemptæ licet sitæ intra Parochiam, ejusque fines, non tamen dicuntur esse de Parochia, neque sub illa comprehenduntur, ad tradita per Gloss. in Clem. 1. § volumus, verb. Diocesani, de for. comp. Gemin in cap. cum Episcopus, num. 4. de Offic. Ord. Barbof. de Jur. Eccles. cap. 17. num. 22. Aſcan. Tamburin. de Jur. Abb. tom. 1. disput. 3. quæstio 4. num. 7. apud Rotam in d. Mediolan. Quarta funeralis coram eod. ibid. num. 7.

1694. 28. Jun. — Verba di stare a quello, che il Zio, e la Madre farà, non probant Spontalia de præſenti, neque illorum contractum, Giurb. observ. 35. num. 1. sed ad summum concludunt dumtaxat consensum de contrahendo Sponsalia in futurum, quod sufficiens non reputatur ad inducendam obligationem de illis incundis, ita ut intret coactio per Sacros Canones præſinita, sicut advertunt Spada conf. 152. num. 1. lib. 2. Sanchez de Matrim. lib. 1. disput. 18. n. 13. citati a Rota in Lunen. Sarzanen. Sponsalium coram Pio, apud Monacel. in Formular. leg. præſt. in fine 2. partis decis. 31. num. 1.

1694. 28. Jun. — Possessio exigendi Decimas ad effectum manutentionis probatur ex confessione aliquorum Parochianorum: & probata contra plures, suffragatur contra omnes, Gratian

discept. forens. cap. 425. num. 46. post de manus. ob-
serv. 73 num. 165. cum seqq. apud Rotam in Compo-
stellana Decimarum coram Emerix, tom. 3. decis.
1201 num. 2 & 3. confirmata 1695. 27. Jun. coram
ead. ibid. decis. 1277. n. 2.

1694. 5. Iul. — Pacta inita cum Parocho occa- 1597
 sione erectionis conventus sunt servanda, etiamsi
 fuerint inita per Guardianos, seu Priores sine
 licentia Generalis, aut Provincialis, nec ap-
 probata per ipsum Capitula generalia, ut
 expresse cavetur in cap. fin. ibique notant Gemin.
 num. 5. & 6. Butr. num. 1. vers. solve, de pactis in 6.
 Moron. respons. 52. sub num. 17 vers. ad hoc, ut te-
 neantur, alique citati a Rota in Majoricen. Quartæ
 funeralis, & erectionis Crucis coram Emerix, d.
 tom. 3. decis. 1206. nu. 2.
1694. 5. Iul. — Parochus potest se opponere no- 1598
 væ foundationi Monasterii, & eo dissentiente
 Episcopus debet abstinere, ad notata per Barbof.
 de potest. Episc. alleg. 26 n. 5. par. 2 apud Rotam in
 d. Majoricen. Quartæ funeralis coram eod. ibid.
 num. 8.
1694. 31. Iul. — Parochi sæculares non possunt 1699
 prætereundere maiorem quantitatem emolumento-
 rum funeralium, quando Cadavera sepeliuntur
 in Ecclesiis Regularium, quam accipiunt, quando
 tumulantur in Ecclesiis sæcularibus. Congregat.
 Concil. apud Piton. disceptat. Ecclesiasticar. par. 2.
 disceptat. 50. n. 48.
1695. 30. Apr. — Corpora Presbyterorum, & 1600
 Clericorum Ecclesiæ Cathedralis sunt sepelienda
 in Parochiali, nisi in Ecclesia Cathedralis ha-
 beat. Sepultura propria separata pro Presby-
 teris, & Clericis: si vero adsit consuetudo qua-
 dragenaria cum titulo, tunc debet attendi, pro-
 ut etiam, quando Ecclesia Cathedralis tenetur
 solvere Quartam funeralem Parocho alterius Ec-
 clesiæ, si ibi Sepulturam quis elegerit. Congr.
 gat. Concil. in Mantuana, & antea in ead. 1694.

31. Jul. apud Petram in *Comentar. ad Constitut. Apostolic. tom. 2. Constit. 2. Honorii III. sect. unic. n. 40. pag. mibi 395.*

1695. 20. Jun. — Valde æquum est, ut extraneis præferri debeant Clerici Ecclesiæ Parochialis in associatione Funerum suorum Parochianorum, ut ad tex. in *Can. quia Sacerdotes* 10. *quæst. 1. dixit Rota in Placentina prætensa Collegialitatis coram Scotto, apud Piton. disceptat. Ecclesiasticar. par. 2. disceptat. 50. n. 15.* 1601

1695. 18. Jul. — A deputatione OEconomi facta Ecclesiæ Parochiali vacanti non datur appellatio suspensiva propter periculum Salutis Animarum, Ricc. in *Prax. for. Eccles. par. 1. tit. Praxis Episcoporum*, *resol. 495. num. 3. Barbof. de potest. Episc. alleg. 60. num. 1. in fine, par. 3. Castropal. oper. moral. tom. 2. tract. 13. disp. 3. punct. 2. §. 1. numer. 4. apud Rotam in Pisana OEconomatus super Attentatis, & Manutentione coram Emerix, tom. 3. decis. 1280. num. 4. & habetur etiam in additam. ad Theatr. Cardin. de Luca, decis. vol. 2. decis. 2. de Conflict. Leg. & Rut. n. 3. pag. mibi 432.* 1602

1695. 25. Jul. — Quarta Mortuorum, quæ ex generali consuetudine solvitur Parocho, & non Episcopo juxta *Clem. dudum; de Sepult. in 6. & Concilium Tridentinum cap. 13. sess. 25. de reform.* solvenda est in quantitate per consuetudinem regionis, & locorum solita, & præscripta, etiam a Regularibus, qui non sunt specialiter privilegiati, sed tantum per communicationem Privilegiorum hanc Quattam retinere prætenderent, quia talium Privilegiorum communicatio non suffragatur in tertii præjudicium. *Congr. Concil. in Ebrodunen. ad XII. Decisiones Rota in Casalen. Quarta funeralis 1665. 1. Jul. & 1666. 18. Jun. coram Carpineo, apud Monacel in Formulari leg. præct. par. 2. tit. 14. form. 1. n. 14.* 1603

1695. 29. Jul. — Universitates Laicorum sunt capaces nominandi Curatos amovibiles. *Con-* 1604

gregat. Episcoporum in Aquilana, favore Universitatis Terra Arischie, apud eund. part. 1. tit. 10. form. 18. num. 1.

- 1695 17. Sept. — Si in impositione oneris dicatur, quod Capellanus debeat continue singulis diebus Missam celebrare; & si cessaverit eam facere, teneatur solvere aliquid pro qualibet Missa non celebrata, tunc non posset vacare; nec quiescere; nisi suppleret per alium, ut respondit *Congregat. Concil. apud eund. in fine 1. par pag. 300 ubi addit, quod non teneretur tamen tempore infirmitatis non excedentis quindécim dies, ut declaravit ead. Congregat. die 17 Nov. ejusd. anni.*
- 1695 12. Nov. — Benedictiones Animalium in die festo S. Antonii dari, & oblationes recipi ab aliis Capellanis, & Rectoribus aliarum Ecclesiarum intra fines Parochiæ existentium, nec prohibere, nec impedire valet Parochus, quia inter functiones Parochiales ista Benedictio non connumeratur. *Congregat. Concil. in Ravennaten. & antea Congregat. Episcoporum in Tudertina anno 1695 18. Novemb. ac in Fulginatensi. 1685. 25 Maii, apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 10. form. 18. num. 9.*
- 1695 12. Dec. — Præsentatio Rectorum per patronos, de directo repugnat cum unionē extinctiva Tituli, in qua nec Ecclesiæ providentur de Rectore, nec datur vacatio. *Rota in Pisana OEconomatus coram Emerix Decano, in additam. ad Theatr. Card. de Luca, decis. vol. 2. dec. 2. de Conflict. Leg. & Rat. n. 3. pag. mibi 432.*
- 1696 23. Jan. — Unio ex sua natura indicat Curam habitualement remanere penes Rectorem Ecclesiæ, cui facta est Unio. *Rota in Carpentoraten. Vicaria coram d. Emerix tom. 3. decis. 1301. num. 5.*
- 1696 30. Jan. — In transactione rerum Ecclesiæ solet peti Beneplacitum a Sacra Congregatione Epi-

1605

1606

1607

1608

1609

Episcoporum, vel Concilii, & confirmari etiam a Papa; & posito Beneplacito Apostolico, obligat omnes successores. *Rota in Romana Funerarium coram Molines, & antea in ead.* 1695 4. Mar. coram eod. apud Petram in *Commentar ad Constitut. Apostolicas. tom 1. Constitut. 1. Pascalis II. sect. 2. num. 15. pag. mihi 369.*

- 1696 17. Febr. — Simples Capellanæ de jure communi residentiam requirunt, & solum ex consuetudine universali residentia exolevit *Rota in Valentina Beneficii super gratia subrogationis coram Olmo, apud Piton. disceptat. Ecclesiasticar. par. 2. disceptat. 40. n. 3.* 1610
1696. 2. Jun. — Dignitas Archidiaconatus potest conferri non habenti Lauream Doctoralem, nisi Archidiaconus exerceat jurisdictionem, vel Curam Animarum habeat. *Congregat. Concil. in Sabinen ad IV. apud Monacel. in Formular. leg. præf. par. 1. tit 12. pag. mihi 393 n. 15.* 1611
- 1696 27. Jun. — Exequenda est Gratia pro Præsentato ad Beneficium ab habente vocem pinguiorem. *Rota in Laudon. Canonatus coram Emerix, apud Piton. disceptat Ecclesiasticar. par. 1. disceptat. 13. num 30.* 1612
1696. 4. Jul. — Erectio Capellanorum ad exercitium curæ destinatorum præsumitur per Episcopum approbata, si ipse tacuit, cum de jure præsumatur. *Rota in Novarien. Portionum Parochialium coram Molines, in additam ad theatr. Cardin. de Luca, decis. vol. 2. decis. 28. de Beneficiis, &c. num. 5. pag. 312.* 1613
1696. 4. Jul. — Parochialitatis jus in eo reside- re dicitur, cujus petitur licentia, & Crux pro Funeribus associandis. *Rota in Novarien. Portionum Parochialium coram eod. ibid. numer. 7. ubi etiam dictum fuit, quod non repugnat, quod Curatus deputatus a curam habitualement habente valeat novam Provisionem in Dataria obtinere.* 1614

1696. 7. Jul. — Constructio novæ Ecclesiæ, quæ est valde pia, & religiosa, *cap. fin. dist. 96.* pro sola Missæ celebratione, non debet a Parochis impediti, neque Parochiani coarctandi, ut diebus festis ad Parochiam accedant, prout moris antea fuit, & servabatur juxta dispositionem textus in *cap. cum Dominicis, de Paroch.* & hoc censuit *Congregat. Concil. in Fulginaten apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 6. form. 10. num. 15.* 1615
1696. 7. Jul. — Præsentatus, & nominatus ad Beneficium de Jurepatronatus cum pacto, quod debeat succumbere expensis litis super Beneficio vertentis, licet non commiserit veram Simoniam, indiget tamen absolutione ad cautelam *Congreg. concil. in una Civitatis Plebis, apud eund. d. par. 1. tit. 7. form. 4. n. 2.* 1616
1696. 21. Jul. — Quamquam Processiones solitæ privatæ; quæ fiunt a Parochis in Parochia, fiant sine licentia; si tamen transferantur, exigitur Episcopi approbatio, ut partibus informantibus fuit decisum a *Congreg. Rit. in Hispanen. & antea in Asten. 21. Jun. ejusd. anni, apud eund. d. par. 1. tit. 5. form. 7. n. 15.* 1617
1696. 1. Dec. — Matrimonium contractum a Viro Catholico cum Muliere pariter Catholica coram Ministro Acatholico est nullum, quia licet fuerit initum in Tertis Hæreticorum, adhuc ubi fuerit publicatum Concilium Tridentinum, illius forma tradita in *cap. 1. sess. 24. de reform. ubique servanda est, ut declaravit Congregat. concil. in una Veneriarum, apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 8. form. 10. num. 15.* 1618
1696. 15. Dec. — Qui præceptum Paschale non implevit, si decedat antequam per Edictam declaratur incursus in pœnam Interdicti, sepeliendus est in Loco Sacro, quia non est interdictus, donec declaratur, nisi adesset Statutum Synodale. *Congregat. Episcopos, in Baren. apud eund. d. par.* 1619

d. pars. 1. tit. 5. form. 16. numer. 5.

1697. 25. Jan. — Promissio jurata conficiendi Inventarium, recipi, & injungi poterit in formula Juramenti Provisi de Beneficio, quia omnes Beneficiati, juxta dispositionem Sixti Quinti, tenentur illud conficere, sicuti & Administratores Locorum Piorum. *Congregat. Episcoporum. in Juvenacen. apud eund. d. par. 1. tit. 7. form. 4. num. 1.* 1620

1697. 26. Jan. — Si redditus Beneficii taxati, post taxam facto Papæ, aut temporum injuria absque culpa Beneficiati notabiliter essent diminuti, taxa esset reducenda, & moderanda, quia onera sunt imponenda proportionaliter secundum facultates. *Congregat. Concil. in Romana Taxa, juxta Clem. 1. in fin. de Magistr. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 12. form. 1. num. 6.* 1621

1697. 4. Febr. — Matrimonium est validum, licet Parochus Conjugum non audiverit, si ipse causam dederit, quo minus intelligeret, vel ex quo aures obturaverit, vel ex quo conclamaverit, vel ex quo fugam a præsentia Conjugum arripuerit, vel similia egerit, dum nesciens ex quo noluit scire, vel affectavit nescire, habendus est pro sciente, *cap. cum inhabitio, §. si quis vero de clandest. dispens. & in puncto firmat doctissimus Fagnan. in cap. quassum, de Panis. & Remiss. num. 8 & Ricc. in Prax. for. Eccles. resol. 213. num. 3. Ponce de Matrim. lib. 1. cap. 25. sub n. 12. alique quamplures relati a Rota in Romana Matrimonii coram Ursino Decano, in additam. ad Theatr. Cardin. de Luca, decis. vol. 2. decis. 5. de Regular. Matrim. &c. num. 33. & seqq. pagin. mibi 346* 1622

1697. 4. Febr. — Sacrum Concilium Tridentinum vult in Matrimonio, quod Conjuges ad interrogationem Parochi consensum explicent, sed quando descendit ad Matrimonii irritationem, 1623

nem, nequaquam repetit Parochi intelligentiam, sed tantum præsentiam: & propterea cum in irritatione Concilium non repetierit conditionem consensus per Parochum intellecti, non censetur volita sub pæna irritationis actus, ut bene distinguendo dispositionem Conciliarem in duas partes observat Cardin de Luc. *discur.* 26. num. 4. & 47. idemque dixerat *in discur.* 2. de *Matrim.* num. 9. ideoque rejiciendi Doctores tenentes, quod si Parochus data opera noluerit verba Conjugum consensum in Matrimonio indicantia audire, adhuc Matrimonium sit nullum, prout rejecit *Rota in d. Romana Matrimonii coram eod. ibid.* num. 34. 35 & 40.

1697. 16. Febr. — Capitulum Ecclesiæ Cathedralis non potest prætere, quod debeat invitari pro associatione Cadaverum, ubi ultra proprium Parochum plura vocantur Religionum capitula, cum a libero Hæredum arbitrio pendeat ad Defuncti funus vocare quos volunt. *Rota in Casalen. Quarta Funeralium*, & antea *Congreg. concil. tum in Matheraten.* 1660. 3. Nov. tum etiam postea in *Lavellen.* 1668. 16. Jun. apud *Piton. disc. Ecclesiast. part. 2. discipulat.* 50. num. 2. 1624
1697. 27. Mar. — Sacramenta omnia gratis administranda sunt, adeo ut nec a sponte dantibus pro illorum administratione aliquid recipi potest, sed tantum si pro eleemosyna offeratur: & hoc non obstante contraria consuetudine. *Congr. rit. in Squillacen.* & antea *Congr. concil.* 1693. 1. Febr. apud *Monacel. in Formular. leg. pract. part. 2. tit. 16. form. 2. num. 17.* 1625
1697. 20. Apr. — Canonicus, qui in Ecclesia Cathedrali curam Animarum exercet, computat Distributiones in congruam. *Congreg. concil. in Isernien.* & antea *in Acornen.* 1693. 14. Nov. apud eund. *part. 1. tit. 2. form. 6. num. 14.* 1626
1697. 17. Maji. — In Beneficio erecto cum conditione, quod nunquam Sedes Apostolica se in- 1627
ge-

gerat, cessat Regula reservationis Cancellariæ.

Rota in Urbanen. Archiepiscopos coram Anfaldo, apud eund. part. 2. in fine, decis. 35. num. 18.

1697. 28. Jun. — Ex enunciativis factis per Episcopum in Visitatione, congrua desumitur Matricitatis probatio. *Rota in Faventina Jurium Parochialium coram d. Anfaldo, in additam. ad Theatr. Cardin. de Luca, decis. vol. 2. decis. 31. de Beneficiis, &c. num. 3. pag. 318*

1697. 28. Jun. — Confessio Rectoris antecessoris, ubi sit adminiculata, successoribus jure proprio venientibus præjudicat, etiam ad probandam Matricitatem. *Rota in d. Faventina Jurium Parochialium coram eod. ibid. num. 9.*

1697. 28. Jun. — Visitationi Episcoporum ad probandam Ecclesiæ Matricitatem est deferendum. *Rota in d. Faventina coram eod. ibid. num. 13. ubi num. 15. dictum fuit, quod Matricitas concluditur, si Populus Paschalia Sacramenta uti a propria Parochia in Ecclesia, quæ Matrix prætenditur, recipiat, ut affirmant relati per Pignatelli. consult. 109. num. 4. tom. 4. Panimoll. decis. 5. num. 12. & 13.*

1697. 28. Jun. — Ministri in Ecclesia Filiali non dicuntur Parochi, licet Parochi figuram exercent, sed subsidiarii Ministri subalternantes in exercitio curæ Rectori, qui habitu est verus Parochus, verus Sponsus, & verum caput Ecclesiæ Matricis, ut tradiderunt Gratian. *discept. 865. num. 23 cum seq. Gonzal. ad reg. Cancellar. gloss. 6 num. 42. & seq. cum aliis relatis a Rota in d. Faventina coram eod. ibid. num. 20. pag. 319*

1697. 28. Jun. — Filialem esse Ecclesiam demonstrat, si Rectores Ecclesiæ Matricis consueverint possessionem apprehendere in Ecclesia Filiali. *Rota in d. Faventina Jurium Parochialium coram d. Anfaldo, ibid. num. 24.*

1697. 28. Jun. — In Ecclesia Filiali Episcopus tenetur deputare Rectorem ad præsentationem

Re-

Reſtoris Eccleſiæ Matricis, ut conſtat *ex cap. de audientiam de Eccleſ. adific. ibique Gloſſ. verb. præſentationem*, rationem reddens ſubjungit, *quia talis Sacerdos eſt eidem Reſtori ſubjeſtus*, ut habet, & tenet *Rota in d. Faventina coram eod. ibid. n. 27.*

1697. 28. Jun. — Reſtor in Eccleſia Filiali alienis ſumptibus conſtructa præſentari non debet a Reſtore Eccleſiæ Matricis, ſed a Fundatore *Rota in d. Faventina coram eod. ibid. num. 29. ubi num. 30. & 31. dictum fuit, quod Ubi Fundator non eſt certus, vel noluit ſibi expreſſe, vel tacite reſervare jus præſentandi ad Beneficium, ſive ſimplex, ſive curatum, hoc ſpectat ad Ordinarium, ex plene deductis per Corrad. in Præbenſe. lib. 4. cap. 7. num. 25. Card. de Jurepatr. diſcur. 55. num. 20 non enim repugnat, quod una Eccleſia ſit Filialis, & tamen non præſentetur Reſtor ab Eccleſia Matrice.*

1697. 1. Jul. — Concordia inita ſuper Decimis abſque Beneplacito Apoſtolico ligat tranſigentes eoſque obrento aſtringit ſucceſſores. *Rota in Nulius Tudela, ſeu Tiragonen. Decimarum coram Caprara, apud Monacel. in Formular leg. præſt. p. 2. in fine, deciſ. 36. num. 4.*

1697. 6. Jul. — Conferentiæ caſuum conſcientiæ, quæ pro Parochorum, & Sacerdotum Ruralium proſectu ex diſpoſitione Synodi Diæceſanæ, ſive Ediſti Episcopi ſunt in Locis Diæceſis, ſunt faciendæ in loco ab Episcopo arbitrando, & deſignando; non attento quod locus ab Episcopo electus, & ad quem Parochi, & conſeſſarii etiam Dignitate inſigniti debent accedere, & intereſſe, non ſit dignior, & aliis prærogativis ſupra omnes decoratus, ut reſolvit *Congr. concil. in Forſivien. & antea in eod. 1696. 14. Jan. apud eund. part. 1. tit. 3. form. 15. num. 1.*

1697. 7. Sept. — Matrimonia Puellarum expoſitarum degentium in conſervatoriis, ſeu Hoſpitalibus, non debent, neque poſſunt contrahi cum

1697. 7. Sept. — Matrimonia Puellarum expoſitarum degentium in conſervatoriis, ſeu Hoſpitalibus, non debent, neque poſſunt contrahi cum

cum

tum Rectoribus, seu Capellanis eorundem Locorum, sed coram proprio Parocho, in cujus Parochia reperiuntur sita prædicta Loca, celebranda erunt. *Congregat. Concil. in Sæssana, apud eund. d. par. 1. tit. 8. form. 10. num. 15.*

1697. 23. Nov. — Caveant omnes, & singuli 1638

Ecclesiarum Rectores Sæculares, & Regulares, ne onera, seu Missas, tum perpetuas, tum temporales, tum etiam manuales, quarum satisfactio impares fuerint, quoquomodo suscipiant: utque id ipsum, quoad fieri poterit, pateat, teneantur iidem conficere, semperque in loco magis patenti, & obvio retinere Tabellam onerum perpetuorum, & temporalium litteris perspicuis, & intelligibilibus descriptorum, quorum implemento, si moraliter, & intra breve tempus satisfacere non posse, seu illa dumtaxat, & non ulteriora adimplere posse crediderint, seu credere debuerint, alias Missas, sive perpetuas, sive temporales, sive manuales, per se, vel per interpositas personas quoquomodo recipere, seu acceptare omnino desistant, seu abstineant: & ulterius tali casu in eadem Tabella similiter exprimant, sese propterea aliis Missis acceptandis, & celebrandis impares esse: *Congr. Concil. confirmante Innocentio XII. apud Matthæucc. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 12. §. 27. & refert etiam Mon. in Formular. leg. pract. par. 1. pag. mibi 495.*

1697. 23. Nov. — Præfati Ecclesiarum Rectores 1639

restentur pariter in Sacratio duos Libros retinere, ac in eorum altero singula onera perpetua, & temporalia: in altero autem Missas manuales: & tam illorum, quam istarum adimplementum, & eleemosynas distincte, & diligenter annotare, & annotandas, seu annotanda curare, singulisque annis de supradictis adimplementis, eleemosynis, & oneribus pariter exactam rationem suis Superioribus reddere, ac omnes, & singulas rationes hujusmodi in præfatis
ref.

respective Libris simili distinctione, & diligentia, tam præfati, a quibus rationes debent reddi, quam Superiores, quibus reddendæ erunt, describere, seu annotare, sive describendas, vel annotandas respective curare, sub pœna suspensionis quoad Sæculares, voce vero activa, & passiva, gradibus, & officiis privati sint, & intelligantur Regulares. *Congr. concil. apud eosd. ibid §. 28. & 30.*

- 1698 13. Ian. — Parochus potest in pœnam extraordinariam perpetuo suspendi a cura, nec inducitur Ecclesiæ Parochialis vacatio ex hac suspensione. *Rota in Reatina Archiepiscopatibus coram Muto, apud Petram in commentar. ad consil. Apostolic. tom. 1. consil. 2. Leonis IX. sect. 3. num. 16. pag. 251. & antea Antonell. referebat in tract. post de Jurib. & onerib. clericor. lib. 2. in addition. final. decis. 40.* 1640
1698. 13. Febr. — Ubi adest Decretum particulare, in quo caveatur, quod in Funeribus Parochianorum Cathedralis, aliarumque Ecclesiarum eidem annexarum, quando invitantur plures Cruces, ultra Parochum, invitandum quoque sit capitulum juxta consuetudinem antiquam: verba illa inducunt probationem antiquam consuetudinis præcedentis, ideoque vocandum, ut firmavit *Rota in Salisburgen. Juris Metropolitici coram Priolo, & antea in Deribusen Jurisdictionis* 1696. 6. Febr. *apud Piton. disceptat. Ecclesiasticar. part. 2. disceptat. 50 num. 9. ubi num. seq. ait quod ex sententia Canonistarum in cap. Cumana, de elect. talis consuetudo sic expressa in dicto Decreto particulari, intelligitur de præscripta legitime per spatium quadraginta annorum.* 1541
1698. 17. Febr. — Licentia ab Episcopo obtenta de ædificando Capellam in aliqua Villa, probat Capellam esse de pertinentiis illius Villæ. *Rota in Augustana Jurispatronatus coram Olmo, in addition. ad Theatr. Cardin. de Luca, decis. vol. 4. decis. 2.* 1642

decis. 2. de Jurepatronatus, &c pag. 25. num. 7. ubi num. 22. dictum fuit, quod Capella incorporata Ecclesiæ Parochiali fit pars integralis ejusdem Parochiæ, & inseparabilis ab illa, Abb. in cap. quanta, num. 5. & 6. de Judic. Gravett. cons. 218. num. 3. Mantica. de tacit. lib. 1. tit. 14. num. 8.

1698. 22. Febr. — Si post Sponsalia contracta, Sponsa effecta fuerit clauda (idem dic de Sponso) non impeditur Matrimonium cum alio (vel alia) contrahendum. *Congreg. concil. in Spoletana, apud Monacel in Formul. leg. pract. part. 1. tit. 8. form. 10. num. 3. ubi plures casus hujusmodi, quos enumerant Bonac. de Matrim. tit. de Sponsal. punct. 8. per tot. ac Sanchez lib. 1. Matrim. disp. 57. num. 60.* 1643

1698. 22. Febr. — Ius, quod Parochus habet per seipsum, vel per alium ab Ordinario approbandum concionandi in sua Ecclesia Parochiali diebus Festis, & Quadragesimæ, non potest tolli, neque impediri per contrariam consuetudinem concionandi privative in alia Ecclesia sive Sæculari, sive Regulari, ut censuit *Congr. concil. in Rossanen. Prædicationis, & antea in Florentina Juris prædicandi, ac Congr. Episcop. in Prænestina Prædicationis 1672. 17. Mar. apud eund. d. part. 1. tit. 12. form. 7. num. 10.* 1644

1698. 28. Febr. — Iura Parochialia in licentiis fundandi Monasteria sunt præservanda, ne Parochi jamjam ob multitudinem Regularium ad nihilum redacti, & quasi ob exiguam partem antiquarum præminentiarum, quam hodie retinent, contempti, Curam negligendo, etiam mendicare cogantur, prout præservari jussit *Congr. concil. in Tiburtina, apud eund. d. part. 1. tit. 6. form. 19. num. 30.* 1645

1698. 22. Mar. — Administratio Oblationum, quæ sunt ad aliquam Imaginem, spectat ad Parochum, intra cujus Parochiæ fines existit Imago, sub directione tamen, & super intendentia Episcopi. *Congr. concil. in una Civitatis Ducalis, apud* 1646

Petram in commentar. ad constitut. Apostolic. tom 2.
Constitut. 1. Anastasii IV. sect. 2. numer. 21. pag.
mibi 25.

1698. 22. Mar. — Oblationes, quæ sunt alicui 1647

Imagini translatae in Ecclesiam Cathedralē, spectant ad Parochum illius Cathedralis, non vero ad Parochum, in cujus finibus extabat Imago, quia non amplius consideratur ejus Jus antiquum jam resolutum per translationem, ut Felin. in cap. Dilectus, num. 1. de offic. ordin. Rebuff. de Decim. qu. 1. num. 30. nisi in translatione Parochus renuerit, vel translatio facta fuerit sine præjudicio Iurium ipsius, nam in his casibus præservatur sibi jus percipiendi Oblationes Imaginis translatae, cum superintendencia capituli, & Episcopi. Congr. concil. in d. Civitatis Ducalis, apud eund. ibid. num. 38. pag. 27.

1698. 22. Mar. — Confraternitates Laicorum, 1648

si de licentia Ordinarii publicam expositionem Sacramenti Altaris faciant in eorum Ecclesiis; Parochus, si velit, debet Benedictionem Populo dare, non autem eorum Capellani: neque valent dictam Expositionem facere illis diebus, in quibus fit in Ecclesia Parochiali: prout partibus informantibus super utroque dubio respondit Congr. concil. in Ferrar. Jurium Parochialium, apud Monacel. in Formular. leg. pract. pars. 1. tit. 6. form. 20. num. 3.

1698. 26. Apr. — Reclamantibus Parochianis 1649

Ecclesiae Parochialis S. Benedicti loci Frosinoris contra proprium Parochum, qui inhabitando Paternam Domum valde distantem a dicta Ecclesia, valde infert incommodum eisdem Parochianis Sacramentorum administrationem poscentibus, & aliquando absque debita illorum susceptione decedentibus, Parochum Ecclesiae præfatæ teneri residere in Parochia censuit Congreg. concil. in Verulana, & antea in Nuceria Pagano- rum 1697. 17. Aug. apud Pascucc. in compend. ad consuls.

consult. Canonic. Lac. Pignat. par. 2. tit. de Vicario, pag. mibi 420.

1698. 5. Jul. — Supplicantibus humiliter Capitulo & Canonicis Cathedralis Collensis Sacre Rituum Congregationi pro declaratione vigintiduum Dubiorum, inter ea fuit sextum sequentis tenoris, videlicet *An Parochus duarum Ecclesiarum unitarum, debeat de amborum Patrono & Titulari recitare Officia juxta Rabricas?* Et Sacra eadem Rituum Congregatio ad sextum Dubium respondit: *Pro utroque Titulari Affirmative, maxime si Ecclesia sint peraque unita.* ¶ Hanc Resolutionem, una cum aliis eadem die emanatis, sed ad nostram rem non facientibus, ego Domi retineo in forma authentica, cum solito Sigillo, & cum subscriptione de propria manu Illustrissimi D. Secretarii.
1698. 2. Aug. — In associatione Cadaverum ad Ecclesias Regularium non sunt vocandi omnes aliquis Ecclesie Mansionarii, præter Parochum. *Congr. Rit. in Valen. ad I. apud Matthæucc in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 25. num. 9. & 10.*
1698. 2. Aug. — Parochus ingredi non potest Ecclesias Regularium cum Stola, & Cruce, ibique Officium, & Functiones peragere. *Congr. Rit. in d. Vaden. ad II. apud eund. ibid. num. 11* ubi plures habentur per extensum præcedentes Decisiones: & plures etiam refert Ascan. Tamburin. *de Jure Abbat. tom. 1. disput. 15. quæstio 18. num. 21 & seqq.* ac habetur etiam Constitutio 95. Alexandri VII. quæ incipit *Alias*, contenta in *Bullar. tom. 5.* nec non Constitutio 57. Clementis X. incipiens *Nuper*, in d. tom. 5. Bullar.
1698. 2. Aug. — Non licet Parocho exigere majorem eleemosynam ab exteris tumulandis in Ecclesiis Regularium, quam a Civibus. *Congr. Rit. ad III. apud eund. ibid. num. 12.*
1699. 21. Mar. — Regulares, obtenta a Locorum Ordinariis licentia ore tenus, vel in scriptis

faciendi solemnes Processiones extra limites conventuum suæ Religionis cum Statua, aut Reliquia alicujus Sancti, possunt uti Pluviali, licet ejus usus non fuerit expressus in licentia obtenta: Usus enim Pluvialis in Processionibus non est testimonium, nec signum Jurisdictionis in nte Sacerdote. *Congr. Rit. apud Matthæuc. in Offic. Cur. Regular. tom. 2. cap. 16. num. 8. ad I. & II*

1699. 28. Maii — Pœnam Excommunicationis ferendæ sententiæ contra Beneficiatos, & in sacris constitutos deferentes comam fictitiam, sustinendam esse declaravit *Congr. nonnulli Cardin. specialiter a Papa deputata in Vigilien. Synodi, apud Monacel. in Formular. leg. præf. par. 1. in append. pag. mibi 506. num. 20.* 1654

1699. 15. Jun. — Emolumenta Funeralia computantur inter Jura Parochialia, & cedunt in compensationem laboris a Parocho adhibiti in administratione Sacramentorum, ut habetur *ex cap. 1. 4 & 10. de Sepult. Clem. dudum; §. verum, eod. tit. ubi late Vitalin. num. 5. Federic. de Sen. conf. 3. num. 8 & 9. Roman. conf. 342. num. 1. & 2. Petr. de Ubald. in tract. de Canonic. Paroch. cap. 2. per tot. & cap. 6 num. 1. & cap. 7. eod. num. Barbosa de Paroch. cap. 25. num. 19. & 32. Amostaz. de caus. piis, lib. 6 cap. 3. num. 39. & 42. apud Rotam in Romana Funeralium coram Molines Decano in addita. ad Theatr. Cardin. de Luca, decis. vol. 4. Dec. 7. de Regularibus, &c. num. 23 pag. mibi 174.* 1655

1699. 15. Jun. — Funerale etiam non factum debetur Parocho, nisi Ecclesia tumultans habeat Privilegium speciale illud consequendi: & allegans Privilegium, debet illud probare, & taliter, ut de eo hæsitari non possit, ex congeffis per Frances de Ecclef. Cathedr. cap. 30. num. 194. apud Rot. in d. Romana Funeralium, ibid. n. 24. & 25. 1656

1699. 1. Jul. — Licet Episcopus non habeat æconomicam administrationem in Oblationibus, quæ admi- 1657

administrantur per Parochum, vel alium Administratorem, habet tamen jus jurisdictionale revidendi rationes, ut illæ fideliter erogentur. *Rota in Senogallien. Ecclesia, seu Capellania super maintenance, apud Petram in Commentar. ad Const. Apostolic. tom. 2. Constitut. 1. Anastasii IV. sect. 2. n. 25. pag. mihi 25. & 26.*

1699. 18. Jul. — Quando Episcopus accedit ad Oppida Diæcesis, siue gratia, & occasione Visitationis, siue ut conferat Sacramentum Confirmationis, non potest a Parochis, neque Parochianis præcuratorem pro Sacramento hoc conferendo exigere, sed propriis sumptibus seipsum alere. *Congreg. Concil. in Causa Amalphytana ad II. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 5. form. 2. num. 21.*

1699. 5. Sept. — Cum Congruam certam debeat habere Curatus ad formam Constitutionis Pianæ la 47. quamvis sit amovibilis, ut declaravit Sacra Congregatio Visitationis Apostolicæ in Fanen. 1693. 26. Novembris, hujus Congruæ quantitas ad præscriptum dictæ Bullæ, aut alterius provisionis taxata, non potest minui, quamvis Curatus electus, & deputatus diminutioni consentiat, & pro minori quantitate spondeat deservire, quia hujusmodi pactio sapit Simoniam, & fuit damnata a Congr. Concil. in Burgi S. Sepulchri Congruæ, & antea a Congr. Episcoporum. 1670. 8. Oct. apud eund. d. par. 1. tit. 10. form. 18. num. 15.

1699. 28. Nov. — Qui Curæ Animarum præficitur, non excusatur a residentia prætextu insalubritatis, aut rigiditatis aeris, neque consuetudinis contrariæ non residendi. *Congr. Concil. in Callien. residentia, & antea in ead. 1680. 28. Sept. apud eund. ibid. num. 16.*

1700. 24. Ian. — Sub generali Indulgentiarum suspensione, quæ fit Anno Iubilei, non comprehenduntur Altaria Privilegiata, nec aliæ Indulgentiæ pro solis Defunctis concessæ. *Innocentius*

XII. *apud Matthæucc. in Offic. Cur. Regular. tom. 2. cap. 6. num. 17.*

1700. 6. Febr. — Beneficia sæcularia, quæ ob il- 1663
lorum fructuum tenuitatem Decimis Papalibus
non contribuunt; neque contribuere tenentur Se-
minario. *Congr. Concil. in Anulphitana; & antea
in ead. 1699. 18. Jul. ad II. apud Monacel. in Fd'm.
leg. pract. par. 1. tit. 12. form. 1. num. 6.*
1700. 6. Mar. — Reprobatur Opinib; quod suf- 1663
ficiat præsentia Parochi pure materialis, seu phy-
sica in Matrimonio. *Congr. Concil. contra sensum
Rote in Romanâ Matrimonii 1697. 4. Febr. coram
Ursino, in publicatione Voti; quod dicta Sacra
Concilii Congregatio exquisierat 1695. 17. Nov.
expressum; in quo videtur approbata conclusio,
quod si Parochus data opera affectet non audire,
quamvis non intelligat; adhuc Matrimonium
sustineatur, & quod tunc sufficiat præsentia ma-
terialis, ut refert d. Monacel. d. par. 1. tit. 10.
form. 8. num. 4.*
1700. 5. Jun. — Regulares ministrantes Laicis se 1664
cularibus infirmis hospitantibus in eorum Con-
ventibus Sacramenta Eucharistiæ per modum
Viatici, & extremæ Unctionis absque Episcopi,
vel Parochi licentia; Censuras in *Clem. 1. de pri-
vileg. inflictas* incurrunt; & possunt per Ordina-
rium etiam per Cedulones excommunicati-decla-
rari. *Congr. concil. in Neapolitana, & antea sæ-
pissime, apud eund. d. par. 1. tit. 6. form. 20. num. 16.*
1700. 28. Jun. — Episcopus, etiam si consuevis- 1665
set licentiam Parochi requirere in constructione
Ecclesiæ, non ideo præjudicavit suæ innatæ ju-
risdictioni eam concedendi sine tali consensu, ut
in similibus dixit *Rota in Tarraconen. Jurisdic-
tis super Edictis coram Olmo, apud Petram in
Comment. ad Constitut. Apostolic. tom. 1. constit. 2. Pas-
chalis II. sect. 1. num. 59. pag. 387. ubi quod talis obser-
vantia est referenda non necessitati talis consen-
sus, sed prudentiæ Episcoporum; qui ante con-
stru-*

fruitionem, Parochi præjudicium possibile nosse, & evitare volunt, ne post actum, possit ille reclamare.

1666
#700. 6. Aug. — Pro publicationibus Matrimoniorum, & Ordinum nihil exigere debet Parochus: pro fide vero, decimam partem unius Scuti; & quoad munuscula, non potest Parochianos cogere, ut ad hæc respondit *Congr. Episcop. in S. Severina Emolumentorum, apud Monacel. in Form. leg. præf. par. 1. tit. 10. form. 12. num. 8.*

1667
#701. 17. Jan. — Si fuisset conventum inter partes in alienatione rei Ecclesiæ cum pacto consuecendi Instrumentum, certum est illud requiri, si conventio fuerit conditionalis, secus si tantum pro majori cautela, vel si ex conjecturis videatur noluisse partes actum perficere; sed habuisse respectum ad Instrumentum futurum pro actus perfectione, nam tunc liceret illis resilire ante Instrumentum. *Rota in Nullius, seu Altramurana Immissionis coram Muto, apud Petram in Commentar. ad Constitut. Apostol. tom. 1. Constitut. 1. Leonis I. sect. 3. num. 56. pag. mihi 87*

1668
#701. 5. Mar. — Quando qui sponsalia contraxerat, vovit Castitatem, vel suscipere Sacros Ordines, tunc per electionem melioris status sponsalia irritantur, nec sponsus tepetur illa exequi, quamvis juramento essent firmata. *Congregat. Concil. in Barbergen. Sponsalium, apud Monacel. par. 1. tit. 8. form. 10. num. 4. ubi etiam si postea Voti dispensatio obtineatur, ex Bonac. de Matrim. tit. de Sponsal. punct. 5. num. 13 & seqq.*

1669
#701. 9. Apr. — Licet ubi agitur de contrahendo Matrimonio, dictum unius Testis sufficiat ad illud impediendum, quamvis dicat turpitudinem propriam, *Gloss. in cap. extraordinaria 35. quæst. 3. vers. Sacramenti, cap. super eo, il. 2. de Test. & cap. præterea, il. 2. de Sponsal.* si tamen non sit bonæ famæ, aut non integer, vel alio mo-

do suspectus, utpote quia non moveatur ad denunciandum impedimentum pro exoneranda conscientia, sed se ingerat in causa, quia sibi displiceat Matrimonium: vel si demum varia, & inverisimilia deponeret; tunc non obstante quod ageretur de contrahendo; proceditur ad ulteriora; illius depositione non attenta: & hanc limitationem probavit *Congregat. concil. in Baren. seu Modulen. Matrimonii*, & antea sapissime, apud d. Monacel. d. par. 1. tit. 7. form. 9. num. 2.

1701. 4 Jun. — Missarum onera relicta in certa Ecclesia, seu Capella, alio transferri non possunt absque Sedis Apostolicæ licentia; alias translatio est nulla; quamvis fieret auctoritate Exequutorum Testamentorum, qui talem facultatem non haberent. *Congregat. concil. in Deribonem. apud eund. par. 2. tit. 13. form. 2. numer. 58.* 1676
1701. 28. Nov. — Bona Confratrum, quæ non fuerunt acquisita intuitu Ecclesiæ, deponuntur apud Rectorem Ecclesiæ nomine Episcopi. *Rota in Hispanen. Supellectilium coram Priolo; apud eund. d. par. 2. in fine, decis. 36. n. 2.* 1671
1701. 7. Dec. — Cum OEconomus deputato congrua assignanda, & taxanda sit arbitrio Episcopi ex fructibus Parochiæ: si illi assignata dicta Congrua non repèriatur, poterit salarium petere juxta Gloss. in cap. Charitatem 8. quæst. 2. verb. hoc intellige; & usque ad summum dari solitam a Camera Apostolica ubi percipit Spolia Ecclesiarum vacantium. *Congregat. Episcoporum in Milesen. apud Monacel. in Formular. leg. præf. par. 1. tit. 10 form. 14. n. 7.* 1672
1701. 20 Mar. — Jus, quod competit Rectori Beneficiti; non potest in alium transferri in præjudicium successorum, sine Papæ Beneplacito. *Rota in Gerunden. Eleemosyna Patris super bono Jure; coram Priolo; apud eund. par. 2. in* 1673

in fine, decision 44. numer. 5.

1702. 22. Jun. — Consuetudo decennialis suffragatur Parocho circa Oblationes contra Rectorem Capellæ, seu Altaris, quando Jus non resistit. *Rota in Tridentina Decimarum coram Muto, juxta Gloss in cap fin. de consuet. verb. legitime Fagnan. in cap. cum Ecclesia Sutrina, de catif. possess. num. 32. & 33. apud Petram in commentar. ad constitut. Apostolic. tom. 2. Constitut. 1. Anastasi IV. sect. 2. n. 23. pag. mibi 25.* 1674
1703. 16. Mar. — Possunt Parochi in audiendis Confessionibus absolutionem denegare Parentibus notabiliter contumacibus quoad Filiorum instructionem in rebus ad Animarum salutem spectantibus. *Clement XI. in Littera Circulari, ad Quarto* 1675
1703. 16. Mar. — Parochi utantur specialiter in Concionibus Catechismo Romano, Maximasque utiles, & Auditorum Capacitati adæquatus simpliciter, & clare explicant, ut Populus libenter audiat, frequenter concurrat, & fructuose discedat. *Clement XI. ibid. ad Quinto* 1676
1703. 18. Aug. — Nuncius Apostolicus non potest concedere indultum, quod Missæ celebrandæ in loco a Testatore designato, alibi celebrentur, ut respondit *Congregat. concil. in Gienn. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 13. form. 2. num. 59 ubi quod si locus non esset designatus a Testatore, tunc illius Hæres poterit ad libitum Missas celebrari facere in quacunque Ecclesia sibi bene visa, ex ead. Congregat. in Tiburtina 1687. 29. Nov. & antea 1685. 13. Jan.* 1677
1703. 10. Dec. — Confraternitates Laicorum legitime erectæ in Ecclesiis Parochialibus habent dependentiam a Parocho in explendis Functionibus Ecclesiasticis non Parochialibus: & erectæ etiam in Capellis, vel Oratoriis, tum

publicis, tum privatis, adnexis Parochialibus Ecclesiis, & ab eis dependentibus habent dictam dependentiam a Parocho, quoad dictas Functiones. *Congregat. Rit. in Decreto Urbis, & Orbis Roma impresso, ad I. & II. relato etiam a Monacel. par. 2. tit. 13. form. 1. num. 93. & in Volumine IV. Decisionum in additam. ad Theatr. Cardini de Luca, post decis. 10. de Beneficiis, &c. pag. mibi 17.*

1703. 10. Dec. — Confraternitates vero erectæ 1679
in aliis Ecclesiis publicis non habent quoad easdem Functiones aliquam dependentiam a Parocho: intra cujus Parochiæ limites sitæ sunt Ecclesiæ: sicuti quoad dictas Functiones Ecclesiasticas non habent dictam dependentiam a Parocho Confraternitates erectæ in Oratoriis tum publicis, tum privatis, seu unctis ab Ecclesiis Parochialibus. *Congregat. Rit. ad III. & IV. apud eisd. ibid.*
1703. 10. Dec. — Benedictiones, distributiones 1680
Candelarum, Cinerum, & Palmiarum non sunt de Juribus mere Parochialibus: sicuti neque Benedictiones Mulierum post Partum, Fontis Baptismalis, Ignis, Seminis, Ovorum, & similiarum, sed Benedictiones Mulierum, & Fontis Baptismalis fieri debent a Parochis *Congreg. Rit. ad V. & VI. apud eisd. ibid.*
1703. 10. Dec. — Functiones omnes Hebdomadæ Sanctæ non sunt de Juribus mere Parochialibus: licet autem non sit de dictis iuribus Celebratio Missæ sollemnis feria quinta in Cæna Domini, spectat tamen ad Parochos: Prima autem pulsatio Campanarum in Sabbato Sancto non est de dictis iuribus, sed spectat ad Ecclesiam digniorem, ad formam Constitutionis Leonis Domini (supra positæ, & editæ 1516. 19. Dec.) §. 14 *Congregat. rit. ad VII. VIII. & IX. apud eisd. ibid.*
1703. 10. Dec. — Celebratio Missarum sollempnium 1682

mnium per annum, sive pro Vivis, sive pro Defunctis non sunt de Juribus Parochialibus, sed licet Confratribus dumtaxat in Festivitatibus solennioribus ejusdem Ecclesiæ, vel Oratorii, ut in Brundusina 1601. 1. Junii: sicuti neque est de dictis Juribus mere Parochialibus Expositio Quadraginta Horarum, & Benedictio, quæ fit super Populo: neque est de dictis juribus Expositio, quæ fit cum Reliquiis, vel Sacris Imaginibus, & Benedictio, quæ cum eis fit super Populo, sed quoad Benedictiones cum dictis Reliquiis, & Imaginibus, servantur Decreta. *Congregat. rit. ad X. XI. & XII. apud eosd. ibid.*

1703. 10. Dec. — An autem Functiones in præcedentibus octo dubiis, videlicet a dubio quinto ad duodecesimum, expressæ, peragi possint in Oratoriis privatis, contradicente Parocho, satis provisum in superioribus respondit *Congreg. Rit. ad XIII apud eosd. ibid.* 1683

1703. 10. Dec. — In dictis Oratoriis privatis Confraternitatum per Confratres statim horis recitari possunt Horæ Canonice, cum cantu, vel sine, absque alia licentia Parochi, nisi aliter Ordinarius statuatur ex rationabili causa: sicuti etiam in dictis Oratoriis privatis licita est celebratio Missæ privatæ, assentiente Ordinario Loci, & contradicente Parocho: Capellani quoque Confraternitatum possunt Populo denunciare Festivitates, & Vigiliis occurrentes in Hebdomada absque licentia Parochi. *Congregat. Rit. ad XIV. XV. & XVI. apud eosd. ibid.* 1684

1703. 10. Dec. — Parochus, invitis confratribus, docere non potest Doctrinam Christianam in prædictis Ecclesiis, & Oratoriis publicis, vel privatis, a Parochiali distinctis, & separatis. *Congregat. Rit. ad XVII. apud eosd. ibid.* 1685

1703. 10. Dec. — In sepelendis Ecclesiis publicis Confraternitatum possunt haberi publicæ conciones, 1686

nes, etiam per totum cursum Quadragesimæ, vel Adventus, cum licentia Ordinarii, & absque licentia Parochi: In eisdem autem Ecclesiis non potest celebrari Missa, sive lecta, sive cantata, ante Missam Parochialem, sive lectam, sive cantatam, nisi aliter Episcopus disponat: Ad Parochum vero spectat facere Officium funebre super Cadaveribus sepeliendis in sæpeditis Ecclesiis, & Oratoriis publicis Confraternitatis quando tumulandus est subiectus Parocho, intra cujus fines est Ecclesia, vel Oratorium. *Congregat. Rit. ad XVIII. XIX. & XX apud eisd. ibid.*

1703. 10. Dec. — Intra ambitum earundem Ecclesiarum fieri possunt Processiones juxta cujusque Confraternitatis Institutum, absque interventu, vel licentia Parochi: eadem autem Processiones fieri nequeunt extra ambitum distarum Ecclesiarum, nisi adesset licentia Episcopi: In dictis vero Processionibus Capellani Confraternitatum non possunt deferre Stolam, extra propriam Ecclesiam. *Congreg. Rit. ad XXI. XXII. & XXIII. apud eisd. ibid.* 1687
1703. 10. Dec. — Episcopo accedenti ad Ecclesias publicas Confraternitatum, quæ non sint Regularium, neque proprium Rectorem Beneficium habeant, non est porrigendum Aspersorium a Parocho, in cujus Territorio sunt sitæ dictæ Ecclesiæ. *Congregat. Rit. ad XXIV. apud eisd. ibid.* 1688
1703. 10. Dec. — Earundem Ecclesiarum, & confraternitatum Rectores, & Capellanos non potest Parochus, cessante alio speciali, ac legitimo titulo, & ex solo Jure Parochialitatis, compellere invitos ad assistendum Functionibus Ecclesiæ Parochialis. *Congregat. Rit. ad XXV. apud eisd. ibid.* 1689
1703. 10. Dec. — In sæpeditis Ecclesiis Confraternitatum, neque Parochialibus, neque Regularibus. 1690

gularibus, retineri non potest Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, sine speciali indulto Sedis Apostolicæ: Præsupposita autem facultate retinendi, non potest infra annum publice exponi, sine licentia Ordinarii. *Congreg. Rit. ad XXVI. & XXVII. apud eosd. ibid.*

1703. 10. Dec. — Non potest Parochus seingere in administratione Oblationum, vel Eleemosynarum in sæpeditis Ecclesiis recollectarum, vel Capsulæ pro illis recipiendis expositæ clavem retinere: In Ecclesia autem Parochiali Confratres, vel eorum Capellani se immiscere non valent, invito Parocho, in ejusdem Ecclesiæ Functionibus, siue Parochialibus, siue non Parochialibus. *Congreg. Rit. ad XXVIII. & XXIX. apud eosd. ibid.* 1691

1703. 10. Dec. — Confraternitates, siue sint erectæ in Ecclesia Parochiali, siue extra illam, possunt pro libito, & juxta uniuscujusque peculiaris Statuta, Congregationes suas facere, absque interventu, vel licentia Parochi, dummodo non impendant Functiones, & Divina Officia: & etiam possunt propria Bona administrare, ac de illis disponere, absque ulla dependentia a Parocho. *Congreg. Rit. ad XXX. & XXXI. apud eosd. ibid.* 1692

1703. 10. Dec. — Quando Parochus eisdem Congregationibus interit, non potest suffragium decisivum ferre, prout respondit *Congreg. Rit. ad XXXII. & XXXIII. apud eosd. ibid.* 1693

1703. 10. Dec. — Prædicta trigintatria Decreta de Juribus Parochialibus, Functionibus, & Præeminentiis inter Parochos, & Confraternitates Laicorum, earumque Capellanos, & Officiales, ubique locorum servantur, salvis tamen conventionibus, & pactis in erectione Confraternitatum forsitan factis, concordiiis inter Partes initis, & a sancta Sede approbatis, indultis, Constitutionibus Synodalibus, ac Provincialibus, 1694

bus, & consuetudinibus immemorabilibus, vel saltem centenariis, prout declaravit, & decrevit *Congregat. Rituum*, Sanctissimo laudante, benigneque approbante, & publicari, & non obstantibus quibuscunque aliis in contrarium facientibus, servari mandante, 1704. 12. Jan. apud eisd. *ibid.*

1703. 15. Dec. — Si Episcopus ob numerositatem Parochianorum vellet ad dismembrationem Parochiæ procedere, potest Parochus jure se opponere, cum non possit Ordinarius ad illam devenire motivo numerositatis, & nisi concurrant requisita Sacri Concilii Tridentini *cap. 4. sess. 21 de reform.* ut respondit *Congregatio Concilii in Noacshren. & antea in Gerunden. 1701. 29. Jan. & in Toletana 1697. 4. Maii*, apud Monacell. in *Formular. leg. pract. par. 2. tit. 13. form. 1. numer. 41.* 1697

1703. 15. Dec. — Jura, quæ ad Parochos sæculares pertinent, Regularibus quoque competant, quando in Ecclesiis Parochialibus Monasteriis unitis ad exercendam Curam deputantur, prout deputari, nominari, præsentari, & admitti in illis posse pluries resolvit, & novissime respondit *Congreg. Concilii in Placentina*, apud eund. *ibid. num. 87.* 1696

1704. 11. Jan. — Matrimoniales Dispensationes non possunt expediri a Vicario Capitulari: sed pro eis solet frequenter concedi facultas, prout illam tribuit *Congregatio Concilii in Abellinen. & antea concessit eadem Congregatio in Guardian. in Portugallia 1693. 18. Aprilis*, apud Monacelli in *Formulario Legali Practico, par. 2. tit. 16. form. 10 sub num. 14. pag. 346.* & ex eo egomet retuli in mea Collectione pro Vicariis utriusque Cleri, *sub num. margin 700. pag. 395.* 1692

1704. 28. Jun. — In pluribus Regnis Hispaniæ, & signanter in Principatu Cathalonix, Parochi non habent assuetudinem Juris super Decimis & Pri- 1698

Primitiis, cum per Summos Pontifices fuerint
mediantibus eorum privilegiis donatæ Principi-
bus, & Regibus, ob recuperationem Regno-
rum, & Ecclesiarum a tyrannide Maurorum,
& ex ebrundenti Principum & Regum munifi-
centia translata: partim in Laicos, a quibus ho-
die possidentur, ut in Principatu Cathalonizæ,
Martini Andri. *decis. 45 sub num. 10. repetita inter
recent. decis. 702. sub num. 7. par. 1.* & partim in
dotationem Ecclesiarum, & Dignitatum, ita ut
omnes fere Ecclesiæ, & Dignitates in Regnis
Hispaniæ, sint fundatæ ex Decimis & Primi-
tiis, ut ad excludendam hanc Juris assistentiam
in Parochis dictorum Regnorum, tradit Barbosa
*de offic. & potest. Parochi, par. 3. cap. 28. §. 2. sub
num. 13.* Zarate *decis. 74 sub num. 14.* quidquid di-
ctum fuerit circa hanc Juris assistentiam a Muto in
Nullius seu Urgellen. *Primitiarum*, cum in illius
casu Parochus esset in possessione illas exigendi,
quæ facit ut dicantur eidem restitutæ & assigna-
tæ, cum alias ea cessante, & alio existente in
possessione illas percipiendi, cesset in Parocho
Juris assistentia, Ubag *decis. 25 sub num. 1. & seqq.*
& ex eis dixit Rota in Gerunden *Primitiarum*
coram Caprara, *decis. par. 2 decis. 666. a num. 1.
ad 4.*

1704. 15. Febr. — Licentiam habentes, come-
dendi Cibos veritos in Quadragesima, siue sint
Carnes salubres, siue tantum Ova & Lacticinia,
debent servare Jejunium ut clare patet ex *Editio
pro Observantia Quadragesimali*, apud Genettum
in *Theolog. Moral. tom. 7. in fine*, & ex eo egomet
retuli in mea collectione pro confessoriiis utrius-
que Cleri, *sub num. margin. 1292 pagin. 369. juxta
novissimam editionem, qua est tertia, de Anno 1715.*
¶ Præfatum Edictum Romæ quovis Anno publi-
catur impressum initio Quadragesimæ, & sem-
per in eo includitur observantia Jejunii, ut su-
pra. ¶ Qui est igitur dispensatus ad esum Car-
nium,

1699

nium, semel potest comedere Carnes, & tenetur sumere Collatiunculam, & hic servare Ieiunium, quia qui præceptum non potest servare in totum, tenetur in quantum potest, ut ait *Wigandt in Tribunal. Confessar. tract. 5. exam. 4. Quæro VI pag. mibi 139.* Sunt etiam aliquæ Diæceles, quæ habent quoad hoc specialem constitutionem Synodalem: & aliqui etiam Parochi, quibus huiusmodi licentia commissa est, addunt in Scriptis, *servato tamen Ieiunio*; Et egregie probat quidam Auctor in Libello Italice conscripto, & impresso Florentiæ 1732. cui titulus: *Risposta di un Teologo ad un Dottore di Medicina sopra la licenza di non osservare la Quaresima.*

1704. 16. Febr. — Episcopus Neocastrensis ad consulendum numerositati Populi, divisit Parochiam, & duas portiones curatas constituit æque principales: Dictam tamen divisionem non substineri, & invalidum fuisse concursum respondit *Congregatio Concilii*, quæ per hanc resolutionem confirmavit alteram editam *sub die 15. Decembris 1703.* ut refert *Monacelli in Formular. Leg. Pract. par. 4. in supplement. ad II. Tom. sub num. 170.* ubi etiam reddit rationem, quia scilicet numerositati Populi providendum est ad formam Concilii *cap. 4. sect. 21. de reformat. non autem per dismembrationem.*

1704. 15. Mar. — Cadavera Impuberum non debent ex aliqua speciali consuetudine sepeliri in Sepultura designata existente in Ecclesia Parochiali: sed licitum est Parentibus, tam ante quam post mortem illorum, pro eis Sepulturam eligere, eaque tumulari facere in proprio Sepulchro Majorum in Ecclesia Regularium existente, ut respondit *Congregatio Concilii in Novarien. Funerium, ad primum Dubium, apud Monacelli in Formular. leg. Pract. par. 2. tit. 13. formul. 1. sub num. 92. pag. 31.*

1704. 15. Mar. — Dicta cadavera deferri possunt ad

ad dictum Sepulchrum Majorum absque associatione Parochorum, & cleri Sæcularis, post eorum monitionem ad interveniendum Funeri, & recusantium: Parochis autem intervenientibus, sive associatis sive non ab aliis Concanonicis ejusdem Parochiæ, non debeat distribui candela major illa, quæ datur Superiori Regularium associato ab aliis Fratribus, ut respondit *Congregatio Concilii in d. Novarien. Funerum, ad secundum & tertium Dubium*, apud eundem, *ibidem*.

1704. 15. Mar. — Dicta cadavera deferri valent ad Ecclesiam in quacunque hora Diei, non autem de Nocte, nisi de licentiâ Ordinarii: Parochi autem non possunt sub aliqua & quacunque præensione differre, vel impedire, ne tempore debito cadavera ad sepeliendum deferantur, ut respondit *Congregatio Concilii in d. Novarien. Funerum, ad quartum & quintum Dubium*, apud eundem, *ibidem*.

1704. 15. Mar. — Parochis impredientibus, licitum sit Hæredi, post expectatum triduum a morte Defuncti, ducere Funus, non autem de Nocte, ad Ecclesiam, in qua Cadaver est sepeliendum: Nec Parochi cogere possunt Hæredes ad peragendum in Ecclesia Parochiali omnes Functiones Missæ solemniss accensis luminibus in singulis Altaribus & Anniversariorum quæ sunt in Ecclesia Regularium occasione Funerum, ut respondit *Congregatio concilii in d. Novarien. Funerum, ad sextum & septimum Dubium*, apud eundem, *ibidem*.

1704. 15. Mar. — Dicti Parochi non possunt cogere Hæredes, ut celebrare faciant Missas pro Defuncto singulis Sacerdotibus Sæcularibus Funus associantibus: Nec in præensa associatione Cadaverum sunt per Hæredem Defuncti in æquali numero convocandi tot Sacerdotes Sæculares, quot convocantur Regulares, ut respondit *Congregatio concilii in d. Novarien. Funerum ad octavum*.

usum & novum Dubium, apud eundem, *ibidem*.

1704. 15. Mar. — Episcopus non habet Iurisdictionem in Regulares per hæredem Defuncti ad Fumus convocatos, prætenso delinquentes extra Claustra, seu turbantes jura Parochorum, ut declaravit atque respondit *Congregatio concilii in d. Novarien. Funerum ad decimum Dubium*, apud eundem Monacelli, *sub eod. num. 92.* & egomet retuli in mea collectione, pro Episcopis, & Abbatibus utriusque cleri, *sub num. margin 2136.*

pag. 475.

1704. 5. Apr. — In Legato relicto pro Missis ab eo, qui hereditatem reliquit esse alieno gravatam, quod Ecclesia legataria non possit cum hærede transigere sine Beneplacito Apostolico, declaravit atque respondit *Congregatio concilii in Theatina*, apud Monacelli in *Formular. leg. Pract. par. 4. in supplement. ad III Tom sub numer. 45. pag. 123.*

1704. 15. Apr. — Non juvat allegare non usum Constitutionis Sixti Quinti (la 92. supra positæ, & editæ anno 1589. 9 Januarii) quoad privationem Beneficiorum ipso jure, & ipso facto incurrendam, absque ulla monitione, citatione, aut Iudicis Decreto, ob non delationem Habitus clericalis: quoniam Garz. *de Benefic. par. 7. cap. 1. num. 23* Barbof. *in concil cap 6. sess. 14. de reform. sub num. 4. in fin.* Cottiadi *decis. 119 sub num. 53.* id tenentes, fuerunt reprobat, ut dixit Rota in *Barchinonen. Beneficiorum* coram Molines, apud Monacelli in *Formular. Leg. Pract. par. 2. tit. 15 formul. 4. sub num 2. pag 223.*

1704. 31. Maii. — Consuetudo non potest habilitare illum, qui non est Parochus contrahentium, ad authorizandum Sacramentum Matrimonii, ut respondit *Congregatio Concilii in Toletana*, apud Monacelli in *Formulario Legali-Practico*, *par 2. tit. 16. formul. 2. sub num. 34. pag. 302.* ubi etiam ad rem addit, quod consuetudo non potest tollere incap-

capacitatem Personæ inductum a Lege, ut in specie de Parocho dixit Rota *decis.* 1539. *sub n.* 29. coram Coccino.

1704. 31. Maii. — Capella, seu Oratorium situm in clauſtro Atrii Palatii gaudet privilegio, publice Eccleſiæ, quando accessus patet omnibus, & non habet januam immediate ad Palatium, ut declaravit atque respondit *Congregatio concilii in Compsana*, & ſtetit in *decis* sub die 8. Aug. 1705. apud Monacelli in *Formulario Legali-Practico*, par. 4. in *supplemen. ad I. Tom.* sub *num.* 63. pag. *mibi* 7. 1710

1704. 27. Iun. — Usque de anno 1701. Tertiariæ Ordinis S. Francisci de Loco Cotturni in Laudensi Diœcesi preces porrexerunt ad hoc, ut eis licitum foret frui omnibus Indultis & Privilegiis Ordini concessis, & signanter exemptione a iuribus Parochialibus. Remissæ fuerunt eadem preces ad Sacram Congregationem Episcoporum & Regularium, quæ sub die 27. Ianuarii 1702. scriptis Episcopo Laudensi pro Informatione & Voto: Episcopus autem rescripsit, necessarium esse, ad effectum bene certiorandi, accedere ad Locum Cotturni, & eodem tempore providere aliquibus inconvenientibus, quæ vigeant in Domo ubi degebant dicte Tertiariæ: Quibus attentis, sub die 3. Augusti 1702. rescriptum fuit: *Episcopus visitet, & provideat, etiam cum facultatibus Sacra Congregationis.* Punctualiter suas adimplevit partes idem Episcopus, post Visitationem transmittendo ad Sacram Congregationem nedom integra Visitationis Acta, sed etiam omnia Decreta, quæ pro meliori bono earundem Tertiariarum, & majori Dei servitio, edidit: a quibus quia reclamaverunt dicte Tertiariæ, sub die 28. Septembris ejusdem anni 1702. injuncta fuit illorum exequutio, mediante Rescripto: *Serventur Decreta Episcopi.* Non acquiescentibus Tertiariis, prætendebant usum Altaris pro 1711

A a cele-

celebratione Missæ intra earum Domum: exemptionem a Jurisdictione Parochi quoad administrationem Sacramentorum, etiam in Die Paschæ: ac Oratorium seu parvam Ecclesiam prope illarum Domum, non tamen cum solita clausula, *sine præjudicio Jurium Parochialium*. Attamen finita fuit contentio, nam sub superius dicta die 27. Junii 1704. eadem Sacra Congregatio Episcoporum & Regularium resolvit: *In statu præsentis servantur Decreta Episcopi*: Ita habet Dominicus Ursaya *Disceptat. Ecclesiast. tom. 8. par. 2. disceptat. 6.*

1704. 30. Jun. — Parocho, seu Episcopo, & capitulo, habentibus Jura Parochialia, debita est ex omnibus fructibus integra Decima, ad text. in cap. non est, & cap. Nuncios, de Decim. Concordia vero, si ex tractu temporis, ex rerum mutatione, reddita fuerit enormissime læsiva Ecclesiæ, non meretur attendi, sed reducenda est ad æqualitatem, & justitiam; Tremoille in hac Causa, §. Has autem, & Kaunitz in eadem §. Nec adversatur. Decima autem est debita ex novis fructibus, introductis in locum aliorum decimalium, cum non sit in potestate Parochianorum per mutationem seminis fraudare Ecclesiam in suis decimis, ut sequendo text. in cap. commissum de decim. late firmarunt tres præcedentes hujus Causæ decisiones elatæ a Rota in Nullius Tudela, seu Tirafonen. Decimarum coram Caprara, decis. par. 2. decis. 686. per tot.

1704. 4. Jul. — Dum non agitur de privatione Beneficiati Sæcularis, quo casu non admittuntur, nisi causæ gravissimæ, pro quibus a Jure statuta sit pœna privationis. Mutus in Leodien. Pastoratus 1702. 16. Januarii: sed agitur de remotione Prioris Regularis, in hoc casu longe minores & leviores causæ sufficiunt, ubi præsertim non criminaliter pro depositione ab Ordine, sed civiliter pro amotione procedit, text. in cap.

Monach. in fin. de stat. Monach. cap. per tuas 32. circa fin. Tamburin. de Jure Abbat. tom. 1. disput. 13. & ratio differentię inter utrumque casum est, quia dicti Priores non adeo pingue jus habent, nequantum est scandalum pro eorundem remotio-
ne, sicut in Parochis Sæcularibus, Gloss. in d. cap. per tuas 32. verb. *levioribus*, de simon. Possunt igitur Visitatores etiam sine capitulo in certis casibus absolvere Priores ab officio, signanter si immineat scandalum Ordinis; si Prior fuerit contemptor Constitutionum: si notatus fuerit de incauta & inhonesta familiaritate Mulierum: ex quibus omnibus bene arguitur, quod Prioratus sint tantum Officia, non autem dignitates in quibus Regulares habeant jus fixum & radicum, sicut habent Parochi Sæculares in Beneficiis: alias enim non posset intrare privatio, nisi probato concludentissimo delicto, & quidem tali, pro quo poena privationis esset a Iure imposita, Cardinal de Luca, Gonzal. Seraphin. & Penia citati a Rota in Colonien Prioratus coram Scotto, in additam, ad Theatr. Cardinal de Luca decis. volum. 4. decis. 6. super mater. de Serafic. q. num. 1. ad 7. pag. 11.

1704, 12. Jul. — Fratre Iosepho Maria a Turribus Ordinis Capuccinorum supplicante demisse a Sacra Rituum Congregatione declarari: Primo: *An Cruces Altarium, seu Processionum, sint benedicenda de precepto?* Secundo vero: *An si non sint de precepto, possit simplex Sacerdos eas benedicere private, & non solemniter.* Et Sacra eadem Rituum Congregatio censuit respondendum: Ad primum, *Negative*: Ad secundum, *Affirmative*: Et ita declaravit, ut habetur in Bullar. Roman. tom. 8. seu continuat. ejusd. par. 2. pag. 433 juxta novissimam editionem Luxemburgensem de Anno 1727. ¶ Hoc autem decretum retuli etiam in mea Collectione de Sacris Ritibus, sub numero marginali 1245. juxta postremam editionem Pa-

ternam de Anno 1730.

1764. 19. Jul. — Qui delictum Polygamiae commisit, & poenitentiam, seu poenam trirremium jam explevit, non potest eum secunda Matrimonium denuo contrahere (quamvis prima legitima Uxor decesserit) absque Dispensatione Apostolica; quia obstat ei impedimentum Criminis, ut respondit *Congregatio Concilii in una S. Severini*, apud Monacelli in *Formular. Leg. Pract. par. 2. tit. 16. formul. 2. sub num. 30.* ubi etiam ait, quod Animarum Rectores non solum ut Matrimonia clandestina tollantur, invigilare debet: sed & impedimenta, quæ nullitatem, vel per quæ in illis permanere Jus prohibet, prudenter investigare; & ad notitiam Episcopi deducere: & tandem ea, quæ libertatem eorundem impediunt, remove.
1704. 9. Aug. — Fructus alicujus Parochialis non possunt uniri ab Episcopo Præbendis Canonicis, prætextu depopulationis, & exinanitionis Parochiæ, ut declaravit & respondit *Congregatio Concilii in Thelesina*, & antea in eadem 1703. 7. Junii: neque prætextu Ecclesiæ Parochialis destructionis, ut rescripsit eadem *Congregatio in Aversana* 1703. 6. Octobris; apud Monacelli in *Formular. Leg. Pract. par. 2. tit. 15. formul. 1. sub num. 28. in fine*, pag. 204 & egomet retuli in mea collectione pro Episcopis, & Abbatibus utriusque cleri, *sub num. margin. 2142. pag. 476.* ac in alia itidem mea collectione pro Canonicis utriusque Ecclesiæ, *sub num. marg. 1709. pag. 490. juxta secundam editionem*
1704. 30. Aug. — Propositis in Sacra Congregatione Concilii duobus sequentibus Dubiis, quorum primum: *An Venerabile Collegium Germanicum & Hungaricum Urbis, ac Patres Regulares Ordinis S. Augustini, teneantur solvere Decimas Archiepiscopis & Capitulo Collegiatae Corinali; quæ a Laicis solvebantur priusquam Bona in ipsius Collegii,*

311, & dictorum Regularium proprietatem titule
emptionis fuissent translata. Secundum vero du-
bium: An teneantur etiam pro prateritis, & ad
quam rationem? Et Sacra eadem Congregatio in
Senogallien. decimarum, ad primum respondit
Affirmative; ad secundum itidem Affirmative juxta
consuetudinem Loci: ut patet ex novissimis meis
Additionibus ad Angelum a Lantusca in Theatro
Regularium, Decreto 65.

1704. 28. Nov. — Prærogativa tumulandi Cada- 1718
vera Familix in aliqua Ecclesia, est de Iuribus
Patrono competentibus: nam licet in Ecclesia
Conventuali lus Sepulturæ per fundationem non
acquiratur, ex adductis per Cavaler. decis. 445.
sub num. 5. & 6 & habetur etiam in decis. 308. sub
num. 4. par. 4. recentior. tamen cum agatur de Se-
pulchro jam existente, & a Patronis jam constru-
cto, præsumitur in Fundatione reservatum, ut
ex decis. 221. sub num. 1. & decis. 222. sub num. 3. &
4. par. 1. dispers. dixit & firmavit Rota in Bituntina
Juris patronatus coram Caprara, decis. par. 2. decis.
695. sub num. 11. & 12. pag. 454 juxta editionem Lu-
canam de Anno 1725

1704. 9. Dec. — Ut Sacri Ritus in Functionibus 1719
Ecclesiasticis punctualiter serventur, omnes &
singuli Parochi, Capellani confraternitatum,
Sacerdotes, alique Ecclesiastici, qui cotta in-
duti interveniunt Processionibus Funeralibus,
deferant, sicut in aliis Processionibus, Birretum
Sacerdotale, non vero Pileum, excepto tempo-
re Pluvix & Noctis, prout disponit Rituale
Romanum tit. de Procession. & sæpe resolvit Sa-
cra Congregatio: quæ quidem Pilei prohibitio ob-
servanda erit non solum ab Ecclesiasticis Sæcula-
ribus, sed etiam Regularibus, licet sint Parochi
Cotta induti, ut præcipit Clement XI. in ejus
particulari Bullario Roma impresso, par. 2. consti-
tut. 8. qua incipit Italice La Santità di Nostro Si-
gnore, pagina 317 & etiam reperitur in Bullario

Romano novissimæ editionis *tom 8. par. 2. decreto* 8. *pag 248.* ¶ Notandum, quod Resolutiones in Constitutione citatæ, sunt sequentes, nempe Regulares in Processionibus deferre non debent Galerum sive Pileum, non obstante prætenso solito: & Episcopus eos cogat ad deponendum, etiam per censuras, prout innovando Decretum *anno 1664. sub die 30. Augusti* emanatum, ita servari mandavit *Congregatio Rituum* apud Monaceli in *Formular. par. 4. in supplement. ad I Tom pag 9 sub num. 81 & 82.* ubi alia Resolutio ejusdem Sacræ Congregationis in *ana Aquipendii 1692. sub die 26. Aprilis.* ¶ Notandum secundo, quod Rituale Romanum in Clementina constitutione citatum sic habet: *Omnes decens habitu, Superpelliceis, vel aliis Sacris Vestibus, sine Galeris, nisi Pluvia cogente, induti, &c.*

1704. 12. Dec. — Cum quidam Beneficiatus per spatium duodecim annorum Laicali Habitu indutus incesse- rit, quinimo post terminum unius mensis sibi ab Ordinario assignatum pro clericali habitus reassumptione, adhuc ense præcinctus coram eodem Ordinario comparuerit, intrat utique contra ipsum aperta dispositio constitutionis Sixtinæ (*de qua supra, 1589 9. Januarii*) declarans, ipso facto, & absque alia monitione, & Iudicis Decreto, omnibus Beneficiis privatos Clericos illos, qui Habitum clericalem non deferrent, ut ad litteram ejusdem constitutionis notant adducti a *Rota in Barcinonen. Beneficiorum coram Omana*, apud Scarfantonium ad Ceccoperium, *par. 1 Animadvers. in fine, decis. 4* & egomet retuli in mea Collectione de concursu Parochialium, & Beneficiorum Collectione, *sub num. margin. 1505. pag. 341.* ubi fere integra habetur hæc Rotæ Decisio, cum explicatione limitationis dictæ constitutionis ratione paupertatis adductæ a doctoribus ibidem citatis.

1704. 20. Dec. — In erectione novæ Ecclesiæ Pa-

rochia-

1720

1721

rochialis, quæ sit ob distantiam Ecclesiæ Matricis, & ob asperitatem itineris, reservandum esse honorem Matræ Ecclesiæ declaravit *Congregatio concilii in Anglonen.* in qua approbando erectionem, hanc conditionem addidit: *Reservata tamen aliqua recognitione annua Ecclesiæ Matræ, in signum honoris, per traditionem candelæ unius libræ ut refert Monacelli in Formular. Leg. Pract. par. 4. in supplemen. ad I. Tom. sub num. 13*

1705. 13. Jan. — Ad erectionem Oratorii, tam 1722

Laicorum, quam Confraternitatum, & generaliter in ædificatione Ecclesiarum intra districtum alicujus Parochiæ, necessario peti debet consensus Parochi: qui tamen consensus sufficienter adesse censetur, quoties ipse Parochus non contradicit: & quatenus injuste deneget, potest superioris auctoritate suppleri, ut dixit & firmavit *Rota in Romana Oratorii*, apud Braschium in *Promptuario Synodali*, cap. 16 sub num. 19. pag. 619 juxta editionem Romanam de Anno 1727.

1705. 20. Jan. — Ut Parochi sciant quibus Riti- 1723

bus sit reponendum Ss. Sacramentum in eorum Ecclesiis pro Oratione quadraginta Horarum expositum, observent quæ sequuntur: In Repositione Ss. Sacramenti, Celebrans ad *V. Genitori, Genitoque, &c.* se erigat cum Ministris, imponat incensum in thuribulum absque benedictione, & incenset Sacramentum: Cantores dicant *V. Panem de Cælo, &c.* cui addatur *Alleluja* tempore Paschali solummodo, & in tota Octava Ss. Corporis Christi in quacunque Expositione: Mox celebrans erectus, absque nova genuflexione, Ministris Librum sustinentibus (omisso *V. Dominus vobiscum*) cantet Orationes manibus junctis, quibus finitis, genuflexus, accipiat velum humerale & solus ascendens Altare factisque debitis reverentiis, accipiat in manibus cooperitis cum extremitatibus dicti veli humeralis Ostensorium, detque cum ipso Benedictionem Populo: repoli-

toque supra Corporale Ss. Sacramentum, descendat, & genuflexus maneat suo loco: Diaconus denique immediate, vel Sacerdos cum Stola, debitis factis reverentiis includat Ss. Sacramentum in Tabernaculum ad hunc effectum in Altari Expositionis retinendum: ac Hostia consecrata die sequenti erit consumanda. Ita præcipit *Clement XI in particulari Bullario Romæ impresso, par. 2. Constitut. 9. quæ incipit Italice* Essendo state fatte, §. 21. & modo reperitur in Bullario Romano novissimæ editionis, tom. 8. par. 2. *Constitut. iid.* 9.

1705. 23. Jan. — Alienatio rei, seu Jurium Ecclesiæ, peragi non potest, non adhibitis solemnitatibus requisitis in Extravag. *Ambitiose, de reb. Eccles. non alien.* ex notatis per Barbof. *de offic. & potest. Episc. allegat.* 95. sub num. 2. par. 3. Cardin. de Luc. *de alienat. & consuet. prohibitis disc.* 1. sub num. 1. & seqq. Ubald. *decis.* 290. sub num. 3. Cerr. *decis.* 10. sub num. 6. Alexand. VIII. *decis.* 220. sub num. 14. & seq. etiam si alienatio fieret in personas ejusdem Ecclesiæ, Navarr. *consil.* 9 & 10. *de reb. Eccles. non alien.* Dunozett Jun. *decis.* 776. sub num. 4. & ex eis dixit Rota in Urgellen Administrationis super collectione Eleemosynarum coram Caprara, *decis.* par. 2. *decis.* 703. sub num. 3 & 4. ¶ Constitutionem *Ambitiose* habes supra 1467. 1. Martii, sub Duobus numer. marginalibus 8. & 9.

1724

1705. 7. Febr. — Substinendum Decretum Episcopi Visitatoris, quod Patres Ordinis Beatæ Mariæ Virginis Servorum debeant deputare Sacerdotem Sæcularem in Parochia unita eorum Monasterio, qui resideat in illa: stante abusu, quod Regularis dicti Conventus accedit ad Parochiam pernoctans in Monasterio Sacramenta administraturus, prout substinendum esse declaravit & respondit *Congregatio Concilii in Rügen.* apud Eminentissimum Petram in perutilibus com-

1725

commentariis ad Constitutiones Apostolicas ,
tom. 1. circa Constitut. 1. Anastasi IV. sect. 1. sub n. 43. pag. mibi 13 & egomet retuli in mea collectione pro Regularibus cujuscunque Ordinis , *tom. 3. sub num. margin. 4201. pag. 326. ac in alia istidem mea collectione de concursu Parochialium , sub num. margin. 1511. juxta secundam editionem.*

1705. 27. Apr. — Verba , quæ important exemptionem activam cum separatione Territorii , debent esse ita prægnantia , ut nullam dubitationem admittere possint : puta , si solvatur Territorium Episcopi , & fuerit concessa Abbati , seu Prælato inferiori , omnimoda & Ordinaria Jurisdic-tio in Ecclesias & ejus membra , cum assignatione confinium , in quibus adsit Populus & cura , ita ut dictum Territorium non sit amplius in Diœcesi , neque de Diœcesi Episcopi , ut dixit *Rota in Mariscen. seu Nullius Jurisdictionis super bono Jure* coram Tremoille , apud Eminentissimum Petram in doctissimis commentariis ad constitutiones Apostolicas , *tom. 2. circa constitut. 6. Alexandri III. sect. 1. sub num. 46. pag. 137 juxta editionem Romanam de Anno 1706* ubi etiam addit , quod hoc est juxta canonistas relatos per Cocchier *de Jurisdic-t. in exemp. tom. 1. par. 1. quest. 9. sub num. 1.* & egomet retuli in mea collectione pro Episcopis , & Abbatibus utriusque cleri *sub num. margin. 2147. pag. 478.*

1705. 14. Maii . — Presbyter Græcus Conjugatus debet se abstinere ad usu cum Conjuge , ob reverentiam Sacrificii , aliquibus diebus ante & post , ut respondit *Sacra Congregatio Universalis Inquisitionis in Aspanen.* apud eruditissimum Auctorem , nunc vero Eminentissimum Cardinalem Vincentium Petram *in perusilib. commentar. ad Constitut. Apostol. tom. 4. circa constit. 23. Eugenii IV. sub num. 4. pag. 565. juxta edit. Roman.* & egomet retuli in mea Collectione de Matrimonio , *tom. 3. sub num. margin. 2599. pag. 478.*

1705. 15. Maii. Certum est, quod qui Animarum Curam exercet, habet ex hoc qualitatem adeo præponderantem, ut in concursu simplicis clerici, semper reputandus sit dignior, & consequenter potior pro obtinenda prælatione, ut in specie habet Dunozett Jun. *decis.* 950. *sub num.* 6. Zarate *decis.* 18. *sub num.* 7. Priol. *decis.* 26 *sub n.* 3. & 4 & ex eis dixit Rota in *Calaguritana Beneficii de Foranda*, coram Caprara, *decis. par. 2. decis.* 722 *sub num.* 2 ubi etiam *sub numero* 10. dictum fuit, quod emolumenta Curæ Animarum, ad quam quis fuit deputatus ab Episcopo, ad ejus nuntum amovibilis, non possunt computari ad sustentationem, tanquam ab alio arbitratu dependentia, Caren *resolut.* 50. *sub num.* 7. Cels. *doc.* 226. *sub num.* 6. & habetur etiam in *decis.* 224 *sub num.* 6. *par. 2. recentior.*

1705. 8. Jun. — Ad hoc, ut intret quadragenaria præscriptio ad effectum inducendi libertatem a non solutione Decimarum, debet constare de titulo, ut ex text. in cap. 1. *de præscript.* in 6 firmat Bichius *decis.* 203. *sub num.* 3. & habetur etiam in *decis.* 319. *sub num.* 10 & 11. *par. 17. recent.* titulus autem nullus & invalidus, uti non proveniens ab habente potestatem, reputatur insufficiens ad præscriptionem, *decis.* 140 *sub num.* 13. *par. 13. recent.* Testes vero ad probandam non solutionem Decimarum, debent deponere de integra quadragenaria, & per negativam coarctatam, scilicet, decimas solvi non potuisse, quin ipsi scirent, ut requiri firmat Ninot. *decis.* 1 *sub num.* 9. Otthobon. *decis.* 185 *sub num.* 2. Cels. *decis.* 45 *sub num.* 5 & seq & ex eis dixit Rota in *Montis Regalis Decimarum* coram Caprara, *decis. par. 2. decis.* 725. *sub num.* 15. 16. & 17.

1705. 10. Jun. — Ad Sponsalium dissolutionem quælibet levissima causa sufficit, quando Sponsalia non sunt jurata: Justa autem causa dissolvendi dicta sponsalia a Filio contracta, reputatur dissol-

sus

1728

1729

fus Patris cum comminatione exheredationis, ut, dixit *Rota in Comen. Sponsalium coram Molines apud Urfayam Disceptat. Ecclesiasticar. tom. 3. par. 2. disceptat. 19 sub num. 84. & 85. pag. 268. juxta edit. Venet. & iterum tom. 4. par. 2. disceptat. 10. sub n. 15 pag. 163.*

1705. 20. Jun. — Impetrato Beneficio, Bona assignata in Patrimonium redeunt ad primævum statum, etiam pro rata Beneficii obtenti, facta tamen prius subrogatione per Ordinarium, ut declaravit *Congregatio Concilii in Senogallien. apud Monacelli in Formular Leg Pract. par. 4. in supplement. ad II Tom. sub num. 440. juxta antiquiora Decreta in Oretana sub die . . . Aug. 1604. nec non & in Terracinen. sub die 20. Jul. 1619 ac etiam in Tolentina sub die 10 Maii 1692.*

1705. 20. Jun. — Quoties cura non reperiatur annexa certæ Præbendæ, nominatio Vicarii potest fieri de uno ex toto clero, non de canonicis tantum, ut declaravit atque respondit *Congregatio Concilii in Melpbien. apud Monacelli in Formula rio Legali-Practico, par. 4. in supplement. ad II Tom. sub num. 178. pag. mihi 74. & egomet retuli in mea collectione de concursu Parochialium sub num. margin. 1522. in secunda editione*

1705. 22. Jun. — Non solum Domus conductio, sed neque emptio importat acquisitionem domicilii in illa Parochia, ubi domus conducitur, vel emitur, si in illa Conductor, vel Emptor non habitet, ut de Conductione videre est apud *Barbosam Vos. decis. 19. sub num. 4. & seq. lib. 2. & de Emptione videre est apud Panimollam Decis. 12. Annotat. 4. sub num. 11. ac in terminis fraudulentæ Conductionis, unitæ cum defectiva habitatione, resolvit *Rota in Neapolitana Matrimonii coram Priolo, apud Urfayam Disceptat. Eccles. tom. 2. par. 1. disceptat. 10. sub num. 60. & 61. ubi etiam ex Pignatello consult. 79. sub num. 25. lib. 5. refert, Sacram Concilii Congregationem die 6 Maii**

1617. declarasse *Parochum*, qui Matrimonio illius Viri interfuit, qui in ejus Parochia Domum habebat, sed in illa non habitabat, esse *suspensum*: & si celebravit, irregularem: & propterea sua conscientia quamprimum consulere debere.

1705. 22. Jun. — Licentia assistendi Matrimonio 1734

concessa Parocho, cum supposito quod sit proprius Contrahentium Parochus, supposito concurrente, hujusmodi licentia nullius remanet efficaciam, ut prosequitur *Rota in dista Neapolitana Matrimonii coram Priolo*: ut in simili dixit eadem *Rota decis. 451. sub num. 10. & 11. coram Dunozeo* Juniore, ibi: *Cum illa sit concessa cum supposito, quod Archipresbyter esset proprius Parochus contrahentium, &c. illa non potest extendi ad facultatem celebrandi Matrimonium, cum licentia non extendatur ultra petita*. Ita *Ursaya loco supra citato, sub num. 90. & 91*

1705. 22. Jun. — Cura habitualis Ecclesie Parochialis penes Capitulum, remanet probata ex 1739

ejusdem Capituli antiquissima, & immemorabili quasi possessione eligendi Vicarium, eumque instituendi absque ullo concursu, sed solum prævia approbatione Ordinarii circa idoneitatem personæ electæ: Comprobata etiam dicitur hujusmodi vetustissima consuetudo per solemnem Sententiam a Vicario Generali latam, & confessata ab ipso Episcopo in divisione Parochialis, & successive ab ipsis Vicariis Generalibus per examen hujusmodi electorum, cum subsequuta eorum institutione per capitulum expleta. Ex his enim optime colligitur, Ecclesiam Parochialem esse unitam Capitulo, & penes ipsum residere curam habitalem, nam alias Ordinarii non permisissent per plura sæcula Parochialem a Capitulo conferri absque Concursu, ut in his terminis *Cerr. decis. 886 sub num. 2. 3. & 4* aliique citati *Rota in Novarien. Parochialis, seu Vicaria, S. Martini coram Caprara, decis. par. 2. decis. 739. & num. 2. ad 5.*

1705. 22. Jan. — Convincitur etiam præexisten-

1736

tia Curæ habitualis penes capitulum, ex eo, quod antiquitus hujusmodi Provisus fuit quandoque amovibilis; facultas enim providendi, & deputandi Vicarium amovibiliter, & ad tempus, indicat curam habitualement esse penes Capitulum, & solum exercitium penes Vicarium, ut notat Imol. in Clem. frequens, sub num. 3. de excess. Pralat. Barbosa de Paroch. par. 1. cap. 1. sub num. 63. & 66. Idem convincitur ex eo, quod a capitulo assignatur eidem Provisio Domus ad habitandum, & consignantur Suppellectilia Sacra, cum obligatione illa restituendi capitulo: & idem Provisus promittit ac jurat, quod Bona Capellanix Curatæ defendet, & non alienabit sine ipsius capituli licentia. Hæc enim assignatio domus, Suppellectilium, ac Bonorum, & præstatio obedientialium, denotant Provisum non habere nisi exercitium curæ, residente habituali penes capitulum, apud quod remanent ea, quæ sunt superioritatis, Jurisdictionis, & Regiminis, ut pluribus relatis prosequitur Rosa ind. Novarien. Parochialis, seu Vicaria S. Martini eoram d. Caprara, loco supra citato, sub num. 6 & 7.

1705. 22. Jun. — Ubi Curæ exercitium dividitur

1737

inter duos Presbyteros Portionarios, cum non possint dari duo Parochi in solidum, fatendum est, curam habitualement esse penes Capitulum, de. cis. 90. sub num. 10. & 11. per 16. recent. Nec obstat, quod Vicaria non sit amplius manualis, sed conferatur in titulum uti Parochialis, & Provisus quandoque Rector, & Parochus denominetur, nam quæ superius dicta sunt, & deputatio facta ad tempus, deducuntur uti actus antiqui ad ostendendum, quod in sua origine Cura habitualis Ecclesiæ Parochialis erat penes capitulum, cum pro declaranda qualitate Beneficii semper attendatur actus proximi illius Foundationis Emerix Iun. de cis. 118. sub num. 14. & iterum de cis. 164. sub nu. 1.

Et

Et fuit dictum in *Bituntina Jurispatronatur* 1704. 28 *Novembris*, §. *Non attento*, & ex eis prosequitur *Rota in d. Novarien. Parochialis*, seu *Vicaria S. Martini*, coram d. Caprara, loco *supra citato*, sub num. 12. & 13.

1705. 22. Jun. — Quod vero Vicaria denominetur Parochialis, & conferatur in titulum, nihil deperit, si collatio fiat ab ipso Capitulo, penes quod stat cura habitualis, quæ semper remanet apud ipsum per quamcunque provisionem Parochialis, Lotter. *de Re Benefic. lib. 1. cap. 14. sub num. 101. & seqq.* Barbof. *de offic. & potest. Parochi*, par. 1. cap. 1. sub num. 5. & seq. Cels. *decis. 135 sub num. 3.* etiamsi conferatur in titulum perpetuum, *decis. 38. sub num. 8 par. 4.* ac etiam *decis. 445 sub num. final. par. 5. tom. 2. recentior.* Quod autem non amplius denominetur Capellanus, seu Presbyter, & Vicarius, ut antiquitus, sed Rector, & Parochus, nihil urget, quia hæc nomina habentur pro Synonymis, nec alterant qualitatem Parochialis, præferentis solam curam actua-lem, *decis. 102. sub num. 5. par. 1.* atque etiam *decis. 99 sub num. 4 par. 3* nec non & *decis. 37. sub n. 9. par. 4 recentior* & ex eis prosequitur *Rota in d. Novarien. Parochialis*, seu *Vicaria S. Martini* coram d. Caprara, loco *supra citato*, sub num. 14. 15. & 16.

1705. 23. Jun. — Licita est celebratio Missarum in Capella proprio ære a Fundatore constructa: & propterea nullum jus competit Parocho, intra cujus Parochiæ limites eadem Capella erecta fuit, pro impedienda dicta celebratione, salvis tamen iuribus Parochialibus. Cum enim huiusmodi capella fuerit autoritate Ordinarii erecta, & ex speciali ejusdem delegatione a Sacerdote delegato benedicta, ac demum sufficienter dotata, consequens erat, quod in ea posset incruentum Missæ Sacrificium, celebrari, *cap. hic ergo, & cap. Missarum, de consecr. distin. 2. cum aliis cumula-*

tis per Pignatell. *tom. 1. consult. 92. sub num. 18. & 19*
 Non attento, quod in erectione dictæ capellæ
 non fuerint servata solemnia præscripta in *can.*
nullus, & can. nemo, de consecr. dist. 1. quia requi-
 sita per dictos canones, spectant ad formalitatem
 consecrationis Ecclesiæ, quæ non est necessaria
 pro celebratione Missæ, præsertim in hisce par-
 vis capellis & Oratoriis, quæ satis est quod sint
 Divino Cultui dicata, & Episcopi auctoritate,
 consuetis Ecclesiæ precibus, & per solam Aquæ
 sacræ asperionem benedicta, ut pluribus relatis
 dixit *Rota in Tuden. Capella coram Scotto, sub*
num. 1. & duob. seqq. apud Monacelli, par. 4. in fine,
decis. 21.

1705. 23. Jun. — Nequaquam relevant tria obje-
 cta a defensoribus Parochi proposita, ad impe-
 diendam celebrationem in dicta capella: *Primo*,
 quod non constet de licentia Ordinarii: *Secundo*,
 quod Dos assignata Capellæ non sit libera: *Tertio*,
 quod est necessarius etiam consensus Parochi, in
 cujus præjudicium non potest erigi ulla capella.
 Quoad *Primum*, respondetur, quod cum post
 erectionem capellæ, Episcopus delegavit ejus
 benedictionem, per hanc delegationem approba-
 vit erectionem, cum consensus etiam tacitus suf-
 ficiat: & licet ex constitutionibus Synodalibus
 licentia in scriptis requiratur, dum data fuit li-
 centia in scriptis ad benedicendum intelligitur
 etiam data ad ratificandam ædificationem. Quoad
Secundum, si Dos non fuit integre assignata in
 solis Bonis Emphyteuticis, sed etiam in pluri-
 mis liberis, cum agatur de simplici Oratorio seu
 capella, non est ita rigide insistendum contra
 Fundatorem, cujus obligatio provenit a liberali-
 tate, ut inquit Abbas in *cap. 8. sub num. 4. de conse-*
cr. Eccl. vel Aliar. & sufficit, quod Dos in ea quan-
 titate subsistat, quæ possit sufficere pro manuten-
 tione ejusdem Oratorii & sacrorum supellesti-
 lium; in omnemque casum potest Episcopus co-

1238

gere Fundatores in Visitatione ad illam in quantitate congrua assignandam. Quoad *Tertium* denique, cum consensus Parochi requiratur, ne præjudicium inferatur Juribus Parochialibus, sufficienter dicitur intervenisse cum viderit Oratorium construi, & non contradixerit: vel cum injuste denegetur, potest per Ordinarium vel per sententiam Judicis suppleri, ut prosequitur *Rota in d. Tuden. Capella coram eodem, apud eundem ibidem, a num. 4. ad 13.*

1705. 8. Jul. — Clerici se subicere recusantes Visitationi personali, possunt cogi Censuris, ut respondit Congregatio Concilii in *Aprutina, emanata favore Ordinarii, apud Monacelli in Formulario Legali-Practico, par. 2. tit. 16 formul 10. sub num. 23. pag. 351. ac iterum reperit in d. Formular. par. 4. in supplemen. ad III. Tomum, sub numer. 294. pag. 146. & egomet retuli in mea Collectione pro Canonicis utriusque Ecclesiæ, cathedralis scilicet & Collegiatæ, sub num. margin. 1725. juxta secundam editionem, nec non & in alia istidem mea Collectione de Vicariis utriusque Cleri sub num. margin. 704. sicuti in Collectione de Confessariis, sub num. margin. 1299. juxta edit. tert. de Anno 1715.*

1705. 8. Aug. — Capellani, & Beneficiati celebrantes pro Capellaniæ, seu Beneficii Fundatore, non tenentur Missas celebrare eo tempore, quo capitale Dotis assignatæ est otiosum & infructiferum sine eorum culpa, ut resolvit atque respondit Congregatio Concilii in *Monopolitana, & antea in Forosempronien. 1686. 7. Junii, ad quintum Dubium, apud Monacelli in Formulario Legali-Practico, par. 2. tit. 13 formul 2. sub num. 56. pagin. 85.*

1705. 12. Sept. — In Processionibus, & Funeribus debetur præcedentia Parochis supra Mansionarios, etiam Ecclesiæ Cathedralis, incedentes sine Canonicis & capitulo: Mansionariis autem Eccle-

1239

1240

1241

Ecclesiæ Collegiatæ incedentibus absque capitulo, non est licitum deferre pelles super brachio in Processionibus Funeralibus, prout declaravit atque respondit *Congregatio Rituum in Aretina Præcedentia*, apud Ioannem Iacobum Scarfantonum ad *Elucubrationes Canonicas Francisci Cæcoperii de Canonicis*, par. 1. lib. 1. in *Animadversis ad tit. 13 sub num. 11. & 24. pag. 74. & 75. iuxta editionem Lucanam de Anno 1723*.

1705. 3. Oct. — Promittens Sponsalia, & de illis constituto, cogitur ad contrahendum Matrimonium, ut declaravit *Congregatio Concilii in Tarantina*: Si autem apponatur Impedimentum publicæ honestatis ortum ex Sponsalibus cum alio Consanguineo contractis, est observandum, an prima sint valida, necne; nam ex Sponsalibus nulliter contractis tale impedimentum non oritur, ut respondit *eadem Congregatio in Melevisana sub die 18. Sept. 1687. lib. 37. decretor fol. 140* Si vero sint valide contracta, tunc licet ex mutuo consensu fuissent dissoluta, adhuc impedimentum remanet ut resolvit *eadem Congregatio sub die 6 Jul 1658. apud Monacelli in Formular. Leg. Præst. par. 4 in supplement. ad III. Tom. sub numer 55. cum duob. seqq.*

1705. 14. Nov. — Non potest Episcopus beneficia perpetua in titulum collativa reducere ad manualitatem ut declaravit atque respondit *Congregatio Concilii in Casaraugustana*, apud Monacelli in *Formulario Legali-Præctico*, par. 2. tit. 16. formul. 10. sub num. 7. pag 343. & ex eo egomet retuli in mea Collectione pro Episcopis, & Abbatibus utriusque Cleri, sub num. margin 2150. pagin 479. ¶ Vide supra, 1647. 1. Iulii, il 2.

1705. 9. Dec. — Ut in omnibus Officiis Funeralibus punctualiter serventur Ritus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ideo Parochi, Superiores Ecclesiarum Sæcularium & Regularium, Sacristæ, & alii, ad quos spectat, non permittant,

B b

quod

quod cadavera Ecclesiasticorum Sæcularium ,
pæsertim Sacerdotum, sicut etiam Diaconorum,
& Subdiaconorum, transferantur ex propriis
Domibus ad Ecclesias, vel in istis exponantur
induta quocunque alio Habitu, sive Confraterni-
tatum, sive Religionum, sed cum Sacris Vesti-
bus eorum Ordini convenientibus juxta disposi-
tionem Ritualis Romani *titul de Exequiis*, ut
præcipit *Clement XI. in ejus particulari Bullario*,
par. 2. Constitut. 5. quæ incipit Italice Havendo la
Santità di Nostro Signore, *paginamibi 317. juxta*
Editionem Romanam de Anno 1723.

- 1705 11. Dec. — Licet Patribus Ovetensibus S.
Dominici, & S. Francisci levare Cadavera de-
functorum Sepulturam in eorum Ecclesiis eligen-
tium, illaque Processionaliter cum propria Cru-
ce ad eorum Ecclesias deferre, absque interven-
tu & licentia Parochorum. Habent enim iidem
Patres pro hujusmodi facultate levandi cadavera,
ut supra, intentionem fundatam in immemora-
bili consuetudine, probata per Testes formiter
examinatos & deponentes cum requisitis *Glossa*
in cap. 1. in verb. memoria, de præscript. in 6. unde
ea suffulti, immunes remanent illi Regulares a
Parochorum molestiis, cum immemorabilis con-
suetudo habeat vim Privilegii, & melioris tituli
de mundo, cap. super quibusdam, §. præterea de
verb. signific. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 33. sub
num. 4. Bich. decis. 97. sub num. 2. Cels. decis. 118. sub
num. 10. & seq. ita ut per eam acquirere potuerint
res & jura Parochis competentia, ut est Text. in
cap. 1. de præscript. in 6. Valenzuel. confis. 33. sub
num. 205. & seqq. lib. 1. Cardin. de Luc. de Paroch.
disc. 27. sub num. 2. 4. & 5. & ex eis dixit. Rosa in
Oveten. Funeralium coram Caprara, decis. par. 2.
decis. 779 sub num. 1. 2. & 3.

- 1705 12. Dec. — Inter insigniora Oppida, ex
quibus componitur Diœcesis Novariensis, annu-
meratur Locus nuncupatus *Bugus Maynerius*,
conti-

continens supra quinque mille Animas, in quo reperitur æque nobilis ac elegans Ecclesia Collegiata, quæ etiam Parochialis existit, cum una Dignitate, nuncupata *Præpositus*, ac duodecim Canonicis. Animarum cura dicti Oppidi actualiter residet penes Præpositum, ac tres Canonicos Coadiutores, quorum secundus, qui modo est Canonicus Bartholomæus Majonus, tenetur etiam illam exercere in Pago S. Christinæ, duobus milliaribus cum dimidio distante a præfato Oppido Burgi Maynerii, & continente Animas septingentas circiter. Cumque in eodem Pago S. Christinæ adsit Collegium sub titulo S. Caroli & Gaudentii, cum Ecclesia adjacenti & in eo commorentur quamplures Sacerdotes, qui vocantur *Oblati*, quive multa pietatis opera continuo exercent, exinde factum est, ut nonnullæ exorte fuerint lites & controversiæ inter dictos Oblatos ex una parte, & inter Canonicos ejusdem Collegiati ex altera; unde dicto Anno 1705. sub die 12. Decembris, ad pacem inter utramque partem stabiliendam sequentia in Sacra Congregatione Concilii proposita fuerunt Dubia, relata ab Ursula Disceptat. Eccles. tom. 7. par. 1. disceptat. 16 sub num. 1. 2. & 3.

1705. 12 Dec. — Primum ex Dubiis superius citatis fuit: *An Canonicus Maior seneatur residere in Ecclesia S. Christina, & per seipsum exercere actus Parochiales, aliaque onera incumbencia ex fundatione in dicta Ecclesia S. Christina Oppidi Burgi Maynerii?* Et Sacra Concilii Congregatio ad primum dubium respondit, *Negative quoad primam partem Affirmative quoad secundam.* Quoad quartum dubium, omisis secundo & tertio non resolutis: *An idem Canonicus Maior in simul cum dicta Parochiali, & Canonicatu Curam illius annexam habenti, possit retinere Capellaniam in Ecclesia St. Trinitatis, sub obligatione Missæ quotidiana, & aliis oneribus?* Sacra eadem Congre-

gatio ad quartum Dubium respondit, *Affirmative*. Circa vero quintum Dubium: *An aliquod Jus competat Congregationi Oblatorum in Ecclesia S. Christina?* Eadem Sacra Congregatio ad quintum dubium respondit, *Affirmative*, excepto servitio Jurium Parochialium, ut habet dictus Ursaya loco supra citato, sub num. 46. 49 & 50.

1705. 12. Dec. — Sextum Dubium in dicta Novariensi Loci Burgi Maynerii in Sacra Concilii Congregatione propositum, fuit: *An Patres Oblati teneantur subministrare propria paramenta, & alia sacra utensilia Præpositi, siue Canonici Curatis Ecclesia Burgi Maynerii?* Et Sacra eadem Congregatio ad sextum dubium respondit, *Negative*. Quoad autem septimum dubium, scilicet: *An iidem Patres Oblati possint retinere in Ecclesia & Sacristia S. Christina propria paramenta, & alia sacra utensilia, reventibus Capitulo, Præposito, & Canonici curatis Collegiata Burgi Maynerii?* Sacra eadem Congregatio ad septimum dubium respondit, *Affirmative*. Circa vero octavum Dubium, nempe: *An, & ad quem spectet receptio Populi, & aspersio Aqua sancta occasione Processionum, & aliarum Functionum publicarum in dicta Ecclesia S. Christina?* Et eadem Sacra Congregatio ad octavum Dubium respondit, ad Oblator, ut refert dictus Dominus Ursaya loco supra citato, sub num. 51. 52. & 53.

1705. 14. Dec. — Ob amplitudinem Territorii Ecclesiæ Parochialis Berbenni, cum consensu Archipresbyteri ejusdem Parochialis, usque de anno 1624. deventum fuit ad dismembrationem Locorum Morogix, & Monasterii, & Locorum Pedemontis, & Valdortæ, duabus constitutis Parochiis, & respective assignatis Parochis, altero scilicet in Ecclesia S. Benigni Villæ Monasterii: altero vero in Ecclesia S. Bartolomæi Villæ Pedemontis, pro Loci Pedemontis, & Valdortæ, cum distinctione territoriali quoad utrumque

1748

1749

que

que Parochum, & cessione facta in genere favore utriusque Parochi de jure percipiendi decimas in universum, quæ ipsimet Archipresbytero ab Incolis, & Prædiis Locorum dismembratorum ante secutam dismembrationem solvebantur Pretendente autem de anno 1676. Parocho S. Bartholomæi sibi deberi decimas aliquorum Prædiorum; sitorum intra circumdarium suæ territorialis Parochiæ, quamvis ille ob acquisitiones factas post memoratam dismembrationem possiderentur ab Incolis locorum subjectorum Parochiæ S. Benigni, Ordinarius Comensis sententiam protulit manutentionis favore Parochi S. Benigni, deinde auditis iterum Partibus protulit favore Parochi S. Bartholomæi, quam postmodum confirmavit Auditor cameræ, & hodie etiam *Rota in Comen. Decimarum coram Caprara decis. par. 2. decis. 741. sub initio, pag. 524.*

1705. 14. Dec — Ratio Resolutionis supradictæ 1750.
ad favorem Ecclesiæ Pedemontis est, quia cum agatur de decimis Prædialibus, Parochus ipsius Ecclesiæ habet intentionem in Jure fundatam illas exigendi ex quibuscunque Prædiis, sitis intra limites suæ Parochiæ, licet possessis seu acquisitis ab exteris, seu habitantibus in aliena Parochia, & ibi spiritualia recipientibus, ad Text. *in cap. quantam, de Decim. itidem in cap. fin. & ibi Gloss. verb. Prædiorum, de Par. & tradunt Card. de Luc. de Decim. disc. 5. sub n. 10. Bichius decis. 97 sub n. 23. & 24.* Neque obstat, quod in dismembratione facta de supra memoratis Parochiis ab Ecclesia Berbeni, divisum non remanserit inter eandem Parochias Territorium quoad jus exigendi Decimas, ita ut nullus ex Parochis ad talem effectum proprium Territorium habere videatur, & proinde in exactione Decimarum attendendæ veniant persone existentes in una vel altera Parochia, non autem sint consideranda bona, in qua Parochia existant responsū enim fuit, quod sicuti certa designa-

rio Locorum, propriisque Territorii, facta fuit unicuique Parocho, ad effectum administrandi Sacramenta habitantibus eorundem Locorum: ita & simultanea concessio decimarum Prædialium, licet absque distinctione huiusmodi Parochis facta, censeri debet distributive pariter unicuique Parocho indulta pro Prædiis sitis in proprio cuiuslibet Ecclesiæ Territorio, cum ad hunc effectum sufficiat, quod in Dismembratione fuerint distinctæ Parochiæ, earum limites seu territoria, ut Decimæ Prædiales unicuique Ecclesiæ, de Prædiis suæ Parochiæ dicantur assignatæ, ut tradunt plures relati a *Rota in d. Comen. Decimarum* coram d. Caprara, loco *supra citato*, sub num. 1. & 2.

1705. 14. Dec. — Nec relevat contraria consuetudo, allegata per Parochum supradictæ Ecclesiæ Monasterii, quod decimæ Prædiales ab ipso semper receptæ fuerint respectu Prædiorum sitorum in dicta Parochia Pedemontis, possessorum a Parochianis habitantibus in dicta Parochia Monasterii: Quoniam, cum ex assignatione decimarum Prædialium, facta utrique Parocho quoad Prædia sita in propriis Parochiis, unusquisque in suis decimis Prædialibus dicatur habere inentionem in Jure fundatam, *Rebuff de Congr. Port.* sub num. 107. § 1. §. non sufficit consuetudo decennialis, sed requiritur, vel immemorabilis, vel quadragenaria cum titulo, cum alter Parochus exigendo decimis Prædiales alterius Parochi, mittit falcem in messem alienam, juxta tradita per *Rebuff de Decim. quest. 13. sub n. 84. Lotther. de Re B. nefic. lib. 1. quest. 10 sub num. 91. § 93. Emerix Jun. decis. 473 sub num. 1* Quidquid esset, si Parocho Prædiali non assisteret titulus assignationis; & dubium esset, cui huiusmodi decimæ deberentur, an scilicet Ecclesiæ Sacramentali, vel Prædiali, in quibus terminus loquuntur citati a *Rota in d. Comen. Decimarum* coram d. Ca-

1251

d. Caprara, loco supra citato, sub numer. 3. 4. & 5.

1705. 14. Dec — Ad probandam dictam Decimarum Prædialium consuetudinem, deficit in supradicto casu immemorabilis; quia erectio dictarum Parochialium cum assignatione Decimarum emanavit de Anno 1627. & sic cum constet de initio, excluditur immemorabilis; Valenzuel, *consil.* 46. *sub num.* 15. *lib.* 1. Cerrus *decis.* 67 *sub num.* 3. Quadragenaria vero non remanet probata, dum Testes nec decennalem convineunt, cum non exprimant tempus certum, sed solum deponant in genere: nec ostendunt fuisse pacificam, dum asserunt Parochum Pedemontis multoties se opposuisse: quod sufficit; ut inducta dicatur mala fides, & interrupta quæcunque præscriptio, seu consuetudo Monet. *de Decim. cap.* 5. *quest.* 5. *sub num.* 112. *circa fin.* Bichius *decis.* 563 *sub num.* 13. ad quam excludendam sufficit unicus actus, & solus rumor in contrarium, *decis.* 208 *sub num.* 15. & 16. *per* 17. *recens.* addendo præterea, quod Testes sunt iidem habitantes, & Parochiani Ecclesiæ Monasterii, pro cuius proinde Parocho non sunt integri Testes ratione affectionis erga propriam Ecclesiam, & Parochum, ut prosequitur *Rota in d. Comen. Decimarum* coram d. Caprara, loco supra citato, a numer. 6. ad final.

1706. 11. Jan — Ubi per transactionem fuit conventa elevatio Ecclesiæ, dici etiam debet ibi permessa fenestrarum aperitio, sine quibus stare non potest Ecclesia, cum petatur ad recipiendum lumen tantum; Bursatt. *consil.* 58. *sub num.* 5. *vers.* tum etiam quia, Altograd *consil.* 100. *sub num.* 42. *lib.* 1. Sbell. Var. *Resol. cap.* 15 *sub num.* 8. maxime, si jam reperiantur apertæ aliæ fenestræ ad luminis receptionem, ex quo fit, ut possint aperiri aliæ in muris lateralibus Ecclesiæ, ad eundem effectum recipiendi lumen.

ut dixit *Rota in Surrentina Fabrica* coram Caprara, *decis. par. 2. decis. 743. sub num. 25. & 26. pagin. 519. Juxta editionem in Lucana de Anno 1725.*

1706. 11. Jan. — Quando elevatur Chorus in proprio situ, intrat proinde Juris regula, quod unicuique licitum est in proprio solo ædificare, suumque ædificium extollere usque ad Cælum, ex text. in *l. altius*, & *l. adibus*, C. de servitut. &c. & fuit dictum in *Gerunden. Alius tollendi decis. 587. 596. 599. & 611. par. 3. tom. 2. recent* maxime, quando ædificium non sit ex causa æmulationis, sed ad cultum Dei, & pro ampliori loco Ecclesiæ, vel Oratorii, *decis. 272. sub n. 2. & 3. par. 19. recent.* & ex eis dixit *Rota in Surrentina Fabrica super constitutione Chori* coram Caprara, *decis. par. 2. decis. 744. sub num. 1. & 2.*
1706. 23. Jan. — Orta controversia inter Capellanos Confraternitatis Casalis majoris Diœcesis Cremonensis, aggregatæ Archiconfraternitati Mortis & Orationis de Urbe, & Parochum distri. Loci, super delatione Stolæ deferendæ per dist. Capellanos in Functionibus & Processionibus; & causa delata ad Sacram Congregationem Concilii: Eadem Sacra Congregatio, Partibus informantibus, in responsione ad decimum dubium declaravit, eos extra Oratorium Confraternitatis Stolam deferre non debere, nec posse, non obstantibus Decisionibus Rotalibus datis in Summario Confraternitatis in *Causa Savonen. Aggregationis 1698. 27 Junii coram Pio, 1699 9. & 15. Junii coram eodem, 1700. 15. Januar. coram dell' Olmo, & 1701 11. Junii coram Molinet Decano*, in quarum ultima firmatur, quod virtute Aggregationis Archiconfraternitati Mortis de Urbe, & Communicationis Privilegiorum, possit Capellanus Confraternitatis aggregatæ Stolam deferre, ac Privilegiis Aggregantis uti, ac si ab origine fuissent directe concessa, ut refert Monacelli

celli in *Formular. Leg. Præf. par. 2. tit. 13. formul. 1. sub num. 78. pag. 26.*

1706. 8. Febr. — Laurentio Mingarello præsentato per Massarium & Homines communis Grizzanæ ad Parochialem Ecclesiam S. Michaelis, se

opposuit Antonius Benvenutus ex duplici titulo, altero cuiusdam Præsentationis obtentæ per antecedens a nonnullis Hominibus ejusdem Communis, & altero vigore Nominationis in sui favorem reportatæ a Marchionissis Sororibus de Montecucolis hæredibus mediatis Marchionis Ferdinandi Barbatæ prætensi Donatarii mox dicti Patronatus vigore cuiusdam Donationis in sui favorem reportatæ a prædictis Massario, & Hominibus dicti Communis Grizzanæ. Re in Judicium deducta, & ad Sacrum Rotæ Auditorium delata, exquisitum, fuit: *An, & cui esset danda Institutio?* Et fuit responsum *illam esse dandam Laurentio.* Præsupposita enim certa & indubitata pertinentia ad dictam Ecclesiam Parochialem in Massario, & Hominibus Communis Grizzanæ, non solum ex continuata plusquam sæculari observantia, sed etiam ex quamplurimis Judicatis Curiae Archiepiscopalis Bononiensis illam canonizantibus, & effectum plenarium subsecutis, hinc, cum ab iisdem Hominibus legitime & ad hunc effectum convocatis Laurentius plenissima etiam Nominatione fuerit valide præsentatus, idem erat absque dubio instituendus, ut pluribus ad rem cumalatis dixit *Rota in Bononien. Parochialis* coram Scotto apud Pittonium de *Contravers. Patronor. tom. 2. allegat. 100 pag. 287. juxta editionem Venetam de Anno 1733 post Parmensem de Anno 1719.*

1706. 8. Febr. — Ad denegandam dicto Laurentio Institutionem in dicta Parochiali Ecclesia, avertere non potuerunt firmam decidendi rationem duo tituli, quibus innixus alias opponebat Antonius: omisso enim in præsentanti per eundem primo

primo titulo tumultuariæ videlicet & informis Præsentationis, licet antecedentis, reportatæ in sui favorem a nonnullis singularibus ex præfatis Hominibus Communis Grizzanæ, tanquam agnito prout erat insubstanti, quamvis totus esset in promovendo secundo titulo Nominationis habitæ a dictis Sororibus de Montecuculis, nihilominus cum Nominatio prædicta penderet a Donatione propter defectus inesset quata, Homines dicti Communis in duabus vacationibus postmodum secutis præsentarunt effectu subsecuto: & cum idem fecerint etiam in præsentis vacatione ad favorem Laurentii, iste erat instituendus, & ipsi manutenendi in sua possessione. Nullitas autem erat manifesta, cum post Donationem Juris patronatus factam per Homines dicti Communis in favorem Marchionis Ferdinandi Barbatæ, non doceatur de superventa approbatione Ordinarii, sine qua remanet omnino evanida Donatio, cum non liceat Laicis præsumptione propria disponere de eo, quod Ecclesiastici Juris est, ut pluribus hinc inde relatis prosequitur *Rota in d. Bononien. Parochialis coram Scoto*, apud eundem Pittonium, *loco supra citato*.

1706 22 Febr. — Reportatis per Monachos, & 1258
 Monasterium Olivetanum S. Georgii Ferrariæ tribus Sententiis, canonizantibus eorum jus universale decimandi de omnibus fructibus Bonorum, existentium intra fines eorum Parochiæ, seu Plebanatus, Maurelius a Peregrina existimans in dictis Sententiis non comprehensum, provocavit: & proposito Dubio: *An Decimæ debeantur per Maurelium?* responsum fuit, *deberi*. Si quidem quod Decimæ debeantur, controversi non potest, quia Monachi actores habent in Jure fundatam intentionem eas exigendi ab omnibus possidentibus intra limites eorum Parochiæ, seu Plebanatus, juxta textum *in cap. cum contingat, & in cap. cum in tua, de Decim.* atque in *cap. fin. de*
Paro-

*Paroch. Melin. decis. 817. in princip. & ulterius habent rem judicatam, resultantem ex supradictis tribus sententiis, quæ facit rem claram manifestam, & indubitabilem, l. 1. ff. de re iudic. & l. res iudicata 207. ff. de regul. Jur. Cocc. decis. 1476. sub num. 7. eaque fuit executioni demandata contra dictum Maurelium, non obstante præten-
sa exemptione, ut dixit Rota in Ferrarien. Decimarum, coram Caprara, decis. par. 2. decis. 747. sub num. 1. & 2.*

1700 26. Febr. — Licentiam contrahendi Matrimonium coram Parocho non proprio, quem tamen Ordinarius in concedendo facultatem sup-
posuit proprium Contrahentium est nulla: Cum enim delegatio sit actus voluntatis, ista adesse non potest sine voluntate delegantis ut dixit Rota in Neapolitana Matrimonii coram Priolo: Et lo-
præcis terminis probant Tondut. Quæst. Benefic. par. 3. cap. 154. sub num. 1. Cardinalis de Luc. de Matrimon. disc. 1. sub num. 5. & expresse Pignatellus consult. 78. sub num. 2. tom. 2. ubi sic habet: Non ergo porrigitur ad alios, ex defectu intentionis Or-
dinarii, qui licentiam restrinxit ad illas determina-
tas Personas: etenim absque intentione seu consensu concedentis non est valida licentia, &c. nam muta-
ta vel ablata ratione aliqua in obiecto actus indivisi-
bilis, necesse est totam entitatem actus variari: neque enim idem actus voluntatis remanere potest, si aliquid in obiecto, in quod fertur voluntas, va-
rietur, sed actum variari necesse est prout habet Ulpaya Disceptat. eccles. tom. 3. par. 1. disceptat. 19. a num. 16. ad 19. pag. 83. iuxta edit. Vener. post Roman. in qua pag. 131.

1706 26. Febr. — Ut quis dicatur Parochianus alicujus Ecclesiæ, non sufficit simplex & cor-
poralis habitatio, ut in Jure dicitur, *asina*, sed requiritur animus deferendi primum Domicilium, & permanendi in secundo, prout ad effectum contrahendi Matrimonium, sequendo
cater-

125

20-1

1260

catervam Doctorum quos citavi, firmavit *Rota in d. Neapolitana matrimonii coram eodem Priolo apud eundem Urfayam, tom. 2. par. 1. disceptas. 10. sub num. 41.* ubi etiam sub numero sequenti refert verba Cardinalis de Luca idipsum sentientis *Matrimon. disc. 1. sub num. 11.* ibi: *Dummodo sit habitatio* constans ac formalis in ea Parochia, privative ad præcedentem habitationem in priori: & egomet retuli in mea Collectione de Matrimonio, tum constante, tum etiam soluto, *tom. 3. sub num. margin. 2611. pag. 486.*

1706. 11. Mar — In Suburbio S. Juliani Civitatis Comi duæ reperiuntur Parochiales Ecclesiæ, in quibus unus & idem Parochus alternative suum exercet officium, una sub invocatione S. Martini, altera vero S. Vitalis: tria quoque reperiuntur Monialium Monasteria S. Laurentii, S. Agathæ, & S. Juliani. Remotis Sepulturis ab Ecclesiis exterioribus S. Laurentii, & S. Agathæ, remansit Sepultura in Ecclesia S. Juliani, quam tamen Moniales volentes remotam, obtinuerunt quidem ab Episcopo liberationem ab onere tumulandi, sed cum obligatione construendi novam Sepulturam in proxima Parochiali Ecclesia S. Vitalis pro Hominibus habitantibus in eodem Suburbio, & ad huuc effectum Episcopus fecit Decretum. Illi tamen Homines hoc ægre ferentes, congregati fere omnes in eorum Oratorio ad sonitum campanulæ, sibi elegerunt Sepulturam in Ecclesia Patrum Reformatorum S. Francisci in eodem Burgo existentium, & facto Instrumento hujusmodi electionis, recursum habuerunt ad Sacram Congregationem Episcoporum pro confirmatione, in præjudicium proprii Parochi. Proposita igitur fuerunt sex Dubia, quorum primum: *An Decretum factum ab Episcopo Comensi super remotione Sepulcræ ab Ecclesia Monialium S. Juliani sustineatur?* Et Sacra eadem Congregatio, ad primum Dubium respondit *Afirma-*

1763

firmative: ut habet Ursaya, qui in hac Causa scripsit ad favorem Parochi, Disceptat Ecclesiasticar. tom. 2. par. 2. disceptat. 30. a numer. 1. ad 15. ubi Fæli series, & sub numer. 105. ubi Resolutio.

1706. 11. Mar. — Alia quinque Dubia, quæ fuerunt proposita in dicta Causa Comensi inter Homines de suburbio S. Juliani, & Parochum ejusdem Loci, sunt sequentia, quorum secundum: 1764

An electio Sepultura, facta ab Hominebus Burgi S. Juliani in Ecclesia Patrum Reformatorum S. Francisci ejusdem Loci, sit valida? Tertium vero Dubium: An sustineatur dicta electio pro ipsissimis Hominebus, qui dictam Sepulturam elegerunt, & Instrumentum electionis stipulati sunt? Quartum autem Dubium: An Cadavera, post dictam electionem sepulta in dicta Ecclesia Patrum Reformatorum, sint restituenda Ecclesie Parochiali, una cum omnibus emolumentis? Quintum tamen Dubium fuit: An iidem Patres Reformati in casu validitatis electionis, teneantur accedere ad Parochialem Ecclesiam pro associatione Cadaverum ad propriam Ecclesiam: vel potius possint illa expectare in Via, vel prope eorum Ecclesiam? Sextum denique Dubium: An, & quomodo sit providendum circa Cadavera hoc interim morientium? Et Sacra Congregatio Episcoporum, ad secundum Dubium respondit: Negative. Ad tertium Dubium itidem: Negative. Ad quartum Dubium similiter: Negative. Ad quintum vero Dubium respondit: Serventur Decreta alias edita. Ad sextum denique Dubium respondit: Jam provisum: ut refert ipse Ursaya loco superius citato, sub eod. num. final. 105.

1706. 14. Mar. — In Concursu non est admittendus, qui non habet ætatem præscriptam a Concilio pro Presbiteratu, id est, quod attingat vigesimum quintum annum, neque Laicus, ut declaravit atque ita respondit Congregatio Concilii 1765

in Fossanen. Libr. 18 Decretor pagin. 1. apud Monacel-

nacelli in *Formulario Legali-Practico*, par. 2. tit. 15. *formul. 1. sub num. 14 pagin. 199.* & egomet retuli in mea *Collectione de Concurfu Parochialium sub numer. margin. 1544 in secunda editione.*

1706. 12. Mar. — Parochi perpetui præcedunt 1766

amovibilibus (nisi aliqua specialis ratio poscat oppositum) nam & hi gaudent prærogativis Parochorum perpetuorum, ut rescripsit *Sacra Congregatio Concilii in Comen.* quinimo etiam Vicecuratis, tenentibus locum proprii Parochi absentis, sua præcedentia debetur ut resolvit *Sacra Rituum Congregatio 1691. sub die 29. Januarii.* Verum Parochi amovibiles non deferunt signum distinctivum Parochorum, ubi hoc est solitum adhiberi, ut habetur in Synodo Diocesana Mediolanensi undecima, de Anno 1584. *monit. &c. quæ ad Sacram. &c. G. Coadjutores.* Ita Braschius in *Promptuario Synodali*, cap. 116. *sub num. 4.*

1706. 27. Mar. — Præcedentia, quæ debetur Pa- 1767

rochis perpetuis, debetur Parochis & Curatis amovibilibus ad nutum, quia etiam hi gaudent prærogativis Parochorum perpetuorum, ut respondit *Congregatio Concilii in Comen.* apud Monacelli in *Formulario Legali-Practico*, pars 4. in *supplemen. ad III. Tom. sub numer. 105. pag. 133.* ubi etiam quod ita quoque servatur in Urbe.

1706. 10. Maii. — Si in Privilegio fiat tantum 1768

mentio de aliquo Monasterio cum suis membris & finibus, sed non adiiciatur Locus quidam populatus, & in dicto Monasterio & membro adsit Cura Populi; tunc non censetur dismembratum Territorium, neque Cura Populi Abbati adiicitur, prout dixit *Rota in Firmiana Jurisdictionis* coram Molines Decano, & antea in eadem 1700. 10. Maii coram eodem, apud Eminentissimam Petram in egregiis Commentariis ad Constitutiones Apostolicas, tom. 2. circa *Constitut. 6. Alexandri*

drī III. sect. 1. sub num. 46. pag. mibi 138. & egomet retuli in mea Collectione pro Episcopis, & Abbatibus utriusque Cleri, sub numer. margin. 2153.

1706. 11. Jun. — Licet, ubi tractatur de Populo 1769
non comprehenso in Privilegiis Abbatum, auctoritas intronizans saltem respectu ejusdem Populi remanere dicatur penes Episcopum, cujus sunt Oves: nihilominus quoties aliqua Ecclesia pleno jure incorporata cum Parochia alicui Abbati jam per Sedem Apostolicam vestito omni Jurisdictione quali Episcopali, ejusdemque jurisdictioni subiecta privative quoad Ordinarium sub expresse illi concessa cognitione Causarum usque Criminalium & Matrimonialium, idem Abbas in his peculiaribus & rara contingentibus circumstantiis præcisive a caractere reputandus est quodammodo Episcopus & Ordinarius totius Parochiæ, & consequenter Populi in ea degentis, ita ut ipse Populus, qui in illa tenetur Sacramenta recipere, veniat in consequentiam ejusdem Parochiæ sic unitæ & incorporatæ, ut pluribus citatis dicit *Rota in Burgen. Jurisdictionis super commissione Curæ* coram Anfaldo, apud Joseph de Prosperis *post Tract. de Terris. separ. decis. 26 sub numer. 14. 15. & 16. pag. 352.* & egomet retuli in mea Collectione de Regularibus cujuscunque Ordinis, *tom 3. sub num. margin. 4217.*
1706. 19. Jun. — Si Dispensatio Matrimonialis 1770
reperiatur concessa inter Consanguineos ob angustiam Loci, erit exequenda, etiam si Testes deponant, homines Loci esse omnes pares, ut exequendam esse declaravit atque respondit *Congregatio Concilii in una Bisacciarum*, & antea rescripserat *Congregatio Episcoporum in Alben. 1596. 13. Februarii*, apud Monacelli in *Formulario Legalis-Præctico*, par. 2. tit. 16. formul. 2. sub num. 33. pag. 302.

1706. 30. Jul. — In translatione Imaginis devo- 1771

tæ ab una Ecclesia ad aliam; requiri Beneplacitum Apostolicum; ac eam sine illo factam non sustineri, nec esse approbandam; resolvit; atque ita respondit *Congregatio Concilii in una Nul-
liis. Fitenilli*, apud Eminentissimum Petram in
perutilibus commentariis ad Constitutiones Apo-
stolicas, tom. 5. circa Constitutioni 5. Pauli II.
sess. 2. sub num. 30 pag. mibi 421.

1706. 21. Aug. — Dum Testator reliquit annuum 1772

Legatum Missarum, non intuitu Loci & parti-
cularis Ecclesiæ, sed disposuit in genere, quod
scilicet celebrentur Missæ in Ecclesia Parochia-
li; si Ecclesia Parochialis fuerit postmodum
translata; cum Testator principaliter respexerit
ad remedium Animæ propriæ, quod non minus
ex prima Parochiali Ecclesia, quam ex secunda
translata proveniat, Missæ celebrandæ sunt in
Ecclesia translata, non in Parochiali antiqua,
juxta Seraphin. in *magistral. Decisione* 1149. sub
num. 12 & per tot. & ita declaravit *Congregatio
Concilii in Aesna Castri Plani*, in *responsione ad
secundum Dubium*, apud Monacelli in *Formular.
Leg. Pract. par. 4. in supplemen. ad II Tom. sub nu-
mer. 30.*

1706. 28. Aug. — Pater Guardianus Ordinis Mi- 1773

norum S. Francisci Capuccinorum de Conventu
S. Michaelis Leodii humillime Sacræ Rituum
Congregationi supplicavit, ut dignaretur decla-
rare: An Patres ejusdem Conventus bene ha-
ctenus egerint recitare Officium S. Servatii tan-
quam Titularis Parochiæ, intra quam situs est
Conventus: & an recte valeant continuare in
hujusmodi recitatione? Et Sacra eadem Congre-
gatio respondit, non licere, nec licuisse *prædictis
Patribus recitare dictum Officium S. Servatii quam-
vis sit Patronus seu Titularis Parochia, in qua
morantur, sitque Festum Devotionis in Populo, &
illud festum consueverint ab immemorabili recitare.*

¶ Hanc Sacræ Rituum Congregationis Respon-
sionem

tionem refert Pisartus in *Append. ad Director. Canon. de Patrono Loc.*, & *Titulari Ecclesie*, sub num. 9 & ex eo transcripsit Halden in *Ephemerolog. Ecclesiastic. Rubricist. par. 3. tit. 1. in fine*. Et revera, si nulla Ecclesia Sæcularis intra Parochiæ fines existens, tenetur ad Officium Titularis ejusdem Parochiæ, ut respondendo argumentis egregie probat Gurgetus in *Heortolog. lib. 2. quest. 7. pag. mibi 133.* multo minus tenentur Regulares, qui licet sint in Parochia.

1706. 30. Nov. — Matrimonium Tiguri Helvetiorum ab utroque Coniuge Hæretico contractum, ac post discessum Viri per sententiam Judicis Acatolici ad instantiam Mulieris dissolutum, si subinde ipse Vir ad Fidem conversus, cum Muliere Catholica Matrimonium contraxerit, primum Matrimonium fuisse validum, declaravit *Sacra Congregatio Concilii in Passigni. Matrimonii*, apud Eminentissimum Petram in sæpe laudatis semperque laudandis Commentariis ad Constitutiones Apostolicas *Tom. 4. circa Constitut. 12. Joannis XXII. sub num. 4.* & ex eo dixi etiam in mea Collectione de Matrimonio *tom 3. sub num margin. 2620. pag. 491.*
1707. 26. Mar. — Matrimonium contractum ab eo, qui erat carceratus ad custodiam, vel ad correctionem, coram Parocho Carcerum, nullum est: si vero contraheretur ab eo, qui esset damnatus ad Carcerem in pœnam perpetuo, vel ad tempus, tunc esset validum, quia in hoc secundo casu Carceratus acquirit domicilium, ut declaravit *Congregatio Concilii in Farsen. Matrimonii*: quod Decretum legitur impressum inter Statuta Cleri Romani, *cap. 3. de jur. eligen. Sæpult. §. 4. in addit.* prout habet Monacelli in *Formular. Leg. Pract. par. 4. in supplemen. ad I. Tom. sub num. 171.*
1707. 10. Jun — Manutentio concedenda est favore Capituli, cui facta fuit Unio Beneficii, &

Cc

non

non favore Beneficiati provisi ab Ordinario, si Capitulum doceat de legitima possessione per ipsum capta, & quidem anteriore possessioni capta a dicto proviso: unde cum manutentio soleat & debeat concedi possessori, qui in possessione prævenit, ad text. in cap. licet causam, ibique Felin sub num 8. de probat. Alex. consil. 88. sub n. 12. lib. 5. illa tribuenda venit Capitulo, dum talem prærogativam in sua possessione obtinet: præsertim si eadem possessio sit innixa Litteris Apostolicis, & Sententiæ Episcopi illarum Exequutoris, in quibus unitur Beneficium Capitulo, eique conceditur facultas capiendi possessionem propria auctoritate, quotiescunque illius vacatio contingit: unde possessio Capituli præsefert maximum & prævalidum titulum, nempe, Concessionem & Gratiâ Papæ; quibus positis, certum est quod meretur manutentionem, ut dixit Rota in Faentina Beneficii coram Aldrovando, apud Posthium de Manutenen. in fine Operis, decis. 33. sub num. 1 pag. mibi 47. juxta recentiorum editionem.

1707. 22 Jun. — Petebat Parochus S. Rochi Vallis Præmiæ manutentionem in quasi possessione exigendi annuas libras tres, & caseum unius diei pro qualibet Foculâ ab ejus Parochianis: nec non pariter annuatim libras quinquaginta quatuor ex redditibus seu oblationibus Altarium, quas fuisse subrogatas loco decem solidorum in Parochialis erectione pro quolibet Foculâ promissorum acriter prætendebat. At quamvis petitæ manutentio eidem Parocho concessa fuerit quoad dictas libras tres, & caseum unum, cum hoc tamen, quod ex illis teneatur anno quolibet solvere libras viginti quatuor Parochis S. Gaudentii Loci Bacceni, illa tamen aperte denegata fuit respectu memoratæ quantitatis librarum quinquaginta quatuor. Non etenim controvertatur per Homines dictæ Vallis antiqua Parochi quasi

1777

quasi

quasi possessio exigendi dictas annuas libras tres, usumque caseum: verum cum lex illis idem Parochus semper assueverit annuatim solvere Parochis Baccani quamdam partem Primitiarum & Decimarum ipsis in sententia Dismembrationis reservatam: ideo manutentio non secus concedenda est, quam cum eodem vinculo solvendi dictas libras vngintiquatuor, nam illa ad statum, & juxta limites possessionis, in qua quis reperitur, semper est concedenda. Quo vero ad libras quinquaginta quatuor, cum Parochus nullo modo docuerit se reperiri in quasi possessione illas exigendi, nulla illi competit manutentio, ut pluribus hinc inde relatis dixit *Rota in Novarien. decimarum, & Oblationum super Manutentione, coram Ormanna, apud Posthium de Manutention. in fine Operis, decis. 61. per tot.*

1707. 13. Aug. — Clerici ob eorum scelera & delicta, si Beneficiis, ad quorum titulum fuerunt ordinati, privati remaneant, nullum jus retinent pro alimentis super illorum Beneficiorum fructibus, quamquam aliunde non habeant unde vivere possint: & privati posse absque ulla præservazione alimentorum, præter plures præcedentes resolutiones, dictis Anno & Die ac Mense, ut supra, declaravit *Congregatio Concilii in Asculana*, referente Monacelli in *Formular. Leg. Pract. par. 4. in supplemen. ad II. Tom sub num. 411 pag. 103.* 1778
1707. 13. Aug. — Beneficiatus damnatus in penam Triremium non tamen transmissus, si habet onus residentiae, potest servata forma Concilii, Beneficio privati ob non residentiam, ut declaravit *Congregatio Concilii in Asculana*, ad primatum *Dubium*, referente Monacelli in *Formulario Legali-Practico, par. 4. in supplemen. ad III. Tom sub num. 141 pag. mibi 137.* 1779
1707. 3. Sept. — Capitulum Civitatis Cotroni, ultra canonicos compositum etiam est ex omnibus 1780

Parochis dictæ Civitatis numero quinque, qui Sacramenta ministrant coram Patrochianis in Ecclesia Cathedrali Hoc Capitulum reperitur in immemorabili possessione alluendi Cadavera illorum Defunctorum, qui in eadem Civitate decedunt, illisque Funera peragendi; mediante summa amicabilem determinanda inter ejus Procuratorem, & Defunctorum Hæredes. Impedita tamen pro quodam Defuncto resolutione tractatus, & delata proinde Causa ad Sacram Congregationem Concilii, proposita fuerunt septem Dubia, quorum duobus ultimis omissis, primum fuit sequens, videlicet: *An Hæredes Defunctorum teneantur invitare Capitulum in Exequiis?* Et fuit responsum: *Negative*. Secundum Dubium: *An, & quæ summa debeatur Sacerdotibus, & Capitularibus invitatis?* Et responsum fuit: *Episcopus conficiat Taxam, auditis interesse habentibus, & transmittat*. Tertium Dubium: *An, & quæ summa debeatur Capitulo, ex titulo præstentis Juris componendi; tam pro iis qui moriuntur cum Sacramentis, quam pro iis qui obeunt repentina morte?* Et responsum fuit: *Nihil deberi*. Quartum Dubium: *An, & quæ summa debeatur ex Jure Campanæ?* Et responsum fuit: *Us ad proximum*. Quintum Dubium: *An retineri possit ferica Culcitra, cum qua transportatur Cadaver: seu possit hic locus restitutioni?* Et responsum fuit: *Affirmative quoad primam partem: Negative quoad secundam: salva tamen consuetudine, legitime probanda*. Ita refert Ursaya in suis doctissimis disceptationibus Ecclesiasticis, tom. 3. part. 1. disceptat. 12. a num. 1. ad 4. ubi *Facili series, & a num. 88 usque ad 93. ubi Resolutiones.*

1707. 3. Dec. — Curati unius Diocesis, vocati a Parochis alienæ Diocesis, possunt quidem in ista audire Confessiones suorum subditorum, non tamen alienorum absque licentia Episcopi: Sacerdotes vero approbati ad Confessiones audien-
das

das in una Diœcesi; vocati a Parochis alterius Diœcesis, non possunt in illa audire Confessiones quorumlibet, absque approbatione Episcopi Loci: An, & quomodo in casibus prædictis sit consulendum, si agatur de magno concursu Populi, & de magna distantia adeundi pro approbatione Episcopum Diœcesanum, arbitrio & prudentiæ Ordinatorum remittit *Congregatio Concilii in Posnavien. apud Monacelli in Formular. Leg. Pract. par. 4. in supplement. ad I. Tom. sub numer. 172. 173. 174.*

1707. 23 Dec. — Defuncto Bernabæo Ciucci Terræ S. Marcelli de Diœcesi Aëna, prævia electione Sepulturæ in Ecclesia Patrum Reformatorum S. Francisci Terræ Belvederij de Diœcesi Senogallienfi, quæ Ecclesia distat a dicta Terra S. Marcelli per unum milliare circiter: Parochus dicti Loci S. Marcelli noluit ejusdem Cadaver consignare, prætendendo prius super eo Exequias in ejus Ecclesia Parochiali celebrare. Habitùs igitur fuit recursus ad Sacram Congregationem Episcoporum & Regularium, in qua proposita fuere sequentia Dubia, quorum primum: *An Cadavera Defunctorum Terræ S. Marcelli Aëna Diœcesis, qui elegerunt Sepulchrum in Ecclesia Patrum Reformatorum S. Francisci Terræ Belvederij Senogallienfi Diœcesis, sit prius asportanda ad Ecclesiam Parochialem dictæ Terræ S. Marcelli, ad effectum ibi peragendi & celebrandi Exequias: seu potius recto tramite ab edibus dictorum Defunctorum ad Patrum Ecclesiam sint asportanda, & ibi fieri debeant Exequia?* Secundum vero dubium fuit tenoris sequentis, videlicet: *An Parochus S. Marcelli teneatur associare dicta Cadavera usque ad januam Ecclesie prædictorum Patrum sita in Diœcesi Senogallienfi? Et Sacra eadem Congregatio ad primum Dubium respondit: Negative quoad primam partem; Affirmative quoad secundam. Ad secundum autem Dubium respondit: Affirma-*

vive. Ita habet Ursaya, qui pluribus & quidem validis rationibus scripsit in hac Causa ad favorem Patrum Reformatorum, *Disceptat Ecclesiasticar. tom 1 par. 2 disceptat. 28. sub num. 1. ubi scribet Facti*; & sub num. 150. 151. & 152. ubi Resolutiones.

1708. 28. Jan. — Non valet Episcopus dispensare 1783
 cum illegitime natis, ut Curam habeant Animarum, prout resolvit; & ita respondit *Sacra Concilii Congregatio in Mexicana*; apud Joannem Baptistam Braschium in *Promptuario Synodali*; cap. 122 sub num. 22. ubi addit; quod dictis illegitime natis fas non est Parochias adipisci absque speciali Apostolica Dispensatione, cap. nimis 18. de Fil. Presbye. & cap. 1. cod. tit. in 6 & egomet retuli in mea Collectione de Concurso Parochiarum, & Beneficiorum Collatione, sub num. margin. 1567. pag. 383. juxta secundam editionem Paternam de Anno 1731.

1708. 29. Febr. — Archipresbytero Ecclesie collegiatæ Roncilionis, sive soli sive cum Capitulo, non licet ingredi; cum Stola & Cruce erecta, Ecclesiam RR. PP. Carmelitarum; Potest autem associare Cadaver tumulandum in dicta Ecclesia usque ad januam exclusive; prout ad relationem Eminentissimi Corsini respondit *Congregatio Episcoporum & Regularium in Sutrina*, ad primum & tertium Dubium; apud doctissimam Urbis Advocatum Dominicum Urlayam *Disceptat. Ecclesiasticarum tom. 1. par. 2. disceptat. 14. pro PP. Carmelitis Excalceatis Civitatis Lauda cum Parochis ejusdem Civitatis*; sub num. 13. pag. vel 104 juxta editionem Romanam; vel 210. juxta Venetam; & ex eo egomet retuli in mea Collectione pro Canonicis utriusque Ecclesie, sub num. margin. 1757. in secunda editione.

1708. 3. Mar — Contracta fuerant Sponsalia & 1785
 Matrimonium inter Conjunctos in secundo & tertio Consanguinitatis gradu, ante Apostolicam

cam Dispensationem: Queritur primo: *An constet de nullitate Matrimonii?* Queritur secundo: *An constet de Sponsalibus?* Ad primum Dubium, *Affirmative*: Ad secundum vero Dubium, *Negative*, respondit *Sacra Congregatio Concilii in Salernitana Matrimonii*. Reproposita vero Causa eodem anno 1708. die 17. Novembris, & dato Dubio: *An sit standum, vel recedendum a decisi?* Respondit *In decisi*. In hac tamen nova Audientia additum fuit aliud Dubium, scilicet: *An vir factus fueris inhabilis ad contrahendum Matrimonium cum aliis Mulieribus?* Et dicta *Sacra Congregatio* respondit: *Affirmative in casu, de quo agitur*. Demum anno 1710. die 11. Januarii quaesitum fuit: *An sit locus peritæ Dispensationi?* Et fuit responsum: *Negative*. Hæc omnia habet *Ursaya*, qui scripsit in hac Causa, & rationem reddit dictarum Resolutionum ut videre est *Disceptat. Eccles. tom. 1. par. 2. disceptat. 17.*

1786

1708. 31. Mar. — Parochi Cathedralium, & Collegiatarum, qui sunt primæ Dignitates, non excusantur ab applicatione Sacrificii Missæ pro Populo diebus Dominicis & Festis per Missam Conventualem, sed tenentur celebrare, & applicare supradictis diebus pro Populo, vel per se ipsos, vel per alios eorum sumptibus ut respondit *Congregatio Concilii in Viterbiens. apud Monacelli in Formular Leg. Pract. par. 4. in supplement. ad III. Tom. sub num. 120. & refert etiam Scarfanton. ad Ceccoper. par. 2. lib. 3. tit. 4. sub num. 6. pag. 33.*

1708. 24 Apr. — Vicario Curato Ecclesiæ Collegiatæ S. Marci de Urbe, seu Parocho debetur Congrua Scutorum sexaginta una cum incertis minoribus, & medietate incertorum mediorum: qui teneatur ad omnia Onera Parochialia sumptibus propriis, ut rescripsit *Sacra Congregatio Visitationis Apostolica in Romana Vicaria*, apud Dominicam Ursayam, qui multum scripsit in hac

1787

Cc 4

Causa,

Causa, Disceptat. Ecclesiasticar. tom. 7. par. 1. disceptat. sub num. 136.

1708. 30. Apr. — Una ex justis causis non esse. 1788
 Quandi Sponsalia, est inordinatus, atque insolitus ille modus, quo mediante extortus fuit consensus ad prætenſa Sponsalia, qui operatur, ut Sponsalia sint ipſo jure irrita, ita ut Sponsus deceptus nullo modo ipſis adſtringatur, prout dixit & firmavit Rota in *Aprutina nullitatis Matrimonii coram Scotto*, apud *Urfayam Disceptat. Ecclesiasticar. tom. 1. par. 1. disceptat. 19. sub num. 48. pag. 180. vel 119. juxta edit. Roman. vel Venet.* ubi plures cumulat idipſum ſentientes: & ex eo ego met retuli in mea *Colleſione de Matrimonio, tom. 3. sub num. margin. 2636. pag. 501.*
1708. 30. Apr. — Motivum nullitatis Matrimo- 1789
 nii eſt verum, ſi conſiſtat in eo, quod mandatum Procuræ, cujus vigore contractum aſſeratur, fuerit expreſſe revocatum antequam illud contraheretur; quia contractum dicitur ſine conſenſu unius ex illis, a quibus eſt contrahendum; licet revocation non venerit ad notiſiam Procuratoris: & conſuſio eſt vera etiam ſi in mandato Procuræ adeſſet juramentum, illud non revocandi; ut pluribus cumulat ſi dixit Rota in *d. Aprutina nullitatis Matrimonii coram eodem Scotto*, apud eundem *Urfayam tom. 5. par. 1. disceptat. 15. a num. 29. ad 31.*
1708. 19. Maii. — Poſſunt Carmelitæ benedicere 1790
 Sponſos, cum licentia tamen Parochi: & poſſunt in propria Eccleſia Mulieres poſt Partum benedicere, & ad Purificationem admittere: ſicuti etiam vocati, poſſunt ſe conferre ad benedicendam febrem cum Reliquia S. Alberti, ut reſpondit *Congregatio Concilii in Cauſa Aquen. Ju- rium Parochialium, ad octavum, decimum, & undecimum Dubium*; & ita habetur in Bullario particulari Clementis XI. *par. 3. Conſiſtat. 3. pag. 220*
 542 &

542. & modo reperitur etiam in Bullario Romano novissimæ editionis, tom. 8. Decreto. 1. pagin. 417.

1708. 19. Maii. — Disti Carmelitæ possunt dare signum, & celebrare Missam in Diebus Festivis eodem tempore, & antequam detur signum, & celebretur Missa Parochialis: Eis tamen non licet Processiones facere extra propria Claustra seu Districtum & intra limites Parochiæ, invito Parocho: Licet vero eisdem extra propria Claustra seu Districtum, per loca consueta, facere Processionem Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo occasione suæ Festivitatis, petita tamen licentia a Parocho, licet non obtenta, ut respondit *Congregatio concilii in d. Causa Aquen. Jurium Parochialium, ad decimumquartum, decimumsextum, & decimumseptimum Dubium, locis superius citatis.*

1708. 23. Jun. — Presbyter Græco-Latinus non dispensatur ad exercendam Curam in Parochia Ritus Græcorum: nam cum unus ex eis fuisset approbatus in Concursu Parochialis in qua Ritus Græcus servari consueverat, & postulasset dispensationem transeundi de Ritu Latino ad Græcum, *Congregatio Concilii in Messanen* respondit: *Archiepiscopus, factis requisitoriis etiam in aliis Diocesis, cures novum Concursum, ut refert Monacelli in Formular. Leg. Pract. par. 4. in supplement. ad II. Tom sub num. 83. & egomet retuli in mea Collectione de Concursu Parochialium, sub numer. marginal. 1573 juxta secundam editionem.*

1708. 17. Aug. — Andreas Gallus die 2. Martii 1707. elegit coram Iustibus Sepulturam in Ecclesia Patrum Reformatorum S. Francisci. Hoc ægre ferens Parochus S. Grati, quandam allegavit Synodalem Constitutionem, cujus vigore requiritur pro forma & validitate electionis Sepulturæ authentica Scriptura, confecta per manum publi-

ci Notarii, ad cujus terminos die sequenti a Cura Episcopali Ipporegiensi declarari obtinuit, quod obdicti Requisite defectum, electio Sepulturæ non sustineretur, quodque proinde posset Parochus Jura exercere Parochialia, prout de facto exercuit, ad suam Parochialem associando Cadaver, eo tempore, quo apertissime constabat, non semel, sed pluries, eundem Andreæ Gallum elegisse Sepulturam in Ecclesia dictorum Religiosorum. Patres igitur Reformati, recursum habuerunt ad Sacram Congregationem Episcoporum & Regularium, ea freti ratione, qua liberum semper & ubique fuit apud omnes Christianas Nationes suam sibi eligere Sepulturam, nam sicuti Morienti conceditur liberum arbitrium disponendi de rebus suis; ita congruum videtur, quod liberum eidem concedatur etiam arbitrium disponendi de suis Ossibus ad hunc effectum eligendi sibi Sepulturam ubicunque placuerit. Nulibi autem reperitur restricta, ac limitata in aliqua parte hujusmodi libertas. Ex quibus uno ore observant Doctores talem, tantumque esse favorem electionis Sepulturæ, ut illa probari etiam possit per solum Confessarium, vel alium unicum qualificatum Testem: imo admittunt etiam, quod ad eam probandam leviores sufficiant probationes, ita ut tacitus etiam consensus superabundet prout pluribus cumulatis Ursaya, qui in hac Causa scripsit, dixit *Disceptat. Eccles. tom. 8. par. 1. disceptat. 4. a num. 1. ad 8.* ubi quod in præcis terminis, quod de Jure nulla requiratur Scriptura pro valida Sepulturæ electione sæpe resolutum fuit a Sacris Congregationibus.

1708. 17. Aug. — Cum igitur ex superius dictis valeat sine scripturis electio Sepulturæ, in harum punctualium Resolutionum conflictu, nulla habenda est ratio Ipporegiensis supra memoratæ Synodalis Constitutionis, disponentis, electionem

Se-

Sepulturæ recipiendam esse à Notario coram Testibus; nam per eam restringuntur amplissima Privilegia Mendicantibus concessa: Per eam fit contra Sacros Canones indefinite permittentes cuilibet Adulto facultatem sibi eligendi Sepulturam, quorum dispositioni non possunt Episcopi contrarium Statutum in Synodo opponere: Per eam denique retractantur Fideles ab electione Sepulturæ in Ecclesiis Regularium quod Monopolium, & Avaritiam sepe visum fuit Peyrino *de Privileg. Regular. tom. 3. cap. 4. de addend. ad Constitut. Leon. X. sub num. 7. & 8.* & fit contra Matthæum 17. 18. *ut in ore duorum, vel trium Testium stet omne verbum.* Nec dicatur, Synodalem dispositionem, circa obligationem Scripturæ per manum Notarii, esse necessariam, ad evitandas fraudes, quæ alias de facili possunt oriri, nam istæ in concernentibus favorem piæ Causæ nunquam præsumuntur, esset enim propriæ Animæ parare extremum supplicium, absque ullo proprio commodo, quod incredibile visum fuit Hostiensi *in cap. Cum inter, de sent. & re judic.* His igitur positis, nedum videtur demandanda Cadaveris restitutio, sed ulterius emolumentorum illius occasione indebite perceptorum. Dicta tamen die 17. Augusti 1708. proposita Causa in Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium responsum fuit in Ipporegien Electionis Sepulturæ, non esse locum restitutioni Cadaveris, sed esse restituenda Emolumenta Funeris Patribus Reformatis, ut prosequitur Ursaya loco supra citato, a num. 9. ad 18 & sub num. 29.

1708. 18. Aug. — An Clericus constitutus in Sacris, & ad Triremes transmissus, teneatur recitare Horas Canonicas? Congregatio Concilii respondit: *Dilata, & consulendum Sanctissimum pro commutatione, ut habet Monacelli in Formular. Leg. Pract. par. 4. in supplement. ad III Tom. sub num.* 1795

num. 142. ubi etiam plures refert Auctores sententiam affirmativam tenentes, ex eo quia nemo ex sua improbitate commodum reportare debet, nec illi libertatem conferre, prout dicitur de excommunicato vitando, ac etiam de solemniter degradato, qui tenentur hoc onus implere.

1898. 1. Sept. — Non licet Parocho Cathedralis Camerini occasione associationis Cadaverum ad Ecclesias Regularium, deposito Feretro ante limina Ecclesie, consuetas preces recitare, prout referente Cardinali Caprara, non licere respondit Congregatio Rituum in una PP. Conventualium, apud Urfayam *Disceptat. Ecclesiasticar. tom. 1. par. 2. disceptat. 14. sub num. 34. pag. vel 106. juxta editionem Romanam, vel 2. 12. juxta Venetam*; Et hanc eandem Resolutionem iterum refert tom. 3. par. 1. *disceptat. 31. sub num. 6. pag. 193. vel 121. quam ego met retuli in mea collectione de Canonici utriusque Ecclesie, Cathedralis scilicet & Collegiatæ, sub num. margin. 1772. in secunda editione*.

1708. 25. Sept. — Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum Dominorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Christiana Generalium Inquisitorum, habita in Conventu S. Mariæ super Minervam, audita relatione & censura facta a Qualificatoribus Theologis ad id specialiter deputatis Operis in septem Tomis distributi sub titulo: *Institutiones Theologicae ad usum Seminariorum; Auctore Gasparo Juvenin Oratorii Gallicani Presbytero, & in Seminaria Eminentissimi Cardinalis de Noailles Archiepiscopi Parisiensis Sacra Theologia Professore. Parisiis, apud Venetiis 1704. & 1705. præfatum opus de mandato Clementis Undecimi, cui relata fuerunt cum prædicta Theologorum censura, eorundem Eminentissimorum vota, præfati Decreto prohibet, & damnat, vetatque, ne quis, cujuscumque sit status & conditionis, ullo modo & sub quocunque prætextu iterum imprimere, neque imprimi*.

ini facere, neque jam impressum, tam ex supradictis, quam ex quacunque alia editione apud se retinere, aut legere audeat: sed ipsum Ordinariis Locorum, aut hæreticæ pravitatis Inquisitoribus statim & cum effectu tradere & consignare teneatur, sub pœnis in Indice Librorum prohibitorum contentis. Ita habetur in *Bullar. Roman. tom. 8. seu Continuat. ejusdem part. 2. pagin. 397.*

1703. 10. Dec. — Stante consuetudine immemorabili, possunt Regulares erigere in Processionibus Funerum pro associatone Cadaverum propriam Crucem, tametsi interveniat illa Parochorum vel Capituli, ut probant *Lavor. variar. Lucubrat. tit. 2. cap. 11. sub num. 67. Donat. in Prax Ret. Regular. tom. 4. tract. 10. quest. 14. sub 2. Lezzana in Summ. verb. Sepultura, sub num. 18. Neque bonum jus deturbari posse videtur ex nonnullis Decretis Sacræ Congregationis Rituum editis in Fossanen. anno 1643. 21. Julii, & in Aretina anno 1664. de quibus Monacelli in Formular. tom. 1. tit. 5. form. 7 in adnotat. sub num. 28. & 39. Pignatell. tom. 4. consuls. 73. sub 87. ac etiam in Aetna 1665. 31. Julii, & demum in Sulmonen. 1687. 21. Novembris, in quibus decernitur, in associandis Cadaveribus omnes sub unica Cruce incedere debere: ita ut Regulares non possint deferre propriam Crucem, quando Cadaver defertur ad aliam Ecclesiam, aut intervenit Capitulum Cathedralis vel Collegiatæ: Cum enim recensita Decrèta irritent tantummodo simplicem consuetudinem contrariam, nulla habita expressa mentione de immemorabili, ista proinde censetur præservata, dum nunquam præsumi potest illi derogatum, nisi derogatio sit specialissima & individualis, ut pluribus citatis dixit *Rota in Trojana Delationis Crucis super bono Jure, coram Aldrovando, apud Monacelli in Formular. Leg. Præf. par. 4. in fine, decis. 16 sub n. 1. cum duob. seqq.**
- & re-

& refert etiam Posthius, *de Manutenen. in fine Operis, decis. 97. pag. mibi 128.*

1708. 10. Dec. — Resolutio Sacrae Congregationis Concilii edita 1628. & confirmata ab Urbano Octavo, de qua Pignatell. *tom. 8. consult. 73. sub num. 97.* ubi expresse derogatur consuetudini immemorabili, obolare potest Regularibus, quatenus isti Processionem peragere præsumant extra eorum Ecclesiam, sine Cruce seu interventu Parochi; secus autem, quando agitur de interveniendi Funeribus cum eorum Cruce, una insimul cum illa Parochi, de quo casu, utpote diverso, idem Decretum non loquitur, unde ad eum fieri nequit extensio, vulgata *Leg. Papinianus, ff. de minor. & etiam patet ex decis. 327. sub num. 17. par. 19. recent ex quibus prosequitur Rota in d. Trojana Delationis Crucis super bono Jure coram eodem apud eosdem sub num. 17. & 18.*

1708. 10. Dec. — A Mandato de Manutendendo in possessione deferendi & elevandi Crucem in associatione Funerum, quando etiam interveniat illa Capituli Collegiatae, obtento a Regularibus prius in Tribunali Auditoris Camerae, deinde confirmato prævia cognitione boni Juris coram Lancetta, delegata per Signaturam Justitiæ cognitione Appellationis a Capitulo interpositæ cum clausula: *Alteri, qui ad legitimam*; quem admodum in illo canonizatum fuit bonum Jus eorundem Regularium, ita in sequelam illius dictum quoque fuit: *Procedendum esse ad legitimam executionem.* Validitas enim Mandati de Manutendendo non erat in controversia; justitia autem impugnari non poterat: consilio namque de dicta possessione, & quidem immemorabili Favore Regularium, in consequens descendit debitam illis esse manutentionem, ut in eadem possessione conserventur ad terminos vulgati *S. Retinenda*; insit. *de interdict.* Dunozett. *sen. decis. 18. sub num. 3.* Præsertim, quia ex parte Capituli

tuli nullus vel minimus actus in medium profer-
tur, ex quo spatium tanti temporis talis possessio
dici possit deturbata, ut inde facilius adeo paci-
fica & in controversa possessio veniat manutenen-
da, ut dixit Rota in *Trojana Delationis Crucis su-
per Manifestatione* coram Aldrovando, apud Mo-
nacelli in *Formular. par. 4. in fine*, decis. 17. per
res.

1709. 23. Mar. — In Terra Colliani de Diocesi 1801

Compsana adest Ecclesia Matrix, quæ non Col-
legiata, sed simplex Parochialis, & insimul re-
gitur per Archipresbyterum, Primicerium, &
Presbyteros participantes, qui omnes æqualiter
faciunt officium, atque onus sustinent Parochi.
contententibus inter se de Præminentis Archi-
presbytero & Primicerio, inter alia proposita
fuerunt sequentia Dubia in Sacra Rituum Con-
gregatione, scilicet: *An SS. Eucharistia Sacra-
mentum in Processione, qua fit in Feste SS. Corporis
Christi deferri debeat ab eo, qui Missam celebrat?*
*An idem servandum sit in Processione, qua fit in
Die Dominica infra Octavam SS. Corporis Christi,*
*seu potius deferri debeat SS. Eucharistia Sacramen-
tum ab Archipresbytero?* Et Sacra eadem Congre-
gatio ad quartum Dubium respondit, *Affirmative*:
ad quintum vero Dubium respondit, *Affirmative*
quoad primam partem: Negative quoad secundam:
ut habet Ursava *Disceptat. Ecclesiasticar. tom. 2.*
par. 1. disceptat. 20. sub num. 59. & 60.

1709. 7. Jun. — Cum Capitulum Ecclesiæ Ca- 1802

thedralis, seu, ipsa Cathedralis dicatur uni-
versalis Parochia totius Civitatis & Diocesis,
semper habere videtur fundatam intentionem in
Juris dispositione pro exercitio Parochialitatis in
ea Domo, quæ nulli alteri Parochiæ reperitur
addicta, ut per text. in *cap. Apostolica*, ubi DD.
de donat. & cap. fin. de Sepult. ac cap. ex transmissa,
de prescript. ibique Gloss. in verb. funerandi, tra-
dunt Gonzal. *ad Regul. 8. Cancellar. gloss. 6 sub nu-
mer.*

mer. 83 Frances de Eccles. Cathedr. cap. 21. sub numer. 18. & seqq. Panimol. decis. 5. sub num. 15. & ratione hujus assistentiæ Juris est manutenenda, nisi Parochus inferior doceat de pertinentia ejusdem Domus, cap. cum persona 7. de Privileg. in 6. & fuit dictum in Tarratonen Juris punstandi coram Giennen. & in Teletana Jurium Parochialium coram Muto: Et eo fortius danda est manutentio dicto Capitulo, si per dictum Parochum inferiorem non docetur de actibus possessorii: Actus autem possessorii exerciti per Capitulum, cæteris paribus, & fortius attenda majoritate rationis, præferendi sunt in Judicio Manutentionis aliis gestis per Parochum inferiorem, ut dixit Rota in S. Severini Manutentionis coram Crispo, apud Pothium de Manutenen. in fine Operis dec. 92. a num. 8. ad 12.

1709. 7. Jun. — Jus a Capitulo, & a Canonicis 1801
Ecclesiæ Cathedralis Sancti Severi prætensum, administrandi Sacramenta, personales Decimas exigendi, omniaque alia Parochialia Jura exercendi in parva Domo, usque de Anno 1703. ædificata per Dominicum Tandalum in parte cujusdam Atrii antiquæ Domus Ascanii de Elia, acriter impugnatum fuit a Clero & Presbyteris S. Nicolai de alia Parochia, qui obventa morte dicti Dominici se contulerunt ad Domum Defuncti, & clandestine asportato Cadavere in eorum Ecclesia Parochiali tumularunt. Delata prius contentione ad Vicarium S. Severi, deinde ad Auditorem Cameræ, & postmodum ad Judicem Commissarium, tandem appellationis Causa pervenit ad Sacrum Rotæ Tribunal, ubi proposito Dubio: An, & cui sit danda Manutentio? responsum fuit, Capitulo dandam esse. Consistit namque ex pluribus documentis, ac Testium depositionibus, Capitulum Ecclesiæ Cathedralis statim ac de anno 1703. ædificata fuit Domus ista, incepisse Paschali tempore Sacramenta ministrare,

re, in suis Animarum Libris habitantes describere, Infantes baptizare, Decimas personales exigere, & Defunctorum cadavera tumulare: eodemque possessorios actus usque ad moderna tempora continuasse, & signanter administrasse Sacramenta Dominico in ea, qua decessit, infirmitate, quæ præsentì controversiæ causam dedit. Ex his autem cum resultet legitima & pacifica ejusdem Capituli possessio nullatenus dubitari potest, quin illi concedenda esset Manutentio, vulgata *leg. retinen. insit. de interdict.* quam in his terminis exornat Renia *decis. 442. sub num. 5.* & ex eis dixit Rota in *Sancti Severini Manutentionis coram Crispo*, apud Posthium *de Manutentione. in fine Operis, decis. 92. ab initio ad num. 1.*

1709. 7. Jun — Dñi Capituli Ecclesiæ Cathedralis S. Severi possessionem non turbat Judicium, quod de Anno 1704. fuit introductum ad provocacionem Cleri dicti S. Nicolai super pertinentia Jurisdictionis in dicta Domo controversa: quoniam cum Capitulum, eodem Judicio non obstante, in exercitio Functionum Parochialium usque nunc perseveraverit, non inde remanet, cur diuturna illius possessio manuteneri non debeat, donec saltem in petitorio Judicio definitum fuerit, cuiam ex Parochialibus debet dicta Domus pertinere, ut monent Pignarell. *consultar. 205. sub num. 21.* Bichius *decis. 522. sub num. 5.* Emerix Jun. *decis. 543. per tot.* Nec relevat contraria attestatio Joannæ Antonacciæ Uxoris defuncti Tandali, quatenus deponit, se Decimas personales, ac Funeris emolumenta soluisse Archipresbytero Ecclesiæ Parochialis S. Nicolai: tum quia consistit in extrajudicialibus fidibus, quæ nullam in Judicio fidem promerentur, vulgata *Leg. Sola, Cod. de Testib.* tum etiam quia contrarium præcedenter in formali examine judicialiter factò, favore Capituli deposuit, testando sese cum tota ejus Familia semper Ecclesiam Cathedra-

Dd dra-

dralem uti veram ac propriam Parochiam recognovisse, ibidem Paschalia Sacramenta suscipiendo, itidemque personales Decimas exsolvendo: inde fit, quod Testis ob suspensionem subornationis in hac posteriori attestatione nullatenus veniat attendenda, ut ex pluribus præcedentibus Decisionibus hoc loco citatis prosequitur *Rota in d. Sancti Severi Manutenitionis cor. d. Crispo*, apud d. Posthium *de Manutenen. d. decis. 92. a num. 2. ad 4.*

1709. 7. Jun. — Prout non obstat alia fides, quod in Libris status Animarum supradictæ Ecclesiæ Parochialis S. Nicolai, quotannis describi consueverint incolæ dictæ Domus Tandali, quia statim ac dicti originales Libri exhibiti fuerunt in Curia Episcopali, ex huiusmodi exhibitione visibiliter apparuit dictam descriptionem esse falsam, & partitam illorum de Tandalis fuisse de recenti superadditam, quod agnoscens ipsemet Parochus S. Nicolai, ultro declaravit dictam Domum esse de Jurisdictione Capituli Cathedralis, per verba proprio caractere exarata, ibi: Hæc est Domus Jurisdictionis Ecclesiæ Cathedralis, non nostræ Jurisdictionis. Unde tantum abest, quod ex huiusmodi descriptione erui valeat aliquod lus favore dictæ Ecclesiæ Parochialis S. Nicolai pro exercitio Functionum Parochialium, ut imo potius resultet sui mali Iuris positiva confessio, quæ si non est apta ad firmandam controversæ Domus pertinentiam, saltem negari non potest, quod sufficientissima reputetur ad effectum in possessorio Iudicio a quovis objecto crimine vindicandi omnes actus Jurisdictionis in eadem Domo per Capitulum exercitos, ac propterea, uti innixi pertinentiæ per ipsum Archipresbyterum S. Nicolai recognitæ, debeant prævalere pro indulgenda potius uni, quam alteri Manutenitione, Merlin. *decis. 200. sub num. 4.* aliique relati a *Rota in d. Sancti Severi Manutenitionis coram*

1806

ram d. Crispo, apud d. Posthium de Manutenen. d. decis. 92. a num. 5 ad 7

1799. 7. Iun. — Eo facilius præferendi sunt actus exerciti per Capitulum dictæ Ecclesiæ Cathedralis S. Severi, quia cum ipsa dicatur universalis Parochia totius Civitatis & Diœcesis, semper habere videtur fundatam intentionem in Iuris dispositione pro exercitio Parochialitatis in ea Domo, quæ nulli alteri Parochiæ reperitur addicta, Gonzalez *ad reg. 8. Cancellar. gloss. 6. sub num. 83. Frances de Eccles. Catbedr. cap. 21. sub numer. 18. & seqq.* adeo, ut nisi alter, & inferior Parochus de tua doceant pertinentia, ipsa, & non alius veniat in eisdem actibus Iuris assistentiæ munis, præferenda sit & manutenenda. Indubitanter vero, quia nulli contrarii actus asseratur a Clero S. Nicolai, qui Ius Parochialitatis ad sui favorem concludant: & si aliqui asserri possunt, nunquam tamen destruere valent consuetudinem plene probatam ex alijs multiplicibus justificatis per Capitulum, qui cum sint numero plures, serii, ac proportionabiliter emissi, debent quibuscunque alijs in contrarium adducendis in hoc Manutenentionis Iudicio prævalere, ut pluribus hinc inde citatis prosequitur & concludit *Rota in d. Sancti Severi manutenentionis coram d. Crispo, apud d. Posthium de Manutenen. d. decis. 92. a nu. 8. ad fin.*

1799. 26. Iun. — Prælati inferior tenetur probare habuisse Territorium separatum, vel ex speciali Privilegio Papæ, ad quem solum spectat Territoria distinguere & separare, *cap. cum contingat, de for. compet. ubi Hostien. sub num. 1. Butr. sub num. 31. Abb. sub num. 19. Bellarm. sub num. 15. vel acquisivisse ex præscriptione immemorabili, aut quadragenaria cum titulo, ut bene probant Tamburin. de Jure Abbat. tom. 1. disput. 15. quæstio 9. sub num. 7. de Luca de Judic. disc. 1. sub num. 12. Gratian. disceptat. foren. cap. 252. num. 16. & 17.*

Dd a

a su-

a subiectione autem certarum Personarum degentium in Ecclesia Parochiali, non potest inferri ad Ordinariam Iurisdictionem in Curam & Populum, cum una ab altera totaliter discriminetur, ut probant Abb. in cap. cum plantare, sub num. 6. & seqq. Rebuff in Prax. par. 1 tit. de un. Benefic gloss. 11 sub num. 11. & ex eis dixit Rosa in Burgen. Jurisdictionis coram Lancetta, apud Ioseph de Prosperis post Tract. de Territor. separ. decis. 25. sub num. 1. & 7. pag. mihi 348.

1709. 26. Iun. — Abbas Regularis ingerens se in Functionibus Parochialibus in Plebe Episcopi, ipso facto incurrit Excommunicationem, ad text. in Clem. 2. & plene Barbosa de potest. Parochi, cap. 20. sub num. 7. De Luca in addit. ad disc. 15. de Jurisdic. in supplem. sub num. 23. & seqq. Iurisdic. autem restricta intra limites Monasterii, non potest ultra eos extendi ad translationem Parochialitatis & Curæ in Populum, ut firmat decisio 13. sub num. 7. & decisio 29. sub num. 9. post Antone l. de Jurib. & Onerib. Cleric. Cura vero Ecclesiæ Parochialis subiectæ Abbati Regulari, dicitur pura Vicaria manualis, & Presbyteri sunt deputandi limitate & ad tempus, non absolute Peutin decis. 15 sub num. 23. Carjll decis. 96 sub num. 7. & seqq. & ideo Cura non in titulum, sed amovibiliter & ad nutum Vicariis committitur: & huiusmodi Vicarii possunt iterum subiici novo examini ab Episcopo, quidquid dicendum foret, si absolute approbandi essent, ut distinguunt Diana Opes. moral. tom. 7. tract. 1. resol. 67. sub numer. 3. Rodriq. Quæst. Regular. tom. 1. quæst. 19. art. 8. nam metu novi examinis diligentiores & promptiores fiunt ad servitium, ut ponderat De Luca de Jurepatr. disc. 5. sub num. 3. & 11. & ex eis prosequitur Rosa in d. Burgen. Jurisdictionis coram eodem, apud eundem, ibidem, a. num. 17. ad 22.

1709. 10. Iul. — Baptismus collatus puero Hæbreo,

breo, in quo nulla adest spes superviventiae secrete sub prætectu eum medendi per Mulierem, est licitus, & validus, non obstante deficientia Patrinatorum, & aliarum solemnitatum, & etiam invitis Parentibus, cum sola voluntas, & fides Sanctæ Matris Ecclesiæ, absque ullo Parentum, & offerentium assensu, & voluntate, ad Baptismum Puerorum sufficiat: & ideo taliter baptizatus, Ecclesiastica Sepultura est donandus prout erudite dicit, & contrarium tenentes refellit *Votum Illustriissimi & Reverendissimi D. D. Francisci Frosini S. R. I. Comitis, Archiepiscopi Pisarum in Pisana Sepultura apud Palmam Nepotem Decis. Rotæ Lucana lib. 5. decisio. 450. per tot.*

1709. 2. Aug. — Patres Reformati S. Francisci 1810

Atinæ non tenenturolvere Quartam Parochiali & Collegiatæ Ecclesiæ ejusdem Locī, pro illis Defunctis, qui in eorum Ecclesia Sepulturam elegerunt: In associatione vero Cadaveris ad propriam Ecclesiam, non possunt iidem Patres incedere sub propria Cruce, sed tenentur incedere sub illa dictæ Ecclesiæ Collegiatæ & Parochialis, quando Canonici accedunt Capitulariter, prout respondit *Congregatio Episcoporum & Regularium in Nullius Atina Juris sepeliendi, ad primum & secundum Dubium, apud Ursayam Discepiat. Ecclesiasticar. tom. 3. par. 1. discepiat. 31. sub num. 50. 51. & 52. pag. 196. vel 124. juxta editionem Romanam, vel Venetam.* Quoad immemorabilem, vide supra 1708. 10. Dec.

1709. 13. Sept. — Matrimonium servatis de Jure 1811

servandis contractum, & consumatum cum Muliere annorum decem, & quinque mensium declaratur nullum, prout declaravit *Eminentissimus Urbis Vicarius in Romana Matrimonii*, apud Ursayam Discepiat. Ecclesiasticar. tom. 1. par. 2. discepiat. 29. sub num. 21. in fine, ubi etiam sub num. 5. 6. & 7. scribens ipse pro nullitate hujusmodi Ma-

Pd 3 trimo-

rimonii, dixerat, quod ex parte Mulieris ætas necessaria ad Matrimonii validitatem, & apta ad Proles generationem, est illa annorum duodecim completorum; ante quam non est permisum valide devenire ad Matrimonii contractum, ut videre est apud plures ibidem citatos. Et hoc adeo verum est, ut Matrimonium contractum cum publicitate talis impedimenti ob ætatem minorem, superveniente adhuc legitima ætate, nullatenus convalescat; sed necesse est, ut Conjuges novo consensu coram Parocho & Testibus repetito, illud denuo contrahant: etiamsi cohabitatio & copula intercessissent, ut sæpius resolutum a Sacra Concilii Congregatione testatur Fagnanus in cap. de illis; il 2 sub num 47. de Dispens. Impuber & est magistralis Decisio 32. per tot. apud Zacchiam Quæst. Medico-Legal.

1710. 13. Jan. — In provisione Beneficiorum Parochialium, ob gravitatem materiæ Animarum Curam concernentis, majori cum circumspectione & rigore proceditur, ut bene declarat Decisio 348. sub num. 9. par 10 ac etiam Decisio 477 sub num 9. par. 18. recentior. & ex eis dixit atque firmavit Rota in Fulginaten. Parochialis coram Aldrovando, apud Monacelli in Formular. Leg. Præf. par. 4. in fine; decis 10. sub num 16 & quoad hanc partem refert etiam Braschius in Promptuario Synodali; cap. 112 sub num. 1. & egomet retuli in mea Collectione de Concursu Parochialium, & Beneficiorum Collatione, sub num. margin. 1585 pagæ 395. juxta secundam Paternam editionem de Anno 1731.

1710. 27. Jan. — Vacante Ecclesia Parochiali S. Quilici & Julittæ de Loco. Cisti Novariensis Diocæsis. Episcopus Concursum indixerat, sed Capitulum S. Gaudentii de eadem Civitate prætendens unionem, Causam detulit ad Sacrum Rotæ Auditorium, ubi tamen responsum fuit, Conflare de bono Jure Curie Episcopalis. Istius

nam-

namque intentio fundata non minus in clara dispositione Sacri Concilii Tridentini *sess. 24. de Reformat. cap. 18.* quam in litterali censura Constitutionis S. Pii V. *in ordine la 33.* præscribentium Concursum in provisione Parochialium ad ipsius Episcopi sive Capituli sive alterius cujuscunque collationem spectantium, elidi utique quoad hanc Ecclesiam non valuit duplici illa exceptione, unionis scilicet & immemorabilis consuetudinis providendi absque Concursu. Quamvis enim unio, præcise etiam a Privilegio vel Instrumento, quæ in præsentis desiderantur, probari valeat per signa & argumenta, *decis. 6. sub num. 8. par. 8. & decis. 48. sub num. 5. par. 10. recent* hæc tamen univoca & conclusiva esse debent, ita ut in alium sensum retorqueri non possint, cum ipsa unio sit odiosa, & Juri repugnans, ideoque non nisi convincentissimis probationibus justificari possit, juxta Felin. *in recepto consil. 2. sub num. 2. & 33. late Garz. de Benefic. par. 12. cap. 2. a num. 224. Fagnan. in cap. Exposuisti, de Præben. sub num. 19. Cerrus decis. 759 sub num. 6. Ansalchus decis. 47. sub num. 13* aliique citati a Rota in Novarien. *Parochialis Loci Cisti coram Priolo, apud Pittonium de Controvers. Patronar. tom 1 alleg. 5. pag. 27. sub num. 23. & 24.*

1710. 27. Jan — Supradicti profecto generis non sunt illæ probationes, quæ pro parte dicti Capituli S. Gaudentii præferuntur ad probandam prætenfam unionem prædictæ Ecclesiæ Parochialis, cum præcipue desumantur, ex illius collationibus factis ab eodem Capitulo, quæ tantum abest, ut concludant ejus intentum, quin potius illum penitus excludant per innatam unionis qualitatem adversativam collationibus, *decis. 453. sub num. 6. par. 18 & decis. 434. sub num. 7. par. 19. recent* Eoque magis introspecto tenore ipsarum collationum, & præsertim antecedentis sequutæ de anno 1634. favore Joannis Baptistæ Boniperti. in qua

D d 4

præ-

præsupposita vacatione istius Parochialis per eius resignationem; expresse legitur publicata fuisse Edicta pro faciendis Concursum, nec non eundem Bonipertum ab Examinatoribus Synodalibus examinatum: ideo quemadmodum si ageretur de Beneficio unito, non requireretur Edictorum affixio, minusque interventus Examinatorum Synodaliū, Alexander VIII. *decis. 179. sub num. 6.* ita pariter ex huiusmodi collatione facta talibus circumstantiis unioni adversantibus inductus fuit ultimus status, & quasi possessio faciendi Concursum, non elidibilis, nisi per concludentissimas probationes in contrarium, ad celebrem Textum in *cap. Consultationibus, de Jurepatr. &* ita habet Urfin. in *Aprutina Præpositura de Nerezo*, ac ex eis prosequitur Rota in *d. Novarien. Parochialis Loci Cisti coram d. Priolo*, apud eundem Pittonium loco, *supra citato, sub num. 25.*

1710. 1. Febr. — Locorum Ordinarii in Italia & Insulis adjacentibus existentes, enixe admonentur, ut diligenter excitent Animarum Rectores ad Exercitia spiritualia saltem semel in anno per decem dies peragenda in aliqua pia Regulari Domo ab ipsis Ordinariis ad id designanda & approbanda. Ut autem alacrius ad ejusmodi spirituales secessum singuli conveniant, ibique diu noctuque permanferint, ac interea temporis vere poenitentes & confessi, Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, quoties id egerint, Plenariam Indulgentiam lucrantur. Parochi in super per idem tempus semel tantum in anno exercitiis huiusmodi vacantes, a residentia benigne absolvuntur, idoneis tamen prius subrogatis Oeconomis ab ipsomet Ordinario approbandis, qui Animarum curam laudabiliter administrent, ut hortatur *Sacra Congregatio Episcoporum & Regularium in Epistola Encyclica jussu Clementis Undecimi conscripta, in Bullar. Rom. tom. 7. seu Continuati. ejusd. par. 2 pag. 422. juxta novissi-*

vissimam editionem Luxemburgensem de Anno 1727.

1710. 22. Febr. — In Terra Lutiorum de Diocesi 1816

si Bisiniani extructa fuit Ecclesia in honorem S. Josephi, cujus Festivitas in præteritum celebrata fuit tam in Parochiali Ecclesia S. Michaelis Archangeli, quam in alia Ecclesia S. Mariæ, quæ est Matrix ejusdem Terræ: sed in Ecclesia nova & longe nobiliori ac unice eidem S. Josepho dicata, celebratur ejus Festivitas cum pompa & apparatu proportionatis interventui publici Magistratus, nec non Loci Domini, qui solemnî comitatu ad eandem Ecclesiam eodem die accedunt, ac Missæ cantatæ assistunt. Parochus autem ejusdem Loci ægre ferens, eo, quo potuit, modo tentavit eandem Festivitatem impedire. Unde quæritur primo: *An Festum S. Josephi sit celebrandum in Ecclesia eidem Sancto dicata cum majori pompa & exteriori solemnitate: seu potius in Parochiali S. Michaelis Archangeli?* Secundo quæritur: *An Concionator Quadragesimalis debeat dicta die Festivitatî concionari dicta die in Ecclesia nova: seu potius in Parochiali Ecclesia?* Et Sacra Congregatio Concilii in Causa Bisinianen. ad primum respondit: *Affirmative quoad primam: Negative quoad secundam partem.* Ad secundum vero Dubium eadem Sacra Congregatio respondit: *Negative quoad primam partem: Affirmative quoad secundam.* Ita Ursaya, qui scripsit in hac Causa, *Disceptat. Ecclesiasticar. tom. 2. part. 1. disceptat. 22. a numer. 1. ad 4. & sub numer. 45. & 46.*

1710. 20. Mar. — Pensio Ecclesiastica licet imponatur super fructibus Beneficii, sit tamen onus reale, Gig. de Pension. quest 39 sub num. 1. Salgad. in Labyrin. Creditor par. 1. cap. 42. sub num. 17. Riddolphin. in Prax. par. 2. cap. 9. sub num. 94. Gall. de fructib. disput. 40 sub num. 18. Cardin. de Luc. de Pensionib. discurs. 23. sub num 2. Merlin. decis. 478. sub

sub num. 1. Ludovif. decis. 507. sub num. 1. ubi ex hoc infert sub num. 2. obligari successorem ad illius solutionem; non solum in futurum, sed etiam in præteritum pro terminis decursis ante suam provisionem: quod etiam plenius asseverant Merlin de Pignor. lib. 2. quæst. 92. sub num. 2. & 3. Garz. de Benefic. par. 1. cap. 3. a num. 19. aliique relati a Rota in Liburnen. Decimarum apud Palmam Nepotem Decif. Lucanar. lib. 5. decis. 483. sub numer. 6 & 7

1710. 22. Mar. — Ortis varlis Quæstionibus inter 1818
 Conventum Patrum Reformatorum S. Francisci nuncupatum *il Luogo del Sasso*, de Monte Falcono Firmanzæ Diocesis ex una, & Parochos dicti Loci ex altera Partibus, super associatione Cadaverum, & aliis ad Funus spectantibus, & præsertim ad electionem Sepulturæ in dicto Conventu; ad illas tandem finiendas devenit fuit ad Concordiam inter Patres dicti Conventus, & duos ex tribus Parochis ejusdem Loci, nempe, Patrem Marinum Marinuccium Parochum S. Angeli, & Paulum Æmilium Alvisinum Parochum S. Petri de Porta. Marinuccius vero Salvettus tertius Parochus, qui noluit concordare, sub prætextu, quod Concordia esset in aliquibus corrigenda, insurrexit, & Causa ad Sacram Congregationem Concilii delata fuit. At Patres Reformati petierunt tantum confirmationem Concordiæ quoad illos duos Parochos, qui eam fecerunt, non autem quoad tertium Parochum Salvettum, qui illam non fecit, nec voluit concordare, nam dum reformationem ejusdem Concordiæ requirebat, intendebat illam destruere, quam omni jure Regularibus permittam cum Parochis, petebant dicti Patres Reformati ratificatam, tanquam validam & justam. Unde proposito sequenti Dubio, videlicet: *An sit confirmanda Concordia?* Eadem Sacra Congregatio Concilii respondit: *Exspectetur novus Archiep-*

chiepiscopus, & interim *servetur Concordia*: Ita habet celebris Advocatus Romanus Dominicus Urfaya, qui scripsit egregie in hac Causa pro Patribus Reformatis 3. *Disceptat. Eccles. tom. 8. par. 2. discept. 3.* ubi a num. 22. ad 46 totam extendit dictam Concordiam, quæ potest in similibus inservire Regularibus, & Parochiis.

1710. 24. Mar. — Quando Ordinario nota non est necessitas delegationis Parochi ad assistendum Matrimonio, & processerit cum supposito quod talis Sacerdos esset Parochus proprius Contrahentium, cesset in radice talis potestas ex claro defectu voluntatis Ordinarii delegantis; ea viva ratione, quia humana voluntas cum sit potentia cæca (ut Philosophi dicunt, & est innegabile) ferri non potest in incognitum, ex generaliter firmatis a Rota in *Novarien. Pensionis S. Confessio, coram Falconerio*, apud Urfayam *Disceptat. Eccles. tom. 3. par. 1. disceptat. 19. sub num. 13.* & seqq. ubi etiam ait, quod ita in præcitatis terminis probat Tondut. *Quest. Benefic. par. 3. cap. 154 sub num. 1.* Cardinalis de Luca de *Matrimon. disc. 1. sub num. 5.* & Pignatellus *tom. 1. consult. 78. sub num. 2.* & ego met retuli in mea Collectione de Matrimonio; *tom. 3. sub num. margin. 2651. pag. 511.*

1710. 24. Maii. — Extra mœnia Civitatis Senogalliæ reperitur Ecclesia Parochialis sub titulo *S. Maria del Sportone*, in qua regulariter Pauperes & Rustici sepeliuntur, unde adversus illos utpote prorsus ignaros & idiotas innumera gravamina occasione Funerum fuerunt introducta a Parochis nimium prætendentibus tam si sepeliantur in propria Ecclesia, quam in aliena. Quare facta Causa in Sacra Congregatione Concilii, in eaque propositis duobus sequentibus Dubiis, quarum primum: *An, & qua emolumenta debeantur Parocho Portoni occasione Funerum, quæ fiunt tam in ejus Parochia, quam extra?* Secundo vero.

An

An debeat Velum, seu illius pretium in administratione Olei Sancti? Sacra eadem Congregatio, ad primum Dubium respondit: Episcopus conficiat Taxam, auditis interesset habentibus, & transmittat ad Sacram Congregationem. Ad secundum autem Dubium respondit: Negative, neque etiam a Sponte dan:ibus. Confecta vero dicta Taxa, & prætentente Parocho illam non observare, in nixus contrario solito, quod probare volebat, mediante Remissoria, sub die 1. Maii 1711 proposito Dubio: An sit servanda Taxa, seu potius sit concedenda Remissoria? Responsum fuit; Affirmative quoad primam partem: Negative quoad secundam; & amplius Causa non proponatur. Ita habet Urfaya, qui scripsit in hac Causa pro Parochianis contra Parochum, Disceptat. Ecclesiasticar. tom 2. par. 2. disceptat. 18 sub num. 1. & segg. ubi Facti series, & a num. 40. ad finem, ubi Resolutiones.

1710. 16. Jun. — Cum Vir Etherodoxus ex Catholica Muliere a se deflorata Prolem suscepisset, quam in Orthodoxa Fide educari permittebat: & subinde precibus enixe peteret, illam sibi Matrimonio copulare, annuente etiam Muliere, sub his tamen conditionibus, scilicet: ut Proles omnis sit semper Catholica: ut Mater cum Prole extra Hæreticorum ditionem manere possit liberrime: & ut conditionum observantia firmetur juramento: Quæsitum fuit, an expediat, ut Ordinarius in Matrimonium hujusmodi consentiat? Sanctissimus igitur decrevit scribendum esse Internuncio in Belgio, quod significet Archiepiscopo Mechliniensi, Dispensationes, de quibus agitur, non solum non expedire illas concedere, sed non posse, nisi abjurata prius Hæresi, prout sic scribendum censuit Clement XI. in Sacra Congregatione Sancti Officii; ita referente Eminentissimo Petra in Commentar. ad Constitut.

*Statut. Apostolic. tom. 4. circa Const. 12. Joannis XXII.
sub num. 14. pag. 76. juxta edit. Roman.*

1710. 16 Jun. — Fere novus apud Nostrates, licet 1822

frequens in Regno Majoricarum disponendi modus Hieronymi Barcello, non levem excitavit triangularem controversiam circa successionem in illius hæreditate, diversimode extra Sacrum Rotæ Tribunal decisam. Is enim domicilium habens intra fines Patochialis Ecclesiæ S. Jacobi, Testamentum de anno 1656. condidit, in quo post deputatos nonnullos Manumissores sive Executores Testamentarios, Sepulturam elegit in Ecclesia Conventus S. Dominici, ubi tumulati erant ejus Avunculus, & prima Uxor. Hæredes vero instituit Hieronymum, & Honophrium suos Filios, quorum linea masculina deficiente, in medietate substituit lineam fæmininam, & in alia medietate Animam suam, & pro ea Dominum Nostrum Jesum Christum: utraque vero linea defecta, nullum designando certum substitutum, tandem in hæc verba suam dispositionem conclusit: *In omni mea hæreditate, & successione Bonarum meorum voco dictam Animam meam, & pro ea Deum Dominum Nostrum Jesum Christum.* subdendo insuper: *ut ex ea fiant opera pia, quod eris in casa, quo substitutam habeo Animam meam, & pro illa Dominum Nostrum Jesum Christum.* Hanc testamentariam seriem habet Rota in Majoricen Successionis coram Aldrovando, apud Pittonium de Controvers. Patronar tom. 1. allegat. 15. pag. 96 sub num. 23.

1710. 16 Jun. — Hinc cum ultimo loco defecerit 1823

prædicta linea masculina Testatoris, linea vero fæminina nunquam incæperit, nullusque amplius in humanis degeret ex præfatis Manumissoribus sive Executoribus Testamentariis, insurrexerunt in Curia Episcopali Majoricensi tres Competitores, ipse nimirum Episcopus, seu ejus Promotor Fiscalis in illis Partibus Provisor Causarum Pia-

Piarum Diocesis nuncupatus, Ecclesia Parochialis S. Jacobi, nec non Ecclesia tamulans Conventus S. Dominici, quilibet prætendens dictam novissimam substitutionem collatam in Animam, & pro ea in Dominum Nostrum Jesum Christum sui favore esse purificatam. Prodiit tamen Vicarii Generalis sententia favore Episcopi, a qua provocante utraque Ecclesia, Parochiali scilicet Domicilii & Conventuali Sepulturæ, ad Curiam A.C. pronunciatum in ea extitit favore Ecclesiæ Parochialis ad effectum exequendi opera pia, Bonaque in eis erogandi pro Anima Testatoris, arbitrio & voluntate Rectoris ejusdem Parochialis: a quibus Judicatis commissa appellationis Causa Sacro Rotæ Tribunali, & subscripto Dubio: *An, cui, & ad quem effectum pendenda immisso?* responsum fuit, *dandam esse immisionem Provisori Causarum Piarum, juxta modum*, de quo infra, ut prosequitur Rota in d. *Majoricen. Successionis, coram d. Aldrovando*, apud eundem Pittonium, *loco supra citato, sub num. 33.*

710. 16. Jun. — Etsi enim in littera Testamenti supradicti Hieronymi Barcello nullus ex præfatis tribus Colligantibus, Episcopo scilicet, seu Provisore Causarum Piarum, Ecclesia Parochiali Domicilii, & Conventuali Sepulturæ, appareat expresse vocatus, quia tamen Ius nostrum summopere studuit, ut suprema morientium elogiis modis omnibus executioni mandentur, etiam si oporteat a directo & proprio verborum sensu deflecti, ut relatis pluribus Iuris locis probat Maranta *controvers. Jur. respons. a sub num. 1. & seqq.* cautum idcirco est, ut quoties versatur aliqua dubietas circa personam hæredis vel substituti, recurrendum sit ad regulas & sensum Iuris communis, juxta quem certum dicitur omnes id, quod ex circumstantiis subjectæ materiæ ad certitudinem reduci valet, *l. certi, ff. si certum petat, & ita decis. 5. sub num. 9. penes Belducc. ad consil. Ræ-*

Ramon. tom. 4. Ad sensum itaque Juris, interpretata voluntate Hieronymi Testatoris, fundata visa est intentio Episcopi, seu illius Provisoris: Quoties enim, ut hic, instituta aut substituta reperitur Anima ipsius Testatoris, talis dispositio, tanquam in Animam directa, æquipollet institutioni Causæ Piæ sive piorum operum, adeo ut integrum patrimonium veniat erogandum in piis operibus, in levamen & suffragium Animæ Defuncti cessuris, ut citata Doctorum caterva prosequitur Rota in d. Majoricen Successionis coram d. Aldroando, apud eundem Pittonium, loco supra relato, sub num. 34. & 35.

710. 16. Iun. — Quod autem supra dictum est, indubitanter procedit in casu præsentis, in quo prædictus Hieronymus Testator seipsum glossando, manifeste declaravit, quod institutio ejus Animæ, & pro ea Domini Nostri Iesu Christi, nihil aliud præferet, quam erogationem Bonorum in operibus piis, quorum etiam unam speciem indicavit ibi: *Item volo, quod perveniente medietate hæreditatis meæ, ut ex ea fiant opera pia, quod erit in casu, quo substitutam habeo Animam meam, & pro illa Deum Dominum Nostrium Jesum Christum, quod de hac medietate dentur bis mille libra Domui Mulierum Pietatis amore Dei Domini Nostri, & in remissionem peccatorum meorum*: unde quatenus etiam Juris sensus aliquid diversum ab operibus piis designaret, adhuc attendenda esset ista specialis Testatoris declaratio, quæ cessare facit provisionem Legis, per Text. in §. Dispositat, Auth. de Nupt. l. fin. ff. ut legat. non caveatur, Cancr. var. resol. par. 3. cap. 21. sub num. 313. Bich. decis. 650. sub num. 15. Ex his posito, quod juxta Testatoris voluntatem Juris dispositioni conformem, ejus hæreditas sit eroganda in piis operibus, in substantia quidem & in genere certis, quo vero ad speciem indeterminatis & incertis, consequens est, & non alteri concedenda veniat

im-

1825

immissio, quam ipsi Episcopo tanquam legitimo
 piarum voluntatum Executori, non vero Pa-
 rocho Domicilii, nec Conventui tumulanti: Ete-
 nim cum nullus reperiatur hæres scriptus, qui
 piam hanc dispositionem executioni demandare
 possit, de Jure pro hujusmodi effectu succedere de-
 berent Executores Testamentarii, qui habentur
 loco hæredis, & idcirco ad eos spectaret adim-
 plere Testatoris voluntatem, distribuendo hæ-
 reditatem in operibus piis, ut quamplurimis ad
 rem citatis prosequitur *Rota in d. Majoricen Suc-
 cessionis coram d. Aldrovando*, apud eundem Pitro-
 nium, loco supra relato, pag. 97. sub num. 36. & 37.

1710. 16 Jun — Verum, quia Testamentarii 1826
 Executores certi, qui in Testamento supradicti
 Hieronymi Barcello nominati fuerant, modo
 amplius non superextant, hinc in eorum locum
 subrogatur Episcopus, qui a Sacris Canonibus
 præstitutus est ad supplendum officium Execu-
 torum Testamentariorum, tam in casu eorum ne-
 gligentiae, cap. Nos quidem 3. cap. Si hæredes 6
 & cap. Tua nobis 17. de Testam. quam etiam in casu
 eorum non existentis, eo quia non reperiatur desi-
 gnata per Testatorem certa persona ad exequen-
 da opera pia juxta illius voluntatem, text. in l.
 nulli 28. vers. fin autem, & in l. si qui ad declinan-
 dam 38. vers. hac tamen omnia, C. de Episc. &
 Cleric. & tradunt nonnulli in hac Decisionis par-
 te citati, ubi post objectionum solutionem, re-
 solutum fuit, immissionem esse concedendam
 Episcopo, siue ejus Provisioni ad effectum quidem
 faciendi opera pia per Testatorem demandata,
 cum hoc tamen, quod in distributione Bonorum,
 rationem habeat de supradicta utraque Ecclesia,
 tam Sepulchrali monventuali S. Dominici, quam
 Parochiali Domiciliari S. Jacobi, erga quas vi-
 debatur Testator particularem aliquam affectio-
 nem habere potuisse. Præfatam vero distributio-
 nem non fuit relicta arbitrio ejusdem Episcopi,
 sed

sed reservata ulteriori & maturiori Sacri Auditorii judicio, tam circa quantitatem unicuique Ecclesiæ distribuendam, quam etiam circa declarationem operum piorum, in quæ sint Bona hæreditaria specialiter applicanda pro suffragio Animæ Testatoris, ne finis unius litigii sit exordium alterius, ut concludit *Rota in d. Majoriscen. Successionis coram d. Aldrovando*, apud eundem Pittonium, loco supra citato, pag. 97. & 98. sub num. 38. & 43. in fine.

1710. 23. Iun. — Manutentio Ecclesiis Parochialibus venit concedenda, quando Monasterium nunquam vigore Unionis ad sui favorem reportatæ, ullos actus possessorios exercuit, quibus mediantibus acquisiverit possessionem Ecclesiæ, & ejus Reddituum ac Bonorum, sed hujusmodi possessio semper permanfit apud Ecclesiam & ejus Parochos, & sic ad Unionis effectuationem nunquam fuerit eventum, mediante captura possessionis sine qua non datur Unionis effectuatio Turicell. *de Union. cap. 14 sub num. 1 & 6.* Nullus autem actus possessorius pro Unione expletus esse potuit, vivente ultimo Rectore semper fructus percipiente, quia durante vita Rectoris, Uniones effectum sortiri non solent, cum intelligantur factæ sine ipsius Rectoris præjudicio, Garz. *de Benefic. par. 12. cap. 2. num. 214.* Castropal. *Oper. Moral. tr. 13. de Benefic. disput. 6. punct. 2 num. 23.* Pax-Jord. *Lucubr. tom. 2. lib. 10. tit. 32. num. 87. vers. & rationem.* Sequuto vero obitu Rectoris, & reclamantibus Parochianis, ac fructibus sub sequestro positis, possessio tunc capi non potest ob vitium litigiosi, quod illam redderet nullam & attentatam, ideoque non manutenibilem, Lancellot. *de Assentat. par. 3. cap. 31. num. 184. & seqq.* Posth. *de Manutenen. observat. 48. num. 1 & seqq.* & ex eis dixit *Rota in Constantien. Unionis super Manutenitione coram Crispo*, apud Posthium *de Ma-*

Ee

nhi-

nutenem. innovissim. addit. decis. 25. sub num. 2. 4. & 5. pag. mibi 36

1710. 23. Iun. — Pro actu possessorio Ecclesiæ 1818

Parochialis Monasterio unitæ adnumerari non meretur Deputatio Vicarii facta per Abbatem, & admissa per Curiam Episcopalem, quia solus actus Deputationis absque effectiva admissione, non potest tribuere aliquam possessionem: nam licet Abbas Vicarium designaverit, quando tamen ille admissus tantum fuit post motam litem, de isto solo actu Deputationis Vicarii nulla ratio haberi valet, dum ad sui perfectionem & complementum exigit Ordinarii approbationem. *Ordin. consil. 270. sub num. 2. Vivian. de Jurepatron. lib. 5. cap. 4. num. 6.* Minus vis ulla constitui nequit in Rescripto Signaturæ, quæ appellante Monasterio a Sententia super nullitate Unionis, rescriptis de Appellatione, remotis Sequestreis, & vigore hujus Rescripti Monasterium percepit fructus post obitum Parochi sequestratos; quoniam hujusmodi fructuum perceptio cum sequuta fuerit vigore Mandatorum Signaturæ, & sic metu Mandati, nullam tribuit possessionem manutenibilem, præsertim stantibus præservatoris protestationibus amplissime factis quorumcunque Iuriam, tam in petitorio quam in possessorio, quæ eo magis possessionem constituunt non manutenibilem, *Posth. de Manutenem. observat. 35. a num. 44. Marescot. variar. resol. lib. 1. cap. 55. num. 31. & ex eis prosequitur Rota in d. Constantien. Unionis coram eodem, apud eundem, ibidem, a num. 6. ad 9.*

1710. 23. Iun. — Post reportatum per Sixtum 1819
Retglar Beneficium S. Clementis in Ecclesia Parochiali Loci de Marenia, & Tor, cum mandato de manutenendo in quasi possessione interveniendi ad vocationem Parochi ejusdem Loci, (prælativè quoad omnes alios Presbyteros externos)

ros) omnibus Exequiis , Funeralibus , Anniversariis , ac celebrationibus Missarum de Estachanuncupatis , cum participatione emolumentorum , & pecuniarum oblatoꝝ pro Animabus Purgatorii , idem mandatum , defuncto interim Josepho tunc temporis Parocho , median-
tibus Litteris executorialibus Sacri Rotæ Tribunalis , præsentatum fuit in partibus usque a die 27 Junii 1705 successori Parocho Petro Puyades. Verum quia prædictus Petrus nunquam parere voluit , & adhuc parere detractat præcitatis mandato & litteris executorialibus , ideo servatis quatuor terminis ad docendum de paritione per affixionem ad valvas , tandem dictum fuit , *relaxandam esse declaratoriam , præfixo novo termino*. Cum enim constet de legitima præsentatione mandati Rotalis relaxati ad favorem supradicti Sixti in partibus facta dicto Petro Puyades moderno Parocho , & servatis solitis quatuor terminis , præfatus Petrus adhuc non doceat de sufficienti paritione , utique ad compescendam hujusmodi contumaciam & inobedientiam mandatis Rotalibus , locus esse debet relaxationi declaratorie , ut per Text in cap. ad probandum , de sent. & re judic. firmant nonnulli relati a Rotæ in Gerunden. *Manutentionis super Declaratoria , coram Molines Decano , apud Posthium de Manutention. in fine Operis , decis. 45 sub num. 1. & 2.*

8710. 23. Jun. — Nihil relevat , quod dictus Petrus Puyades modernus Parochus disti Locide Marenja , & Tor , se promptum exhibuerit parere mandatis Rotalibus , mediante protestatione emissâ in actu præsentationis litterarum executorialium : quia cum talis paritio fuerit verbalis , visa non est sufficiens , nisi ulterius ipse Petrus in termino sibi præfixo doceat de actuali & effectiva vocatione & admissione supradicti Sixti ad Exequias , Funeralia , Anniversaria , ac celebrationes Missarum de Estachanuncupatis , cum

1839

suis solitis emolumentis, nec non etiam ad æqua-
 lem participationem pecuniarum oblatarum pro
 Animabus Purgatorii, quod usque adhuc effectua-
 tum non fuit, ac propterea non docto de hujus-
 modi effectuatione, simplex paritio verbalis suf-
 ficiens non est ad evadendam declaratoriam, *decis.*
246. sub num. 10. Et 11. par. 13. recent. Inverisimi-
 le autem prorsus videbatur, quatenus opponere-
 tur; quod a *die 27. Junii 1705.* præsentationis
 literarum executorialium supradictarum usque
 ad præsens, nemo in dicta Ecclesia Parochiali
 habente sub se Caram Populi duorum Locorum
 de Marenja, & Tor, fuerit funeratus: quodque
 intra dictum spatium quinquennii nec obulus qui-
 dem fuerit oblatus pro Animabus Purgatorii, ac
 propterea non evehit casus de vocando & ad-
 mittendo dictum Sixtum ad prædictos actus, ur-
 gente adversus semper animadversione, quod
 Anniversaria fiant quotannis, & Missæ de Est-
 echa nuncupatæ, ut adimplementum piorum lega-
 torum, eidem Ecclesiæ relictorum, quotidie
 celebrantur: unde cum Sixtus ad formam man-
 datorum Rotaliū nunquam fuerit vocatus &
 admissus neque ad Anniversaria, neque ad cele-
 brationes Missarum de Estacha, satis aperte re-
 sultat insubsistentia prædictæ excusationis de
 nondum advento casu admissionis. Attamen beni-
 gnus agendo, prout alias in similibus concessit,
 antequam deveniatur ad relaxationem Declara-
 toriæ contra dictum Petrum Puyades modernum
 Parochum, eidem novum terminum præfigit Ro-
 ta *ind. Gerunden. Manutenitionis super Declaratoria,*
coram d. Molinet Decano, apud d. Posthium de
Manutenen. in fine Operis, d. decis. 45. a num. 3.
ad fin.

1710 3. Jul. — Cleri disciplinam, ac eam po-
 tissimum curam, ut qui ad Ordinem Ecclesia-
 sticum assumuntur, aut ad Ecclesiastica Beneficia
 promoventur, morum integritate & doctrina
 præ-

præfulgeant, Episcopo Constantiensi magnopere commendat *Cleweni Undecimus inter Epistolas & Brevia selectiora Roma magnifice impressa Anno 1724. & in duo Volumina distributa*, ac denique iterum reimpressa in *Bullarij Romano novissime Luxemburgi edito 1727. tom. 8. & egomet retuli in mea Collectione de Concurfu Parochialium, & Beneficiorum Collatione, sub num. margin. 1582. pag. 396. juxta secundam editionem Paternam de Anno 1731.*

1710. 19. Jul. — Consueverunt a tempore immemorabili Parochi, tam Sæculares quam Regulares, Civitatis Spoleti, in associatione Cadaverum defunctorum Parochianorum, qui Sepulturam elegerunt in Ecclesiis sive Sæcularibus sive Regularibus, ingredi easdem Ecclesias, & præfertim illam Barnabitarum cum Superpelliceo, Stola, & Cruce elevata, ibique Officio Fune-rali simpliciter assistere. Verum defuncta Magda-lena Votalarca, prævia electione Sepulturæ in dicta Ecclesia Barnabitarum, illi cæperunt præ-tendere, quod illius Parochus ingredi non poterat eorum Ecclesiam cum Superpelliceo, Stola, & Cruce, ibique Exequiis assistere: Quocirca Epi-scopus mandavit, prædictum Cadaver deponi in Ecclesia S. Philippi Nerii, donec controversia finiretur. Hinc remissa Causa ad Sacram Con-gregationem Rituum ad instantiam dictorum Re-ligiosorum contra omnes Parochos Civitatis, pro-posita fuerunt duo sequentiæ Dubia: quorum pri-mum: *An liceat Parochis in associatione Cadave-rum ingredi Ecclesiam Patrum Barnabitarum cum Superpelliceo, Stola, & Cruce, ibique Exequiis assistere?* Secundum vero Dubium: *An sit ressi-tuendum Cadaver Magdalena, ad effectum sepelien-di in dicta Ecclesia?* Et Sacra eadem Rituum Congregatio, ad primum Dubium respondit: *Negative, salvo Jure probandi immemorabilem con-suetudinem.* Ad alterum autem Dubium respon-

dit: *Affirmative*. Ita habet Urfaya, *Disceptat. Ecclesiasticar. tom. 4. par. 1. disceptat. 11. sub num. 1. & 2. ubi Facili series, & sub num. 33. 34. & 35. ubi Resolutiones.*

1715 15. Dec. — Ad præcisum effectum cogendi vel non cogendi Sponsos ad Sponsalium effectuationem, maximam constituunt Doctores differentiam, quando abscedere volens a Sponsalibus non est Mascula sive Vir, sed Fæmina, idque, si non ad emolliendam rigiditatem textus in cap. *ex litteris*, saltem ad requirendam minus validam & fortem iustitiæ causam in recusando, ut dixit Rosa in *Albanen. Sponsalium coram Ansaldo*, ubi illam adducit bonam atque nimis naturalem rationem, quod Mulieres quanto magis sunt ab initio mobiles, & pronæ ad assentiendum, tanto ex post fiunt pertinaciores: quod experientia comprobatur, ut habet Urfaya *Disceptat. Eccles. tom. 1. par. 1. disceptat. 18. sub num. 45* ubi etiam sub n. 46. ait quod dictæ rationi addi potest & alia, desumpta ex sexus fragilitate, quam adducit Corradus in *Præ. Dispensat. lib. 7. cap. 7. sub num. 37.* nec non ex illa simplicitate, qua tractare solent res, & facile omnia credere, de qua Tiraquellus ad *Leg. Connub. leg. 9. gloss. 1. par. 9. sub num. 138.* ubi refert & sequitur illud Propertii. *At nimium faciles aures præbere Puella.*

1711. 26 Mar. — Sufficit, ut aliqua Confraternitas Doctrinæ Christianæ in una Civitate Archiconfraternitati aggregata sit, ad hoc, ut cunctæ aliæ ab Ordinario Loci in tota Diocesi erectæ seu erigendæ, aggregatæ censeantur, & omnium spiritualium Gratiarum & Indulgentiarum, quibus dicta Archiconfraternitas fruitur, participes sint, ut declaravit *Congregatio Indulgentiarum in una Archiconfraternitatis Doctrina Christiana posita in Ecclesia S. Martini de Urbe*, apud Monacelli in *Formular. Leg. Præf. par. 4. in supplement. ad II. Tom. sub num. 106. pag. mibi 58.*

1711.

1711. 2. Maii. — Occasione associationis Cada-

1835

verum in Ecclesia PP. Carmelitarum Excalceatorum Civitatis Laudæ, Superiores ejusdem Conventus, nunquam permiserunt Parochis ingressum in dictam Ecclesiam cum Stola & Cruce, minufque ut a dictis Parochis daretur ultimum Vale in eadem Ecclesia, sed semper extra illam. Quia vero aliqui ex iisdem Parochis prætere cæperunt ingressum in dictam Carmelitarum Ecclesiam cum Stola & Cruce elevata in eadem Cadaverum associatione, additis etiam aliis prætensionibus, se opposuerunt superiores Conventus, & facta Causa, inter alia fuerunt proposita sequentia Dubia, videlicet: Primum: *An liceat Parochis in associatione Cadaverum ingredi Ecclesiam PP. Carmelitarum Discalceatorum cum Stola & Cruce elevata & intra Ecclesiam dare ultimum Vale: Vel potius ejusdem Parochis liceat dare ultimum Vale extra Ecclesiam, eam ut supra non ingredientibus?* Tertium vero Dubium: *Quibus pœnis sint puniendi dicti Parochi, quatenus impediant electionem Sepulture in dicta Ecclesia?* Quartum denique Dubium fuit: *An pro Funere Defuncti eligentis Sepulcrum in dicta Carmelitarum Ecclesia debeatur Parochis Quarta Funeralis: Vel potius obftet Exemptio prætenfa a dictis Patribus dictam Quartam non solvendi?* Et Sacra Congregatio Concilii in Lauden. Funerum, ad primum respondit: *Negative quoad primam: Affirmative quoad secundam partem.* Ad tertium vero Dubium respondit: *Prout de jure.* Ad quartum autem respondit: *Negative quoad primam: Affirmative quoad secundam partem.* Ita Ursaya scriptor in hac Causa pro Carmelitis, *Disceptat. Ecclesiasticar. tom. 1. par. 2. disceptat. 14. sub num. 137.* & se defenderunt dicti Carmelitæ, quia de Anno 1680. obtinuerunt ab Innocentio Undecimo Indultum tenoris sequentis, scilicet: *In posterum Corpora Defunctorum, qui in Ecclesiis Regularium*

Ordinis Carmelitarum Discalceatorum Congregationis Italia Sepulturam elegerint, Parochi teneantur associare usque ad Portam Ecclesiarum praefatorum Regularium: nec dicti Parochi se ingerere possint in faciendis super iisdem Cadaveribus Officium in dictis Ecclesiis, sed ad ipsos Regulares in propria Ecclesia spectet & pertineat; ut refert dictus Ursaya, ibidem sub num. 4. ¶ Hoc tamen non est in usu ubique.

1711. 2. Maii. — Orta controversia inter Parochos Civitatis Laudensis, & Carmelitas Excalceatos ejusdem Urbis, super electione, & Sepultura Defunctorum in dictorum Regularium Ecclesia, & Causa ad Sacram Congregationem Concilii delata; in ea fuerunt proposita sequentia Dubia, quorum Primum: *An liceat Parochis in associatione Cadaverum ingredi Ecclesiam Patrum Carmelitarum Discalceatorum cum Stola & Cruce elevata, & intra Ecclesiam dare ultimum Vale: Vel potius eisdem Parochis liceat dare ultimum Vale extra Ecclesiam, eam non ingredientibus?* Et Sacra eadem Concilii Congregatio in Laudensium Funerum, ad primum Dubium respondit: *Negative quoad primam, Affirmative quoad secundam partem: Ita habet Ursaya, qui scripsit in hac Causa pro Carmelitis, Disceptat. Ecclesiasticar. tom 1. par. 2. disceptat 14. sub num. 137.*

1711. 2. Maii. — Dubium tertium in dicta Causa Laudensi propositum: *Quibus penis sint puniendi dicti Parochi, quatenus impedirent electionem Sepulturae in dicta Ecclesia Patrum Carmelitarum Discalceatorum?* Et Sacra Concilii Congregatio in dicta Laudensi Funerum, ad tertium Dubium respondit: *Prout de Jure.* Ita dictus Ursaya, loco citato.

1711. 2. Maii. — Dubium quartum in dicta Causa Laudensi propositum: *An pro Funere Defuncti eligentis Sepulturam in dicta Ecclesia Patrum Carmelitarum Discalceatorum, & debeatur Parochis Quar-*

Quarta Funeralis: Vel potius obset Exemptio praesentia a dictis Patribus dictam Quartam non solvendi? Et Sacra Congregatio Concilii in dicta Laudensi Funerum, ad quartum Dubium respondit: Negative quoad primam, Affirmative quoad secundam partem. Ita dictus Ursaya, loco citato. ¶ Quoad hanc Quartam Funeralem, vide tamen infra, 1725. 28. Aprilis, sub tribus numeris marginalibus ejusdem Anni, Djei, & Mensis.

1711. 2. Maii. — Dubium quintum in dicta 1839
Causa Laudensi propositum: *An sit restituendum Cadaver Ioannis Pozzuoli, seu saltem emolumenta Funeris percepta a Parocho S. Geminiani ad favorem dictorum Patrum Carmelitarum Discalceatorum? Et Sacra eadem Concilii Congregatio in dicta Laudensi Funerum, ad quintum Dubium respondit: Negative. Ita dictus Ursaya, loco supra citato. ¶ Vide infra, 1725. 28. Aprilis.*

1711. 3. Iun. — Nulliter alienatis Bonis Ecclesie 1840
per Rectorem danda est successori manutentio, ex Iuribus, de quibus apud Turrice. *de reb. Eccles. non alien. cap. 27. sub num. 24.* Alienatio autem nulla censetur, quando non constat de evidenti Ecclesie utilitate, vel Beneplacitum Apostolicum subreptitie extortum fuit, aut extra terminum conventum. Dicitur vero subreptitie extortum, quando valor certus Bonorum non fuit expressus Superiori, & in narrativa asseritur Bona fuisse concessa in emphyteusim pactionatam, quando e converso illa concessa fuerunt in emphyteusim hæreditariam, & transitoriam ad quoscunque hæredes: unde cum Beneplacitum cantet de alia specie contractus, nempe de emphytheusi pactionata, difformitas non est in modo, sed in substantia, ut in puncto ponderat Seraphin. *decis. 1195. sub num. 2.* Ad hoc tamen, ut revalidetur contractus difformis a Beneplacito Apostolico, necessarium est, quod illo cassato & abolito, no-

vus ex integro fiat contractus ad formam ipsius Beneplaciti, Ricc. *decis.* 230. sub num. 6. lib. 4. Carol Anton. de Luc. de Apostolico Regioque Assensu, quasi. 66. sub num. 3. Defectui Beneplaciti concomitatur defectus evidentis utilitatis Ecclesiæ, sub cuius conditione conceptum existit Beneplacitum, ibi: *Postquam compereris in evidentem utilitatem Ecclesiæ fore cessuram*: quæ clausula operatur, quod executori constare debeat de evidenti utilitate per formalem processum, & necessariam inquisitionem, citatis omnibus interesse habentibus, Turricell. de reb. Eccles. non alien. cap. 10. sub num. 13. Merlin *decis.* 702. sub num. 50. sed in nostro casu non docetur de hoc formali processu, sed alienatio apparet in damnum Ecclesiæ facta: ergo etiam ex hoc capite censetur nulla, ut dixit Rosa in Neapolitana, seu Nucerna Manutentionis coram Scotto, apud Posthium de Manutenen. in fine Operis, *decis.* 66. per tot.

1711. 22. Iun. — Una ex iustis causis non effectuationis prætenforum Sponsalium desumitur a magna indignatione Matris, & aliorum Consanguineorum, totiusque Cognationis & Parentelæ Sponsæ, quæ si in facto sit innegabilis, in Iure pro sufficientissima ad hunc effectum reputatur, prout tenuit & firmavit Rosa in Baren. Sponsalium coram Lancetta, §. Quibus addi, vers. Dissensus, apud Urfayam Disceptat. Ecclesiasticar. tom. 1. par. 1. disceptat. 18. sub num. 50. ubi etiam sub numero præcedenti adduxerat Doctorum exterum hoc idem asserentium, & signanter textum Decisionis 19. sub num. 45. & 56. par. 10. recentior. scilicet: Indignatio Parentum, & Consanguineorum, præbet justam causam recedendi a Sponsalibus: & egomet retuli in mea Collectione de Matrimonio, tum constante, tum etiam soluto, tom. 3. sub num. margin. 2668. pag. 522

1711. 22. Iun. — Implacabile odium, quo Spon-

1841

1842

sa

sa prosequitur Sponsum ex aliqua gravi causa, verbi gratia, ob detectas eas artes, quibus illam induxit ad se subscribendum in folio Sponsalium: seu ex quo illum recognovit uti authorem & unicam causam alicujus gravissimi mali in suos illati, quod in facto concludentissime probetur ex ejus Epistola, propter quod ita abhorreat ab hujusmodi Nuptiis, ac si Sponsum habeat pro inimico capitali, & potius sit passura mortem, quam cum eo Matrimonium contrahere, est in iure legitima causa recedendi a Sponsalibus: quando enim tales concurrunt causæ, locus esse nequit effectuationi Sponsalium, quatenus adessent, ut prosequitur *Rota in d. Baren. Sponsalium coram eodem Lancetta*, apud eundem *Urfayam*, *ibidem*, sub num. 54. ubi supra dixerat, idem etiam dictum fuisse in *Gadicen. Sponsalium coram Pio*, ibi: *Adeo exacerbatum virginis odium in Marchinum fuisse suscitatum asimandum est, ut aequissimo jure, ne ex Connubiali Societate mali vixit sequantur, si locus libertati, quam bisce vel similibus concurrentibus circumstantiis, etiam in casu, quo revera Sponsalia intercesserint, zelo bono Ecclesia Mater benigne concedere solet.*

1711. 24. Jun. — Non est locus coactioni unius ex Sponsis ad effectuada Sponsalia, quando non una, sed plures justæ causæ concurrunt pro illorum non effectuatione, in quibus terminis uno ore notant Canonistæ, nunquam esse locum coactioni, ut pluribus allegatis dixit *Rota in Albaton. Sponsalium super Censuris coram Scotto*, apud *Urfayam Disceptat. Eccles. tom. 1. par. 1. disceptat. 18. sub num. 43.* ubi etiam addit, quod hoc verum est, etiam si Sponsalia sint juramento munita, ea ratione quia vinculum juramenti non adeo firmat Sponsalia, quin non liceat ab eis recedere iusta accedente causa, *decis. 19. sub num. 28. par. 10. ac etiam decis. 185 sub num. 8. par. 14. recentior.* & habetur in hac parte punctualissima resolutio Sacræ Con-

1843

Con-

Congregationis Concilii in Bononien. sen Parmen.
Sponsalium 25. Septembris 1700 quæ quidem reso-
latio est in Libr. 50. Decretor. fol. 285 & 312.

1711. 18. Jul. — Ad annullandum Matrimonium 1844
non attenditur, quod Mulier coram Parocho
suum consensum præstiterit per Procuratorem :
exploratissimi enim Juris est, Matrimonium per
Procuratorem contrahi posse, tam ex parte
Viri, quam ex parte Mulieris, dummodo con-
stituatur Procurator specialis ad contrahendum
cum tali Persona, ut resolvit *Sacra Concilii Con-
gregatio in Neapolitana Matrimonii inter Franci-
scum Ursinum, & Margaritam de Januario, quæ
fecerat mandatum Procura ad contrahendum cum
dicto Ursino, ut refert Ursava Disceptat. Eccles.
tom. 5. par. 2. disceptat. 17. sub num. 2. ubi etiam
addit, quod hoc ipsum antea plenissime dixit
Rota in alia Neapolitana itidem Matrimonii 18.
Junii 1703. coram Anfaldo & est juxta textum ex-
pressum in cap. fin. de Procur. in 6. apud Sanchez
de Matrim. lib. 2. disput. 11. quæst. 1. sub num. 2. &
etiam quæst. 2. sub num. 10. & egi met retuli in mea
Collectione de Matrimonio, tom. 3. sub num. mar-
gin. 2674. pag. 527.*

1711. 28. Nov. — Orta controversia inter Mo- 1845
niales S. Claræ Ordinis S. Francisci, & Cano-
nicos Cathedralis super Sepultura ab Alberto Fo-
rilano electa in eorum Ecclesiâ, & prætenden-
tibus Canonicis exhumationem Cadaveris, &
Emolumenta Funeralia, Causa delata fuit ad
Sacram Congregationem Concilii, ubi proposito
Dubio *An sit locus exhumationis Cadaveris & Emo-
lumentorum Funeralium restitutioni?* Et eadem Sa-
cra Congregatio Concilii in Lunen. Sarzanen
Electionis Sepulturæ respondit: *In casu, de quo
agitur, Negative quoad exhumationem Cadaveris :
& Affirmative quoad medietatem Emolumentorum
Funeralium: Et in futurum omnino serventur De-
creta Sacra Congregationis Episcoporum, prohiben-*

lia translationem Cadaverum in Ecclesiis Monialium; Refert Dominicus Ursaya Disceptat. Ecclesiast. tom. 7. part. 1. disceptat. 9. sub numer. 1. 2. & 56.

1711. 2. Dec. — Parochus favorabilem sibi profecto promerebatur resolutionem in Dubio respiciente illud, quod Manutentionem appellant. Agnito quippe, & mature degustato bono Jure in illius Beneficium militante, Sacrum Auditorium solet tribuere Manutentionem triumphanti in bono Jure: quod si ferme indifferenter in omni materia, certe in hac præcisa, de qua tractabatur, cum Parochus quali plusquam videretur fulciri expressa assistentia Juris, hic etiam quatenus per hypothese[m] defecissent actus possessorii, etiam citra eos abstractive, semper debita in consequentiam ejusdem assistentiæ Juris extitisset Manutentio. Fortius vero, quoniam ostensum jam fuit, Parochum ferme super omnibus Juribus, & Præminentis controversis, ita de facto obtinuisse, & practicasse, ita ut non erat amplius ambigendum, ut etiam quando dubia fuisset eadem Juris assistentia, & dummodo ea non pugnaret expresse contra, debebat ipsi Parocho in vim ejusdem quasi possessionis attribui Manutentio, ut pluribus sparsim citatis dixit *Rota in Perusina Præminentiarum super Manutentione, coram Ansaldo, apud Posthium de Manutention. in fine Operis, decis. 72. per tot.*

1711. 12. Dec. — In Causa Brictinorien. Exemptionis & Eleemosynarum fuerunt septem Dubia proposita in Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium: & inter ea fuit sequens, videlicet: *An Parochus S. Christophori in Bassano possit in eadem Ecclesia, & Domo annexa exercere actus, seu functiones Parochiales, & administrare Sacramenta?* Et Sacra eadem Congregatio ad secundum Dubium respondit, *Negative, exceptis mansuetudinis pro Colonis*: Ita habet Dominicus Ursaya

saya Advocatus Romanus *Disceptat. Ecclesiasticar. tom. 7. par. 1 disceptat. 8 sub num. 168.*

1712. 1. Febr. — Dismembratio, & erectio novæ Parochiæ nulla est, facta a Vicario Generali absque speciali facultate, & mandato Episcopi, quo deficiente nequit dictus Vicarius dismembrationes, & novas Parochiarum erectiones explere, ea ratione, quia dismembratio est species alienationis, quæ uti fieri nequit a Procuratore sine speciali mandato, ita nec pariter a Vicario, qui dicitur Procurator Episcopi, Sbrozz. *de offic. Vicar. lib. 2. quasi. 116. sub num. 6.* Barbos. *de posses. Episc. allegat. 54. sub num. 76.* Pax-Jordan. *lucubrat. tom. 2. lib. 2. tit. 1. sub nu 160.* & eo magis dismembratio Parochialis non subsistit, si nec Patronus, nec Pastor matricis Ecclesiæ non fuerunt citati: dum enim agitur de dismembratione propriæ Ecclesiæ suppositæ Patronatui laicali Patroni citatio est omnino necessaria, Covar. *prædic. quasi. cap. 36. sub num. 11.* Turricell. *de Union. cap. 9. sub num. 40. & seqq.* Gatz. *de Benefic. par. 12. cap. 2. sub num. 202.* ac pariter indispensabiliter requiritur citatio Rectoris seu Parochi vel Pastoris, nam etsi erectio novæ Parochiæ valeat fieri invito Rectore Matricis, tamen nequit fieri eo irrequisito, & non citato, Fagnan. *in cap. Ad audientiam, il. 1. sub num. 29. de Eccles. edific.* Corrad. *in Prax. Benefic. lib. 3. cap. 2. sub num. 8.* Nicol. *in Lucubrat. lib. 3. Canon. tit. 48. sub num. 1. vers. Non vero sine citatione & ex eis, aliisque relatis dixit Rota in Leodien. Dismembrationis coram Falconerio, decis. tom. 4. decis. 34. sub numero. 2. & 7.*

1712. 1. Febr. — Non est novum, quod in dismembrationibus Parochialium Ecclesiarum requiratur Processus, cum citatione omnium interesse habentium, Pignatell. *consult. 230 sub num. 13. tom. 4. & ad rem extat decisio 224. sub num. 15 par. 19. recent.* ac ultimo loco resolvit Sacra Con-

græ-

gregatio Concilii in Lunen. Sarzanen. 28. Februarii 1711. quæ rescripsit: *Dilata, & Episcopus conficiat Processum, auditis interesse habentibus.* Quamvis autem magna difficultas accedendi ad Ecclesiam matricem, Loci distantia, Flumina intermedia, Portæ Civitatis clausæ, & similia impedimenta, præbeant justam causam erigendi novam Parochiam, Fagnan. in cap. *Ad audientiam, sub num. 23 de Eccles. adific.* ita ut quis ex Parochianis ex aliqua ex dictis causis obierit sine Sacramentis: nihilominus præsupposita etiam subsistentia causarum, eæ non sufficiunt, quotiescunque potest aliunde provideri, cum dismembratio sit remedium extraordinarium & subsidiarium, ad quod nunquam a Iudicibus deveniri solet, quotiescunque adsit aliud remedium minus odiosum, & exorbitans, ut pluribus relatis præcedentibus decisionibus prosequitur *Rota in d. Leodien. Dismembrationis* coram d. Falconerio, *ibidem, sub num. 9. 10. & 11.*

1612 1. Febr. — Cum Pastor seu Parochus Ecclesiæ Parochialis matricis se offerat deputare Presbyterum, seu Capellanum amovibilem ad nutum, qui suo nomine suisque sumptibus, & expensis in aliqua Ecclesia dictæ Parochiali matrici subiecta, & Parochianis magis commoda, ipsis Sacramenta ministret singulis diebus festivis, Conciones faciat, ac Missam celebret, ex huiusmodi deputatione remanet omnibus consultum necessitatibus, nempe Parochianorum, & indemnitati Ecclesiæ Matricis, ac ejus Pastoris seu Parochi, nec non etiam Patroni ipsius Ecclesiæ, & per consequens dum potest alio modo provideri, nullatenus deveniri debet ad odiosum remedium dismembrationis, ut in præcis terminis resolvit *decisio 578 per tot. par. 19. tom. 2. recent. Barbof de potest. Episc. allegat 78. sub num. 7. & præsertim Bertacchin. vot. decis 119 sub num. 2 ubi refert*

1850

refert resolutionem Sacrae Congregationis Concilii in Militen. de Anno 1697. sub die 26. Januarii, inquit etiam, non sufficere ad effectum dismembrationis notabilem distantiam, nec intermedium flumen, nec multos sine Sacramentis decessisse, nisi probetur quod per appositionem Capellani suppleri non possit, & citata Doctorum caterva ita prosequitur *Rota in d. Leodien. Dismembrationis coram d. Falconerio, ibidem sub num. 12.*

1712. 15. Mar. — Omnibus & singulis Parochis præcipitur, ut quotiescunque Festum SS. Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis incidat in Feriam sextam in Parasceve; illud inter Missarum solemnias, tanquam eo Anno translatum in Feriam secundam post Dominicam in Albis, notum faciant anticipare Fidelibus in Festo S. Iosephi vel in Dominica sequenti, omnes admonendo, quod die quarta Aprilis curret præceptum audiendi Missam, & vacandi ab operibus servilibus, eo prorsus modo, quo celebrari solet die vigesima quinta Martii: ita ut in dicta Feria sexta in Parasceve nulla fiet de eadem Annunciatione commemoratio: quapropter Populus nec tenebitur dicta die vigesima quinta Martii ad vacationem a dictis operibus, nec ad auditionem Missæ: cum hæc omnia eo casu adveniente servanda sint dicta die quarta Aprilis, prout sic notificandum jussit *Clemens XI. in ejus particulari Bullario, par. 2. Constitut. 17. qua incipit Italice Occorrendo nel Venerdì Santo pag. 323. juxta editionem Romanam de Anno 1723 & habetur etiam in Bullario Romano recentissime editionis Luxemburgensis de Anno 1727. tom. 8 par. 2. Decreto 17. pag. 256.* ¶ Notandum, quod dicti Parochi debent prænotificare dictum Festum SS. Annunciationis, etiam quando venit in sabbato Sancto, cum præceptum occurrat eo Anno die quinta Aprilis in Feria

Feria itidem secunda post Dominicam in Albis, nam ubi militat eadem ratio, eadem quoque regula servanda est.

1712. 11. Apr. — Vacaverat de Mense Novembrie anni 709. Beneficium sub invocatione S. Iacobi in Ecclesia Parochiali Villæ de Tamarito Tarraconensis Diocesis, ad quod Arnoldus Fundator præsentari mandaverat a Rectore dictæ Ecclesiæ (sunt verba Foundationis) *intra spatium quindecim dierum Presbyterum bonum & sufficientem, cum concilio & assensu Prioris Fratrum Predicatorum, & Guardiani Fratrum Minorum Tarracone: qui Presbyter celebrat semper ibi pro Anima mea, &c. & intersit omnibus hōis Dominicis, & necessariis, quæ in dicta Ecclesia celebrabuntur, & Missæ Semper mortuo Presbytero præfati Altaris, rector Ecclesiæ Parochialis de Tamarito conferat dictum altare infra spatium quindecim dierum, juxta formam superius huc usque comprehensam.* Hinc Franciscus Gasso juxta præfatam Foundationis legem ad illud præsentari obtinuit, & successive institutionem ac possessionem ab Ordinario reportavit: E contra vero Ioannes Forgada dictum Beneficium a Sanctæ Sede impetravit eo sub fundamento, quod, utpote de Iure patronatus Ecclesiastico, obnoxium esset regulæ reservatoriæ Mensium, & A. C. Litteras Apostolicas exequendas esse censuit. Quamobrem, commissa appellationis clausula: *Partito Litteris arbitrio Rota, apposto sequepro, propositoque consuetodubio, intrare arbitrium* responsum fuit. Consistit enim Litteras Apostolicas non esse verificatas, præcipue quoad reservationem controversi Beneficii in eis expressam, proindeque arbitrium, quod juxta Iuris censuram regulari debet, non patitur, ut illæ executioni demandentur ex vulgaris Iuribus de quibus Emerix Inn. *decis* 469. *sub num. 1.* ac etiam idem habet *Decisio* 148. *sub num. 4. par. 19. recent.* & ex eis dixit Rota in Tarraconen. Benefi-

cii coram Lancetta, apud Pittonium *de Controvers. Patronor. tom. 1. allegat. 48. pagin. 279. sub num. 89.*

1712. 11. Apr. — Exclusio autem expressa reservationis, quamvis non concurrat in hypothese, tacita tamen perspicue desumitur ex littera Fundationis superius recensita. Fundator namque semel atque iterum anxie demandavit, quod dictum Beneficium *semper* conferendum esset ad præsentationem supradicti Rectoris Ecclesiæ Parochialis de Tamarito, eandem perpetuitatis notam in omnibus dispositionis partibus adhibuit, atque in eo attenta indole dictæ dictionis *semper* cujuscunque temporis & casus complexivæ, quem admodum designata apparet continuata facultas Patroni, absque ulla interruptione ac impedimento, ita per consequens resultat incompatibilitas reservationis, ad firmata per Pacion *de locat. & conduct. cap. 14 §. 6 sub num. 19. Royas decis. 274 sub num. 8.* Potissimum, quia Fundator præscripsit Patrono terminum quindecim dierum ad præsentandum: Cum etenim hujusmodi limitata temporis præfixio expressum præferat Fundationis recessum a dispositione Iuris Canonici *in cap. unic. §. verum, de Jurepatr. in 6.* iuxta quam terminus sex Mensium ad explendam Præsentationem Patrono competiisset, multo magis convincit incompatibilitatem cum regula reservatoria, quæ nullo prorsus ad conferendum termino limitationis, nec profecto respectu controversi Beneficii in remotis Hispaniarum Regionibus existentis, ad angustum quindecim dierum spatium coarctari poterat, ut pluribus relatis prosequitur *Rota in d. Tarraconen. Beneficii coram d. Lancetta*, apud eundem Pittonium, loco *supra citato*, pag. 280. *sub num. 91.*

1712. 11. Apr. — Ponderandum etiam est signanter, quod eatenus Fundator supradicti Beneficii, collationis tempus limitando, a præfatis Iuris fan-

sanctione recessit, quatenus enixe voluit, quod Beneficiatus *semper* pro eius Animæ suffragio celebraret, atque ideo nullo modo cum ejus voluntate compatibilis est reservatio, cujus vigore per plures & plures Menses differri poterat collatio, & interim pia Fundatoris vota defraudata exitissent, Ansal. in *Parment. Beneficii* 1702. 16. *Januarii*, § *Magis autem*. Tandem ad stipulatur, quod Præsentatio ad sæpe dictum Beneficium, *semper* explenda est a Rectore quidem dictæ Ecclesiæ Parochialis de Tamarito, sed cum consilio & assensu Prioris Fratrum Prædicatorum, & Guardiani Fratrum Minorum Tarraconæ, ad effectum eligendi Presbyterum magis idoneum & sufficientem: Quapropter licet Summus Pontifex, quoties intraret reservatio, præfatum consensum superlative supplere posset, utpote apprime instructus de qualitatibus & idoneitate illorum, quibus Beneficia confert; attamen ex hac etiam circumstantia, quæ præcedentes roborat & confirmat, magis magisque deprehenditur voluntas Fundatoris aliena prorsus a reservatione, atque unice directâ ad consilium & assensum a præfatis Regularibus réportandum per Rectorem dictæ Ecclesiæ Parochialis, *Dunozzet Jun. decis. 769. sub num. 4. Royas decis. 274 sub num. 1. & seqq.* aliique relati a Rota in *d. Tarraconen. Beneficii coram d. Lancetta*, apud eundem Pittonium, loco *supra citato*, sub num. 92. & 93.

1717. 11. Apr. — Cæterum in hunc sensum eo facilius inclinatum est, ex quo supradictum Beneficium *semper* juxta legem Foundationis collatum fuit, prævia scilicet Præsentatione Rectoris dictæ Ecclesiæ Parochialis de Tamarito, & assensu prædictorum Regularium, quamvis aliquando ejus vacatio contigerit in Mensibus reservatis, & e contra in tam diuturno temporis decursu nulla omnino exhibetur Provisio Apostolica, adeo ut in his terminis perspicua resultet ob-

servantia tam interpretativa; quam negativa ad exclusionem reservationis: maxime quia judicialiter etiam canonizata existit, Arguell. *decis* 58. *sub num* 3 *cum seqq.* Falconer. in *Mediolanen Optio- nis* 1711. 29. *Aprilis* §. *Robur inquam*. Absque eo quod ad illam eligendam attendi mereatur exceptio, quod interrupta fuerit per collationem huius Beneficii, quod vacaverat in Mensu Octobris reservato, factam a Nuncio Hispaniarum: Etenim advertendum est, quod in provisione Nuncii Apostolici nulla omnino reservationis mentio facta fuit; imo ex designatione temporis, quod intercessit inter vacationem secum anno 1624 & collationem expletam anno 1626. clare resultat ipsum Nuncium contulisse Iure devolutivo ob negligentiam patroni in præsentando, non autem ex capite reservationis vigore regulæ Mensium, ut prosequitur *Rota in d. Tarraconen. Beneficii coram d. Lancetta*, apud eundem Pittonium, loco *supra citato*, *sub num.* 98. & 99.

1712. 24. Maii — Pro Functionibus, quæ sunt 1856
per Parochum, videlicet; Benedictione quolibet die Iovis, transportatione SS. Sacramenti a Capella sita in Ecclesiâ S. Laurentii & Damasci de Urbe ad Altare S. Nicolai, delatione SS. Viatici, & administratione Sacramenti Eucharistiæ, Archiconfraternitas SS. Sacramenti erecta in dictâ Ecclesiâ de Urbe servet solitum quoad Stolum Curato subministrandam: Capellanus autem ejusdem Archiconfraternitatis non potest benedicere Ova tempore Paschalis in Sacristia prædictæ Archiconfraternitatis, contigua dictæ Capellæ, ut respondit *Congregatio Visitationis Apostolica in Romana, ad decimumquartum & decimumquintum Dubium*, apud Urfayam *Disceptas ecclesiasticar. tom.* 1. *par.* 1. *discept.* 16. *sub num* 274. & 275.

1712. 1. Jul. — Vicarius, seu præsentus Parochus in Ecclesiâ Parochiali S. Petri Sandominiensis, exerceat actus possessorios turbativos, & in odium 1857

odium Mandatorum Rotalium, vigore illorum non potest manutentionem expostulare, nam quod non possint dicti actus esse manutenibiles, tenent *Cancer var. resol par. 3. cap. 4 sub num 95. Lancellott. de Attent par. 2 cap 4 limit. 1. sub numer 112 Posth. de manutenen. obser. 17. sub num. 44 & 49. cum seqq.* Potissime, quia ex alio etiam capite non erant attendendi, nam semper, statim ac Rector Collegii Patrum Societatis Iesu *Sandomirienfis* nuncupati notitiam habuit cujuslibet audacis intrusionis, vel attentati exercitii istorum actuum, incontinenti nullos esse reclamavit, fuitque protestatus in contrarium: quæ protestatio præservat omne jus favore protestantis, quando ob distantiam Locorum nequit de facili ad Superiorem recurri, & consequenter præservat præcedentem possessionem & manutentionem, tribuitque facultatem eisdem actus impugnandi circa minimum sui præjudicium, *Surd. consil. 385 sub num. 20 Gratian. discept. foren. cap 26. sub numer. 28. Ridolphin in Prax. lib 1. cap 2 sub n 110.* Certius autem, quia de hac indentifica quasi possessione Rectoris dicti Collegii, illiusque jure in concusso pluries & multiplicatas emisere confessiones ipsimet Vicarii antecessores, quia expresse recognoverunt, uti verum Parochum habitualement, & spiritualem in omnibus, Ecclesiæ ipsius S. Petri Rectorem, seseque ulterius obligarunt amplius eundem non perturbare in prædictis Ecclesiasticis Functionibus, quæ pertinebant ad omnimodam suam iurisdictionem: quodque plus est, sese pariter declararunt esse contentos simplici titulo Vicarii, deponentes illum Parochi: quæ sanes confessiones & facta, sicuti afficiebant successores, *Angel de confess. lib. 3. quasi. 2 sub num 14. Bichius decis. 436. sub num 7* ita exuebant Rectorem Collegii ab omni obligatione apertius edocendi de sua, suæque iurisdictionis manutenibilitate, cum Partium confessio superexcedat

omne genus probationis, ut pluribus cumulatis dixit *Rota in Cracovien. seu Sandomirien. Jurisprætonatus super Manutenzione, coram Ansaldo, apud Posthium de Manutenen. in fine Operis, decis. 26. a num. 8. ad 11.*

1712. 1. Jul. — Constituto ex prædictis iteratis Vicariorum confessionibus, quod in præsentī Causa Contradictor foret Vicarius simplex, etsi perpetuus, utique per necessarium antecedens Collegium supradictum Societatis Jesu Sandomirien-
se, illiusque Rector existit verus Parochus, verus Sponsus dictæ Ecclesiæ Parochialis S Petri, ad summum quippe, nudum tantummodo exercitium Curæ actualis stat penes consimiles Vicarios, sed Titulus, Ius, & Iurisdictio stat penes Collegium, penes Capitulum, penes illam Personam in Dignitate constitutam, sive Archidiaconi, sive Rectoris, cum similibus, qui Curam retinent habitualement. secundum, ea, quæ plene tradiderunt post Gloss. in cap. Super eo, verb. *in-nexum, de Præben. in 6. Abb. in c. Extirpanda, §. Qui vero, sub num. 15. eod. tit. Seraphin. decis. 100. sub num. 4 & 5. Merlin decis. 115 sub num. 6.* Quibus in radice superaccedit Unio præcisa, & positiva facta de hac Ecclesia Parochiali S Petri favore dicti Collegii Societatis Jesu per Sigismundum Tertium Poloniæ Regem, & in Littera exprimens quoque potestatem, & facultatem consecutive attributam Patribus Societatis exercendi istosmet actus controversos. Cumque eidem Unioni Regii Patronatus superacceserit confirmatio, seu Beneplacitum Apostolicum, nequit profecto de validitate, & claritate eiusdem Unionis ulla concipi hæsitatio, Gonzal. ad reg. 8 Cancellar. gloss. 5. §. 3 sub num. 53. & 54. Gartz. de Benefic. par. 9. cap. 2. sub num. 291 Concedendam itaque Patribus dictum fuit manutenzioneem in possessione seu quasi retinendi Claves tam Ecclesiæ, quam Ciborii Altaris Majoris, ibique celebrandi

1858

in

in solemniorebus anni Festivitatibus, nempe, Natalis Domini, Paschatis, nec non intra Octavam SS. Corporis Christi, & in die Ccenæ Domini, concionandi, Confessionesque excipiendi pro omnibus Festis, & Dominicis, ac Communionem Populo distribuendi, nec non devotionem bonæ Mortis quolibet Mense consumandi, ceterosque actus ad jurisdictionem propriæ Ecclesiæ spectantes perficiendi, ut prosequitur *Rota in d. Cracovien. seu Sandomirien Jurispatronatus super Manutentione coram d. Ansaldo apud d. Posthium, loco citato, a num. 12. ad fin.*

1712. 12. Jul. — Moderna Parochia Ecclesiæ S. 1859

Jacobi Apostoli Lycianæ a primordio erecta fuit in Ecclesia S. Rocchi, sita in loco aperto, omnibusque obvio, & viciniore ad Castrum Pontis: & deinde, ob commoditatem Hominum Lycianæ, non multis ab hinc annis translata fuit intra ipsum Locum Lycianæ, remotiorem & clausum: Ex qua translatione, sicuti longe aucta fuit commoditas Populi Lycianæ, ita etiam summo opere crevit incommoditas Populi Castri Pontis: Quamobrem, cum ob distantiam duorum milliariorum a dicto Castro Pontis ad dictam modernam Ecclesiam Lycianæ, ob asperitatem itineris, interjectionem novem Torentium, situationem Ecclesiæ in loco clauso, amplitudinem dictæ Parochiæ Lycianæ, diversitatem dominii temporalis, & mutuas finitimorum Populorum discordias, difficillimus, meticulosus, & summe incommodus factus esset accessus & recessus Parocho Lycianæ, & Parochianis Pontis, & multa ex hoc inconvenientia essent orta, extructa in dicto Castro Pontis Ecclesia, & oblata etiam sufficienti congrua, introducta fuit Causa in Sacram. Congregationem Concilii, in eaque proposito sequenti Dubio: *An sit locus dismembrationi ab Ecclesia Parochiali S. Jacobi Lyciana,*

Et erectioni novæ Parochialis in Castro Pontis Boffi: seu potius deperationi Coadjutoris Parochi in dicto Castro Pontis? Eadem Sacra Congregatio, Partibus acerrime informantibus in Lunen. Sarzanen respondit: Affirmative quoad primam, & Negative quoad secundam partem. Ita habet Urfaya, qui in hac Causa egregie scripsit pro Castro Pontis, Disceptat. Ecclesiasticar. tom. 1. par. 1. disceptat. 14. sub num. 1. & 2. ubi serit Facti, & sub num. 147. ubi Resolutio.

1712. 6 Aug. — Quando Parochi moram de nocte Domi faciunt, possunt Sponsi Matrimonium valide contrahere, dictos Parochos a porta exteriori vocando, seu tintinnabulum pulsando, juxta casum, quem sic resolvit *Sacra Concilii Congregatio in Romana Matrimonii, Libr. 61. Decretor. fol. 236. apud Urfayam. Disceptat. Eccles. tom. 2. par. 1. disceptat. 10. sub num. 140. ubi supradixerat a num. 35. ad 38. quod possunt iidem Sponsi Matrimonium valide contrahere, quando Parochi parati ad dicendam Missam, accedunt ad Altare, juxta casum in quo scripsit Cardinalis de Luca de Matrim. disc. 3. sub num. 1. & tenet Royas in sua decis. 431. vel quando Parochi Missam celebrantes conversi ad altantes, dicunt, Orate, Fratres, juxta casum decisum a dicta Sacra Congregatione Concilii in Taurinen. Matrimonii 1697. sub die 27. Novembris. Prædicta autem omnia, & alios plures casus insigniores refert idem Urfaya ad probandum, quod ad valorem Matrimonii non requiritur Parochi voluntas, sed sola intelligentia, talis tamen naturæ, ut possit esse testis contracti Matrimonii, ut his verbis observat Cardinalis Pallavicinus nell' Istor. del Concil. lib. 22. cap. 8. al num. 14. ubi revera sic habet: Non fa bisogno al valore del Matrimonio che ne il Vescovo, ne veruno de' Parrochi, presti autorità, & consenso: basta, che in sua presenza,*
rian-

exiendio a suo dispetto, l'Uomo, e la Donna coll' intervenso di due altri Testimoni, esprimendo la volontà di sposarsi

1713. 10. Febr — Vacata per obitum Petri Subregundi 7. Novembris 1709 Parochiali Ecclesia S. Jacobi majoris Loci de Roncalea de Jurepatronatus Communitatis & Hominum ejusdem Loci, eadem Communitas per publicum Instrumentum sub die 10. ejusdem Mensis irrevocabilem Procuratorem constituit Columnellum Petrum Paulum Paravicinium cum ampla, & amplissima facultate nominandi, & eligendi novum Parochum: cujus vigore die 17. dicti Novembris nominavit Josephum Paravicinum: quam nominationem ipsa Communitas, & Homines ratificarunt & approbarunt: & quamvis idem Josephus die 17. Decembris institutionem obtinuerit ab Ordinario, una cum mandato de capienda possessione, injuncto eidem solito juramento, & Fidei professione, adhuc tamen præfatus Josephus justis de causis noluit unquam capere possessionem, & die 17. Januarii 1710. Juribus suis renunciavit. At quia in eodem Instrumento Mandati Procuræ in casu, quo nominatus Parochialem acceptare recusaret, data fuerat facultas eidem Columnello iterum eligendi, & alium nominandi, hinc inde sub die 17. Martii Columnellus nominavit Ioannem Petrum Ottinum actualem Parochum Loci Datii, Post hæc Communitas sub die 23. ejusdem Martii præfatum Mandatum Procuræ revocando, alios Procuratores constituit ad se opponendum dictæ nominationi, & Edictis de more affixis pro institutione Ottini, sub die 29. Aprilis in Parochum nominavit Stephanum Quadrium, die autem 10. Augusti ejusdem Anni 1710 Procurator Communitatis in Actis coram Ordinario allegavit Ottinum non esse personam gratam Hominibus dicti Loci, eosdemque nolle Ottinum in Parochum recipere, ut habet Re-

sa in Comen. Parochialis coram Aldrovando, apud Pittonium de Controvers. Patronor. tom. 2. allegat. 100. pag. 257. juxta editionem Venetam de Anno 1733. post Parmensem de Anno 1719.

1713. 10. Febr. — Lite ex superius narratis contestata, 1862

Ordinarius pronunciavit Nominationem & Præsentationem Ottini esse nullam & invalidam, & esse instituendum Quadrium. Interposita per Ottinum appellatione ad Sanctam Sedem, & sub die 29. Octobris præsentata Quadrio citatione pro adeunda Signatura, contingit die 19. Decembris obitus ejusdem Quadrii: quo non obstante, Communitas & Homines die 21. ejusdem Mensis ausi sunt devenire ad aliam Nominationem in favorem Josephi Castelli, qui die 24 Januarii 1711. ab Ordinario sententiam pro Institutione reportavit: sed adita postmodum Signatura Justitiæ, & Causa commissa fuit Sacro Rotæ Tribunali, cum clausula, *circumscriptis omnibus gestis post interpositam primam appellationem, & appposito OEconomæ*. Cumque interim Ottinus a Sanctissimo Domino Nostro supplicationem Subrogationis Gratiolæ in juribus Quadrii defuncti signari obtinuerit, concordatum fuit Dubium: *An Littera Apostolica sint exequenda? seu potius an, & cui sit danda Institutio?* quo disceptato, & non resoluta in Audientia diei 3. Junii 1712. hodie responsum prædiit: *Litteras Apostolicas esse exequendas, & non esse dandam Institutionem Josepho, & ad Dominum ponentem juxta mensum, infra pandendam*, ut prosequitur Rota in d. Comen. Parochialis coram eodem Aldrovando, apud eundem Pittonium loco supra citato, pag. 258.

1713. 10. Febr. — Compertum fuit, dictas Litteras Apostolicas Gratiolæ Subrogationi Ottini in Juribus defuncti Quadrii esse plenè justificatas, ac proinde exequendas, dum non dubitatur de habilitate Ottini Sacerdotis, & actu exercentis Curam alterius Parochiæ S. Proveni, minusque de 1863

de obitu Quadrii collitigantis: ac demum constat de lite inter eum, & Ottinum ex sententia in Partibus lata, appellatione ab illa interposita, & citatione ad ejusdem Ottini instantiam expedita pro adeunda Signatura Justitiarum, quæ sufficeret ad effectum justificandæ litis, eiusque pendentia passim in his terminis dicta fuit in *decis.* 670. sub num. 4. & 5. *decis.* 655. sub num. 1. & seq. par. 19 tom. 2. recent. Stante autem hujusmodi lite legitime introducta, certi juris est quod defuncto Quadrio, Communitas dicti Loci habebat ligatas manus, nec poterat nominare vel præsentare dictum Castellum, ne Ottino superstiti daretur novus appositor & collitigans, cum Beneficium tanquam litigiosum Sanctæ Sedis remanserit affectum, & a solo Summo Pontifice pro hac vice provideri posset, ac dicta Nominatio & Præsentatio Castellum facta pendente, lite, nulla, irrita, & attentata remansit, ex dispositione Text. in cap. 1. & 2. ut lit. pend. in 6. Paris. de design. Benefic. lib. 2. quæst. 3. sub num. 97. Rosa de Execut. Litter. apostolic. cap. 16. sub num. 5. & 154. Card. de Luc de Jurepatr. disc. 1. sub num. 10. & propterea ad extirpandam litem, jure meritoque eidem Ottino superstiti debita erat Subrogatio Gratiofa, ex Reg. Cancellar. 29. de subrog. Gonzal. ad regul. 8. Cancellar. gloss. 51. sub num. 110. aliique citati a Rota in d. Comen. Parochialis coram dicto Aldrovando, apud eundem Pittonium, loco supra citato, sub num. 382. & 383.

1713. 10. Febr. — Nec subsistere visum est, quod 1864
 iis, quæ pendebat cum supradicto Quadrio defuncto, fuerit calumniose per Ottinum promota: Lis autem calumniola non facit Beneficium litigiosum, ad sustinendam Subrogationem Gratiofam, ex quo non debet esse in facultate Alicujus promovere litem aperte injustam, & ita privare verum & legitimum Patronum iure præsentandi, qui non obstante hujusmodi lite, potest præ-

Præsentare ; ex Mandol. *super regul. de subrog. quest. 1 sub num. 1. 2. & 11. Coccin. decis. 1215. sub num. 15 Gels. decis. 148. sub num. 2. & 3 Ger. decis. 611. sub num. 20.* Ad præmissum enim effectum, ut lis dicatur calumaiosa, requiritur, ut calumnia sit tam patens, & manifesta, adeo ut nullo penitus colore vel umbræ boni juris velari possit, omnique probabili opinione sit destituta, ut temeraria & cavillosa dici queat, Otthobon. *decis. 90. sub num. 11. & 12. Ansaldo. decis. 4. sub num. 11.* Talis autem dijudicari non valet lis per Ottinum introducta, quia ipse illam promoverat cum fundamento boni juris, dum ipse fuerat nominatus & præsentatus ad controversiam Parochialem a Paravicino habente Mandatum Procuræ ipsius Communitatis de Roncalea, cum amplissima & irrevocabili facultate constituto, & cum promissione approbandi & acceptandi nominatum & electum : quo casu Patronus etiam Laicus post sequutam Nominationem & Præsentationem, nequit amplius variare, ut probant relati a *Rota in d. Comen. Parochialis coram dicto Aldrovando*, apud eundem Pittonium, loco supra citato, sub num. 384. 385. & 386.

1713. 10. Febr. — Quamvis autem regulariter præsentatus a Principali, qualis erat supradictus Quadrius, debeat præferri præsentato a Procuratore, qualis erat dictus Ottinus, Spad. *confil. 27. sub num. 4. lib. 2. Card. de Luc. de Jure patron. disp. 62. sub num. 13. § Si vero* : cum Patronus præsentare valeat alium, etiamsi cum juramento promiserit Mandatum non revocare, Paul. de Castr. *confil. 361. sub num. 4 lib. 1. Merlin. decis. 433. sub num. 6.* nihilominus hoc procedit, quando Patronus præsentat antequam præsentaverit ejus Procurator, & quando præcedens Nominatio patroni est cumulativa : secus vero, quando prius præsentavit Procurator, tunc enim patronus non potest ex postea alium privative præsentare, ut egre-

egregie declarat Lambertin. *de Jurepatr. par 1. lib. 2. quest. 4. artic. 1. sub num. 6.* Vivian. *cod. tract. lib. 5. cap. 6 sub num. 21* Quo circa, cum in præ-
senti Paravicinius præsentaverit ad dictam Paro-
chiam S. Jacobi majoris de Roncalea præfatum
Ottinum tempore habili, re integra, antequam
Communitas dicti Loci revocaverit Mandatum,
& præsentaverit dictum Quadrium, hinc nequi-
vit eadem Communitas postmodum privative
eundem Quadrium præsentare, ita ut hæc pri-
vativa Nominatio, seu Præsentatio, nulla ac
irrita remanserit, Vivian. *de Jurepatr. lib. 10. cap. 3. sub num. 10.* Lambertin. *cod. tract. par 2. lib. 2. art. 8. quest. 5 sub num. 3.* maxime, quia Paravi-
cinio attributa fuerat amplissima auctoritas no-
minandi & eligendi, in modum, ut non sim-
plex Procurator, sed Compromissarius constitu-
tus videatur, in quem translatum dicitur irrevoca-
biliter omne jus ipsius Communitatis ad effec-
tum, ne posset amplius cumulando variare, ut
distinguendo inter Procuratorem & Compromis-
sarium, tradit Lambertin. *par 2. lib. 2. artic. 15 quest. 7 sub num 5* & ita prosequitur Rota in *d. Comen. Parochialis, coram d. Aldrovando*, apud
eundem Pittonium, *loco supra citato, sub num. 387. 388. & 389.*

1713. 10 Febr. — Nec obstat, quod in Mandato 1866
Procuræ tributa fuerit supradicto Paravicinio fa-
cultas nominandi & eligendi, non autem præ-
sentandi nominatum coram Ordinario, ideoque
Paravicinus excellerit fines Mandati, & sine
legitima facultate coram eodem Ordinario præ-
sentaverit dictum Ottinum ad præfatam Paro-
chiam S. Jacobi majoris de Roncalea, talisque
Præsentatio haberi debeat perinde, ac si facta
non foret, uti expleta a non habente potestatem,
cum Mandatum ad nominandum non extendatur
ad præsentandum, Penia *decis. 1141. sub num. 7* &
sola Nominatio nullum jus nec in re, nec ad

rem

rem tribuat nominato, cum sit quædam destinatio personæ præsentandæ, quæ perfectionem expectat a legitima Præsentatione successive intra tempus juridicum faciendâ coram Superiore, Abb *in c. fin sub num 4. de Jure patronat.* Barboſi *de Jur. Eccles lib. 2. cap. 19 sub num 24 & 25. Rich. decis 411. sub num. 18.* Ultra quod enim verba nominare, eligere, & præsentare, multoties habentur pro Synonymis, & unum capitur pro alio, Zabarell. *in Clem. plures, §. quibus, sub num. 1. de Jurepatr. Vivian. eod. tract. lib. 1. cap. 1. sub num 50. & 51.* cessavit difficultas ex ipsa mente Mandantis eruta ex amplitudine verborum, quibus conceptum fuit Mandatum, in quo Communitas & Homine promiserunt acceptare irrevocabiliter nominatum, illumque ex nunc prout ex tunc elegerunt & eligunt, ex quibus inferitur, quod quemadmodum Communitas voluit nominatum habere pro electo, ad hoc ut consequeretur pacificam possessionem, ita etiam per antecedens necessarium voluerit, quod nominatus posset præsentari coram legitimo Superiore, cum sine isto medio assequi non posset finis, & effectus ejusdem possessionis pacificę principaliter voluisset, ut in proposito bene notant plures citati a *Rota in d. Comen. Parochialis coram d. Aldrovando*, apud eundem Pittonium, loco supra citato, sub n. 390. 391 & 392.

1713. 10. Febr. — Irrelevans denique existimatum fuit caput subreptionis, desumptum ex quo supradictus Ottinus non sit gratus & acceptus, imo sit odiosus & invisus Parochianis dicti Locī de Roncalea: quod si scivisset Summus Pontifex dictam Gratiam Subrogationis forsitan non concessisset: Pastor enim debet esse Personæ grata Ovis, quarum gubernio & Curæ præficitur, Abb *in cap. quod Dei timorem, sub num. 1 de stat. Monac. Gonzal. ad reg. Cancell. gloss. 4 sub num. 164. & seqq. Cavalier. decis 419. sub num. 1. Burratt.*

1867

ratt. *decis* 551. *sub num* 6. Quinimo ad evitanda scandala & absurda, Rectorem etiam post obtentam pacifice Parochiam, cogi posse ad eam resignandam, tradunt Innocen. in cap. nisi cum pridem, *sub num.* 4 de renunc. Gonzal. d. gloss 4. *sub num* 165. cum seqq etiam si Parochus ex parte sua in nihilo deliquisset, Abb. in cap. *consideravimus*, *sub num.* 5. de elect. Selva de Benefic. par. 2. *quæst.* 23 *sub num.* 35 & 36. inter tract. magn. lib. 15. par. 1 Cum enim non constet de causa allegatæ odiositatis, ac de cætero Ottinus sit Vir probus, & actu exercens Curam in alio Oppido, necesse non erat id exprimere Summo Pontifici, quem retrahere non poterat a concedenda Gratia irrationabilis contradictio Populi, quæ in nulla debet consideratione haberi, etiam ubi agitur de assequendo Beneficio Curato, ut in puncto docuit Lambertin. de Jurepatr. par. 2. lib. 2. art. 11. *quæst.* 9 *sub num.* 3. voces namque Populi vanas non esse audiendas dicit Text. in cap. *Offi*, de elect. & in consimilibus terminis diffamationis non attendendæ, ex quo possit esse calumniosa, affectata, & apud paucas levisque personas, advertit Decisio in Senogallien. Canonicatus de Luchis, ut prosequitur Rota in d. Cornen. *Parochialis coram d. Aldrovando*, apud eundem Pittonium, *locò supra citato*, *sub num.* 399. 400. & 401.

1713. 10. Mar. — Dum Capitulum reperitur in longissima & pacifica quasi possessione Juris libere conferendi Vicarias vacantes Personis sibi benevissis, hinc ambigi non potest, quin sit eidem Capitulo concedenda Manutentio ad limites ejusdem possessionis, quæ uti suffulta assistentiâ boni Juris, facilius etiam & justius venit manutenenda, Gregor. *decis* 449. *sub num.* 5. Buratt. *decis* 172. *sub num.* 12 Actus vero ministeriales & præparatorii admissionis ad Probam pro indaganda idoneitate Provisi, qui non possunt per Collegium vel Capitulum expleri, sed singulari Personæ

sonæ sunt demandandi, ex ceteri valent per Decanum uti majorem & digniorem omnibus aliis Capitularibus, ideoque habiliorem & magis capacem cæteris omnibus pro exercendis mod dictis actibus, ex traditis per Zypeum *Consult. Canon. tom. 1. tit. de Offic. Archidiaconi. consult. unic. sub num. 12.* & ex eo dixit Rota in *Herbipolen. Vicaria & Parochialium super Manutenzione* coram Scotto, *apud Possibium de Manutenend. in fine Operis, deci. 42 sub num. 1. & duob. seqq.*

1713. 10. Mar. — Aliud est jus conferendi & formaliter providendi Vicarias, aliud vero jus prævium & præparatorium admittendi ad Probam & exercitium noviter Providendos: adeo ut stet bene simul, quod illum formalis collationis ad Capitulum spectet, aliud vero admissionis & præparationis juxta antiquam consuetudinem pertineat ad Decanum, qui admittens ad Probam noviter Providendos reservata Capitulo facultate illos admittendi vel rejiciendi, non dicitur jus liberæ collationis tollere vel diminuere, sed solum actus præparatorios explere, qui longe distant & bene compatiuntur cum collatione, quæ libere spectat & reservatur Capitulo, ut in simili Geminian. in cap. deliberatione, ibique Franc. sub num. 1. de offic. leg. in 6 Fagnan. in cap. cum Ecclesia Vulterana, sub num. 4. 5. 20 & 21. de elect. & ex eis prosequitur Rota in d. *Herbipolen. Vicaria & Parochialium super Manutenzione* coram eodem, apud eundem, ibidem sub num. 6. & 7.

1712. 3. Jul. — Pro novæ Parochialis erectione excitanda, & antiquæ divisione seu sectione perficienda, quamvis legitimæ causæ intercedere possint, nimia nempe Loci distantia, Flumina intermedia, Portæ Civitatis clausæ, ita quod propter difficultatem accedendi ad Ecclesiam Matricem, Aliquis ex Parochianis sine Sacramentis obierit, seu de facili illis, destitutus de-
dere

dere potuerit : adhuc ad effectum deveniendi ad Dismembrationem non satis est, quod iustæ concurrant causæ, nisi etiam constet, quod necessitatibus prædictis aliter occurri nequeat, aliudque proficuum non suppetat remedium. Quoties autem aliunde Parochianorum indigentia consuli potest, nunquam profecto odiosus Dismembrationis actus, tanquam mere subsidiarius, expleri congruit, *Lap. allegat. 65. sub num. 6. vers. Limitatur tamen*, *Lotter. de Re Benefic. lib. 1. quest. 28. sub num. 31. Frances de Eccles. Cathedr. cap. 6. sub num. 94.* Cum igitur Parochus, suorum Parochianorum indemnitati providendo, se offerat, propriis expensis Vicarium seu Capellan. ad nutum amovibilem deputare, qui in Ecclesia, quæ in novam Parochialem erigi contenditur, Suburbanis Sacramenta ministrat, festivis diebus Conciones faciat, & Missam celebret : stante hac deputatione, quemadmodum Suburbanorum Parochianorum necessitatibus, ac Ecclesiæ Matricis ejusque pastoris indemnitati que consultum remanet : ita cessante necessitate, ad subsidium Dismembrationis remedium deveniri minime licitum est, ut pluribus cumulatis dixit *Rota in Leadien. Dismembrationis coram Crispo*, apud *Urfayam Disceptat. Eccles. tom. 8 par. 1 disceptat. 19. a num. 31. ad 33.*

1713. 3 Jul. — In Oppido Intri Novariensis Diocesis adest insignis Collegiata S. Victoris composita ex sex Canonicis, inter quos unus est Præpositus, & hi omnes habent Curam habitua-lem atque actualem Animarum dicti Loci, ac insuper unusquisque istorum exercet Curam actua-lem in Valle Intrasca divisam in sex Parochiales cum propria separata Præbenda, habetque Domum Canonicalem, additis ulterius in communi, & onere residentia, & quibuscunque aliis, quæ ad veram Collegiatam constituendam sunt necessaria. Fuerunt de anno 1675. ex pia largi-

tate erecta alia tria Beneficia nuncupata Canoniciatus, quorum possessores tanquam Canonici Supernumerarii incedunt quidem sub Cruce ejusdem Collegiatæ, deferunt eadem Insignia, sed tantum Diebus Festis Choro interveniunt, nec habent onus quotidianæ residentiæ, carent voce in Capitulo, nec admittuntur ad ullos actus Capitulares, retinent proprios ac peculiares redditus, nec Curam Animarum exercent, ita ut nullam cum aliis sex Canonici unionem ac dependentiam habere dignoscantur. Subinde vero de anno 1769. a pietate cujusdam Antonii de Notariis fuit erectus Canoniciatus cum onere trium Missarum in Hebdomada, & ea lege adjecta, quod Jus patronatus in infinitum ad suos Descendentes masculos spectaret, semperque proximior Fundatori esset præferendus, licet minor quatuordecim annorum, nec prima Tonsura initiatus, qui posset etiam in eadem Collegiata alia Beneficia absque ulla dispensatione retinere, atque tunc solummodo Diebus Festis Choro interesse deberet, quoties existens in Oppido, nullo honesto impedimento detineretur. Verum hujusce Canoniciatus erectionem admisit Capitulum una cum Vicario Generali sub expressa protestatione & præservativa, quod nempe erectio hujusmodi intelligeretur absque ullo præjudicio dicti Capituli, ipsiusque Jurium Parochialium quorumcunque, prout revera in istis terminis erectio ipsa expleta fuit ab Ordinario. Hanc autem facti seriem narrat *Rota in Novarien Præcedentia coram Lancetta*, apud Pittonium de *Controversiis Patronor. tom. 2. allegat. 100. pagina 32. juxta editionem Venetam de Anno 1733. post Parmensem de Anno 1719.*

1713. 3. Jul. — In sequelam supradictæ erectionis Canoniciatus, dictus Antonius de Notariis Fundator præsentavit Faustum Iosephum ejus Filium, & licet iste in actu apprehensa possessionis,

tionis, sedendo in ultimo Stallo post præfatos tres Canonicos Supernumerarios, omnia prædicta favorem Capituli respicientia medio Juramento approbaverit, tamen superventa vacatione unius ex dictis Canonicatibus Curam Animarum habentibus, cæpit quæstionem de præcedentia movere adversus Dominicum Bozzolum, qui fuerat provisor de Canonicatu, & consequenter admissus inter antiquos Canonicos Parochos. Hæc sane controversia primo loco ab Ordinario Novariensi favore Fausti Josephi definita, dissimilem exitum habuit coram Metropolitano Mediolanensi. Attamen in gradu appellationis delata Causa ad Sacrum Rotæ Auditorium, propositum fuit Dubium, informante tantum Bozzolo: *An, & cui competat Præcedentia*; & fuit resolutum favore informantis. Cum enim hic non agatur de Canonicatu erecto cum omnimoda annexione cum vero Capitulo, & antiquioribus Canonicis Curam Animarum habentibus, sed de Canonicatu extra Corpus Capituli, & cum simplici nomine, nulla admissa participatione, & unione cum aliis veris Canonicis, utique visum fuit dubitari non posse, quod eidem Fausto Josepho esset deneganda præcedentia in concursu Bozzoli veri Canonici de Corpore Capituli; eo quia in istis terminis Canonici, etiam si juniores, quando sunt de Corpore veri Capituli, semper præcedere debent alios Supranumerarios licet antiquiores, & prius de Canonicatu provisos, ut citatis Doctoribus prosequitur *Rota in d. Novarien. Canonicatus coram d. Lancetta*, apud eundem Pittonium, loco supra relato, pag. 313.

1714 3. Jul. — Instrumentum assensus præstiti a Capitulo pro erectione supradicti Canonicatus, satis clare præsefert nullatenus hujusmodi Canonicatum esse annexum aliis sex supradictis Curam Animarum habentibus, & quia Canonici revera præbuerunt consensum, sed cum clausula præ-

servativa absque ullo præjudicio Capituli, ipsiusque Jurium Parochialium quorumcunque &c. ita ut ex istis dubitari nequeat, Capitulum voluisse solum admittere Canonicatum Supernumerarium & extraneum a Capitulo, minime vero augere numerum ultra sexenarium, dum hoc professio præjudicii produxisset antiquis Canonicis, Lotter *de Re Benefic. lib. 1. quest. 19. sub num. 45. Gratian. discipulat. 867. sub num. 11. & seqq.* Neque in contrarium urgere possunt verba erectionis, quibus convincitur Canonicatum erigi cum honoribus, & Privilegiis, quæ de Jure similibus Canoniciatibus spectant, & quæ aliis Canonicis ejusdem Ecclesiæ competunt, &c. nam satisfecit responsio, quod prædicta verba erant intelligenda cum limitationibus & præservationibus, quibus consensus fuerat præstitus a Capitulo, & cum quibus Episcopus ad erectionis actum devenit: Sicque non posse importare, quam quoddam Jus honorificum intra sphaeram Canonici Supernumerarii extra Corpus Capituli, & exclusive ad Præcedentiam, Fagnan. in cap. Dilectus, sub num. 4. de Præben. Lotter. loco citato, sub num. 47. præfertim, quia novus Canonicatus non habet annexum Ordinem Sacerdotalem, dum potest conferri Puero: prout e contra verificatur hujusmodi necessitas Sacerdotalis in aliis sex Canonicis, qui habent actualem Curam Animarum, ex cujus Ordinis Dignitate adimitur inferioribus facultas præcedendi, Pæriolus in Eugubina Præminent. Crispus in Romana Præcedentiæ, & ex eis prosequitur Rota in d. Novar. Canonicatus coram d. Lancetta, apud eundem Pittonium, loco supra citato.

1713. 27. Aug. — Proposito in Sacra Concilii 1824
Congregatione Dubio sequenti, videlicet. An
Aggregatio ad servitium, & respective admissio, seu
subrogatio ad participationem in Ecclesiis Parochia-
libus Civitatis S. Severi, spectet ad Episcopum, seu
potius ad Clerum? Eadem Sacra Congregatio in
una

Ona S Severi Juris Aggregandi respondit, *Negative quoad primam partem: & affirmative quoad secundam, servata tamen Constitutione Synodali de Anno 1680* Reproposita vero Causa sub die 30. Septembris ejusdem Anni 1713 sub Dubio: *An sit standum, vel recedendum a decisi?* Rescriptum fuit: *In decisi servata etiam Constitutione Synodali de Anno 1681. juxta modum quoad Examen, faciendum tamen per Examinatores Synodales: Sed quoad Cantum Gregorianum præfigatur terminus per Episcopum Admittendo, quatenus reperitur inhabilis, illum addiscendi intra quatuor Menses: Et quatenus Admittendus reperitur inhabilis in dicto Examine, non deolvatur unquam electio ad Episcopum, sed alius proximior in antiquitate admittatur, prævio Examine ut supra.* Reproposita tandem eadem Causa sub die 14. Aprilis 1714. responsum fuit: *In decisi, prout refert Dominicus Ursaya Disceptat. Eccles. tom. 7. par. 2. disceptat. 5. a num. 55. usq. ad fin.*

1713. 13 Sept. — Præcipere potest Episcopus Clericis Presbyteratu minoribus, ut diebus Dominicis & Festis adjutorium præbeant Parochis in docenda Doctrina Christiana, pro tempore, quo, servitio Chori, vel alia, peculiari obligatione non sunt adstricti: alioquin ab ulteriori progressu ad Sacros Ordines retinendi, prout juxta cap. ut quisque 3. de vit & honest. Cleric. Editum fecit Eminentissimus Dominus Cardinalis Vicarius Alma Urbis, jussu Clementis Undecimi, apud Braschium in Promptuario Synodali, cap 10 sub num. 13 ubi etiam sub numero 18. addit, esse laudabile, quod Parochus in medio Missæ Parochialis festivæ recitet alta voce paulatim, Populo respondente, modo unum, modo alterum ex Capitibus Doctrinæ Christianæ, prout opportunius sibi videbitur; ita Concilium Mediolanense Quintum, par. 1 tit. qua ad Predicationem, §. Quo facilius; & refert etiam Gavantus in Man. Episc.

verb. Destinina Christiana, sub numer. 15.

1774 19 Febr. — Longævum, atque acerrimum 1876
in Sacro Rotæ Tribunali certamen inter Abbatem S. Ioannis extra muros Burgenſes Ordinis S. Benedicti, & illius Archiepiſcopum ſuper Territorio ſeparato, cum qualitate Nullius, & Iurisdictione in Populum & Clerum Parochiæ S. Adalelmi, prius ad favorem Archiepiſcopi definitum tribus præcedentibus Decisionibus, nunc non impari ſuit perniciem fortitum, dum fuit confirmata ſententia. In ancipiti haud erat inter Partes; Parochiam S. Andalelmi eſſe poſitam in Diœceſi Burgenſi, prout pariter ipſum Monasterium S. Ioannis: ſed ſolum controvertebatur, eandem Parochiam cum ſuo univerſali diſtrictu fuiſſe de Diœceſi Archiepiſcopi, ſtante quod Abbas dicti Monasterii prætendebat in Populum & Clerum habere omnimodam Iurisdictionem ſpiritualẽ, quæ ad hoc ut compatibilis redderetur, ne in eadem Diœceſi in ſolidum reſiderent duo Capita quali monſtrum, ut ait Text. in cap. Quoniam, de offi. ordin. Hoſtien. in cap. Cum contingat, ſub numer. 2. de for. compes. ibique Panormit. ſub numer. 18. verſ. nec conſuetudo, ſibi arrogare ſatagebat diſtinctum & ſeparatum Territorium ab illo ejuſdem Archiepiſcopi, ut dixit Rota in Burgen. Jurisdictionis ſuper Territorio ſeparato coram Falconerio, apud Pittonium de Controvers. Patroner allegat. 41 pag 212.

1774 19 Febr. — Quia vero Iuris regula aſſiſtit 1877
ſupradicto Archiepiſcopo cauſam univerſalem habenti in proprio Territorio, ac intra illius limites, juxta Text. in cap. 1. de Offi. Judic. ordin. Can. omnes Baſilica 16. quaſt. 7. idcirco, niſi præſatus Abbas oſtendat Territorium diſtinctum acquiſiſſe vel ex Privilegio Pontificio, vel ex immemorabili Conſuetudine, vel ex quadragenaria. Præſcriptione cum titulo, nullatenus valet

let dictam causam universalem in suo Territorio Archiepiscopo intervertere, Cardin. de Luc. *de Judic. disc. 3. sub num. 4. & iterum de Jurisdic. disc. 1. sub num. 12.* Multi etenim habent Iurisdictionem, & non habent Territorium: & ratio emergit ab illa distinctione, quod aut exercens actus Iurisdictionales habet certam terram sibi limitatam, in qua non est alius Episcopus præter ipsum, & tunc dicitur habere Territorium: Aut vero exercitium expletur intra fines alienæ Diœcesis, & tunc vigore dicti particularis exercitii, vel in Privilegio fundati, vel in legitima Præscriptione, acquiritur Iurisdicctio quoad Personas, non autem quoad Locum, juxta Text. *in cap. Auditis, de præscript. Calder. consil. 2. de præscript.* Cardin. de Luc. *de Judic. disc. 3. sub numer. 75* acque etiam *de Jurisdic. disc. 1. sub num. 8 & 9.* Tamburin. *de Jur. Abbat. in fine tertii Tomi, decis. 93. sub num. 1. & 2.* & ex eis prosequitur Rota in *d. Burgen. Jurisdictionis super Territorio separato coram d. Falconerio*, apud eundem Pittonium, loco supra citato.

1714. 19. Febr. — Derelicta tamen per supradictum Abbatem S. Ioannis tanquam nimis aspera, atque impervia provincia sustinendi separationem Territorii cum omnimoda Iurisdictione quoad omnia loca a Monasterio possessa, ac quoad universum Populum & Clerum sub jam dicta Parochia S. Adalelmi, sibi magis proficuum credidit suam prætensionem restringere ad Territorium particulare limitatum ad septa Monasterii, atque ad eandem Ecclesiam Parochialem S. Adalelmi eidem Monasterio pleno jure spectantem, nec non ad Personas eidem Monasterio, & Ecclesiæ Parochiali adscriptas, ac respective subiectas, ubicunque degant; cum Ecclesia pleno jure subiecta Monasterio, proculdubio dicatur de Territorio Abbatis, veluti existunt ipsæ Met Monasterii septa, Vitalin. *in Clem. rursus*, sub

num 10. de stat. Monach. Tamburin. de Jure Abbat. in fine tertii tom. , decis. 41. 42. 43 & 44. Verum cum ex illa Ciceronis sententia, omnis controversia, aut de re solet, aut de nomine esse, utraque harum nascitur, cum aut res ignoratur, aut erratur in nomine, ad clarificandam omnem terminorum confusionem, distinguendum est Territorium omnino separatum ab illo dicti Archiepiscopi Burgensis ab altero, sub universali & habituali illius Jurisdictione, cum primum absque Pontificio Privilegio, sive aliis supra recensitis requisitis non sit possibile, secundum vero non solum est possibile, sed ulterius verificatur de omnibus exceptis, ut ad rem distinguit Anton. de Butr. alique citati a Rota in d. Burgen. Jurisdictionis super Territorio separato coram d. Falconerio, apud eundem Pittonium, loco supra relato.

1714. 19. Febr. — Quamvis autem prædicta Ecclesia Parochialis S. Adalelmi sit pleno jure subiecta Monasterio S. Ioannis, ita ut fuerit effecta de corpore ejusdem Monasterii, adhuc nequit avelli a Territorio dicti Archiepiscopi Burgensis sicuti extrahi nequit ipsum Monasterium, quod tantummodo intra propria septa habet Territorium abusivum, sive circumscriptum sub universali, & habituali Jurisdictione & Territorio Archiepiscopi: Isti enim Loci exempti, non existunt omnino immunes a subiectione Ordinarii, sed in plerisque ei subjacent, tam inspecta dispositione Sacri Concilii Tridentini sess. 7. de Reform. cap. 8. & iterum sess. 21. cap. 12. id. 8. & alibi, quam etiam aliis de causis recensitis a Barbosa de Offic. & Potest. Episc. allegat. 105. Tamburin. de Jure Abbat. tom. 1. disput. 15. quæstio 2. dummodo vel ex Consuetudine, vel ex speciali Privilegio, vel ex Re iudicata, quoad exercitium Jurisdictionis, ejusque particulares actus, non ostendatur privativa facultas, ad normam Text. in cap. Auditis, de præscript. ut egregie concludit

Rota

1879

Rota in d. Burgen. Jurisdictionis super Territorio, separato coram d. Falconerio, apud eundem Pittonium, loco supra citato, pag. 213.

1714. 23. Febr. — Dum Abbati competit omnimoda jurisdictionis in Parochiali Ecclesia, cum facultate omnimode disponendi, atque in illa instituendi, & destituendi privative quoad Episcopum, eaque est pleno jure tam in spiritualibus, quam in temporalibus Monasterio subiecta, una cum Personis quibuscunque in eadem Parochiali Ecclesia degentibus, & illi quomodolibet servientibus, cum ampla istarum exemptione ab omni & quacunque Jurisdictione & Superioritate Episcopi: pro certo habendum est, non alium, præter Abbatem, posse exercere in dicta Parochia Jurisdictionem, ac tantum ipsi competere omnia dependentia a Jurisdictione sibi reservata, inter quæ procul dubio comprehenditur datio Curæ Animarum, sive potestas instituendi ad Curam, cum ista a Jurisdictione, non autem ab Ordine Episcopali dependeat, & proinde transit etiam ad Capitulum Sede vacante, Gloss. in cap. Cum dilectus, verb. de lege Jurisdictionis, de offic. Judic. ordin. Innoc. in cap. Pastoralis, sub num. 2. de donat. & etiam in cap. 1. sub num. 3. de stat. Monach. Felin. in cap. Auditis, sub num. 8. de præscript. Anton. de Butr. consil. 19. sub num. 17. & 20 & ex eis dixit & firmavit Rota in Burg. Jurisdictionis super commissione Cura & altibus Parochialibus coram Falconerio, decis. tom. 4. dec. 13. sub num. 2. & 3.

1714. 23. Febr. — Aut Abbas habet Ecclesiam Parochialem unitam, sive subiectam pleno jure suo Monasterio sine Jurisdictione, & tunc solum potest nominare Vicarium, ac isti concedere Institutionem collatoriam tituli; & munus erit Episcopi illum approbare, ac ei concedere Institutionem autorizabilem, quoad Curam. Aut vero Abbas habet dictam Ecclesiam Parochialem pleno

pleno Jure suo Monasterio unitam, cum omnimoda Iurisdictione, atque cum libera facultate instituendi, & destituendi, privative quoad Episcopum, & tunc ista subjectione dicitur plenissima, cujus vigore valet Vicarios deputare, ac illis concedere utramque Institutionem, excluso prorsus Episcopo Anchoran *in cap. unico, sub num. 3. de Capell. Monaster. Pyrhing. in Jus Canonic. lib. 3. tit. 5. sect. 6 §. 4 sub num. 216 & 248. Tondut quest. & resolut. Benefic. par. 3. cap. 1. §. 5. sub num. 2. 3. 4 & 12. Barbosa de offic. & potest. Episc. par. 3. allegat. 62. sub num. 188. & cum hac distinctione processum fuit in decis. 93. sub num. 11. par. 16. recent. atque ex eis prosequitur Rota in d. Burgen. Jurisdictionis super commissione Cura, & actibus Parochialibus coram d. Falconerio, ibid. sub num. 3.*

1714. 23. Febr. — Quando verbis pleno Jure unitur omnimoda Iurisdictione tam in spiritualibus, quam in temporalibus, cum effrenata facultate instituendi, & destituendi, amplius non intrat distinctio inter subjectionem Ecclesiæ, & subjectionem Populi; nam qui habet Ius instituendi, & destituendi irrequisito Episcopo habet pariter Ius committendi Curam absque illius consensu, Cardin. Zedarell *in Clem. 1. sub num. 5. de excess. Pralat. Barbosa de offic. & potest. Episc. par. 3. allegat. 72 sub num. 185. Lotter. de re Benefic. lib. 1. quest. 33. sub num. 99. & seqq.* Et ratio rationis est, quia cui competit quod est plus, competit quoque quod est minus: Unde cum ad Abbatem pertineat omnimoda Iurisdictione, atque potestas instituendi & destituendi, quod est plus: absque dubio ad eum pariter spectare debet institutio authorizabilis quoad Curam: alias enim non esset concessum Ius instituendi, & destituendi, cum exemptione omnimoda a Iurisdictione, & privative quoad Episcopum, si ad istum spectare deberet institutio authorizabilis, quæ dicitur pars exem-

1882

exemptionis, quamvis juxta opinionem Felip.
in cap. Auditis, sub num. 8. de prescript. sit mini-
 ma pars exemptionis, ut prosequitur *Rota in d.*
Burgen. Jurisdictionis super commissione Cura, &
actibus Parochialibus coram d. Falconerio, ibidem,
sub eodem num. 3.

1714. 23. Febr. — Non officit, quod prædicta 1883

Institutio autorizabilis ad solum Episcopum spe-
 ctet, ita ut ab Inferiore præscribi, vel per ali-
 quam consuetudinem acquiri nequeat, Hostien.
in cap. cum satis, de offic. Archidiacon. quia, vel
 agitur de Abbate habente Ecclesiam Parochialem
 pleno Jure subjectam, cum omnimoda Jurisdi-
 ctione, sive Ecclesiæ exemptione, etiam quoad
 Populum, & tunc illi videntur ex privilegio
 concessa Iura Episcopalia, ac per consequens
 ipsa Institutio autorizabilis: Vel agitur de Ab-
 bate habente Ecclesiam pleno Jure unitam, abs-
 que exemptione Populi, & eo casu quamvis In-
 stitutio autorizabilis sit impræscriptibilis jure
 proprio, attamen præscribi potest, ut Abbas
 eam exerceat tanquam Vicarius Episcopi, ut be-
 ne probat Cardin. Zabarell. *in Clem. 1. de excess.*
Prelat sub num. 5. Felin in cap. Auditis, sub nu. 8.
de prescript. ubi declarat, dictam Institutionem
 procedere in illis Ecclesiis, in quibus Vicarli
 instituuntur perpetuo, nam quando instituuntur
 ad tempus, quia sunt Ecclesiæ de Mensa, &
 Abbas instituit & destituit pro libito, tunc absque
 dicta distinctione res transit sine ulla dubietate,
 ut pluribus relatis prosequitur *Rota in d. Burgen.*
Jurisdictionis super commissione Cura, & actibus
Parochialibus coram d. Falconerio ibidem, sub
num. 4.

1714. 13. Maii. — Sacræ Indicis Congregationis 1884

Decreto damnati, & prohibiti fuerunt undecim
 Libri, ubicunque, & quocunque idioma-
 te impressi, imprimendive: Nemo cujuscunque gra-
 dus & conditionis eos impofterum vel imprimat,
 vel

vel legat, vel retineat: Si quis interim habuerit, Inquisitoribus, seu Locorum Ordinariis a præsentis Decreti notitia tradat, sub pœnis in Indice Librorum prohibitorum contentis. Unus ex eis, in ordine octavus facit ad rem nostram, & est sequens, videlicet: *Liturgia seu Liber Precum communium, & administrationis Sacramentorum, aliorumque Rituum, atque Cæremoniarum Ecclesiæ, juxta usum Ecclesiæ Anglicanæ, &c. Londini 1681.* Ita habetur in Bullar. Roman. seu Continuat. ejusd. par. 2. pag. 447. juxta novissimam editionem Luxemburgensem de Anno 1727.

1714. 27. Jun. — Curæ Animarum exercitium 1885

fert secum cujuslibet Dignitatis assequendæ idoneitatem: unde Parochus respectu hujusmodi idoneitatis resultantis ab exercitio Curæ, quod de tempore suæ provisionis gerebat, facit justificare Litteras Apostolicas super eadem provisione, ut dixit & firmavit *Rota in Bovinen. Archiepiscopus* coram Scotto, apud Monacelli in *Formulario Legali-Prælico*; par. 4. in fine, decis. 13. sub num. 1. ubi etiam sub num. 11. dictum fuit, quod prælatio in Beneficio Parochiali, ad quod duo aspirent, alter omni prorsus macula abstersus, alter vero de crimine imputatus cum subsecuta absolutoria *ex baltenus deductis*, danda non esset; quia in his terminis dicta absolutoria fortasse insufficiens reputanda foret.

1715. 12. Jan. — Possunt Sponsi valide Matrimonium 1886

contrahere, quando Parochi inchoatâ jam Missâ, legunt Sacrosancta Dei Evangelia, juxta casum, quem sic resolvit *Sacra Congregatio Concilii in Amerino Matrimonio*, & etiam antea in eadem, sub die 15. Decembris 1714. Libr. 64. Decretor fol. 437. & Libr. 65. fol. 71. ut refert Ursaya Disceptat. Eccles. tom. 2. par. 1. disceptat. 10. sub num. 141 ubi etiam sub num. 144. & 145. addit, quod possunt dicti Sponsi Matrimonium itidem valide contrahere, quando per eorum Parochias ambu-

lapti-

lantibus Parochis, Vir coram Testibus, eis dicat, *Questia è mia Moglie*, & e contra eisdem dicat Mulier, *Questio è mio Marito*, juxta casum, quem decidit *eadem Sacra Congregatio in Sarzanen.* 1648. 15. Februarii, *Libr.* 18. *Decretor.* fol. 152. Vel quando de sero redeuntibus Parochis ad eorum Domos, Sponsi illos expectantes, ante januam coram Testibus, eis dicant, *Vedete, questia è mia Moglie*, & Mulier subjungat, *Vedete, questio è mio Marito*, juxta casum, quem resolvit *eadem Sacra Congregatio in Patavina* 1669. 11. Maii *Libr.* 26. *Decretor.* fol. 227. a tergo: Vel denique vocando Parochum in Domo tertiæ Personæ positæ extra Parochiam, ad hoc, ut dictus Parochus nullam habeat difficultatem accedendi, juxta casum, quem decidit *eadem Sacra Congregatio in Tolentina* 1671. 28. Novembris, *Lib.* 27. *Decretor.* fol. 260.

1715. 23. Febr. — Dominicus Nanzi Presbyter 1882
Terræ Pizzuli de Dicecesi Aquilana, Curatus Ecclesiæ Parochialis S. Mariæ de Paradiso ejusdem Terræ, ad sedandum quemdam popularem tumultum, medium se inter corrixantes posuit, atque lethaliter vulneravit Thomam Maronarium eo tempore, quo exoneratus fuit venatorius sclopus non pilis, sed parvis globulis onustus, quem in manibus habebat, absque animo & voluntate committens homicidium, imo & casualiter, & sola intentione tollendi jurgia jam exorta, & solum timorem incutiendi: Erat Parochus Loci, ubi aderant corrixantes, ex quo Parochi ex officio tenentur procurare pacem suorum Parochianorum, juxta Soccin. Sen. cap. 2. num. 96. de Libell. oblat. & firmavit Rota decis. 305. num. 1. par. 26. recent. Ea autem, quæ ex improvviso casu potius quam fraude accidunt, fato plerumque, non noxe imputantur juxta text. litteral. in leg. 1. in fine, Cod. ad leg. Compilato desuper Processu, atque habita Pace, absolutus fuit Pa-

Parochus ab Homicidii reatu, cum declaratione tamen, quoad Irregularitatem incursum, ut ad Sanctam Sedem pro absolutione recursum haberet. Porrecto igitur a dicto Parocho supplici libello ad summum Pontificem, ab eoque remissa instantia Sacrae Congregationi Concilii, hæc bis denegavit gratiam dispensationis, deinde respondit *Expediet*: & denique rescripsit *Pro Gratia, dummodo non celebret in Loco commissi delicti, & per viginti milliaria circumcirca*: Novis vero datis humillimis precibus, ampliavit *Pro Gratia, ut possit celebrare in Loco commissi delicti*: Ex hac ultima Gratia ortum fuit Dubium, an dictus Parochus indigeret nova gratia pro continuatione sui muneris Parochialis; ad quod Dubium tollendum, exhibitum fuit supplex Memoriale; & Sacra eadem Congregatio Concilii dicto Anno 1715. die 23. Martii rescripsit *Non indigere dispensatione*. Ita Ursaya, qui bene scripsit in hac Causa ad favorem Parochi, *Disceptat. Ecclesiastic. tom. 1. par. 2. disceptat. 9. per tot.*

1715. 13. Apr. — Qui Dignitatem, aut Præbendam possident in Ecclesia Cathedrali vel Collegiata, habentem conjunctum onus Parochialis Officii, etsi applicent Missam Conventualem, quam per turnum, seu per vices suas celebrant, juxta cap. cum creatura, de celebrat. Missar. adhuc tamen & aliam celebrari atque applicari facere debent pro Populo suo, tanquam Curati, ut respondit *Sacra Concilii Congregatio in Amaltheiana ad septimum Dubium*; & antea in *Balnearum region. 1713. 19. Augusti ad Dubium sextum*, nec non & in *Sutrina 1709. 12. Januarii*, ac etiam in *Viterbien. 1708. 31. Maii*; ita referente Braschio in *Promptuario Synodali, cap. 107. sub num. 34 pag. 570.*

1715. 11. Maii. — Cum in Civitate Camerini præter Ecclesiam Cathedralem adsit & Collegiata S. Venantii: quaesitum fuit, *An Parochus*
Colp-

1888

1889

Collegiata in Processionibus, in quibus intervenit utrumque Capitulum, incedere debeat a sinistris Parochi Cathedralis, etiam cum Stola? Et Sacra Rituum Congregatio in Camerinen. Præminentiæ, ad septimum Dubium, respondit *Affirmative*, ut habet Urfaya, qui scripsit in hac Causa, *Disceptat. Ecclesiasticar. tom. 1. par. 2. disceptat. 26. sub num. 112.* ubi dixerat sub num. 72 quod Cura Animarum in dicta Ecclesia Collegiata residet penes illius Capitulum amovibiliter & ad suum nutum deputare solitum pro Curæ exercitio alterum ex Capellanis propriæ Ecclesiæ: Cum igitur Capellanus taliter deputatus, in iisdem Processionibus interveniat, non veluti exercens Curam, quia Processiones non sunt de Functionibus Parochialibus, juxta Decreta relatâ per Matthæucc. in *Offic. Cur. Eccles. cap. 36. sub num. 19* sed tanquam merus Capellanus, non potest gaudere præcedentia in aliqua Functione, nisi juxtagradum, quem in ea repræsentat, Frances de *Eccles. Cathedr. cap. 33. sub num. 151.* Lotter. de *Re Benefic. lib. 1. cap. 15 sub num. 32.* Gratian. *disceptat. 298. sub num. 26 & seqq.* Pignatell *tom. 4. consultat. 28. sub num. 33.* Et ego met retuli in mea Collectione de Sacris Ritibus *sub numer. margin. 1354*

1715. 16. Nov. — Extat in Comitatu Trebiri de Diocesi Spoletana quædam Villa, quam vocant Lapidiam, alpestribus undique montibus circumdata, in qua aderant olim celeberrima Monasteria cum pluribus Grangiis, sive Oratoriiis & Sacellis sylvestribus, & inter ea Ecclesiæ S. Archangeli, & S. Mariæ, quæ in spiritalibus & temporalibus regebantur per Monachos. Hujusmodi Ecclesiæ postea disunitæ fuerunt, & reversæ sub libera dispositione Episcopi Spoletani, qui unam ex illis, videlicet Ecclesiam S. Mariæ erexit in Parochialem, facta illi unionē duarum Ruralium Ecclesiarum, scil. S. Archangeli

1890

geli, & S. Jo: Baptistæ. Postmodum vero occasione Visitationis Episcopalis Populus dictæ Villæ Lapidæ, subiectus Ecclesiæ Parochiali S. Mariæ, exposuit, quod hujusmodi Ecclesiæ Parochialis tanquam collocata in asperitate montium, erat nimis incommoda eidem Populo pro habendis Sacramentis & spiritualibus Pabulis: ideoque supplicavit, ut Parochialitas & Cura transferri deberet ad Ecclesiam S. Bernardini sitam in planitie, & ad pedes montium, ubi aderant Populus & Habitantes: quæ Ecclesiæ constructa fuerat per Populum, cum institutione Confraternitatis. Episcopus itaque Delegatus Apostolicus, considerata exorbitanti distantia Habitationum & Domorum Populi ab Ecclesiâ Parochiali S. Mariæ, causa cognita, transulit Parochialitatem & Curam ad dictam Ecclesiam S. Bernardini. Hanc facti seriem, cum mediate sequentibus, refert Ursula *Discepsation. Ecclesiast. tom. 9. part. 2. discepsation. 25 a numer. 1. ad 4.*

1715. 16. Nov. — Usque de tempore, quo dicta Parochialitas S. Mariæ translata fuit ad dictam Ecclesiam S. Bernardini cum pacto, quod ibi Parochus continuo residere deberet, Ecclesiæ S. Mariæ olim Parochialis, cum duabus Ecclesiis unitis S. Jo: Baptistæ, & S. Michaelis Archangeli, remanserunt dirutæ & profanatæ. Anno tamen 1642. inter reliquias murorum Ecclesiæ dirutæ S. Michaelis Archangeli, in quodam Pariete herbis & stirpibus arborum vestito, detecta fuit exigua Pictura, repræsentans Imaginem Beatæ Mariæ Virginis, quæ in tantam Miraculorum abundantiam profuebat, ut immensus Populus ad illam venerandam se conferret, copiosas faciendo eleemosynas. Hinc Episcopus Spoletanus consensit ut Universitas construeret elegantem Capellam & Altare miraculosæ Imagini, ut posset ibi Missa celebrari. Tractu ta-

189x

men

men temporis extracta ibi fuit pulchra Ecclesia, & ex oblationibus reddita conspicua, cum Domibus annexis pro duobus Capellanis. Parochus qui residebat in Ecclesia Parochiali S. Bernardini, post annos centum & quatuordecim residentiae ibidem continuo servatae, tentavit hisce diebus transferre dictam residentiam apud eandem Ecclesiam Imaginis miraculosa: Unde Populo recusante, introducta fuit Causa in Sacram Congregationem Concilii, ubi inter alia proposita fuerunt duo sequentia Dubia: nempe: Dubium secundum: *An Parochus teneatur retinere continuo Vicecuratum, seu alium Sacerdotem, & Capellanum ad exercendam curam in Ecclesia S. Bernardini intus Villam Lapidiam, ejus propriis sumptibus & expensis?* Et ad secundum Dubium eadem Sacra Congregatio Concilii in Spoletana Parochialitatis respondit, *In Ecclesia S. Bernardini* Dubium vero tertium fuit sequentis tenoris, videlicet: *An, & in qua Ecclesia ex praedictis Parochus teneatur residere: seu potius possit residere in alterutra?* Et Sacra Congregatio ad tertium Dubium respondit, *Satis provisum.* Ita habet Urfaya loco supra citato, a num. 8. ad 11. & sub n. 25. 28. & trik. seqq.

1715. 2. Dec. — Partita extracta ex Libro Parochi de statu Animarum plene fidem facit quoad continuationem Matrimonii, & ei omnino deferendum esse testantur Barbosa *de offi. & potest. Parochi*, par. 1. cap. 8. sub num. 1. Rodolph. *allegat* i 58. sub num. 5 & tenet etiam *Decisio* 86 sub numero. 2. par. 19. recentior quos omnes refert & sequitur Rota Lucana in *Januen. Appellationis Primogenitura de Gentilibus*, apud Palmam Nepotem *Decis. Rota Lucana lib. 5. decis. 467. sub num. 96 pag. 271*:

1716. 27. Jan. — Plebani Libris, quoad Matrimonia, Baptismata & alia, quae spectant ad ejus officium, plena fides est adhibenda, Genua d.

Scriptur. privat. lib. 5. quasi. 1. sub num. 16. & seqq.
 & iterum *quasi. 6. sub num. 5* & per tot. observans
 nostris temporibus vanum esse de hoc disputari,
 cum id apertissime sancitum sit in Sacra Tridentina
 Synoda sess. 24. tit. de reformat. Matrim. cap. 1
sub fin. versic. Habeat Parochus Librum: In eo enim
 loco amplissimi Patres decreverunt, ut Parochus
 Librum habere debeat, in quo omnia illa; quæ
 ad curam sibi subditorum spectant; fideliter des-
 cribat & adnotet: ex quo colligitur, quod illi
 quoque, sine ulla dubitatione super illis de qui-
 bus in Libro, fides adhibenda sit, præcipue cum
 ejus sit electa fides & industria. Frustra enim
 onus registrandi in Libro suo ei imponeretur,
 nisi quoque fides apud omnes publice faceret; ac
 plene probaret, ut ait Burattus *decis. 781. sub*
num. 6. & seq. quia sumus in his, quæ spectant ad
 ejus officium, ut pluribus cumulatis dixit *Rota*
Lucana in Lucana Legitimitatis, & Fideicom-
missi de Mazzolenis coram Lanzavecchia Negrino
apud Palmam Nepotem Decis. Rota Lucana lib. 5.
decis. 476. sub num. 26. & 27.

1716 27 Jan. — Dispensatio; & licentia des-
 ponsandi, probatur Libro Matrimoniorum ex
 supra registrata earundem descriptione, *decis.*
433 sub num. 6. par. 14. recent. nam alias, dispen-
 satione remota Parochus, conjungendo scienter
 affinitatis vinculo conjunctos, Excommunicatio-
 nis censuras incurrit, *Clem. unic. de Consanguin*
Sanchez de Matrim. lib. 7. dispus. 48. sub num. 4. Pa-
 nimol. *decis. 141. sub num. 2. 3. & 5.* quod delictum
 non est præsumendum in Parocho; *arg. leg. meri-*
to, ff. profocio, Emerix junior decis. 451. sub nu-
mer. 11. sed potius præsumitur dispensatio; &
 quidem talis, qualis de jure esse debet, & qua-
 lis ex cursu temporis præsumitur, ut prosequi-
 tur *Rota Lucana in d. Lucana Legitimitatis co-*
ram eodem, apud eundem, ibidem, sub num. 34.
35. & 36.

1716. 14. Febr. — Cessa a Canonicis Regularibus Lateranensibus S. Petri ad Aram Ecclesia Parochiali S. Mariæ in Cosmedin ad favorem Clericorum Regularium S. Pauli, cum onere annuæ præstationis septuaginta ducatorum; manutentio in possessione exigendi dictas annuas præstationes impediri non potest prætextu diminutionis causæ corresponsivæ, ob quam solutio asseritur promissa, quando plures adsunt expressæ causæ in contractu; addita clausula *nec alias, aliter, nec alio modo*, prout dixit atque firmavit *Rota in Neapolitana Manutentionis* coram Cerro, apud Posthium de Manutenen. in novissim. addit. decis. 69. per totam, pag. mibi 93. & egomet retuli in mea Collectione pro Regularibus cujuscunque Ordinis, tom. 3. sub numer. marginal, 1295. pagin. 565.

1893

1716. 14. Mar. — Cum ageretur de Matrimonio contracto ab illis, qui propter impedimenta inventa in Loco Domicilii, se transfulerant ad alium Locum, prævia tamen protestatione, quod illuc accedebant, ut ibi Incolatum haberent, & cum exhibitione renovandi consensum; rescriptum fuit pro consensu renovatione ad cautelam coram Parocho Loci, in quo Matrimonium contraxerant, ut rescripsit *Sacra Concilii Congregatio in Hidruntina, seu Licen. Matrimonii*, lib. 66. Decretor. pag. 89. apud Ursayam *Discepsation. Ecclesiasticar. tom. 7. par. 2. discepsation 25 sub numer. 74.*

1896

1716. 26. Jun. — Agnoscentes Incolæ Loci de Narvarte, sexaginta circiter compositi domibus, plerisque inter se diffitis etiam per spatium medietatis Leucæ, ob non existentiam alterius Ecclesiæ, quam Parochialis, quod in diebus festivis omnes accedere nequirent ad illam unidam Missam, quam vocant *Popularem*, per Parochum celebrari solitam, ne Pastores, cæterique Parochiani Urbani Sacrum audire omitte-

1897

rent, ob impossibilitatem, & periculum relin-
quendi omnes simul eodemque tempore proprias
domos, & armenta, operæ pretium duxerunt
instare coram Ordinario Pampilonensi, ut in
adjutorium Divini Cultus destinaret aliquem Ca-
pellanum, qui in diebus de præcepto festivis tan-
tum alteram celebraret Missam in Aurora, ad
hoc ut una simul consultum esset Cultui Divino,
& propriis incumbentiis, aliisque domesticis
necessitatibus: Et voti compotes affectu reman-
ferunt, nam idem Ordinarius, audita depositio-
ne viginti sex testium super expositis ab Univer-
sitate ejusdem Loci inductorum, & recogno-
scens etiam ex depositione aliorum testium ex
parte Parochi examinatorum super redditibus
certis ejusdem Parochialis, quod isti non ascen-
derent, nisi ad ducatos triginta, sententiam de-
finitivam protulit, in qua condemnavit Patro-
num, ejusque in Patronatu successores, ad ex-
trahendos ex suis decimis annuos ducatos viginti
pro dicto Capellano desuper celebraturo in Au-
rora, reservato tamen eidem Patrono jure illum
nominandi, ut habet *Rota Romana in Pampilo-
nen. Missa in Aurora coram Althann, apud Pal-
mam Nepotem, decis. lib. 5. decis. 418.* ubi facti
series.

- 1715 26. Jun. — In prædicto autem casu tantum 1892
abest, quod de injustitia doceri valeat, ut potius
e converso justitia undique perspicua effulgeat ex
ipsa dispositione Sacri Concilii Tridentini in cap.
4. de reformat. sess. 21. In eo enim non solum de-
mandatur, quod Episcopi cogere debeant Re-
ctores Parochialium, vel alios ad quos pertinet,
sibi tot Sacerdotes adiungere, quot sufficiant ad
Sacramenta exhibenda, & *Cultum Divinum cele-
brandum*, sed etiam præcipitur, si Parochiani
ob distantiam, seu difficultatem, sive magnum
incommodum ad percipienda Sacramenta, &
Divina Officia audienda accedere nequeant, Pa-
rochias

rochias dividi, novaeque pro eisdem Parochianis distantibus construi, cui ultimæ parti etiam consonat dispositio textus in *cap. ad audientiam, de Ecclos. adifican.* & de utraque testatur Fagnanus in *d. cap. sub num. 16. & plur. seqq.* Ab huiusmodi profecto clara dispositione in necessarium consequens emergit, quod concurrentibus in hypothese omnibus illis causis ibi expressis, utpote concludenter probatis per tot testes, si erat in facultate Episcopi devenire ad novæ Parochiæ erectionem intra illius limites, etiam invito Rectore ejusdem Ecclesiæ Matricis; quanto fortius valuit, mitius agendo, condemnare, & cogere Patronum, ejusque successores pro tempore, ad eligendum alterum Capellanum pro celebrando Missam in Aurora, ad eorum libitum nominandum, eique per Patronos pro tempore ad extrahendos dictos annuos, ducatos viginti, ut prosequitur *Rota in d. Pampilonen. Missa in Aurora, coram eodem apud eundem, ibidem, a num. 3. ad 5.*

1716. 26. Jun. — Nullum gravamen desumi valet, quod fuerit condemnatus dictus Patronus ad subministrandam eidem Capellano prædictam tenuem congruam ducatorum viginti: nam si Parochus ex fructibus certis, juxta depositionem testium, non recipit nisi ducatos triginta, qui ex decimis sibi solvuntur ab eodem Patrono, cogi utique minime potuit idem Parochus ad dictam subministrationem ex aliis emolumentis sibi eventualiter obvenientibus ex spontaneis Parochianorum oblationibus, cum hæc, tanquam incertæ, subiici nequeant dicto oneri certo, quando alias neque sunt imputabiles in principalem congruam ipsi Parocho debitam, *Gregor. decis. 425 sub num. 8. & patet etiam ex decis. 420 sub num. 2 par. 1. recent. & Parochiani non tenentur, nisi in subsidium, quatenus scilicet satis non fiant decimæ, cæterique fructus certi ad Paro-*

thialem spectantes, ex Sacro Concilio Tridentino sess. 21. cap. 4. & sess. 24. cap. 13. de reform. Evidens exinde redditur, quod omni cum iustitia idem Patronus, ejusque successores fuerunt condemnati ad eandem subministrationem faciendam Capellano a se ipsis nominando, qui sicuti Patroni percipiunt cunctas decimas hujus Parochiæ, ut deponunt testes ab utraque parte examinati, ita ex illis solvi debet dicta subministrationis, Fagnan. in cap. cum contingat, de decim. sub num. 44. & seqq. cum eisdem decimis insitum sit onus, etiam de Jure Divino, sustentandi Ministros Parochialis Ecclesiæ, Can. omnes decime 17. quest. 7. cap. cum sua, de decim. cum pluribus aliis citatis a Rota in d. Pampilonen. Missæ in Aurora, coram eodem, apud eundem, ibidem a num. 6 ad 10.

1716. 26. Jun — Nec obistere visa fuit oppositio 1900.
Parochi, ejusque denegatus consensus: quoniam urgente, ut hic, necessitate constituendi Capellanum in adimplementum celebrationis Cultus Divini, Parochi dissensus & oppositio non attenditur, cum tunc agatur pro implemento suæ obligationis, Fagnan. in cap. cum contingat, de decim. sub num. 42. & seqq. eoque fortius, quando, prout in casu, juxta Canonistarum opinionem, de qua dictus Fagnan. in cap. ad audientiam, de Eccles. adific. sub num. 20. vers. ideoque, idem Parochus nullam habet causam contradicendi, tum quia præjudicium allegatum quoad diminutionem oblationum, quæ ipsi Parocho fieri solent in celebratione Missæ Popularis, ex quo etiam admissa aliqua illarum diminutione adhuc Parochus remaneret congrue provisos, cum de præsentibus, comprehensis illis ducatis triginta subministratis a Patrono, percipiat annuos ducatos 350. juxta depositionem testium illius Universitatis de Narvarte, vel saltem ducatos ducentos juxta testes ab ipso Parocho inductos: & ulterius,

rius si non adessent prædictæ decimæ a Patrono possessæ, stante hujusmodi necessitate valeret etiam Ordinarius illi assignare ratam dictarum obventionum, absque consensu Rectoris, juxta opinionem Fagnan. *in d. cap. cum contingat, de decim. sub d. num. 42. & seqq.* tum etiam, quia favor, & augmentum Cultus Divini similia præjudicia non curat, sed longe antecellit ut inquit text. *in cap. ad audientiam, de Eccles. adific. Seraphin. decis. 847. sub num. 3.* alique relati a Rosa *in d. Pampilonen. Missæ in Aurora*, coram eodem, apud eundem, *ibidem a num. 10. ad fin.*

1716. 8. Aug. — Non valentibus, vel non volentibus Regularibus associare Cadavera ad propriam Ecclesiam, possunt illa expectare in janua ejusdem Ecclesiæ, prout non teneri accedere juxta alias resoluta rescripsit *Sacra Congregatio Episcoporum & Regularium in Tudertina Funerum ad primum Dubium*, & antea declaravit *in Auximana Associationis Cadaverum 1708. 17. Augusti*, apud Ursayam *Disceptat. Ecclesiastica. tom. 7. par. 1. disceptat. 6 sub num. 73.*

1716. 13. Sept. — Et si plures circumferantur Methodi tradendi, seu docendi Doctrinam Christianam, tamen pro nullo alio est prætermittendus Libellus a pio & docto Cardinali Bellarmino editus jussu Clementis Octavi: Quapropter Episcopus jubeat, ut per Parochos, aliosque illam docentes, adhibeatur idem Libellus, quo utendum esse decrevit *Clement. XI. in Edicto ejus jussu promulgato*, §. 3. juxta Constitutionem 128 Urbani VIII. quæ incipit *Ex debito*, §. 6. apud Braschium *in Promptuario Synodali, cap. 10. sub num. 27.*

1716. 3. Oct. — Occasione Visitationis Villæ Vallis Longæ de Oppido Leonissæ in Spoletana Diocesi, quam anno 1712. fecit modernus Episcopus, insteterunt Habitatores ejusdem Villæ pro dismembratione a Parochia Plebis S. Mariæ

& S. Donati, & post multos tractatus, tandem Thomas Petronius utriusque Ecclesiæ Parochus die 18. Octobris ejusdem anni 1712. suum præstitit consensum dictæ dismembrationi a dicto Episcopo deliberatæ, sed cum sequentibus sex conditionibus: *Prima*, quod teneretur dictus Petronius dare quolibet anno scuta tria novo Parocho pro adimplemento obligationis viginti scuto Missarum: *Secunda*, quod omnia Emolumenta incerta Ecclesiæ dismembrandæ pertinerent ad novum Parochum: *Tertia*, quod loco Decimarum Petronio debitarum in pecunia numerata, daretur eidem solum unam Cuppam frementi pro quolibet Foculari: *Quarta*, quod Sanctissimi Vallis Longæ, vita durante ejusdem Petronii teneretur eidem quolibet Mense dare scutum unum monetæ Regni: *Quinta*, quod novus Parochus obligatus esset accipere Oleum Sanctum a manibus antiqui Parochi S. Donati, quodque, in signum recognitionis ejusdem Ecclesiæ S. Donati, teneretur quolibet anno illi dare Cereum unius libræ, tradendum & consignandum in Dominica infra Octavam ejusdem Sancti, una cum dictis duodecim annuis scutis monetæ Regni: *Sexta* tandem, quod durante vita dicti Petronii, posset iste habere usum unius Domunculæ, & usum fructum unius parvi Horti, seu Sylvæ, ut habet Ursula Disceptat. Eccles. tom. 8. par. 1. disceptat 19. sub num 6 & 7.

1716. 3. Oct. — Post duos dies a stipulatione dicti Instrumenti, nempe die 20. Octobris ejusdem anni 1712. Episcopus Dœcesanus devenit ad actualem dismembrationem Parochiæ, cum infertione & repetitione omnium & sex supra memoratarum conditionum: contulitque novam Parochiam Natario Nicolino, omnes dictas condiciones libenter acceptanti, & coram omni Populo gratias agenti. Hodie vero nescitur, quo spiritu ductus idem Natarius Nicolaus, com-

moto

motu Populo, ejus nomine recursum habuit ad Regium Tribunal, & inde ad Sacram Congregationem Episcoporum & Regularium, & quamvis nullibi fuerit auditus, adhuc perseverat in violatione eorum omnium; quæ jam læto animo approbavit, ita ut tandem, habito etiam recurso ad Sacram Congregationem Concilii, concordatum fuit Dubium circa subsistentiam Dismembrationis, cum prædictis sex conditionibus. Dubium autem fuit sequens videlicet: *An subsineatur Dismembratio cum conditionibus in ea apposis?* Et Sacra Concilii Congregatio in Spoletana Dismembrationis Parochiæ respondit: *Dilata, & firmetur statu utriusque Parochiæ, non retardata tamen executione Dismembrationis*, ut prosequitur Ursaya loco supra citato, a num. 9. ad 11. & sub num. 26.

1716. 7. Dec. — Generali innixus regulæ, quod 1903
Ecclesia sita intra limites alicujus Parochiæ, illi subiaceat, Archipresbyter Ecclesiæ Parochialis S. Pancratii geminas excitavit prætensiones contra Rectorem alterius Ecclesiæ S. Sebastiani de Jurepatronatus Comitum de Oriolis intra illius fines existentis: quarum prima stetit in eo, quod eidem Archipresbytero uti Parocho liceret pro sui libito Doctrinam Christianam docere in altera Ecclesia S. Sebastiani, ibique prædicare Populo, Sacramenta in Paschate ministrare, solemniter celebrare, quæstuari facere per Officiales Confraternitatis, aliasque omnes Ecclesiasticas functiones exercere, quas posset peragere in sua Ecclesia Parochiali: Altera vero prætensio in eo fuit, quod Rector, seu Beneficiarius Ecclesiæ S. Sebastiani non posset in hac sua Ecclesia benedicere Cineres, Candelas, Palmas, Ova, aut alios cibos Paschales, nec Mulieres post partum, minusque ibi Missam celebrare in diebus festivis Nativitatis, & Resurrectionis Domini, nec Sacramentum Pœnitentiæ Populo ministrare

extra tempus Paschale sine licentia ipsius Parochi; neque demum per se, vel per alios in eadem Ecclesia quæsturare, reservato tantum illi jure administrandi eas eleemosynas & oblationes, quæ sponte fierent per Fideles pro cultu particulari alicujus Imaginis, vel Altaris ejusdem Ecclesiæ. Hanc prætensionum narrativam habet *Rota in Forolipien. Jurium Parochialium coram Lancetta*, apud Pittonium *de Controvers. Patronor. tom. 2. allegat 75. sub num. 57. pag. 65. juxta editionem Venetam de Anno 1733. post Parmensem de Anno 1719.*

1716. 7 Dec. — Dictas prætensiones detulit idem 1906
 Archipresbyter ad Forum Episcopale in Judicio possessorio, & obtinuit: sicuti etiam coram A.C. ad quem ex parte Rectoris fuerat appellatum. Non ita tamen res se habuit in Sacro Rotæ Auditorio, ad quod Causa subinde devoluta fuit cum Commissionem a Signatura Justitiæ simpliciter signata cum Clausula *De Appellatione*: nam proposito Dubio: *An, & de cujus bono Jure constet quoad exercitium Jurium Parochialium in Ecclesia S. Sebastiani, etiam ad effectum Manutentionis?* Hodie distinctis Actibus vere Parochialibus ab illis, qui tales non sunt, *Constare de bono Jure utriusque, etiam ad effectum Manutentionis, juxta modum*, responsum fuit. Ut autem facilius evaderet hujusce quæstionis resolutio, censendum est in primis distinguendas esse supradictas prætensiones Archipresbyteri in antecedentibus Judicatis approbatas. Et quidem in eo, quod primam respicit circa libertatem ab eodem Archipresbytero prætentam exercendi Ecclesiasticas functiones, & Jura Parochialia in Ecclesia S. Sebastiani, contradicente istius Rectore, & Patronis, visum est; hujusmodi libertatem nullo modo illi posse competere, quippe quia Ecclesia Parochialis S. Pancratii, nullam in eadem Ecclesia S. Sebastiani subjectionem potest præten-
 dere

dere, aut imponere servitutem, neque illam in proprios usus Parochiales convertere, nisi probet hanc subjectionem & servitutem sibi ex aliquo privilegio, aut speciali Jure debitam esse, ad *Text. in cap. Dilectus, de Capel. Monach. Fagnan. in cap. ad audientiam, sub num. 9. & 10. de Eccles. adific. Cardin. de Luc. de Paroch. disc. 31. sub numer. 6.* unde clarum fit, quod potius assistentia Juris stat pro Rectore liberam suam Ecclesiam a tali subjectione asserente, ut prosequitur *Rota in d. Forolivien. Jurium Parochialium coram d. Lancetta, apud eundem Pittonium, loco supra citato sub num. 58.*

1716. 7. Dec. — Ea autem Juris assistentia, quam 1907.
e contrario deducere potest Parochus ratione situationis intra fines Parochiæ, non adeo absolute accipienda est, ut ei pro suo libito licitum faciat exercere Jura Parochialia, & Ecclesiasticas functiones in quavis Ecclesia intra fines suæ Parochiæ existente, sed tantum est intelligenda, ut operetur, quod Parochus sit solus in tota Parochia in exercitio Jurium Parochialium, absque eo quod in hujusmodi exercitio quisquam alius unquam se possit immiscere, & ita de facto Doctores interpretantur hanc Parochialem Jurisdictionem, Pignatellus *consultat. 103 sub numer. 15. & seqq. tom. 10. Monacel. part. 2. titul. 13. formul. 1. sub numer. 54. & seqq.* & dictum fuit in *Civitatis Plebis Jurium Parochialium 1708. 6. Junii coram Aufaldo.* Ac de facto non dissimilis fuit his Juris dispositionibus observantia in præsentî themate. Habemus enim in facto, quod circa prædictas functiones Parochiales in propria Parochia exercendas, nullum unquam impedimentum a Rectore S. Sebastiani præstitum fuit Archipresbytero S. Pancratii: sed e contra nunquam Archipresbyter, invito Rectore aut Patrono, potuit easdem functiones exercere in Ecclesia
S. Se-

499
S. Sebastiani: imo quoties id agere curavit, fuit per illos prohibitus, & per multos annos ante litem motam, hujusmodi prohibitioni acquiescit. Ex hac autem observantia, maxime cum sit dispositio Canonice consentanea, & roborata dicta qualitate coactiva, utriusque partis Jura optime declarari firmavit Sacrum Auditorium, ut prosequitur Rota in d. Forolipien. Jurium Parochialium coram d. Lancetta, apud eundem Pittonium, loc. supra citato, pag. 66. sub numer. 59. & 60.

716. 7. Dec. — Neque amplius immorandum esse in supradicto eodem sensu aliis, quæ possent concurrere, rationibus, visum est, cum pluries in Sacra Congregatione Concilii similes quæstiones ita fuerint definitæ, ut in Comen. Jurium Parochialium 1714. 9. Julii, ubi disputato Dubio, *An liceret Parocho independentem a Patronis exercere functiones Parochiales in Ecclesia seu Oratorio S. Jo: Baptista de Jure patronatus Fratrum de Trincanis ad sui libitum, iis invitis?* responsum fuit *Negative*: & in Spoletana Parochialitatis 1715. 16. Novembris, in qua cum Parochus habens suam Ecclesiam S. Bernardini, prætenderet exercere functiones Parochiales in Ecclesia S. Michaelis sita intra fines suæ Parochiæ, etiam si antea obtinuisset favorem resolutionem de anno 1686. reposita Causa sub prædicta die 16. Novembris, fuit dictum, *recedendum esse a decis.* & Parochum non posse functiones Parochiales exercere in Ecclesia S. Michaelis. Idque ipsum stabilitum jam pridem reperiebatur in Decretis generalibus Sacræ Rituum Congregationis 1703. 10. Decembris, a Clemente XI. confirmatis tanquam Legibus in quocunque Tribunali, ubi ad Dubium decimum septimum, *An Parochus, invitis Confratribus, docere possit Doctrinam Christianam in prædictis Ecclesiis, Oratoriis publicis, vel privatis, a Parochiali divisi?*

1908

respondum fuit *Negative*, ut prosequitur *Rota in d. Forolivien. Jurium Parochialium*, coram d. Lancetta, apud eundem Pittonium, loco supra citato, sub num. 61. & 62.

1716. 7. Dec. — His ita stabilitis quoad primam 1909
præfati Archipresbyteri prætensionem, quoad secundam circa Jus prohibendi supradicto Rectori S. Sebastiani, ne prærecensitas in facto functiones in sua Ecclesia valeat exercere, procedendum est cum distinctione: Quatenus enim hujusmodi Jus privativum exercendi functiones Ecclesiasticas respicit eas, quæ sunt vere Parochiales, sane diversimode judicari non potest, quam favore ipsius Parochi, ad quam procul dubio privativè quoad quemcunque Rectorem alterius Ecclesiæ vel Oratorii intra fines suæ Parochiæ existentis, earum exercitium spectat, ad Text. in cap. Pastoralis, de his, quæ fiunt a Pralat. & in cap. Dilectum, de Capell. Monach. & ita habet *Decisio* 214. sub num. 6 par. 6. recent. Quatenus vero ad alias extendi prætendatur functiones, quæ Parochiales non sunt, sed mere Sacerdotales, utique nullum Archipresbyter seu Parochus Ius habet eas prohibendi Rectori alterius Ecclesiæ, nisi ita ex aliquo privilegio aut pacto in Fundatione posito statutum esse docuerit, Ansaldo in *Civitas Plebis Jurium Parochialium* 1708. 16. Junii, §. Aut vero, & seq. Quales autem, & quot sint istæ functiones, quæ Parochiales dici debent, aut Sacerdotales, necessarium non existimatur singulariter explicare, cum satis illæ pateant ex generalibus Decretis Sacræ Rituum Congregationis a Clemente XI. approbatis, ut prosequitur *Rota in d. Forolivien. Jurium Parochialium* coram d. Lancetta, apud eundem Pittonium, loco supra citato, sub num. 63 64. & 65 ¶ Decreta Sacræ Rituum Congregationis, de quibus in hac parte Decisionis Rotalis, habes supra sub Anno 1703. 10. Decembris.

thialem spectantes, ex Sacro Concilio Tridentino sess. 21. cap. 4. & sess. 24. cap. 13. de reform. Evidens exinde redditur, quod omni cum iustitia idem Patronus, ejusque successores fuerunt condemnati ad eandem subministratorem faciendam Capellano a se ipsis nominando, qui sicuti Patroni percipiunt cunctas decimas hujus Parochiæ, ut deponunt testes ab utraque parte examinati, ita ex illis solvi debet dicta subministratio, Fagnan. in cap. cum contingat, de decim. sub num. 44. & seqq. cum eisdem decimis insitum sit onus, etiam de Jure Divino, sustentandi Ministros Parochialis Ecclesiæ, Can. omnes decima 17. quasi. 7. cap. cum tua, de decim. cum pluribus aliis citatis a Rota in d. Pampilonen. Missa in Aurora, coram eodem, apud eundem, ibidem a num. 6 ad 10.

1716. 26. Jun — Nec obistere visa fuit oppositio Parochi, ejusque denegatus consensus: quoniam urgente, ut hic, necessitate constituendi Capellanum in adimplementum celebrationis Cultus Divini, Parochi dissensus & oppositio non attenditur, cum tunc agatur pro implemento suæ obligationis, Fagnan. in cap. cum contingat, de decim. sub num. 42. & seqq. eoque fortius, quando, prout in casu, juxta Canonistarum opinionem, de qua dictus Fagnan. in cap. ad audientiam, de Eccles. edific. sub num. 20. vers. ideoque, idem Parochus nullam habet causam contradicendi, tum quia præjudicium allegatum quoad diminutionem oblationum, quæ ipsi Parocho fieri solent in celebratione Missæ Popularis, ex quo etiam admissa aliqua illarum diminutione adhuc Parochus remaneret congrue provisos, cum de præsentis, comprehensis illis ducatis triginta subministratis a Patrono, percipiat annuos ducatos 350. juxta depositionem testium illius Universitatis de Narvarte, vel saltem ducatos ducentos juxta testes ab ipso Parocho inductos: & ulterius,

1900

rius si non adessent prædictæ decimæ a Patrone possessæ, stante hujusmodi necessitate valeret etiam Ordinarius illi assignare ratam dictarum obventionum, absque consensu Rectoris, juxta opinionem Fagnan. in d. cap. cum contingas, de decim. sub d. num. 42. & seqq. tum etiam, quia favor, & augmentum Cultus Divini similia præjudicia non curat, sed longe antecellit ut inquit text. in cap. ad audientiam, de Eccles. adific. Seraphin. decis. 847 sub num. 3. aliique relati a Rota in d. Pampilonen. Missæ in Aurora, coram eodem, apud eundem, ibidem a num. 10 ad fin.

1716. 8. Aug. — Non valentibus, vel non volentibus Regularibus associare Cadavera ad propriam Ecclesiam, possunt illa expectare in janua ejusdem Ecclesiæ, prout non teneri accedere juxta alias resoluta rescripsit *Sacra Congregatio Episcoporum & Regularium in Tudertina Funerum ad primum Dubium*, & antea declaravit in *Auximana Associationis Cadaverum* 1708. 17. Augusti, apud Urfayam *Disceptat. Ecclesiastica*. tom. 7. par. 1. disceptat. 6 sub num. 73.

1901

1716. 13. Sept. — Et si plures circumferantur Methodi tradendi, seu docendi Doctrinam Christianam, tamen pro nullo alio est prætermittendus Libellus a pio & docto Cardinali Bellarmino editus jussu Clementis Octavi: Quapropter Episcopus jubeat, ut per Parochos, aliosque illam docentes, adhibeatur idem Libellus, quo utendum esse decrevit *Clemens XI. in Edicto ejus jussu promulgato*, §. 3. juxta Constitutionem 128 Urbani VIII. quæ incipit *Ex debito*, §. 6. apud Braschium in *Promptuario Synodali*, cap. 10. sub num. 27.

1902

1716. 3. Oct. — Occasione Visitationis Villæ Vallis Longæ de Oppido Leonissæ in Spoletana Diocesi, quam anno 1712. fecit modernus Episcopus, insteterunt Habitatores ejusdem Villæ pro dismembratione a Parochia Plebis S. Mariæ

1903

& S. Donati, & post multos tractatus, tandem Thomas Petronius utriusque Ecclesiæ Parochus die 18. Octobris ejusdem anni 1712. suum præstitit consensum dictæ dismembrationi a dicto Episcopo deliberatæ, sed cum sequentibus sex conditionibus: *Prima*, quod teneretur dictus Petronius dare quolibet anno scuta tria novo Parocho pro adimplemento obligationis viginti scuto Missarum: *Secunda*, quod omnia Emolumenta incerta Ecclesiæ dismembrandæ pertinerent ad novum Parochum: *Tertia*, quod loco Decimarum Petronio debitarum in pecunia numerata, daretur eidem solum unam Cuppam frumenti pro quolibet Foculæ: *Quarta*, quod Sanctissimi Valis Longæ, vita durante ejusdem Petronii teneretur eidem quolibet Mense dare scutum unum monetæ Regni: *Quinta*, quod novus Parochus obligatus esset accipere Oleum Sanctum a manibus antiqui Parochi S. Donati, quodque, in signum recognitionis ejusdem Ecclesiæ S. Donati, teneretur quolibet anno illi dare Cereum unius libræ, tradendum & consignandum in Dominica infra Octavam ejusdem Sancti, una cum dictis duodecim annuis scutis monetæ Regni: *Sexta* tandem, quod durante vita dicti Petronii, posset iste habere usum unius Domunculæ, & usum fructum unius parvi Horti, seu Sylvæ; ut habet Ursaya Disceptat. Eccles. tom. 8. par. 1. disceptat 19. sub num. 6 & 7.

1716. 3. Oct. — Post duos dies a stipulatione dicti Instrumenti, nempe die 20. Octobris ejusdem anni 1712. Episcopus Dæcesanus devenit ad actualem dismembrationem Parochiæ, cum insertionem & repetitionem omnium & sex supra memoratarum conditionum: contulitque novam Parochiam Natario Nicolino, omnes dictas condiciones libenter acceptanti, & coram omni Populo gratias agenti. Hodie vero nescitur, quo spiritu ductus idem Natarius Nicolinus, com-

moto

motu Populo, eius nomine recursum habuit ad Regium Tribunal, & inde ad Sacram Congregationem Episcoporum & Regularium, & quamvis nullibi fuerit auditus, adhuc perseverat in violatione eorum omnium, quæ jam læto animo approbavit, ita ut tandem, habito etiam recurso ad Sacram Congregationem Concilii, concordatum fuit Dubium circa subsistentiam Dismembrationis, cum prædictis sex conditionibus. Dubium autem fuit sequens videlicet: *An subsistatur Dismembratio cum conditionibus in ea oppositis?* Et Sacra Concilii Congregatio in Spoletana Dismembrationis Parochiæ respondit: *Dilata, & firmetur statu utriusque Parochiæ, non retardata tamen exequutione Dismembrationis*, ut prosequitur Ursaya loco supra citato; a num. 9. ad 11. & sub num. 26.

1716. 7. Dec. — Generali innixus regulæ, quod 1905
Ecclesia sita intra limites alicujus Parochiæ, illi subiaceat, Archipresbyter Ecclesiæ Parochialis S. Pancratii geminas excitavit prætensiones contra Rectorem alterius Ecclesiæ S. Sebastiani de Jurepatronatus Comitum de Oriolis intra illius fines existentis: quarum prima stetit in eo, quod eidem Archipresbytero uti Parocho liceret pro sui libito Doctrinam Christianam docere in altera Ecclesia S. Sebastiani, ibique prædicare Populo, Sacramenta in Paschate ministrare; solemniter celebrare, quæstuari facere per Officiales Confraternitatis, aliasque omnes Ecclesiasticas functiones exercere, quas posset peragere in sua Ecclesia Parochiali: Altera vero prætensio in eo fuit, quod Rector, seu Beneficiatus Ecclesiæ S. Sebastiani non posset in hac sua Ecclesia benedicere Cineres, Candelas, Palmas, Ova, aut alios cibos Paschales, nec Mulieres post partum; minusque ibi Missam celebrare in diebus festivis Nativitatis, & Resurrectionis Domini; nec Sacramentum Pœnitentiæ Populo ministrare

extra tempus Paschale sine licentia ipsius Parochi; neque demum per se, vel per alios in eadem Ecclesia quæstulare, reservato tantum illi jure administrandi eas eleemosynas & oblationes, quæ sponte fierent per Fideles pro cultu particulari alicujus Imaginis, vel Altaris ejusdem Ecclesiæ. Hanc prætensionum narrativam habet *Rota in Forolipien. Jurium Parochialium coram Lancetta*, apud Pittonium *de Controvers. Patronor.* tom. 2. allegat 75. sub num. 37. pag. 65. juxta editionem Venetam de Anno 1733. post Parmensem de Anno 1719.

1716. 7 Dec. — Dictas prætensiones detulit idem 1906
Archipresbyter ad Forum Episcopale in Judicio possessorio, & obtinuit: sicuti etiam coram A.C. ad quem ex parte Rectoris fuerat appellatum. Non ita tamen res se habuit in Sacro Rotæ Auditorio, ad quod Causa subinde devoluta fuit cum Commissionem a Signatura Justitiæ simpliciter signata cum Clausula *De Appellatione*: nam proposito Dubio: *An, & de cujus bono Jure constet quoad exercitium Jurium Parochialium in Ecclesia S. Sebastiani, etiam ad effectum Manutentionis?* Hodie distinctis Actibus vere Parochialibus ab illis, qui tales non sunt, *Constare de bono Jure utriusque, etiam ad effectum Manutentionis, juxta modum*, responsum fuit. Ut autem facilius evaderet hujusce quæstionis resolutio, censendum est in primis distinguendas esse supradictas prætensiones Archipresbyteri in antecedentibus Judicatis approbatas. Et quidem in eo, quod primam respicit circa libertatem ab eodem Archipresbytero prætentam exercendi Ecclesiasticas functiones, & Jura Parochialia in Ecclesia S. Sebastiani, contradicente istius Rectoris, & Patronis, visum est, hujusmodi libertatem nullo modo illi posse competere, quippe quia Ecclesia Parochialis S. Pancratii, nullam in eadem Ecclesia S. Sebastiani subjectionem potest prætendere

dere, aut imponere servitutem, neque illam in proprios usus Parochiales convertere, nisi probet hanc subjectionem & servitutem sibi ex aliquo privilegio, aut speciali Jure debitam esse, ad *Text. in cap. Dilectus, de Capel. Monach. Fagnan. in cap. ad audientiam, sub num. 9. & 10. de Ecclesi. adific. Cardin de Luc. de Paroch. disc. 31. sub numer. 6.* unde clarum fit, quod potius assistentia Juris stat pro Rectore liberam suam Ecclesiam a tali subjectione asserente, ut prosequitur *Rota in d. Forolivien. Jurium Parochialium coram d. Lancetta, apud eundem Pittonium, loco supra citato sub num. 58.*

1716. 7. Dec. — Ea autem Juris assistentia, quam 1907
e contrario deducere potest Parochus ratione situationis intra fines Parochiæ, non adeo absolute accipienda est, ut ei pro suo libito licitum faciat exercere Jura Parochialia, & Ecclesiasticas functiones in quavis Ecclesia intra fines suæ Parochiæ existente, sed tantum est intelligenda, ut operetur, quod Parochus sit solus in tota Parochia in exercitio Jurium Parochialium, absque eo quod in hujusmodi exercitio quisquam alius unquam se possit immiscere, & ita de facto Doctores interpretantur hanc Parochialem Jurisdictionem, Pignatellus *consultat. 103 sub numer. 15. & seqq. tom. 10. Monacel. part. 2. titul. 13. formul. 1. sub numer. 54. & seqq.* & dictum fuit in *Civitatis Plebis Jurium Parochialium 1708 6. Junii coram Ansaldo.* Ac de facto non dissimilis fuit his Juris dispositionibus observantia in præsentî themate. Habemus enim in facto, quod circa prædictas functiones Parochiales in propria Parochia exercendas, nullum unquam impedimentum a Rectore S. Sebastiani præstitum fuit Archipresbytero S. Pancratii: sed e contra nunquam Archipresbyter, invito Rectore aut Patrono, potuit easdem functiones exercere in Ecclesia
S Se-

S. Sebastiani: imo quoties id agere curavit, fuit per illos prohibitus, & per multos annos antelitem motam, hujusmodi prohibitioni acquievit. Ex hac autem observantia, maxime cum sit dispositioni Canonicae consentanea, & roborata dicta qualitate coactiva, utriusque partis Jura optime declarari firmavit Sacrum Auditorium, ut prosequitur *Rota in d. Feralivien. Jurium Parochialem coram d. Lancetta*, apud eundem Pittonium, loco supra citato, pag. 66. sub numer. 59. & 60.

716. 7. Dec. — Neque amplius immorandum esse in supradicto eodem sensu aliis, quæ possent concurrere, rationibus, visum est, cum pluries in Sacra Congregatione Concilii similes quæstiones ita fuerint definitæ, ut in Comen. Jurium Parochialium 1714. 9. Julii, ubi disputato Dubio, *An liceret Parocho independentem a Patronis exercere functiones Parochiales in Ecclesia seu Oratorio S. Jo: Baptista de Jure patronatus Fratrum de Trincanis ad sui libitum, iis invitis?* responsum fuit *Negative*: & in Spoletana Parochialitatis 1715. 16. Novembris, in qua cum Parochus habens suam Ecclesiam S. Bernardini, prætenderet exercere functiones Parochiales in Ecclesia S. Michaelis sita intra fines suæ Parochiæ, etiamsi antea obtinisset favorem resolutionem de anno 1686. repropoſita Causa sub prædicta die 16. Novembris, fuit dictum, *recedendum esse a decisio, & Parochum non posse functiones Parochiales exercere in Ecclesia S. Michaelis*. Idque ipsum stabilitum jam pridem reperiebatur in Decretis generalibus Sacræ Rituum Congregationis 1703. 10. Decembris, a Clemente XI. confirmatis tanquam Legibus in quocunque Tribunali, ubi ad Dubium decimumseptimum, *An Parochas, invitis Confratribus, docere possit Doctrinam Christianam in prædictis Ecclesiis, Oratoriis publicis, vel privatis, a Parochiali divisi?*

respondum fuit *Negative*, ut prosequitur *Rota in d. Forolivien. Jurium Parochialium*, coram d. *Lancetta*, apud eundem Pittonium, loco supra citato, sub num. 61. & 62.

1716. 7. Dec. — His ita stabilitis quoad primam 1709
 præfati Archipresbyteri prætensionem, quoad secundam circa Jus prohibendi supradicto Rectori S. Sebastiani, ne prærecensitas in facto functiones in sua Ecclesia valeat exercere, procedendum est cum distinctione: Quatenus enim hujusmodi Jus privativum exercendi functiones Ecclesiasticas respicit eas, quæ sunt vere Parochiales, sane diversimode judicari non potest, quam favore ipsius Parochi, ad quam procul dubio privativè quoad quemcunque Rectorem alterius Ecclesiæ vel Oratorii intra fines suæ Parochiæ existentis, earum exercitium spectat, ad Text. in cap. *Pastoralis*, de his, quæ sunt a Pralat. & in cap. *Dilectum*, de Capell. Monach. & ita habet *Deciso* 214. sub num. 6 par. 6. recent. Quatenus vero ad alias extendi prætendatur functiones, quæ Parochiales non sunt, sed mere Sacerdotales, utique nullum Archipresbyter seu Parochus Ius habet eas prohibendi Rectori alterius Ecclesiæ, nisi ita ex aliquo privilegio aut pacto in Fundatione posito statutum esse docuerit, Ansaldo in *Civitas Plebis Jurium Parochialium* 1708. 16. Junii, §. *Ant vero*, & seq. Quales autem, & quot sint istæ functiones, quæ Parochiales dici debent, aut Sacerdotales, necessarium non existimatur singulariter explicare, cum satis illæ pateant ex generalibus Decretis Sacræ Rituum Congregationis a Clemente XI. approbatis, ut prosequitur *Rota in d. Forolivien. Jurium Parochialium* coram d. *Lancetta*, apud eundem Pitonum, loco supra citato, sub num. 63 64. & 65 ¶ Decreta Sacræ Rituum Congregationis, de quibus in hac parte Decisionis Rotalis, habes supra sub Anno 1703. 10. Decembris.

1716. 7. Dec. — Neque dictæ functiones Paro-

1910

chiales desumi debent ex Synodali Constitutione Ecclesiæ Forölivienſis; ut per supradictum Archipresbyterum afferebatur; omisso enim, an efficaciam dictæ Constitutionis Synodalis obesse valeat defectus approbationis a Sancta Sede impetrandæ; juxta tradita per Cardin. de Luc. ad Sac. Concil. Trident. disc. 30. sub num. 9. ea satis est in præſenti responſio; quod præſata Synodus in ea parte, quia aliquas functiones mere Sacerdotales inter Jura Parochialia enumerat, non ſe habet (prout necesse foret) adverſative ad Juris diſpoſitionem; cui volitum fuerit in Diceceſi eſſe derogatum, ſed (ut convincitur ex lecturâ) procedit duntaxat præſuppoſitive; ſupponendo videlicet omnia Jura inibi deſcripta, eſſe revera mere Parochialia; ac proinde cum nitatur erroneo ſuppoſito, non eſt ad effectum, de quo agitur, attendenda, Anſaldus in *Neapolitana Jurium Parochialium* 1711. 13. Murſii, §. ſecluſa. Mihiſque viſ ulla fieri poteſt ſuper Fundatione; illa enim nihil aliud præſeſert favore Parochi & Archipresbyteri, quam quod in injungendo Rectori Eccleſiæ S. Sebaſtiani Miſſarum onere; excipitur celebratio in die Dominicæ Nativitatis, in Paſchate Reſurrectionis; & in die Adventus Spiritus Sancti; ea ſuperaddita ratione, quod hiſce temporibus Parochiani recognoſcant ipſorum Parochiam S. Pancratii; quod ſane nequaquam viſum eſt importare poſſe ſubjectionem ullam iſtius Eccleſiæ erga Parochiam, ſed ſolum concludere juxta litteram; quod recensitis diebus Sacrum Miſſæ Sacrificium non poſſit in dicta Eccleſia celebrari, prout ultro admittebat ipſe Rector S. Sebaſtiani. Quemadmodum igitur ex præmiſſis conſtat juxta diverſos reſpectus de bono Jure tam Parochi in exercendis privative Parochialibus Juribus & functionibus in ſua Parochia, quam Rectoris in exercendis aliis Functionibus

mere

inere Sacerdotalibus in propria Ecclesia cum ea libertate, quod Parochus non possit easdem Parochiales functiones in ista peragere, ita etiam utrique eorum ex eodem capite boni iuris in iisdem terminis concedendam esse Manutentionem conclusit *Rota in d. Forolivien. Jurium Parochialium coram d. Lancetta*, apud eundem Pittonium, loco supra citato, sub num. 66. & 67.

1717. 5. Mar. — Si Unio Ecclesiæ Parochialis facta sit cum certis obligationibus; illæ debent impleri per Vicarium dictæ Ecclesiæ unitæ, ita ut Vicarius dictas obligationes evitare non possit, nisi probet; quo pacto; sive qua ratione ab huiusmodi obligationibus solutus remanserit; juxta *Gloss. in cap. de Monach. verb. de proven. vers. si habent Ecclesiam, de Præben. Valenz. consil. 364. rubr. 1. vers. signa*, Merlin. *decis. 95. sub num. 10. vers. neque enim*. Unionis vero validitas impugnari non potest; quæ confirmata fuit per centenariam; ut ex adeo longo temporis spatio, de validitate ejusdem Unionis dubitare non sinit Garz. *de Benefic. par. 12. cap. 2. sub num. 121. Turicel. de Union. cap. 10. sub num. 13. accedente præsertim re judicata dictam Unionem canonizante Manzaned in decisione 783 & Carill. in decisione 162. quæ impedit*, quo minus huiusmodi exceptio amplius opponi possit; *Alexan. VIII. decis. 159 sub num. 1. & ita resolvit decis. 773. sub num. 4. par. 18. recens & ex eis dixit atque firmavit Rota in Celsonen. annue Præstationis coram Falconerio, decis. tom. 4. decis. 20 sub num. 1. 2. & 3.*
1717. 5. Mar. — Effectivæ provisiones Ecclesiæ Parochialis; nec non Beneficiorum ab illa dependentium ab Ordinario expeditæ ad nominationem, & præsentationem Dignitatis, cui facta fuit Unio ejusdem Ecclesiæ; clarissime demonstrant ipsam Unionem, prout bene ad rem observat Emerix Junior *decis. 947. sub num. 4 & extat etiam decisio 321. sub num. 11. par. 19 tom. 1. recens.*

1911

1912

recent. quibus non adversatur unica provisio Parochialis libere ab Ordinario facta, si sit simplex approbatio permutationis, & quidem facta sub expressa denominatione Vicariæ perpetuæ, quæ potius Unionem vigere supponit, Omnia in *Forolivien. Parochialis § Responsio*: Unionis autem effectuatio probatur ex actibus consecutivis ad Unionem, de qua idcirco dubitari non potest, cum tales actus illam procul dubio effectum habuisse convincant, Zabarell in *Clem. 1. quasi. 9. sub num. 10. de offic. Vicar.* Adden. ad Gregor. *decis. 196. sub num. 3.* Cardin. Cerr. *decis. 886. sub numer. 14.* aliique citati a Rota in *d. Celfonen. annue Præstationis* coram d. Falconerio, *ibidem*, sub num. 5. & 6.

1717. 5. Mar. — Revocata, vel dissoluta censeri nequit Unio Ecclesiæ Parochialis, nisi de tali revocatione & dissolutione concludentissime doceatur, ita quidem, ut si quoquo modo de ea dubitari contingat, contra illam pronunciandum sit, ad notata in puncto per Turricell. *de Union. cap. 22. sub num. 19. & seqq.* Quod si Ordinarius aliquam fecit provisionem, quæ laborabat manifesto nullitatis vitio, tanquam facta sine Concurso, qui citra nullitatem omitti non poterat in collatione Parochialis, nulla ratio de ea habenda est, ad tradita per Ricc. in *Prax. For. Eccles. par. 4. resol. 55. sub num. 1.* Barbof. *de offic. & potest. Parochi*, par. 1. cap. 2. sub num. 135. Dunozet sen. *decis. 47. sub num. 7. & seqq.* E si aliam fecit Ordinarius provisionem, quæ continebat meram approbationem permutationis, & insuper utraque habebat expressam præservativam iuris alieni, sicuti assertam conferentis voluntatem demonstrat non immutandi statum Beneficii, ita Unionis dissolutionem minime Inducit: quippe hæc non datur, quoties non constat de expressa voluntate Episcopi immutandi statum de scientia & patientia Patronorum, ut ex Carillo *decis. 162. sub num.*

1913

mer. 8. & seqq. prosequitur *Rota in d. Celfonen. annue Præstationis coram d. Falconerio, ibidem, sub num 7 & duob. seqq.*

1717. 15. Mar. — Attendi debet quasi possessio, ac ultimus status ad effectum excludendi Reservationes Apostolicas, juxta *Calderin in celebri consil. 28. de Præben. vers. & status præcedens, Lotter. de Re Benefic. lib. 1. quæst. 34 Simon. de Reservat. quæst. 70. Gregor. decis. 77. sub num 9 & 12. Penia decis. 823. sub num. 18. Arguell, decis. 110. sub num. 28. Ansaldo. decis. 9 sub num. 33. Fundator autem in Beneficio ab eo fundato potest in illius fundatione, tam expresse quam tacite & virtualiter, excludere Reservationes Apostolicas, apponendo legem, quod quocunque tempore vacet Beneficium, semper illius collatio fiat ad præsentationem possessoris Beneficii, prout ei permissum esse sæpe constanter responsum fuit, ut pluribus citatis præcedentibus Decisionibus dixit *Rota Romana in Compostellana Beneficii coram Althann apud Palmam Nepotem decis. tom. 5. decis. 499 sub num. 3. & 5.**

1914

1717. 28. Jun. — Dum Pater contemplatione Matrimonii, præter multa Bona, donavit Filio Juspatronatus, & Filius factus Patronus præsentavit Patrem ad Beneficium, sic Pater dicitur præsentatus a vero & legitimo Patrono, & quidem indutus qualitate Familiæ in Iure patronatus passivo primo loco invitatur, ut quemadmodum de Iure licite non poterat præteriri a Patrono, tanquam præsentatus a Testatore, *Decis. 122. sub n 1. & seqq. ac Decis. 331. sub n 1. & 2. par. 19. rec Priolus in Hortana Beneficii, Mutus in Favent. itidem Beneficii, ita eidem Patri proculdubio adjudicandum venit Beneficium, Molines in Camer. beneficij, Caprara in Tuden. Parochialis.* Nullo enim jure vetitum est, Filium posse Patrem præsentare, & e contra Patrem posse Filium nominare ad Beneficia de proprio Iure patronatus, ut plures tra-

1915

dunt citati a *Rota in Bituntina Jurepatronatus coram Crispo*, apud Pittonum doctissimum Almæ Urbis Advocatum (qui & postmodum fuit Auditor Benedicti Decimertii , ut dixi in Vita hujus Pontificis a me Italice conscripta) de *Controver. Patronor. tom. 2. allegat. 84. sub num. 48. & 49.* & egomet retuli in mea *Collectione de Concursu Parochialium*, sub *xumer margin 1638. juxta secundam editionem Paternam de Anno 1731.*

1717. 28. lun — Ex eo , quod Pater , donatis 1916
 Filio contemplatione Matrimonii pluribus Bonis una cum Iurepatronatus , fuit deinde a Filio factò Patrono præsentatus ad illud Beneficium , inferri non potest , quod hoc sit contra notum textum in *cap. per nostras , de Jurepatron.* ita ut dicta Præsentatio facta sit in fraudem Legis , & cum vitio Simonizæ elicitò ex secreta conventionè , sive pacto tacito donandi sub ea lege & conditione , ut Filius Donatarius præeligere deberet nominando personam Patris Donantis : etenim procedi debet cum distinctione communiter recepta , scilicet : aut , Donatio facta a Patre , extitit facta ad præcisum effectum præsentandi , & tunc recto jure præsumi debet facta in fraudem Legis : aut vero Donatio fuit penitus abdicativa & perpetua , & eo casu neutiquam dici potest fraudolenta , sed residet in arbitrio Filii Donarii præsentare Patrem Donantem , ut distinguunt communiter Doctores & Canonistæ in *cap. ex Infit de Jurepatron* ubi Panormitan. *sub num. 7.* Andr. *sub num. 3.* Butrius *sub num. 4.* Zabarell. *sub num. 1.* Dum igitur Pater Donans sese in perpetuum expoliavit de universo Iurepatronatus , & insuper in Donatione taliter stipulata adhibuit facultatem Ordinarii actum explicite convalidantis , in his circumstantiis posse evitari dictam censuram textus , plures firmanz adducti a *Rota in d. Bituntina Jurepatronatus coram eodem Crispo* , apud eundem Pittonium , *ibidem* , *sub num. 50.*

1717. 2. Iul. — Ut immunia ab oneribus Cameralibus redderentur Bona relicta per Angelum de Angelis cum onere Missarum tribus Capellanis ab ipso nominatis in ejus ultimo Testamento ; curarunt hæredes post obitum pii Testatoris, quod prædictæ Capellanix in Beneficia Ecclesiastica ab Ordinario erigerentur Cum autem ipse Ordinarius eorum votis annuere recusaverit, ulterior Causæ cognitio delata fuit ad Sacrum Rotæ Auditorium in gradu appellationis, unde hodie dato Dubio, *An sit locus erectioni Capellaniarum, de quibus agitur, in Beneficia Ecclesiastica, ita ut Bonæ eisdem assignata esse debeant immunia ab oneribus Cameralibus ?* Et in omnibus responsum fuit *Negative*. Certissima est enim illa Iuris propositio, quod ubi deficit vel adversatur voluntas Testatoris, non est in facultate hæredum, neque Ordinarii, Legatum sive aliam piam Dispositionem in Beneficium Ecclesiasticum erigere, ad Text. in *Clem. cum contingat, vers. cum tamen, de Relig. Domib.* Imo si Ordinarius de facto erigat, talis erectio, nulla & invalida remanet, cum ex præscripto Sacrorum Canonum nulla tributa sit Ordinario potestas voluntatem Defunctorum alterandi vel evertendi, Donat de Marin. *Resol. Jur. lib. 1. cap. 36 sub num. 1. & ita habet Decisio 238. sub num. 3. par. 5. & Decisio 182. sub num. iid. 3. & seq. par. 18 recent & ex eis dixit Rota in Firmiana Capellaniarum coram Lancetta, apud Pittonium de Controvers. Patronor. tom. 2. allegat. 87. pag. 120. sub num. 22. & 23.*

1717. 2. Iul. — Ex pluribus autem in præfenti apparebat voluntatem suprad. Angeli testatoris nedum deficere, sed potius petitæ erectioni Capellaniarum in Beneficia Ecclesiastica adversari, ut probe quoque Ordinarius Loci recognovit. Et primo, quia ipse Testator nihil aliud fecit, quam Bona sua tribus Sacerdotibus relinquere cum onere celebrandi in perpetuum quinque

Missas pro quolibet eorum singulis hebdomadis: unde dici nequit, voluisse relinquere, nisi tres Capellanas mere laicales & temporales, Felin. in cap. ex parte, il 2. sub num 2. de rescript. Cardin. de Luc. de Jurepatron. disc 27. sub num 7. cum maxime nullum verbum de Beneficiis fecerit, sed solum de Capellaniis, quæ de jure neque sunt Beneficia, neque Beneficiorum appellatione continentur, Garz. de Benefic. par. 1. cap. 2. sub num. 102. & seqq. Penia decis. 125. sub num. 1. & per tot. Secundo vero, quia Testator in toto ejus Testamento, aut Codicillis successive conditis, Ordinarii consensum & auctoritatem imploravit: unde cum Jus illud spirituale, quod Beneficiis Ecclesiasticis inest, non aliunde oriri possit, quam ex legitima temporalium dedicatione facta Deo per Sacrosanctos Episcopos, ex quorum auctoritate a cæteris Bonis non Beneficialibus, & profanis omnino separantur, ac Divini Juris peculiariter efficiuntur, plane consequitur, ipsum Testatorem habuisse quidem in votis foundationem simplicium Capellaniarum, quæ sine consensu & auctoritate Ordinarii ex solo ejus placito & voluntate consistere poterant, noluisse tamen in ejus Bonis formam imprimi Beneficialem, ut pluribus relatis prosequitur Rosa in d. Firmiana Capellaniarum coram d. Lancetta, apud eundem Pittonium, loco supra citato, sub numer. 24. & 25.

1718. 21. Febr. — Quando pateat, quod in Matrimonio non intercesserit libera & spontanea voluntas unius ex Sponsis, sed illa evidenter fuerit coacta ex metu minatae mortis, indubitanter illud est nullum, ut dixit Rota in Hispanalem Matrimonii, §. Impulsio, coram Pescara: Quod verum est, etiamsi post Matrimonium metu contractum, Sponsi ad invicem cohabitent, & per spontaneam copulam illud consumunt, quia Matrimonium nulliter a principio contractum

1919

Num, per sequentem copulam etiam liberam
& spontaneam nullatenus convalescit, ut plu-
ribus citatis tenet Urfaya *Disceptat. Ecclesiasticar.*
tom. 5. par. 1. disceptat. 15. a num. 25. ad 17.

1718. 13. Aug. — Proposito in Sacra Congrega- 1920
tione Concilii sequenti Dubio scilicet: *An sub*
Quarta comprehendantur Frumentum, Pannum,
Sudariolum, & Cera qua accenditur & extinguitur
ante Ecclesiam Fratrum? Et eadem Sacra Con-
gregatio respondit: *Comprehendi sub Quarta Fu-*
nerali Frumentum, & Ceram: non autem Pan-
nium, & Sudariolum; Et quoad Sudariolum, Sa-
cra Congregatio mandavit, *illud amplius non af-*
ferri cum Cadavere, nec ab Hæredibus Parocho con-
signari. Ita habet Urfaya, qui in Tudertina Fu-
nerum scripsit pro Patribus Ordinis S. Francisci
Terræ Massæ cum Archipresbytero ejusdem
Locī, *Disceptat. Ecclesiasticar. tom. 4. par. 1. disce-*
ptat. 14. sub num. 44. pag. 86. juxta editionem Ve-
netam.

1718. 19. Nov. — Si nec Domus Parochialis con- 1921
strui, vel reparari possit, nec Ædes intra Pa-
rochiæ fines posita conduci valeat, fas est Epi-
scopo permittere, ut Parochus stationem suam,
seu residentiam faciat in aliena Parochia, pro-
pinquius, quo fieri potest, suæ propriæ Pa-
rochiæ, ut censuit *Sacra Congregatio Concilii in*
Fulginaten. & antea in Literen. 1636. sub die 19.
Januarii, apud Braschium in Promptuario Syno-
dali, cap. 106. sub num. 39. pag. 565. ubi etiam sub
numero sequenti subdit, quod expedit inhibere,
ne in Domo Parochi, absque licentia Episcopi,
alienæ Fœminæ commorentur, saltem quæ Cu-
rato non sint in secundo gradu conjunctæ, ut
resolvit *Sacra Congregatio particularis in Faven-*
sina Synodi 1695. sub die 12 Januarii, & extat
ad rem Synodus Fulginatenlis de Anno 1722. cap
7. sub num. 2.

1719. 20. Jan. — Cum Episcopus Calliensis non- 1922
nullas

nullas in Synodo edidisset Constitutiones, quæ fuerunt causa Causæ, Sacra Congregatio Episcoporum, ei rescripsit, ut inter alia cum suo Edicto moderaretur sequentia Decreta, modo infra scripto, videlicet: *Che rinqui l'ordine fatto a' Parrochi, di non poter pernottare fuori della Parrocchia, e maggiormente fuori della Diocesi, più di due notti, senza licenza di esso Monsignor Vescovo, d'suo Vicario Generale, riducendo la pena di scudi dieci, ad uno scudo, alla quale non s'incorra, quando per causa necessaria d'inopinata, non fosse permessa il ritorno, moderando l'ultimo e col quale vietava di pernottare una sol volta. Che commuti la pena di sospensione ipso facto minacciata contro a' Parrochi, che per tre volte in un Anno non insegnassero la Dottrina Cristiana a Fanciulli, commutandola in due Libbre di cera bianca, quando per tre volte continue mancassero a detto loro uffizio. Che abolisca la pena della perdita di robe a Secolari, che riterranno Grano, d'altri mobili nelle Chiese campestri, e di dieci scudi a Parrochi, che ciò permetteranno, con stabilir solamente la pena di cinque libbre di cera bianca lavorata contro quelli, che hanno la custodia di dette Chiese. Che prescriva la pena di meza libbra di cera contro i Parrochi, che non trasmetteranno ogni Mese le risoluzioni de' Casi di Coscienza. Che revochi la pena di venticinque scudi comminata contro a' Sacerdoti, che dessero a baciare Reliquie d Sacre Immagini, senza Cotta e senza Stola, prescrivendo l'altra di una libbra di cera. Che moderi la proibizione fatta a' Parrochi, di non fare Anniversarij nel Giorno medesimo, in cui uno di essi debba dire l'Offizio de' Morti presente il Cadavere. Prædicta omnia rescripsit dicta Sacra Congregatio Episcoporum in Gallien. Synodi, apud Urfayam doctissimum Almæ Urbis Advocatum, Disceptation. Ecclesiasticar. tom 3. par. 2. disceptat. 16 sub num. 74. 75. 92. 93. 95. & 96.*

1719 2. Jul. — Forolivii fundatum reperitur ab
imme-

immemorabili tempore Hospitale, Domus Dei nuncupatum, pro receptione Infirmorum, & Expositorum, cum sua Ecclesia & Cœmeterio, & cum Capellano approbato ab Ordinario, qui assistit Infirmis ibidem degentibus, Pœnitentiæ, Eucharistiæ, & Extremæ Unctionis Sacramenta eis ministrando. Cum autem Parochus S. Lucie, intra cujus limites situm est dictum Hospitale prætenderet jus sibi competere faciendi in illo nonnullas Functiones, delata controversia ad Sacram Episcoporum Congregationem, quinque proposita fuerunt Dubia, quorum duo sunt sequentia, videlicet: Primum dubium: *An administratio Sanctissimi Viatici, & Extremæ Unctionis Infirmis in Hospitali Domus Dei, privative spectet ad Parochum S. Lucie, in ambitu cujus Parochia situm est Hospitale: Vel potius ad Capellanium ejusdem Hospitalis?* Secundum vero Dubium: *An jus sepeliendi mortuos Hospitalis supradicti in propria illius Ecclesia, pertineat ad eundem Capellanium?* Et Sacra eadem Congregatio, ad primum & secundum Dubium respondit: *Affirmative quoad primam partem; Negative quoad secundam.* Ita habet *Urfaya Disceptat. Ecclesiasticar. tom. 4 par. 2 disceptat. 17. in Argumento, ubi Dubia, & sub num. 87. & 88. ubi Resolutiones.*

1710. 2. Jul. — Alia tria Dubia proposita in controversia inter dictum Hospitale Foroliviense Domus Dei, & dictum Parochum S. Lucie, sunt ea, quæ sequuntur, scilicet: Tertium Dubium: *An liceat Capellano dicti Hospitalis impedire, ne Parochus celebret functionem Exequiarum in Die universalis Commemorationis Defunctorum ejusdem Hospitalis?* Quartum vero Dubium: *An administratio, & distributio piarum Oblationum & Eleemosynarum, quæ per devotos Benefactores offeruntur diesim in parva Capsula existente in Ecclesia dicti Hospitalis ad Imaginem Redemptoris, spectet ad Parochum: Vel potius ad Curatores pro tempore*

dicti Hospitalis? Quintum denique Dubium: An eidem Parocho consignanda sit Clavis dictæ Capsula? Et Sacra eadem Episcoporum Congregatio, ad tertium Dubium respondit: Negative. Ad quartum vero Dubium respondit: Negative quoad primam partem: Affirmative quoad secundam. Ad quintum autem Dubium respondit: Negative. Ita habet Ursaya loco superius citato, in Argumento, & sub num. 89. & 90.

1719. 3. Jul. — Dum existentia Matrimonii probatur ex Fide Parochi, coram quo Matrimonium contractum fuit, hæc Parochi Fides superlativam in hac parte probationem facit, ut dixit *Rota in Romana Matrimonii coram Corio, & etiam antea in Cajetana iidem Matrimonii 28. Junii 1683. coram Caccia, apud Ursayam Disceptat. Ecclesiasticar. tom. 5. par. 2. disceptat. 17. sub num. 1. & egomet retuli in mea Collectione de Matrimonio tum constante, tum etiam soluto, tom. 3. sub numer. margin. 2359.* 1923
1719. 10. Jul. — Cum Seminarium Reatinum optime directum a Clericis Regularibus Congregationis Matris Dei Scholarum Piarum, attentis præteritorum annorum calamitatibus, adeo extenuatum sit quoad redditus, ut Alumnorum numerum quolibet anno diminuere necessarium fuerit: inter has magnas angustias, ultimo loco, Dei providentia factum est, ut vacaverit Ecclesia Parochialis, olim Collegiata, S. Joannis in Statua, in qua adsunt quatuor Confraternitates. Cumque eadem Ecclesia septem habens Altaria, impossibile videatur, ut regi possit ab uno Parocho ad satisfaciendum devotioni dictarum piarum Confraternitatum: hinc humillimæ ex parte Civium Reatinorum fuerunt Summo Pontifices porrectæ preces pro Gratia Unionis dictæ Ecclesiæ favore dictorum Patrum: ejusdemque precibus Civitatis proprias adjunxerunt supplicationes præfati Religiosi. Remissis dictis preci- 1920

precibus ad Sacram Congregationem Concilii , & proposita Causa sub Dubio: *An sit concedenda Gratia Unionis S. Joannis in Statua?* Eadem Sacra Congregatio rescripsit: *Affirmative*, juxta modum: *Et modus est, quod Patres ad Beneficia & Capellanias aspirare non possint: & quod Ecclesia unienda remaneat subiecta Ordinario quoad concernentia Curam Animarum: & quod eidem Ordinario subiecta remaneant Confraternitates in Ecclesia erecta, ita ut Episcopus earum Altaria visitare possit.* Ita habet Urfaya, qui scripsit in hac Causa ad favorem Unionis, *Disceptat. Ecclesiasticar. tom 3. par. 2. disceptat. 20. a num. 1. & seq. ubi Falsi series, & sub num. 79. ubi Resolutio.*

1759. 1. Aug. — In Oppido Novellariæ de Diocesi Regiensi existit Ecclesia Collegiata S. Stephani, cujus Archipresbyter prima Dignitas annexam habet Curam Animarum. In hac Ecclesia reperitur Confraternitas SS. Rosarii, sed ejus Confratres multa prætendentes causam præbuere undecim Dubiis in Sacra Concilii Congregatione propositis, quorum septem, cæteris omissis, sunt sequentia; nempe: Dubium primum: *An annuente & permittente Archipresbytero & Parocho, possit Confraternitas adimplere onera Missarum & Anniversariorum sibi injuncta, mediantibus Presbyteris exteris sibi bene visis: sive potius teneatur uti ministerio Canoniorum Collegiata?* Et ad primum Dubium eadem Sacra Congregatio respondit: *Negative quoad primam partem: Affirmative quoad secundam.* Dubium quartum: *An Confraternitas possit de licentia & consensu dicti Parochi exponere infra annum in Capella SS. Rosarii publica veneratione SS. Eucharistia Sacramentum: sive potius requiratur licentia Ordinarii?* Et ad quartum Dubium eadem Sacra Congregatio respondit: *Negative quoad primam partem: Affirmative quoad secundam.* Dubium quintum: *An Confratres, annuente & permittente dicto Archipresbytero, facere poss-*

1927

*possint Processiones intra & extra Ecclesiam, sine inter-
ventu Canoniorum? Et ad quintum Dubium
eadem Sacra Congregatio respondit: Ad primam
Dubii partem, & ad secundam, Negative: dum-
modo non agatur de Processionibus, quæ sunt ex In-
stituto Confraternitatis, & in quibus sufficit, quod
Canonici sint invitari. Ita habet Urfaya Disceptat.
Ecclesiasticar. tom. 3. par. 2. disceptat. 23. sub num. 4.
31. & 38. sub quibus sunt Dubia, & sub num. 76. 79.
& 80. sub quibus sunt Resolutiones.*

1719. 5. Aug. — Alia quatuor Dubia a dicta Con- 1928
fraternitate Ss. Rosarii existente in Collegiata
S. Stephani de Oppido Novellariæ, proposita in
Sacra Congregatione Concilii, sunt ea, quæ se-
quuntur, videlicet: Sextum Dubium: *An, &
a quo sit determinanda via Processionum, quæ sunt
extra Ecclesiam, & per Parochiam?* Et ad sextum
Dubium eadem Sacra Congregatio respondit:
*Esse determinandam a Prefecto Chori, interve-
niente Capitulo.* Septimum Dubium: *An permis-
sente Archipresbytero & Parocho, possit Confrater-
nitas erigere in diebus Processionibus propriam Cru-
cem?* Et ad septimum Dubium eadem Sacra
Congregatio respondit: *Negative.* Octavum
Dubium: *An de licentia ejusdem Archipresbyteri
possit dicta Confraternitas pulsari facere Organa &
Campanas dictæ Ecclesiæ: sive potius requiratur
quoque consensus Canoniorum?* Et ad octavum Du-
bium eadem Sacra Congregatio respondit. *Neg-
ative ad primam Dubii partem: Affirmative ad se-
cundam.* Nonum Dubium: *An permittente Archi-
presbytero & Parocho, possint Confratres impedire
Canonicis celebrationem Missarum in Altari Ss. Ro-
sarii?* Et ad nonum Dubium eadem Sacra Con-
gregatio respondit: *Negative.* Ita dictus Urfaya,
*ibidem, sub num. 48. 52. 56. & 59. sub quibus
sunt Dubia, & sub num. 81. 82. 83 & 84, sub qui-
bus sunt Resolutiones.*

1719. 19. Aug. — Congregationi septuaginta duo- 1929
rum

rum Sacerdotum Sæcularium sub Invocatione S. Philippi Neri, erectæ cum Ordinarii approbatione in Ecclesia Parochiali S. Jacobi Apostoli Civitatis Imolensis, in associatione Confratrum Defunctorum competit præcedentiâ supra Regulares: eidemque Congregationi, occasione associationis eorundem Cadaverum, licet elevare propriam Crucem, ut respondit & ita decrevit ac servari mandavit *Congregatio Rituum in Imolen*. Et hoc Decretum Imolæ impressum apud Sanctum Massam, fuit ad me benigne transmissum ab uno ex illis dignissimis Sacerdotibus ejusdem Congregationis: quod etiam retuli in mea Collectione pro Regularibus, tom. 3. pag. 568. sub num. margin. 4301.

1720. 21. Mar. — Decessit Dominica Maccarini 1910
 Rosa, quæ in Testamento sibi Sepulturam elegit in Ecclesia Patrum Reformatorum S. Francisci Parmæ. Non potuit tamen id ad praxim reduci, attenta duplici præensione Joannis Mariæ Palloni, unius ex Collegio S. Petri, Parochi ejusdem Dominicæ. Prima scilicet ingrediendi Ecclesiam Patrum cum Stola, & Cruce elevata: Secunda vero habendi Quartam Funeralem. Vicarius tamen Generalis, ne Cadaver ejusdem Defunctæ insepultum longo tempore remaneret, per modum provisionis, & sine præjudicio Jurium Partium, mandavit esse sepeliendum in eadem Ecclesia S. Petri usque ad decisionem. Introducta igitur Causa in Sacram Congregationem Concilii, proposita fuerunt duo Dubia, quorum primum: *An licitum sit Parocho, occasione associationis Cadaverum in Ecclesia Patrum Reformatorum, in illam ingredi cum Stola & Cruce?* Secundum vero Dubium: *An eidem Parocho debeatur Quarta Funeralis?* Et Sacra eadem Congregatio, ad utrumque Dubium respondit: *Affirmative*: Reproposita Causa sub die 5. Novembris 1721. responsum fuit: *In decisis, & Causa amplius non pre-*

proponatur. Ita Dominicus Urfaya *Disceptat. Ecclesiasticar. tom. 4. par. 2. disceptat. 6. sub num. 53. & 188. cum seq.*

1720. 9. Apr. — Il Signor Camerlingo del Clero Romano faccia osservare pontualmente lo Statuto nel tassare la mercede de' Viatici, d'accompagnature ne' Funerali, regolandosi sempre dalla distanza prescritta nel medesimo Statuto cap. 6. §. 11. e dalla mercede parimente ivi assegnata tanto se le Chiese, dove si porta à seppellire il Cadavere, sieno dentro, quanto fuori della Parrocchia alla quale appartiene il Cadavere. G. D. Cardinal Vicario. Ita apud Urfayam, qui dictam ordinationem extendit, ne Parochi & Sacerdotes Funus associantes, majorem statutaria prætendant mercedem: & ut in sua Causa pateret dispositio ejusdem Statuti respectu distantie, eam ponit in tom. 4. par. 1. *disceptat. 19. sub num. 15. & est sequens, videlicet: Merces ordinaria Presbyterorum Funus associantium, sit unius Julii: Quod si contingat, progredi cum Funere ad Ecclesias mediocriter distantes, videlicet, ab Ecclesia S. Laurentii in Damaso ad S. Maria de Aracalli: vel ad S. Laurentii in Lucina, & similes, sit duorum Juliorum: Si vero ad Ecclesias remotiores notabiliter, ut ad S. Joannis Lateran, S. Gregorii, S. Petri in Vaticano, & similes ab Urbis centro vel circiter distantes, sit trium Juliorum, & plus vel minus, juxta longitudinem itineris, & temporis qualitatem.*

1721. 10. Jan. — Vacante Ecclesia Parochiali, quæ conferenda sit per Concursum, atque hoc solitis formulis indicto, hæc, quæ sequuntur, ex Sacræ Congregationis sententia, consilio, suasionem, servanda proponuntur. Assignentur eadem omnibus Concurrentibus Quæstiones, iidem Casus, idemque Textus Evangelii, super quo sermonis aliquid perscribant, ad probandam dicendi pro Concione facultatem. Casus, & Quæstiones resolvendæ dicentur omnibus eodem tempore,

pore, atque omnibus pariter eodem tempore Textus Evangelii tradatur. Certum, idemque omnibus spatium temporis constituitur, intra quod Casus resolvant, Quæstionibus respondeant, Conciunculam componant. Eodem Concurrentes omnes in Conclavi claudantur, unde, quamdiu scribent (dabitur enim omnibus scribendi copia) nemo eorum egredi, neque alius quispiam eo ingredi, nisi postquam scripta confecerint ac exhibuerint. Omnes sua quisque manu tum responsa; tum sermonem scribant, subscribantque. Responsa quidem latine; sermo autem ea, qua ad Populum haberi solet, lingua scribatur. Unumquodque demum responsum, & unusquisque sermo, cum ab unoquoque Concurrentium exhibebitur, non solum ab eo qui scripsit, atque a Cancellario Concurfus, verum etiam ab Examinatoribus Synodalibus, & ab Ordinario vel ejus Vicario, qui Concurfui interfuerint, subscribatur, ut Sacra Congregatio Concilii sentit, & Clemens XI. assensit in Epistola Encychica, quæ reperitur in *Bullar. Rom. tom. 8. seu Continuat. ejusd. par. 2. pag. 423.* juxta editionem novissimam Luxemburgensem de Anno 1727.

1721. 10. Jan. — Peracto secundum supradictam formulam Concurfu, collataque ei, qui magis idoneus ac dignior judicatus fuerit, Ecclesia Parochiali, non admittatur Appellatio, aut a mala relatione Examinatorum, aut ab irrationabili judicio Episcopi, nisi intra decem dies a die Collationis interponatur. Si quis autem hoc intra spatium appellaverit, Actaque Concurfus petat ad Judicem appellationis transferenda, mittantur vel Acta ipsa originalia Concurfus clausa & obfignata, vel saltem unum aliquod authenticum eorum exemplum, a Cancellario Concurfus, atque altero Notario collatum & auscultatum coram Vicario, vel alio in Ecclesiastica Dignitate con-

1932

con-

constituto, quem eligat Ordinarius, ad quem etiam Notarii Cancellario adjungendi electio pertinebit, nec non ab Examinatoribus Synodalibus, qui Concurfui interfuerunt, subscriptum. Ex quibus Actis, vel authentico eorum exemplo, nisi gravamen quoad doctrinam probetur; qui sic examinatus, aut a mala relatione Examinatorum, aut ab irrationabili judicio Episcopi appellaverit novum ad examen provocandi facultatem a Sacra Congregatione frustra postulabit. Quemadmodum, & in judicio appellationis persequi jus suum frustra tentabitis, qui forte se gravatum doleat quoad reliqua, nisi interposita mature appellatione ab irrationabili judicio Episcopi, gravamen quoad illa ostenderit vel ex Actis primi Concurfus, vel saltem ex attestationibus & documentis extrajudicialibus etiam, sed non levis. At si quis tamen Ordinariorum aliter, ac supra descriptum est, Concurrentium examina instituire perrexerit, perget & Sacra ipsa Congregatio more pristino Appellantibus, qui se gravatos dixerint, provocationem ad novum examen, nulla gravaminis prævia probatione, indulgere. Atque ita quidem sensit Sacra Congregatio Concilii, & Clemens XI. assensit *in dicta Epistola Encyclica, loco supra citato.*

1721. 19. Aug. — Pia Matrona Marchionissa Hieronyma Cavaleria de Ginettis in ultimis suis tabulis testamentariis instituit hæredem Opus pium quinque Capellaniarum erigendarum in Ecclesia S. Andreæ de Valle in Alma Urbe: Sed quia subdidit in Testamento, quod si aliqua oriretur difficultas pro Sepultura in dicta Ecclesia, sepeliretur in Ecclesia S. Mariæ in Campitellis de eadem Urbe, ibique erigerentur Capellaniæ; dum Sepultura secuta fuit in Ecclesia S. Andreæ, & in Sacello de Ginettis, prout fuit ejus prima voluntas: hinc clare patet, quod voluntas secunda fuit subsidia & conditionalis. Quia tamen dubia

1933

dubia remanlit nihilominus electio Ecclesiæ apud Executores Testamentarios: ideo proposito sequenti Dubio in Sacra Congregatione Concilii, scilicet: *An Capellania, de quibus agitur, erigenda sint in Ecclesia, S. Andrea de Valle, seu potius in Ecclesia S. Mariæ in Capitellis?* Sacra eadem Congregatio in Romana Capellaniarum ad primum Dubium respondit, *Affirmative quoad primam partem: & negative quoad secundam*, ut habet Ursaya, qui scripsit pro Ecclesia S. Andreæ, *Disceptat. Ecclesiasticar. tom. 8. par. 1. disceptat. 9. sub num. 1. 11. 12. & 31.*

1722. 26. Ian. — Cum Regulares habeant facultatem sepeliendi tam suos mortuos, quam alios, qui ex particulari devotione in eorum Ecclesiis sepeliri voluerint, quæ optio nulli denegatur, *cap. 1. cap. fraternitatem*, ubi Gloss. *verb. ad nova, de Sepult.* consequens est, ut illis quoque debeantur emolumenta funeralia: De iure enim cum quis extra suam Parochialem Ecclesiam eligit sibi Sepulturam, Quarta solum Parocho Defuncti (quisquis ille sit, sive Capitulum, sive quilibet alter parochus) debetur de funeralibus emolumentis, & reliquum acquiritur Ministris illius Ecclesiæ, in qua sepelitur, sive Sæculares sint, sive Regulares, ut habetur in *cap. de his, qui infirmitate 4. de Sepult. cap. cum super quodam, cap. certificari, & cap. in nostra presentia 10. eod. tit. cap. 2. eod. tit. in 6. & latius de Regularibus habetur in Clem. dudum, §. Huiusmodi de sepult. Barbosa. de offic. Parochi, cap. 25. Ugolin. de offic. Episc. cap. 17. cum aliis pluribus relatis a Rota in Romana Quarta Funeris coram Falconerio, decis. tom. 4. decis. 75. sub num. 4. cum duob. seqq.*

1712. 8. Aug. — Quidam Beneficiarius Melfitanensis, sub prætextu exemptionis a Iurisdictione sui Episcopi, laudabilem usum & Ecclesiasticorum exemplares mores immutare tentavit, filitiam comam cyprio pulvere odoribusque aspersam

sam publice & palam gestando. Episcopus, inhærendo sacris Canonibus, & Oraculo Sacræ Congregationis Concilii, ad occurrendum novitatibus, & impediendum, ne idem abusus reprobatus alios de suo Clero paulatim comprehenderet, suo speciali Edicto decrevit, ne aliquis Sacerdos, vel Beneficiatus fictitiam comam deferret, assignans duos temporis Menses ad eam deponendam, si quis haberet, sub pœnis arbitrariis, & etiam Excommunicationis. Videns autem, quod post lapsum dictorum duorum Mensium ut supra præfixorum ad dimittendam fictitiam comam, idem Beneficiatus in evidens vilipendium Episcopalis Jurisdictionis, in usu concinnatæ Perucchæ continuabat, fecit illum arrestare: sed ille in locum tutum se recepit, faciendo postmodum Curiæ Episcopali notificare duas Inhibitiones: & successive associatus a multis armatis Hominibus, non sine spretu sui superioris, publice cum coma fictitia cyprio pulvere & odoribus conspersa, per Civitatem deambulare cæpit, data opera transeundo etiam ante Palatium Episcopi: Qui quidem Episcopus noluit prudenter per seipsum aliquid innovare, sed introducta Causa in Sacram Congregationem Concilii, duobus propositis Dubiis, quorum primum: *An edictum Episcopi subsineatur?* Secundum vero: *An sit toleranda gestatio Perucchæ?* Eadem Sacra Congregatio ad primum respondit: *Affirmative*: Ad secundum respondit: *Negative*. Ita Urfaya, qui in hac Causa optime scripsit pro Episcopo, *Disceptat. Ecclesiasticar. tom. 4. par. 1. disceptat. 20. per tot. & signanter sub num. 104. ubi Resolutiones.*

1722. 19. Sept — Dominicus habitans in una eademque Domo Andræ, licet in Appartamento diverso, captus amore erga honestam Virginem Agnetem ejusdem Andræ Filiam, & de more in dies crescente ejus flamma, oblatione Matri-

mo-

monii cum ea contrahendi, in illius Domum taliter se introduxit, ut anno 1716. de mense Junii coram Parocho & Testibus, cum eadem ejus fidem acceptante & suam promittente, Sponsalia de futuro solemniter contraxerit, sub quorum fide, continuis inde, importunisque ejus sollicitudinibus, in carnalem copulam consensit. Perstitit Dominicus per aliquot menses in fixa & determinata voluntate exequendi fidem promissam, sed mense Septembri ejusdem anni 1716 minis & parum laudabilibus operationibus Conjunctorum inductus fuit ad retardandam dictorum Sponsalium effectuationem. At Agnes serio considerans eidem abstulisse id, quod neque Deus ei restituere poterat, juxta dictum S. Hieronymi registratum in *Can. si Paulus 32. quest. 2.* ibi: *Audacter dicam: cum omnia possit Deus, suscitare virginem non potest post ruinam: videntque se delusam, recursum habuit ad Curiam Archiepiscopalem Neapolitanam, a cujus sententia Agneti favorabili appellavit Dominicus: & tandem delata Causa ad Sacram Congregationem Concilii, proposita in ea fuerunt duo Dubia: Primum: An consuetudo Sponsalibus? Secundum vero Dubium: An Dominicus sit cogendus ad contrahendum per verba de presenti cum Agnete, seu potius teneatur dotare? Et Sacra eadem Congregatio ad primum Dubium respondit, *Affirmative*: Ad Dubium vero secundum respondit, *Affirmative quoad primam partem: Negative quoad secundam.* Ita habet Urfaya *Disceptat Eccles. tom 5. par. 2. disceptat. 6. a num. 1. ad 10. sub num. 66. & 67.**

- 1722 27. Nov. — Parochus habet Juris assistentiam pro administrandis Legatis piis: Dismembratio autem reddituum Parochialium fieri non debet pro simplici Beneficio constituendo, nisi hoc cedat in adjutorium curæ, ut si inserviant pro sustentatione & manutentione Ministrorum ad eandem Curam Animarum deputatorum,

Kk Garz.

Garz. de Benefic. par 2. cap. 2. sub num. 88. ex mente Sacri Concilii Tridentini sess. 25. de reformat. cap. 16. vel si novus Beneficiatus coadjuvare debeat Parochum in administratione Sacramentorum, juxta terminos Text. in cap. Ad audientiam, de Eccles. adific. ubi Abb. sub numero 16 Lotter. de Re Benefic. lib. 1. quasi. 28. sub num. 25. Seraphin. decis. 428. sub num. 1. Dismembratio itaque est odiosa, & stricte intelligenda, quæ si facta fuit assentiente Parocho antecessore, nulla de illa habenda est ratio, quia ignorantia vel socordia Parochorum antecessorum nec in minimo præjudicare valet Ecclesiæ, vel Parochis successoribus, Cardin. de Luca de Jurisdic. discurs. 48. sub num. 12. Seraphin. decis. 1417. sub num. 3 præsertim si expleta fuit tempore, quo nullus aderat Parochus, nam nullum præjudicium inferre valuit Ecclesiæ vacanti, per Text. in cap. Constitutis, ne Sede vacante, ut dixit atque firmavit Rota in Neapolitana Nullitatis Erectionis Beneficii coram Falconerio, decis. tom. 4. decis. 40. per tot.

1723 15. Jan. — Nota devotio Patrum Carmelitarum Excalceatorum Civitatis Faventia, inter alias Sacras Functiones erga Augustissimum Eucharistiæ Sacramentum, quolibet Anno emicare solet in Dominica infra Octavam SS. Corporis Christi in Processione, quam in exequutionem celebris Constitutionis Gregorii XIII. (relata in mea Collectione de Sacris Ritibus, sub num. margin. 24) semper in præteritum, non sine magna Fidelium ædificatione, & majori spiritali fructu, æquali devotione ac solemnitate peregerunt: pro qua, juxta diversorum Priorum Conventus placitum & genium, a Parocho asseritur, aliquando petitam ab ipso fuisse licentiam, per cujus fines transire solita est; Cumque de Mense Junio 1722. Pater Adeodatus a S. Teresa, attentissimus Prior ejusdem Conventus, sine tali licentia eandem Processionem facere vellet,

Pa-

1939

Parochus illam etiam cum scándalo impedire ausus est: Unde habito recurſu ad Sacram Congregationem Episcoporum & Regularium, in ea- que proposita Cauſa, reſcriptum fuit, *Licere Patribus Carmelitæ, absque licentia Parochi, facere Processionem, cum addito, quod Cauſa amplius non proponeretur, ut habet Ursaya, qui scripsit in eadem Cauſa ad favorem Religioſorum, Disceptat. Ecclesiasticar. tom. 5. par. 2. disceptat. 8. a num. 1. ad 6. ubi facti series, & sub num. 35. ubi resolutio.*

1723. 6. Mar. — Parochi non tantum diebus festis ex officio celebrare tenentur Missam Parochialem, verum etiam applicare Sacrificium pro vivis & defunctis de Populo Curæ sibi commissæ, ut novissime resolvit *Sacra Congregatio Concilii in Forolivien & antea in Camerinen, 1704. 28. Junii, nec non & in Pampilonen, 1702. 8. Novembris, apud Braschium in Promptuario Synodali, cap. 107. sub num. 28. pag 570 ubi aliæ quinque præcedentes ejusdem Sacre Congregationis Decisiones ¶ Vide supra 1681. 10. Maji.* 1949

1723. 16. Apr. — Contententibus inter se Patribus Conventualibus S. Francisci, & Parochis Civitatis Castelli, proposita fuerunt sequentia Dubia in Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium, nempe: An Patres Conventuales Terræ Cisternæ accedentes ad publicas & generales Processiones, incedere possint sub propria Cruce, absque licentia Parochi? Resolutum fuit; *Affirmativa*. An possint dicti Patres accedere ad Ecclesiam, in qua depositum est Cadaver ad effectum sepeliendi in alia Ecclesia: Vel potius teneantur accedere ad Parochialem? Resolutum fuit; *Affirmative quoad primam partem; Negative quoad secundam*. An pro Cadaveribus illorum, qui sibi Sepulturam elegerunt in Ecclesia eorundem Patrum, Exequiæ ab ipsis fieri debeant: Vel potius a Parocho? Resolutum fuit:

Affirmative quoad primam partem: Negative quoad secundam. An dicto casu electionis Sepulturæ in Ecclesia Patrum Conventualium, Clerus Sæcularis incedere debeat sub propria Cruce: Vel potius sub illa eorundem Patrum? Resolutum fuit: *Negative quoad primam partem: Affirmative quoad secundam:* An iidem Conventuales cogi possint ad associanda Cadavera in eorum Ecclesia tumulanda: Vel potius illa expectare possint in Janua propriæ Ecclesiæ? Resolutum fuit: *Negative quoad primam partem: Affirmative quoad secundam.* Ita habet Ursaya, qui scripsit in hac Causa ad favorem Conventualium, *Disceptat. Ecclesiasticar. tom. 5 par. 2. disceptat. 24. a numer. 40. ad 55*

1723 24. Apr — Die 18. Novembrijs 1722. defuncto in Oppido S Donatide Sorana Diocæsi Notario Flaminio Marino, illius Cadaver sequenti die associatum fuit ad Parochialem, & Collegiatam Ecclesiam S. Mariæ ejusdem Locī ab illius Clero Sæculari, in eaque sepultum. Quia vero evulgatum fuit, eundem Flaminium sibi elegisse Sepulturam in Ecclesia Patrum Carmelitarum, dicti Carmelitæ procurarunt intelligere, an res revera ita se haberet, & cum plures accessissent Testes de veritate rei deponentes, facta Causa in Sacra Congregatione Concilii, propositisque in ea sequentibus duobus Dubiis, quorum Primum: *An constet de Electione Sepulturæ factæ per Flaminium Marini in Ecclesia Patrum Carmelitarum?* Secundum vero Dubium: *An sit locus exhumationi, & restitutioni Cadaveris: & emolumenta ad Ecclesiam tumultantem spectantia, sint restituenda?* Ad utrumque responsum fuit, *Affirmative.* Ita habet Dominicus Ursaya *Disceptat. Eccles. tom. 7. par. 2. disceptat. 24 sub num. 69. 70 & 71.*

1723. 13. Maii. — Quamquam Tridentina Synodus decreverit, omnes, qui Parochiales, vel alias

alias Curam Animarum annexam habentes, Ecclesias quocunque modo obtinent, debere Diebus saltem Dominicis, & Festis solemnibus Plebes sibi commissas, pro sua & earum capacitate pascere salutaribus verbis, docendo ea, quæ Christiani fideles ad salutem scire oportet, ac explicando Divinæ Legis Præcepta, Fideique Dogmata, Puerosque ejusdem Fidei rudimentis imbuendo, & brevi facilique sermone vitia denunciando quæ declinare, & virtutes quas seclari oporteat: Nihilominus nonnulli Parochialium Ecclesiarum Rectores, hæc, quæ suarum partium adeo sunt, prætermittunt, culpam hujusmodi a se amoliri nitentes, vel prætextu immemorabilis, sed quidem pravæ consuetudinis, vel quia hæc ab ipsis præstari necesse non videatur, suppetente nimirum copia aliorum habentium sacras Conciones in aliis Ecclesiis, itemque imbuentium Pueros Mysteriis Fidei, vel in Scholis, vel in Compitis. Ne itaque, sub inani istarum aliarumque similium excusationum prætextu, tanta Christianæ Reipublicæ, pernicies struatur, districte præcipitur singulis Hispaniarum Archiepiscopis & Episcopis, ut omnino efficiant, quod omnes ii, qui Animarum Curam gerunt, munia prædicta per seipsos, vel, si legitime impediti fuerint, per alios idoneos diligenter exequantur. Si vero aliqui non satis habiles ad illa obeunda reperiantur, iidem Archiepiscopi & Episcopi per alios a se deputandos, sumptibus Parochorum minus idoneorum, opportune suppleri curent: Et in posterum Beneficia, quibus Animarum Cura imminet, non nisi vere idoneis ad memorata Officia, per seipsos adimplenda, conferantur. *Ita Innocentius XIII. in Constitut. qua incipit Apostolici Ministerii, sub num. 9. apud Ursayam Disceptat. Ecclesiasticar. tom. 5. par. 2. in fine, §. 1. in addit. ubi egregie probat, quod licet hæc Constitutio emanaverit pro*

Hispaniarum Regnis, adhuc pro aliis Catholici Orbis Partibus, magni facienda est, ut etiam egomet dixi in Vita Benedicti XIII. a me Italice conscripta ex occasione quod dictus Benedictus XIII. confirmavit eandem Innocentianam Constitutionem, quam habes in *Bullario Romano novissimæ editionis Luxemburgensis*, tom. 8. par. 2. *Constitut. 1. & incipit* In supremo, edita anno 1724. 23. *Septembris*.

1723. 13. Maii. — Ne Constitutionis S. Pii Quinti, in qua taxatur congrua fructuum portio, Vicariis perpetuis Animarum Curam exercentibus assignanda, interpretationem ab ejus sententia alienam fieri contingat: declaratur, Constitutionem illam pertinere duntaxat ad Vicarios perpetuos illarum Ecclesiarum Parochialium, quæ aliis Ecclesiis, Monasteriis, Collegiis, Beneficiis, & Locis piis unitæ sint: nec non, portionem annuam fructuum, quæ ibidem statuitur assignanda ipsis Vicariis in summa non majori quam centum, nec minori quam quinquaginta scutorum, intelligi debere de scutis argenteis Juliorum decem monetæ Romanæ pro quolibet scuto. Ita prosequitur *Innocentius XIII. in d. Constitut. sub num. 10.* apud eundem, *ibidem*. ¶ Constitutio Piana, de qua loquitur hæc pars Constitutionis Innocentianæ, habetur integra in mea Collectione de Vicariis utriusque Cleri, *sub num. margin. 9. 10. 11. 12. & 13.*

1723. 13. Maii. — Quoties in aliis Parochialibus Ecclesiis, quæ unitæ non sint, oportuerit ex aliqua iusta causa provideri per Coadjutores Parochorum, aut per Vicarios temporarios: curæ erit Episcopis, pro data sibi a Tridentina Synodo potestate, partem fructuum prædictis Coadjutoribus aut Vicariis assignandam determinare in ea quantitate, quæ pro suo prudenti arbitrio & conscientia conveniens videbitur, ratione scilicet habita reddituum & emolumentorum

1944

1945

rum Ecclesiæ Parochialis, in qua deputati fuerint, nec non inspectis conditionibus loci, numero Animarum, qualitate laboris, & quantitate impensarum, quæ commissi officii necessitas postulaverit. Quod si Parochi ab Episcopis moniti, congruo indem termino præfixo, Coadjutores sive Vicarios temporarios, quoties opus fuerit, assumere neglexerint, poterunt ipsi Episcopi eos, quos huic muneri idoneos censuerint, auctoritate propria deputare cum assignatione antedictæ portionis fructuum. Et nihilominus, ubi etiam prædicti Coadjutores aut Vicarii temporarii a Parochis nominati vel assumpti fuerint, eorum de idoneitate Episcopis constare per examen debeat, antequam ad exercitium admittantur: nec satis sit, quod ad Confessiones audendas antea fuerint approbati, nisi etiam aliis qualitatibus ad Curam Animarum recte exercendam opportunis prædicti noscantur: quibus si careant, nec Parochi deinde intra alium similem terminum ab Episcopis præfigendum, alios vere idoneos nominaverint; tunc pariter ad ipsos Episcopos libere spectet deputatio cum dicta congrua assignatione; nec ulla Parochorum contradictio, aut exemptio, aut appellatio, aut cujuscunque Judicis inhibitiō, executionem deputationis, & assignationis certæ partis fructuum in casibus præmissis suspendere possit; itemque non obstante qualibet contraria consuetudine, etiam immemorabili. Ita prosequitur *Innocentius XIII* in d. *Constitut.* sub numer. 11. apud eundem, *ibidem*.

1723 13. Maii. — Verum, quia non satis Animarum Curæ, & necessitatibus quandoque consultum est per hoc, quod ad obeunda Parochialia munia alii Sacerdotes adjungantur, sed majora remedia adhiberi oportet, quoties nempe ob locorum distantiam, sive itineris difficultatem Parochiani sine magno incommodo pro Sacramentis

percipiendis, Divinisque Officiis audiendis accedere ad Ecclesiam Parochialem nequeant: tunc quidem meminerint Episcopi, licere sibi pro suo arbitrio, invitis etiam Rectoribus, vel intra easdem Parochias, destinare alias Ecclesias, in quibus Sacerdotes Parochorum Coadiutores Sacramenta ministrent, & Divinum Cultum exhibeant: vel novas Parochias, novasque Parochiales Ecclesias a veteribus distinctas constitutere; iisque novos Parochos præficere, assignata ex redditibus, ad veterem Parochialem Ecclesiam quomodocunque pertinentibus, convenienti portione ad victum eorum, qui, vel tanquam Coadiutores in dictis aliis Ecclesiis deputati, vel tanquam distincti & independentes Parochi, Curam Animarum exercuerint, nulla ad præmissa impedienda suffragante appellatione, aut inhibitione. Ita prosequitur *Innocentius XIII. in d. Constitut. sub num. 12. apud eundem, ibidem.*

1723. 15 Maii. — Corruente supposito, corrumpit omne id quod illi innititur; ut dixit *Rosa in Placentina Funeralium §. Verum, coram de Gamacher, apud Urfayam Disceptat. Eccles. tom. 7 par. 1. disceptat. 6. sub num. 52.* quam Rotæ Decisionem ibidem adducit ad probandum, quod renuente Parocho associare Cadaver, licitum est Regularibus propria auctoritate illud ad Ecclesiam deferre: & consequenter dum Parochus noluit accedere ad huiusmodi associationem, nullo modo sustineri possunt Censuræ, sub diverso præsupposito, non minus nulliter, quam injuste ab Episcopo contra Guardianum fulminatæ.

1723. 17 Iul. — Proposito in Sacra Congregatione Concilii Dubio: *Ana Beneficio, seu a Capellania, ad cuius titulum quis intendit ad Sacros Ordines promoveri, detrahenda sint onera Missarum eidem adjecta; quando Beneficiatus non tenetur eas per seipsum celebrare: Vel potius; oneribus Missarum non detractis, siue illa celebranda sint per seipsum,*

1947

1948

psim, siue possint celebrari per alium, faciendus sit
 calculus omnium fructuum pro constituenda summa,
 a Synodali Constitutione, vel Regionis more requi-
 sita pro Sacris Ordinibus suscipiendis? Eadem Sa-
 cra Congregatio respondit, Esse relinquendam
 arbitrio, & conscientiae Ordinariorum: ut refert
 Ursaya doctissimus Almæ Urbis Advocatus Di-
 scepsat. *Ecclesiasticar. tom. 5. par. 2. in fine in Addit.*
§. 4. ubi remittit ad eā, quæ ipse fundate dixit
ante hanc Resolutionem, dict. tom. 5. par. 1. disce-
pat. 4. sub num. 146. ubi cæteroquin videnda.

1723. 19. Nov. — Facultas Nuncii Hispaniarum 1949

concessa, restricta est ad Beneficia simplicia, quo-
 rum fructus una cum incertis non excedunt aureos
 ducatos vigintiquatuor. Dum autem non doce-
 tur, quod Nuncius intra limites & formam præ-
 scriptam hac facultate usus fuerit, sed excelsierit
 in summa valoris, Provisio ab ipso taliter facta,
 tanquam destituta viribus Indulti, nulla & inva-
 lida remanet, uti facta sine facultate, *cap. cui de*
non Sacerdotali 27 de Præben. in 6 Gloss. in cap
quavis plenissima 4. eod. tit. in 6. quod enim sit ex-
tra fines, & formam Indulti, sine Indulto fa-
ctum videtur, leg. diligenter, ff. mandati. Quo-
posito, sequitur quod talis Provisus a Nuncio
non est legitimus Contradictor ad impediendam
executionem Litterarum Apostolicarum, & con-
sequenter contra Provisum Apostolicum, nihil
sibi suffragatur possessio adepta ex titulo, qui nul-
lus & infectus detegitur, ut pluribus ad rem ci-
tatis præcedentibus decisionibus dixit Rota in Se-
gobien. Beneficii coram Falconerio, decis. tom. 4.
decis. 80. sub num. 4. & duob. seqq.

1724. 15. Jan. — Proposito in Sacra Congregatio- 1950

ne Concilii Dubio, quomodo se gerere debeat
 Parochus Sancti Spiritus in Saxia de Urbe in col-
 latione Baptismatis Infantibus, qui ad Archi-
 hospitale deferuntur, siue iidem habeant sche-
 dulam de Baptismo testantem, siue non habeant,

&

& etiam si ex colore, & cæteris corporis qualitatibus deprehendantur, eisdem esse constitutos in ætate sex aut decem mensium, vel unius anni cum dimidio? *Et Sacra eadem Congregatio in Romana* respondit, esse baptizandos sub conditione in omnibus casibus, excepto tamen casu schedule, quæ habeat certitudinem. Ita decisum refert Eminentiſſimus Petrus in sæpe laudatis, semperque laudandis Commentariis ad Constitutiones Apostolicas, tom. 5. circa Constitut. 42. Sixti IV. sub n. 8. pag. mibi 581. Et egomet retuli in mea Collectione de Sacris Ritibus, sub numer. margini. 1423. pag. 494.

1724. 4. Febr. — Ambitiosum non est, locum ac præcedentiam competentem jure sibi vindicare, ut debitus ordo servetur, *Can. fin. dist. 17 cap. 1. & cap. Statuimus, cum ubi notat. de major. & obed.* Jus autem præcedentiæ legitime semel acquisitum, nequit auferri, ad regulam *Text. in leg. Id quod nostrum, ff. de regul. Jur. ubi Cagnol. sub numero 5. & ex eis dixit atque firmavit Rota in Romana Præcedentiæ, coram Falconerio, decis. tom. 4. decis. 74. sub num. 19. ¶* Notandum, quod cum Præcedentia proveniat a Deo, a Natura, a Lege, ut allata trinæ propositionis ratione, optime differit Scarfantonus in *Animadvers. ad Elucubrat. Canonic. Jacobi Ceccoperii, par. 1. pag. 2. sub num. 13.* potest idcirco unusquisque suum locum prætereendere, nec debet de facili illum alteri cedere. Loca autem digniora quærentur, non propter ambitum, sed propter finem observandi debitum ordinem, quod est laudabile, & Juri consonum: sunt verba Bordonii de *Præceden. sub numer. 6. apud Urfayam Disceptat. Ecclesiasticar. tom. 4. par. 2. disceptat. 25. sub numer. 37. pag. 222. juxta edit. Venet. de Anno 1724. post Roman. de Anno 1720.*

1724. 18. Febr. — Innocentius Papa Decimuster-
tius per organum Sacræ Congregationis Episco-
po-

1951

1952

porum mandat, in docendo Doctrinam Christianam adhiberi Libellum Eminentiſſimi Domini Cardinalis Bellarmini, data Episcopis libertate interdicens Typographis & Librariis, ne aliam, quam ipſuſmet Bellarmini Doctrinam Christianam imprimant, aut venalem exponant: ut refert Joannes Baptiſta Braſchius in *Promptuario Synodali* cap. 10. sub num. 28. Ita etiam habet Concilium Beneventanum de Anno 1693. tit. 1. cap. 3 a me laudatum in *Vita Benedicte Decimiterſii*, quam *Italice sermone conſcripſi*. Videri etiam po- teſt quoad hoc Synodicon Diœceſis Beneven- tanæ, part. 1. tit. 1. cap. 1. ¶ Vide ſupra 1716. 13. Sept.

- 1724 6. Sept. — Edictum Innocentii Duodecimi 1953
de Parochialibus Eccleſiis Penſionum onere non gravandis, ampliſſime confirmat & approbat *Benedictus XIII. in Conſtitutione*, qua incipit *Quanta Paſtoribus Animarum*, & *Domini aſſeruo Roma impreſſum* 1714. ex *Typographia Reverenda Camera Apoſtolica*. Reſervata tamen Romano Pontifici pro tempore exiſtenti facultate ac au- thoritate imponendi Parochialibus Eccleſiis eas Penſiones, quas Beneficiorum proventus, & locorum, perſonarumque conditio imponi per- miſerint, in favorem dumtaxat & commodum Fabricæ earundem Eccleſiarum, ad hoc ut illæ ejuſmodi certo ſubſidio promptius reparari, op- portune manuteneri, & congruis etiam orna- mentis augeri poſſint & evaleant ¶ Edictum au- tem Innocentianum in dicta Conſtitutione confir- matum, eſt tenoris ſequentis videlicet: *Bandi- no del Titolo di S. Pancrazio Prete Cardinale Pan- ciaticchi, e della Santità di Noſtro Signore Proda- tario. Volendo la Santità di Noſtro Signore con la ſua paterna carità e zelo eccitare li Parrocchi alla maggiore vigilanza delle Anime alla di loro cura com- meſſe, e facilitarli il modo di ſovvenire alle neceſſità delle medefime con più abbondanti elemoſine:*
Quin-

Quindi è, che per ordine espressa datoci à bocca, dalla Santità Sua comandiamo & ordingiamo, che per l' avvenire non s' abbiano da aggraziarle Parrocchiali; etiam di Juspadronato Laicale di Pensioni, e che cid deva esservarsi ancora dagli Ordinarij nell'a proviste che essi faranno per farne. In oltre, che non si ammettano rassegne ò permutate di Parrocchiali con riserva di Pensioni à favore di chi sia, e sotto qualsivoglia titolo, etiam di prestazione di alimenti; e che molto meno si riservino Pensioni sopra le medesime Parrocchiali sine causa, Beneficio pleno, di consenso de' Possessori per qualsivoglia causa, e titolo. Dalla Dataria, questo di 11. Novembre 1692. B Card. Prodatario.

1724. 29. Dec. — Parochiales Aedes, carumve partes non sunt Laicis locandæ, ut clare loquitur *Edictum Almae Urbis*, §. 10. nisi fortassis Ecclesia magna prematur inopia, & Aedes sint commodè divisibiles, ut habet Concilium Mediolanense primum *par. 2. tit. de Cleric. Edib.* §. 2. & tunc non fiant in eisdem Comediæ, Spectacula, Cantillænæ, Saltationes, & Choreæ, hisque similia, ex Concilio Mediolanensi secundo *titul. 2. decr. 34.* quæ multo minus ibi fiant, dum ab ipsomet Parocho inhabitantur, prout statuit Synodus Fulginatensis de Anno 1722. cap. 7. sub num. 2. apud Braschium in *Promptuario Syn. dali*, cap. 106. sub num. 41. pag. 365

1725. 19. Febr. — Pro contrahendo Matrimonio non requiritur illa rigorosa probatio acquisiti Domicilii, quæ ad alios Juris effectus exigere solet: sed satis est, quemquam cæpisse habitare in aliquo Loco cum intentione ibidem morandi, etiamsi non habeat animum deferendi primum Domicilium, a quo divertit, & dummodo per aliquod temporis spatium in nova Parochia permanferit, ut dixit Rota in *Leopoldien. Matrimonii*, §. Cum igitur coram Cerro, ubi etiam Non consilio dictum fuit, quod Fagnanus speciatim

refert, quæsitum fuisse de validitate Matrimonii initi inter Virum & Mulierem Trajectenses, qui sese contulerant Aquisgranum, ibique, post breve temporis intervallum, Matrimonium contraxerant: & Sacram Concilii Congregationem respondisse, exprimendum esse tempus, quod si fuisset saltem unius Mensis, dandam esse decisionem pro validitate Matrimonii. Ita refert Ursaya *Disceptat. Eccles. tom. 7. par. 2. disceptat. 25. sub num. 40. & 52.*

1725. 10. Apr. — Fratribus Prædicatoribus indulgetur, ut ipsi de cætero Processionem SS. Rosarii, qualibet prima Dominica Mensis Octobris, ingrediendo limites cujuscunque Parochiæ, Ordinarii licentia minime requisita, & absque assistentia Parochi, ac cum omni pompa, peragere libere & licite possint, prout indulget *Benedictus XIII.* apud Eminentissimum Petram in eruditissimis Commentariis ad Constitutiones Apostolicas, *tom. 5. circa Constitut. 18 Sixti IV. sub num. 16 pag. 565* & ex eo etiam retuli in mea Collectione de Sacris Ritibus, *sub num. margin. 1438. pag. 504.*

1725. 28. Apr. — Omnia Privilegia Ordinibus Regularium concessa, quoad Quartam Funeralem tantum pro locis infra exprimendis, reformantur, ad viam Juris reducuntur, & quatenus opus sit, etiam revocantur & abrogantur, neque cuiquam deinceps suffragari posse vel debere decernitur. Statuitur ergo, ut in Italia, eique adjacentibus Insulis, in futurum Parochis Defunctorum, qui in Ecclesiis quorumcunque Regularium tumulabuntur, persolvatur, & cum effectu tradatur Quarta Pars omnium Intorticiorum & Candelarum, quibus Defuncti Cadaver in itinere ad Ecclesiam tumulantem associabitur: nec non omnium Intorticiorum & Candelarum, quæ in eadem Ecclesia circa Cadaver, vel etiam in Altaribus in die Funeris accendantur. A prædicta

dicta tamen Quarta Funerali exceptæ intelligantur & sint Candelæ, quas Sacerdotes, etiam Regulares, vel piarum Sodalitatum Confratres Funus associantes, manualiter per viam accensas deferent, ut sic servandum præcipit *Benedictus XIII. in Constitut. quæ incipit* Romanus Pontifex *Roma impressa 1725. typis Reverendæ Cameræ Apostolicæ, & Domi retineo.*

1725. 28. Apr. — Quod si Funus non fieret in die 1958

Tumulationis, sed ad diversam diem vel ad aliud longius tempus differretur, Parocho nihilominus assignetur Quarta Pars omnium Intorticiorum & Candelarum, quæ ipsamet peracti Funeris die in Ecclesia, ubi Defunctus humatus fuit; circa Cœnotaphium seu Tumulum honorarium, atque etiam in Altaribus ejusdem Ecclesiæ, accensa fuerint. Hæc porro omnia locum habeant, & exacte in posterum observentur, quotiescunque Defunctus extra suam Parochialem Ecclesiam tumuletur vel exponatur, sive quia in Ecclesia tumulante vel exponente Beneficium obtinuerit, sive quia ibidem Sepulchrum habuerit Gentilitium, sive tandem quia in ea Sepulturam elegerit, ut statuendo prosequitur *Benedictus XIII. in d. Constitut.*

1725. 28. Apr. — Cæterum, sub prædicta Quar- 1959

ta Funerali non comprehenduntur, imo expressè ab ea excipiuntur legata Missarum & Anniversariorum, hisque similia pia relicta, ad favorem Ecclesiæ tumulantis vel exponentis a Defuncto disposita: circa quæ, ac omnia & singula alia, de quibus in hac Constitutione mentio facta non fuit, Privilegia Regularibus Ordinibus ab Apostolica Sede concessa, salva prorsus, illæsa, ac inviolata perpetuo permanere, & ab omnibus, ad quos spectat & pro tempore quancumque spectabit, inconcusse & irrefragabiliter observari debere decernitur. Ubi vero consuetudines legitime probatæ, conventiones,

con-

concordiæ, vel statuta vigerent, quæ magis Parochis faverent, illisque pinguïorem prædicta Quarta emolumentorum funeralium portionem assignarent; ea in iis, in quibus vigent, locis, inconcussæ ab omnibus observari sancit, præcipit, & jubet *Benedictus XIII in d. Constitut.*

1725. 2. Maii. — Ordinarii Locorum, ubi sita sunt Beneficia Clericorum Velles Laicales deferentium, impudentiam canonicis remediis omnino coerceant; & hunc in finem non modo possint; sed etiam debeant contra ipsos procedere per citationes Domi dimissa copia, quatenus domicilium habeant in eorum respective Diœcesi: sin minus per citationes ad valvas: Jurisque ordine cæteroquin servato; sententiam declaratoriam privationis obtentorum Beneficiorum in ipsos ferre & pronunciare, ita tamen, ut eadem Beneficia omnimodæ Romani Pontificis pro tempore existentis dispositioni reservata censeantur, juxta Constitutionem Sixti Quinti, *supra positam & editam anno 1589. 9. Januarii.* Præterea statuitur; prædictis Clericis Beneficiatis in Habitu Laicali incedentibus minime licere percipere; nec facere suos fructus, & proventus quosunque suorum Beneficiorum: quin etiam expresse decernitur, ejusmodi Beneficiatos ex mero facto incessus in Habitu Laicali; quamvis nulla præcefferit Ordinariorum sententia declaratoria privationis Beneficiorum; quæ obtinent, imo etiam si nulla citatio, monitio, vel alius judicialis actus in eos fuerit institutus, ipso jure, amissionis & privationis fructuum prædictorum poenam incurrere; ita ut nullo modo percipere, nec perceptos retinere, vel facere suos possint: sed ipsos absque ulla prorsus diminutione ad commodum Fabricæ Ecclesiarum, in quibus erecta sunt Beneficia, illico sub poena lethalis culpæ restituere teneantur: a qua quidem restitutionis obli-

obligatione a nemine, præterquam a Romano Pontifice pro tempore existente (sublata cæteris omnibus, etiam Pœnitentiariæ Apostolicæ Officio, & Majori Pœnitentiaro condonandi facultate) eos absolvi & liberari posse vult, præcipit, & mandat *Benedictus XIII. in Confisus. quæ incipit* Catholicæ Ecclesiæ, & quam ego Domini retineo Roma impressam, typis Reverenda Camera Apostolica 1725

1725. 12. Maii. — Decernitur & præcipitur per totam Italiam & Insulas adjacentes, ut in posterum provisi de Parochialibus una cum incertis annuum redditum scatorum centum monetæ Romanæ excedentibus, teneantur solvere & respective deponere mediam annatam (seu medios fructus Beneficiorum primi Anni) pro Fabrica Ecclesiæ Cathedralis, si extra Ecclesias Collegiatas Beneficia sita sint: si vero sita sint in Ecclesiis Collegiatis, vel ad illas translata, dictam mediam annatam solvant & deponant pro Fabrica Ecclesiæ Collegiatæ, cujuscunque valoris existant, exceptis Beneficiis a Sancta Sede conferendis, & dummodo legitima non vigeat consuetudo solvendi vel dimittendi fructus sex mensium, aut similem & non minorem ratam favore Fabricæ vel Sacristiæ utroque enim in casu pro Fabrica prædicta nihil solvendum, aut deponendum erit. Huic tamen solutioni mediæ annatæ minime subjecta existant Beneficia illarum Diocesium, & respective Collegiatarum, in quibus reperitur opus, seu peculiare patrimonium Fabricæ sufficienter instructum: aut onus, seu obligatio reparandi Ecclesias residet penes Communitates Locorum, vel adsunt dictarum Ecclesiarum Patroni, qui, nisi reparare & manutene-
re velint easdem Ecclesias, earum Patronatum amittere debent: Cum enim in his satis consultum sit reparationi & conservationi Ecclesiarum, aliud superaddere Beneficiatis impen-
dium,

1964

dium, quod vergeret in sublevamen eorum, qui de jure tenentur, non vult, *Benedictus XIII. in Bullario Romano, tom. 10. Constit. 7. qua incipit Pius & misericors Dominus.*

1725. 9. Jun. — Postquam Archiepiscopus Leopoliensis validum esse sensit Matrimonium, die 16 Novembris 1708 contractum inter Regium Principem Constantinum SubjesKi, & Comitissam Josepham de Vessel, delataque Causa ad Sacram Concilii Congregationem, hæc eadem pariter pro validitate respondit, ad petitionem prædicti Regii Principis, demandatum fuit a s. m. Clemente Papa Undecimo, ut hæc ipsa quidem Sacra Congregatio in ejusdem Causæ cognitione procederet, sed cum Voto Rotæ: Cumque præviis duabus Decisionibus, Rotæ Auditorium suum tulerit Votum, in quo ait Matrimonium sublineri: quæritur in præsentia, an Votum Rotale sit exequendum. Porro percurriendo Rotæ Decisiones, habetur, Matrimonium contractum fuisse coram Parocho Gedani, & duobus Testibus, & dictum Parochum fuisse proprium Principissæ, quod satis est: cum pro validitate Matrimonii sufficiat, quod fuerit celebratum coram Parocho habitationis alterius ex Contrahentibus. Ad effectum autem demonstrandi, quod Parochus Gedani erat proprius Principissæ Parochus, Rota ponderavit, quod Principissa habitaverat in dicto Loco per decem Menses ante contractum Matrimonium, & quod in eodem Loco permansit duobus fere annis post illud contractum. Quo circa onus erit EE. VV. decernere: *An Votum Rotale sit exequendum*: Et Sacra Congregatio Concilii sub dicta die 9. Junii 1725. respondit, *Affirmative*. Ita habet Dominicus Ursaya *Disceptat. Eccles. tom. 7. par. 2. disceptat. 25. sub num. 75.*

1725. 4. Dec. — Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum Dominorum San-
L l   ctæ

Æ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, a Sanctissimo Domino Nostro Benedicto Decimotertio, Sanctæque Sede Apostolica ad Indicem Librorum eorundemque prohibitionem, expurgationem, & permissionem in Universa Republica Christiana specialiter deputatorum, sequentem damnavit Librum quocunque loco & tempore impressum, cui titulus: *Circulus aureus, seu breve Compendium Cæremoniarum & Rituum, quibus passim ad suas & Proximi utilitates Presbyteris uti contingit: Autore P. F. Francisco de Capellis a Bononia Ordinis Minorum Capuccinorum*. Ita in Folio Romæ impresso, ex Typographia Reverendæ Cameræ Apostolicæ 1725 Quod quidem Folium ego Domi integrum asservo. ¶ Caveant igitur Parochi, ne amplius utantur hoc Libro.

1726. 30. Mar. — Proposito in Sacra Congregatione Concilii sequenti Dubio, scilicet: *An Presbyteri Missionis possint celebrare, & respective canere Missas, ac Vesperas solemnes in Festo Dedicationis S. Michaelis Archangeli in Ecclesia ejusdem Sancti nuncupata delle Romite, contradicente seu dissentiente Parocho S. Quirici nuncupata delle Marignole?* Et Sacra eadem Concilii Congregatio in Florentina ad primum Dubium respondit, *Affirmative*: ita habet Ursaya *Disceptat Ecclesiasticar. tom. 9 par. 2. disceptat. 29. sub num. 151. & 152. pag 484.* 1964

1726. 20. Jul. — Ne Cura Animarum in Ecclesiis Parochialibus Almæ Urbis Romæ, & extra ejus pomeria constitutis, neglecta & collapsa propterea concidat, quod earundem Rectoribus congrua sustentatio desit, sine quibus eorum Officium non eo, quo par est, zelo & pietate exerceri, ipsamque Animarum salutem magnum discrimen incurrere, longa experientia comprobatur. Pius. Quintus, ut Sacrosancti Concilii Tridentini Decreta in usum induceret, varias in 1965

in hujus Almæ Urbis Ecclesiis perpetuas Vicarias, actualement Animarum Curam habentes, congrua & sufficienti portione assignata, provide instituit. Urbanus vero Octavus, & Clemens Undecimus quasdam Parochiales Ecclesias & Vicarias extra pomeria Urbis erexerunt, ut Incolis suburbanis auxilia spiritualia; quacunque occasione, tam in Doctrinæ Christianæ rudimentis rite explicatis; quam in Dei verbo Festis Diebus ex ore sacrorum Ecclesiæ Ministrorum audiendo, inque Christi Domini Sacramentis, ex eorundem manû recipiendis, prompte suppetere, ut enarrat *Benedictus XIII. in Bullar. Roman. tom 9. seu ejus Continuat. par. 4. Constitut. 28.* quæ incipit Pastoralis nostra sollicitudo, § 1. pag. 288. juxta editionem Luxemburgensem de Anno 1730.

1726. 20. Jul. — In maturum autem examen vocari decrevit Summus Pontifex, an revera hujusmodi Parochialium Ecclesiarum Rectores & Vicarii olim instituti, congrua & sufficienti sustentatione fruuntur; sique æqua & congrua ejusdem portionis assignatio desit; & quonam pacto eas assignari possit. Quare consilio & approbatione probe intellectis totius Congregationis ad hoc deputatæ S. R. E. Cardinalium & Prælatorum, in hanc determinationem devenit, ut primo loco sequentibus Vicariis & Parochialibus Ecclesiis congruæ portiones non essent assignandæ, quia sufficienter dotatæ reperiuntur. Sunt vero 1. Beati Angeli ad Fornaces; 2. Beati Lazari: hæ duæ Vicariæ a Basilica Vaticana dependent. 3. Parochialis Ecclesia Beatorum Laurentii & Urbani ad primam Urbis portam; 4. Vicaria Beatæ Mariæ ad Magos, quæ a Basilica Lateranensi dependet. 5. Parochialis Ecclesia Beati Sebastiani extra portam Capenam, ex Basilica Lateranensi olim dismembrata. Secundo loco

L l 2   sta-

statuit & declaravit, nullam congruam assignandam Parochiali Ecclesiæ S. Pauli in via Ostiensis, olim dismembratæ ex Diaconia Beatæ Mariæ in Cosmedin: siquidem Cœnobium Monachorum Casinensium, ad quos eadem Basilica S. Pauli pertinet, redditus & sufficientem portionem habet: quare huic nulla congrua portio debetur. Pari modo Parochiali Ecclesiæ Beati Laurentii in agro Verano, quam regunt Canonici Regulares S. Salvatoris, nullam congruam portionem assignandam esse decrevit *Benedictus XIII. in d. Bullar. Rom. d. Consi. 28. § 2.*

1726. 20. Jul. — Tertio loco portionem, & congruam sustentationem subsequenter Ecclesiis Parochialibus assignandam esse perspexit, & assignat Summus Pontifex. Hæc vero sunt 1. Parochialis Ecclesia Beati Francisci in Monte Mario, quæ pertinet ad Congregationem Eremitarum Beati Petri de Pisis: huic Parochiali Ecclesiæ, ejusque Rectori centum annua scuta argentea monetæ Romanæ pro congrua assignari vult & mandat. 2. Parochialis Ecclesia Beatæ Agnetis in via Nomentana, quæ pertinet ad Canonicos Regulares S. Salvatoris; annuam portionem congruam sexaginta scutorum argenteorum monetæ Romanæ omnino habeat. Statuit tamen & declarat, ut centum annua scuta argentea monetæ Romanæ Rectori Beati Francisci in Monte Mario, & similiter scuta sexaginta Rectori Beatæ Agnetis in via Nomentana assignentur & divisione, partitione, & taxâ, Prædiis imponenda, quæ intra limites utriusque Ecclesiæ comprehenduntur, cum Parochiani distis Ecclesiis, aut Matriçi nullas Decimas solvant. Pauperes tamen Agricolas & Vinearum cultores rerum inopia laborantes, qui propriis manibus & corporis assiduo labore sibi victum conquirunt, a quacunque ejusmodi congruæ portionis solutione im-

immunes esse declarat, ac penitus eos eximit
Benedictus XIII. in d. Bullar. Rom. d. Constit. 28.
§. 3. & 4.

1726. 14. Dec. — Propositis, de mandato Sanctis-
 simi D. N. Papæ Benedicti Decimotertii, in Sa-
 cra Congregatione Episcoporum & Regularium
 novem Dubiis ad Procuracionem Visitatori Apo-
 stolico debitam spectantibus, inter illa fuit se-
 quens, videlicet: *An Regulares possidentes Bona*
stabilia in communi, teneantur Procuracionem sol-
vere, seu in quibus casibus? Et Sacra eadem Con-
 gregatio ad septimum Dubium resolvendo re-
 spondit: *Affirmative iis in casibus, in quibus Re-*
gulares visitentur: semper vero pro Parochiis sibi uni-
tis. Ita in Folio Romæ impresso, quod ego
 Domi retineo. Omnia vero novem Dubia ad
 hanc rem edita habebis in mea Collectione pro
 Episcopis, & Abbatibus utriusque Cleri juxta
 secundam editionem.

1727. 27. Mar. — Cum in Sacra Episcoporum
 Congregatione proposita fuissent quinque sequen-
 tia Dubia, scilicet, Primum: *An concessiones in*
emphyteusim, factæ per Rectores Beneficiorum S.
Mariae de Mitigliano, & S. Mariæ delia Bruna,
earumque exequutio sublineatur? Secundum ve-
 ro Dubium: *An Sacerdos Lucas de Mayo tenea-*
tur ad restitutionem fructuum? Tertium autem
 Dubium: *An idem Lucas teneatur ad restitutionem*
pretii Arborum incisarum, illiusque fructuum? Quar-
 tum Dubium fuit: *An ex causis, de quibus in actis,*
factus sit locus devolutioni Bonorum favore Ecclesiæ?
 Quintum denique Dubium: *An dictus Lucas sit*
judicandus inhabilis ad dictum Beneficium S. Ma-
riæ de Mitigliano? Eadem Sacra Episcoporum
 Congregatio in Masselubren. Concessionis in Em-
 phyteusim respondit, *Pro taxatione, juxta mo-*
dam, ut habet Ursaya, qui scripsit in hac Causa,
Disceptat. Eccles. tom 7 par. 1. disceptat. 4. sub
num. 121.

1727. 2. Sept. — Sacra indicis Congregatio duos sequentes damnavit Libros, quorum primus inscribitur : *Manuale comodo per gli Curati, e per ogni altro Sacerdote, ebe s' impieghi a beneficio de' Fedeli in Funzionibusque Ministerio spettanti : Di Giovanni Battista Benamati. Parma MDCIC.* Alteri vero Libro, qui hac eadem die prohibitus fuit, titulus est : *Manuale Exorcistarum, & Parochorum, Autore Candido Brugnole : Venetiis 1673.* Ita habetur in Folio, quod ego Domi habeo, Romæ impressum 1727. ex Typographia Reverendæ Cameræ Apostolicæ ¶ Prædictis ergo duobus Libris non possunt amplius Parochi uti.

1728. 21. Febr. — Ad sequens Dubium in Sacra Congregatione Concilii disputatum, scilicet : *An Confraternitas possit, sine licentia & interventu Parochi, exponere in suo Oratorio Sanctissimam Eucharistiam?* Et Sacra eadem Concilii Congregatio in Alexandria respondit : *Affirmative, accedente licentia Episcopi* : quia in omnibus Ecclesiasticis Functionibus, concurrente permissione Ordinarii, qui dicitur Parochus Parochorum, nulla alia Parochi licentia requiritur : sunt verba Rotæ post multos Concordantes, *decis. 63. sub num. 3. coram Herrera*, apud Dominicum Ursayam celebrem Almæ Urbis Advocatum *Disceptat. Ecclesiasticar. tom. 9. par. 2. disceptat. 29. sub num. 154. pag. 484.* 1970

1728. 15. Maii. — Disputato in Sacra Congregatione Concilii Dubio sequenti, videlicet : *An Confraternitas, independenter a Parocho, explere possit quascunque Functiones in propria Ecclesia?* Et Sacra eadem Concilii Congregatio in Bononien. ad sextum Dubium respondit, *Affirmative, dummodo non sint prohibita?* ut refert Ursaya *Disceptat. Ecclesiasticar. tom. 9. par. 2. disceptat. 29. sub num. 53. pag. 484.* 1971

1728. 10. Jul. — Sanctissimo D.N. Benedicto XIII. 1972
expo-

expositum fuit pro parte Dominici Mariæ Sani-
pierrezena de Genua, quod mediante Sacerdote
Cajetano Cavazza deputato ab Archiepiscopo Ja-
nuensi in locum Parochi, cum dispensatione so-
litarum Denunciationum, & coram duobus Tes-
tibus, ipse contraxit Matrimonium cum Puella
Mariæ Catharina Piccoliuga, reciproco præstito
consensu a dicto Dominico quidem in voce, a
Puella vero in scriptis, seu per Epistolam e fe-
nestra propriæ Domus ab eadem projectam, pro-
pria manu subscriptam, & recognitam ante di-
ctum Archiepiscopum, qui per specialem sen-
tentiam definitivam validum declaravit dictum
Matrimonium, & describi mandavit in Libris
Matrimoniorum Ecclesiæ Parochialis S. Donati
de eadem Civitate. Quia tamen nomine dictæ
Puellæ impugnatum fuit dictum Matrimonium a
Maria Magdalena Regesta Queirazza Avia Ma-
terna, ac ab aliis Executoribus & Curatoribus
Testamentariis, habito prius recurſu ad Magi-
stratum Laicalem illius Reipublicæ, & ulterius
in Alma Urbe ad Sacram Congregationem Con-
cilii, ubi inter alia, deducta fuit solemnitas pro-
testatio, & declaratio facta a prædicta Maria
Catharina Piccaluga ante Sacerdotes Angelum
Mariam Andora, & Sirum Franciscum Saſano-
va, Religiosos Ordinis S. Francisci de Paula,
in qua denegando positive prædictum consensum
ab ipsa præstitum specialiter in scriptis, inter-
posuit appellationem ad Sanctam Sedem a iudicio
præfati Archiepiscopi. Dicta Sacra Congregatio
Concilii iussit, ut dicta Puella collocaretur in
aliquo Monasterio dictæ Civitatis, prout collo-
cata fuit, ubi de mandato dictæ Sacræ Con-
gregationis, præfatus Archiepiscopus, explorata
dictæ Puellæ voluntate, reportavit constantem,
& cum juramento denegationem consensus dicto
Matrimonio præstiti, expressamque declaratio-

nem se nolle pro suo Marito dictum Dominicum
Vide quod sequitur.

1728. 10. Jul. — Cum ergo ex superius dictis cognoscere Dominicus præfatus ortam in seipsum magnam aversionem & odium ipsius Puellæ & suorum Consanguineorum: & cum idcirco juste timeret, quod ex his oriri possent majores perturbationes & majora inconvenientia, supplicavit Sanctissimo D. N. Benedicto XIII. ut ad evitanda scandala & pericula, & ad removendam inquietudinem, vellet de medio tollere & abolere Litem, dispensare, & dissolvere gratiose, prout res indigeret, & ad majorem cautelam dictum Matrimonium, ac ponere in libertatis plenitudine tum Dominicum Mariam Sanpierrezena, tum etiam dictam Puellam Mariam Catharinam Piccoluga. His Pontifex auditis, & de narratorum veritate certior factus, volens in præsentī casu, in quo agebatur de Matrimonio dumtaxat rato, gratiam facere, per Chirographum omnia continens secuta & periculose timenda, advocata ad se Causa ad prædicta Tribunalia delata & pendente super validitate vel nullitate ducti Matrimonii, eam abolevit, perpetuumque utrique Parti silentium imposuit; & dictum Matrimonium inter dictum Dominicum & dictam Puellam dumtaxat ratum, & dubium, ac iterato juramento constanter impugnatum dispensavit, mandans Auditori suo, ut stante dicta dispensatione, declararet, tam dictum Dominicum, quam dictam Mariam Catharinam esse liberos a vinculo dicti Matrimonii tanquam nunquam secuti, & adnotationem in Libro Parochiali Matrimoniorum jam factam, abolendam esse. Hoc igitur accepto Chirographo, Auditor Papæ publicum statim pronunciavit Decretum, & Matrimonium dissolutum fuit. Ita Ursaya *Disceptat. Eccles. tom. 7. par. 1. disceptat. 8. sub num.*

numer. 46. pagin. 37.

1728. 13. Sept. — Ut Divinus Cultus in Parochiali Ecclesia Beatæ Mariæ, & Ss. duodecim Apostolorum Terræ Balneariæ, Nullius Diocesis, Provinciæ Reginensis in Calabria ulteriori, in qua Parochiali Ecclesia Fratres Ordinis Prædicatorum Jurisdictionem quasi Episcopalem exercent, decentius & honorificentius procedat, Priori pro tempore existenti conceditur, ut Presbyteros & Clericos Sæculares sibi ratione Jurisdictionis præfatæ subditos, ad personalia servitia, quæ dictæ Ecclesiæ tanquam Parochiali & quasi Cathedrali hætenus præstare consueverunt, & quæ de jure præstare tenentur, pariformiter in posterum præstanda cogere, & pro celebratione Missarum solemnium in Festivitatibus, Diaconum & Subdiaconum & eodem Clero assumere, nec non Diaconos & Subdiaconos, aliosque Clericos ad suos respective Ordines in dicta Parochiali Ecclesia exercendos compellere possit & valeat, prout perpetuo concedit & indulget *Benedictus XIII in Constitut. quæ incipit*

Contentiones, quæ integra reperitur apud Ursayam Disceptat. Eccles. tom 7. par. 2. disceptat. 1. sub num. 141. & modo habetur etiam in Bullar. Rom. tom 9. seu ejus Continuator par. 4. Constitut. 48. pag 365.

1728. 13. Sept. — Presbyteris vero, & Clericis 1976

dicto Priori Ordinis Fratrum Prædicatorum subditis, & dictæ Ecclesiæ Parochiali intervenientibus ac addictis præcipitur, ut in Choro ejusdem Parochialis Ecclesiæ, iisdem modo & forma, quæ hætenus observata fuerunt, sedere, ac in Processionibus sub una eademque Cruce cum Fratribus præfatis incedere debeant & teneantur ac obligati existant. Iisdem autem Presbyteris & Clericis, qui in Vesperis Festivitatibus, Vesperas, & in Majori Hebdomada Divina Officia, Horasque Canonicas, una cum prædictis Fratribus,

bus, juxta eorundem Fratrum Ritus in dicta Parochiali Ecclesia, illiusque Choro psallentes recitaverint, ut pro illis Horis, quas recitaverint, non obstante Ritus huiusmodi diversitate proprio oneri, absque nova Divini Officii juxta proprium Ritus recitatione, satisfacere itidem possint & valeant, etiam perpetuo concedit & indulget *Benedictus XIII. in dicta Consist.* apud eundem Ursayam loco supra citato, & in Bullar. Rom.

1729. 20. Aug. — Humana fragilitate devictus 1977
Corradus de Martino, Civitatis Maphicti, Incola Civitatis Vigiliensis, sub promissione Matrimonii anno 1719. carnaliter cognovit Annam Theresiam Frisari pariter domiciliariam Vigiliensem: & ex ea Filiam procreavit jam defunctam. Quamobrem, ut ejusdem Annæ famam resarciret, præfactam promissionem eam in Uxorem ducendi, Jure jurando coram Notario & Testibus ratificavit. Sed emissis consuetis proclamationibus, quidam auricularis Zelotypus, impedimentum inter eosdem primi & secundi gradus Curie Episcopalis existere nunciavit, videlicet dictum Corradum esse Filium ex damnato coitu Nicolai Frisari, qui asserebatur Filius Florilli Frisari, Patris naturalis etiam Annæ: in quibus terminis dictus Corradus esset ex præterito infecto sanguine, nepos memoratæ Annæ. Et quamvis assertum impedimentum non fuisset in Curia Episcopali probatum, nihilominus, quia huiusmodi Matrimonium ab Amicis Denunciatum impugnabatur, Causa delata fuit in Sacram Congregationem Concilii, in qua post transmissionem Processus diligenter a Metropolitano Tranensi confecti, pluresque Testes hinc inde formiter examinatos, deventum est ad Dubia sequentia, quorum primum: *An constet de Impedimento?* Secundum vero Dubium: *An sit locus Dispensationi?* Et Sacra Concilii Congregatio

tio ad utrumque respondit, *Negative* : ut habet Urfaya, qui optime scripsit pro Corrado, *Disceptat. Ecclesiast. tom. 9. par. 1. disceptat 5. a num. 1. & seqq. ubi Fabbisseries, & a num. 43. ad fin. ubi Resolutio.*

1730. 14. Jan. — Joanna Lambucci, Uxor Laurentii Ruffini in Testamento condito in Oppido Montellæ de Nuscana Diocæsi sub die 2. Januarii 1727. injunxit eidem Laurentio, ut post ejus obitum, illam Habitu Regulari indutam sepeliri faceret in Ecclesia Patrum Reformatorum S. Francisci in dicto Oppido Montellæ existentium. Defuncta eadem pia Muliere in nocte antecedente diem 11. Januarii ejusdem anni 1727. invitati fuerunt ab eodem Laurentio ejus Viro & hærede omnes Religiosi dicti Conventus S. Francisci de Montella ad associandum Cadaver ejus dilectissimæ Uxoris ad eorum Ecclesiam, qui, non obstante nive & pluvia, ac distantia unius milliarii, se contulerunt ad associandum Parochum expresse vocatum & invitatum a dicto hærede. Verum Parochus prætendebat exorbitantia emolumenta funeralia, & Canonici illius Ecclesiæ Collegiatæ volebant Funeri interesse, licet ab hærede neque invitati, neque voliti. Non attenta autem mediatione plurium Personarum ad hunc effectum interpositarum, non fuit possibile eidem hæredi convenire, neque cum Parocho neque cum Canonicis. Durarunt hujusmodi Controversiæ per spatium trium horarum, in quibus repetitæ pluries fuerunt protestationes, tam nomine Hæredis, quam Religiosorum, precesque Parocho porrectæ pro associatione Cadaveris piæ Mulieris ad Ecclesiam a se electam. Non valentes iidem pauperes Religiosi longiori tempore permanere inter nivem & pluviam, novis præmissis protestationibus Parocho repetitis, Cadaver dictæ Mulieris ad eorum Ecclesiam associarunt & sepelierunt. Hisce secutis, Alexander Bosco
Con-

1778

Confanguineus Parochi & ducrum Canonicoꝝ præfatæ Ecclesiæ Montellæ inaudita præcipientia declaravit excommunicatum Patrem Guadianum, & Vespillones, cum immediata affixione Cedulonum, nec non Episcopus declaravit suspensos a Confessionibus audiendis in Ecclesia Reformatoꝝ omnes illius Confessarios, subrogato tamen Patre Josepho a Montella. Post multos habitos recursus, tandem proposita Causa in Sacra Congregatione Concilii die 14 Januarii 1730. sub unico sequenti Dubio: *An licitum fuerit Patri Angelico Ordinis Reformatoꝝ deferre Cadaver, non obstante inhibitione Episcopi: & proinde, an Censura subsineantur?* Et Sacra eadem Concilii Congregatio in Nuscana Funerum respondit: *Suspensi Censuris, Partes in posterum se abstineant a similibus:* ut habet Urfaya, qui scripsit pro Patribus Reformatis, *Disceptat. Ecclesiast. tom. 9. par. 1. disceptat. 36. a numer. 1. ad 13. ubi facti series, & sub numer. 122. ubi Resolutio.*

1730. 18. Nov. — Supplicantibus Capitulo & 1979
Clero insignis Ecclesiæ S. Marię in Provenzano Civitatis Senarum pro concessione Juris sepeliendi in forma, cum omnibus Juribus, & præcipue, quod Sepulturę Jure concessio, tributa quoque censeretur facultas Processionaliter deferendi Defunctorum Cadavera sub unica Cruce ipsius insignis Collegiatę, reservata Parochis ejusdem Civitatis Quarta Parochiali consistente in medietate, juxta morem in Urbe vigentem. Porrecto itaque supplici Libello ad Sacram Congregationem Concilii, emanavit gratiosum Referiptum sub die 11. Aprilis 1682 quod postmodum executioni demandavit Archiepiscopus de Marsiliis per speciale Decretum desuper promulgatum sub die 22. Julii ejusdem anni. Quia vero tractu temporis moderni Parochi dictam gratiam cum præfato Decreto jam acceptatam & subscrip-

ptam

ptam voluerant ad proprium favorem magis extendere, in medium protulerunt quoddam Laudum sub die 25. Septembris 1648. promulgatum per Archiepiscopum Ascanium Piccolomineum, in sex capita distributum. Causa igitur in Sacram Congregationem Concilii delata, propositum fuit sequens Dubium: *An Laudum Archiepiscopi, latum die 25. Septembris 1648. sit exequendum?* Et Sacra eadem Concilii Congregatio in Senen. Jurium Parochialium, respondit: *Affirmative, & ad Eminentissimum Præfectum, juxta mentem*, quam fuisse pro Concordia credit Urfaya *Discepat. Ecclesiasticæ. tom. 9. par. 2. disceptat. 16. a num. 1. & sub num. 99.*

1731. 17. Febr. — Ludovicus Antonius Athanasius de Scudier in Ordine Subdiaconatus constitutus, prætetendit se suscepisse dictum Ordinem per vim & metum, & consequenter non teneri ad Votum Continentiæ eidem Ordini Subdiaconatus annexum. Attamen, licet quando concludenter probatur metus in præciso tempore suspensionis ejusdem Ordinis, cum qualitate illa, ut cadat in constantem virum, illius collatio de nullitate notari possit: quia vero talis prætextus in allegabilis est ex sola qualitate Ludovici, qui in sua juventute ad Bellum processit in eoque strenuitatis suæ vires ostendit, non potest hujusmodi metus in viro Bellatore concedi: imo ex hoc idem metus prætextus concludentissime excluditur. Præterquam quod convincitur libertas in suspensione Ordinis non solum ex spontanea consequutione Canonicatus & Præceptoris in Collegiata Ecclesia S. Ægidii de Neumafensi Diocesi, sed multo magis ex ejus pacifica possessione, & fructuum perceptione per quinque annos libere continuata, hoc est ab anno 1724. usque ad annum 1729. Accedit etiam tarditas in allegando dictum prætextum metum, quæ mirabiliter prædicta omnia confirmat: non enim debe-

1980

debat Athanasius tam magnam rem tandiu reticere. His, aliisque rationibus discussa Causa in Sacra Congregatione Concilii, propositisque ibi duobus sequentibus Dubiis, quorum primum: *An Orator teneatur ad Votum Continentia?* Secundum vero Dubium: *An sit locus Dispensationi?* Sacra eadem Concilii Congregatio in Arelaten. Ordinis Subdiaconatus, ad primum Dubium, respondit, *Affirmative*: Ad secundum autem respondit, *Negative*, cum addito, ut Causa amplius non proponeretur. Ita habet Ursaya, qui contra ipsum Athanasium scripsit in hac Causa, *Disceptat. Ecclesiast. tom. 9 par. 2 disceptat. 16. per tot.*

1732. 2 Maii. — Ad tramites antiquæ Consuetudinis in Civitate Constantiæ vigentis, Canonici Cathedralis Ecclesiæ in signum superioris ordinis & gradus, in publicis Processionibus incedunt cum Famulo ad latus, privative quoad Præpositos, & Canonicos Ecclesiarum Collegiatarum, aliosque Ecclesiasticos in iidem Processionibus intervenientes. Spretâ autem huiusmodi veteri consuetudine Joannes Gualbertus de Goldenast Præpositus Ecclesiæ Collegiatæ SS. Stephani & Nicolai præfatæ Civitatis, nuper occasione cujusdam publicæ Processionis, cum Famulo ad latus incedere non dubitavit. Qua de re habito per Capitulum & Canonicos Ecclesiæ Cathedralis recurso ad Episcopum S. R. I. Principem Constantiensem, statim iste judicialiter mandavit eidem Præposito, ut in proxima subsequenti Processione SS. Corporis Christi absque Famulo ad latus interesset. Appellante autem Præposito ad Tribunal A. C. prodiit Sententia eidem favorabilis. Verum devoluta Causa ad Auditorium Sacræ Rotæ, propositoque Dubio: *An liceat Præposito insignis Collegiatæ SS. Stephani & Nicolai Constantiæ deferre Famulum ad latus in publicis Processionibus?* Auditis Juribus Capituli Eccle-

Ecclesiæ Cathedralis Constantiensis, in contumaciam ipsis Præpositi comparere non curantis, responsum fuit, *Pro Informante*. Rationes autem hujus Resolutionis ad favorem Canonicorum dictæ Cathedralis Ecclesiæ proprivativa manutentione suæ Consuetudinis, & plures & validas tradit *Rota in Constantien Juris deferendi Famulum in Publicis Processionibus coram Rezonico*, apud Urfayam *Disceptat. Ecclesiast. tom. 9 par. 1. disceptat. 35. sub num. 12. & seq.*

1733. 14. Jan. — Inter plures Ecclesias Parochiales, quibus anno 1569. Edicto Cardinalis Sabelli Vicarii Summi Pontificis Pii V. interdicta fuit Sacramenti Baptismatis administratio, quod ob Populi infrequentiam haud satis decenter in iis ageretur, adfuit etiam vetus licet, & insignis Ecclesia S. Mariæ in Monticellis, inter Filiales Ecclesiæ SS. Laurentii & Damasi jam dudum adscripta, quæ proinde tali Decreto sive Edicto, usque ad hæc ferme tempora obsequentissime paruit. At novissime, anno scilicet 1729. Benedictus XIII. dictam Ecclesiam S. Mariæ, quam paulo antea Congregationi PP. Doctrinæ Christianæ regendam commiserat, adeo exoptavit restituere antiquo Juri Baptizandi Infantes suæ Parochiæ, ut non solum erectionem Sacri Fontis oretenus demandaverit, sed ipse suas pecunias ad hoc contulerit, & speciali Rescripto executionem mandavit Cardinali Vicario, qui eam ad antiquam Juris Baptizandi possessionem reintegravit. In ea possessione dicta Ecclesia S. Mariæ in Monticellis permansit, usquequo post triennium insurrexit Capitulum, & Vicarius Curatus Ecclesiæ Matricis SS. Laurentii & Damasi, obtinuitque ab Auditore Clementis XII. facultatem contradicendi dicto Rescripto. Cumque Causa commissa fuerit Sacro Rotæ Auditorio, proposito Dubio: An erectio Fontis Baptismalis sustineatur? responsum fuit: Affirmative. Ratio-

1981

tio-

tiones autem bene fundatæ erectionis egregie & fufè tradit *Rota in Romana Juris Baptizandi coram Samminiatò*, apud *Urfayam Disceptat. Ecclesiast. tom. 9. par. 1. disceptat. 32. a num. 134.* ¶ Vide infra 1733. 14. Nov. & 1734. 6. Febr.

1733. 14. Nov. — Ecclesia S. Venantii Fabriani 1983

nostris temporibus in Cathedralè erecta prætendebat jus Baptizandi privative quoad Ecclesiam Parochialem S. Blasii ejusdem Civitatis, sed quia ejus consuetudo valebat antequam dicta Parochialis Ecclesia S. Blasii proprium haberet Fontem Baptismalem, non videbatur posse amplius vigere. Nihilominus prætensione non cessante, habitus fuit recursus ad Sacram Congregationem Concilii, in qua pluries proposita Causa, tandem dato Dubio sequenti, videlicet: *An liceat Parochiali Ecclesiæ Cathedralis S. Venantii in ea baptizare Natos in alienis Parochiis, etiam Fontem Baptismalem habentibus: seu potius spectet privative ad unumquemque Parochum habentem Fontem in sua Ecclesia, baptizare Infantes propria Parochia?* Et Sacra eadem Concilii Congregatio respondit: *Negative quoad primam partem, & Affirmative quoad secundam: ut habet Urfaya Scriptor in hac Causa, Disceptat. Ecclesiasticar. tom. 9. par. 1. disceptat. 33. in Fabrianen. Juris Baptizandi pro Ecclesia Parochiali S. Blasii Fabriani, cum Capitulo S. Venantii ejusdem Civitatis, per tot. & signanter sub num. 60.* ¶ Vide infra 1733. 14. Jan. & 1734. 6. Febr.

1734. 9. Jan. — Orta controversia inter Archi- 1984

presbyterum & alios Sacerdotes Ecclesiæ S. Joannis Baptistæ ex una, & Rectorem & Presbyteros Ecclesiæ S. Thomæ ex altera partibus super variis Dubiis & quadam concordia inter eos inita, habitus fuit recursus ad Sacram Congregationem Concilii, in qua proposita fuerunt sequentia quinque Dubia, quorum Primum: *An subsistatur Concordia? Secundum vero Dubium:*

An

An sublineatur Concordia? Secundum verò Dubium: An constet de Matricitate Ecclesiæ Parochialis S. Joannis Baptiste, seu alio titulo superioritatis? Tertium autem Dubium: An Archipresbytero & Clero ejusdem Ecclesiæ competant supra Clerum & Rectorem S. Thoma omnes illæ prerogative, quibus gaudere asseriebatur ante Concordiam? Quartum vero Dubium: An Ecclesiæ S. Thoma sit vere Parochialis, vel simpliciter Curata, & dependens ab Ecclesiâ S. Joannis Baptiste? Quintum denique Dubium: An sit locus divisioni Curae Populi, & Reddituum? Et Sacra eadem Concilii Congregatio in Anglonen. Terræ Claremontis, ad primum Dubium respondit, Negative: & in reliquis ad Eminentissimum Præfectum pro nova Concordia, cum facultatibus Sacrae Congregationis, & interim cum facultate providendi, juxta modum eidem Eminentissimo benevisum: & amplius Causa non proponatur: ut habet doctissimus Almæ Urbis Advocatus Dominicus Urfaya Disceptat. Ecclesiast. tom. 9 par. 2. disceptat. 3. circa fin.

1734. 6 Febr. — Visum fuit expedire, ut sublata etiam contraria consuetudine, quisque Parochus habens Fontem Baptismalem, Infantes in sua Parochia natos Aqua salutis respergat, adeoque ut singuli Pastores suas cognoscant Oves, quæ per primum Baptismi Sacramentum in Christi Domini Gregem cooptentur, & in Ecclesiæ sinum excipiantur, quemadmodum advertit *Rota in Romana Juris Baptizandi 14. Januarii 1733. coram Sanminiato*: id etiam suadente, tum ea ratione, quod Parochis propriis facilius comperitum esse potest, quinam ex justis Nuptiis procreati sint, & tanquam tales in Parochialem Librum referri debeant: tum & alia, quod ab eis vigilantia adhiberi major valeat, ne a Parentibus procrastinetur delatio Infantium ad Ecclesiam, in qua spirituales regenerationem sunt assecuturi. Ita secuta est dictam magistralem De-

cisionem *Sacra Congregatio Concilii in Fabrianen-
Fontis Baptismalis*, ut videro est in Folio distri-
buto dicta die 6. Februarii 1734 apud Urfayam
*Disceptat. Ecclesiasticar. tom. 9. par. 1. disceptat. 32.
sub num. 157. & 158. pag. 227.* ¶ Vide supra 1233. 14.
Jan. & 14. Nov.

Si habeantur hoc in Libello aliquæ Resolutiones, quæ non sint ubique usu receptæ, Auctor fatetur, nolle per hanc Impressionem derogare consuetudini Locorum, aut Privilegiis, Exemptionibus &c.

L. D. M. D. A. P. ac S. I. L.

OPERE ECCLESIASTICHE

DI D. GIO: BATTISTA PITTONI
SACERDOTE VENETO.

Che si vendono in Venezia in Casa di Leonardo suo Padre, Libraro a S. Giuliano in Corte del Vino vicino la Corte del Forno.

Constituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma spettanti a' *Vescovi*, agli *Ordinari* de' Luoghi, ed agli *Abbat*i Secolari, e Regolari, Opera molto utile, e necessaria agli Ecclesiastici dell' uno, e l' altro Clero, dall' Anno 1183. sino all' Anno 1707. *inclusive*.
Lir. 3.

Constituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma spettanti a' *Canonici* dell' una e l' altra Chiesa, cioè, Cattedrale, e Collegiata, dall' Anno 1055. sino all' Anno 1721. *inclusive*: Opera, ove non solo si danno notizie curiose insieme, e necessarie a detti Canonici, ma etiamdio a Prebendati. Intervienti, e in qualsivoglia modo obbligati à dette Chiese: inserite anche molte cognizioni legali tolte da gli Autori più classici, ed approvati, antichi, e recentissimi: seconda amplissima Edizione seguita nell' Anno 1722.
Lir. 3.

Constituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma spettanti a' *Vicarj* Apostolici, Generali, Capitolari, Foranei, Perpetui, ed Amovibili del Clero Secolare, ed altri ancora delle Religioni: dall' Anno 1507. sino all' Anno 1706. *inclusive*: Opera non solo utile, e necessaria a detti Vicarj, ma etiamdio a subordinati.
Lir. 2.

Constituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma, spettanti al *Concilio delle Parrocchiali*, ed alla Collazione de' *Beneficj Ecclesiastici*, dall' Anno 1339. sino all' Anno 1729. *inclusive*. Opera non meno di gran profitto a tutti li Religiosi dell' udo, e l' altro
M m 2   Cle-

cisionem *Sacra Congregatio Concilii in Fabrianen-
Fontis Baptismalis*, ut videro est in Folio distri-
buto dicta die 6. Februarii 1734 apud Ursayam
*Disceptat. Ecclesiasticar. tom. 9. par. 1. disceptat. 32.
sub num. 157. & 158. pag. 227. ¶* Vide supra 1233. 14.
Jan. & 14. Nov.

Si habeantur hoc in Libello aliquæ Resolutio-
nes, quæ non sint ubique usu receptæ, Auctor
faretur, nolle per hanc Impressionem derogare
consuetudini Locorum, aut Privilegiis, Exem-
ptionibus &c.

L. D. M. D. A. P. ac S. I. L.

OPERE ECCLESIASTICHE

DI D. GIO. BATTISTA PITTONI
SACERDOTE VENETO.

Che si vendono in Venezia in Casa di Leonardo suo Padre, Libraro a S. Giuliano in Corte del Vino vicino la Corte del Forno.

Constituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma spettanti a' *Vescovi*, agli *Ordinarij* de' Luoghi, ed agli *Abbatì* Secolari, e Regolari, Opera molto utile, e necessaria agli Ecclesiastici dell' uno, e l' altro Clero, dall' Anno 1183. sino all' Anno 1707. *inclusive*.
Lir. 3.

Constituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma spettanti a' *Canonici* dell' una e l' altra Chiesa, cioè, Cattedrale, e Collegiata, dall' Anno 1055. sino all' Anno 1721. *inclusive*: Opera, ove non solo si danno notizie curiose insieme, e necessarie a detti Canonici, ma etiamdio a Prebendati. Intervienti, e in qualsivoglia modo obbligati a dette Chiese: inserite anche molte cognizioni legali tolte da gli Autori più classici, ed approvati, antichi, e recentissimi: seconda amplissima Edizione seguita nell' Anno 1722.
Lir. 3.

Constituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma spettanti a' *Vicarj* Apostolici, Generali, Capitolari, Foranei, Perpetui, ed Amovibili del Clero Secolare, ed altri ancora delle Religioni: dall' Anno 1507. sino all' Anno 1706. *inclusive*: Opera non solo utile, e necessaria a detti Vicarj, ma etiamdio a subordinati.
Lir. 2.

Constituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma, spettanti al *Concorso delle Parrocchiali*, ed alla Collazione de' *Beneficj Ecclesiastici*, dall' Anno 1339. sino all' Anno 1729. *inclusive*. Opera non meno di gran profitto a tutti li Religiosi dell' uoò, e l' altro

M m 2

Cle-

Clero , che a soggetti a Vescovi , o pure esenti dalla loro Giurisdizione desiderano esser provveduti di Benefizio con cura d' Anime , o d' altra sorte di Beneficii Ecclesiastici , ma etiamdio a Collatori medesimi necessarissima . Lir. 3.

Costituzioni Pontificie , e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma spettanti alli *Parrochi* dell' uno , e l' altro Clero , che già si ritrovano nell' attuale amministrazione della Cura , dall' Anno 1254. sino all' Anno 1734. *inclusive* : Opera , nella quale si toglie a Pastori ogni fatica nell' osservazione degli Autori per la notizia delle cose decretate , e decise , ed insieme si solleva il Parroco dalla grossa spesa de' più riguardevoli Autori , che in quest' Opera sono citati : terza amplissima Edizione seguita nell' Anno 1737. Lir. 3.

Costituzioni Pontificie , e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma spettanti a *Confessori* dell' uno , e l' altro Clero , dall' Anno 1023. sino all' Anno 1714. *inclusive* : Opera necessarissima non solo a Religiosi , che sono per amministrar il Sacramento della Penitenza , ma etiamdio a quelli , che attualmente lo amministrano : terza amplissima Edizione seguita nell' Anno 1715. Lir. 2: 10.

Costituzioni Pontificie , e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma spettanti a Regolari di qualsivoglia Ordine anche Militare , dall' Anno 594. sino all' Anno 1719. *inclusive* : Opera , divisa in tre Tomi , non solo utile a detti Regolari , ma etiamdio a' Vescovi o loro Vicarij , Avvocati e Giudici Ecclesiastici , Parrochi e Confessori , e a tutto il Clero Secolare. Si vende. Lir. 10: -

Costituzioni Pontificie , e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma , spettanti a SACRI RITI , ed a CERIMONIE ECCLESIASTICHE , tanto per l' Ufficio , quanto , per la Messa , sì privata , sì anche solenne , molto utili e necessarie a tutti gli Ecclesiastici dell' uno e l' altro Clero , dall' Anno 1262. sino all' Anno 1729. *inclusive* : Lir. 3.

Costituzioni Pontificie , e Decisioni delle Sacre Congre-

gregazioni di Roma, spettanti Canonicamente, e Civilmente al Matrimonio, tanto costante quanto sciolto, dall' Anno 1175. fino all' Anno 1725. *inclusive*: Opera divisa in tre Tomi. Lir. 10.

Novissimo *Quarto Decennio Romano de Divini Uffizj*, o sia, Calendario Romano per dieci Anni, dall' Anno 1733. fino all' Anno 1742. *inclusive*; esposto ad utilità di tutte le Diocesi dallo stesso Pittoni. Lir. 1. 10.

ALTRE OPERETTE

DELLO STESSO PITTONI.

Vita del Venerabile Servo di Dio INNOCENZO XI. Sommo Pontefice, ed in questa settima impressione seguita nell' anno 1716. accresciuta di notizie, con le Grazie operate da sua Divina Maestà per mezzo li **AGNUS PAPA LI** benedetti dal sopradetto Sommo Pontefice; con il suo Ritratto al naturale in Rame: si vende. L. 1. fol. 4.

Vita del Sommo Pontefice **BENEDETTO XIII.** dell' Ordine de' Predicatori, descritta dello stesso Pittoni; con il suo Ritratto al naturale in Rame. Lir. 1. 5.

Vita di **S. LORENZO GIUSTINIANO** Primo Patriarca di Venezia, seconda Edizione seguita nell' Anno 1716. con il suo Ritratto in Rame. fol. 12.

Vita di **S. SABBA** Abbate, secondo la scrisse il Metafraste appresso il Lipomano, volgarizzata, ed accresciuta dallo stesso Pittoni, con figura in Rame. fol. 12.

Lettera Affettuosa scritta dallo stesso Pittoni ad istanza d' una Innamorata. Sentimenti della Morte a chi vive, con figura in Rame. fol. 6.

Lettera Morale scritta dallo stesso Pittoni ad istanza d' un Moribondo: Sentimenti di chi muore a chi sopravvive, con figura in Rame. fol. 6.

Dedi-

Dedicazioni, o siano Sagre delle Venete Chiese, esposte in perpetuo alla divozione de' Fedeli dallo stesso Pittoni, con un Discorso d'eccitamento a' Cristiani per intervenirvi, il quale può servire a tutte le Diocesi. soldi 6.

Risposte Curiose, che si danno ad ogni Quesito in più sorti di Versi Italiani, e Latini: facilissima Invenzione Numerica del Pittoni, che serve per render allegra una Nobile Radunanza, ed eccitarla a consumare con gusto l'ore più oziose del Giorno nell' Estivo Trimestre, e quelle più tediose della Notte nella Stagione Brumale, con figura in Rame. Terza Edizione seguita nell' Anno 1730. soldi 6.

Il Moretto del Pittoni, Narrazione Panegirica delle dignissime prerogative, che si attrovavano in un Cane così nominato, vestito non solo di onorate, e profittevoli Erudizioni, che ponno servire a qualche adornamento dell' animo, ma anche di prudentissimi, e sanissimi insegnamenti, che ponno condurre alla rettitudine de' costumi, con 14. Figure. fol. 16.

Historia della Vita, Azioni, e Guerre crudelissime del fiero Re Attila fatte nell' Italia, e specialmente nella Lombardia, cavate da Originali manoscritti antichissimi con due figure in Rame: Terza impressione ad istanza de' Curiosi. fol. 12.

LIBRI DI ALTRI AUTORI

STAMPATI IN VENEZIA

Da Leonardo Pittoni.

TRattato de' **SCRUPOLI di COSCIENZA**, che cosa siano, con quali Rimedj si curino, e se sia bene operar contro li Scrupoli, non potendosene liberare: Operetta utile, e necessaria a Confessori, e Penitenti, composta da Giuseppe Cabrini Dottore in Sacra Teologia, e Consultore Generale della Santa Inquisizione di Venezia, zia,

zia, ristampata la quinta volta ad istanza de' Confessori d' Monache. fol. 10.

Ristoro de' Moribondi, Considerazioni utilissime da farsi nel tempo della Vita per riparare agli affanni, che seco porta quello della MORTE. Opera profittevole ad ogni Cristiano, del P. Antonio Auria della Compagnia di Gesù. Lir. 1: 10.

Orologio Ascetico, col quale si dimostra la maniera di far regolarmente, e con frutto quegli Esercizj Cristiani, che giornalmente occorrono: col Testamento per prepararsi ad una buona Morte: Opera del Cardinale Giovanni Bona, tradotta in Lingua Toscana da un Sacerdote Secolare. Lir. 1: 5.

Il Medico Spirituale Assistente agli Infermi coll' amministrazione de' Santi Sacramenti, e con tutte le Assoluzioni, che si possono dare in Articolo di Morte. Opera utile a' Curati, a commodo de' quali si sono pure inserite varie Benedizioni, il modo di celebrare il Sacramento del Matrimonio, e le Istruzioni per la Confessione, e Comunione. Lir. 1: 5.

Aforismi Sacri, ovvero Detti notabili raccolti dalle Opere di S. Francesco di Sales, e della Venerabile Primogenita sua Figlia Spirituale Madama di Chantal. Lir. 1.

Il Mistico Girasole, cioè, Industrie per unirsi al Signore Iddio, del Padre Alfonso Gianotti della Compagnia di Gesù. fol. 12.

Lettera scritta da un Confessore ad un suo Penitente, desideroso di sapere in che consista il Peccato dell' USURA, e quali e quante sieno le maniere, con le quali si commette, a fine di caminare ne' temporalj interessi con tutta sicurezza di Coscienza: Operetta novissima, profittevole. fol. 12.

Spiegazione del *Magnificat*, Opera postuma del Padre Paolo Segneri della Compagnia di Gesù non più stampata, con il Ritratto in Rame. fol. 12.

Idea d' un buon Confessore secondo la Dottrina e modo di viver di S. Francesco di Sales Vescovo, e Principe di Geneva: Opera del Dottore in Sacra Teologia Raimondo Bonalio: Seconda Edizione. fol. 12.

Li

Li Consigli della Sapienza, ovvero Raccolta delle MAS-
SIME di SALOMONE le più necessarie all' Uomo per di-
riggerli saviamente, con Riflessioni sovra di queste: Tradu-
zione dal Francese, divisa in due Parti. Lir. 1. sol. 15.

Analogia del Vecchio, e Nuovo Testamento, nella qua-
le primieramente si spiega lo stato del Vecchio, e poi il con-
senso, la proporzione, e la conspirazione di quello col
Nuovo: Opera del P Martino Becano Teologo della Com-
pagnia di Gesù. Lir. 1. 15.

Pratica della Regola di S. Benedetto nella guisa viene
osservata da' Monaci Benedettini della Congregazione di
S. Mauro in Francia, necessaria specialmente alle Mona-
che di detto Ordine, ed a' loro Confessori. Lir. 1.

Il PARROCO istruito, Opera, in cui si dimostra a
qualfia CURATO novello il Debito che lo strigne, e la
Via da tenerli nell' adempierlo, data in luce dal P. Paolo
Segneri della Compagnia di GESU', col Ritratto dell' Au-
tore in Rame, ristampata nell' Anno 1722. Si vende
Lir. 1. sol. 10.

Decreto freschissimo di Giubilazione de' Canonici, ema-
nato nell' anno 1721. in contraddittorio giudizio, ostando il
Capitolo, con le ragioni di ambe le parti, e la risoluzione
della Sacra Congregazione del Concilio. sol. 8.

Trentatre novissimi universali Decreti della Sacra
Congregazione de' Riti circa le Giurisdizioni Parrochia-
li, le Funzioni, e le Preeminenze fra li Parrochi, e le
Confraternità de' Laici, i loro Capellani, ed Officia-
li. sol. 8.

Decreti recentissimi sopra la moderazione degli Indulti
di ricevere gli Ordini fuori del tempo: la celebrazion
delle Messe per li Sacerdoti Secolari nelle Chiese de' Re-
golari: gl' abusi di Sacrificare negli Oratorj Privati, e so-
pra gli Officj concessi una volta alla settimana, ovvero al
mese. sol. 8.

Moderne Risoluzioni della Sacra Congregazione del
Concilio concernenti la materia delle Giurisdizioni de'
Chierici sol. 8.

ANT. 1316.503

XV. C. 35.

7039

